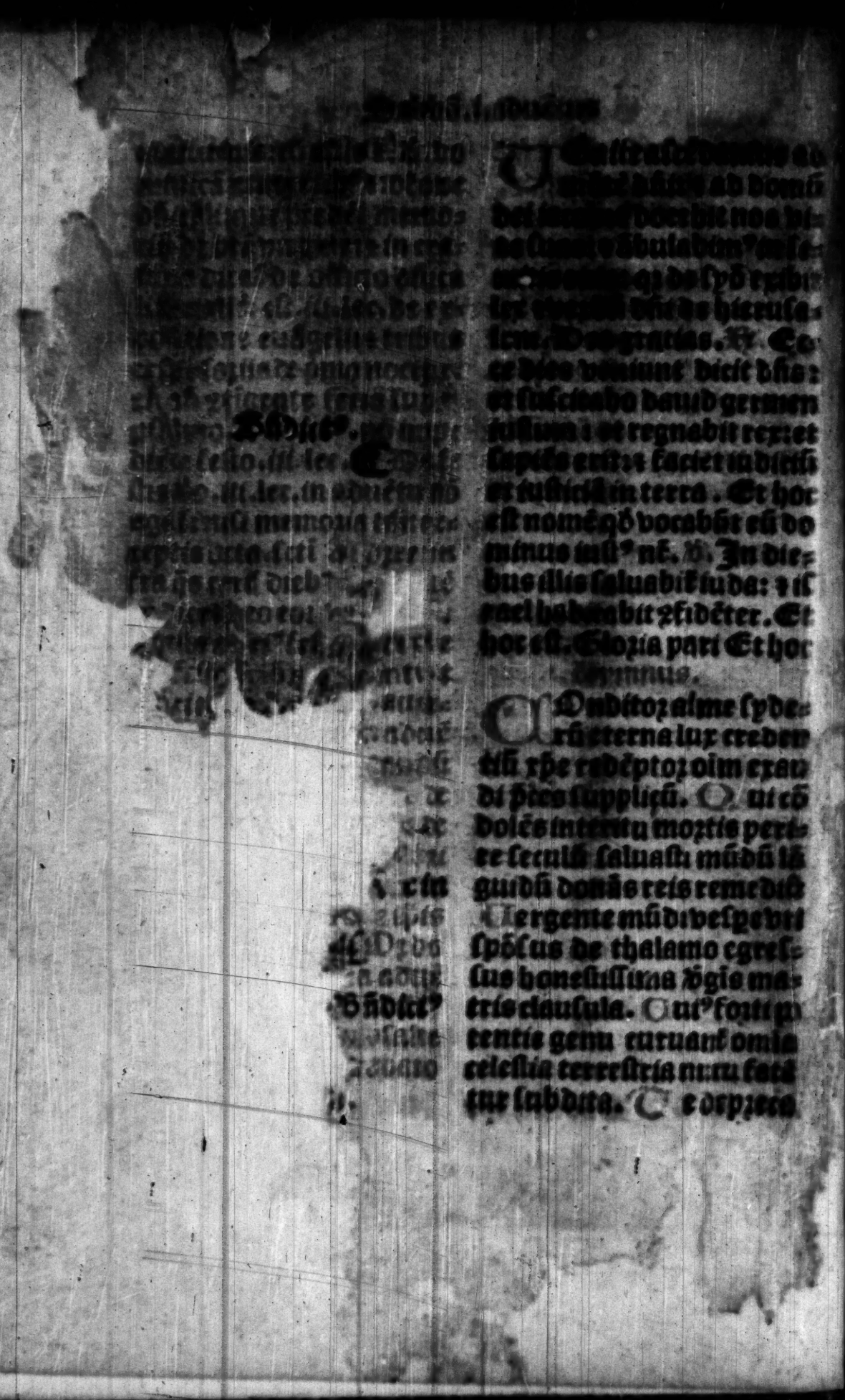

Deus qui de beate Marie virginis utero verbum tuum angelo nunciante carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis: ut qui vere eam genitricem credimus

Et

mur: apud te intercessionibus adiuvemur. Per eundē.

Ad

Deus qui de beate Marie virginis utero verbum tuum angelo nunciante carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis: ut qui vere eam genitricem credimus

Et

Ad

Deus qui de beate Marie virginis utero verbum tuum angelo nunciante carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis: ut qui vere eam genitricem credimus

Et

Ad

Deus qui de beate Marie virginis utero verbum tuum angelo nunciante carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis: ut qui vere eam genitricem credimus

Et

[illegible] Filiū cum sancto spiritu
[illegible] Laudemus: superaltem⁹
[illegible] in secula. ℣. Benedict⁹
[illegible] dñe in firmamento celi
[illegible] laudabilis et glorios⁹
[illegible] et superexaltatus in secula.
℣. Benedicat et custodiat
nos oipotens et misericors
dñs. Amen. ℣. Confitemi
ni dño quoniā bonus. Qm
in seculū misericordia ei⁹. Confes-
sio tā sacerdotis q̄ ad primā

℣. Onfite Patres
bo⁹ deo et beate ma-
rie: et omnibus sanctis: et
vobis fratres: q̄ ego pec-
cator peccaui nimis cogita-
one: locutione: mea cul-
pa. Ideo precor gloriosam de-
genitricem mariam: et oēs
sanctos dei: et vos orare p

[illegible] Iserea me. Mise-
reatur tui omnipotens
deus: et dimittat tibi omia
peccata tua: liberet te ab
omni malo conseruet et cō-
firmet in oī opere bono
et perducat te ad vitā eter-
nā. Sacerdos. Amē.

[illegible] quit confessio [illegible]

℣. Onfiteor deo: et b[illegible]
[illegible] ria: et oīb⁹ sctis: et tibi pt.

qz ego peccator peccaui nimis corde: ore: opere: omissione: mea culpa. Ideo precor gloriosã dei genitricẽ mariã et omnes sanctos dei: te patrem orare pro me.

Absolutionẽ

Misereat vĩ tr dos oĩs deus: ⁊ dimittat vobis oĩa peccata vestra: liberet vos ab oĩ malo: ⁊ confirmet et cõfirmet i bõi opere et perducat vos ad vitã eternã. Amen.

Absolutionẽ

Et remissionẽ oĩm peccatoꝝ vestroꝝ spaciũ vere penitẽtie: emẽdationẽ vite gratiã et cõsolationẽ sancti spũs tribuat vobis omps et misericors dñs Amen. Dignare dñe nocte ista. Diripiõ nos custodi me. Miserere nostri dñe Miserere mei. Fiat mia tua dñe super nos Quẽad modũ speuim⁹ i te. Domine deus vtutum conuerte nos Et ostende faciẽ tuã ⁊ salui erimus. Dñe exaudi oratiõnẽ meã Et cla. Dñs vobiscũ Et cũ.

Oremus

Aluia quesumus dñe deus tenebras nras: ⁊ vtq; noctis insidias tu a nobis repelle propicius. Per dñm nrm ihesũ xp̃m filiũ tuũ q̃ tecum viuit et regnat i vnitate spũs sancti deus p oĩa secula seculoꝝ Amen. Dñs vobiscũ. Et cũ. Benedicamus dño Deo gras. Fidelium aiẽ per misericordiam dei i pace requiescãt Amẽ.

Oratio ad vesperas

Erbũ supnũ pdicatiõis eius q̃ ne ozbi subuenis curlu temporis Illumina pectoꝛa tuoq; amoꝛe ma aubito ꝛepulsa tãdẽ lubꝛica q̃ cũ posꝛ aderis ricta pectoꝛis rebabditis iustiq; nis. non des malis pro quanis: sed cum b

lim⁹ gentes celibes [illegible]
horoz. Et dicit hymn⁹ ifie
ad ces matu. dr a duktu an
es nostur. vsq; ad natuitate
ihū. In primo nocturno. ℣
Nō auferet. ℟ Beatus vir
℣ Quare fre. ℟ Dñe q̄d
℣ Dñe ne i furo. sub dno
Glozia patri. ℣ Erit ipe. ℟
Dñe de⁹ me⁹. ℟ Dñe dñs
r[illegible] Lōfitebor. ℟ In d
mino confido. Gla pa. ℣
Pulchriozes. ℟ Saluū me
fac. ℣ [illegible] Alq quo dñe. ℟
Dixit inſipiēs. ℟ Dñe q̄s
habi. Gla pri. ℣ Ex syon
ē decoris ei⁹. Deus no
r manifeste veniet.

Isaiosate filii. Amos
quā vidit sup iudam
et hiſ diebus ozie ioa-
thaz et ezechie regum
Audite celi: et auri⁹
terra: qm dñs locu
Filios eutrini ⁊ ex
[illegible]ui: spzeuenerūt
dicit dñs deus: con
[illegible] me ⁊ salui eri
minētur oēs le
phetia: ⁊ respō
gē. ℣ Aspici-
e video dei po

tentiā veniēte et nebulā to
tā terrā tegentē Ite obuiā
ei: et dicite. Nunciꝰ nobis:
si tu es ipse Qui regnaturꝰ
rus es. In pplo illoꝝ. ℟ Qui
q̄ terrigene et filii hoim si-
mul in vnū diues ⁊ pauper
Ite. vsq; i finē relegite sic
or scīptuz iterationibz. ℟
Qui regis israel intēde q̄ de-
ducis velut ouē ioseph Nū
cia. ℟ Excita dñe potentiā
tuā ⁊ veni vt saluos facias
nos Qui regnas. ℟ Glozia.
In pplo. Et postea reſcipie

Gnum. ℣ Aspici. Le. ti
Ognou it bos possel-
sozē suū: et asin⁹ p̄sepe dñi
sui illoꝝ aūt nō cognouit me
pplus me⁹ nō intellexit Me gē
ti peccatrici: pplo grauī lici
tate: semini nequā filiis sce
leratis. ℣ Aspiciebā i visu
noctis: et ecce i nubibus ce-
li filius hois venit Et datꝰ
est ei regnū et honoꝝ: et oīs
populus tribus et lingue ser
uient ei. ℟ Potestas eius
potestas eterna: que nō au-
feretur et regnum eius q̄d
non corrumpetur Et datū

Lectio tercia.

Greci cunt dñz: blas phemauerũt ſcm̃ iſ= rael abalienati ſunt retroz ſum. Sup quo peutiãvos vltra addentes ꝓuaricatio nẽ Dẽ caput lãguidũ: et oc coz merõ: a plãta pedis vſq; ad verticem non eſt i eo ſa nitas. Miſſus eſt gabzi el angelus ad mariã vgineꝫ deſponſatã ioſeph: nuncians ei vbum et expauelcit virgo de lumie. Ne timeas maria: inueniſti gr̃am apud dominũ: ecce concipies z pa ries Et vocabitur altiſſimi filius. Dabit illi dñs deus ſedem dauid patris eiꝰ et regnabit i domo iacob in eternũ. Et vocabitur Glo ria. Et vocabit. Inſecũdo nor. In Bethleẽ. ps Con= ſerua me. In Ecce vgo. ps Exaudi domine. In Dzie= tur. ps Diligam. Egre= dietur virga de radice ieſſe

Sermo beati leonis pape.

Letícia quanta ſit: quantuſqz ebcurſus cũ iperatozis mũ di iſtius natalis celebzãdus eſt: bene noſtis: qui noſtis quãadmodũ duces et pz cipes: oẽs etiã mlitãtes ac curati ſericis veſtibz: accin cti operoſis cingulis auro fulgẽte pcioſis: ãbiãt ſolito nitidius i ꝓſpectu regis ire derr. Tu autẽ. Sic cum ſeruus oc electionẽ non fuerit de ꝓpheta. Ave maria gratia plena dñs te= cum. Spũſſctũs ſuperue= niet in te: et vbus altiſſimi obũbzabit tibi: qd enĩ ex te naſcetur ſcm̃ vocabit filiꝰ dei. Quõ fiet iſtud qm̃ virũ nõ cognoſco: z ic pon dens angelus dixit et Spi ritus ſactus

Redũt enĩ maiꝰ eſſe imperatozis gaudiũ ſi vide rit maiorẽ ſue ap[illegible] oznatũ Hec autem id ciunt: qz maiozem munerationẽ ꝓꝓ citudine ſperant ergo fratres ſe mines ꝓpter gloziã: terrenter na talis diem tanto ſuſcipiunt: quo tione etni regis nr natalẽ ſuſci ere?

Qui pro devotione nostra
nō nobis temporalē largie
tur gl'am sz eternā: nec ter
renū honoris administratio
nē dabit: q̄ successore habet
sed celestis imperii dignita-
tē: quae nō habet successorē
Salvatorē expectam⁹
dñm iesum xp̄m. Qui re-
formavit corpus hūilitatis
nr̄e p̄figuratū corpori clari
tatis sue. Sobrie z iuste
et pie vivamus i hoc seculo ex
pectātes bām spē z adven
tū glie magni dei Qui. k. vi

Qualis aūt remunera
tio nr̄a sit futura: di-
cit p̄pheta Quae oculus nō vi
dit nec auris audivit nec
cor hois ascendit q̄ p̄parauit
deus diligētib⁹ se Quib⁹ er
go manētis nos exornari
[illegible] quod aūt diximus
[illegible]sit alias nr̄as p̄ xp̄m
[illegible]n tā nitore vestiū
[illegible]t effectū Tu aūt
[illegible]bū dñi gētes
[illegible]dite illud i finibus
[illegible]ti insulis q̄ procul
[illegible]e: Salvator nr̄ ad
[illegible] Annūciate z audi
[illegible]ōmini z clamate
Et in. Gla pa. Salvator.
[illegible] Nox p̄cessit. p
Deū meū. ān Hora est. Ps
Sequdiat te. ān Gaudete.
[illegible]s. Dñe in virtute tua. ℣
Egredietur dñs de loco sā
cto suo: veniet vt salvet p
pulum suū. Ant p̄dicti ver
siculi dicatur super nocturnū diebus dñicis usq; ad vi
gilia nativitatis dñi quāde
de adventu agitur Et scien-
dū est: q̄ sicut ordinār⁹ psal
mi in vesperis istius dñice
cis ordinētur i omibus dñi
cis per annū: cū de dñica di
citur: tēpore paschali exce-
pto. Secundū matheum

In illo tēpe: Cū appro
pinquasset ihesus hie-
rosolymis et venisset beth-
fage ad mōtē olivet: tunc
misit duos discipulos dicēs
eis: Ite in castellū quod cō
travos est. Et rel. Omel.
ut iohannis xp̄i de eadem
lectione. Sermō vii.

Requēter q̄dē venit
ihesus i hierlm: sicut iohan-
nes testat: nūq̄ tñ sibi adhi
buit ministeria iumentorū
nec ramorū virētiū circa se

ornamēta cōstituit: nec ad terribilē laudē suę diuinitatis animos ppli excitauit nisi mō quando vt pateret accēdit. ℣. Ecce virgo cōcipiet & pariet filiū & vocabit nomē eius admirabilis deus fortis ℟. Cuius solium dauid & super regnū eius sedebit in eternū

℣. Et vocabit. Luc. viii.

Deo ergo cū tāta gloria ingressus: vt amplius illorū aduersus se excitaret inuidiā: q̄ iam tēpus passionis eius instabat: & non vocis eum vrgebat: sed ipse magis aduersum se prouocabat mortē. Mñ vero iudei xp̄m voluerūt occidere: tāgere eū nō potuerunt. Mñ aūt xp̄s secutus est mortē: parcere ei iudei nō potuerūt

℟. Oblectro dñe mitte quē missurus es: vide afflictionē ppli tui. Sicut locutus es veni & libera nos ℣. A solis ortu & occasu: ab aquilone et mari. Sicut locutus. Luc. iv.

Quos autē discipulos dñs misit q̄ per duo ginalia mādata oē genus humanū a peccato abstulit.

Quales? Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: & proximū tuū sicut teipsum. Inuenies inde dñs alinos alligatā: & pullum cum ea. Alina & pullus: iudei sunt et gentes. Judea enī sedum deū: mater est gentiū Solvite inquit. Quō? Per doctrinā vestrā & miracula vestra: q̄ oēs iudei et gētes & apostolos sunt liberati. Adducite michi ad ministeriū: id est ad gloriā corrigite illos.

℟. Letent celi et exultet terra: iubilate mōtes laudē: q̄ dñs noster veniet & pauperū suorū miserebit. ℣. Orietur in diebus eius iustitia & abūdantia pacis &c. Glia. Et. Illorum aduersus piat. Et sic in oib⁹ festis [illegible] lec. duplicibus & sic [illegible] tā de tpali q̄ de festo Dicit dñs: quādo nō dicit deū. Secunda. [illegible] nunq̄ in aduentu [illegible] ptuagesima sive [illegible] gesima debet dici. [illegible] deū. In matu. [illegible] etcte. ℟. Erūpat [illegible]

cuuditatē: ⁊ tolles iniquitā. Nata lux mūdi dñs cū potentia venit. ℣. Leua hierusalē oculos: ⁊ vide potentiā regis. Nata. ℣. Emitte agnū dñe dñatorē terre. De petra deserti ad mōtē filie syon. Et dicendus est ille. ℣. ante laudes quotidie vsq; ad vigiliā nativitatis dñi: cū de aduētu agit. In

IN illa die laudabūt montes dulcedinē: et colles fluent lac ⁊ mel alla. ps. Dñs regnāuit. Jocūdare filia syō: exulta satis filia hierusalem alla. ps. Jubilate. ān. Ecce dñs veniet: ⁊ oēs sancti ei⁹ cū eo ⁊ erit i die illa lux magna alla. ps. Deus deus meus ⁊ ℣. De⁹ misereat. In vno Glia per totum annū obser

Glia ps. dicit. ān. Ecce venite ad eū dñm dñi inuenietis po ps. Benedicite. Et ur. Glia. per totum quādo dicit ān. Ecce ppheta magn⁹: ⁊ ip uabit hierusalē alla date. ps. Cantate

ps. Laudate dñm in sanctis eius. Glia pri. Et psalmi ps dicendi sunt in laudibus per totū annū: licet de tēpore: siue de festis preteritis in dñicis a septuagesima vsq; ad pascha cū de tēpore agit: ⁊ trib⁹ diebus primis aīe pascha: ⁊ in feriis quādo feriatiter agit: extra tēp pascha.

HOra est iam nos de somno surgere: nūc enī ppior est nostra salus q̄ cum credidim⁹ nox precessit: dies aut̄ appropinquabit. Deo gratias. Hoc capitulū dicit in laudibus diebus dñicis trin cū de aduentu agit. ℣ primus.

QUor clara ecce into nat: obscura queq; increpat: pellātur emin⁹ somnia: ab ethere xp̄s prodit. ℣ ens iam resurgat torpida: que sorde extat saucia: sydus refulget iam nouū: vt tollat oīe noxiū. ℟ Surgum agn⁹ mittitur: laxare gratis debitū: oīs pro indulgentia: vocem demus cum lachrymis. ℣ ecundo

ut cum fulserit: mundū q̄ horror cinxerit: nō p̄o rea tu puniat sed pius nos tūc p̄tegat. ℣. eius honor. ℟. Vox clamātis in deserto. Parate viā dñi: rectas facite semitas dei nostri. Et ℣. omn⁹ iste etc. ℟. dicāt in lau. de aduētu vsq̄ ad nativitatē dñi: nisi in vigilia nativitatis dñi: vbi dicit p̄ius ℟. In euangelio. ān. Spūssanctus in te descendet maria ne timeas habēs in vtero filiū dei alla. ps. Dñi dict⁹. Dño. Excita domine. Memoria de sancta maria. ān. Aue maria gratia plena dñs tecū benedicta tu in mulieribus allā. ℟. Egredietur virga. Dño. Deus qui de beate. Ad primā. hy⁹. Jam lucis. ā. In illa die. ps. Deus de⁹ me⁹ respice. ps. Dñs regit. Gloria p̄ri. ps. Dñi est terra. ps. Ad te dñe leuaui. Gloria. ps. Judica me. ps. De⁹ in nole. Glia p̄ri. ps. Cōfitemini. Glia. ps. Uti immaculati. Glia p̄ri ps. Uetribus Glia. Tuesday. Feria. Ad

istis psalmis p̄dict⁹ dicat ps. mas sicut dñica: qñ nocturnus dicit ad matu. nisi in dñicis dieb⁹ a lxx. vsq̄ ad pascha: vbi loco Cōfitemini. dicit ps. Dñs regnauit. de cor. ān. Te deū patrē. ps. Quicūq̄. cete. sicut iuenit in psalterio. Ad tertiā. hy⁹. Nūc sce nobis. ā. Jocūdare. ℟. Lege pone. Ps.

Qui venturus est veniet: et nō tardabit: iā nō erit timor in finibus nr̄is: q̄m ipse est saluator nr̄. ℣. Ueni ad liberandum nos: Dñe de⁹ virtutū. ℟. Et ostende faciē tuā et salui erim⁹. Dñe de⁹ Glia. Ueni ad li. ℟. Timebūt gētes nomen tuū dñe. Et oēs reges terre gl'iam tuā. Dño. Excita dñe. ℟. dicit ad horas p totā septimanā. Ad. vi. hy⁹. Rector potēs. ā. Ecce dies. ps. Defecit.

Rope est vt ve. pus eius: et die sc. nō elōgabūt: miserebit dñs min⁹ iacob: et israel saluus fiet. ℣. Onde nobis dñe. ℟. Viam tuam. ℣. Et. ii.

tare tuū da nobis. Wsam. Glia. Dñe. ℣ Memẽto nr̃i dñe i būplacito ppli tui Wisita nos in salutari tuo Dño. vt ℣. Ad. te. Hyp. Re eū de. Ant. Ecce veniet. ps Mirabilia testimonia tua.

Ecce virgo. Cpm. cõcipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabit nomẽ eius emanuel: butyr ⁊ mel comedet vt sciat reprobare malū: et eligere bonū. ℟. Sup te hierusalē. Oziet dñs. ℣. Et glia eius in te videbit. Oziet dñs. Glia. Sup te. ℣. Dñe de⁹ virtutū cõuerte nos Et ostende faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Hectria capla plcripta cū rñsoriis sequẽtibus dicat ad horas singulis diēb⁹: cū de aduentu agit vsq; ad vigil. nati. dñi Ad vel. ante. de laud cum ℣ salutis dñicalib⁹. Cpm.

In diēb⁹ illis. Salua bit iuda: ⁊ isrl habitabit fiducialiter: ⁊ hoc ē nomẽ qđ vocabũt eū dñs iustus nr̃. Hoc capitulū dicat ad oñs vel. ab hinc vsq; ad vigil. nativi. dñi cum de aduẽtu agit. ℟. Tu exurgẽs dñe. Miserebet syon. ℣ Oz tẽpus miserẽdi eius: qz venit tps Miserebet. Glia. Tu exurgẽs. Hoc ℟. cū vlu. ℣ Glia pa. sicut predicta rñsoria ad horas dicat advel. quotidie p aduentū: cū de aduẽtu agit vsq; ad vigiliã natiuita. dñi: ꝑter q̃ in sabbato. Hyp⁹ Conditor alme. ℣. Rorate celi. Ant euãgr. ãn Ne timeas maria: inuenisti gr̃am apud dñm: ecce cõcipies ⁊ paries filiū alls ps. Wgt. Wlo Excita dñe Memo. de sctã maria. Ant. Bta es maria: q̃ credidisti: perficient in te q̃ dicta sũt tibi a dño. ℣. ⁊ oño. vt supra: Cõple. nõ mutat vl q̃ ad nat. dñi exceptis festo cõceptiõis bt̃e virgis: ⁊ cõmẽoratiõib⁹ eiusdẽ. Feria. ii. Ant. Regẽ venturũ dñm venite adorem⁹. ps. Venite. Iubilate inuitatoriũ dicat diebus ferialib⁹ vsq; ad vigil. natiui. dñi: qñ de aduẽtu agit. Hyp⁹. Verbũ supnum. ãn. Dñs defensor. ps. Dñs illuminatio.

gusti reterys lris et psalmis. ꝓpt i psalterio ordinē. ℟ Ex lyō lpes. et dicatur i fe
riis per aduētū. L. i.

VLnus ⁊ liuor ⁊ plaga tumēs nō ē circūligata: nec curata medicamie neq; lota oleo. Terra vr̄a deserta ciuitates vr̄e succēse igni: regionē vestrā coram vobis alieni devorāt: et desolabit sicut i vastitate hostili Hęc ō
nia sūt rūbrica sequēs. ix. ℟. ō aliō hīstoria: sicut Ex. Erūpāt. illa q̄ sup̄lāt. ix. debēt p̄ri dici i fer. postea i
plate scdm rubricā hīstorie
Volr fiat li tñ vnū fer. et postea dicāt ola alia rūbrica
dm ordinē: si opus fuerit
Deinde ad hīstoria cātat in
feria ꝓmā Ex nisi ō hīstorie
Ecce nūc ips. i. xl. qui ibi
inuenīt. Et nisi qñ hīstoria
ferialis incipit Dicāt aliqō festū euenerit p aduētū in
dieb⁹ ferialib⁹ nichilomin⁹
seruet ordo rubricar⁹ dñica
lis hīstorie ita q̄ nullū omittat. ⁊ hoc sit gnale p totum
annū: nisi i feriis p⁹ oct. e
piphis vsq; ad. ix. vbi ha
bentur respōsoria feriali ꝓpria cuilibet ferie. L. ii

ET dereliq̄tur filia syon vt vmbraculū i vi
nea: ⁊ sicut tuguriū i cucumerario Sicut ciuitas que vastat. Nisi dñs exercituū reliquisset nobis semē: quasi sodoma fuissem⁹: ⁊ quasi gomorra similes essem⁹. iii

AUdite v̄bum dñi ꝑncipes sodomor̄ auribus ꝑcipite legem dei vr̄i populus gomorre Quo mihi multitudinē victimar̄ vestrar̄ dicit dñs plen⁹ sum Holocaustis arietū: et adipē pinguium: et sanguinē vitulorum et agnor̄ et hircorū nolui. ℣ Emitte agnū
Ad laudes. ā Miserere mei
ps. Ipsum. cetera vt in ps. Ꝓterio. Capitulum

ECce dies veniunt: dicit dñs: et suscitabo dauid germē iustū: ⁊ regnabit rex et sapiens erit: et faciet iudicium et iustitiā in terra. Hoc cap̄. dicat i diebꝫ ꝑfestis q̄ de aduētu agitur: vsq; ad vigiliā nat. dñi. In
q̄uāge. ā. Angelus dñi nū.

cinuit marie et concepit de
spñi scto alla. ℣ Benedictus
Dñs ā ptinū oēs tribꝰ
gāt. Kyrieleyſō. iii. Pſal.
iii. Kyrie. ii. Pater nr. sē
Deinde cuiē ordīe nomen=
cla singulis sedrie: facer
dos dicit. Et ne nos. Sed
libera nos. Ego dixi. ꝛ ce=
tera preces ut supra: pau
notantur postea in psalte
rio. Dñs Exalta dñe. vt s.
Et notandū q̄ tāmi
matu. et vesperis super ea
cer dos ad. ℟ Exurge dñe.
chorꝰ prostrato In oratione
ro horis cum aliis erit etiā
prostratus vsq; post oratio=
nem, et sic fiet semper quā
do de sc̄o. dicitur extra tem
pus pasch. Dicta oīone sur
gant oēs. Memoria de scā
maria. ā Spūsanctus. ℣
Egredietur virga de. ℣.
Deus qui de beate marie.
Cum hac ā. ℣. et oratione
fiat memoria de dominica ad
matu. singulis diebus ifra
aduentū vsq; ad vigilia na
tiuitatis dñi: nisi quādo fit
plenum seruitium de dña.
Memoria de oibus sanctis

Ant. Ecce dñs veniet: et oēs
sancti eius cum eo: et erit in
die illa lux magna alla. ℣
Ecce apparebit dñs super
nubē candidā. Et cum eo
sanctorū milia. Or
Oculetias nras q̄sumus
dñe visitādo purificā
vt veniēs ihesus xps filꝰ tu
us dñs nr cū oibus sctis: pa
ratam sibi i nobis inueniat
mansionē Qui tecū vivit.
Cū hac ā. ℣. et oīōe fiat me
mo. de oibus sctis singulis
diebus p̄cessus per aduētū
tam ad matu. q̄ ad vel. ex=
ceptis vel. quibus dicē
tur q̄ i illis vesp. nec fit
memo. de dñica: nec de oib⁹
sctis ¶ Notādū q̄ Kyrieleyſō
et p̄ces dicūtur ad sedēdū
cū p̄fatione: quotiens de
feria agit extra tēpus pas=
chale: nisi q̄n euāgelium ad
matu. i ipis sctis p̄nūciat:
tūc enī pces ad matu. omit
ti debēt. Ad horas ēo dici
tur quotiēs de feria agit: si
ue euāgeliū p̄nunciet sme
non: vigilis nati. dñi. epi
phanie: pasche: et tempore
paschali exceptis. Ad. i. ān

Paratus esto sicut i ocur-
sum dñi qñ veniet. ps. De-
us i noie. ps. Dei immacula-
ta. p. Retribue. ãn. Iuelio
ps. Quicunq; vult. Ad pri-
mi hor ozdine vicãr ad pri-
mã p totum anni circulũ nisi i dic
ciarum et in festis diebus
qñ nocturn⁹ dicit ad matu-
tinas do dñi vsq; ad octa
uã pasche omittitur hñ. ps
Quicunq;. Sciendũ q̃
sequitur a dñica vi. ãn. le. o
cũrit ad hoc quotidie p
anniũ: nisi in die ciarũ. cp.
Dñe miserẽ. ps. Iesu xpe
ẽ. sicut supra. Sequitur post Iesu xpe
kyrie el. & preces cum ps̃ris
noue. Preces ad ps̃imã nõ
mutantur: nisi q̃ cum feria
liter agitur: dicit⁹ post cõfes
sionẽ versu. Fiat mi ãnta
dñe. cetera sequũtur. ỹ⁹.
Exaudi dñe voces meam
qua clamaui ad te. cũ psal-
mo. Miserere mei. Post
psalmum. ỹ⁹ Exurge dñe
adiuua nos. ẽ. cum ozõne
Dñe sancte pater. vsq; Eo
dem modo fiat ad cõpleto.
Ad. iij. ãn. Mittet vbera

nos deus noster. ps. Legẽ
pone. ps. Memor esto.
Bonitatẽ. cetera vt supra
dñica. Dicũntur preces
cũ prostratione. Kyrie el.
ẽ. Ad. vi. ã. In tuo aduẽ-
tu erue nos dñe ps. Tu es-
rit. ps. Quomodo dilexi. i
Reliquos. cetera vsq; Ad
sp. a. Tuam dñe ereita vo
lentiã: et veni ad saluandũ
nos. p. Mirabilia. ps. Ele
mauit. p. Principes. cetera
ra. vt s. Ad vesperas. ãn.
Incinxit. Dilexi. cetera
ra ãn feriales cũ suis psal
mis vt in Psalterio notãtur
Cap. In diebus illis. Re.
Tu exurgens. Hymn. Con
ditor alme. ỹ. Rorate cęli.
In euange. ãn. Hierusalẽ
respice ad orientem: vide
allã. p. Magi. Kyrie el.
cetera cũ precibus vt ho
ra. in matu. Missa. de
dñica. ãn. Ne timeas ma. ỹ
Egredietur virga. Oratio
Deus qui de vate. Cũ hac
ãn. ỹ. et ozõne fiat memo
de dñica singul⁹ dieb⁹ ad ps̃.
donec incipiat. O sapientia.
nisi q̃ sit plena festiuitas

de dñica. Ymo. de sīd⁹ sā-
ctis. In isto modo p̄cedē-
do fiat structiū die⁹ festi-
uis: cū de aduentu agitur
ubi ad ūgilē nati. dñi cū
sit. ler. ℣ Feria. iii. Lec. i.

QUum ueniretis ante
cōspectū meū ꝯs q̄ri-
uit hec de manibus uestris
ut ambularetis i atriis me
is? Ne offeratis sacrificiū
uitra frustra. Incensū ue-
strum abominatio est mi-
chi. Lcō scda.

Lomentā ⁊ sabbatū
et festiuitates alias nō ferā
inq̄ sunt cetus uēt̄i kalen-
das uestras et solēnitates
uēas odiuit aia mea. et fa-
cte sunt mihi molesta la-
borauī sustinens. Lcō. iii.

℣ cū extēderitis ma-
nus uestras auertam
oculos meos a uobis Et cū
multiplicaueritis oōnē nō
exaudiam Manus eni uē
sanguine plene sūt. In euā
ge. ān. Antēq̄ cōueniret in
uēta est maria hns in utero
de spiritu scō alia. ps. Be-
nedictus. Kyrie el. et cete-
ra ad uē: In euāgelio. ān.

Querite dñm dū inueniri
potest: inuocate eū dū p̄o-
pe est alleluya. ps. Magt.

℣ Feria. iiii. Lectio p̄ma

Lauamini mūdi este
te: auferte malū cogi
tationū uestrarū da oculis
meis. Quiescite agere per
uerse: discite bñfacere Que
rite iudiciū subuenite op-
p̄esso: iudicate pupillo defē
dite uiduā ⁊ uenite ⁊ argui
te me: dicit dñs. Lcō scda.

Si fuerint peccata ue-
stra ut coccinū: quasi
nix dealbabuntur: ⁊ si fue-
rint rubra quasi uermicu-
lus: uelut lana alba erunt.
Si uolueritis ⁊ audieritis
me bona terre comedetis.
Quod si nolueritis: et me
ad iracundiā p̄uocaueri-
tis: gladius deuorabit uos
quia os domini locutum
est. Lcō. iii.

Quomodo facta ē me
retrix ciuitas fidelis plena
iudicii? Justicia habitauit
in ea nunc autem homici-
de. Argentum tuum uer-
sum est in scoriam: uinum
tuū mixtū est aqua. P̄rin-

cipes tui infideles: socii furũ omñs diligũt munera sequũtur retributiones: pupillo non iudicant: et causa vidue nõ ingreditur ad eos. In euange. an. Erumpãt mõtes iocunditatem: et colles iusticiam: quia lux mũdi dominus cũ potentia venit. Benedictus. ad vesp. In euange. an. De syon exibit lex: et verbũ dñi de hierusalẽ. Magnificat. Feria quita. Lectio pma

Neruabitur sublimitas hõminum: et humiliabit altitudo virorũ. Et eleuabitur dñs solus in die illa: et idola penitus conterẽtur

Et introibit in speluncas petrarum: et in voragines terre a facie timoris dñi: et a gloria maiestatis eius cum surrexerit percutere terrã. Lectio ii

In die illa proiiciet homo idola argẽti sui: et simulachra auri sui: que fecerat sibi: vt adoraret talpas et vespertiliones. Et ingredient scissuras petrarũ et cauernas saxorum a facie timoris dñi: et a gloria maiestatis eius cum surrexerit percutere terram. In euãgel. an. Veniet fortior me post me: cuius non sum dignus soluere corrigiã calciamentorum eius. Ad vesperas. Benedictus. In euange. an. Expectabo dñm saluatorem meum: et prestolabor eum dum ppe est alleluya. Magnificat. Feria. vi. Lectio prima

Et impios i malũ: retributio eni manuũ eius fiet ei. Populũ meũ exactores sui expoliauerũt: et mulieres dominate sunt eius: Populus me⁹: qui beatum te dicũt: ipi te decipiũt et viam gressuũ tuorũ dissipãt. Lectio ii

Stat ad iudicãdũ dñs et stat ad iudicãdos populos Dñs ad iudicium veniet cũ senibus populi sui: et principib⁹ eius. Vos eni depasti estis vineã meã: rapina pauperis i domibus vestris. Quare atteritis populum meũ: et facies pauperum confunditis. Lectio iii

Et dixit dominus Propterea quia eleuate sunt filie

syon: et ambulauerũt collo ertento: ⁊ nutib⁹ oculozum ibãt: ⁊ plaudebãt ⁊ ambula bãt pedib⁹ suis incõposito ĩcedebãt gradu: deralnabit dñs vertẽ filiaz syõ: ⁊ dñs crinẽ earũ nudabit In euã gel. ã. Veniet dies dñi ma gnus ⁊ manifest⁹: q̃ eũ ĩno cauerit: salu⁹ erit. ps. Bñ dict⁹. Ad vel. dicẽdũ est de cõmemoratiõe vtẽ virginis: nisi ipediat p festuz. ix. lec. aut notat primo sabbato post hyllozią Dñe ne l ira. Er ad võ i hac ĩcia. vi. ti: at memo. de aduẽtu cũ hac ãn. Ex egypto vocaui filiũ meuz: veniet vt saluet populuz suũ. Et i sabbato ad matu. fiat memo. de ad uẽtu: cũ ab. Syõ noli time re erit de⁹ tu⁹ veniet alla. ℣ Dñica scda ad vel. ã Benedictus. du. Ipm. ix. Ipm. In dieb⁹ illis. Ipm Alieni. Hy⁹. Conditoz al. ẽ. Rozate ce. In euã. ãn. Bethleez nõ es minima in pncipibus iuda: ex te enim exiet dux: qui regat popu: lum meũ israel ipse eni sal: uum faciet populũ suum a pctis eoz. ps. Dñe. Oõ.

Fecita dñe coꝛda nra a d ꝓparandas vnige niti tui vias vt per eius ad uentũ purificatis tibi mẽti b⁹ seruire mereamur Qui tecũ. Dño. de dñica. ãn. Ne timeas. ic. ad matu. Inui tato. Surgite vigilem⁹: ve nite adoꝛem⁹. Oꝛ nescitis hoꝛã qñ veniet dñs. ꝟ. Ve: nite ex. Hy⁹. Verbũ supꝛ nũ. In. i. noc. ãn. Nõ auf: ret. ps. Btus vir. Et cete: otis. ẽ Ex syon. Leõ ꝓma

Factũ est autẽ in dieb⁹ achaz filii ioathã filii ozie regis iude: ascẽdit ra: syn rex syrie ⁊ fascee filius romelie rex israel in hierlm ad pꝛeliandum contra eam et non potuerũt debellare eam. Requieuit syria supꝛ effraim et commotũ est coꝛ eius ⁊ coꝛ populi eius sicut mouentur ligna siluarum a facie venti. Hec dicit domi nus. Ir Hierusalez cito ve niet salus tua quare mero: re consumeris: nunquid cõ siliarius non est tibi: quias

uauit te dolor Saluabo
te et liberabo te: noli time
re. ℣. Israel si me audieris
non erit in te deus recens:
neq; adorabis deum alienū
qui dñs. Saluabo. ℟. Ecce

Dixit aūt dñs ad ysaiā
Egredere in occursū
achaz tu et qui derelict⁹ est
a filius tu⁹ ad extremū
aque ductus piscine superio
ris: et dices ad eum. Vide
ne fileas: noli timere: z cor
tuum nec formidet a duab⁹
caudis tyrsionū fumigātiū
istor. ℣. Alieni nō transi-
bunt per hierusalez ampli⁹
Nam illa die stillabūt mō
tes dulcedinē: et colles flu-
ent lac et mel dicit dñs. ℟.
Tunc exultabunt omnia li
gna siluarum a facie domi-
ni. Nam. Lectio tercia.

Ira furoris ralyn z
syrie z filii romelie: eo
q; consiliū inierit contra te
syria in malum z effraim z
filius romelie dicētes. Ascē
damus ad iudam et suscite
mus eum: et euellamus eū
ad nos: et ponamus regem
in medio eius filium tabeel

℟. Ecce dominus veniet
et omnes sancti eius cū eo:
et erit in die illa lux magna
et exibūt de hierusalē sicut
aqua munda. Et regnabit
dñs i eternum sup omnes
gentes. ℣. Ecce cum virtu
te veniet: et regnum in ma
nu eius et potestas et impe
rium. Et. Gloria. Et re.
In. ii. noc. in. Bethleem.
ō. Conserua. ℟. Egredie
tur. Sermo beati mat
mi episcopi. Lectio quarte

Igitur quoniā post tē-
pus spūalib⁹ epulis re
ficere nos debemus: vide-
mus quid euangelica lectio
prosequatur. Ait enī domi
nus sicut audiuimus de ad
uentus sui tpe: sicut fulgur
chorusans de sub celo: ita
erit aduentus filii hois. ℣.
Ciuitas hierusalē noli fle-
re quoniā doluit dñs super
te. Et auferet a te omnem
tribulationem. ℟. Ecce do
minator dñs cum virtute
veniet. Et auferet. Lec. v.

Et addidit i sequēti
b⁹. In illa nocte erūt
duo in lecto uno. unus assu

syon: et ambulauerũt collo
ertento: & nutib⁹ oculorum
sũt: & plaudebãt & ambula
bãt pedib⁹ suis incõpositos
lcebãt gradu: deraisabit
dñs Ihesu filiæ syõ: & dñs
ertæ earũ nudabit. In eũ
ge. 8 Veniet dies dñi ma
gnus & manifest⁹: & eũ fu
tauerit: salu⁹ erit. ps. Vi
dict⁹. Ad pet. Dies dñi sic de
nomozabit. Ihesus. Vgi⁹:
nullo ediat. & tribus. ꝛc. Iec
pus notat. primo. sabbato
post hyemẽ. Dhene I trs.
Et ad vñ Ihesu Ierie. di. ti
ac primo. de adrien cũ hac
ali. Ex egypto vocauī filiũ
meũ: veniet vt saluet
populũ suũ. ert sabbato
[illegible]. Sp̃ō noli time
re ego te? tu⁹ veniet alia.
[illegible] ad vesp. &
Benedictus. ps. Ipm. ꝛc.
Ipm. In dieb⁹ illis. Cum
ssent. Ipm. Londigz al.
ō. Rozate ce. In eũ. ãn.
Bethleez nõ es minima in
pncipibus iuda: ex te enim
rriet dux: qui regat popu
lum meum israel ipse enī sal
uum faciet populũ tuum a
ptis eoz. ps Wge. Dño.

Ecita dñe cozda nr̃a
a d sparandas vnige
nti tui vias vt per eius ad
uentũ purificatus tibi mẽti
b⁹ seruire mereamur Dñe
trẽ. Wño. de dñs. ãn. Ne
timeas. ꝛc. Ad matu. Inue
nato. Surgite vigilem⁹: ve
nite adorem⁹. Oz nescitis
hozã qñ veniet dñs. p. Ve
nite ex Hy⁹. Verbũ super
nũ. In. i. noc. ãn. Nõ aufe
ret. ps. Btus vir. Et cett.
ord. ℣ Ex syon. Leõ pn̄a

Hutũ est autẽ in dieb⁹
Achaz filii ioathã filii
ozie regis iude: ascẽdit ra
syn rex syrie & phacee filius
romelie rex israel in hierlm
ad pcliandum contra eãm
et non potuerũt debellare
eam. Requieuit syria super
effraim et commotũ est coz
eius & coz populi eius sicut
mouentur ligna siluarum a
facie venti. Hec dicit domi
nus. Ne Hierusalez cito ve
niet salus tua quare mero
re consumeris: nunquid cõ
siliarius non est tibi: quia

nouauit te dolor Saluabo te et liberabo te: noli time re.℣. Israel si me audieris non erit in te deus recens: neq; adorabis deum alienū ego enī dñs. Saluabo. ℟ Exi rit aūt dñs ad ysaiā Egredere in occursū achaz tu et qui derelict⁹ est iasub filius tu⁹ ad extremū aque ductus piscine superioris: et dices ad eum. Vide ne timeas: noli timere: ⁊ cor tuum ne formidet a duab⁹ caudis tyrionū fumigātiū istor.℣. Alieni nō transibunt per hierusalez ampli⁹ Nam in illa die stillabūt mōtes dulcedinē: et colles fluent lac et mel dicit dñs.℟. Tunc exultabunt omnia ligna siluarum a facie domini. Nam. Lectio tercia.

In tra furoris ralyn ⁊ syrie ⁊ filii romelie: eo q; consiliū inierit contra te alyria in malum ⁊ effraim: filius romelie dicētes. Ascēdamus ad iudam et suscitemus eum: et euellamus eū ad nos: et ponamus regem in medio eius filium tabeel ℟. Ecce dominus veniet et omnes sancti eius cū eo: et erit in die illa lux magna et exibūt de hierusalē sicut aqua munda. Et regnabit dñs i eternum sup omnes gentes.℣. Ecce cum virtute veniet: et regnum in manu eius et potestas et imperium. Et. Gloria. Et re. In.ti.noc.in. Bethleem. ōs. Conserua.℣. Egredietur. Sermo beati maximi episcopi. Lectio quarta

Igitur quoniā post tēpus spūalib⁹ epulis reficere nos debemus: videamus quid euangelica lectio prosequatur. Ait enī dominus sicut audiuimus de aduentus sui tpe: sicut fulgur choruscans de sub celo: ita erit aduentus filii hois. ℟ Ciuitas hierusalē noli flere quoniā doluit dñs super te. Et auferet a te omnem tribulationem.℣. Ecce dominator dñs cum virtute veniet. Et auferet. Lō.v.

Et addidit i ꝓsequēti b⁹. In illa nocte erūt duo in lecto vno. vnus assu

metur: et alter relinquetur Monet fortasse nos frater cur dñs aductū suū sdicās noctis se tpe ostēderit aduē turū. Utiq; eī⁹ aduct⁹ ma gna cū claritate dei magno cū nitore et timore suscipi debet a cunctis. ℟m. Ecce veniet dñs ptector noster sanctus israel. Coronā regni hns i capite suo. ℣. Et dñabit a mari vsq; ad mare: et a flumine vsq; ad termios orbis terre. Lo. ℣. vi.

Quod autē ait: In illa nocte erunt duo in lecto vno: vn⁹ assumet: et vn⁹ relinquet. Hinc iā resurrectionis meritū demōstratur quod pro ēlitate viuēdi sit gratia resurgendi: ac tantā in singulis quibusq; resurrectionis esse dissīlitudinem: vt duobus etiā pariter dormientibus et vna sede quiescentibus equalis non possit esse assumptio. Lectus enī quidem noster communis est terre huius amplissimū solum in quo corpora nostra deposita cutissima sede requiescūt. ℟m. Dicit mater cō solatur filios suos: ita consolabor vos dicit dominus et de hierusalē ciuitate quā elegi veniet vobis auxiliū. Et videbit et gaudebit cor vestrum. ℣. Dabo in syon salutem: et in hierusalem gloriam meam. Et videbitis. Gloria. Et gaude. In tertio nocturn. ān. Nox prece cessit. ps. Celi enarrāt. ꝛc. ℣⁹. Egredietur dominus.

Secundum luram.

In illo tempore Dixit ihesus discipulis suis Erunt signa in sole et luna et stellis et in terris pressura gentium pre confusione sonit⁹ maris et fluctuum. Et reli qua. Omelia beati gregorii pape. Lectio septima

Dominus ac redēptor noster paratos nos inuenire deliderans: senescentem mundum que mala sequantur denūciat: vt nos ad ei⁹ amore compescat. Appropi quante autem eius terminum: quante pressiones preueniant innotescit: vt li deum metuere in tranquillitate nolum⁹: vicinum ei⁹

iudicium vel percussionib⁹ attriti timeamus. Quod terremotus vrbes innumeras subruat frequenter audiuim⁹. ℟. Hierusalē plātabis vineam in montibus tuis et exultabis quia dies domini veniet | surge syon conuertere ad deum tuum Gaude ⁊ letare iacob. quia de medio gentium saluator tu⁹ veniet. ℣. Deus a liba no veniet ⁊ sanctus de mōte umbroso ⁊ condenso. Gaudet.

Lectio octaua

OEstilentias quoq; sine cessatione patimur. Signa quoq; in sole et luna et stellis adhuc apte minime videmus. Confusio autez maris ⁊ fluctuum necdum noua exorta est. Sed cum multa iam prenunciata cōpleta sunt dubium non est q; sequantur etiam pauca que restant quia sequentiū rerum certitudo est preteritarum exhibitio. Tu autē dñe miserere. Docebit nos dominus vias suas et ambulabimus in semitis eius Quia de syon exibit lex et verbum domini de hierusalē. ℣. Venite ascendamus ad montem domini et ad domum dei iacob. Quia.

Lectio nona.

QUam virtutes celorum mouebitur. Quid ei dñs⁹ virtutes celorum | nisi angelos | archangelos | thronos | dñationes | principat⁹ et potestates appellat. Que in aduentu districti iudicis nostris tunc oculis visibiliter apparebunt vt districte tunc a nobis exigant hoc q; nos modo inuisibilis conditor equanimiter portat. ℟. Rex noster aduenit christus. Quem iohannes predicauit agnum esse venturum ℣. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi. Quem iohannes. Gloria. Quem iohannes. ℟. Rex noster. reincipiatur:

Prium ferriale. Egredietur domin⁹ de samaria ad portam que respicit ad orientē et veniet in bethleē ambulās sup aquas redēptionis iude. Tunc saluus erit omis hō quia ecce veniet. ℣. Et

pzeparabitur i mia solium eius: ⁊ sedebit sup illud iudicās i eqtate. Tūc saluus ē. Emitte agnū. In lau. ā

Ecce i nubibus celi dominus venit cū ptāte magna allā. ℣. Dñs regnā. Vzbs fortitudinis nostre syō saluator ponetur i ea murus ⁊ ante murale aperite portas: qz nobiscum deus allā. ℣s. Jubilate ām Ecce apparebit dñs ⁊ non mentiet si morā fecerit expecta eum qz veniet et non tardabit allā. ℣s Deus deus meus. ām Mōtes ⁊ colles cantabunt cōrā deo laudem: et oia ligna siluarum plaudent manibus quoniā veniet dñs dominator i regnum eternū allā allā. ℣s. Bñdictus. ām. Ecce dominus noster cum virtute veniet vt illuminet oculos seruorum suoꝝ allā. ℟. Laudate. Capm. Hora est iam Hym. Vox clara. ℣. Vox clamantis. In euange. ām. Super soliū dauid ⁊ super regnū eius sedebit i eternū alla. ℣s. Benedictus. Oro

Excita dñe corda: Lectio de dñica vt ℣. Ad horas aliis de lau. Cetera vt in dñica precedēti cū oratione, Excita dñe corda. Ad vs. ā. Ecce in nubib⁹. ⁊ alie nñe de lau. cū vsal. dñicalibus. cp. In diebus illis. ℟ Tu exurgens. Hym. Conditor. ℣. Rorate. In euage. ā Bta es maria q̄ credidisti: perficiētur i te q̄ dicta sunt tibi a dño allā. ℟ Mg. or. Excita dñe corda. cū lectōis de dñica vt ℣. Feria .ii. l. i.

Ue q̄ condūt leges iniquas ⁊ scribētes iustitiā scripserūt: vt oppzimerēt i iudicio paupes et vim facerent cause humiliū populi mei: vt essēt vidue preda eorū: ⁊ pupillos diriperent. Quid facietis in die visitationis et calamitatis de lōge veniētis: ⁊ vbi deprecabimini gliam vestrā. Lec. ii.

Ue assur vera furoris mei ⁊ baculus ipse est in manu ei⁹ indignatio mea Ad gentem fallacē mittam eum: ⁊ contra populū furoris mei mandabo ei vt au

ferat spolia et diripiat præ-
dã. Et ponat illũ in cõculca
tionẽ quasi lutum platea-
rum. Lectio tercia.

IPse autẽ non sic arbi
trabitur: et cor ei⁹ nõ
ita estimabit: sed cor eius
erit ad conterendũ et ad i-
ternitionem gentiũ nõ pau
carum. Dicit enim. Nunq̃d
nõ vt carcanius sic calamo
et vt Arphat sic emath. Nũ
quid non vt damascus sic
samaria. ℣. Emitte agnũ.
In laudibus. ãn. Miserere
re. ps. Ipsum. Lepm. Ec
ce dies veniũt. Hym. Vox
cla. ℣. Vox clamantis. In
euangelio. ãn. De celo ve-
niet dominator dñs et i ma-
nu eius honor: et imperiũ.
ps. Benedictus. Oratio, vt
supra. Ad horas vt. ℣. i ebdo
mada precedenti cũ ora-
tione. Excita domine cordа
Ad vesperas ãne et psal. fe
riales. In euangel. ãn. Ec
ce rex veniet domin⁹ terre:
et ipse auferet iugum capti
uitatis nre. ps. Hygie. Oõ
vt℣. Feria. iii. i

QUomodo inuenit ma
nus mea regna idoli sic et si
mulachra eorũ de hierusa-
lẽ et de samaria. Nunquid
non sicut feci samarie et ido
lis eius: sic faciã hierusalez
et simulachris ei⁹. Hec di-
cit dñs Lectõ. ii.

ET erit cũ impleuerit
dñs oia opera eius in mon
te syon et i hierlm: visitabo
super fructũ magnifici cor-
dis regis assur: et super glĩam
altitudinis oculor ei⁹. ℣. Ii

DIxit enim. In fortitu-
dine manus mee ego
feci: et i sapiẽtia mea intelle
xi. Abstuli inquit assur ter-
minos populor: et principes
gẽtiũ depredatus sum. Ad
euange. ã. Super te hierlm
orietur dñs: et gloria eius i
te videbitur. ps. Ñdict⁹
Advs. In euãge. ãn. Vox
clamantis in deserto para-
te viã dñi rectas facite semi
tas dei nri. ps Magnificat

Feria. iiii. Lectio ꝓma

ET detraxi quasi po-
tens i sublime residẽ
tes: et inuenit quasi nidum
manus mea fortitudinem
populorum.

DOpterea hec dicit dominus. Nūquid gloriabitur securis cōtra eum qui secat in ea: aut exaltabitur serra contra eum a quo trahitur? Quomodo eleuabitur virga cōtra eleuātem se: vel baculus qui vtiq; lignum est. Lectio.iii. Ideo mittet dñs i ex? pinguibus tenuitatē: ⁊ subtus eū gloria eius succensa ardebit quasi ꝛbustio ignis In euange.ān Ecce mitto angelū meum qui pꝛepārabit viā tuā ante faciem tuā ℣s. Benedictus. Ad vō in euange.ān Syon renouaberis et videbis iustū tuuz qui venturus est in te. Wgt. Feria.v. Lcō.i

ADhuc paululum modicumq; et consūmbitur indignatio ⁊ furoꝛ meus super scelus eoꝛum. Et suscitabo super eum dicit dominus exercituū flagellum iuxta plagam madian in petra oꝛeb: ⁊ virgā super mare: et leuabit eam in via egypti. Lectio scda.

ET erit In die illa auferetur onus eius de humero tuo: ⁊ iugū eius de collo tuo: ⁊ cōputrescet iugum a facie olei. Habitatoꝛes iabyn conforꝛtamini adhuc dies est vt i nobe stetur: agitabit manum super montem filie syon et collem hieruslem. Lectio tꝛcia.

ECce dñs cōfringet ligunculā in terꝛoꝛe: et excelsi statura succidentur ⁊ sublimes humiliabuntur. Et subuertētur cōdensa saltus ferro et libanus cū excelsis cadet. In euange.ān. Tu es qui vēturus es dñe quē expectamus vt saluū facias populū tuū ℣s Benedictus. Ad vō in euange.ān. Qui post venit ante factꝰ est quius nō sum dignus calciamenta soluere. ℟. Wgt.

EFeria vi. Lcō.i.

EGredietur virga de radice iesse ⁊ flos de radice eius ascendet. Et requiescet super eū spūs dñi spūs sapientie et intellectus spūs cōsilii ⁊ foꝛtitudinis spūs scie et pietatis ⁊ replebit eū spiritus timoꝛis dñi. Lcō.ii.

Non secom̃ visionẽ oculoꝝ iudicabit: neq; secũdũ auditũ aurib̃ arguet sed iudicabit i iustitia pauperes et arguet in equitate pro mansuetis terre. Et percutiet terrã vga oris sui et spiritu labioꝝ eius interficiet impiu. Et erit iustitia cingulum lũboꝝ eius ⁊ fides cinctoriũ renũ eius. Habitabit lupus cũ agno ⁊ pardus cum hedo accubabit. Vitulus ⁊ leo ⁊ ouis simul morabunt: ⁊ puer paruul⁹ minabit eos. In euã. ã. Dicite pusillanimes ꝓfortamini ecce dñs de⁹ nr̃ veniet. ps. Benedict⁹. Ad vs. ãn. de aduẽtu. ã. Cantate dño cãticũ nouũ: laus ei⁹ ab extremis tre. ℂ Sabbo ad mat. m̃ coꝛu de aduentu. ãn. Leuabit dñs signũ in nationib⁹: ⁊ cõgregabit dispsos israel. ℂ Dñica. ii. advs. ãn. Benedictus. ps. Ipm cõm. In diebus illis. ꝛ. Qui vetur⁹ ẽ. hy⁹. Cõditoꝛ alme. v. Rozate ce. Inuang. ãn. Nõ auferet sceptrum de iuda ⁊ dux de femoꝛe ei⁹ donec veniat q̃ mittendus est: et ipe erit expectatio gẽtiũ. ꝓ. Mgt. vl. ã. O sapientia. si ps eligerit

Aduẽ tuã qs dñe oꝛõ ꝓcib⁹ nr̃is accõmoda et mẽtẽ nr̃e tenebꝛas gratia tue visitatiõis illustra Qui vivis. Et leẽndũ eũ q ãn. O sapiẽtia. q̃ ꝛcipiẽda est xvii. kl̃as ianuarii. ad ma tu suita. Rex noster aduenier ps. Quẽ iohãnes predicauit agnũ esse venturũ. ps Venite. Hym. Verbũ supernũ. In. i. no. ãn. Nõ auferetur. ps. Beatus vir

O. Exiyon. Letõ. i. Ece dñs ascẽdet sup nubẽ leuẽ ⁊ ingrediet egiptũ et mouebunt simulacra egipti a facie ei⁹ ⁊ coꝛ egipti tabescet i medio ei⁹: ⁊ ꝛcurrere faciã egiptios aduersum egiptios: ⁊ pugnabit vir cõtra fr̃em suũ: ⁊ vir ꝛtra amicũ suũ: ciuitas aduersũ ciuitatẽ: regnum aduersus regnũ. Her dicit dñs. ꝛ. Ecce apparebit dñs sup nubẽ candidã: et cũ eo sat̃oꝛũ mi-

lia: ⁊ hꝰ in vestimēto ⁊ i te
more suo scriptū. Rex regū
et dñs dñantiū. ℟. Appare
bit i fine ⁊ nō mētiet si mo-
rā fecerit expecta eū: quia
veniens veniet. Ker. i. ti.

ET dicū ꝙt ꝯps egypti
in viscerib⁹ eius: ⁊ cō
flatū ei⁹ p̄cipitabo ⁊ iterro
gabūt simulacra sua: ⁊ diui
nos suos et phitones ⁊ ario
los: et tradā egiptū in ma-
nu dñoꝝ crudelium. ⁊ rex
fortis dñabitur eor: ait do
minus exercituū Hec dicit
dñs. ℣. Bethleem ciuitas
dei sūmi: ex te exiet dñator
israel: ⁊ egressus ei⁹ sicut a
p̄incipio dierū eternitatis
⁊ magnificabit i medio vni
uerse terre. Et pax erit in
terra nra dū venerit. ℟⁹.
Loquetur pacē gentib⁹: et
potestas ei⁹ a mari vsq; ad

ET mare. Et Lectio. iii.
t arescet aqua de ma-
ri et fluuius deserabit. atq;
siccabitur: et deficient flu-
mina attenuabūtur ⁊ sicca
bunt riui aggerū. Hec dicit
dñs deus. ℟. Qui venturꝰ
est veniet ⁊ nō tardabit: tā
non erit timor i finib⁹ nr̄is
Ipse est saluator nr̄. ℣
Deponet oēs iniq̄tates no
stras ⁊ proiiciet oīa pcā nr̄a
stra. Ps̄. Glia. Ps̄. In
ii. noc. ān. Bethleē. ℣. Cō
serua. ℣. Egredie virga.
Sermo bei aug. eḡi. L. iiii.

LEgim⁹ sanctū moysē
populo dei p̄cepta dā
tē vbi dixit. Audi israel do
minus deꝰ tuus deꝰ vnꝰ est
nō potest esse maior: nō pōt
esse minor: nō potest nume
rari dicēte p̄pheta dauid
Magnus dñs nr̄ et magna
virtus eius: ⁊ sapiētie eius
nō est nūerus. ℟. Sulcip
verbū ꝺgo maria qđ tibi a
dño per angelū trālmissum
est concipies ꝙ aurez deum
paries ⁊ hoiem. Ut benedi
cta dicaris inter omnes mu
lieres. ℣. Paries quidē fi-
lium sed virginitatis nō pa
tieris detrimentū efficieris
grauida. et eris mater sem
per itacta. Ut 4cō. v.

OPtime nostis frēs ca-
rissimi: qui corde fortiter te
netis catholicā veritatem.
Audite tñ breuiter ꝙ adiu

nante dño ꝓpolui explanā dū. De⁹ vn⁹ est pr̄ de⁹ vn⁹ est filius de⁹ vn⁹ ē spūsc⁹ nō tres dii sz vn⁹ de⁹: tres in vocabulis vnus i deita te subsiātie. Sed dicit mi=chi heretic⁹: ergo si vnū sūt pr̄e sūt icarnati? Nō: nam ad xp̄z solū ptinet caro. Ex Egypte noli flere: qz dñā=toz tu⁹ veniet tibi añ cuius cōspectū mouebūt abylli. Liberare pplm tuū de ma=nu potētie. ℣. Ecce veniet dñs exercituū de⁹ tu⁹ i po=testate magna. Līe. L. vi

DEmpe aliud ē anima aliud ē rō: z tñ in aīa est ratio: et vna est aia: sed aliud aīa agit: aliud rō: aīa vuit: non sapit. Et tñ nec aia sine rōne: nec ratio sine aia. Ecce aliud. In sole ca=loz z splēdoz i vno radio sūt Sed caloz exiccat. splēdoz illuminat. Aliud suscipit ca=loz: aliud splēdoz. Et sz ca=loz z splēdoz abiuicē nō que=unt separi: suscipit splēdoz illūiationē nō feruozē: susci=pit caloz feruozē nō illumi=nationē. Sic z fil⁹ suscepit carnē z nō deseruit pr̄ez nec diuisit se a patre Suscepit carnē i ypzietate: z tñ pr̄ et spūsc⁹ nō defuit maiesta te. ℟. Pzope est vt veniat tp̄s ei⁹ z dies ei⁹ nō elonga bunt. Miserebit dñs iacob et iterū saluabit. ℣. Qui vē=tur⁹ ē veniet z nō tardabit tā nō erit timoz i finib⁹ nr̄is Miserebit. In. iii. no. ām. Nox p̄cessit. ℣s. Deli enar. ℣. Egrediet dñs ℣. mat.

IN illo tp̄e Cū audisset iohānes i viculis opa xp̄i: mittēs duos de discipu lis suis. ait illi Tu es q̄ vē=tur⁹ es an aliū expectam⁹? z Et reliqua Omelia bti gre=gozii pap. Lectio. vii

AD iozdanis ecc̄l⁹ posit⁹ sūcta iohannes qz dñs re=dēptoz mundi eēt asseruit: nullus dō in carcere an ipe veniat requirit. Non quia tp̄m esse redemptozem mū=di dubitat: sz querit vt sciat si is qui per se in mundū ve=nerat: per se etiam ad infer=ni claustra descendat. Ps. Descēdet dom⁹ sicut plu=uia i vell⁹. Oziens i diēb⁹

etus tuſticia⁊ abundãtia pa
cis. ℣. Et adorabũt eũ om
nes reges: oñs gentes ſer-
uiẽt ei. Dicitur Leõ. viii

AJt ergo. Tu es q̃ ven
turus es: an alĩũ exꝑ
etamus. Ac ſi aperte dicat.
Sicut pro hoibus natꝰ di-
gnatus es: an etiã pro hoi-
bus ad inferos deſcẽdere di
gneris iſtinua: vt qui natiui
tatis tue precurſor extiti in
terris. deſcenſionis etiã ad
inferos precurſor fiã: ⁊ ven
turũ inferno te nunciẽ quẽ
tã veniſſe mundo enuncia-
ui. ℟ Veni dñe ⁊ noli tar
dare: relaxa facinora plebi
tue. Et reuoca diſperſos in
terrã ſuam. ℣ Excita dñe
potentiã tuam ⁊ veni vt ſal
uos facias nos Et re. Lx

SEd dimiſſis iohannis
diſcipulis: qui de eodẽ
iohanne dicat audiamus.
Quid exiſtis videre i deſer
to? Harũdinẽ vento agita-
tam? Nõ videlicet nõ aſſe-
rendo: ſed negando itulit.
Harundo eni vento agita-
ta iohãnes nõ erat q̃ hunc
nec blandũ gẽa: nec cumulꝰ
bet detractio ſ ira alperũ ha
riebat: nec ꝓſpera hunc ex
gere: nec aduerſa nouerãt
ſlinare. ℟ Mõtes iſrael
ramos vros expandite: et
ſlorete ⁊ fructũ facite. Pro
pe eſt vt veniat dies domi-
ni. ℣. Rorate celi deſuper
et nubes pluãt iuſtum ape
riatur terra ⁊ germinet ſal
uatorem. Pꝛope. Gloria
patri. Pꝛope. Reincipiãt.
Vem. Montes. Vem feria-
le. Feſtina ne tardaueꝛ̃ do
mine. Et libera populum
tuum. ℣. Veni domine ⁊ no
li tardare: relaxa facinora
plebi tue. Et liue. ℣. Emit
te aguum domine In lau-

UEniet do-(dibus. ãn.
minus et nõ tardabit
vt illuminet abſcondita te-
nebrarũ et manifeſtabit ſe
ad oẽs gẽtes alla. ꝑs. Dñs
regnauit. aña. Hieruſalem
gaude gaudio magno quia
vẽiet tibi ſaluator alleluya
ꝑs. Jubilate. ãn. Dabo in
ſyon ſalutẽ ⁊ in hieruſalem
gloriã meam alla. ꝑs. De⁹
de⁹ me⁹. ãn Montes ⁊ oẽs
colles hũliabuntur ⁊ erũt

uia in directa et aspera
as planas: veni domie
oli tardare alleluya. ℣ Be
dicite. ān Juste ꝛ pie vi=
amus expectantes beataz
pem et aduentum dñi. ℣s
audite. Lāp Hoza est
nos. Hym Voz cla. ℣.
Voz clamantis. In euange
lio. ān Johannes audiens
ū audisset in vinculis opera
christi: mittens duos de di
scipulis suis ait illis tu es q̄
venturus es an aliū expe=
tamus. ℣s. Benedictus.
Oz̄ Jurem tuā. Memo=
ria de dna vt supza. Ad ho
ras ant de laudib⁹. cetera
vt in ḡzima dñica cum oto=
ne Jurem tuā. Ad vespas
ant de laudi. cum psal. dñi
clamauimus. Lāp In diebus il
lis. ℣ Tu exur. Hym. Lō
ditoz alme ℣. Rozate celi.
In euangelio ān Ite dici
te iohanni cecividunt ꝛ sur
di audiunt: claudi curātur
lepzosi mundantur. ℣. Ma
gnificat. vel. ā V. ozō. Ju
bē tuā. Memoria de dña vt s

Feria. ii. Lectio. i
Hec dicit dñs de⁹ exer
citū: vade ꝛ ingredere ad
eū qui habitat i tabernacu
lo ad sobnā p̄positū tēpli
et dices ei. Quid tu hic aut
quasi quis hic q̄ excidisti ti
bi hic sepulchzū. Excidisti
i excelso meōziā diligēt er i
petra tabernaculum tibi.
Hec dicit dñs de⁹. Lāō. ii

Lce domin⁹ alpozta=
ri te faciet: sicut alpoz
tatur gallus gallinaceus: et
quasi amictum sic sublima=
bit te. Lozonabit te tribu=
latione quasi pilam mittet
te in terram latā ꝛ spacio=
sā ibi mozieris ꝛ ibi erit cur
rus glie tue ignominia do=
mus dñi tui. ꝛ expeliā te de
statiōe tua et de ministerio
tuo deponā te. Hec ō. s. iu.

Erit i die illa voca=
bo seruū meum helya
chim filiū helchie. et iduā
illū tunicā tuā ꝛ cingulo tuo
cōfoztabo eū. ꝛ ptātem tuā
dabo i manu ei⁹. Hec dicit
ō. Emitte agnū. In lau. ā

Lceveniet dñs ptin=
ceps regū terre beati
qui parati sunt occurrere
illi ꝛ℣. Miserere. ān. Dū

venerit filius hois putas i ueniet fidē sup terrā. ℣s Verba mea. ān Ecce iā venit plenitudo tēporis: i quo misit deus filiū suū i terris ℣s. Deus deus. ā. Hauritis aquas i gaudio de fontibus saluatoris. ℣s Cōfitebor iii. ān Egredietur dñs de loco sācto suo: veniet vt saluet populū suū. ℣s Laudate Lap. Ecce dies veniunt. Hym. Vox clara. ℣ Vox clamantis. In euā. ā Egredietur virgā de radice iesse: & replebitur omis terra glia dñi: et vidēbit omis caro salutare dei. ℣s Benedictus. Kyrie el. Oō. Aurē tuā. Memoria vt ℣. Ad pmā. ā Paratus. ℣ Deꝰ noſe. & cetera oīa adimplās possibt i. ii feria pme ebdomade cū ozōne: Aurē tuam. Ad vēſ aīe & psal. feriales. Cap. Ne. Hym. V. vtēſ Ju euāge. ān Veniet. vel O. ℣s. Mgt. aīa illa Veniet. et alie aīe necessarie super psal. Mgt. ātēſ O sapiētia incipiatur vel pōt fiī. dñica aduentꝰ ad psal. Benedictus. vsq; hierusalem Lauite tube. requirantur Non dicetur de dñica in illa ebda vt patet i rubrica cōmemoratiōis eius. ¶ Feria. iii. Lectio pma.

Et erit quasi pater hbitātibꝰ hierm et dom⁹ iuda. & dabo clauē dom⁹ da uid sup humerū eī⁹ & aperiet et nō erit q̄ claudat. et claudet & non erit qui aperiat. Hec dicit. Lectio secunda.

Et figā filiū papilū in loco fideli et erit i soliū glie dom⁹ patris sui. & suspendēt sup eū oēm gliaz domus pēris eius valoz diuersa genera oē vas parulū a vasis craterarū vsq; ad oēm vas muſicoz. Hec dicit dñs. Ad tertia

In die illa dicit dñs exercitum auferetur paxillus q̄ fixus fuerat i loco fideli. & frāgetur & cadet et peribit qđ pepēderat in eo qz dñs locut⁹ est. Hec dicit ℣ Emitte agnū. In lau. ā

Rorate celi desup & nubes pluāt iustū aperiat terra et germinet saluato-

tem.℣. Miserere.℟. Emit te agnū dñe dñatorē terre de petra deserti ad montē filie syon.℣. Judica me.℟ Ut cognoscamus dñe terre viā tuā in omnibus gentibus salutare tuum.℣. Deus deus meus.℟ Da mercedem domine sustinētib⁹ te ut prophete tui fideles inueniantur.℣. Ego dixi.℟. Lex per moysē data est gratia et veritas per iesum xp̄m facta est.℣. Laudate dñm. Ecce dies veniūt.hy⁹ Vox clara.℟ Vox clamātis. In eua.℟. Tu bethleem terra iuda nō eris minima ī principibus iuda: ex te enim exiet dux qui regat populū meū israel.℣. Benedictus. Ozi Aue tuā. Ad vesperas in euāgē. Ioseph fili. vel D.℣. Magnificate dñm. Canite tuba.

℣ Feria quarta. Missa.

In illo tpe: Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad virginē desponsatā viro cui nomē erat ioseph de domo dauid: et nomē virginis maria Et rel. Homelia venerabilis bede presbyteri. Lectio prima.

Fratres nostre redemptionis festiua cras nobis sacra lectio euāgelica cōmendat: que angelum de celis a deo missum narrat ad virginē: vt nouā i carne natiuitatē filii dei predicaret: q̄ qua nos abiecta vetustate noxia renouari: atq; inter filios dei cōputari possimus. Clama in fortitudine qui ānūcias pacē in hierlm: dic ciuitatibus iude et habitatoribus syon Ecce deus noster quē expectabamus aduenit. Sup mōtem excelsum ascende tu qui euāgelizas syō: eralta ī fortitudine vocē tuā Ecce. Ad.ii

Missus est inq̄t āgel⁹ gabriel. Aptū plecto humane restauratiōis fuit principiū: vt angelus a deo mitteret ad v̄ginem partu diuino consecrādam: quia prima perditionis humane fuit causa: cū serpens a diabolo mittebatur ad mulie-

exm spũ supbie decipiẽdã ℟. Oziet stella ex iacob: et exurget hõ de isrl et ꝙfring-get oẽs duces alienigenaꝝ Et erit ois tra possessio eiꝰ ℣ De iacob erit ꝙ dñabit et pdet reliq̃as ciuitatũ Et

Q Uia ergo mors l'.iii intrauit p feminam: apte redit et vita p feminã Illa a dyabolo seducta per serpẽtẽ viro gustũ necis ob tulit. Hec edocta a deo per angelũ mũdo auctorẽ salutis edidit. ℟ Modo veniet dñator dñs. Et nomẽ eius emanuel vocabit. ℣ Oriet in diebus eius iusticia ⁊ abundãtia pacis. Et nomen Glozia. Et nomẽ ℣ Emitte agnũ dñe. In laud. ãn

P Rophete predicauerunt nasci saluatorez de virgine maria. ℣ Miserere. ãn Spiritus dñi sup me: euãgelizare pauperibꝰ misit me. ℣ Te decet. ãn Propter spõ non tacebo do nec egrediatur vt splendor iustus eius. ℣ Deus deus ãn. Ecce veniet dñs vt sedeat cũ pricipibz et solium glozie teneat. ℣ Exul. ãn. Annunciate ppls et dicite ecce deꝰ saluator nr veniet ℣ Laud. cap Ecce di. hyꝰ Vox cla. ℣ Vox claman. In cuã. ã Missus est gabri el agelꝰ ad mariã vginẽ de spõsatã ioseph. p Bñdictꝰ nõ dr Ezechiel. nec pces quotiẽs ei ad matut. expositio pncial Ezechiel ⁊ pces tacẽt

P Resta q̃s tur. or ops dr: vt redẽptiõis nre vẽtura solẽnitas: ⁊ pzentis nobis vite subsidia cõferat: ⁊ etne btitudis pzmia largiat. p õ. Memoze dicãt Ad horas vtš. cũ ozõe Aurẽ tuã ℣ Notãdum q hoc tempꝰ iuniũ quattuoz tẽpoꝝ hyemale semp in plena ebdomada ãt vigiliã natalis dñi celebrat. Ad vẽs in cuã. ã Dicit dñs. vel. O. ℣ Mgt. or. Aurem tuã.

F Eria quinta L cõ. i.

V Ulate naues maris q̃z vastata est domus vnde venire cõsueuerãt de terra cethim revelatum est eis Tacete q̃ habitatis i insula negociatio sydonis Hec ꝙ

Ranke cretātes mare repleuerūt te in aqs multis: semenili messis flumis fruges ei⁹ ⁊ fetā est negociatio gentiū. Erubesce sydō: ait enī mare fortitudo maris dicēs. Nō pturiui ⁊ nō pepi: ⁊ nō enutriui iuuenes nec ad incremētū pduxi vgies. Hec dicit. ii.

Q ū auditū fuerit i egypto dolebūt: cū audierit de tyro. Trālite maria vlulate q hitatl in insula. Nūqd nō hec vīa est q gl'ia bat a dieb⁹ pstinis i ātiqtate sua et ducēt eā pedes sui longe ad pegrinādū Quis cogitauit her sup tyrū q̄ndā cozonatā? Cuius negociatozes pncipes institozes eius incliti terre Hec dicit. ℟⁹. Emitte agnū. In laudibus ān.

O Eclyon veniet dñs omnipotens vt saluum faciat populū suū. ps Miserere ā. Conuertere dñe aliquātulum et ne tardes venire ad seruos tuos. ps. Domine refugium. ān. De lyon veniet qui regnatur⁹ est dñs emanuel magnū nomē ei⁹ ps. Deus de⁹ meus. ā. Ecce deus me⁹ ⁊ honozificabo eū: deus patris mei ⁊ exaltabo eū. ps. Cantem⁹ ān. Dñs legifer nē dñs rex noster ipse veniet et saluabit nos. ps. Laudate. Cum. Ecce dies. Hymnus. Vox clara. ℟⁹. Vox clamantis. In euangelio ān. Vigilate animo i pzoximo est dñs deus noster. ps. Benedictus. Kyrieleyson. Oratio. Aurem tuā. Memozia vt supza. Ad horas vt supza. cū orone. Aurē tuam. Adspeyeras In euāge. ā. Consurge. vel. O. ps. Magt. Dño. Aurē tuā. Feria

Iserta. Sedm Lucam

Nillotpe. Exurgens maria abiit in montana cū festinatione in ciuitatē iuda: et intrauit in domū zacharie ⁊ salutauit elyzabeth Et re. Dne. vespera. bede

Lectio qua sūbti. l. audiuim⁹ sancti euāgelii: redēptiōis nostre nobis semper veneranda pzimozdia pdicat: ⁊ salutaris

semp humilitatis imitãde remedia cõmẽdat. ℟. Egredief dñs & pliabit cõtra gẽtes. Et stabunt pedes eius supra mõtes oliuaꝝ ad orientã. ℣. Et eleuabit super oẽs colles et fluent ad eum oñs gentes. Et. Lectõ. ii.

PRioꝛ ergo nobis btã dei genitrix ad sublimitatẽ patrie celestis iter oñdit humilitatis: non minꝰ religionis ꝙ castitatis exẽplo venerabilis. Attamen ipsa memoꝛ diuine scripture ꝓcipientẽ: quãto magnꝰ es humilia te in omibus moꝛ vt ãgelus ꝙ loquebat ei ad celestia rediit: surgit ac mõtana conscendit: gestanꝙ in vtero deum: seruoꝝ dei habitacula petit ac reꝛit alloquia. ℟ Pꝛecurꝛoꝛ p nobis ingredit agnus sine macula scdm oꝛdinẽ melchisedech. Pontifex factus est in eternũ & in seculũ seculi. ℣. Ipse est rex iusticie cuius gnatio nõ habet finẽ Pontifex. Lectio tercia.

ET apte post visionẽ angeli in mõtana lubit que gustata suauitate sup noꝛ ciuiũ: humilitatis segressibus ad virtutũ alta transtulit. Intrat ergo dom̃ zacharie atꝙ elizabeth quã seruã ac ꝓcursoꝛẽ dñi partiturã nouerat salutat: non quasi dubia de oꝛaculo qõ acceꝑat: sꝛ vt ꝙgratulatura de dono qõ ꝙseruã accepisse didicerat. ℟. Adebunt gentes iustũ tuũ: & cuncti reges inclytũ tuum Et vocabit tibi nomen nouũ qõ os dñi noiauit. ℣. Et eris coꝛona gꝛlie in manu dñi: & diadema regni in manu dei tui. Et vo. Gꝛlia Et vo. ℣. Emitte. In laudantes dib⁹. ã.

QUantes dib⁹. ã. estote videbitis auxiliũ dñi sup vos. ꝑ Miserere. ã. Ad te dñe leuaui aiam̃ meaꝝ veni et erꝛipe me dñe ad te ꝙfugi. ꝓ. Dñe exaudi. ii. ã. Veni dñe & noli tardare relaxa facinoꝛa plebi tue israel. ꝓs Deus deꝰ meus. ãn. Deꝰ a libano veniet & splẽdoꝛ eius sicut lumẽ erit. ꝓs. Dñe audiui. ã Ego aũt ad dñm aspiciã et

expectabo deum saluatorē meū. ℟s. Laudate. ℣pm. Ecce dies veniūt. ℣. Hymn⁹ Vox clara. ℟. Vox clamātis. In euāge. ān. Ex quo facta est vox salutationis tue in auribꝰ meis exultauit infans in vtero meo alla. ℟s. Benedictus

Excita dñe q̄s ꝙo. potentiā tuā et veni vt hi q̄ i tua pietate confidūt: ab oīni citi⁹ aduersitate liberent. Qui vi. Nemo. dicāt. Ad ho. vt. ℣. cū oīone dñicali. Ad vs. in euāge. ā D. line. Ezech. Dño Auxerm tuā. ꝛc. Nulla sequat mēo. ℣. Gabbō scōm lucā

Anno q̄ntodecimo imperii tyberii celaꝛ p̄mātē pōtio pilato iudeā: tetrarcha aūt galilee herode. Factū est verbū dñi sup̄ iohannē zacharie filiū in deserto. Et re. Ome. bti gregoꝛu pape. Lectō p̄ma.

Redēptoꝛis p̄curſoꝛ q̄ tpe verbū p̄dicatiōis accepit: mēoꝛato romane rei publice p̄ncipe et iudee regibus designaꝛ cū dr. Anno q̄ntodecimo imperii tyberii celaris ꝛc. Factū est verbū dñi sup̄ iohannē zacharie filiū in deserto. ℟. Emitte agnū dñe dñatoꝛē terre de petra deserti. Ad montē filie syō ℣. Ostende nobis dñe miam tuā: et salutare tuū da nobis. Ad mon. Lec. ii.

Quia eni illum p̄dicare veniebat q̄ ex iudea q̄l dā et multos ex gētib⁹ redēptur⁹ erat. Per regē gētiū et p̄ncipes iudeoꝛ p̄dicatiōnis ei⁹ tpa designant. ℟. Germinauerūt cāpi heremi germē odoꝛis ilrl q̄ ecce de⁹ nr̄ cū virtute veniet. Et splēdoꝛ ei⁹ cū eo. ℣. Ex syon spēs decoꝛ ei⁹ de⁹ nr̄ manifeste venist. Et. iii.

Sēct. Sicut scriptū ē in libꝛo sermonū ysaie pphete. Vox clamātis in deserto: parate viā dñi: rectas facite semitas ei⁹. Dis q̄ fidē rectā et opa vna p̄dicat: q̄d aliud q̄ venīēti dño ad coꝛda audientiū viā parat. ℟. Parat⁹ esto ilrl in occursū dñi q̄n venit. Firmās montes et creās spūs

Et annuncians in hoibus xpm esse venturū. ℣. Ecce dñator dñs cum ⁊tute veniet. Firmās. Glia. Et annūcians. ℣. Emitte agnū.

VEniet In laudi. ā. Iterū āgelus tuus et docebit nos vias tuas dñe. ℣. Miserere. ān. Intuemini quāt⁹ sit gl̄iosus iste qui ingredit ad saluandas gentes. ℣. Bonū est cfi. ā. Ecce de⁹ nr̄ cū ⁊tute veniet: ⁊ ipe auferet iugū captiuitat nr̄e. ℣. De⁹ de⁹ me⁹ ān. Expectet sicut pluuia eloquiū dñi ⁊ descendet sicut ros sup nos de⁹ nr̄. ℣. Audite celi. ā. Expectabo dñz saluatorē meū: ⁊ ꝓtolabor cū dō ppe est alia. ℣. Laudate. Ipm Ecce dies vr hy⁹ Vox clara. Vox clamā. In euāge. ā Omis vallis implebit ⁊ omis mōs et collis humiliabit et videbit omis caro salutare dei. ℣. Benedict⁹ Ezechiel nō dr. ox

DEus q̄ cōspicis q̄z ex nostra pzsumptione affligimur: cōcede ppici⁹: vt ex tua visitatiōe cōsolemur.

Qui vi. Mēorie dicant de dña: ⁊ de oib⁹ scis. Ad horas vt s. cū ofone. Iurem tuā. ⁊c. Si dño festū. iii. lec. contingat in. iiii. tēpori: nichilomin⁹ totū seruitiū fiat de q̄tuor tēpo. ferialit cū noc. et memo. de festis. iii. lec. Dño. liquidem spālis. quattuor tēpozū tm̄ dicet ad missam. Dño vo dñicalis ad matuti. ⁊ horas excepto in aduētu dñi q̄n eadē ofo dicet ad matu. que ad missam. Si vero in. iiii. tēpor festū duplex vl. ix. lec. euenerit fiat sicut subscribit de festo sci thōe excepta meo. de dña q̄ non fit alias de debito sicut tūc. Festū vo sci thōe apli q̄nq̄z die euenerit: totū agit de apl̄o cū meo. de aduētu ⁊ de dña Sz de dña tm̄ ad mat. ⁊ ad missā: q̄ i vet. p⁹ meo. d aduētu facta cū ā. Q. nulla sequit meo. vt ptz s. Si dño i ieiunio. iii. tēpoz festū istd euenerit seruitiū fiat d sco cū meo. de aduētu ⁊ de dña ad matu. De aduētu cū ā. q̄ sup̄sset plal. Benedictus

si de quattuor tempori. dicerētur Et sic ch̄ oc̄one de quattuor tēpori. ¶ Septimodecimo kl. Januarii octauo. l. die āte vigiliā nat. dñi icipiatur. O sapientia ad vesp̄as sup̄ psal. Mag̃t p̄ma. l. die ān. O sapia. pcātet añ ieptionem psal. Mg̃t. vltima die. O ẽgo virginū. sic pcātetur āte ieptionē psal. Magnificat Nulla his septē dieb⁹ erit de scā maria vl de. ii. aduē tus vl de omibus sctis mēo. in vesp. nec i dieb⁹ vkestis dicetur ad vesp̄as Ayzieleisō vel fiet p̄stratio i chozo nisi ad cōpletoziū sicut semper fiat quādo cātatur de feria extra tp̄s paschale. ān.

O Sapiētia que exoze altissimi p̄disti attingens a fine vsq; ad finē foz titer suauiter disponensq; oia: veni ad docēdū nos viam p̄udētie. p̄s Mg̃t. ān.

O Adonay et dux dom⁹ isr̄l qui moysi in igne flame rubi apparuisti: et ei in syna legē dedisti: veni ad redimendū nos in brachio extento. p̄s Magnificat. ān

O Radix iesse q̄ stas i signum populoz super quē continebunt reges os suum quē gētes dep̄ cabūtur: veni ad liberādū nos iā noli tardare. p̄. Ma

O Clauis gnificat. ān dauid et sceptrū do⁹ isr̄l q̄ aper. et nemo claudit: claudis et nemo aperit: veni et educ vinctū de domo carceꝛ sedētē in tenebris et vmbra mortis. p̄s Mg̃t. ān

O Oriēs splendor lucis ete̅ne et sol iusticie veni et illumia sedentem i tenebris et vmbra mort. p̄. Ma

O Rex gēti gnificat. ān um et desiderat⁹ eaꝛ lapisq; angularis qui facis vtraq; vnū: veni salua hominē quē de limo formasti

O p̄s. Magnificat. ān.

O Emanuel rex et legifer noster expectatio gentium et salua torz earuz: veni ad saluādū nos dñe de⁹ noster. p̄s Mg̃t. ān

O Virgo ẽginū quō fiet istud: quia nec p̄mam si-

mlē vita es nec habere le=
quētem: fide hierlm q̄d me
admiramini diuinū est my
sterium hoc q̄ cernitis. ꝑs
Mgt. ℣ Dñica.tiii. sabba
to adv̄. ān Benedictus ꝑs.
Ipm. cabm. In diebus il=
lis. ℟ Nō auferetur. hy⁹
Conditor al. ō Rorate celi
In eu. ān O la. ꝑ Mgt. or
Excita dñe potētiā tuā
et veni: et magna no=
bis virtute succurre vt auxi
lium gre tue q̄ nostra pcā
pcepediūt: idulgentia tue p
piciationis acceleret. q̄ vi.
Ad mat. inuits. Dicite fi=
lie lyō ecce saluator tu⁹ ve
nit Venite adoremus. ꝑs.
Venite. hy⁹. Verbū supnū
In primo no. ā Nō aufere
tur. ꝑs Beat⁹ vir. ꝑ Quare
fremuerūt. ō⁹. Ex lyon spe=
cies. Lectio prima.

Ecce ego mittā i fun=
damētis syon lapidē
lapide probatū angularem
Pretiosum i fundamento
fundatū. Qui crediderit i
eū: nō festinet. Festinet et
ponat iudiciū i pōdere ⁊ iu
sticiā i mēsurā. Et subuer=
tet grādo spē mēdacii ⁊ pro
tectionē aq̄ inundabūt: ⁊ de
lebitur fed⁹ vr̄m cū morte
Et pactū vestrū cū inferno
nō stabit. Hec dicit. ℟ La
nite tuba i syō vocate gen=
tes annūciate pplis et dici
te Ecce de⁹ saluator nr̄ ad=
ueniet. Annūciate i fini=
bus terre et i insulis que p
cul sunt dicite Ecce. Le.ℓ
Flagellū inundās cū
trālierit eritis ei in
cōculcationem: q̄cūq; per
trālierit tollet vos q̄m ma=
ne diluculo ptrālibit i die ⁊
in nocte et tm̄modo sola ve
xatio itellectum dabit audi
tui Coangustatū est ei stra
tum ita vt alter decidat: et
palliū breue vtrūq; opetire
nō potest Hec ō. ℟ Octa=
uadecima die decimi mēsis
ieiunabitis dicit dñs. Et
mittā vobis saluatorē et p=
pugnatorē pro vobis q̄ vos
precedat et introducat i ter=
rā quā iuraui pr̄ib⁹ vestris
ō⁹ Ego enī sum dñs deus
vester qui eduxi vos de ter
ra egipti Et mit. ℓ. iii
Sicut enī i mōte dilu=

sionñ stabit dñs sicut i valle que est i gabaon. nascetur vt faciat op⁹ suū: alienum opus ei⁹ vt op⁹ ei⁹ opus suū peregrinū est opus eius ab eo. Et nūc nolite illudere. ne forte cōstringantur vincula vestra: cōsūmationē enim et abbreuiationē audiui a dño deo exercituū super vniuersam terram Hec ꝺ. Non auferet sceptū de iuda et dux de femore ei⁹: donec veniat q̄ mittēdus est. Et ipe erit expectatio gentiū. ꝺ Pulchriores sūt oculi eius vino: et dētes eius lacte candidiores Et. Gloria Et ip. In. ii. no. ā. Bethleem. ꝑ Cōsolamini. ꝺ⁹ Egredietur virga de. Sermo beati augustini epi Le. iiii

Audite inq̄ cōuenio o iudei: q̄ vsq; i hodiernū diē negastis filiū dei. Preuaricatores legis intendite legē Testimoniū queritis de xp̄o: i lege vestra scriptū est q̄ duoꝝ hoīm testimonium verū sit. Procedāt ex lege nō tm̄ duo: sed etiā plures testes xp̄i: ꝫ cōuincāt auditores legis nec factores. Illi Me oportet minui filiū aūt crescere Qui post me venit ante me factus est: cui⁹ nō sum dignus corrigiā calcia mēti eius soluere. ꝺ⁹ Hoc est testimoniū q̄ perhibuit iohānes Qui post Le. vi

Dic ysaia testimoniuꝫ de xp̄o Ecce inq̄t ꝺgo concipiet i vtero et pariet filiū: et vocabit nomē eius emmanuel quod est interpretatū nobiscū deus Accedat et alius testis: Dic et tu hieremias testimoniū de xp̄o. Hic est inquit deus nr̄: ꝫ nō estimabit alius absq; illo. Ecce duo testes idonei ex lege vestra: Sed alii atq; alii ex lege xp̄i testes introducātur vt frōtes durissimi inimicorum p̄terātur. Ir Virgo israel reuertere in ciuitates tuas vsq;quo dolēs auerteris Generabis dñm saluatorē oblationē nouā i terra ambulabūt hoīes i salutatiōnē. ꝺ⁹ In caritate perpetua dilexi te ideo attraxi te miserās Ge. Le. vi

Dic lectē daniel de xp̄o

quod nolit Cum venerit inquit sanctus sanctorum: cessabit unctio. Dic et tu moyses legislator dux populi israel testimonium de xpo prophetis vobis excitabit dns inquit de fratribus vestris Dic certe dauid: dic testimonium natiuitatis xpi. A summo celo inquit egressio eius Dic adhuc In sole posuit tabernaculum suum. Dic adhuc de xpo. Adorabunt inquit eum oēs reges terre: oēs gētes seruient ei. ℟. Iurauit dicit dominus ut ultra iā non iracear super terrā mōtes eni et colles suscipiēt iusticiā meam Et testamentum pacis erit i hierusalē. ℣. Iuxta est salus mea ut veniat: et iusticia mea ut reueletur Et. Gloria. Et. In tertio. nōt. au. Nox precessit. ps. Celi enarrant. ℣. Egredietur dns. Veniet. S. iohēs

IN illo tpe Miserūt iudei ab hierosolimis sacerdotes et leuitas ad iohānem: ut interrogarent eū. Tu quis es? Et r. Ome. beati gregorii pape. L. vii

EX huius nobis lectionis verbis fratres carissimi: iohannis humilitas cōmendatur. Qui cū tante virtutis esset ut christus credi potuisset: elegit solide subsistere i se ne hūana opinione raperetur ianiter super se. Nā confessus est et non negauit Confessus est q2 non sum ego christ9. ℟. Non discedimus a te viuificabis nos dne: et nomen tuū inuocabimus Ostende nobis faciē tuā et salui erimus. ℣. Domine deus virtutū conuerte nos. Ostende nobis. Lectio octaua

SED quia dixit: nō sū negauit plane qđ nō erat: sed non negauit quod erat: ut veritatem loquēs eius mēbrum fieret cuius nomen sibi fallaciter non vsurparet. Alio quippe in loco inquisit9 a discipulis dns de aduentu helye. Respondit: Helyas iam venit et non cognouerunt eum. Et si vultis scire iohannes ipse est helyas. ℟. Intuemini quantus sit ille qui in

greditur ad saluandas gē-
tes ipse est rex iusticie. Cu
ius generatio non habet fi
nē. ℣. Precursor p nobis
ingredit scōm ordinē mel-
chisedech: pōtifex fact⁹ est
in eternū. Cui⁹. Lctō. ix.
BEquilitus aūt iohā-
nes dicit: nō sū helyas. Quid est hoc fratres ca
rissimi: q; qō veritas affir-
mat: hoc ypheta veritatis
negat? Valde nāq; inter se
diuersa sunt: ipse est ⁊ non
sum. Johannes igit in spū
helyas erat: in ylona hely-
as non erat. Nō ergo dns
fatet de spū: hoc iohānes de
negat de ylona. Et iohan-
nes eisdē turbis carnalib⁹
nō de suo spū: sed de corpe
rīdebat. ℣. Natus est nobis
paruulus ⁊ vocabit de⁹ for
tis: ipse sedebit sup thronū
dauid pīs sui: et iperabit.
Cuius potestas sup hūerū
eius. ℣. In ipo bndicētur
oēs tribus terre: oēs gen-
tes seruiēt ei. Cui⁹. Glia.
Cui⁹ reincipiat Ben. Na
tus est. Ben⁹ feriale. Rorate
celi desup ⁊ nubes pluāt iu
stū: aperiat terra. Et germi-
net saluatorē. ℣. Emitte
agnū dne dnatorē terre de
petra deserti ad montē fi-
lie syō. Et. ℣ Emitte. In
laudibus ān
DAnite tuba in syon quia p-
pe est dies dni ecce veniet
ad saluandū nos alla alla.
ps. Dns regna. ā. Ecce ve
niet desideratꝰ cūctis gen-
tibus ⁊ replebit glia domꝰ
dni alla. ps. Jubilate. an.
Erunt prava in directa et
aspera in vias planas: ve-
ni dne ⁊ noli tardare alla.
ps. Deus deus meus. an.
Dns veniet occurrite illi
dicentes: magnū pncipiū ⁊
regni eiꝰ nō erit finis: deꝰ
fortis dnator pnceps pacis
alla alla. ps Bndicite. ān.
Ecce deꝰ nr expectauimus
eū: ⁊ saluabit nos alla. ps.
Laud. Cpm. Hora est iā.
Hyꝰ. Vox clara. ℣. Vox
clamātis. In euā. ā. Mise
runt iudei ab hierosolymis
sacerdotes ⁊ leuitas ad io-
hānē vt interrogarēt eū: tu
qs es qdꝰ ait ego vox clamā
tis ni deserto dirigite viam

dñi sicut dixit ysaias ꝓphe
ta.ps. Dñi dict⁹ Oco. Ex=
cita dñe. Nemo. de dñs.
Ad horas añe de lau. cete.
vt in ōma dñica cū ocone.
Excita dñe Ad vesp as añe
de laudib⁹ cū ꝓsal. dñicali
bus. In euāge. ān. Oēs.
Magt. Oco Excita ū.ac.
Dieb⁹ ho reliduis ab hac
dñica. iiii. vsq ad vigil. na
tiui. dñi cū de aduētu agit
dicat Inuitato. Regē ven
turū. vt s. cū aliis ꝛ psal. ꝓ
rialib⁹ tā in laud. q̄ in noc.
ꝛ ℟. Exꝓon ꝓphē et leget
de ysaia cū lectiōibus q̄ se=
quūtur: ꝛ ℣ris de hystoria.
Tuite tuba. ꝛc ¶ Lectio
nes feriales post. iiii. dñicā
aduētus Feria. ii. Lec. i.

Et dixit dñs Eo quod
appꝛopiquat ꝓplsiste
oꝛe suo ꝛ labiis suis gl̄ificat
me: coꝛ aūt eius lōge est a me
et timuerūt me mādato ho
minū ꝛ doctrinis: ideo ecce
ego addā vt admiratiōi fa=
ciā ꝓplo huic miraculo grā
di ꝛ stupēdo. Hec dicit. ſ. ii

Oꝛibit omni sapia a sa
piētibus eius ꝛ intelle=
ctus ꝓrudētiū eius abscōdet
Ve q̄. ꝓfundi estis coꝛde vt
a dño abscōdat cōsiliū quo
rū sunt in tenebꝛis opa: et
dicūt. Quis videt nos ꝛ q̄s
nouit nos: peruersa est hec
vra cogitatio q̄si si lutū cō
tra figulum cogitet ꝛ dicat
op⁹ factoꝛi suo nō fecisti me
et figmētū dicat fictoꝛi suo
nō intelligis Hec dicit ſ. iii.

Donne adhuc in mo=
dico ꝛ in bꝛeui? Cō=
uertet liban⁹ in chermel et
chermel in saltū reputabi=
tur? Et audiēt in die illa
surdi verba libꝛi: ꝛ de tene
bꝛis ꝛ caligine oculi cecoꝛū
videbūt. Et addent mites
in dño leticiā ꝛ pauꝑes ho
mines in sctō israel exulta
bunt Hec dicit. Feria. iiii.

Quonia defecit ſ. i.
qui ꝓualebat: q̄ lum=
matus est illusā: et succisi
oēs q̄ vigilabāt sup iniq̄ta=
tē qꝛ pꝛecare faciebāt hoies
in ūbo: ꝛ arguentē in poꝛta
supplantabāt: ꝛ declinaue
rūt frustra a iusto. Hec di.

Propter hoc hec dicit
dñs ad domū iacob:

qui redemit abrahā: nō mo
do ꝛfundet iacob nec mo=
do vultus ei⁹ erubescet: ꝫ
cū viderit filios suos: opa
manuū meaꝝ in medio sui
sanctificātes nomē meū et
sanctificabāt scīm iacob: ⁊
domini israel ꝑdicabūt et
scient errantes spū intelle
ctū: ⁊ inusitatores discēt le
gem. Hec dicit. Lectio.iii.

Ve filii delertores di=
cit dñs vt faceritis cō=
siliū: ⁊ non ex me. Et ordi=
remini telā ⁊ nō spm meū
vt adderetis pctm sup pec
catū: ꝯ ambulatis. vt descē
datis i egyptū. Et os meū
non interrogastis spantes
auxiliū i fortitudie phara=
onis ⁊ hītes fiduciā in vm
bra egypti: ⁊ erit vobis for
titudo pharaōis in ꝛfusio=
nē et fiducia vmbre egypti
in ignominiā Ierāt enī in
thanis ꝓncipes tui: ⁊ nūcii
tui vsq ad thanes puenēt
Hec dicit. Feria. vi. Le. i.

Omnes ꝛfuli cūt sup
plo ꝯ eis ꝑdesse nō
potuit: nō fuerūt i auxiliū
⁊ in aliquā vtilitatē: sed in
cōfusionē ⁊ i opꝓbriū In
terra tribulatiōis et angu=
stie leena ⁊ leo: ex eis vipa ⁊
regul⁹ volās portātes sup
hūeros iuuenū diuitias ꝟ=
as ⁊ sup gibbū camelorū the
sauros suos: ad ppl ꝯ eis
ꝑdesse nō poterit. Hec di.

Egyptus enī frustra
et vane auxiliabit: iō
clamaui sup hoc. Superbia
aūt est quiescere Nūc ingresse
scribe eis sup buxū et in li=
bro diligēter exara illō. Et
erit in die nouissimo i testi
moniū vsq ad eternū Hec
dicit. Lectio tercia.

Populus enī ad iracun
diā ꝓuocat⁹ est sed filii mē=
daces: filii volentes audire
legē dei. Qui dicūt vidēti=
bus nolite videre: ⁊ aspici=
tib⁹ nolite aspicere. Nobis
ea ꝙ recta sunt loquimini no
bis placētia videte nobis er
rores. Auferte a me viā: de
clinate a me semitā: remoueta
facie nr̄a sctūs isrl Hec di.

Hec ante ꝙ sequūt sciati di
cēde sunt ad psal. Mgt. qđ
de aductu agit. vel ad me=
moriā qđ agit de sctō a ꝺcis

dñica adyctas vsq; ad ieptionē. ℣. ad psal. Vñdi er. ℟. ḡrta dñica vsq; ad vigiliā nati. dñi: ptery in festo scti thome apli ꝑput ibi

VEniet notat. ān. dñs in ptāte magna ℣ videbit omis caro salutare dei. ā. Joseph fili dauid noli timere accipe mariā cōiugē tuā qđ enī in ea natū est de spū scto ē alla. ān. Dicit dñs penitētiā agite: appropinquabit enī regnū celoz alla. ā. Cōsurge ꝙsurge induere fortitudinē brachiū dñi. ā. Eleuare eleuare cōsurge hierusalē solue vincla colli tui captiua filia syon. ā. Ponā in syō salutē: ℣ in hierusalē gliaz meā alla. ā. Cōsolamini ꝙsolamini ppe me⁹ dicit de⁹ vr̄. ān. Letamini cū hierusalē et exultate in ea oēs q̄ diligitis eā in eternū. ℣ In vigilia natiuitat dñi: ad matuti. Jnui. Prestolātes redēptore leuate capita vra. Dñs ppe est redēptio vra. ℣s. Venite. Hymn⁹. Verbum supnuz. Alie feriales

cti noc. ℣. Hodie scietis: q̄ veniet dñs. ℟. Et manebit gliam ei⁹ alla. Cōm.

IN illo tpe. Matheū Cum esset desponsata mr̄ iesu maria ioseph. Antequā conuenirēt iuēta est in vtero hñs de spū scō Et re. Omelia Origenis doctoꝝ. f.i.

QUum esset desponsata mr̄ iesu maria ioseph Que fuit necessitas vt desponsata esset maria ioseph nisi ꝓpterea q̄tenus hoc sacramētū diabolo celaret: ℣ ille malignꝰ fraudis ꝙmēta aduersus desponsatā v̄ginē nulla penit⁹ inueniret. ℟. Sctificami hodie et estote parati: q̄ die crastina videbit. Maiestatē dei i vobis ℣. Hodie scietis q̄ veniet dñs: ℣ mane videbit. Ma.

VElideo fuerat f.ii. desponsata ioseph: vt nato ihū ti vl ipi marie curā videret gerere ioseph: siue in egyptū iēs vel ide denuo rediēs. Mater inq̄t eiꝰ mater imaculata: mr̄ incorrupta: mater intacta. Mr̄ eiꝰ Cuiꝰ eius ℣ Mater dei vni

geniti: dñi ꝛ regis oim: plas matozis cūctoꝝ. ℟. Cōstā= tes estote videbitis auxiliū dñi sup vos: iudea et hieru salem nolite timere. Cras egrediemini et dñs erit vo biscum. ℣. Vos ꝙ i puluere estis expergiscimini et cla= mate: ecce dñs veniet cum salute Cras. Lcō tercia

MAter effecta est: ꝛ vir ginitatē nō amisit. genuit infantē: vt dictū est virgo pmāsit Virgo ergo genuit: et ꝰgo permansit. Mater filii facta est: et ca= stitatis sigillum nō perdi= dit Quare? Quia non ho= mo iste tm ꝙ videbat: ꝛ vnī genitus erat deus ꝙ i carne aduenerat. Nec subito car naliter genitus: sed pfecta deitas i corpoze venit. ℟. Sanctificamini filii israel dicit dñs in die eni crastina descendet dñs. Et auferet a vobis oēm languozem. ℣. Crastina die dslebit inich= tas tre et regnabit sup nos saluatoz mūdi Et Gl'a. Et ℣. Crastina erit vobis sal' Dicit domin' exercituum

In laudibus antiphona

LUdea et hierm nolite timere: cras egredie= mini ꝛ dñs erit vobiscū al. cū psal. ad feriā pīnētib' Si dñica sit. ps. Dñs re= gna. ꝛ ceteri psal. ān. Ho= die scietis qz veniet dñs: et mane videbitis gloziā eius ān. Crastina die delebitur iniqtas terre: ꝛ regnabit sup per nos saluatoz mundi. ā Crastina erit vobis sal' di cit deus exercituū. ān Rex pacificus magnificatus est cuius vultū desiderat vni=

PUersa terra. capm Paulus seru' iesu xpi vocat' apostol' segregat' in euāgeliū dei qd āte pzomi serat per pzophetas suos i scripturis sctis de filio suo qui factus ē ei ex semie da= uid scdm carnē. Hy' Vox cla. ℣. Crastia die delebitur iniqtas tre Et regnabit sup per nos saluatoz mūdi. In cuā ā. Cū esset desponsata mr iesu maria ioseph añq̄ conuenirēt inuēta ē i vtero hns qd ei i ea natū ē de spū scō est alla. ps Benedictus. ℣

O Eus qui nos redẽpti
onis nře annua expe
ctatione letificas: ps̃ta: vt
vnigenitũ tuũ quẽ redem=
ptorẽ laeti suscipim⁹ venien
tẽ quoq; iudicẽ securi vide
amus. Dñm nr̃m ieſũ xp̃z
filiũ tuũ Qui tecũ. Weina
ria nõ dicat. Ad pumã ãn.
Judea. ps Deus noſ. ps
Bti inmaculati. nõ mutet ã
nd plal. Quicũq; vult. Ry
Jeſu xp̃e. cũ alla. v. Qui
ſedes. ꝑ̃ postratio nulla trac
tim nec aliis horis ℣ No
tãdũ ꝙ qñcũq; ꝙ ãnd Ryia
dicit ad horas cũ alla Rpm
Jeſu xp̃e. dz ꝓtecedere cũ
alla ⁊ ꝯuerſim: exceptis fe
riis duplicibz ifra nat. dñi
vbi ad pmã dz. Jeſu xp̃e.
ſine alla cũ v. Tu ꝓtigver
digenus: Et ad alias ho. dz
cunt Ryia cũ alla Dẽꝑ ho
qñ dẽ alla ad Ryia horalia:
dẽ alla a chozo i vitia pac
te vltiõz Bticuloz tã i feſtis
ſeõz extra tps paſchale q̃ i
fra Et non dz a pueto i gte
ꝓtia Bſicti. Ad Bſt. q dez
Exurge dñe nunq̃ ſequit
alla nec ad Bſt. dz pleto. ſ.

Laudi nos. nec ad vesp.
Bſdicens q̃ venit. In tp̃e
paſchali ad Bſt. In reſur=
rectione tuã xp̃e. ⁊ ad Bſt.
Accẽdit dꝰ i iudi. ⁊ ad Bſt.
Opũs ſcũs docebit vos.
finis terminat a chozo cum
alla. Ad tri. ã Hodie ſcietis
ps Regẽ pone Lapz.
D Ropter ſyõ nõ tacebo
et ꝓpt hierlz nõ quie
ſcã donec egrediat vt ſplẽ
doz iuſtus eiꝰ ⁊ ſaluator eiꝰ
vt lãpas accẽdat. Ry Cra=
ſtina die delebit iniq̃tas ter=
re alla al. ℣ Et regnabit
ſup vos ſaluator mundi Al
leluya alla. Gla Craſtina.
℣ Hodie ſcietis. oꝝ Deus
qui nos redem. Ad vi. ãn.
Craſtia. ps Deke. Lapm
A Cce dñs i fortitudie
veniet: et brachiũ eiꝰ
dñabit: ecce merces eiꝰ cũ
eo: et opus illiꝰ coꝝã illo. Ry
Hodie ſcietis qz veniet dñs
alla alla. ℣ Et mane vide
bitis głam eius Alla Glia.
Hodie. ℣. Craſtina erit.
oꝝ. Deus q̃ nos. Ad nonã
ãn Rex pacificus. ps Ma=
tutina. Capitulum.

Videbit gẽtes iustum tuũ: & cũcti reges inclitũ tuũ: & vocabitur tibi nomen nouũ qđ os dñi nominauit. ℣. Crastina erit vobis salus. Allã allã. ℟. Dicit dñs deus exercituũ. Allã allã. Glia Crastina. ℣ Magnificatus est rex pacificus super oẽs reges vniuersse terre allã. Oro. Deꝰ q̃ nos. ℣. Si vigilia natiuitatis dñi in dñica euenerit: iuita. Prophetes. dicet a duob⁹ cantoribus chori. ps. Venite. & cetera oia q̃ supius i dñica. dict: ordinata sũt vsq; ad ꝓsi. ãte expositionẽ q̃ erit. Hodie scietis. Expositio vero & cetera oia q̃ sequũtur de vigilia erũt: nec aliquis de dñica discrepet ad matutinũ vel ad laudes vel ad horas siet mentio ꝓter ꝓsal. Deus deus meꝰ respice ad ꝓsmã. Expositio. Cũ esset desponsata. vii. ℟. Sãctificamini. viii. Ꝓsũ. Constãtes estote. ix. Ꝓsũ. Sãctificami filii. Cetera discrepẽs cu psal. ad diẽ ꝓmittib⁹ sicut i vigilia hordinata sũt.

Oro. Deꝰ q̃ nos. Nichil nõ dicat. Ad ꝓmã. ℣ Judes hs. Deus deꝰ meus respice ps. Quicunq; vult. sub eã dẽ aña. ch. Dñe miserere. ℟. Jesu xpe. cũ allã. & cetera vt s. In vigilia natiuitatis dñi ad vesꝑas. ãn.

Scitote q̃ ꝓpe est regnũ dei. Amen dico vobis q̃ nõ tardabit. ℣. Laudate pueri. ℣. Leuate capita vra ecce approꝑinq̃bit redẽptio vra. ℣. Lauda. do. oẽs gẽ. Magnificatꝰ est rex pacificꝰ sup oẽs reges vniuersse tre. ℣. Laud aĩa mea. ãn. Cõpleti sunt dies marie vt pareret filiũ suũ ꝓtimogenitũ. ℣. Laud. do. qñ. ℣. Ecce cõpleta sũt oia que dicta sũt per angelũ de virgine maria. ℣. Lauda hierusalem. Lect.

Populus gẽtiũ q̃ ambulabat in tenebris vidit lucẽ magnam habitãtib⁹ i regiõe vmbre mortis lux orta est eis. ℟. Judea et hierusalem nolite timere. Cras egrediemini et dñs erit vobiscũ. ℣. Constãtes estote

videbitis auxilium dñi super vos. Tras. Glia Tras

VEni redemptor hyᵐ. gentiū ostende partū virginis miretur oē seculū talis decet partᵘ deū. ℣. ō ex virili semine sed mistico spiramine verbū dei factū caro fructusq; ventris floruit. ℟. Iuus tume scit virginis claustra pudoris permanēt vexilla virtutū micant versatur i templo deᵘ ℣. procedens e thalamo suo pudoris aula regia gemine gigas substantie alacris vt currat viā. ℟. grssus eius a patre regressus eiᵘ adᵗ patrem excursus vsq; ad inferos recursus ad sedem dei ℟. qualis eterno patri cernis sropheo accingere ifirma nr̄i corporis virtute firmās perpeti. ℣. zelepe iam fulget tuū lumenq; nox spirat nouū quod nulla nox interpolet fideq; tugi luceat. ℟. glia tibi dñe qui natᵘs es v. Tanq; sponsus. Dñs procedens de thalamo suo alla ℣. in euangelio. an Dū oriens fuerit sol de celo videbitis regē regum procedentē a patre tanq; sponsus de thalamo suo. ps. Mgt. Tota ista ante psalmū sine neuma percantetur et iterum post psalmuz cū neuma: sic in omi festo duplici semper fiat. excepta ebdomada pasche. t die siarum i quibus neuma non dicitur. Dño. Deus qui nos. vt ad matutinas. Ad cōpletorium. Verbū caro factum est alla et habitauit i nobis alla. hy. Cū inuoca. ps. In te dñe. ps. Qui habitat. ps. Ecce nunc. cp. Tu i nobis. hyᵐ.

VDe natus ex parentis ātē mūdi exordiū alpha et o cognominatᵘ ipe fons t claudula omniū que sūt fuerūt queq; post futura sūt scloꝝ seculis. ℟. ece quē vates vetustis cōcinebāt scliis quē pphetaꝝ fideles pagine spopponderant emicat pmullus olim cūcta collaudent deū seculoꝝ scis O beatus ortus ille virgo cum puerpera edidit nr̄am salutem feta sancto spiritu et puer redemptor orbis os

ſeculorum ꝓtulit ſeculorum ſeculis. Q. ſallat altitudo celi pſallāt dēs angeli quicqd eſt virtutū vlq; pſallat i laudem dei nulla linguarū ſileat vox et oīs conſonet ſeculoꝝ ſeculis. Ge. ſenes et te iuuētus paruulorum te chorus turba matrum virginūq; ſimplices puellule voce cōcordes pudicis perſtrepent concentibus ſeculorū ſeculis. Gt. ibi xp̄e ſit cū patre agioq; ſpiritu hymnus melos laus perennis gratiarum actio honor virtus et victoria regnum eternaliter ſeculoꝝ ſeculis. Bñdict⁹ q̄ vēit i noie dñi. Deꝰ dñs et illuxit nobis. Glorificamus te dei genitrix q̄z ex te nat⁹ eſt xp̄s ſalua omnes qui te gloꝛificant. ps. Nūc dimittis. Kyriel. ꝛ cetera vbi. Alio modo dicat completo. ab hoc die continue vſq; ad octa. epyphanie completas. Ad matut. mutato. Chriſtus natus ē nobis venite adoremꝰ. ps. Venite. Hymnus. Hyſte redēptoꝛ oīm ex patre patris vnice ſolus ante ꝓncipiū natus ineffabiliter. Tu lumen tu ſplendoꝛ patris tu ſpes peremnis oīm intende quas fundunt ꝓeces tui per oꝛbem famuli. Memēto ſalutis auctoꝛ q̄ noſtri quondam coꝛporis ex illibata virgine nascēdo foꝛmam ſūpſeris. Hic pꝛeſens teſtatur dies currens per anni circulum q̄ ſolus a ſede patris mundi ſal⁹ aduenieris. Hunc celum terra hūc mare hūc oīne qđ i eis eſt auctoꝛem aduentus tui laudat exultās cāticō. Nos quoq; qui ſcto tuo redēpti ſumus ſanguine ob diē natalis tui hymnū nouum cōcinimus. Gloꝛia tibi domine. In primo nocturno. ant.

Dominus dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. ps. Quare fremuerūt. an. Tanq̄ ſpōſus dominus ꝓcedens de thalamo ſuo. ps. Celi enarrant. an. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis ꝓpterea bñdixit te deꝰ in eternum. ℣. Eructauit. ℟. Cāq̄ ſpōſ⁹.

Benedictiões cões luxꝛ leões dicant. Similiter fiat ꝑ totũ annũ excepti festis beate marie ⁊ ꝙm̃oratione eiꝰ et festo oim sctõꝝ. Tres ꝓme sc. sint ħ ꝓphetia ysaie. sc.

Primo tẽpore alleuiata est terra zabulon ⁊ terra neptali: et nouissimo aggrauata est via maris trãs iordanẽ galilee gentiũ ℣ Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucẽ magnam. Habitantib⁹ in regione vmbre mortis lux orta est eis. ℣ Paruulus enim natꝰ est nobis ⁊ filiꝰ datus est nobis. Hec dicit dñs deꝰ q̃ hodierna die de virgine nasci dignatus est | cõuertimini ad me ⁊ salui eritis. ℟ Hodie nobis celorum rex de virgine nasci dignatꝰ est vt hoiem ꝑditũ ad regna celestia reuocaret Gaudet exercitus angelorꝝ qz salus eterna humano generi apparuit. ℣ Glia in excelsis deo | ⁊ in terra pax hominibus bone voluntatis.

Gaudet. Lectio sce onsolamini ℣ Solamini solamini pple meꝰ dicit deꝰ vester Loqmini ad cor hierlꝫ ⁊ aduocate eã | qm̃ cõpleta ẽ malicia eiꝰ dimissa est iniqtas illius. Sucepit de manu domini duplicia ꝑ oibꝰ ꝑctis suis. Vox clamãtis i deserto | parate viã dñi. rectas facite i solitudine semitas dei nr̃i. Ois vallis implebit | ⁊ ois mõs ⁊ collis hũliabit ⁊ erũt ꝓua in directa ⁊ aspa in vias planas. Et reuelabitur glia dñi | ⁊ videbit ois caro pariter q̃ os dñi locutũ ẽ. Hec di. ℟ Hodie nobis de celo pax vera descendit. Hodie ꝑ totũ mũdum melliflui facti sunt celi. ℣ Hodie illuxit dies redẽptionis noue reparatiõis antiq̃ felicitatis eterne. Hodie. ℣ Onlurge cõlurge induere fortitudie tua syon. Induere vestimenta glorie tue hierlm ciuitas sãcta | qz non adiiciet vltra vt pertranseat per te incircũcisus ⁊ imundus. Excutere de puluere cõlurge: sede hierusalẽ Solue vincla colli tui captiua filia syõ: quia hec dicit dñs. Gratis venũ

dati estis: ⁊ sine argento re
dimemini: qz hec dicit dñs
deus. In egyptū descendit
populus meus in principio: vt
colonus eēt ibi: ⁊ assur absqz
vlla causa calūniat⁹ est eū.
Hec dicit. ℣. Verbū caro
factū est ⁊ habitauit in nobis
et vidimus gliam ei⁹ gloriā
quasi vnigeniti a pātre. Ple-
nū gratie ⁊ veritatis. ℣. In
principio erat verbū: ⁊ vbū
erat apud deū: ⁊ deus erat
verbū. Plenū. Glia. Ple.

Qui ethera et
terra atqz mare nō ca-
pualent totū caperūt. ℣. Pal-
mi presepe infans iplens: ce-
los regens vbera suggens.
℣. Factor matris natus ho
die est de matre. ℣. Creās
die hodie: creat⁹ est in die.
℣. Nascit mūdo. ℣. Oriēs
gabriel quem vocauit ema
nuel nobiscū deus. In. ii.
noc. an. Suscepimus deus
misericordiā tuā i medio tē
pli tui. ps. Magnus domi-
nus. an. Orieī i diebus dñi
abundātia pacis ⁊ dñabit.
ps. Deus iudiciū. an. Ve-
ritas de terra orta est: ⁊ iu-
stitia de celo prospexit. ℣. Be
nedixisti dñe. ℣. Verbū ca
ro factū est Et habitauit i no
bis allā. Sermo beati leonis
pape. Lectio quarta

Saluator nr̄ dilectissimi
hodie natus est: gaudeam⁹
Neqz enim locū fas est esse
tristicie: vbi natalis est vite
Que cōsūpto mortalitatis
timore: igerit nobis de pro
missa eternitate leticiam.
Exultet ergo sanct⁹: qz ap-
propinquat ad palmā Gau
deat peccator qz inuitat ad
veniā. Inimeī gentilis: qz
vocatur ad vitā. Tu autē
℣. Quē vidistis pastores
dicite ānūciate nobis i ter-
ris quis apparuit. Natū vi
dimus in choro angelorum
saluatorē dñm. ℣. Scōz q
dictum ē nobis ab āgelo de
puero isto: inuenim⁹ infantē
pannis inuolutū et positū
in presepio in medio duum
animaliū. Natum vidi.
Alit versus dicat illo die ⁊
die circūcisionis. Alius vers
diebus dicetur versus. Di
cite quidnam vidistis: et an
nūciate christi natiuitatem

Natum vidimus. Sermo beati leonis pape. Lectō. v.

EXultemus in dño dilectissimi: et spirituali leticie iocunditate letemur: quia illuxit nobis dies redemptionis noue: reparationis antique: felicitatis eterne. Preparat enīz nobis salutē nr̄e annua reuolutione sacramentum: ab initio promissuz in fine redditum sine fine mansurum. Tu autem domine miserere. ℟. O magnū mysterium & admirabile sacramentum: vt animalia viderent dominum natū Jacentem in presepio btā virgo cuius vlcera meruerūt portare dominum christum ℣. Domine audiui auditū tuum et timui: consideraui opera tua et expaui in medio duū aialiū. Jacētē i p̄sepe. Ser. bti augustini epi

QUiētes Lectio. vi aliquid dilectissimi de huius diei solennitate narrare: simulq; considerātes illud vnum verbum de quo dicere volumus: nulla inuenimus verba: quibus sufficienter aliquid dicere valeamus. Est enim hoc verbum: non quod desinit prolatum: sed quod permanet natum. Non transitorium sed eternum: Non factum a deo patre: sz genitū. Nec solum genitum: sed vnigenitum. Vnum quippe verbum deus pater genuit de seipso: per quem omnia creauit ex nichilo. Tu autem dñe miserere. ℟. Beata es maria que dominum portasti creatorem mundi. Genuisti q̄ te fecit: et i eternū permanes virgo. Prola Beata es virgo et gloriosa ℣. Inter omnes mulieres & benedicta. ℣ Gabriel hec dicēs attulit affata. ℣. Paries filium virgo intacta. ℣. Jesus erit nomen eius cuncta per secula. ℣. Que dicta sūt de te tā tā sūt perfecta. ℣ Hodie ex te christus natus est i terra. ℣ De te mater casta processit maria ℣ Aue speciosa in celis regina. ℣. Et benedicta in eternum sancta. Genuisti qui te fe. ℣. Gloria et ho-

noz deo patri summo laus quoq; maiestas et potestas deitas sit eius vnigenito et spiritui scō Genuilli. Ista prosa dicatur loco versus illo die ꝛ die circumcisionis in matuti. Aliis vero diebus dicet versus Aue maria gratia plena dñs tecum Genuilli. In.iii.noc. ān. Ipse inuocauit me allā: pater meus es tu allā. ps Misericordias dñi. ān Letentur celi et exultet terra ante faciem dñi quoniā venit ps. Cantate. i. ā. Notum fecit dñs allā: salutare suū allā. ps. Cantate. ii. ℣ Ipse inuocauit me. Pater meꝰ es tu allā. Sc̄ōm lucam.

IN illo tempoze. Exiit edictū a cesare augusto: vt describeret vniuersꝰ orbis. Hec descriptio prima facta est a preside syrie cyrino. Et reliqua. Omel. beati gregoꝛii pape: Lcō. vii.

QUia largiēte domio missarum solēnia terꝰ hodie celebraturi sumꝰ: loq; diu de euāgelica lectione non possumus. Sed nos a liquid vel breuiter dicere redemptoꝛis nostri natiuitas ipsa compellit. Quid est q nascituro domio mundus describitur: nisi hoc quod a pte monstratur? Quia il le veniebat i carne qui electos suos ascriberet i eterni tate. Cui contra de repꝛobis per prophetam dicitur. Deleantur de libꝛo viuentium: et cum iustis nō scribant. ℣ Beata dei genitrix maria cuius viscera intacta ymanēt. Hodie genuit saluatoꝛē seculi. ℟. Btā que credidit qm̄ pfecta sūt oia que dicta sūt ei a dño. Hodie gen̄. Sc̄ōm lucam.

IN illo tempoze. Pastoꝛes loquebātur ad inuicem. Tranſeamus vsq; bethleem et videamus hoc verbum quod factum est: quod fecit dominus ꝛ ostēdit nobis Et reliqua. Omilia venerabil bede pbi.

QUato i bethle (l. viii em domis saluatoꝛ sicut sacra euangelii testatur hisꝛoria. Pastoꝛibus q in regione eadem erant vi-

gilantes vigilias noctis super gregē suū: angelus dñi magna cum luce apparuit. Ergo tūc mundo solē iustitie: nō solū celestis voce sermonis verū etiaz claritate diuine lucis astruxit. Qui bene etiā in bethleē nascit. Bethleē ḡppe domus panis interp̄tat. Ipe nāq; est qui ait: Ego sum panis vitus qui de celo descēdi. Hāc ꝛ imaculata virginitas ḡbus te laudibus efferā nescio. Quia quē celi capere nō poterant tuo gremio contulisti. Pro. O vere btā sublimis sp̄ōla dña āgelorz simulqz oim sanctorz: ꝙ magnā laudē dignitas tua meretur gloria dei digna. O ꝙ btā es maria creatorē tuū digne sulcipiēs: ꝛ dedisti in tpe vbera quem habebas āte secula regē ꝛ cōdito tē ꝛ deum. Quia. Ista pla dicit loco dius tuo die: et die circumcisionis ih̄u. Dius vero dieb⁹ dicetur ille versus. Benedicta tu ī mulieribus ꝛ benedictus fructus ventris tui. Quia. Intrū sancti euāgelii. Secōm iohēm

IN pzincipio erat verbum: et verbū erat apud deū: ꝛ deus erat verbum. Hoc erat in pzincipio apd deū. Et reliqua. Omlia bene. bede pbi. leō. ix.

QUia tēpozalē media tozis dei ꝛ hoim hois iesu xp̄i natiuitatē que hodierna die facta est: sanctorū verbis euāgelistarū manifestātē agnouimus: libet etiam de verbi id est diuinitatis ei⁹ eternitate bti iohannis euāgeliste dicta scrutari. Alii vero euāgeliste xp̄z ex tēpoza natū describūt: iohānes eundē in pzcipio fuisse testatur dicēs. In pzincipio erat verbū. Alii inter hoies eū subito apparuisse cōmemozāt: ille ipsū apud deū semper fuisse declarat dicens. Et verbū erat apd deū. Alii eū verū hoiem ille verū cōfirmat esse deum dicēs. Et de⁹ erat v̄bū. Alii hoiem apud hoies tpaliter conversatū: ille deū apud deum in pzincipio manentem

ostendit dicēs: Hoc erat in ꝓncipio apud deum. Alia magnalia que in hoīe gessit perhibēt: ille q̄ omnē creaturā vīsibilē et inuīsibilem per ipsū deus pater fecerit docet dicens. Omīa per ipsum facta sūt ⁊ sine ipso factū est nichil. ℣. Descēdit de celis missus ab arce patris introiuit per aurē virginis i regionē nostrā indutus stola purpurea. Et exiuit per aureā portam lux ⁊ decus vniuerse fabrice mūdi. ℟. Tanq̄ sp̄ōsus dñs ꝓcedens de thalamo suo. Et exi. Glia. Et exiuit. ⁊c vsq̄ Fabrice. Dequitur Ꝓrosa a toto choro alternatim dicē

Da. Ꝓrosa.

Hacture dominās potestatē atq̄ ꝓncipans. ℟. Virtute nō adiectiua. sed natiua ⁊ substātiua. ℟. Cō dolens nāq̄ diua bonitas ℟ Hoīem quē creauerat ad vitā. ℟ Fraude hostis ℟. Incurrisse. ℟. Mortis discrimina. ℟ Dictauit cōsilium admirabile atq̄ necessariū. Fabrice mundi. Paratus iterum ꝓlixiter diaconus dalmaticat⁹ statī post ꝓsā incipiat euāgeliū i sinistra parte altaris. Dñs vobiscum. Et cū sp̄ū tuo. Initium sancti euangelii scōm matheū. Gloria tibi dñe.

Liber generatiōis iesu xp̄i filii dauid filii abrahā. Abraham genuit ysaac ysaac āt genuit iacob Jacob āt genuit iudā ⁊ fratres eius. Judas aūt genuit phares et zarā de thamar. Phares āt genuit esrō. Esrom āt genuit arā Arā aūt genuit aminadab. Aminadab āt gēuit naasō Naasō āt genuit salmō. Salmon autez genuit booz de raab. Booz aūt genuit obeth ex ruth. Obeth āt genuit iesse Jesse āt genuit dauid regē Dauid āt rex ge. salomonē ex ea q̄ fuit vxie. Salomō āt geñ. roboā. Roboas aūt geñ. abiā Abias āt geñ. asa Asa at geñ. iosaphat. Josaphat āt geñ. iozā. Joza aūt geñ. oziā Ozias āt geñ. ioathan. Joathas āt ge. achaz Achaz āt geñ. ezechiā Eze-

chias ãt geñ. manassē. Ma
nasses ãt geñ. amō. Amon
ãt geñ. iosiã. Josias ãt ge.
iechoniã ⁊ frēs ei⁹ i trãsmi
grationem babylonis. Et
post trãsmigrationē baby=
lonis iechonias geñ. sala=
thiel. Salathiel ãt geñ. zo
robabel. zorobabel ãt geñ.
abiud. Abiud ãt ge. eliachi
Eliachi ãt geñ. azor. Azor
ãt ge. sadoch. Sadoch aũt
ge. achi. Achi ãt geñ. eliud
Eliud ãt geñ. eleazar Elea
zar aũt geñ. mathan. Ma=
than ãt geñ. iacob. Jacob
ãt geñ. ioseph virũ marie.
De qua nat⁹ ē ihesus: q̃ vo=
catur christus. Quo finito
incipiat ꝓbẽ qui ofĩm facit
psal. Tedeũ laudam⁹ Et
sciendũ est q̃ ille p sal. Te
deũ laudamus. extra aduẽ
tum. lxx. xl. et exceptis die
bꝰ festorũ et cõmemorationib⁹
festarum: dicendũ est i oi fer
uitio. ix. lcõ. ⁊ etiã triũ lcõ.
qñ chor⁹ regit. Aliis autem
diebus qñ chorus nõ regit
non dicetur. Cantato ipso
psal. stati a succẽtore vica=
rio incipiatur missa i gal=
licanũ. ℟. ostĩm. Dñs dix
ad me. ℣. statim post missã
dicat sacerdos qui officiũ fa
cit Viticulum. Verbũ caro
factum est. Deus in adiu=
torium. chorus prosequat
que ad laudes pertinent.

In laudibus. ãn.

Quem vidistis pastores
dicite: annunciate nobis in
terris quis apparuit: natũ
vidimus in choro angelor
saluatorem dominũ allã al
leluya. ꝑs Dñs regnauit.
ãn. Genuit puerpera regẽ
cui nomen eternum et gau
dium matris habens cum
virginitatis honore: nec pri=
mã similem visa est nec ha=
bere sequentẽ allã. ꝑs. Ju=
bilate. ãn. Angelus ad pa=
stores ait: annuncio vobis
gaudiũ magnũ quia natus
est nobis hodie saluator mũ
di allã. ꝑs Deus deꝰ me⁹
ãn. Facta est cũ ãgelo mul
titudo celestis exercitꝰ lau=
dantium et dicentiũ gloria
in excelsis deo ⁊ i terra pax
hominibus bone voluntā=
tis allã. ꝑ. Benedicã. Par
vulus filius hodie natꝰ est

nobis: ℟ vocabit de⁹ fortis
llã allã. ℣ Laudate. ℟
Multipharie multisq;
modis olī de⁹ loquēs
patribus in pphetis: nouis
sime diebus istis locutus ē
nobis in filio: quē cōstituit
heredem vniuersoꝝ ꝑ quē
fecit et secula. Hym.
Solis ortus cardine
et vsq; terre limitem xp̄m
canamus pncipē: natū ma
ria virgine. Beat⁹ auctor
seculi seruile corpus iduit:
vt carne carnē liberet: ne ꝑ
deret quos condidit Caste
parentis viscera celestis in=
trat gr̄a: venter puelle ba=
iulat: secreta que non noue
rat. Comus pudici pectoꝝ
templū repente fit dei: ita=
cta nesciens virū verbo cō=
cepit filiū. Enixa est puer=
pera quem gabriel predixe
rat: quē matris aluo gestiēs
clausus iohannes senserat.
Feno iacere pertulit pse=
pe non abhorruit: paruoq;
lacte pastus est: ꝑ quē nec
ales eiurit. Gaudet chor⁹
celestium: et ang.li canunt
deo: palamq; fit pastoribus
pastoꝝ creatoꝝ omniū. Glo
ria tibi domine: ℣ Benedi
ctus qui venit in nomine do
mini. Deus dominus et il=
luxit nobis allã. In euãge
ãn Gloria in excelsis deo: ℟
in terra pax hominibus bo
ne voluntatis alleluya al=
leluya. psal. Benedictus.
Tota dicatur antipho. an=
te ceptionē psal. sine neu=
ma: et post psalmū cū neu=
ma: sicut in omnibus festis
duplicibus fiet: ꝑter ad
vesp.as in vigilia pasche.

Oncede q= Oratio
sumus omnipotens
deus: vt nos vnigeniti tui
noua ꝑ carnem natiuitas
liberet: quos sub peccati iu
go vetusta seruitus tenet.
Qui tecum viuit et regnat
Statimq; pulsato ter. vna
de maioribus signis: ℟ecto⁹
chori incipiat officium sctz
Lux fulgebit: Ad pmam
Gnoscat ℣ Hymnus.
Omne seculum: venit
se vite premium: post ho=
stis asperi iugum apparuit
redemptio. Ysayas que
pcecinit completa sunt in

virgine annūciauit angel⁹ ℓctūs replenit ſpūs. Gloria tibi dñe. Die ⁊ūus dicat⁹ ſi ue oim hymnoꝝ q̄ꝝ metro cōuenit vlꝝ ad epiphā. ān. Quē vidiſtis. ℟s. De⁹ i no mine. ℣s. Vti īmaculati. ℟ Retribue. Nō mutat ān. i aliqua die ad pſalmū. Qui cūq; vult. cū de natiui. agit ℣m. Dñe miſerere. ℟. Jeſu xp̄e fili dei viui miſe= rere nobis. Qui ſedes ad dexterā p̄tis. Chorus idē repetat. ℣. Tu p̄tis ⁊bige na factus caro deum nobis homo placa de⁹ ⁊ da venīā Jeſu xp̄e. Glia p̄ti ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſcto. Sicut erat in pꝛincipio. Jeſu xp̄e. ℣. Ex= urge dñe. Illo modo dicat illud ℣m. dieb⁹ nati. dñi: ſanctoꝝ ſtephani: tohānis: innocen. thome: circūciliōis et in feſto purificatiōis bt̄e marie ſi infra. lxx. euenerit Alius vero dieb⁹ dicat ℣m Jeſu xp̄e fili dei viui miſe= rere nobis. Alla alla. ⁊ūus Qui de ⁊gie. ℟. q̄tidie vſq; ad epyphā. Ad. iii y⁹

Maria ventre concepit verbi fideli ſemine q̄ tō tus oꝛbis nō baiulat poꝛtāt puelle viſcera. ℣adix ieſſe iam floꝛuit: ⁊ virgā fructuꝝ edidit: fecūda partū ꝓtulit et ⁊go mꝰ ymanet. Glia tibi dñe. ān. Genuit ℣. Le gem pone. Capitulū. Apparuit gr̄a dei ſal= uatoꝛis noſtri oib⁹ hoibus erudiēs nos: vt abnegātes impietatē ⁊ ſeculaꝛia deſideria ſobꝛie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamus in hoc ſeculo. ℟. Puer na= tus eſt nobis. Alla alla. ℣. Et fili⁹ dat⁹ ē nobis. Alla. Glia. Puer natus. Ver bum caro: Oō. Concede q̄s oīps de⁹. Ad lectā. Hy⁹

Relepe poni pertulit q̄ lucis auctoꝛ extitit: cum patre celos ꝙdidit ſub matre pānos īduit. Legē dedit qui ſeculo cuius decē pꝛecepta ſunt dignando fa= ctus eſt hō ſub legis eſſe vin culo Glia tibi dñe. Ad An gelus ad paſtoꝛes. ℣s. De= fecit. Capitulum. Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoꝛis no ſtri dei: non ex operibus iu

ficte que fecimus nos: sed secundū suam misericordiā saluos nos fecit. ℣m. Verbum caro factum est. Alle= luya alla, ℟. Et habita= bit in nobis. Alla. Gloria. Verbum. ℣. Ipse inuoca= uit, ℟. Deus Concede. Ad. ix

ADam vetus qđ (hy' polluit: adā nou' hoc abluit: tumēs q' ille dejecit humilimus hic erigit Iam nata lux est ⁊ salus: fugata nox et victa morꝫ venite gē tes credite deū maria ptu = lit. Glia tibi dñe. ℣. Parā= um. ℟. Mirabū. ℣. Lēz. Multipharie. ℣. Ipe inuo cauit me. Alla alla. ℣. Pa= ter meus es tu. Alla allā. Gloria. Ipse. ℣. Notus fe cit dñs. Salutare suum. al leluya. ℟. Deus Concede. Hi hymni dicuntur ⁊ ceteri le quentes dicant ad horas q̄ tidie: vsq; post oct. epyphanie. Dicent etiā ad hās. in festo purificatiōis virginis. Ad vespe. ān.

CUm principium in die virtus tue: i splē doribus sanctorū ex vtero ante luciferum genui te. ℟. Dixit dominus. ān. Redē ptionem misit dñs populo suo: mandauit in eternum testamentum suū. ps. Con fiteboꝫ. ān. Exortum est in tenebris lumen rectis coꝫde misericors et miseratoꝫ ⁊ iu stus dominus. ps. Beatus vir. ān. Apud dñm miseri= cordia: ⁊ copiosa apud eum redēptio. ps. De profundis ān. De fructu vētris tui po nā super sedem tuā. ℟. Me mento winins. Hec ofᵉ dicē tur ad vs. vsq; ad dieꝫ epy= phanie: excepto die circum cisionis. psal. non mutātur vsq; ad cōpletas pcās. epy= pha. Ḡm. Multipharie. ℣m. Verbum caro. ℟. In pncipio. cum Gloria pa. et pfola. Quem ethera. et ℟. A solis ortꝰ. ℟. Tāq̄ sponsus. In euange. ān. Ho die intacta virgo deum no bis genuit teneris indutus membris quem lactare me ruit: omēs ipsum adorem' qui venit saluare nos. ps. Magnificat. Post quālibet verſū psalmi repetās a pn

ebus vicariis in capis seri
cis in medio chori stantib⁹.
Dñs ipm adoremus q̄ ve=
nit saluare nos post versū
Sicut erat nox tota, alias
repetet subuincto neuma=
te. Dño. Credo qs omps
deus. Hymno. de nati. sicut
quotidie p octa. ad matuti.
et ad vs. vbi nō fit processio
cū his aliis sequentib⁹ seōr
ordinē iteratis dñica tuta

VIrgo (errepta In.
verbo cōcepit: virgo
permansit: virgo peperit re
gem oim regū ān. Nescies
mater virgo virus: peperit
sine dolore saluatorē seculo
rum: ipm regem angelorū
sola virgo lactabat vbera de
celo plēo ān. Virgo hodie
fidelis q̄ sī verbū genuit in
carnatū: virgo mānsit q̄ post
partū: quā laudantes oēs
dicimus. bñdicta tu in mu=
lieribus ān. Nato dño an=
gelorum chori canebāt dicē
tes: salus deo nro sedēti su
per thronū q̄ agno an. Na=
tus est nobis hodie saluator
qui est xp̄us dñs in ciuitate
dauid ymnus de sancto

stephano ān Intuēs in re=
lum beat⁹ stephanus vide
gloriam dei q̄ ait: ecce vide
celos apertos q̄ filium ho=
minis stantem a dextris dei
℣. Gloria q̄ hono. Oratio.

DA nobis quesumus do
mine imitari quod co
limus vt dilcamus q̄ imi
cos diligere: quia eius nata
licia celebramus: qui nouit
etiā pro persecutoribus exo
rare: dominum nostrum ie
sum christum filium tuum
Qui tecum viuit et regnat
in vnita. ¶ In die sancti ste
phani ad matuti. incipiat.
Christum natum qui bea=
tus hodie coronauit stepha
num. Venite adorem⁹. ps.
Venite. ℣pm. Deus tuo=
rum. In primo nocturn. an.

BEatus stephan⁹ imi
tator legis dei meditatione
roborat⁹ tanq̄ lignū fru=
ctiferū sec⁹ salutariū aqua
rum plantatum decurlus:
fructū martyrii i tpe suo de
dit primo ps. Beatus vir ā.
Constitut⁹ a deo p̄dicator p̄
ceptor ei⁹ in timore sancto il=
li seruire studuit: officioq

fideliter peracto in monte
ctō et⁹ alcēdere dign⁹ fuit
hs. Quare fre.ān. In tri-
bulatione lapidū se pzemē
tū positus milia ppli se cir
cūdantis nō timuit q̄ fulce
ū pz̄ē suū ielum vt saluum
faceret exurgere i celo vidit
ꝑ Dñe q̄d .℣. Glia et ho.

Sermo bti augu epi. l. i.

FRatres carissimi. Ce
lebzauimus hesterna
die natalē: quo eximi⁹ mar
tyzū nat⁹ est i mūdo: hodie
celebzamus natalem: quo
primicerius martyz migra
uit ex mundo. Oportebat
autē vt pzimū immortalis
susciperet carnē pzo mozta
libus: z ideo natus est dñs
in mundo: vt mozeretur ꝑ
seruo: ne seru⁹ timeret mo-
ri ꝑ dño. ℟. Stephanus
aūt plen⁹ gratia z foztitu-
dine. Faciebat pzodigia et
signa magna in pplo. ℣ Et
non poterant resistere sapi
entie et spiritui qui loque-
batur. Faciebat. Lco. ii.

DIxit est xp̄s i terris
vt stephanus nasce-
retur i celis. Ingressus est
dñs mūdum: vt stephanus
ingrederetur celum. Altus
ad humilis descēdit: vt hu
milis ad alta ascenderet.
Filius dei factus est filius
hominis vt filius hominis
fieret filius dei. ℟. Vide-
bant omēs stephanum qui
erant i consilio. Et ituebā-
tur vultū eius tanq̄ vultū
angeli stantis inter illos. ℣
Stephanus autem plenus
gratia et foztitudine facie-
bat ꝑdigia et signa magna
in pplo. Et in .l. iii.

EA in pplo. Et in .l. iii.
ya sancte stephane dic
aliquid iudeis vt incipias
lapidari: et possis etiam co
ronari. Dic aliquid de eo
cuius nomen nolunt au di-
re Dic eis q̄ nichil est quod
fecerunt: viuit quem occi-
derunt. Dic eis: quia vidi
sti ad dexteram patris stan
tem: quem irrisserunt i cru
ce pendētem. Et ille inquit
Ecce video celos apertos
et filium hominis stantem
a dextris dei. ℟. Lapida-
bant stephanum inuocantē
et dicentem. Domine ieu
chziste accipe spiritum meū

et ne [illegible] illis hoc peccatum. Alle versus dicetur i die tñi. ℣. Inter hec frendet populus in stephanum iudaicus eius membra lapidibus perurgens totis viribus et leuita dignissimus sleyris procumbens genib⁹ prosuis lapidatoribus orat deuotis precibus Domine

Alius versus in octa. die tãtum. si dñica fuerit dicẽd⁹ ℣⁹. Positis autẽ genibus beatus stephan⁹ orabat dicens. Dñe. Gloria et laus patri cũmo potestas honor et virtus ei⁹ quoq; vnigenito: laus flamini sanctissimo trino deo ꝛ simplici. Domine. In. ii. noc. In. Lumie vultus tui dñe ilignitus p thomartyr stephanus lactificũ iustitie seipz tibi sacrificauit: ideoq; i leticia cordis i pace obdormiẽs requescit. ps. Cũ iuoca. ꝛ Vñdi dictiõis tue dñe munere iustificatus ꝛ scuto tue protectiõis i passiõe munit⁹ nois tui coronã stephan⁹ a te percipere meruit. ps. Verba mea. ã. O admirabile est nomen tuũ dñe deus nẽ p quo btũs stephanus passus glia et honore a te est coronatus: ꝛ sup celos dono tue magnificẽtie exaltatus. ℣. Domine dominus noster ℣. Posuisti. Lctõ ferius

OAm frequẽter auribus vris ilignia miraculorũ sancti stephani protomartyris xp̃i carissimi recensemus: confidimus q plurima ex eildẽ vẽre memorie fuerint cõmẽdata. Miracula ergo ilta btũs augustinus hypponẽsis eps: i libris quos de ciuitate dei cõstruxit ileruit dicẽs. Hypponẽlem quandã virginez scio: que cũ se oleo dñi stephani perũxillet: morꝛ a demonio fuisse sanatã. Scio etiã epm semel p adolescẽte quẽ nõ vidit orasse: atq; illico eum demone caruisse ℟. Intuẽs i celũ btũs stephan⁹ vidit gliaz dei et ait. Ecce video celos aptos ꝛ filiũ hois stãtẽ a dextris ẽtutis dei. ℣. Cumq; aspiceret btũs stephanus i celũ vidit gliam dei ꝛ ait. Ecce. L. ℣

Ad aquas tibilatanas epo asserente hiecto ꝑ ddicti martyris meõziã ueniebar magna multitudo ꝯcursu. ꝫ occursu. ibi ce mulier vt ad ep̃z ducere se ozaut: morꝙz oculos re cepit. Stupẽtibꝫ ꝙ ibi adeãt ꝑibat exultatis viã carꝑs ꝫ vie ducẽ vlteri⁹ nõ re ꝯs. Hesterna die dñs nat⁹ cẽ i terris: vt stephan⁹ ualeret i celis ingress⁹ est dñs mundũ. Vt stephan⁹ ingrederet i celũ. ℣. Heri mi rex noster trabea carnis indutus de aula vteri virginalis sgrediens visitare dignat⁹ est mũdũ Vt stephan⁹.

Lectio. vi.

Euchari⁹ pzelbiter ex hilpania: veteri morbo calculi laborabat: sed ꝙ meõziam scti martyris stephani salu⁹ fact⁹ est. Idẽ ipse postea morbo alio re ualescente mortuus sic iacebat: vt ei etiã pollices ligarẽt Dz meõzati martyris opitulatiõe cũ tunica eius superiacentis corp⁹ esset missa sulcitat⁹ est. ℟. Im petũ fecerũt vnanimiter i eũ et eiecerũt eũ extra ciuitatẽ: Inuocantẽ ꝫ dicẽtẽ. Dñe accipe spm meũ Iste ℣lus dicet in die tantũ. ℣ Stephanus dei gra plen⁹ erat: in plebe multa signa faciebat celos apertos alpiciebat ielũ stãtem videbat a dextris dei ꝫ dicebat Dñe Glozia per immensa patri summo eiusq; pzoli sibi digne nato vtriusq; flamini sacro sicut erat pzimo ꝫ nunc et semper ꝫ in secula amen. Dñe. Alius versus i octaua die tãtũ dicendus si dominica fuerit. ℣ Et tectes deposuerũt vestimẽta sua sec⁹ pedes adolescẽtis vocabat saulus ꝫ lapidabãt stephanũ. Inuocantẽ Gla patri Dñe accipe In iii. noc. ãn In dño deo suo ꝙsil⁹ fortis athleta stephanus lapidum fortiter iusti nuit ictus ꝫ idcirco ad mõtẽ virtutum trãsmigrauit victoziosus. ℣. In dño cõfido-an. Dine macula beatus stephanus ingressus ẽ domine i tabernacula tua

et quia opat⁹ est iusticiã re
ꝯlecit in monte scõ tuo. ꝑs
Dñe quis hitabit. ℟. Dñe
virtus ⁊ leticia rectoꝝ qñ
tu ꝓuenisti dilectũ tibi ste=
phanũ dono gratuite bñ=
dictiõis te ꝓm⁹ secutus est
moꝛte gꝛiose passionis vn=
de cum coꝛona martyꝛii de
disti ei vitam in seculũ secu
li. ꝑ. Dñe i virtute. ℣. Ma
gna ē. Secũdum matheũ
In illo tpe Dicebat ie=
sus turbis iudeoꝝ ⁊ ꝓ=
ꝑibus sacerdotum. Ecce
ego mitto ad vos ꝓphetas
et sapientes et scribas ⁊ ex
illis occidetis ⁊ crucifigetis
et ex eis flagellabitis in si=
nagogis vꝝis Et. Rel Ser
mo ex cõmentario vti hie
ronymi ꝓsbyteri de eadem
lectione. Lectio. vii
Hoc quod ante dixerat
vos implete mensurã pꝝm
vꝝoꝝ: ad ꝓsonam dãi per=
tinere videtur eo ꝙ occi=
dẽdus esset ab eis Potest
ad discipulos eius referri
de q̃bꝫ nũc dicit. Ecce ego
mitto ad vos ꝓphetas ⁊ sa
pientes ⁊ scribas ⁊c. vt im
pleatis mensurã pꝝm vꝝoꝝ
℟. Stephanus seruꝰ dei
q̃ꝫ lapidabant iudei vidit
celos apꝝtos: vidit et introi
uit: Btũs hõ cui celi pate=
bant. ℣ Intuens celũ bea
tus stephanus vidit glo=
riam dei. Beatus homo.
Simulq̃ ob Lcõ. vii
seruata iuxta apꝝm scri
bentẽ ad coꝛinthios varia
dona esse discipuloꝝ xpi.
Alios ꝓphetas q̃ vẽturã ꝑ
dicãt alios sapiẽtes q̃ no=
uerunt qñ debeãt ꝓferre
sermonẽ alios scribas in le
ge doctissimos: ex quibꝫ la
pidatus est stephanus: pau
lus occisus: crucifixus pe=
trus: flagellati in actibus
apostoloꝝ discipuli: et ꝑ=
secuti sunt eos de ciuitate
in ciuitatẽ: expellentes de
iudea vt ad gentium popu
lum transmigrarent. ℟m
Impii super iustum iactu
ram fecerunt vt eum moꝛ=
ti tradereꝫ. At ille gaudẽs
suscepit lapidem vt mere=
retur accipe coꝛonã gloꝛie
Iste versus dicet i die tñi.
℣. Hebꝛeoꝝ gẽs ꝙda moꝛ

te xpi sanguinea in stephā malinola perfecerūt cōsilia quē occiderunt nequiter lapidando crudeliter. Ut ait. Alius vlus in octa ua li dñica fuerit dicēdus ẏ. Continuerūt aures suas et impetū fecerunt vnanimiter in eum et eiicientes eum extra ciuitatē lapidabant. At ille. Lcō ix. Quicunque veniat sup vos inquit dñs: vis sanguis iustus qui effusus est super terram: a sanguine abel iusti vsq; ad sanguinē zacharie filii barachie qui occisus est inter templū et altare. De abel nulla est ambiguitas: quin is sit quem cayn frater occiderit Queram⁹ quis iste zacharias sit: filius barachie: quia multos legimus zacharias. Alii zachariam filiū barachie dicunt qui in duodecim pphetis vndecim⁹ est. Sed vbi occisus est inter templū et altare: scriptura non loquit Alii zachariam patrem iohannis intelligunt: q̄ ppterea occisus sit quia salutatoris predicauit aduentum. Alii volūt esse zachariam qui occisus est a ioas rege iudee inter templū et altare: sicut regum narrat hystoria. Sed obseruand⁹ est q̄ ille zacharias non sit filius barachie sed filius ioyade sacerdotis. Cum ergo zacharias multos legim⁹: q̄re dicitur filius barachie et non ioyade. Barachias in lingua nostra benedict⁹ dñi dicit: et sacerdotis ioyade iusticia: hebraico nomine demonstratur. In euangelio quo vtuntur nazarei p filio barachie filium ioyade scriptū reperimus. R. Lapides torrentes illi dulces fuerūt. Ipm sequūtur oēs aie iuste. Iste vlus dicetur tm1 dic. ẏ. Mortem ei quā saluator dignat⁹ est p oibz pati hāc ille primus reddidit saluatori. Ipsum Alii⁹ vlus i octa. dic. ẏ La pidauerūt stephanū et ipse inuocabat dñm dicēs: ne statuas illis hoc pctm. Ipsū. Glia. Ipm. ps. Te deū. ẏ Posuisti. In laudibz. ā

LApidauerunt stepha=
nū et ipe iuocabat do
minū dicēs: ne statuas il=
lis hoc pctm. ps Dns regn.
An. Lapides torrentes li
li dulces fuerūt ipsum se
quutoēs aie iuste. ps. Ju
bilate ā. Adhesit aia mea
post: te qz caro mea lapida
ta est p te deꝰ meꝰ ps. Deꝰ
deꝰ meꝰ ā. Stephanꝰ vi=
dit celos aptos vidit et in=
troiuit: hūs homo cui celi
patebūt ps Bñdīa Ecce
video celos aptos: et iesū
stātē a dextris dī ps. Lau
date Capitulum.
STephanus plenꝰ gīa
et fortitudine faciebat ꝓdi
gia et signa magna i ppło.
SAncte dei pciose Hyp
pthomartyr stepha=
me q̄ virtute caritatis cir=
cūfulsus vndiqz dūm pro
imico exorasti ppło. Tū
de preces p devoto tibi nunc
collegio: vt tuo ppiciatus
intercessu dns nos purga=
tos a peccatis iūgat celi ciuib;
Aut corone q̄ nitescis almꝰ
lacri nomis nos q̄ tibi fa=
mulemur fac qz loztes fieri
et exptes dire mortis in dis
iudicijs Glia et honor deo
vtqz quo altissimo vna pa=
tri filioqz inclito paraclito
cui laus ē et potestas per
etna secla. Amē. Ꝟ. Justꝰ
vt pal. In eūā. An. Impii
sup iustū iacturā fecerūt:
vt eū morti traderent: at
ille gaudens suscepit lapi=
des vt mereret accipe coro
nā glorie alleluya. ps. Bñ
dictus. Oꝝ. Da nobis q̄s
Meōria de nati ā. Virgo
verbo q̄cepit. Ꝟ. Bñdictꝰ
qui venit. Oꝝ. Cōcede q̄s
omps deꝰ. Ad primā hyꝰ.
Ignoscat. ā. Lapidauerūt
ps Deꝰ in noīe ān. Glas
ps. Quicūqz vult. Ad. iii.
hyꝰ Maria vētre. ān. La
pides ps. Legē po. Cap.
Stephanꝰ Ꝟ. Glia et ho.
cū alla. Ꝟ. Posuisti. Oꝝ.
Da nobis q̄s Ad. vi. hyꝰ.
Przelepe ān. Adhesit ps.
DEfecit. Capitulū.
CUm autem esset ste=
phanus plenus spiritu sā=
cto vidit gloriam dei et ait
ecce video celos apertos et
iesū stantē a dextris virtu

tis dñe ℟. Posuisti. cũ allã ℣ Magna ē. Oy. Da nobis qs. Ad. ix. hy⁹. Adam vet⁹, ān Ecce vi. ps Mi-

POlitis rabi. Cap. autē genib⁹ btūs ste phanus clamauit voce magna dicēs: dñe ne statuas illis hoc peccatum ꝛ cū hoc dixisset obdozmiuit i dño. ℟. Magna ē. cũallã. ℣⁹ Just⁹ vt pal. Oy. Da nobis. Ad vs. ān Tecū pncipiū. ps. Dixit dñs. et c. Cap. Stephan⁹ plen⁹. ℟. Hã tillimi martyzis stephāi lolēnitate recolentes te xpe depcamur. Ut nos semp intercessione illi⁹ cōseruare digneris. ℣. Tibi iūctus igit cū triūpho mitē te nobis pius ostēdat. Ut. Glia

QOnser- .cū pla ua sup hāc familiã. ℣ Pzo qbus rex regū dedit cātica. ℣. Voce iocūda ℣ Que cherubin collaudant. ℣. Atq ouātes. ℣⁹. Que seraphin exultāt. ℣. Ubi pax sēpiterna. ℣. Caritas etna. ℣. Tu es oib⁹ seis p secula. ℣. Cū qbus splēdet lucida. ℣ Pzothomartir cozona. ℣ Stephan⁹ leuita. ℣. Ubi nos qñq; sua iclita. ℣ Voce plerus digneris. Hy⁹ Sācte dei pcio. ℣. Glia ꝛ ho. In suã ā. Patefacte sūt ianue celi xpi martyzi btō stephāo q̄ in nūero martyzū iuēt⁹ ē pm⁹: et ideo triūphat i celis cozonat⁹ allã. ps Mgt Oy. Da nobis qs. Mcō. de sancto iohāne. ān Ecce ego iohānes vidi hostiū ap tum i celo: ꝛ ecce sedes posita erat i eo: ꝛ i medio sedis ꝛ i circuitu ei⁹ q̄ttuoz aialia plena ocłis añ ꝛ retro: ꝛ dabāt gloziã ꝛ honozē ꝛ bñdictionē sedēti sup thzonū viuēti i scła sclox. ℣. Ual

Ede hono. cũallã. Oy. Eccliē tuã qs dñe benign⁹ illustra: vt bti iohānis apli tui ꝛ euāgeliste illuminata doctrinis: ad dona pueniat sēpitna. Per. Mcō. de natiui. ān Nelci en mē. ℣ Cap̄ spōl⁹. Oy. Cōcede qs. In die sci iohānis apli ꝛ euāgeliste ad matu. iuita. Adozem⁹ re-

gẽ aplox. Qui pziulegio amoris iohãnẽ dilexit apostolũ⁹ Ueite. Hyᵖ Etna xpi mu. In. i. noc. ãn. Johãnes apls ⁊ euãgelista virgo ẽ electᵖ a dño atq; iter ceteros magis dilectᵖ. ps. Celi enar. ã Supza pectᵖ dñi iesu recubẽs: euãgelii fluenta de ipso sacro dñici pctoris fõte potauit ps. Bñdiã. Quasi vnᵖ de paradisi fluminibᵖ euãgelista iohãnes ℣bi dei gẽam i toto trax orbe diffudit ps Eructa. ℣ In oẽm L. i.

IOhãnes apstolᵖ ⁊ euangelista filiᵖ zebedei frater iacobi virgo est electᵖ a dño: atq; iter ceteros magis dilectᵖ Qui etiã supza pectᵖ dñi ⁊ magistri i cena recubẽs euãgelii sui fluẽta de ipo sacro dñici pctoris fõte potauit: ⁊ quasi vnᵖ de paradisi fluminibz verbi dei gẽam in toto terrax orbe diffudit. ℟ Vas de honorãdus ẽ btũs iohãnes q supza pectᵖ dñi in cena recubuit. Cui xps i cruce matrẽ virginẽ ℣ginj cõmẽdauit. ℣ Mulier ecce filius tuᵖ ad discipulũ aut ecce mat tua. Cui. L. cõ. ii

QUicq; i loco xpi: xpo sũ bẽte successit: dñ suscipiẽs mrez magri discipulᵖ par pfit xpm alt q dãmõ dereliqᵖ ẽ filiᵖ. Hic dñ i alia euãgeliũ xpi pdicaret: a domiciano cesare i pathmos insula metallo relegat: vbi etiã pfitᵖ apocalipsi scripsit. ℟. In illa die suscipiã te seruũ meũ: ⁊ ponã te sicut signaculũ i spectu meo Mih ego elegi te dicit dñs ℣. In tribulatõe iuocasti me ⁊ exaudiui te ⁊ liberaui

DOmicia te Mñ. I. iii nᵖ ũt eodẽ ãno q iussit scm iohãnẽ exiliari a senatu romão interfectᵖ ẽ. Et qm deo cura fuit de apso suo: ex totiᵖ senatᵖ cõsultu hoc diffinitũ ẽ vt q̃cq̃d domicianᵖ fieri voluit cassaret Hic factũ est vt scũs iohãnes a honore ad epheson remearet. ℟ Sikitum vultus aialiũ facies hoies ⁊ facies leonis a dextris ipsorũ q̃ttuor facies ℣ovituli atq;

aḡle a ministris ipoꝝ ḡttnoꝝ
Et facies ⁊ pēne extēte de-
lup erāt ꝟ. Due pēne sīgu
loꝝ iūgebāt ⁊ due tegebāt
eoꝝ corpora. Et. Gla. Et
faci. In. ii nocē. In keruē
tis olei doliū miss⁹ iohēs a
pl̄s diuina se ꝓtegēte gr̄a
illes⁹ exiuit. ℣ Dēs gētes.
℟. Propter īsuperabilē euā
gelizādi ꝙstātiā exilio rele-
gat⁹ diuīe viliōis ⁊ allocu
tōis meruit crebra ꝙsolati-
one releuari. ℣ Exaudi de⁹
dep̄. ℟ Occurrit btō iohī ab
exilio reuertēti ois ppls vi
roꝝ ac mulierū clamātiū ⁊
dicētiū: bñdictus q̄ venit i
noie dñi. ℣ Exaudi deus
oīonē. ℟. Cōstitues. ℣. iiii

Cum aūt sctūs iohēs i
gredceretur ciuitatez
epheliorꝝ: drusiana q̄ eū sē
per secuta fuerat: efferaba
tur mortua Tunc sanctus
iohēs iussit deponi feretrū
dicens: In noie dñi nr̄i ie-
su xp̄i surge drusiana ⁊ pre
para michi ꝙuiuū in domo
tua. Ad hāc vocē surrexit:
et cepit ire sollicita ad iuſ-
sum apostoli: ita vt videre-
tur: q̄ nō de mortie ꝛz de cō
no excitasset eā. ℟ Qui vi
cerit faciā illū colūnā in tē
plo meo dicit dominus Et
scribam super eum nomen
meum et nomen ciuitatis
noue hierusalem. ℟. Vin
centi dabo edere de ligno
vite quod est in medio pa-
radisi dei viui. Lectio. v.

Altera ꝟo die crathonꝰ
philosoph⁹ i foro ꝓpo
suerat de ꝙtēptu hui⁹ mū
di spectaculū ita vt duos iu
uenes frēs ditissimos pduce
ret ꝙs fecerat distracto pri
mo lo gēmas emere singulas
ḡs i ꝙspectu ppli frāgerēt
pueri Qꝺ cū fecerāt ꝙtigit
trālitū habere aplm ⁊ quo
cās ad se cratonē philoso-
phū ait: Stult⁹ ē iste mūdi
ꝙtēptus q̄ holm ore laudat:
ꝛz ꝙdēnat diuino iudicio. ℟
Iste est iohannes Cui chri
stus in cruce matrē virginē
ꝟginicōmēdauit. ℟. Vir
go est electus a domino ar
q̄ inter ceteros magis di-
lectus. Cui. Lectio vi.

Cui craton dixit Si
deus est magister tu⁹

⁊ vult hoc fieri vt pauperibz
ero get cel⁹ pcti hanc gēma
rū: hac reintegrari gēmas
Vt q ego feci ad famā ho
minū tu facias ad gliaz ei⁹
Cūe scūs iohānes itaqz re
cuperauit fragmēta gēma
rū: vt nec lignū aliqd de
eo videret q ille gēme vnq
fuerāt fracte. Cū aūt esset
scūs iohēs ānozū. lxxxx. ⁊
nouē. appuit ei iel⁹ xps cū
discipulis suis ⁊ ait. Veni
me qz tēpus ē vt epuleris i
cōuiuio meo cū frib⁹ tuis.
Post hec iussit btūs iohēs
sibi foueā fieri iuxta alta
tare: ⁊ terrā fozas eccl'am
puehi: ⁊ descēdit i eā expā
dēs man⁹ suas ⁊ dicēs In
uitat⁹ ad quiuiū tuū venio
gras agēs. Et cū ois pplus
eū dissset amē: lux tanta ap
paruit supza aplz fere vna
hoza: vt null⁹ sustinere a
spectue. Postea inuenta ē
illa foues plena. nichil ali
ud in se habens nisi māna
Die vo resurrectiōis dñi
ce migrauit ex hoc mundo
ad eū qui viuit ⁊ regnat in
secula seculoz. amen

Quattuoz alalia ibāt ⁊ re
uertebantur i similitudinē
fulguris chozusc̄ātis. et erat
i medio splēdoz ignis et de
igne fulgur egrediens. ℣.
Erat aūt q̄si vilio discur
rēs in medio q̄ttuoz aialiū
Et de. Glia. Et de In. tu
noct. ā. Apparuit caro suo
iohi dñs iel⁹ xps cū disci
pulis suis ⁊ ait illi: veni di
lecte me⁹ ad me. qz tps ē vt
epuleris i quiuio meo cū frib⁹ tuis. ℟ Cōfitebimur.
Expādēs man⁹ suas ad de
um dixit iuitat⁹ ad quiuiū
tuū venio gras agēs qz me
dignat⁹ es dñe iesu xpe ad
tuas epulas iuitare scies q
ex toto coze de meo delidera
bā te. ℟ Dns reg.. Dñe su
scipe me vt cū frib⁹ meis si
cū qbz venies iuitasti me a
peri michi ianuam vite: et
pduc me ad quiuiū epulaz
tuaz: tu es ei xps filiⁿ dei
viui q̄ precepto pris mūdū
saluasti tibi gras referim⁹
q infinita secl'oz secla. ℟ Dns
regna. iral. ℣. Nimis ho.

In illo tpe Dcdzio

Dixit iel⁹ petro Deū

te me. Cōuersꝰ petrꝰ vidit illū discipl'm quē diligebat iesus sequētē q̄ recubuit i cena sup pectus eiꝰ ⁊ dixit Dñe q̄s ē q̄ tradet te Et re

Ome. ve. be. pl̄b. Leō vii.

Patet nāq; frēs: qz cū dñs dixisset petro Sequere me idē crucē patiendo imitare surrexit de loco qui erat ⁊ abire iā cepit Secutꝰ ē ät eū petrꝰ etiā icessu pedū cupiēs implere qđ audiuit Sequere me. ℟ Sic eū volo manere donec veniā Quid ad te tu me sequere Iste ꝟlꝰ dicit i die tm̄. ꝟ Cōuersꝰ petrꝰ vidit illū discipulum quē diligebat ielꝰ de q̄ iterrogabat eū dicēs dñe hic ät qđ: cui ielꝰ rn̄dit. Quid.

Ilus ꝟlꝰ i octa. die tm̄ si dñica fuerit ꝟ Hūc ergo cum vidisset petrꝰ dixit iesu dñe hic autē qđ Quid.

Secutꝰ est ille l. vii. discipulus quē diligebat iesus iohannes videlz cuius hodie festa celebramus: qui hoc scripsit euangeliū Diligebat aūt eū ielꝰ ꝑ on exceptis ceteris singularit' solū: sz p̄ ceteros q̄s diligebat familiariꝰ vnū: quē spālis p̄rogatiua castitatis āplioꝛi dilectiōe fecerat dignum. ℟ Iste ē iohēs q̄ supra pectus dñi i cena recubuit. Btūs apls cui revelata sūt secreta celestia Iste ꝟlus dicet in die tm̄. ꝟ Johānes hic theologꝰ quē deprauit spūs aquila volās celitꝰ palā fecit mortalibꝰ xp̄s marie filiꝰ qđ sit verbū dei deꝰ Btūs Iliꝰ ꝟlus in octa. die tm̄ si dñica fuerit ℟ Iste ē iohēs cui xp̄s i cruce mrēm ꝟginē virgini cōmendauit. Beatus. Le. ix

Quod ät supra pectꝰ magistri recubuit figurabat in hoc iā tūc euāgelistā qđ idē discipulus erat scripturus vberiꝰ atq; altiꝰ ceteris sacre scripture paginis archana diuine maiestatis esse cōprehensurum Sequitur Hūc ergo cū vidisset petrꝰ dixit iesu. Dñe hic aūt qđ: Dicit ei iesus Nolo eū p passionē martyrii glōmari: sed ablq; violētia grauioꝛis diē expecta

renouillimū. ℣. In medio ecclie aperuit os suū Et ipleuit eū dñs spū sapie et intellectus. ℟. Jocunditatem et exultationē thesaurizauit super eū. Et Glia Et. ps. Te deū. ℣. Valde hono. In laudibus. ān.

Hic est discipulus ille q̄ testionīū phibuit ⁊ scimus q̄z verum est testimoniū eius ps. Dñs reḡ. ān. Hic est discipul⁹ meus sic eū volo manere donec veniam. ℣. Jubilate. ℟. Ecce puer me⁹ elect⁹ quē elegi posui sup eū spīm meū ℣. De⁹ de⁹ me⁹. ℟. Sūt de hic stātibus q̄ nō gustabūt mortē donec videāt filiū hois in regno suo. ℣. Benedicite ℟. Sic eū volo manere donec veniam tu me sequere. ps

O Laudate dñm de. Cp Ui timet deū faciet bona ⁊ qui cōtinēs est iusticie apprehēdet illā: ⁊ obuiauit illi quasi mē honorificata. Hym Exultet celū laudi. ℣. Dedisti heredi. In euāge. ān. Iste est iohannes q̄ supra pect⁹ domini i cena recubuit btūs aplus cui reuelata sūt secreta celestia. ℟. Bñdict⁹. Oy. Ecclīam tuā Hēōria de natiui. ān. Virgo hodie. ℣. Bñdictus q̄ venit. Oy. Cōcede q̄s. Hēmoria de scō stephano ān. Lapidauerūt. ℟. Justus vt palma. Oy. Da nobis q̄s. Ad primā ān. Hic discipulus ps. Deus i noie. ān. Gratias. ℟. Quicunq̄ vult ⁊ cetera. vt s. Ad. iii ān. Hic est discipulus meus. ps. Legē po. Ca. Qui timet. ℣. In oēm terrā. cū alla. ℟. Cōstitues Oy Ecclesiā tuā. Jo. vi. ān. Ecce puer. ps Dereceit. Cap

In medio ecclie aperuit os ei⁹ ⁊ ipleuit eum dñs spū sapie ⁊ intellect⁹ stola glie induit eū. ℣. Cōstitues eos. cū alla. ℟. Nimis. Oy. vt s. Ad. ix. ā Sic eū. ℟. Mirabilia testimonia. Capitulum.

Jocūditatē ⁊ exultatōez thesaurizabit sup eū ⁊ noie eterno hereditabit illū dñs ℣. Nimis ho cū alla ℟ Dedisti Oy vt s Ad vs ā

Cetũ pzici. ps. Dixit dñs et ẽ. Cap. Qui timet. Ry. Quattuoz aia. Hy. Exultet ce. ỽ. Valde ho. In cuã gelio. ã. In medio ecclesie aperuit os ei⁹: ⁊ ipleuit eũ dñs spũ sapie ⁊ intellectus: stolã qz glie induit eũ allã al leluya allã. ps. Magt. Oy Ecclesiã tuã. Mcõ. de inocẽ. ãn. Innocentes p xpm passi occisi sũt ab inia re ge lactãtes interfecti sũt ipm laudãtes agnũ sine macula: ⁊ dicũt sẽp glia tibi dñe ỽ. Mirabilis de⁹ i sctis suis Et gliosꝰ in maiestate sua

DEus cui⁹ allã. Oy hodierna die ꝓconiũ innocẽtes martyres nõ loquẽdo sed moziẽdo cõfessi sũt: oia inobis vicioz mala mozti fica: vt fidem tuã quã lingua nra loqui nõ ualuit etiã mozibus vita fatea[illegible]er Mcõ. de nati. ã. Nato dño ỽ. Tanꝝ. spõsꝰ. Oy. Lõ cede ãs. Mcõzia de scõ stephano. ã. Lapides tozrẽ. ỽ. Glia et honoze. Oy. Da nobis. ¶ In die sctõz innocentiũ ad matu. inuits. Mirabilẽ deũ in sctis suis Venite adozem⁹ collaudãtes. ps. Venite. Hy⁹. Eĩna xpi munera ⁊ martyrũ cum versu Glia tibi dñe. In. i. nocturno. ãn Herodes vidẽs qz illusꝰ esset a magis misit i bethleẽ ⁊ occidit oẽs pueros q̃ erant in ea et in omnibus finibus eius. ps. Beatus vir. ãn. Xps infans non desperit suos costaneos milites: sz pzouexit quibus dedit ante triumphare q̃ viuere. ps. Quare fremu. ã. Arridebat paruul⁹ occisoz: gladio adiocabat infantul⁹ nutricis loco attẽdebat lactẽs pcussoz is hozroz ẽ. ps. Cũ inuocarẽ. ỽ. Exultẽt iusti. Notandum q̃ omẽs verticuli isto die vsq; ad p cessionem in vesperis dicẽ tur sine alleluya: nisi dñi

HOdie fratres carissimi natalem illoz um infantium colimus quos ab herode crudelissimo rege interfectos eẽ euãgelii textꝰ eloquit. Et ideo cũ cũma ex-

ultatione gaudeamus: tan
toꝝ ip̄lozātes sctōꝝ patro=
cinia: ⁊ ad martiriū illozū
cōuertam⁹ eloꝗa. ℣ Sub
altare dei audiui voces oc=
cilozꝝ dicentiū. Quare nō
defēdis sāguinē nr̄m: ⁊ ac
cepere diuinū r̄nsū adhuc
sustinete modicū tēpus do
nec ipleat numer⁹ fratrū
vr̄oꝝ. Iste vꝰ dicet i, dic
tñ. ꝗ ℟ēpo nato ex virgine
parui cedūtur vulnere ab
herode seuissimo lactētum
fit discerptio agni sub alaꝰ
pueri clamāt agnū dignis=
simū his vocibꝫ almifluis.
Quare. Alius ꝗus in oct
die tñ. ꝗ Vidi sub altare
dei aias sctōzū ꝓpter ꝗbū
dei aias sctōzū ꝓpter ꝗbū
dei qđ habebāt ⁊ clara vo=
ce dicebāt. Quare. Lcō. ii.

Ihesu igitur nato in
bethleem iude tēpo=
rib⁊ herodis regis: de oziē
tis partib⁊ āducūtātes q̄dā
viri ex magoꝝ gente ꝑcun
ctātur ab herode: vbi nam
esset rex q̄ nuper natus est
rex iudeoꝝ affirmantes se
vidisse stellā eius in oziēte
q̄ sibi etiā dux itineris exti
tisset. Caulam vero tanti
ꝓperatiōis adoꝝandi ac
venerādi nuper editi regis
esset. ℣ Effuderūt sāgui
nē sctōꝝ velut aquā in cir
cuitu hierlm. Et nō erat q̄
sepeliret. ꝗ Miserere dñe sā
guinē sctōꝝ tuozū q̄ effus⁹
Quibus est. Et. l. iii.

Ille auditis incredibili=
ter deterretur: timēs acve
rens ne statu sui ꝑclitaret
iperii. Herodes ergo aduo
catis legis doctoꝝibꝫ ꝑcun=
ctatur: vbi nam xp̄m nasci
sperarēt. Moꝝ vero ex mi
chee oꝝaculis locus natiui
tatis ei⁹ apud bethleem de
signat⁹ est Ano p̄cepto iuꝰ
sit rex oēs lactētes pueros
occidi: non solū apud ieth
leem: sed i oibꝫ finibꝫ eius
a bimatu ⁊ infra Sꝫ puēris
regis insidiis puer iesus ad
ducit⁹ est i egyptū: parenti
bus de dolo regis āgelo ꝑce
nunciante cōmonitus. ℣
Adoꝝauerūt viuentē i secu
la seculoꝝ. Mittētes coꝝo
nas suas ante thꝝonū dñi
dei sui. ꝗ Et ceciderūt in
conspectu thꝝoni in facies

luas et adoꝛauerūt viuen
tē in secula. Mittē. Glia.
Mit. In. ti. noc. ā. Noꝛūt
infantes laudare deū qui lo
qui nō nouerāt fiunt peri
ti laudē q̄ fuerāt ipꝛriti ser
mone. ℣. Verba mea. ān
Exigitur itaq̄ infantiū etas
in laudē que delictoꝝ nō no
uerat crimen. ℣. Dñe dñs
nr̄ ā Dignus a dignis laū
datur ⁊ innocēs innocentiū
testimonio ꝓbatur. ℣. Cō
serua me. ℣. Letamini in
dño. Sermo. Lcō iiii

Oceptꝰ itaq̄ herodes
rex ⁊ illusus a magis
misit i bethleem et i oibus
finibꝫ eiꝰ vt interficerētur
oēs pueri a bimatu et infra
Occidūtur ꝓo xp̄o paruu
li: ꝓo iusticia moꝛitur ino
cētia. Btā es o bethleē ter
ra iuda q̄ herodis regis im
manitatē in pueroꝝ extin=
ctione ꝓpella es: q̄ sub vno
tp̄e cādidatā plebē i bellis
infantie deo offerre meruī
sti. ℟. Justi sūt sancti q̄ pas
si sūt ꝓpter te dñe vindica
eos. Qꝛ clamāt ad te quo=
tidie. ℣. Vindica dñe san
guinē sctoꝝ tuoꝝ q̄ effusus
est. Qꝛ clamāt. Lcō. v.

Ogne th natalē illoꝝ
colimus quos beatiꝰ
eterne vite munus edidit
q̄ quos maternoꝝ viscerū
partus effudit: Infelix ty
rānus herodes putabat se
dñi saluatoꝛis aduentu re
gali solio detrudendū. sed
nō ita. Nō ad hoc venerat
xp̄s vt alienā gloꝛiā iuade
ret. sꝛ vt suā donaret. Nō
inq̄ ad hoc venerat vt ꝓsti
tueretur sup sceptra ma=
gnificus sed vt crucifige=
retur illusus. ℟. Canta=
bāt scti cātiū nouū āte se
dē dei ⁊ agni Et resonabat
terra in voces illoꝝum. ℣.
Sub thꝛono dei oēs sācti
clamāt vindica sanguinem
nostrū deꝰ noster. Et. Lvi.

Nascēte ergo dño con
turbatur herodes ⁊
oīs hieroſolima cū illo Jte
inq̄t req̄rite de puero. ⁊ cū
inueneritis renūciate michi
vt et ego veniēs adoꝛē eū.
Simulabat herodes ado=
rare se velle quē conabat
occidere. sed nō timet veri

tas: falsitatis iſidias ꝓpm
ei nō poteſt iuenire ꝓfidia
qz deus nō eſt q̄rendus cru
delitate: ſz credulitate. ℟.
Iſti ſūt ſcti qui nō iquina
uerūt veſtimenta ſua. Am
bulabūt mecū i albis qz di
gni ſūt. Iſte ℣lus i die tñ
℣. O btā paruuloꝝ infan=
tia o vere ſine labe innocē
tia i qua diuina ſic claruit
bonitas vt quos rētēs edi=
derat natiuitas mūd⁹ diu
nō teneret: ſed quos hoſtis
xp̄i cauſa extixerat illos ce
lis xp̄s triūphātes iuexit ⁊
agnū quocūqz ierit ſequū=
tur dicentē. Ambulabunt.
Glia deo p̄ri altiſſimo eiul
q̄ vnigenito ⁊ ſpiritui ſctō
Ambulabūt. Alius ℣lus i
octaua die tñ. ℣. Hi ſūt q̄
cū mulieribus non ſunt co
inquinati virgines enī ſūt
Ambulabunt. In. iii. noc.
ā: Dicunt infātes dño lau
des. trucidati ab herode oc
ciſi p̄dicāt quod viui nō
poterāt. ꝑs. Dñi eſt terra
ān. Licuit ſanguine loqui
q̄bus lingua non licuit: mi
ſcent cū dño colloquia qui
bus humana negata ſunt
verba. ꝑs. Bti q̄y. ā. Cla
māt clamāt clamāt dñm in
nocētes reſonat luct⁹ mul
tis matribz in excelſis gau
det eccliā ſup martires in
nocētes. ꝓ. De⁹ veneꝛit. ꝛ
Juſtoꝝ aīe. Hedm math.

In illo tp̄e. Angel⁹ do
mini appaꝛuit in ſom
nis ioſeph dicēs. Surge ⁊
accipe puerū ⁊ matrē ei⁹ et
fuge i egyptū: ⁊ eſto ibi vſ
q̄ dum dicam tibi. Et reli
qua. Omelia venerabilis
bede p̄ſbiteri. Lcō vii

De morte p̄ciosa mar
tyrū chriſti innocen=
tū ſacra nobis eſt fratres
carissimi euāgelii lectio re
citata: in q̄ tñ oim xp̄i mar
tirū p̄ciosa, ē mors dēligna
ta. Nō enim paruuli occiſi
ſūt: ſignat p humilitatē meri
tū ad martyꝝū gl̄iam p̄ueꝛ
niendū. et qz nulli ꝛuerſus
fuerit q̄s et effect⁹ vt pāꝛ=
uulus nō poſſit aiam dare
p̄ro xp̄o. ℟. Sub thꝛono
dei oēs ſancti clamāt. Vin
dica ſanguinē noſtrū deus
nr̄. ℣. Sub altare dei au=

dul voces occisoꝝ clamāti
um ꝫ dicētiū Vindica. viii
Quod vox i rama id est
i excelso audita ē ploꝛa-
t⁹ et vlulatus: manifeste
denūciat luctū ecclesie
quo de iiusta mēbroꝝ su-
oꝝ nece gemit nō vt hostes
garriūt in vacuū cedere: ſz
vlq; ad solitū superni iudi-
cis accēdere. Nō rachel plo
ralle filios suos dē nec vo-
luisse ꝛsolari qz nō sunt: si
gnat ecclesiā plozare sācto
rū de hoc seculo oblationē
ſz nō ita velle ꝛsolari: vt
ſsecm mozte vicerit: rurſ⁹
ad scli certamina secū tole
rāda redeāt. qz nō sūt re-
uocādi i mūdū q̄ de erūnis
ei⁹ semel euaserūt cozonā
di ad xp̄m. ℣. Ambulabūt
mecū in albis qm̄ digni sūt
Et non delebo nomina eo
rum de libro vite. vi⁹. Hi
sunt qui cum mulieribz nō
sunt coinquinati virgines
Q enim sunt. Et. Le. ix
Quod occisis p dño pue
ris: herodes nō longe post
obiit ꝫ ioseph monēte āge-
lo domum cū mīe ad ter-
tā israel reduxit signatoēs
persecutiōes q̄ cōtra eccle-
siā erant mouēde ipoꝝ per
secutoꝝ mozte vindicādas
eisdēq; multatis ꝓsecutori
bz pacē eccle denuo reddē
dā. Quod aūt de cūcto hero
de redit ad terrā israel iel⁹
finē scli denūciat qm̄ enoch
ꝫ helyas p̄dicātib⁹ iudei so
pita moderne iuꝛdie flāma
fidē vitatis accipiēt. ℣. Cē
tum quadꝛaginta quattu-
oꝝ milia qui empti sunt de
terra: hi sūt qui cū mulieri
bus nō sunt coinq̄nati vir
gines enim p̄mānerūt Ideo
regnāt cū deo: ꝫ agn⁹ dei cū
illis. ℟. Hi empti sunt ex
hoīb⁹ p̄primitie deo ꝫ agno
ꝫ in oze ipoꝝ non est inuē
tū mēdaciū Ideo Gla Jō.
Reciptatur ℣. et dicatur
Sedētē i cupne. Ꝓsta
maiestati arce. ℟. Ado
rāt hūiliter ꝓclamātes ad
te. ℟ Cū illis vn de vigiti-
quinq;. ℟ Sctūs scūs scūs
sabaoth rex. ℟. Plena sūt
oia gl̄e tue. ℟ Atq; cū iuo-
cētissimo grege. ℟. Qui si
ne vlla sūt labe. ℟ Dicētes

excelsa voce. ℣. Laus tibi sit domine rex eterne glie. ℟. Te deū nō dicatur nisi dñica fuerit Dī āt dñica fuerit Vñ post Glia nō recipiatur: ꝛ ps dicat ꝛ ꝓlā sequens ℟ Te deū ℣ Mirabilis

Herodes Iniau. ā. Irat⁹ occidit multos pueros in bethleē iudee ciuitate dauid ℟ Dñs reg. ℣. A bimatu ꝛ infra occidit multos pueros herodes ℟ ꝓpter dñm. ps Iuūdate. ā. Vox i rama audita est ploratꝰ ꝛ viulatꝰ rachel plorās filios suos. ℟ Deꝰ deꝰ meꝰ ℣. Sub throno dei omnes sancti clamant. vindica sāguinem nostrum deus noster. ps Benedi. ān. Cantabāt sancti canticū nouū ante sedē dei ꝛ agni ꝛ resonabat tra i voces illoꝝ: ℟ Laudi

Udi supza date ℣ p. monte lyō agnū stantē ꝛ cū eo centū lyō q̄dragita quatruoꝝ milia habētes nomen eius ꝛ nomē patris eius scriptū in frōtibus suis. ℟ Ex gloriole martyrū. ℣ Justi aūt. In ceua. ā. Hi sūt qui cū mulieribꝫ nō sunt coinquinati: virgines enī sunt et sequuntur agnū q̄cūq; ierit. ps Bēdictus. ℣ō. Deus cuius hodierna Memoria de natiuit ān. Natus est nobis Memoria de scō stephano. ān Adhelit Memoria de scō iohāne ā. Hic ē discipul⁹ ille. ℟. Valde honorandus Oꝝ. Ecclīam tuā. Ad ꝓmāhyꝰ. Agnoscat ā Herodes. ℟ Deus in nōie. ā Gratias. ℟ Quicūq; vult. ℟. Jesu xpe ꝛc. Ad. m. ān. A bimatu. ℟. Legē po. Lap: Vidi supza mōte. ℟ Exultēt iusti. sine alla. nisi dñica fuerit. oꝝ. Deus cuius Ad. vi. ā. Vox i rama. ps.

Hi sūt Defecit. ch. qui cū mulieribꝫ non sūt coinq̄nati virgines enī sūt et sequūtur agnū quocūq; ierit. ℟. Letamini in dño. oꝝ. Deus cuiꝰ. Adiꝛ ā. Lātabāt. ps. Mirabilis

Hi empti sūt Lap ex hoibꝫ ꝓmitie deo et agno. et i oze/coꝝ] nō est inuentū mēdaciū sine ma-

ma clāt ātē thzonū dei. R. Justoz aie. ỽ Justi aūt ip. oz. Deus cuj. Ad vs. ān Tecū pzincipiū. ps. Dixit dns. ⁊ c. capm. Vidi supza montē. R. Centumq̄dza. tā vlu. ⁊ pla. hyj Rex glo le. ỽ Mirabilē dej. jn eūs ge. ā. Ambulabūt mecū in albis qm digni sunt et non delebo nois eoz de libzo vi te. ps Dīgtoz Deus cuj. Mēoria de cto thoma. ān Pastoz celus in gregis me= dio pacē emit cruoris pze= cio: o letus voloz i trisi gau dio: grex respirat pastoze moztuo plangens plaudet mater i filio: qz viuit victoz sub gladio. ỽ Gla ⁊ honoze

DEus cui alia. oz. Opzo cuius eccla glozio sus pōtifex thomas gladiis impiozuz occubuit: pīa q̄s: vt oēs qui eius iplozāt au= xiliū: petitiōis sue salutarē consequant effectū. p xpm Mēoria de nati. ān Virgo verbo cepit. ỽ Tāq̄ spōsus. oz Cōcede. Mēoria ỽ cto stephano. ā Stephanj vidit ce. ỽ. Posuisti dne. oz. Da nobis q̄s. Mēoria de cto iohāne. ā Hic est di scipulj meus. ỽ Valde ho. oz. Ecclesiā tuā. ¶ San= cti thome marty. Festū au tē ei pzicipale duplex est: nec th oct. habet. Ad mat. inuit Illunt thome marty ris solennia. Virgo mater iubilet ecclia. ps. Venite. hyj. Deus tuoz militum. In. i. no. ā Sūmo sacerdo tio thomas sublimatj est i virū alterū subito mutatj ps. Beatus vir. ā. Mona= chus sub clerico clā ciliciatj carnis carne foztioz edo= matz conatj. ỽ. Quare fre= mān. Cultoz agri dñi tribu= los auellit et vulpes a vi= neis arcet et expellit. p Do mine q̄d. ỽ Gla ⁊ ho. L. i.

HOdie fratres carissi= mi merito btō thome a fidelibus honoz et reuere tia exhibet in terris: cui col lata est cum āgelis beatitu do et glozia i celis: gaudiuz de nouitate: securitas de e= ternitate. Dozmiente igi= tur cū patribus suis i sene ctute bona felicis memozie

theobaldo archiepo: thomas cãturiensis eccle archidiacon⁹: i archiepm cãtuariensem solennit eligit: et post modicum cõsecrat. ℟ Studẽs liuor thome supplicio thome genus dãnat exilio. Tota simul exit cognatio. ℣ Ozdo sexus etas cõditio nulla gaudet hic pzivilegio. Tota. L.ii Romot⁹ igit electus dei põtifex sacreq; vnctionis scificatiõe delibut⁹ e vestigio rẽ sacramenti est adeptus: ⁊ multiplici spũs scti gra repletus. Ambulãs enim in nouitate vite nouus ho: mutatus est i virũ alterum cui⁹ omia i melius quersa sunt. Intãta aũt gra sacrauit plulatus sui pmozdia: vt indutus se clãculi monachali scemate: monachi adimpleret op⁹ et meritũ. ℟ Thomas manũ mittit ad foztia spernit dãna spernit oppzobzia. Nulla thomam frãgit iniuria. ℣ Clamat cũ ct.s thome qlãtia oẽ solũ ẽ Ofozti pria Alia. L.iii Onsiderãs itaq; liuidus hostis: nouũ pontificẽ nouum hoiem: tã multiplici gra vernãtẽ: machinat⁹ est tẽtationis vzedinẽ imittere: quo iã exoztũ meritorũ germẽ pollet suffocare. Nec moza q; separat hoiem a deo suo: amicũ a pximo: i exozabiles discozdias interegẽ ⁊ archiepm seminauit ob qualdã res ⁊ negocia in pzeiudicium iuris ecclastici vsurpata ℟ Lapis iste ex annis tũ dit sic polit sic quadzus reddit. Myn⁹ credens quo magis cedit. ℣ Aurũ foznax pzobat nec vzit: domus firma vẽtis nõ quatit Minus. Gla pri. Minus. In.ii.no.ãn Nec iagnos sustinet lupos dzeuire nec in oztũ olerũ vineã trãsire ps. Cũ iuocarẽ.ã. Exulat vir optim⁹ sacer et isignis ne cedat ecclẽ dignitas idignis. ps. Verba mea.ã Exulãtis pzelidia sunt maligna sed in igne positũ non exurit ignis. ps. Dne dns noster. ℣ Posuisti. L.iiii. Oenitq; ad curiã apud noztham̃toniam cũ

tus: ꝙli lup ꝙbuldā cōsue-
tudinibus regni obseruā-
dis: quas vitati ⁊ rōni ob-
uiare testabat: cautionē da
turus negauit. Ex auctori
tate sua piculis opposita ī-
mo exposita: ꝑ tuēda liber
tate ecclesiastica sententiā
minabat. Cū vix inuenire
tur ꝙ eū alloqueret aut ta-
ceret bonū: sed oia cederēt
in⁹trariū ⁊ moza certū tra
heret piculū facta appella-
tiōe iniq̄tati cessit clā pau-
cisq̄ comitatus recessit ma
re adiit transfretauit. ℟.
Post sex ānos redit vir sta
bilis dare fre teste vas fra-
gilis. Ꝑpo valis thesauꝛ fi
ctilis. ℣ Ne sit lupis pꝛeda
grex hūilis se pro grege dat
pastoꝛ nobilis. Ꝑpo. ℣.

IBat aūt p viā suā gau
dēs ⁊ exultans: qꝛ dig-
n⁹hitus est ꝑ iusticia a cō
silio cōtūeliā pati. Aditoq̄
btissimo papa alexādꝛo: ꝙ
ea tēpestate in frāciā vene-
rat: negocia q̄dā sicut ⁊ añ
ꝓposuit: tum de salute aic
sue: tū de oppssiōibus eccle
sie quā regendā susceꝑat:
diligenter exposuit. At ei⁹
pater et pastoꝛ vniuersalis
ecclesie aduentus coēpi sui
causā ex integro cognouis
set de tanta ⁊ tali colūna in
domo dei erecta grās egit.
℟. Ex summa rerū leticia
summus sit plāct⁹ in eccle-
sia de tanti patroni absen-
tia. Sed cū redeūt miracu
la redit ꝓpto leticia. ℣. Cō
currit turba languidoꝛū et
cōsequit grām beneficiozū
Sed cum. Lectio sexta.

EXalās ergo btissim⁹
pater cū suis iā fere
sex annos expleuit: quibus
in virum perfectū creuerat
cum toto eo tempoꝛe inter
ipsum et regem anglozum
pax nullaten⁹ posset refoꝛ-
mari: sed magis defoꝛmata
videret. Deniq̄ placuit
omniū dispositoꝛi deo sui
thome recompensare meri
ta: ⁊ longos laboꝛes consū
mare victoꝛiosa martyꝛii
palma. Regis ergo senten-
ciam mutauit in melius: et
mediantibus tam domini
pape paterna exhoꝛtatione
q̄ regis francoꝛ ⁊ plurimo

eli epoꝛ ꝛ illio: ℣ etiã ꝓncipũ lupplici interuẽtu: lopita iracũdie flãma: archiepm recepit in gꝛam: et adluã ꝛcellit redire eccliam. ℟. Jacet granũ opꝑllum palea iuſtus celus ꝓꝛauoꝛ framea. Celũ domo ꝛmutans lutea. ℣ Ladit iuſtos vitis in vinea: duꝛ i caſtris cultoꝛ in area Celũ. Glia. Celũ. Jn. iii. noc. ãn. Sathane ſatellites ſtrumpentes tẽplum inauditũ ꝓpetrant ſceleris exemplũ. ꝑs In dño cõfido. ãn. Strict thomas enſibus obuiã ꝓcedit: non minis non gladiis ſed nec moꝛti cedit. ℣ Dñe quis hitabit. ãn. Hoſti pãdit hoſtiũ: hoſtia futuꝛ⁹ ⁊ ꝓ domo dñi ſtat in hoſtes mucrus ꝑs Dñe in ꝛtute. ℣. Magna eſt. Scõꝛ Johãne

In illo tẽpe. Dixit ieſ⁹ diſcipulꝭ ſuis. Ego ſũ paſtoꝛ bonus. Bon⁹ paſtoꝛ aiam ſuã dat ꝓ ouib⁹ ſuis. Et ꝛel. Omel. bti gregoꝛii pape. Bon⁹ paſtoꝛ xꝑs eſt ſratres: q̃ nobis ratiõabilẽ ſenſum tribuit et ſpiritalẽ intellectũ miniſtrat: et ſacramento coꝛpis ſui ac ſanguinis nos in ꝑſenti reficiet et in futuro ad ſocietatem ſue ꝛtẽplatiõis ꝓducit: fuerunt etiã bõni paſtoꝛes petrus et paulus ⁊ multi alii. Sed aliud eſt bonũ eſſe ꝙ naturã: et aliud per gꝛam. Illi eni vt boni eſſẽt a dño ꝓcepẽt: dñs aũt a nemine nili a ſeipo vt bonus eẽt accepit. ℟ Mũ diſſoꝛẽ a mũdo ꝛteri: rachel plozans iã ceſſa cõqueri. Thomas celus dum daſſuneri nouus atꝛi ſuccedit veteri. ℣ Voꝛ cruoꝛis voꝛ ſparſi cerebꝛi: celũ replet clamoꝛe celebꝛi Thomas celus dum daſ.

Ingreſſus Le. viii. lem pater i eccliã ſuã moꝛã fecerat: et ecce ãnte dñice natiuitatẽ die venũt cãtuariã quattuoꝛ milites ſathane cõdicti ſatellites. Præcipites ergo et ſtupidi inſequẽtes archiepm extractis gladiis intrant eccliaꝫ furioſe clamantes. Ubi eſt ꝓditoꝛ ille? Nemine veꝛo reſpondẽte: ingeminãt

illi. Ubi est archiepiscop⁹ ⁊ Scienscz chzisti ꝓfessoz: et mox futurus martyz ꝓzi nomine se falso impeti: alterum vero sibi ꝓ officio cõ ytere gradibus obuiã illis ꝓcedens: ecce iniquit alsum. In tanta aũt se exhibebat ꝑstantia: vt nec animus eius pauoze: nec coꝛpus hoꝛroze concuti videretur. ℟. Chziste iesu per thome vulnera que nos ligãt relaxa scelera. Ne captiuos ferant ad infera hostis mũdus vel carnis opes. ℣. Per te thoma post le ue munera amplexeẽ nos dei dextera. Ne captiuos.

QVinqz vnus Le. ix. ex eis bzachiũ extendens vibzaret gladiũ in caput archiepiscopi: bzachiũ cuiusdã qui astabat clerici fere abscidit: ⁊ ipsum pariter i capite vulnerauit chzistũ dñi. Stabat adhuc iustus ꝓ iusticia: velut agn⁹ innocens sine murmure: sine querimonia: et seipsum olocaustũ offerẽs dño sanctoꝛũ patrocinia implozabat. Secundus et tercius gladios suos vertici constãtis athlete atrociter illiserunt: confregerunt: ⁊ spiritussancti victimã soloten⁹ ꝓcipitauerũt. Quartus plus q̃ feriali: imo furiali crudelitate debachatus ꝓstrato iam expiranti: coꝛonam rasilẽ abscidit: testã capitis dissipauit: ⁊ mucrone vertici intruso: cerebzũ cũ sanguie sup pauimentũ lapideum effudit. Sic per martyzii palmã nou⁹ abel consecrat ad laudẽ dñi nostri iesu xp̃i. ℟. Ferro ꝓcussos thomas eronerat vincla soluit et seras reserat. Sanat egros: obsessos liberat. ℣. Pacat bella tyrannis impat sedat fructus et flammas tempat. Sanat. Gl̃ia. Sanat. ps Te deũ. ℣. Posuisti. In laud. an.

ORanũ caditcopiã germinat frumenti: alabastrũ frangit fragrat vis vnguenti. ps. Dñs re. an. Totus oꝛbis martyzis certat in amoꝛẽ cui⁹ signa singulos agũt in stupoꝛẽ. ps.

Jubilate. ān Aqua thome quiquies varians coloꝛē in lac lemel trālit quater in cruoꝛē. ℟s Deus deꝰ meꝰ. ℟. Ad thome memoꝛiā quater lux delcēdit: ⁊ lcti gloriā cercos accēdit. ℟s Bñdicite. ān. Tu p thome languinē quē p te impēdit fac nos xp̄e lcandere quo thomas alcēdit. ℟s. Laudate. C̄pm Iste lanctus. Hyꝰ. Martyꝛ dei. ℣. Justus vt palma. In euāgel. ā Opē nobis thoma poꝛrige: rege ſtantes: iacentes erige mores actus et vitā coꝛrige: et in pacis nos viā dirige. ℟s. Bñdictꝰ. Oco Deꝰ p cuiꝰ Memo. de nati. ān. Nelci ens mater. Memo. de lctō ſtephano ān. Ecce video. Memo. de lctō iohāne. ān Ecce puer meꝰ. Memo. de innocē. ā. Herodes iratus ℣ Mirabilis deꝰ. Oratio. Deus cuiꝰ hodie. ¶ Notandū q mēoꝛie de lctō ſtephano de lctō iohāne: ⁊ de innocē. fiant quotidie ſtra octs. ſuas cū aliis de lauō. ſuis oꝛdinati ꝛeratis: ⁊ cū ꝛiculis lcꝛ de lctō iohāne. Valde ho. ⁊ de innocē. Mirabilis deus. tā in velpis q in matu. exceptis p̄mis velpis et matu. in die circūcilōis dñi. In lcōis vero velpis circumcilionis dñi fiat memoꝛia trīn de lctō ſtephano cum ān. Intuens in celum. Ad p̄imā hyꝰ. Agnoſcat. ān. Gꝛanū. ℟s. Deus in noie. ān. Gkas. ℟s. Qui cūq vult. ℟. Jelu xp̄e. ℣. Tu patris verbigena. ꝛc. Ad. iii. ān. Totus oꝛbis. p Legē po. C̄pm Btūs vir qui ſuffert. ℟. Gkia et ho. cum. alla. ℣ Poluiſti. Oꝛ Deus p cuius. Ad. vi. ān. Aq thome. p Defecit. C̄pm Btūs vir q i lapia. ℟. Poluiſti. cum alla. ℣. Magnus Oco. Deꝰ p cuiꝰ. Ad. ix. ā Tu p thome. p Mirabilia C̄pm. Iſte lctūs. ℟ Magna ē. cū. alla ℣. Justꝰ vt pal. Oco. Deꝰ p cuiꝰ. Ad vs. ā. Tecū p̄ncipiū p Dixit dñs. ꝛc. C̄pz. Iſte lcūs ℟ Jelu bōe p thome merita nr̄a nobis dimitte ℣ bita domū p̄ꝛā lepulchꝛū viſita

et a trina nos morte sulcita. ℣. Actu mente vel visu perdita pietate restaura solita. Et. Gloria. Et. ℣ȳ. Martyr dei. ℣. Elia et ho. In euãgelio ã. Salue thoma virga iusticie mundi iubar: robur ecclesie: plebis amor: cleri delicie: salue gregis tutor egregie: salua tue gaudentes gloríe. ℟s. Magnificat. Ḋño. Deus pro cuius. Memoria de nati. ã Virgo hodie. Memoria de sancto stephano. ãn. Lapidauerunt. Memo. de scto iohãne. ãn Dũt de hic stãtibus. Memo. de innocẽti. ã Abimatu. ℂ Si in crastino sancti thome dñica non fuerit tunc de officio dñica li agatur hoc modo inuita. Christus natus. ℟ Venite ȳ. Xpe redemptor. In noc. ãn. Dñs. ℟s. Quare fre. cũ ceteris psalmis d no cte nati. dñi sub hac ãn. ℣ Tãꝫ sponsus. Seqũtur lucã

IN illo tempore: Erat ioseph et maria mater ieſu mirãtes super his que dicebantur d. illo. Et rel.

Omelia origenis doctoris.

Lectio prima.

CONgregemus in vnũ ea que in ortu ieſu dicta scripta q̃ sunt de eo: et tunc scire poterimus singula que q̃ esse digna miraculo q̃ obrem mirabatur et pater. Sic enim appellatus est ioseph: quia nutricius domini fuit: Mirabatur etiam et mater super omibus que dicebãtur de eo. ℟ Beata dei genitrix. ℣. Beata que credi. Lectio secunda.

QUe nam ergo sunt q̃ de parulo ieſu fama dispersserat? Venit vero angelus sub ipa hora natiuitatis ieſu dicẽs pastoribus. Annũcio vobis gaudium magnũ: ite et inuenietis infãtem pãnis inuolutũ et politũ in presepio. Nec dũ angelus ẽba finierat: et ecce multitudo celestis exercitus laudare cepit et bñdicere deum. ℟ Sancta et immaculata. ℣ȳ. Benedicta tu. Lectio tercia.

SImeon vero senex q̃ diuinitatẽ dñi i mũdo

expectauerat: postꝙ eū vi-
dit: postꝙ manib⁹ pertauit
postꝙ bñdixit mariā: et io-
seph bñdicit Intellexit eni
illā oi bñdictiōe esse dignis
simā: que illū q̄ est sup oia
bñdictus i secula: ex se me-
ruit generare Neqꝫ ab hac
bñdictiōe ioseph extraneū
putauit qui p magna sctita
te sponsus marie vocari: et
pater saluatoris meruit ap
pellari. ℟. O regē celi cui
talia famulātur obsequia:
stabulo ponitur qui tinet
mundū. Jacet i p̄sepio: ⁊
in nubibꝫ tonat. ℣ Mirabi
le mysteriū declarat hodie
innouātur nature deus hō
fact⁹ est. Ja. Gla. Ja. ps.
Te deū. ℣ Verbum caro.
In lau. her sola. ā Quē vi-
distis. ps Dñs regn. ꝛc. cap
Multipharie. hy⁹ Solis.
ℨ. Benedictus q̄ ve. In
euāg. ā Dū medīū silentiū
tenerēt oia ⁊ nox i suo cur-
su iter pageret: op̄s sermo
tu⁹ dñe a regalibus sedib⁹
venit alla. ps Bñdict⁹. ox

DEus q̄ salutis eterne
vbē marie vginitate
fecūda humano generi p̄-
mia p̄stitisti: tribue q̄s: vt
ipam p̄ro nobis intercedere
sentiam⁹: p quā meruim⁹
auctorē vite suscipe: Dñm
nr̄m iesum xp̄m filiū tuum
Qui te. Mēoria de sancto
stephano. ān Lapides tor-
Mēoria de scō iohāne. ān.
Sic eū. Mēo. de innocē. ān
Vox i ra. Ad p̄mū. ān. Ge
nuit puerpa. ℣ Dei noie
ps. Quicūqꝫ vult. sub eadē
ā. ℟ Jesu xp̄e. cū alka. ℣.
Qui de vgie. Ad alias ho-
ras āe sequētes de lau. cap
et Ecce vt i die nati. dñi cū
oratione. Cōcede quesumus
Vti crastino sci thōe dñica
fuerit vespe i die sci thome
erunt de scō thōa: ⁊ mēoria
de nati. cū. ā. Virgo hodie
Mēoria de sctō stephāo. ā.
Lapidaue. Mēo. de scō io
hanne. ān. Sunt de hic.
Mēoria de innocen. ān A bi
matu. Ad matut. inuit. et
hym. vtš. cū. ix. āis ⁊ psal.
de nocte nati. dñi: ⁊ ℣ licu.
Sermo bti augustini epi.

HOdie vitas de
terra orta est: xp̄s de

ene natꝰ est. Gaudete so
niter et sempiternū die ho=
iernū quoꝙ admoniti: co
itate etna dona: spe firmis
ima ꝙ cupiscite: filii dei es=
sc accepta ptāte pzesumite
℟. Quē vidistis. ℣ Dicite
Propt vos tēpo l. ii
ralis effectus est tēpo
ū effectoz: ppter vos i car
ne apparuit mundi ꝙditoz
pzopt vos natꝰ est saluatoz
Quid adhuc moztales re=
bus moztalibus oblectami
ni: et fugitiuā vitam si figi
posset: tenere conami. ℟.
O magnū. ℣ Dñe audiui.
Spes longe cla l. iii
rioz effulsit i tris: vt
terrenis vita pmitteret in
celis. Hoc vt crederet: res i
credibilioz pogata est De
os factur ꝙ hoies erāt: hō
factus est ꝙ deus erat: nec a
mittens ꝙ erat fieri voluit
ipse deꝰ ꝙ fecerat: qz hoiez
deo addidit: non deū i hoie
perdidit. ℟ Verbum caro
factum est. ℣ In pzincipio
erat verbū. sine ꝓla. l. iii
Miramur vginis par
tū: et nouū ipm na=
scendi modū et incredulis ꝙ
suadere conamur: ꝙ in vte
ro non seminatū germen ꝙ
lis exoztū est Et a comple=
xu carnis vilcera imunia fi
liū hominis pzotulerūt: cu
ius patrē hominē non tule
runt. ℟. O regē celi. vt s
post expositionē. Lō ḡnta
Sempiternus cum pēe
hodiernus ex matre.
Post matrē de matre factꝰ
est: ante omia de patre na=
tus est: sine quo pater nun
q̄ fuit: sine quo mat nunq̄
fuisset Exultate vgies xpi
consoz vestra mat est xpi:
xp̄m parare nō potuistis: ꝛ
pzopter xp̄m parere nolui=
stis Qui non ex vobis natꝰ
est: sed vobis datus est. ℟
Te laudāt angeli sācta dei
genitrix que virum non co=
gnouisti et dominū in tuo
vtero baiulasti cōcepisti pre
aurem dñm nostrū: Ut be
nedicta dicaris inter omēs
mulieres. ℣ Jp̄m genuisti
et i pzesepe posuisti quē ado
rat multitudo ageloꝝ. Ut
bene. Alius ℣ dicēdus
in die circumcisionis tñ. ℣

Ipm quē totꝰ nequit mundus cōprehendere tu vgo tuo ꝛcepisti vtero patrēqꝫ tuum qui te filiā genuit genuisti et in pꝛesepe posuisti quē adorat multitudo āgelorꝫ Ut be. Leō vi. Exultate vidue xpi: qꝫ secundā fecit vginitatem ille cui vouistis ꝛtinētiā scitatis. Exultet etiā castitas nuptialis: omēs fideliter vinite cū coniugibus vīis et quod amisistis i corpore: in corde seruate. Ubi iā non potest esse a ꝛcubitu caro integra sit fidelis i fide virgo conscia: scōm quā virgo est omis eccla. ℟. Btā es ma. ℣. Aue maria. Expō. Erat ioseph ⁊ maria: vt supra cū Ome. sequēti. vii. ℟. Btā dei ge. ℣. Btā q̄ credidisti. vii. ℟. Scā ⁊ imaculata. ℣. Bñdicta tu. ℟. Descēdit. ℣. Tāꝫ sponsus. ps. Te deū. ℣. Verbum caro. In laud. ān. Quē vidistis. cū seqntibꝫ ālis super psal. cāt. Multipharie. Hyᵖ. Solis ortus. ℣. Bñdictus qui venit. In euāg. ā. Dñ medium silentiū. hꝫ. Vens dictus. ox. Deus q̄ salutis Lectio de scō stephano. ā Lapides Lectō. de scō iohāne. ā. Hic eū. Lectio ō innocētibꝫ. ā. Vox in rama. ꝛc. vtq̄. Ad primā ⁊ ad alias horas: ante. cap ⁊ Reis et ofō de nati. c. Concede q̄s. Sancti siluestri pape ⁊ cōfessoꝛis. Ad vesp. ā. Tecū principiū. ꝑ. Dixit dñs. ꝛc. cap. Ecce sacerdos. ℟. Miles xpi. hyᵖ. Iste confessoꝛ. ℣. Amauit eū. In euā. ā. Cōfessoꝛ dñi. ꝑ. Mgt. ox. Da q̄s. vt i cōi. Vel dñica sit fiat mēo. ℣ dñica cum hac. ā Puer iesus crescebat et cōfoꝛtabat plenus sapiēcia ⁊ gēa dei erat i eo. ℣ᵖ. Tāꝫ sponsus. ox. Deus q̄ salui. Si autē dies alia fuerit q̄ dñica fiat memo. de natiui. cum ān. Nato domino. ℣ Tāꝫ sponsus. ox. Cōcede Memo. de scō stephano. ā Adhesit anima. Memo. de sancto iohanne. ān. Hic est discipulus ille. Memo. de innocēti. ān. Sub throno dei. Ad nocturn. Innocēcio.

Unū deū. ℣s Venite. hy⁹ Iste ℣ felloz. et cetera vni⁹ cōfessoris ⁊ pōtificis. Le. i.

Siluester igit̄ vrbis rome eps cū esset infantulas a vidua matre iusta noie et ope nutritus traditus est cyrino p̄sbytero. Cuius vitā imitat⁹ et mores: ad summū apicē xp̄iane religionis attigit. Quiq cū esset tricesimū annū etatis gerēs: a sclētō melchiade epō diaconus factus est Nec multo post ad graduz sacerdotii p̄motus est. Hāc to igit̄ melchiade epō migrāte ad dñm: ab omni ppō siluester eligit̄: ⁊ honorifice eps ℣secrat. ℟. Euge ser.

In illo tempore. Exiit edictū a ℣stantino augusto vt xp̄iani ad sacrificā dū idolis cogerent. Mā factū est vt cecedens ab vrbe sctūs siluester in mōte tiberi latibulo cū suis se clericis collocaret. Cōstātinus aūt augustus cum multos xp̄ianos occidisset: elephātie morbo a deo in toto corpore p̄cussus est. Huic capitolii pontifices hoc dederūt ℣siliū: vt piscinā repleri faceret infantū occisorū sanguine: in qua ipse augustus descendens mūdaret a lepra. ℟. Ecce sacerdos

Statim missū l. iii. est ad p̄dia regia: et tria milia infantū adducti sunt romā. Die autē constituta cū impator iret ad capitoliū: ⁊ iam parati adessent q̄ occidendi erāt pueri: occurrit multitudo innumerabiliū mulierū fundētes amaras lacrimas Tūc pietate motus impator dixit. Melius est p̄ salute innocentiū morī: q̄ per interitū innocentiū vitā recuperare crudelē. Et hec dicēs iussit filios reddi mātib⁹ suis isq; dona ānonas ⁊ vehicula infinita exhiberi vt gaudētes reuerterēt ad ciuitates suas. ℟. Agnia sacra. ℣. Tāq̄ spō. medie lec: de nati. Sermo bti augusti.

Quis tātaq̄ epi. iiii. rerū verborū q̄ copia instruct⁹ existit: q̄ hui⁹ dieī grām dignis possit laudib⁹

predicare. Unde si huiusmodi nullus est: non erubescimus etiã si nobis nitidioꝛ dicendi facũdia desit: vt mediocri tñ sermone partũ sacre virginis: ꝛ oꝛtũ dominici coꝛpis disserẽtes conabimur explicere. Natalis est ergo saluatoꝛis hodie de quo angelus pastoꝛibus dicit. Natus est nobis hodie saluatoꝛ. ℟. Quẽ vidistis. ℣. Dicite. Lectio. v.

DE quo ꝓpheta etiam dicit. Puer natus est nobis: et filiꝰ datus est nobis. Nascit ergo quẽ regẽ gentiũ alius ꝓpheta testat Et nascit ex virgine: sicut scriptũ est. Ecce virgo cõcipiet in vtero et pariet filiũ et vocabit nomẽ eius emanuel: qđ interpꝛetatũ est ex hebꝛea ligua in latinũ trãslata: nobiscuꝫ deus. ℟. D magnũ. ℣. Dñe audiui. vi

PRobat ergo virtutez dñi oꝛdo nascẽdi. Cõcepit virgo virilis ignara cõsoꝛtii: implet vterus nullo humano pollutus ãplexu. Videte miraculũ matris dñici coꝛpis: virgo cũ cõcepit: virgo grauida: virgo cũ parturit: virgo post partuꝫ. Preclara ergo illa virginitas et gliosa fecunditas: virtus mũdi nascit: et nullus pariẽdi est gemitus: vacuat vterus infans excipit: nec tñ violat virginitas. ℟. Te laudant. ℣. Ipsuꝫ genuisti. Septima lec. de expositione euãgelii scõm matheũ. Homo quidã fegre. Dme. vt in cõi. ℟. Amauit eũ. Lctõ. viii.

FIt trãsacta die nocturno silẽtio facto rex constantinus ꝑ somniũ vidit sanctos apl̃os petrũ et paulũ dicentes ad eũ Nos apli dei missi sumus ad te dare tibi sanitatis recuperande consiliũ: qm̃ innocẽtis sanguis hoꝛruisti effusionẽ. Siluester ep̃s pꝛsecutionẽ tuã fugiẽs: in spelunca mõtis tiraprii latet. Hũc ad te cũ honoꝛe fac adduci et ipse tibi piscinã pietatis ostendet: in qua cũ te tertio merserit: omnis te valitudo ista deseret lepꝛe. Exurgẽs

gitur rex constantin⁹ a cō-
no quocauit ad se siluestrū
pm: et expposuit ei omia q̄
sibi ab aplis dicta sunt. ℟.
Magnificauit. Lectio. ix.
Sanctus siluester epūs
dixit ad impatorē con
stantinū. Unius ebdoma-
de ieuniū age: et depposita
purpura psterne te in cili-
cio: et te sanctos dei occidil
le peniteas. Expleto igit
ieunio sanctus epūs bñdi-
xit fontē. Quo bñdicto in-
gressus est augustus ⁊ subi
to quasi fulgor lucis intol-
erabilis splendor emicuit
qui oim et mētes exterru-
it et aspectus obtexit. Rex
autē a fonte mundus exur
gēs: se xpm vidisse cōfessus
est. Sedit vero btūs papa
siluester in sede apostolica
annos viginti tres: mēses
decē: dies vndecī: ⁊ obiit ca
tholicus in dño. Sepultus
q̄ in cimiterio pricille via
salaria ab vrbe roma milia
rio tercio qui nos suis pre-
cibus p̄ducat ad regna po-
lor. ℟. Sancte. ℣. cōfes-
sor. ℣. Te deū. ℟. Ora p
nobis. In laudib⁹ ān Ec-
ce sacerdos. ℣. Dñs regna
uit. ān. Non est inuentus.
℣. Jubilate. ⁊ cetera vni⁹
confessoris pontificis: ⁊ fi-
at mēoria de natiuitate cū
ān. Natus est nobis Sed
si fuerit dies lune fiat mēo
ria cum ān. Nato domino
℟. Benedict⁹ qui venit in.
Oratio. Concede. Postea
memoria de scō stephano
ān. Stephanus vidit. Me
moria de sancto iohāne ān
Hic est discipul⁹ me⁹. Me-
moria de innocentibus ān.
Cātabāt sancti. ⁊c. Ad pri
mā. ℟. Jesu xpe. cū. Alls
℟. Qui de virgine. ⁊c. Ad
alias horas oīa de cbi cum
Hiis ⁊ versiculis alleluia.
In circumcisione dñi ad
vespas ān. Tecū p̄ncipiū.
℣. Dixit dñs. Xpm. Mul
tipharie. ℟. Verbū caro.
cū versu. Gl̄ia. ⁊ ps. Quē
ethera. Hy⁹. Solus ort⁹.
℟. Tanq̄ sp̄ōsus. In cuā-
ge. ān. Qui de terra est de
terra loquit: qui de celo ve-
nit sup oēs est: ⁊ qđ vidit et
audiuit hoc testat: ⁊ testio-

nitū signauit quia verax est deus. ℣s. Mgt. Dño. Cōcede qs. vt in die nati. dñi Nulla fiat memo. Ad matutī. Inuitato. Natū sub lege xp̄m. Venite cūcti ad collaudādū: quos ei⁹ icarnatio redemit ꝛ passio. ℣s. Venite. hy⁹ Xp̄e redēptor

Dñs Dñmin⁹ In.i.no. ā dixit ad me: fili⁹ me⁹ es tu ego hodie genui te ℣s Quare fre. ān. In sole posuit tabernaculū suū: ꝛ ipe tanq̄ sp̄ōsus p̄cedēs de thalamo suo. ℣s Celi enar. ā. Eleuami portę eternales: et ītroibit rex glie. ℣s Dñi est terra. ℣. Tanq̄ sp̄ōsus

Quibus aūt Le.i. sicut p̄zo nobis sulcepit mortē: ita circūcisionē non respuit: vt nos spiritu circūcideremur: quoniā circuncisione cordis delectat sicut dicit ypheta. In nouissimus diebus circuncidet dñs cor tuū: ꝛ non carnem tuam. Et iterum. Circuncidite corda vestra et nō corpora. ℣. Quem vidistis.

Secundum. Lectio sc̄i

Hec est eni circuncisio cordis: vt deponam⁹ veterē hoiem cū actib⁹ ei⁹: qui corrūpit sc̄dz desideria erroꝝ: ꝛ depn̄ctes oēm irā et blasphemiā: ꝛ fornicationē ꝛ imundiciā: et auariciā et cupiditatem q̄ est idolor seruit⁹: ꝛ cetera his sīlia: ꝛ induamur nouū hoiem: id est xp̄m q̄ renouat de die in die: id est mādata ei⁹ custodiam⁹: ꝛ sicut ille ābulauit ita ābulare debem⁹. ℟. Deo magnū. ℣. Dñe audiui. ℟

Hec sunt mādata xp̄i ꝛ hec circūcisio qua mādauit nos circūcidi: nō carne sed corde. Qui nō crediderit eā: nō habebit vitā: sz ira dei manet sup eū: sicut ipe dñs testat dicens. Qui non crediderit filiū nō habebit vitā: sz ira dei manet super eū Ipe est qui nō credit filio: q̄ contumacī cord et ītrario spiritu trālgredit mādata ei⁹. ℟. Verbū caro factū est. ℣. In p̄ncipio erat verbū: ꝛ verbum. ℟. Gloria patri. ꝛ Sicut. Quē ethera ꝛ tra atq̄ ma-

in.ii.nocturno.℣. Spol' ℟oma pze kalis hoim: diffu sa est gra in labiis tuis. ps. Eructauit coz meũ. ℟ Su=scepimus de' miam tuã in medio templi tui. ps. Ma=gnus dñs. an. Veritas de terra ozta est: et iusticia de celo pzospexit. ps Benedi=xisti. ℟ Verbũ caro. ℣.iiii

HEc sunt mysteria cir cũcisiõis xpi. Hec sũt mãdata q̃bus pzecepit: vt quicq̃d supfluo cozdi nõ si ne aio irrepserit: abscida=mus a nobis ⁊ circũcidam' Ob id enim circũcisionem accepit: qm̃ oia q̃cũq; uouit dñs hec ⁊ ope ꝓpleuit: sicut scriptũ est de eo: Que cepit iesus facere ⁊ docere, ℟ Do te. ℣ Mira. vt s i dnica, in=fra.℣.

ET vt impleti sũt dies octo: ductus est vt circũcideret puer iel' et adduceret i tẽplũ ⁊ puri ficaret ⁊ vt offerret pro illo sacrificiũ scdm q̃ scriptum est in lege dñi: Lex dñi erat ritus sacrificioz: ⁊ sabbata et decimas sacerdotib' da=re ⁊ circũcisionẽ facere. Et oia quecũq; acceperunt iu=dei ex lege moysi: oia ipер=fecta erãt: ⁊ consumantes seruare nõ poterãt. ℟ Te laudãt. ℣ Ipm quẽ totus.

Q̃rei dnica infra. ℣.vi

QUi autẽ frẽs in carne sũt hoc est i pctõ siue i vete ri testamẽto siue i nouo dño placere nõ pñt Qui ãt i spi ritu scto id est i scis et pijs opibus q̃ est xps et que pze diximus: hi filii dei sunt: he redes dei: coheredes autem xpi: que me pdiximus sine spũ ꝓfici non pũt. ℟ Btã es maria. ℣ Btꝰ es vir=go. In scio no. an Hõ nat' est i ea ⁊ ipse fundauit eam altissimus. p Fundamẽta ℟. Exultabunt oĩa ligna siluaꝝ ante faciem dñi q̃m venit. ps Cãtate. i. an. In pzincipio ⁊ ãte secula deus erat verbum: ipe natus est hodie' saluatoz mundi. ps. Dñs regn. exul. ℣ Ipse iuo cauit.

Secundum lucam.

IN illo tpe Postq̃ ꝓpli nati sunt dies octo vt circũcideret puer: vocatuz est nomẽ eius iesus. Et ꝙ.

Ornt. vene. bede pl. l. vii.

SAnctam veneradāq; ꝓzelenti festi mēoziaz pcis quidē verbis euāgelista cōphendit: ꝙz nō pauca celestis mysterii virtute grauida reliquit. Ipe igit̄ suscepit circūcisionem lege decretā in carne: qui ablq; omni pzozsus labe pollutionis in carne fuerat: ⁊ vndā baptismatis qua pplos a peccatoz sozde lauari voluit ipse non necessitatis sed exēpli causa subiit. ℟. Beata dei genitrix. ℣. Beata que credidisti Le. viii.

SIre eteni debemus: quia idem salutifere curationis auxiliū circuncisio in lege contra oziginalis pcti vuln⁹ agebat ꝙ nunc baptismus agere reuelate gē tempoze cōsueuit: excepto ꝙ regni celestis ianuaz necdū intrare poterāt: donec aduenies benedictionē daret qui legē dedit vt videri posset deus deoz in cyō: sed tātū i sinu abrahe post mozte beata requie ꝛsolati: sugne pacis igressū ipe felici expectabāt. ℟. Beta et ꝛ maculata. ℣. O vere. l.

OVi eni nunc pr euāgelium suū terribiliat salubziē clamat: nisi q renat⁹ fuerit ex aqua ⁊ spiritu: non potest introire in regnū dei Ipse dudum pr legē suam clamabat: Vae seculis cuius pzeputū caro non circūcisa fuerit: peribit aia illa de populo suo: quia pactū meum irritū fecit id est peribit de cetu sanctoz̄ si eni nō fuerit remedio salutari subuentū Quotidiana igit̄ circūcisionē idē mētis castigationē in aiis tinete: vt cū aplo possit in nouitate vite ambulare: ꝓ lo adiuuāte qui cum pr et spū scō viuit et regnat de⁹ in scla sclor̄ amen. ℟ Desc̄edit. cū vlu. Gla. ⁊ ꝓfa Facture. ps Te deum. ℣ Verbum caro fa. In sau.

OAdmirabile commercium creatoz generis humani: animatū coz⁹ sumens de virgine nasci dignatus est et pzocedens homo sine semine largit⁹ est

nobis suã deitatẽ. ℘s Dñs
re. ãn. Quãdo natus es in
ffabiliter ex ṽgine tũc im
plete sunt scripte sicut plu
uia in vellus descendisti vt
salnũ faceres genus huma
nũ te laudamus de⁹ noster
ps. Jubilate. ãn. Rubum
quẽ viderat moyses icom=
bustum cõseruatã agnouí=
mus tuã laudabilẽ virgini
tatẽ dei genitrix itercede p
nobis. ℘s Deus de⁹ meus
ãn. Germinauit radix iesse
orta est stella ex iacob: vir=
go peperit saluatorem: te
laudamus deus noster. ℘s.
Benedici. ã Ecce maria ge
nuit nobis saluatorez: quẽ
iohãnes vidẽs exclamauit
dicens: ecce agnus dei ecce
qui tollit peccata mũdi alla
℘s. Laudate do. Capm.
Multipharie. Hym. Ar co=
lis ortus. ỽ. Benedictus q̃
venit. In euã. ã Mirabile
misteriũ declarat hodie ino
uantẽ nature deus hõ fact⁹
est i quo fuit pmãsit: qõ nõ
erat assũpsit: nõ cõmixtionẽ
passus neq; diuisionem. ℘s
Benedictus. Oratio.

DEus q̃ nobis nati sal
uatoris diẽ celebrare
concedis octauũ fac nos q̃s
eius ppetua diuinitate mu
niri cuius sum⁹ carnali cõ=
mercio reparati Qui tecũ.
Nulla mẽoria fiat. Ad pri=
mã ã. O admirabile. ℘ De
us in noie. ℘ Quicũq; vult
Capm. Dñe miserere. Ỽ
Jesu christe. ỽ Tu patris.
Ad terciã: ℣ ad alias horas
cete ãe de lauỽ. capa ℣ Ỽrs
sicut in die nati. dñi cũ col=
lecta. Concede. Ad vesp as
ãe de lauỽ. ℘s. Dixit dñs.
℣ cete. capm. Multipharie
Ỽ. Descendit. cum ỽlu.
Gloria patri. ℣ pla. Factu
re. hym Ar colis ortus. ỽ⁹
Tãq; spõsus. In euãge. ã
Magnũ hereditatis myste
riũ templũ dei factus ẽ vte
rus nesciens virum non est
pollutus ex ea carnem assu
mens omẽs gentes venięt
dicentes gloria tibi dñe. ℘s
Mgt. ora Deus qui nobis
Memoria de sancto stepha=
no tãtum ãn. Intuens in
celum. ỽ⁹ Gloria et hono.
Oro. Da quesumus dñe.

¶ De oct. sancti stephani. ¶ Ite oct. sūt ꝑcipue. Et sūt oct. ꝑcipue: videlz oct. natiuitat dñi: sci stephani: sci iohānis euāg. scōꝝ innocētiū: ¶ Itē oct. epiphā. palche: ascēsiōis pēthe. corpis xpi: ⁊ depositiōis sci vvilli: apłoꝝ petri ⁊ pauli: assūptiōis btē marie ỽginis: ⁊ nati. eiusdem: Infra quas oct. ꝓdictas dicēt inuita. a duob⁹ cū regimīe chori: ⁊ plal. Te deū. ad matu. De festis aūt triū lec. infra oct. cōtigentib⁹ dicēt mēo. sātū ꝓterꝝ in dñica infra oct. sci vvilli: vbi dicent mēdie lec. de scō si occurrat. Cōmēoratiōes etiā de dñica et de aliis: ac suffragia consueta nō dicātur: Exequie etiā defunctoꝝ nisi ꝓ obitu fiāt: ⁊ vespe btē ỽgis infra dictas oct. omittāt in choro. ¶ Fit etiā festū oct. nō oi no ꝑcipue: videlz oct. nati. sci iohis baptiste ⁊ sci petri ad vincula: infra q̄s oct. dicēt de cōmēoratiōe btē marie ỽgis: ⁊ de festis triū lect. fiet cū regimīe chori ⁊ plal. Te deū. nisi festo sci leonis: cetera siāt sicut supra notatur de oct. ꝑcipuis. Octaue aūt simplices hoc sūt: videlicet oct. sci ādree apłi: sci laurentii et sci martini epi: infra q̄s oct. dicetur de festo triū lec. et sine plal. Te deum. Dicent etiā suffragia sequenta: De nulla cōmēoratiōe dicetur infra tales octas, nisi de dñica tm. ¶ De oct. ỽbo dedicationis ecclie vide infra ad oc. ipi⁹ festi. Ad matutinas. Inuit Christum natū. ỽ. Venite. hym Deus tuoꝝ nām. Beatus stephanus. ps Beatus vir. ⁊ ceteri psalmi vni⁹ mar. cum hac ān. ỽ. Gloria et honore. Sermo vti fulgentii epi. L. i

Stephan⁹ ergo vt nois sui coronaꝝ meruisset accipe caritatē ꝓ armis habebat ⁊ ꝓ ipaꝝ vbiq; vincebat Per caritatē dei ceuientibus iudeis nō cessit: ꝓ caritatē ꝓximi ꝓ lapidātibus in Per ea tercessit. Fi

ritatē arguebat errā tes vt corrigerētur: per ea

itatē ꝓ lapidantib⁹ oza= bat ne punirētur. Carita= tis virtute ſubtrixus vicit ſaulū ſeuientē: ⁊ quem ha buit in terra ꝓſecutozē i ce lo meruit habere ꝙloztē. ℟. Stephanus aūt. ℣. Et nō poterant. Lectio tercia.

IPſa ſancta ⁊ indefeſ ſa caritas deſiderabat oziādo acq̄rere: quos nequi uit monēdo ꝙuertere Hoc autē faciēs ⁊ pñtibus cari= tatē būs martyz exhibuit vtile nimis exemplū ꝑſte ris dereliquit. Lectio. iii.

Qui enī errantē non coz= ripuerit: de negligentia iu= dicat. Qui aūt ꝑ eo nō oza uerit de pnicie ꝙdemnatur Ꝓpter ergo caritate compulſi ⁊ bonos hortamur vt in bo no ꝑmaneāt: ⁊ malos ꝙpel= limus: vt a malo diſcedant ℟ Videbāt oēs. ℣. Ste= phanus autē. Lectio ḡnta

ET qui bonus eſt equi tatē vſq̄ in finē tenea= at: qui autē malus eſt: q̄to tius a ſua pueritate diſce dat. Bon⁹ timeat ne cadat mal⁹ coneē vt ſurgat. ſ. vi

Quiſquis ergo malus eſt cūm paulo ꝓſternatur in malo: vt cum eo erigatur in bono: quoniā ille ceciđit malus: et ſurrexit bonus: ꝓſtrat⁹ eſt iniquus: ⁊ erec= tus eſt iuſtus. Coniunct⁹ eſt itaq̄ ſtephano: factus ouis ex lupo. ℟. Lapides toz. ℣. Lapidauerunt. ℟. Te deū. ℣. Poſuiſti dne. In laudibus hec ſola. ān. Lapidauerunt. ps. Dominus regnauit. Cpm. Stephanus plenus. Hymn⁹. Martyz dei ⁊ cetera ſicut in die ſancti ſtephani. Me mōria de ſctā maria ān. O admirabile cō. ℣. Poſt partū. Oro. Deus q̄ ſalutis. Memo. de ſancto iohanne ān. Ecce puer me⁹. Mēoria de innocētibus ān. Herodes irat⁹ De mēoria btē marie dicat ab octa. dñi vſq̄ ad purificationē btē marie virginis: niſi in veſpis ante vigi. epyphanie: q̄ ve ſpe nō dicant de innocēti= bus: ⁊ in vigi. epyphanie et in die: ⁊ ꝓterq̄ quādo fit cōmēoratio eiuſdē btē vir=

ginis: fiat memo. ō scta ma
ria cū alijs. O admirabile
ēs Dñi natus. Rubū quē
Germinauit. Ecce maria.
teriatim repetit: cū versi.
Post partū, tā in matu. q̄
in vespis: ꝫ collecta. Deus
qui salutis. Et sciendū est
q̄ in prima mēoria faciēda
post plenū seruitiū cōmē-
oratiōis hūj virginis semper
reincipiendū est ab alia. O
admirabile, et eodē modo
incipiēdū est in crastino epy
phanie. Ad ōnia ān. Lapi-
des toꝛ. ñg. Deus in nole.
ad psal. Miserere vult ān.
de trinitate. ℟. Jesu xpe.
cū alia. ℣. Qui de virgine
Ad alias horas dicant alie
sequētes de laud. et cetera
sicut in die. Si aūt dies do
minica fuerit: nouē lectio-
nes fiāt de sancto Stepha
no: scilicet ex de ūlis trib⁹
lectionib⁹ p̄cedētibus et
tres lec. vltīe de expositiōe
euāgelii: ꝫ cū respōsoꝛijs ꝫ
versi. sicut in die intitula-
tū est. In laud dicant oēs
alie. ꝛc. sicut in die cū hym
no. Martyr dei. Ad p̄ma
ān. Lapidauerūt. ps. De⁹
in nole. ꝛc. Ad psal. Miseꝛ
ꝙ vult, dicat ān. Gꝛas tibi
deus sicut i oībus festis sanc
toꝛū. ix. lec. ꝫ vespe dicī di
cant ō scō Stephano cū alijs
Cecū p̄cipiū. ꝫ cetera. cp̄z
Stephanus plen⁹. Hy⁹.
Martyꝛ dei. ꝛc. sicut in die
Mēoꝛia de scto iohāne. ān.
Ecce ego iohanes.
maria mēoꝛia. ān. Dñs na-
tus. Mēoꝛia de innocenti-
bus ā. Si vinatu Si aūt
alis dies fuerit: vespe dicā
tur de scto iohāne: ꝫ mēo-
ria de scta maria: ꝫ de inno
cē. Silr mō fiat si octa. scti
iohānis vel Innocē. in dñica
euenerit: ꝫ sic sctis cuj⁹
octa. die lune euenerit: nul
las in octa. suis habebit ve
spas tali anno: ꝙ huiusmo
di octa. nisi. in dñicis euene
rint tñ cū. iij. lec. semp fi-
ant. Et festū triū lec. scdis
vespis semp caret. Ꝺ si
sequat festū. ix. lec. nichil
p̄mis vespis nisi mēoꝛiā si-
bi poterit vēdicare ℣ ad
horas in his. iij. octa. cum
alia. dicant. ¶ In octa. sc̄i

ti iohānis ad vesp̄as hec lo-
liān. Tecū ꝓncipium. nisi
euenerit in die dñica: ⁊ tūc
dicē de sunt alie sequentes
suy ps̄al. Dixit dns. ⁊c ep̄z
Qui timet deū. Hyᵖ. Vi-
na celestis aule lumiaria ta
cobe necnō iohānes theolo
ge plcite nobis veniā rogā
tibᵍ quā venit xp̄s gratl da
re miserl. Hyᵖ. Annue xp̄e
D Valde hono. ℣n euag.
ān. Ecce ego iohānes. p̄s.
Magt. Vro. Ecclesiā tuā
Memo. de dñica ān. Dñ na
tus es. Memo. de inocēt.
ti. Abimatu. ⁊c. Ad matu.
Inuitato. Adorem⁹ regē.
p̄s. Venite. Hyᵖ. Eterna
xp̄i munera. ℣n. i. noc. an
Johannes apl̄us. p̄s. Celi
enarrāt. Et cetꝛi ps̄al. vnᵘ
apli sub hac ān. ℣ In oēm
terrāz. Sermo bti eusebii
de vro iohāne apl̄o. Lec. i.

IOhānes apl̄s ⁊ euāge
lista cū post tyrāni do-
miciani obitū de pathmos
insula ephesum rediret: ro
gabat etiā vicinas illustra-
re puincias ꝙ vel ecclias fū
daret in q̄bᵍ nō erāt locis:
vel in q̄bᵍ erāt sacerdotibᵍ
ac ministeris instrueret: scōm
ꝙ ei de vnoquoq; spūs san
ctus indicasset. Lectio. ii.

QUm ergo venisset ad
quādā vrbē haud lō-
ge posita oībus ecclasticis
solēniter adipleā: vidit iu
uenē quendā validū corꝛe
et vultu elegantē: sed ⁊ ani
mū acrē nimis. Relictiēsq;
ad epm qui nup̄ fuerat
ordinatus: hūc inquit tibi
summo studio cōmēdo sub
testimonio xp̄i ⁊ totius ec-
clesie. Tum ille suscipiens
oēm se adhibutuꝝ sicut p̄-
cipiebat: diligentiā pollicē
℣ Valde honorādus. ℟.
Lec. iii.
QMulier ecce.
Erū tp̄e elapso cū rei
ta poposcisset vtilitas: in-
uitat iterū ad illam vrbē io
hānes. Et cū cetera quoꝛū
gra venerat ordinasset age
inquit o epe repositū rep̄-
senta: qđ tibi ego plane et
xp̄s cōmendauim⁹ ecclia te
ste quā regis. At ille obstu-
puit ꝓximo pecuniā putās
a se repoci quā non acce-
perat: sed rursum consi-de

rabat: nec posse fallere iohannẽ: nec quod non dedit querere. Herebat igit stupens: quẽ iohannes herentem videns: iuuenẽ illum inquit repeto abs te: ⁊ animã fratris. Lectio quarta

TUnc grauiter suspirans senior et in lacrimis resolut⁹ ille ait mors tuus est. Quomõ inqt vel quali morte? Deo ait mortuus est: qz pessim⁹ ⁊ flagitiosus exstitit ad vltimũ etiam latrocinũ aggressus est Quibus auditis apls vestẽ qua erat indutus scidit: et cum ingenti gemitu feriẽs caput suũ: bonũ te inquit custodem fratris anime dereliqui: sed iam nũc equus michi parẽt: et dux itineris Ecce. Iste est iohãnes cui⁹. Virgo est. Lectio quinta.

QUam ergo sctũs iohã nespuenisset ad locũ quẽ predictus iuuenis cum multa latronũ manu occupauit: detinẽt ab his latronibus qui custodias obseruabant. Sed ille neqz effugere neqz prorsus declinare vlqz nitẽs: ingẽti tñ voce pclamabat: qz ad hoc ipz veni adducite michi pncipẽ vrm. Qui cũ venisset armat⁹: eminus agnito iohãne apo: pudore act⁹ in fugã vertitur. Ille equo posito cũ admisso ẽstim insequitur fugitãtẽ: etiã etat obliti⁹ simul exclamãs. Quid fugis o fili patrẽ tuũ? Miser noli timere habes adhuc spẽ vite. Ego xpo rationẽ reddo p te: sta tantũ ⁊ crede michi qz xps me mi

At ille mox (sit. Le. vi

senis genibus prouoluitur et vberrimis lachrymaruz suarũ fontibus iterũ baptizabat: occultãs solã dexterã suã: apls vero iuriliurã di sacramẽto ei a saluatore impetratum veniã pollicẽs simulqz genib⁹ eius puolutus: atqz dexterã ex cui⁹ cedis ẽstia torquebat: tanq̃ iã penitẽtia purgatã deosculãs: ad ecclesiam reuocat et indelinẽter p eo orones fundens: ⁊ cum eo pariter crebra ieiunia ducens: indulgentiam a deo quam ei

pollicitus fuerat expetebat Cuius etiã interuẽtio nobis hoc obtineat: vt celestibus ptecti pzesidiis ab hostium liberemur insidiis. ℟ In medio ecclesie. ℣ Jocunditatem. ℟s Te deum. ℟. Valde honozãdus. In laudibus hec sola. ã Hic est discipulus ille. ℟s Dominus regnauit. ℟c. capm. Qui timet deum. Hym. Exultet celum laudibus. ℣ Dedisti hereditatem. In euang. ã. Iste est iohannes. ℟s. Benedictus. ℣. Ecclesiam tuã. Memoria de sancta maria. ãn Rubum quem viderat moyses. ℣ Speciosa facta es &c vt supza. Mẽoria de innocentibus ã. Uoz in rama audita ad prima a. Hic est discipulus ille. ℟s Deus in noie tuo. Ad psal. Quicunqz vult. ã ℣ trinitate. Ad ceteras horas cetere. ãe ℣ laudibz. Capla vt in die: ℟ Bicum alia. ℣ In octa. innocentiũ a. Tecũ pzincipium ℟s. Dixit dominus. ℟ cetera cap. Vidi supza montẽ syon. Hym. Sãctorum meritis. ℣. Mirabilis deus. In euangelio. ã Innocẽtes. ℣ Magnificat. ℣n. Deus cuius hodierna. Memoria de domina. ã Germinauit radix tẽ. Ad matutinas inuitatorium. Mirabilem deum. ℣ Venite exultemus. Hymnus. Eterna christi munera. In nocturno. ãn Herodes vidẽs. ℟s Beatus vir. et ceteri psalmi plurimorũ martyz sub hac. ãn. ℣ Exultent iusti Lcõ pma

Gik herodes occidit oẽs pueros q̃ erãt in bethleẽ: ⁊ iis oibus finib9 eius Putabat eni q̃ si oẽs pueri occiderent: vnus quẽ q̃rebat euadere nõ posset Unde a bimatu ⁊ infra pueros iussit occidere: hoc ẽ a puero duorũ ãnoz vsqz ad puez vnius noctis. Lcõ secunda

Ple ℣o herodes eo tẽpoze quãdo regẽ iudeozũ a magis audierat natum: ac cuiãtib9 aduersariis vocatus ab impatoze romã venit: ⁊ ante cesarẽ honestissime purgauit q̃cũqz sibi fuerant obiecta: et maiozi glo-

ris ab imperatore eſt exal-
tatus: intantū vt ei regiuz
diadema tribueret: z regnā
di poteſtatē in iudea confir
maret. ℟. Sub altare. ℣.

Vidi. Lcō tercia

ℭ Cum poſt duos an
nos in magna gloria iudeē
eſſet reuerſus: recogitans
quod audierat a magiſtra
tū eſſe regē iudeoz: mittēs
occidit oēs pueros qui erāt
in bethleē et in oībus fi-
nibus eius: eſtimās q̄ oīb⁹
occiſis rp̄s effugere nō poſ

Quod autē ſet. l. iiii

nato dño ꝓſecutio ce-
pit: ſignificat ꝙ oē tēpus vi
te p̄ſentis nō deeſſe futuros:
qui electos dei ꝓſequātur.
Nō aūt nō ſolum i bethleē
ſed etiā in oībus finibus
eius pueri occiſi ſunt: ſigni
ficatū eſt: q̄z non ſolū in iu-
dea vnde ecclā originē ſum
pſerat ꝓſecutio erat futura
ſed etiā vſq; ad fines terre
℟. Iſti ſunt ſancti qui nō
inquinā. ℣ Hi ſunt. l. v

ℭ Quod dominꝰ ꝓ
pter ꝓſecutionem he
rodis in egyptū fugit: ſigni
ficat electos ſepius maloz
impꝛobitate ſuis effugādos
ſedibus vel etiā exilio dam
nādos. Ubiſumul exemplū
datur fidelibus ne dubitēt
rabiē ꝓſequētium declina-
re fugiēdo: cū hoc deum ac
dñm ſuū feciſſe memiērīt

Sed dē ipſe q̄ erat. l. vi

luis ꝓceptur⁹: cū vos
perſecuti fuerint i ciuitate
iſta: fugite in aliā Dīcit
cit quod ꝓcepit fugiendo
hominē quaſi homo in ter-
ra quē magis pauloāte mō
ſtrauit ſtella de celo. Quod
vero defuncto herode ite-
rum angelo monēte ad ter
ram iſrael reuerſus eſt: ſi-
gnificat eoſdem electos ꝙſt
cōꝓhenſam hereticoꝝ fal
ſitatez ad ꝓꝓrias ſedes eſſe
reuerſuros. ℟ Cētū qua-
dꝛaginta. ℣ Hi empti ſunt
et ceta. ſed ſine ꝓſa. ꝑs.

Te deū. ℣ Mirabilis dꝰ

In laudibus. hec ſola. ān.

Herodes iratus. ꝑs. Dñs
regnauit. cap Vidi ſupꝛa
montem. hyᵖ Rex glorioſe
mar. ℣ Iuſti aūt imꝑpe.

In euangelio. ān. Hi ſunt

qui cum mulieribus. ꝓ Be
nedictus. ℣ Deus cuius
ho. Nemo de vna. ãn. Ec
ce maria. Ad primã. ã Ad bi
matu. ps Deus in nomine
Ad psal. Quicunq; vult.
ℓ de trinitate. ℟ Jesu xpe
Qui de vir. ꝛc. Vsq ad
horas cũ alia. dicãt i qua-
cũq; die octa. euenerit. cap
dño ꝛc vt in die. Si domi-
nica sit vespere dicãtur de
innocẽ. cum mẽo. de sãcta
maria. ãn. O admirabile.
Si autẽ sabbato tuerit ita
fiat ad vsũ ã. Tecũ ꝓncipiũ
cũ aliis ãis sequntuꝛ In ali
is vo feriis dicat vna ã sup
psal. capim. Multipharie.
hy. A solis oꝛ. ℣ Tanq
sponsus. In euãgelio. an.
Nescies mater. ps Magt.
Dño dñicat. Nulla mẽoria

¶ In vigilia epyphie fiat
seruitiũ de vigi. et non de
sancto Edwardo: sed dif-
feratur eius festum vsq; in
crastinũ epyphanie Tamẽ
si crastino epyphanie fue
rit dies dñica: in illa die di-
cet de sctõ wilelmo et die
lune de sancto Edwardo.

¶ In vigi. epiphanie. Ad
matutinas inuitato. Chri-
stus natus est. ps. Venite.
hymn. Epe redẽptoꝛ. an
Dñs dixit. psal. Cicuri i cir-
cumcisione dñi sub hac ã. ℣
Tanq sponsus. Se. matheũ

IN illo tẽpoꝛe: Defun
cto herode: ecce ange-
lus dñi apparuit in somnis
ioseph i egypto dicẽs: Sur
ge et accipe puerũ et matrẽ
eius et vade i terrã israel.
Defuncti sunt enim q̃ quere
bant aiam pueri Et reliq̃.
Omelia beati augustini epi

Defuncto Le. ꝓma
autem herode: Obi-
tus quippe herodis: termi-
num intentionis malicioſe
qua nunc cõtra ecclesiam iu-
dee seuit insinuat Ecce an-
gelus dñi apparuit in som
nis ioseph i egypto dicens.
Surge et accipe puerum &
matrem eius et vade i ter-
ram israel: In somnis hoc
semper significat: qꝛ moꝛtu
is mundo: angeli sunt pre-
sentes. ℟. Quem vidistis
℣. Dicite. Lecto sedu
Et dñs cũ iudã deserit

fugere: et hoc i nocte dicit. Cum vo reuertitur: nulla non solum fuge sed nec noctis fit mentio qz n'mirum quos ob peccatoz tenebzas seculi plecutozes relict ipsos ob lucē fidei tādem se querentes reuilit. ℣. Nescions mater vgo virum pperit sine dolore saluatozē seloz ipsum regem āgelorum. Sola virgo lactabat vbera de celo plena. ℟. Btā viscera marie virginis que poztauerunt eterni patris filium. Sola. Lctō tercia

OEfuncti sunt enī qui querebāt aiam pueri Ex hoc loco itelligimus nō solum herodē sed z sacerdotes et scribas eo tēpoze necē dñi meditatos. Qui surgens accepit puerum z matre eius et cetera. Non dixit: accepit filiū suum z vxorem suā: sed puerū z matrē ei9: quasi nutricius nō maritus. ℣. Te laudāt. ℟. Ipsum genuisti vt benedicta. Hre supza i dñica infra. Nō dicimus psal. Te deum. nisi in dñica fuerit quia quasi vigilia habetur. ℟. Verbū caro. In laud. hec sola. ān. O admirabile. ℟. Dominꝰ reg. ℣. cap. Apparuit benignitas. hyꝫ. A solis ozt9. ℟. Bñdictus qui ve. In euāgelio. ℟. Reuertere in terrā iude mozt9 enim sunt qui querebāt animā pueri. ps Bñdictus. Oz

OZda nra qs dñe ventur festiuitatis splēdoz illustret: quo mundi huius tenebzis carere valeamus: z peruenīamus ad patriā claritatis eterne. per ō Nulla sequatur mēo. Ad pzimā ān. Quādo natꝰ es. ps. Deus in noi. non mutatur ān. ad ps. Quicunq vult. ℣. Jesu xpe. ℟. Qui de vgine. ch alla. Ad alias ho. āt sequētes de lau. cap. et Hria de nati. Dño dñicalis. ℓ. Deus qlaluū. ℣ cetā. Si dñica fuerit i vigilia epiphanie iuitato. Xps natꝰ est. ps. Venite. z cetera vt supza cum. ix. āis et totidē psalmis z Hris pzout ozdinatū est in circūcisione dñi nisi q ℣. Nescions mater

erit octauū. Sermo beati augustini epi. Lectio pma

QVirissimū marie virginis vterū: sponse virginis clausum ventris cubiculū: signatum pudoris cenaculū merito plenissime collaudarē si messem meterē quā non seminarē De qua apls dicit. Quecūq; seminauerit homo hec et metet. Lectio secunda.

VErū est oīmodo verū est hoc oēm hoīem metere qđ seminauit. Deus solus potest metere que non seminauit: sicut ipe filiꝰ virginis in quadā euangelii lectione dixit. Meto vbi non seminaui: et colligo vbi nō sparsi. Lectio tercia.

DIcat ꝛ maria. Et ego te filiū generaui: sed virginitatē meā non violaui. Regnū tenui virginitatis: ꝛ regē genui castitatis. Ingredientē ꝛ egredientē habui in palatio ventris filiū imperatoris: et e manibus meis non amisi clauē pregii pudoris. L. iiii.

POrta facta sum celi: ianua facta sum filio dei. Illa porta facta cū clausa: quā in vīsiōe diuina ezechiel vidit ppheta dicens. Vidi portā in domo dñi clausam et dixit ad me angelus Porta quā vides non aperitur: ꝛ homo non transiet p eā: qm̄ dñs solus intrat et egredieť p eā et clausa erit in eternū. Lectio quinta.

QVid est porta in domo domini clausa: nisi qđ maria virgo semp erit intacta. Et quid est homo non transiet per eam nisi quod ioseph non cognoscet eam Et quid est dñs solus intrat et egredietur per eam: nisi qꝛ spūs sctūs impꝛegnabit eam: et angelorū deus nascetur per eā. Le. vi.

ET quid est clausa erit in eternū: nisi qꝛ maria virgo est ante partū: virgo in partu: ꝛ virgo post partū. Dicat ergo maria. Porta facta sum celi: ianua facta sum filio dei. Adiplcuit vētrem meū diuinitate: ꝛ vterum meum non euacuauit castitate. Expolitio de eū

cto herode. vt ℣. ps Te deū laudā. ℣. Uerbū caro. In laudibus an. O admirabile. ℟ alie añe sequentes. ps Dñs regna. et ceteri psal. Lps. ꝛc. vt ℣. Ad p̄mā. ān O admirabile. hs. De⁹ in nole. ad nutū ān ad plat. Quicūq; vult. ꝛc. Ad alias horas cetere añe de laudi. Cōm. ℟ Leia de nati. dñi cū ōne De⁹ q̄ saluū. ℣ In vigi. epyphanie ad vesp̄as ān. Tecum p̄incipiū. ps. Dixit dñs. ꝛc. Lp̄m.

Urge illuminare hierusalē q̄ venit lumē tuū: ℟ gl̄ia dñi sup te orta est. ℣. Reges tharsis ℟ insule munera offerent. Reges arabū ℟ saba dona dño deo adducent. ℣ Et adorabūt eū oēs reges: oēs gētes seruient ei. Re. Gl̄ia. Re.

Hostis herodes impie chr̄istum venire q̄d times non eripit mortalia: q̄ regna dat celestia. ℣ bāt magi quā viderant stellā sequentes p̄ceuiā lumen requirūt lumine deū fatent munere. ℣ quachra puri gurgitis celestis agnus attigit peccata que non detulit nos abluendo sustulit. ℣ Nouū genus potentie: aq̄ rubescūt hydrie vinū q̄ iussa fundere: mutauit vnda originē. Gl̄ia tibi dñe q̄ apparuisti hodie: cum patre ℟ sācto spū in sempiterna secula. Amen. Hic versus dicat in fine omniū hymnor quor metro q̄enit p̄ octa. ℣. Reges tharsis et insule mūera offerēt. Reges arabū ℟ saba dona adducent alla. In euāge. an. Magi videntes stellā dixerūt ad inuicē: hoc signū magni regis est: eamus ℟ inq̄ramus eū: ℟ offeram⁹ ei mūera: aurum thus ℟ myrrham. ps. Mgt. Uro. Corda nostra Huius sequatur memoria Ad cōpleto. vt supra. in vigilia natiuita. dñi. Ad matutinas Inuitato. hac nocte' non dicimus: sed dicto. Dñe labia. et Deus in adiutoriū. et Gloria patri. cū alleluya i fine: tantum cum hymno incipimus matinas.

Hymnus.

A Patre vnigenitus ad nos venit p virginem baptisma cruce ꝛ lecrās cūctos fideles generās. De celo celsus pzodiit excepit fozmā homis: facturā mozte redimēs: gaudia vite largiens. Hoc te redēptoz q̄sumus illabere ppicius: claraq̄ nostris sensibus lumē pzebe fidelibus. Mane nobiscū dñe: noctē obscuram remoue: ome delictū abluepiā medelā tribue Quē tā venisse nouimus redire itē credim⁹ tu sceptrū tuū iclytum: tuo defende clypeo. Gloria tibi dñe qui apparuisti hodie. In.i. nocturn. ān.

A Fferte dño filii dei: adozate dñm i aula sācta ei⁹. ℣. Iplum. ān. Fluminis impetus letificat alleluya: ciuitatē dei alta. ps Deus noster refugium. ān Psallite deo nostro psallite psallite regi nō: psallite sapiēter. ℣ Dēs gētes. ℣ Reges tharsis ꝛ insule. Le.i.

Hec est hereditas seruozum domini ꝛ iustitia eozum apud me dicit dominus. Omnes sitiētes venite ad aquas: et qui nō habetis argentū ꝓperate emite: et comedite. Venite emite absq̄ argento: et absq̄ vlla cōmutatione vinū ꝛ lac. Quare appenditis argentum non in panibus: et laborem vestrum non in saturitate? Audite audiētes me: et comedite bonū: ꝛ delectabit in crassitudine aīa vestra. Hec dicit dominus deus q̄ hodierna die in iozdane baptizari dignat⁹ est conuertimini ad me ꝛ saluī

O die in eritis. ℟. Hiozdane baptizato domino apti sunt celi: et sicut colūba sup eum spūs mansit: et vox patris intonuit. Hic est filius meus dilect⁹ in quo michi cōplacuit. ℣. Celi aperti sunt super eū: et vox patris audita est. Hic est fi. Lectio scā.

Surge illuminare hierusalem quia venit lumen tuum: ꝛ gloria dñi sup te oꝛta est. Quia ecce tenebre opient terrā: et caligo populos. Sup te aūt oriet

dñs: et gloria eius in te videbit. Et ambulabunt gẽtes in lumine tuo: et reges in splendore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos et vide: omñs isti congregati sunt venerũt tibi. Filii tui delonge venięt: et filie tue de latere surgent. Hec dicit dñs. vt supra. ℟. Illuminare illuminare hierusalem: venit lux tua. Et gl̃ia dñi super te orta est. ℣. Et ambulabũt gẽtes in lumie tuo: ⁊ reges in splẽdore ortus tui. Et gl̃ia. Lectio. iii

Gaudẽs gaudebo in domino: ⁊ exultabit aia mea in deo meo: qz induit me dñs vestimẽto salutis: ⁊ indumento leticie circũdedit me. Quasi sponsũ decoratũ corona: et quasi sponsam ornatã monilib⁹ suis. Sicut eni pfert terra germẽ suũ: ⁊ sicut ortus semẽ suũ germinat sic dñs deus germinabit iustitiã et laudẽ coram vniuersis gẽtib⁹. Hec dicit dñs deus qui hodierna die in ior. vt supra. ℟. Omnes de saba venięt aurum et thus deferentes: et laudẽ dño annunciantes. Alleluya alla alla. ℣. Reges tharsis et insule munera offerent reges arabũ et saba dona adducent. Alla Glia. Alla. In. ii. noc. ãn. Dis terra adoret te ⁊ psallat tibi psalmũ dicat nomini tuo dñe. ℣. Jubilate deo i. ãn. Reges tharsis ⁊ insule munera offerent regi domino. ps Deus iudiciũ. ã. Omñs gentes quascũq; fecisti venient et adorabũt coram te dñe. ℣. Inclina domine. ℟. Omñs de saba venient. Aurũ ⁊ thus deferẽtes et laudẽ dño annũciantes alleluya. Sermo beati leonis pape. Lectõ quarta

Celebrato primo die quo intemerata virginitas humani generi edidit saluatorem: epyphanie nobis dilectissimi veneranda festiuitas dat perseuerãtiam gaudiorũ vt inter cogunatas solennitatũ vicissa sacramenta exultatiõis vigor ⁊ feruor fidei non tepescat. ℟. Magi venientes ab

oriente hierosolimā querē tes ⁊ dicentes. Vbi est q̄ na tus est cui⁹ stellā vidim⁹ et venim⁹ adorare dñm. ℣. Magi veniūt ab oriente in quirētes facie dñi et dicen=

AD oim tes Vbi. [V]eni hoim spectat salu tem: q̄ ifantia mediatoris dei et hoim iā vniuerso de=clarabat mundo: cū adhuc exiguo detineret oppidulo Quāuis eni israelitica gen tem: ⁊ ipsi⁹ gentis vnā fa=miliā delegisset: de qua na turā vniuerse humanitat assumeret: noluit autē itra materne habitatiōis āgustias ortⁿ⁹ sui latere p̄mordia: sed mox ab oibus voluit a=gnosci qui dignat⁹ est p oi=bus nasci. ℟. Interroga=bat magos herodes q̄ si=gnū vidistis sup natū regē stellā magnā fulgētē cuius splendor illuiat mundū Et nos cognouimus ⁊ venim⁹ adorare dñm. ℣. Vidimus eni stellā eius i oriēte. Et.

VIribus igit [A]magis i regiōe orien tis stella noue claritat appa ruit: q̄ illustrior ceteris pul crior q̄ sydēribus: facile i se intuētium oculos aios q̄ cō uerteret: vt q̄stim aduer teretur nō esse ocioſum q̄ tam isolitū videbat. Dedit ergo aspicientibus intellectū qui p̄stitit signum: et quod fecit intelligi fecit inquiri: et se iueniēdum obtulit re quisitus. ℣. Stella quā vi derāt magi i oriente antece cedebat eos donec veniret ad locū vbi puer erat. Vi=dētes autem eā gauisi sunt gaudio magno. ℣. Et in=trātes domū inuenerunt pu erum cū maria matre eius et p̄ocidētes adorauerunt eum. Vi. Gla p̄ri. Gauisi.

In.iii.no ān. Venite ado remus deū: q̄ ipe è dñs dⁿ⁹ nr̄. ℣. Venite. ān. Adora te dñm alla: i aula scā eius alla. ℣. Cātate. i. ān. Ado=rate deum alla: omes āgeli eius alla. ℣. Dns reg. ex=ultet. ℣. Dēs gētes quascū q̄ fecisti. Venient ⁊ adora=bunt coram te domine alla.

OMn na S. mathei tus esset iesⁿ⁹ i bethleē

iude in diebus herodis regis Ecce magi ab oriēte venerunt hierosolimā dicentes Ubi est q̄ natus ē rex iudeoꝝ? Et ꝑ. Dnicl. bti gregorii papę. Lectō octaua

SIcut i lectiōe euāgelica audistis kēes carissimi: celi rege nato: rex terre turbatus est: qz nimiꝝ terrena altitudo cōfundit: cū celsitudo celestis apiat Sed querendū est nobis quidnā sit q redēptoꝛe nato pastoribus in iudea āgelus apparuit: atqz adoꝛādum hunc ab oriēte magos: nō angelꝰ sed stella ꝺuxit? Qz videlicet iudeis tāꝫ ratione vtē tibꝰ rationale aial: id est angelus ꝓdicare debuit: gētiles vero qz vti ratione nescibāt ad cognoscendum dñm: non ꝙ vocē: sed per signa ꝺucunt. ℟. Videtes stellā magi gauisi sunt gaudio magno ⁊ intrantes domū inuenerunt puer cum maria mātre eius ⁊ ꝓcidētes adoꝛauerunt eū. Et aptis thesauris suis obtulerunt ei munera aurum thus et mirram. ℣. Stella quam viderant in oriente antecedebat eos vsqz dū veniens staret supra vbi erat puer. Et apertis. Lectō. viii.

SEd in omibus signis q̄ vel nascente dño vel moriēte mōstrata sunt: cōsiderādum nobis est quanta fuerit i quoꝛūdā iudæoꝝm coꝛde duricicia: que hunc nec per ꝓphetie donum nec per miracula agnouit. Omia quippe elemēta auctoꝛē suum venisse testata sunt Ut enī de his quodā vsu humano loquar: dum hunc celi esse cognouerunt qz ꝓtinus stellā miserunt. Mare cognouit qz sub plātis eius se calcabile ꝓbuit Terra cognouit: qz tēpoꝛe moꝛtis eiꝰ ⁊tremuit Sol cognouit: qz lucis sue radios eodem tēpoꝛe ablōdit. ℣ Tria sunt munera ꝓciosa que obtulerūt magi dño in die ista et habent in se diuina misteria. In auro vi oblēdat regis potētia: i thure sacerdotem magnū cōsidera: ⁊ in mirra dñicam se-

pultuꝝ am. ℣. Salutis nostre auctozē magi veneratiꝰ sūt in cunabulis et de thesauris suis mysticas ei muneꝝ speciem obtulerunt

S Ira ꝛ parietes cognouerunt qz tps moztis eius scissa sunt Infern⁹ cognouit: qz hos qs tenebat moztuos reddidit Et tamē hūc quē deū oia elemēta intellibilia senserūt: adhuc infideles iudeoꝝ coꝛda deum esse minime cognoscūt: ꝛ duriozа saxi scindis ad penitentiā nolunt eumqꝫ confiteri abnegant quē elementa vt diximꝰ aut signis aut scissuris deū clamāt. ℟. In columbe specie spūs sācⁱ vocⁱ⁹ est paterna vox audita est. Hic est filiꝰ meꝰ dilectꝰ In quo michi bene placui ipsum audite. ℣. Celi aperti sunt super eum ꝛ vox patris audita est. Hic est Gloria. In quo. ℟. rum. In columbe, non repetatur nisi fiat propter aliquam repze sentationem vel propter diaconum qui euangeꝫ cantare debet: ꝛ statim sequitur genealogia hoc modo Dñs vobiscū Et cū. Sequentia sci euāge. Secōm lucā.

H Gloria tibi domine. Actum est cum baptizaretur omnis pplus et iesu baptizato et oꝛante apꝛtum est celum ꝛ descendit spūs sanctus coꝛpoꝛali specie sicut columba in ipꝫ Et vox de celo facta est tu es filius meus dilectus i te cōplacuit michi. Et ipse iesꝰ erat incipiens quasi annoꝝ triginta vt putabatur filius ioseph. Qui fuit heli. Qui fuit mathat. Qui fuit leui. Qui fuit melchi. Qui fuit iānē Qui fuit ioseph. Qui fuit mathathie. Qui fuit amos. Qui fuit naū. Qui fuit esly Qui fuit nagge. Qui fuit mathat Qui fuit mathathie. Qui fuit semei Qui fuit ioseph Qui fuit iuda Qui fuit iohānaQui fuit reisQui fuit zoꝛobabel. Qui fuit salathiel Qui fuit neri Qui fuit melchi. Qui fuit addi. Qui fuit cholā. Qui fuit

elmodā Qui fuit her Qui fuit iesu. Qui fuit eleezer Qui fuit iozi. Qui fuit mathat. Qui fuit leui Qui fuit symeon. Qui fuit iuda. Qui fuit ioseph. Qui fuit iona. Qui fuit eliachi Qui fuit meleas. Qui fuit menna Qui fuit mathata Qui fuit naran Qui fuit dauid Qui fuit iesse. Qui fuit obeth. Qui fuit booz. Qui fuit salmon. Qui fuit naason. Qui fuit amminadab. Qui fuit arā. Qui fuit esrom. Qui fuit phares Qui fuit iude. Qui fuit iacob. Qui fuit ysaac. qui fuit abzahe Qui fuit thare Qui fuit nacoz Qui fuit seruth Qui fuit ragau. Qui fuit phaleg. Qui fuit hebēr. Qui fuit sale. Qui fuit caynā. Qui fuit arphaxat. Qui fuit sem. Qui fuit noe qui fuit lameth Qui fuit matusale. Qui fuit enoch Qui fuit iareb. Qui fuit malaleel Qui fuit caynā Qui fuit enos Qui fuit seth. Qui fuit adā. Qui fuit dei: iel⁹ aūt plen⁹ spūs scō regress⁹ ē ab iozdāe Et

quat. p. Te deū laudam⁹

℣. Dēs de saba. In laud.

Ante lucifer genit⁹ et ātē scla dñs saluator nr hodie mūdo apparuit. p

Dñs regi. ān Venit lumē tuū hierusalē ⁊ glia dñi sup̄ te ozta est ⁊ ābulabunt gētes i lumie tuo alla. ps

Jubilate. ā. Aptis thesauris suis obtulerūt magi dño aurū th⁹ ⁊ mirrā alla. ps

De⁹ de⁹ me⁹. ā Maria et flumia bñdicite dño hymnū dicite fōtes dño allal. p

Benedicite. ān Tria sūt munera que obtulerūt magi domino aurū thus ⁊ mirrā filio dei regi magno alla

ps. Laudate. Capitulum Surge illuminare. Hymnus. Hostis herodes. ōl⁹ Venit lumen tuum hierusalem Et gl⁹ia domini sup̄ te ozta est alla. In euāge. ān Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia qm̄ in iozdanie lauit xp̄s eius crimina: currunt cū muneribz magi ad regales nuptias ⁊ ex aq̄ lacto vino lotam

me genuine allā. ℣. Benedict⁹
O Deus q hodier Oy
na die vnigenitū tuū
gentibus stella duce rene-
lasti: cōcede ꝓpicius: vt
qui iam te ex fide cognoui
mus: vsq; ad contēplandā
speciem tue celsitudis per
ducamur. Per eūdē. Nul
la mōria fiat. Ad.i.ā. An
te luciferū. ps. Deꝰ i noie
ps. Beati imaculati a. non
mutatur ad plal. Quicūq;
vult. ℟. Jesu xpe. cu allā
per oct quotidie. ℣⁹. Qui
apparuisti hodie miserere
nobis allā allā. Gla. Jesu
xpe. Ad. iii. a Venit lumē
ps Legē pone. cp Surge
illuiare. ℣. Reges tharsis
et insule munera offerēt allā
allā. ℣. Reges arabū et sa-
ba dona adducēt. allā allā
Glia. Reges. ℣. Dñs de
saba. oy Deus qui hodi.
Ad sextā. an Apertis the-
sauris ps. Defecit. Lpm

II Euā i circuitu oculos
tuos et v de: oēs isti
congregati sunt venerūt ti
bi. ℣. Omnes de saba ve
nnt. allā allā. ℣. Aurum
et thus deferentes et laudē
dño anunciantes. allā allā
Glia patri. Omnes de. ℣
Omnes gentes quascūq;
oy. Deus qui ho. Ad. ix. ā
Triasunt. ꝑ Mirabilia

O Omnes de saba Lp.
ba venient aurum et
thus dēferētes et laudē d
mino annūciātes. ℟ Om
nes gētes quascūq; fecisti.
allā alla. ℣. Veniēt et ado
rabūt coram te dñe. allā alla
Glia. Dēs gen. ℣ Venit
lumen tuū. oy Deus qui
hodier. Ad vs. ā. Ante lu-
ciferū. et cetera āc de laud.
ꝑ Dixit dñs. et c. cp Sur
ge illuminare. ℟. In co-
lūbe. ℣ Celi aperti. Hy⁹.
Hostis herodes. ℣ Reges
tharsis. In euangelio. an
Ab oriente venerunt magi
in bethleem adorare dómi
minū et apertis thesauris
suis ꝑciosa munera obtule
rūt. aurū sicut regi magno
thꝰ sicut deo vero myrrhā
sepulture eiꝰ allā. ꝑ Magr

Deus qui hod. Et fiat
mroia de sācto edvardo
tm ad vs nisi dñica fuerit

in crastino: qz tūc fiet tm meōria de scō vvillo: et in scōis vespertis sci vvilli fiet meōria de scō Edvvardo. ℟. Iustum deduxit. ℣. Manuit eum. Oz. Ops sēpitne deus q̄ btissimū regē edvvardum cōfessorē tuū etnitat glia z honore coronasti: fac nos qs ita eū venerari i terris: vt cū eo regnare possim⁹ i celis. Per ō. Depositio sci edvvardi regis ad matu. initato. Iust⁹ florebit. ps Venite. z c de cōi vni⁹ pfes

Ludouicus nō pōti. Lcō. i.

IN dieb⁹ illis: Rūtone rege reb⁹ hūanis exempto: filiiq; eius imatura morte p̄ceptis: angli danico iugo quasi ab egyptiaca seruitute liberati: beatum edvvardū i regē elegerūt. Quē cū cūmo honore archiepi cātuariēsis z eboracēsis cū vniuersis fere anglie epis vnxerūt z cōsecrauerūt. Cōfirmato vō ipi⁹ imperio: oibusq; cūma pace ac plperitate cōpositis: pceres de successione solicitī: regē de vxore ducēda qre-

Rege igit nūt. Lii. pcez volūtati opor tune z importune illisētū plenū p̄bēte: ārebat ēgo que tanti regis digna esset cōplexib⁹. Erat int potētes anglie q̄dā potētissim⁹ comes Godvvin⁹: nō magnas opū: sed astutie singularis: regumq; regni p̄ditor. Sed sicut spina rosā genuit godvvinus edgidā Godvvin⁹ vero volēs animū regis sibi arti⁹ vicere: egit p amicos regisq; secretarios vt filiā suam regis nuptiis copulare dignaret

Haut q̄ dño Liii. suo artiori ihērebant aspectu: p̄ditionē comitis quā sepe fuerāt experti plurimū formidātes: hoc p̄m pnecessariū regi arbitrabā tur. Ex vtriusq; igitur diuitiis parat nuptiale conuiuiū: cōplēt pōtifices sacramentū: z in reginā puella coronatur. Conuenientibus igit in vnū rex z regina de salutate seruāda pacisc̄unt: fit illa q̄unq; mēti

non carne: ille maritus nomine non ope. Ad die lec. de epiphania. Sermo bti Fulgentii epi. L. iiii.

OCtis cari ſſimi frēs: quia dies iſte q̄ nobis i honorē dñi p ānos ſingulos celebrat: ore cūctor fideliū epiphania venerabilit nūcupat. Et qz grecū ꝓbatur eſſe vocabulū: multis ē latinis incognitū. Leō. v.

INde eſt q̄ nomē iſtud oēs quidē latini dicūt ſed nō oēs iueniunt noſſe quod dicūt. Ꝓꝛoide bonū eſt vt cūcti qui diē hodiernū epiphaniā nuncupant: ⁊ cur hoc dicat ignorāt: ſacramētū diei huius nominis interꝓtatiōe cognoſcant.

DEbet enim diei huiꝰ ſolēnitas a fidelibus celebrari: ⁊ ideo ſolēnitatis cauſa non debet ignorari. Hunc ergo diē ſicut diximus epiphaniā vocat xp̄iana religio. Epiphania vero interꝓretat manifeſtatio. Ꝛris de epiphania ſup medias lec. R̄. Illumina re. R̄. Omnes de ſaba. R̄

Magi veniunt. Septima lectio de expoſitione euāgelii ſecūdum lucam. Nemo accēdit lucernā. Oēmlia vt in cōmuni. Leō. vii

INterea rex ſenſus eo iā grauis militie ſue ſtipendiis parabatur. Obitum ſuū longe āte ꝓſciuit: vnde ⁊ poſt modicū ad patriā ꝓfecturus. Verū iā ꝛſtructā bti petri baſilicā quā ipe renouauerat: ante obitū ſuū voluit dedicari. Cogitās ergo vt ſolēnius poſſet exhiberi ipa ꝛſecratio: decreuit in die ſāctor innocentiū iſtā celebritatē cōpleri. Sed in ipſa nocte dñice natiuitat febre corripit: ⁊ mox inſtās feſtiuitas ꝺtitur in dilozem Verūtamen tribus diebus de ipſo morbo triumphans inter epiſcopos et ꝓceres i cōuiuio regalia ꝛinſtrumenta ſuſtinens cū aliqua alacritate reſedit. Lectio. ix.

ILlucelcebat igit̄ ſāctorum innocentium iocunda feſtiuitas cōuenientibuſq̄ epiſcopis pagi

tur sacra dedicatõis solẽni tas. Sciẽs igit̃ rex q; ap= ꝓpinq̃uit hora ei⁹ vt trã siret de hoc mũdo ad xp̃m: iubet suos a fletib⁹ tẽpare In ecclesia vero bti petri quã a fũdamentis ipse cõ struxerat: sepulturam sibi fieri postulauit: suũq; trã= situ dñici corꝓris ⁊ sãguis ꝓceptõe munuit. Totũ se demũ cõmẽdans deo i fide xp̃i senex ⁊ plen⁹ die⁹ mi= grauit e seculo. Obiit aũt ꝓ̃die nonas ianuarii: ãno incarnatõis dñi: millesimo sexagesimo sexto: regnãt⁹ ĩ celo cũ scis ꝙ eũ qui viuit ⁊ regnat i secula de⁹. Se= quẽtia de cõi vni⁹ ꝑfes. nõ põ titicis cũ oone ꝓꝓria ⁊ me moria de epiphania ⁊ de do mina. Id. i. R̃. Jesu xp̃e. ℟. Qui apparuisti. ⁊ alla: quẽta ad horas de cõi cũ oro ne ꝓꝓria. Ad vsũ. Ante lu cẽ ℣. Dixit dñs. cũ ce= cis ãis ⁊ plen. sequẽtib⁹. quẽtia de cõmuni cũ oõne Omp̃s sempiterne. ℣. cõ. de epiphania ⁊ oc dñica. Si festũ alicui⁹ sancti triũ lec. infra octa. euenerit. tñ fi= at de eo meõria ad vesꝑas ⁊ ad matutinas siue sit do minica siue non. Diebus infra octa. inuitatoꝛium. Ep̃s apparuit nobis. Ue= nite adoremus. ℟s. Uenite. ℣. Hymnus. A patre vni= genitus. Una tantum ãn super. ie. vsal. ãn. Affert⁹ ℟s. Ipsum. ℟s. Deus no= ster refugium. ℟s. Omnes gentes. ℟s. Jubilate. ℟s. Deus iudicium ℟s. Inclina dñe. ℟s. Cãtate i. ℟s. Do minus reg̃. ex ℟s. Cãtate ii. v. Reges tharsis. L. i.

Traditũ aũt tenem⁹ a pribus. q; vnigeni tus de⁹ postq̃ est secũm car nẽ tẽpꝛalit nat⁹: i isto die est magis venientibus ma nifestat⁹ A quibus et obla tis muneribus supplicitr adoꝛatus. Ria te die oꝛdi= natim. ut supra dicẽtia q; Rsum. Reges tharsis. vit mo loco dicatur. et ℣. Hodie in iordane: dicatur tantum in die. Lectio. ii.

Dam q; ipe ẽ de⁹ q̃ sibi in veteri testõ pmi

tis offerri mãdauit idẽ de
us hõ natus gẽtiũ pzimiti=
as suo cultui dedicauit Ap
stolica vero testat auctozi
tas q vn⁹ ẽ de⁹ q iustificat
circũcisionẽ ex fide ꝓputiũ
q fidẽ circũcisionis noie iu
deos: pzeputii noie gentes
indubitãter oñdens. ℟. iu

Iusti sunt duo parietes
qui ex diuerso venerũt
z ilapidẽ q factus est in ca
put anguli vnitate fidei cõ
uenerunt. Vn⁹ paries ve=
nit ex iudeis: alter venit ex
gẽtib⁹. Longe a se diuersi
erãt qñ diuersa credebãt.
ꝑs. Te deũ laud. ℣. Dẽs
de saba. In laud. hec iosa
ãn Ante luciferꝫ. ꝑs. Dñs
regẽ. ℣. Capm Surge illu
ᵹ. Hym Hostis hero. ℣.
Venit lumẽ. In euã. vna
de anit intitulat ifra q ꝛgru
erit. ꝑs. Bñdictus. Oco.
Deus q ho. Deo. de sãcta
uaria. ad. i. ãn. Venit lu=
men. Ad psal. Quicunq;
vult non mutat ana Ve Je
su xp̃e. Cum alla ℣ Qui ap
par. Ad. tu. ℣ Ad laudes yo=
cos ceteras sic de lau. Cap

Ve. et oco vt in die. Ad vs.
hec iosa. ã. Ante lucifer ꝑ
Dixit dñs ꝛc. ℣ ap. Sur=
ge illuminare Hym⁹. Ho
stis herodes. ℣ Reges thar
sis ꝛ. In euã. ana Quocun
gruerit ꝑs. Magt. Ox vt
s. ℣ Deozia de sancta maria
℣ He asic sequentes dicãt
sup psalmos Bñdictus. ꝛ
Magt quotidie ifra octa.
vel ad meoziã qñ dẽ de alio
festo. Qñ vero expositio.
s. Venit iel⁹ ad galil. requi
tur ad matu. sup psal. Bñ
dictus dicetur. ãn. Celi a=
perti sunt, ꝛ ad vs illo die
sup psal Magt ãn Vox de
cel. qz ꝺ eraã. sũpte sũt. et
oẽs alie asic singul dieb⁹ di
canẽ suo ozdine. Est tñ sci
endũ q qñ dẽ de dñicis in=
fra die immediate precedẽti
diẽ octa. ãn. Vox de celis.
dicenda ẽ suo ozdine: ꝑ eo
q: ãn Baptizati ꝑso die in
ozd. est dicenda: Antipho.

Admoniti magi in so=
nis ab angelo per aliã
viam reuersi sunt in regio
nem suam ã. Vox de celis
sonuit et vox patris audita

est: hic est filius meus in quo mihi cõplacuit ipsum audite. ¶ Omnes nationes venient et lõge portãtes munera sua alla. ãn. Vidimus stellam eius in oriente: et venimus cum muneribus adorare dñm. ã Magi viderũt stellã obtulerũt dño aurũ thus et myrrhã. ã. Et intrantes domũ inuenerũt puerum cũ maria mre eius et prostrati adorauerũt eũ alla. ã Salutis nostre auctorẽ magi venerati sunt in cunabulis: et de thesauris suis mysticas ei munerũ species obtulerũt. ã. Celi aperti sũt sup eũ: et vox facta est de celo dicẽs: hic est filius meus dilectus in q̃ mihi cõplacui. ã Stella quã viderant magi antecedebat eos donec venirent supra vbi erat puer. ãn Videntes stellam magi gauisi sunt gaudio magno. et intrantes domum. obtulerũt domino aurũ thus et myrram. ãn. Stella ista sicut flamma choruscat: et regẽ regum natum demonstrat magi eam viderunt: et christo regi mũera obtulerunt

¶ Modo seruitii suprascripti per interiacentes dies vsq; ad octa. quando de epiphanie dñi obseruetur.

¶ Itẽ alie lectiones infra octauas Lectio. pma

Positus est in medio lapis angularis: qui ad se vtrũq; parietẽ duceret: et vno noie nũcuparet: essentq; vnum communiene vocabuli qui fierent in vna gratia sacramenti. Ad cõ. 2da

Per xpm enim qui est pax nra faciens vtraq; vnũ: iudei et gẽtiles facti sunt vnũ: quibus fidei vnitas vnũ indidit nois xpiani vocabulũ. Ad lapidẽ ergo angularẽ vteroq; paries venit et verũ angulũ fidei vnitas fecit. Lectio tercia

Horũ duorũ parietũ vnus adductus est qñ pastoribus iudeis xpc natũ angel9 nũciauit: alter paries adductus est qñ gẽtilibus magis nouum sydus apparuit. Itẽ intra octa.

Prope eni erant Ad iudei qui deum colo

bant longe erant gentes que ydolis ſeruiebant Hoc vtiq; ſignificabant paſtores qui naſcente xp̄o ꝓpe ſunt inuenti: et magi qui ſunt de longinquis addu=

Octi. Lectio ſecunda.

Qui tamen venientes: cum ipſi iudei nō eſſent regem iudeoꝝ ſe quererēs ꝓtoteſti ſunt. et ad ipſum adorandum ſe veniſſe dixerūt Ait enī euangeliſta qz magi ab oriente venerunt hieroſolimam dicentes. Vbi eſt qui natus eſt rex iudeorum? Vidim⁹ enim ſtellā eius in oriente ⁊ venimus adorare eum. Leō. iii

Quid ē hoc dilectiſſimi fratres vt iſti magi regem iudeoꝝ adorandū q̄rerēt: cū ipſi iudei nō eſſēt Et quē regē? Vtiq; nō herodē: ſz xp̄m volūt adorare regē nuper natū. nec adorant regem ab annos aliquot ordinatū. Feſtū translationis ſcī vilki: ſemp in dominica ꝓxima poſt diem epyphanie vt confuſio diex feriatoꝝ tollatur: placuit celebrari: tāꝫ duplex ⁊ p̄ncipale ſz ꝓp̄t oct. epiphanie dicūt i p̄miſ vel ſup pſal. ā Ante lucifer. et cete ſequētes. ℣ Dixit dñs ⁊ ieipiet ad ep̄m. ō ſco vilfo Ep̄ Ecce ſacer: ℟ Plebs occurrit. Hy⁹ Iſte q̄feſſoꝝ do. ſa. ſobri⁹ caſt⁹. ℣ Amauit eū In euā. ā Ñri p̄ſi miniſterio letas laudes dicatet deuotio celi regē laetet oſo vt iūgamur ei⁹ ſocietati

Oꝛa. Magt. Oratio: Omps ⁊ miſericoꝛs de⁹ q̄ glioſi ꝓfeſſoꝛis tui atq; p̄ō tificis vilfi coꝛp⁹ i imo'rē cōditū dignū ſublimatiōe mōſtraſti q̄cede nobis trāſlatiōez ei⁹ celebrātibz. ab hac valle miſerie ad celeſtia regna trāſferri. ℣ Meō. de epyphania ⁊ de dñica ⁊ de feſto. iii. lec. ſi euenerit. Ad mabiuitate Oēs deū adoremꝰ Qui trāſlatū iā videmus coꝛp⁹ nr̄i ꝓtulis. ℣ Venite. Hy⁹ Iſte q̄feſ. In. i. noc. ān Oꝛt⁹ clari germis hūc nobilitauit ⁊ mēſ nobilitas gen⁹ geminauit. ℣ Ecce vir. ā In agēdis ſtrenu⁹

fid⁹ i ꝙmissis ad cẽsurã rigi dus firm⁹ i ꝑmissis ꝓ: Quare fre. ã. Mitis i ꝙsortiis. i loq̃la rarus i relpõlis ꝓui d⁹ i sẽsu ꝓclar⁹ ꝓ: Dñe q̃d mltiplicati. ꝟ Amauit eũ.

Oloziol⁹ antistes l. i. Ebora vdelm⁹ pst q̃ migrauit a seculo mltis ac magnis chorusc auit miraculis Unde ꝛ decreto sũmi põtifi fratrũ allẽsu catha logo scõr ꝙscript⁹ est. Dies etiã obit⁹ sui i tota ꝓuincia ebor. a cũct fidelibz celeberrime est custodit⁹ Verum licet a clero ꝛ ppło ita gliol⁹ habebaꝫ: hoc tamen ad cumulũ glie ꝛ laudis ipsi⁹ sci decsse videbaꝫ: q̃ scissimũ corpus eius de quo q̃ lapidis duriciem oleũ frequentius resudabat: i ymo tenebaꝫ iclulũ. ℟ Voluntatis tuę ꝛ. ℣ Uirũ nouũ i duit celit⁹ mutat⁹. ꝟ Iuuẽtutis ianuas claudit callatio sic malũ sepius boni fit occasio. Uirum.

Tertio. Secunda.

Unde ad laudis ꝛ glorie consummatiõez ipius sci corp⁹ trãslatio a ꝓlatis eboza ecclesie desiderio ardenti affectabatur. Ut vbi venit plenitudo tẽporis quo deus in sui secreti sinu scm suum decreuerat sublimari: erexit in archiꝓsulem eboza venerabilẽ pr̃em vdelm qui ꝓius ꝓr multa tẽpora i eadẽ ecclia cancellarie officio fũgebatur: cui⁹ ministerio gl'oli cõfessoris sui corpis trãslatiõ nẽ pordinauerat ꝙsummari ℟ Uir ad sui gliam rediti glori⁹. Ut vnguẽti vasculũ mũdeꝫ melius. ꝟ Lachrimaꝝ lauacro purgatis glonis ꝙferꝫ diuinit⁹ munus vnctiõis. Ut vnġ. Lcõ. iii

Anno igitur ab incarnatione dominj mille simo ducentesimo octogesimo tercio: ꝛ ꝓfati patris vdelli anno tercio: nobili viro anthonio. Bzeck electo ad regimen epatus dunelmensis cum esset electio eius confirmata archiepus et electus eodem spũ i spirati. ad hoc vota sua vnanimiter direxerunt: vt

trãllatio ſcti vvilli ⁊ cõſecratio ipi⁹ electi eodẽ die celebrarent. Firmato ita ꝓpoſito iuitanť illuſtris rex ãglie edvvardus: ac ſerenillima regina elianora necnõ et magnates anglie tã ylone eccleſiaſtice q̃ ſeculares: vt tãte ſolẽnitati iterellent. Laceratum exuiẽ morſibus malignis. Nec ſalx frãgit odii nec liuoris ignis. vProbat hũc exiliũ ſicut hyems laurũ: i ſoznace ponit: purum exit aurũ Nec. Glia. Nec. In ii. noc. an. Ne ſanſonẽ dalida faciat perire hic carnẽ ſpũi cogit obedire. ps. Cũ iuocarẽ. an. Agrũ mẽti ſeminat ſemẽtis vtutũ ⁊ mũdi delicias ſpnit velut lutũ ps. Verba mea. an. Ne rectes floſculi vtutũ marceſcãt. hos ſcripture riuulis irrigat vt creſcant. ps. Dñe dñs nr. v. Juſtũ deduxit. Lin.

Cum autem in tã ſcõ ꝓpoſito ſdem rex ymaneret accidit quadã die i emimẽtẽ locũ accẽderet: ⁊ cũ eſſet in loci cacumine: lapſo pede cecidit ab alto: vnde ⁊ ab aſſiſtentibus confract⁹ ⁊ qual ſatus putabatur. Statim vero rex ipſe conſurgẽs de terra abſq; leſione deo oipotenti ⁊ ſancto vvilfo gratias egit: caſum ſuum inimico humani generis putãs: ſe ſaluationẽq; ſuam merit gloziofi confeſſoris quẽ honozare dil plucrat: ꝙtãter aſcribẽs. Ex eo autẽ die ad honozãdũ ſanctũ vvillm q̃ citi⁹ ad ciuitatẽ Eboracẽſẽ de die i diẽ pbauit. Fact⁹ iacob vigilat extra ſupza gregẽ. Nec min⁹ iteri⁹ regũ ſapit regẽ. vMarthe miniſterio copulat mariã rachelis ãplexibus fruit poſt lyam. Nec minus. Lectio. v.

Apzopinquante vero tempoze quo ſanctum cozpus debuit ſublimari: pzeuenit diem ipſũ venerabilis pater vvillelmus archiepiſcopus ebza cenſis: necnõ et menenenſis epſ frater electi dunelmẽſis ſilr ⁊ idẽ elect⁹. Et

intẽpeſte noctis ſilentio in
trantes eccleſiã decano co
mitante ⁊ canonicis letani
as cantãt: oꝫones fundũt:
et ad tũbã ſcti vvilelmi hu
militer ſe pꝛoſternũt. Tã=
dẽ ab oꝫone ſurgẽtes amo
to lapide ſarcophago ſup=
poſito: reperiũt ſcti põtifi
cis coꝛpus ſacris veſtibus
olei pinguedine qꝺ de ſancti
põis coꝛpoꝛe reſudauerat
ĩfulis: multipliciter ĩuolu
tũ. ℟. Fragrat odꝛ pꝛeſu
lis roma veniẽtis Occur=
rit fragrãtie plebs vniᵘ=mẽ
tis. ℣. Ex lõginquis veni
unt nec ſũt fatigati longa
via viſa eſt curta caritati.
Occurrit. ℟cõ. vi.

AMotisigit patena ⁊
calice ꝙ iuxta coꝛpus
i ſepulchꝛo fuerãt colloca=
ti: archiepiſcopus ⁊ epiſco
pus pꝛefati vna cũ aliis ꝙ
meritis põcellere videbanꝫ
incipiẽtes a capite ſanctas
reliquias cũ debita reuerẽ
tia cõuoluẽtes in quadã ca
pſula locauerũt. Et ad lo=
cũ ſecretũ cũ cũma deuoti
one poꝛtãtes: ſigillis appo
ſitis et cuſtodia deputata
receſſerũt. Mane autẽ fa=
cto redeũtes clara luce ſa=
cras ſcti reliqꝛas quas pꝛi⁹
inuoluerãt: cum reuerẽtia
euoluẽtes: ipſas veſtes qui
bus gloſum coꝛpus inolu
tũ fuerat in partẽ ꝓnebãt
Ea vero ꝙ ad coꝛpoꝛis ſub
ſtantiã ꝓtinebãt: ĩ capſula
ad hoc diligẽtius pꝛepara=
ta collocabãt. Signantes
capſam ⁊ cuſtodiã adhiben
tes. ℟ Plebs occurrit pꝛe
ſuli cadit pons diſſut⁹ Sꝛ
a caſu populus ruẽs redit
tutus. ℣. Unda ruẽs pl̃m
recipit ruentẽ et ſe põtem
efficit per oipotentẽ. Sed
Glia. Sed. Jn. iii. noꝛ. ã.
Ne curſus ad ſuperos aio
claudatur mens dei dulce=
dini tota copulat. ℣. Dñe
ꝙs hitabit. ℟. Seruit ele=
moſinis manᵘ iſopita ꝙᵇ
ſe dat funditus vir iſrael
ita. ℣. Dñe i virtute. ℟. In
ſublime leuat vt palma co
mã ſpei ⁊ iputreſcibilis vi
uit cedꝛus dei. ℣. Dñi eſt
terra. ℣. Magnificauit eũ
Septia lectio. tantũ de ex

positione euãgelii lcõm'n cã. Nolite timere pusillus grex Dmel vt i cõi. ℟. Fi de fuit finees vt iob mãsue tus patiens vt isrl Ut noe discretus. ℣. Fidelis vt a=braham vt loth hospitalis sagax vt samuel vt ioseph liberalis. Ut noe. l. viii.

SEquẽti vero die dum matutine de sci Wi=lelmi trãslatiõe cantarent dormiẽtibz in ambone qui buldã canonicoz seruiẽti=bus q cũ dñis suis ad eccle siã venerãt vnus ibidẽ de scentiũ caput suũ super ba sim pulpiti i quo legi solet euãgeliũ reclinauit. Et ec ce dũ tercia lectio legeret: lapis colũnaris nõ modici põderis sup caput quiescẽ tis cecidit. Qđ videntes q pñtes fuerãt: putabant ca put ipsi9 irrecuperabiliter esse fractũ: accurrẽtes vt lapidẽ erigerẽt. Surgens vo ille q dormierat nichil mali sentiebat: tenã suam quã habebat i capite dissol uãs aduertit ex vtraq; par te capitis a superiori lapide et inferiori corrosam et qua si dentibz mordicatã. Vi=dẽs vero predict9 seruiens se a tãto periculo liberatũ deo oipotẽti z scto Wilel=mo gras egit. ℟. Vinum xps oleo tam large liniuit. Qđ adhuc in mortuo olei fons viuit. ℣. Ut sit nomẽ plulis oleũ effulũ corp9 fũ dit oleũ ad egroz vsũ. Qđ

EQdẽ vero die circa horã primã que nientibz ad ecclesiã prela=tis: pñtibz etiã rege z regi na ac maxima comitiua co mitũ z baronũ ppolito pri us vbo dei per venerabilẽ Wilelmũ tunc tpis archie piscopũ rex ipse vna cum epis qui aderãt capsam in qua sancte reliquie erãt cũ sũma deuotione i humeris suis circa vnã partẽ chori ad locũ vbi nũc corpus sci requiescit baiulabant Sic igit scti Wilelmi corp9 cũ solẽnitate q decuit ab imo in altũ: a primo loco i cho rũ venerabiliter est trãsla tũ: ad laudem dñi nri iesu xpi. ℟. Adit scti tumulũ lã

guidozũ cetus. Et q̃ plangẽs venerat plaudẽs redit letus. ℣ Pzelulis antidotũ pl̃ens est egenis quo deuotos liberat plurib⁹ a penis. Et. Gla. Et. p Te deum. ℣ Oza p nobis. ℟n

Laudi recti ℟laud̃ q̃ redeũt furoz effugat epilẽtis passio sanitati dat p. Dñs reg̃. q̃ Purgãtur ydzopici laudes cãtur muti dat paraliticis luis mẽbzis vti. p Jubil'. q̃ Lepze tergit maculas mẽbza dat castratis lumẽ dat pluribz sine luce natis. p Dei⁹ de⁹ q̃ Rapiũt a pugile lex z hostis lumẽ qd̃ per sctm̃ repa rat ceco ecclí numẽ. p Bñd̃ q̃. Ab abyssi faucibz biduo submersũ mẽ natũ recipit a mozte reuersũ. p. Laud̃ cp̃. Bñdictionẽ dñi⁹ Jelu redẽptoz. ℣ Just⁹ ger. ℟n cuág. q̃ O vvilelme pastoz bone cleri pẽ z pẽone mũdi nobis i agone zfer opẽ z dẽ pone vite lozdes et cozone celestis da gaudia. p Bñd⁹ oz vt s. ℟c. os q̃. de laud̃ ẽ de cõi cũ oz Dñe. Ad vẽ

hy⁹. Jelu redẽp. ℣ Ama tũ ℟n cuã, q̃ Jelu nr̃a fiducia honoz nr̃ et glia amoz. ℣ Dr leticia vita vitas z vir iustoz pax z pax tua nos clemẽtia vvilelmi p suffragia de mũdi miseria transfer ad celestia. p Mgr. oz Dñs. ℣ Si sũt ibi festũ et octa. occurrerit in dñica anticipet seruitiũ octa. et fiat die sabbati cũ ix. lec. z cũ expõe euãge. Vidit iohãnes iesũ veniẽtẽ. ℟ cum cet de ãis q̃ ponũtur i octa. z fiat de festo sci vvilelmi i dñica sedm modũ pozdinatũ: z tũc dicant̃ ãc super psal. feriales i pmis vis. q̃

In vvilelmi laudibus laxet cler⁹ vozа sit in hymnis cãticis cõcio cano ra. q̃. Pii pris hodie corp⁹ est trãslatũ qd̃ i imo iacuit i alto locatũ. ℟ Quõdã thesaurari⁹ iã thesaur⁹ cleri dedit opes medici nunc dat opẽ veri. ℟. Celũ solũ sitis gazas xpi miles ne scandẽ retrahãt calcat vt res viles. ℟. In doctria solidũ cibũ dat pzouectis z iactis

dulcedinē miscet i pfectis
Nec fiat aliq̄ mētio dicepſ
de oct. nili mōria tm cū. ā
Fōtes aq̄ ℣ Reges thar=
ſis. ℟ De⁹ cui⁹ vnige.
ꝫ dicāt versiculi sine
De ꝫfessoribꝫ tm fiat meō
ria i p̄mis vespis ꝫ matu.
illo āno. ¶ Si festum epi
phanie alia die q̄ sabbato:
dñica vl die lune euenerit
dicat de officio dñicali die
lune infra octauas: cū tribꝫ
lectionibꝫ ō expositōe euāg.
Venit iesꝰ, ꝫ āis sūptis de
euāg. illo vt ꝰ notat Si ve
ro huiusmodi festū die sab
bati vel dñica ꝓtigerit: fiat
de officio dñicali die marti
Si aūt die lune euenerit:
dicat de officio dñicali die
mercurii cū euāge. ꝫ āis vt
supra. Sequitur matheum

IN illo tēpore. Venit
iesus galilea in ior=
danem ad iohannē: vt ba=
ptizaretur ab eo. Et reliq̄
Mat. venerabilis bede p
lbiteri. Lectio prima.

Venit ergo filiꝰ dei baptiza
ri ab hoie nō āria ne=
cessitate abluēdi alicuiꝰ sui
peti: qui peti nō fecit vl=
lū nec iueꝰ est dolus i ore
eius sed pia dispensatione
abluēdi ois nēi ꝓtagionem
peti: q̄ i multis offendimꝰ
omnes. Lectio secunda.

Et si dixerimꝰ q̄ peti
nō habemꝰ: nosipsos
seducimꝰ: ꝫ veritas i no=
bis nō est. Venit baptizari
in aq̄s ipaꝝ q̄ditor aq̄ Ut
nobis qui i iniquitatibꝫ con
cepit et in delictis generati
sumus: sēde natiuitatis q̄
per aquā ꝫ spm celebratur
appetendū insinuaret my
sterium. Lectio tercia

Sequit: Iohēs aūt pro
hibebat eū dicēs: Ego a te
debeo baptizari: ꝫ tu venis
ad me. Expauit illū ad se
venisse vt baptizaret aquā
cui nulla inerat: que bap=
ptismo tergeret culpa imo
qui p sui gratiā spūs cūctā
credētibꝰ tolleret culpam.
¶ In octa. epyphanie ad
vs. ā. Ante lucifer. ꝫ cete
ra ſ̄ sequentes. ℣. Dixit do
minus ꝫ. Cap. Surge il=
lumināre Hymnus Deus
℣ Hostis herodes. ℟ Re

ges tharlis. In cuāg. ān. Baptizat mūesregem: ser uus dominum suū iohannes saluatorem aqua iordanis stupuit colūba ptestabat: paterna vox audita est: hic est filius meus. ps.

O Magnificat. Oratio eus cuius vnigenitus i substātia nre carnis apparuit pīta ās: vt per eū quē similem nobis foris agnouimus: itus reformari mereamur. Qui tecum. Memoria de sanctis hilario et remigio: nisi octaue anticipentur. ān. Fulgebunt iusti. Sacerdotes tui Oratio vt in cōmuni plurimor cōfessor. Memoria de sancta maria. Ad maturinas inuitato. Christus apparuit. hymn Venite exultemus A patre vnige. In. i. nocturno. ah. Afferte. ps Ipsum. ān. Fluminis. Deus noster refugiū. a. Psallite deo. ps. Omnes gētes. Reges tharlis. Sermo Obti maximi epi. l. i.

Quamplura nobis fratres atq; diuersa festiuitas huius dei salutarii mysterior sacramenta multiplicat. Nam sicut posteritati fue fidelis mandauit antiquitas. Hodie saluator humani generis celestibus ostensus indiciis a chaldeis est adoratus. R. Illuminare. Lectio. ii. Hodie xps bti iohannis ministerio fluēta iordanis benedictione ypzii baptistis consecrauit Hodie etiā inuitatus ad nuptias diuinitatis sue potentiā manifestans aquas inquā vertit i vinū. i. quas letificauit in baptismo nobilitauit i nuptiis. R. Dēs de sa. L. iii. Uia q dē hec fratres vnius diei mysteria recensem q ꝙ vnū dñm diuinatio trinitatis implevit Neq enim aliquādo in operatione virtutū abesse sibi vnitas pōt aut vnq̄ seperari adiuuicē potest q ꝙ vnitate est in diuisum. R. Reges tharlis. In ii. noctur. a. Dis terra. ps. Jubilate deo. a. a. Reges tharlis. ps Deus iudiciū. a. Dēs gen

resp. Inclina dñe. Exul
est iustus Medie lec. de ꝓfe
ssoribus Lectio. iiii
Sublimiū igit virorꝫ xpi
hilarii atq; remigii: ꝗs se
paternos ecclesia gratulat
habere magnificos: solēni
deuotiōe festa celebramus.
Qui licet diuersis regnorꝫ
partibus ⁊ tēporibus mul
tipliciter floreret i terris
pari tamen deuotione labo
rabant: xpo imaculati assi
stere ecclīam. regere atq; p
tegere. ℟. Justi sūt viri sā
cti. ℣. Sancti p fidē. v.
Igitur btūs pūl remi=
gius puellā a demone
captam sanabat: p cui⁹ os
diabolus se fatebat nō pos
se expelli nisi solius remigii
ōnibz. Quā etiā sicut p
us ab īsana mēte liberauit
sic etiā post modicū a mor=
te resuscitauit. ℟. Fulge
būt iusti. ℣. Justi impi. vi
Summus ⁊ p̄clarus ille
hilari⁹ duodenis cla=
rissimis voluminibz omēs
hereticorꝫ errores extinxit
et p̄ veritate quā p̄dicabat
plurima aduersa iniuste su
stinebat. etiā ⁊ exiliū inno
cens tollerabat: vbi et de=
functo precibus vitam de=
disse legitur. Digne ete=
nim patres illi apostolici hi
larius et remigius recepti
sunt inter angelos: qꝝ vite
eorꝫ immunis extitit inter
peccatores. Quorꝫ p̄cibus
diuina nos custodiat mise=
ricordia: ⁊ ad illa perducat
gaudia que nescīūt finire
per scla. ℟. Sint lumbi ve
stri. ℣. Vigilate ergo. Ad
octa. epiphanie anticipen
tur tunc ꝟsiculus Omnes
De sabo: ⁊ Lectio. iiii
Eniꝫ cū baptizaret
saluatorꝫ ⁊ se nō deesse vni
genito patet i voce prodi=
dit: spūs i colūba. Nō ergo
miremur fratres q̄b⁹ i fide
est trinitas si tria vnū no=
bis die mysteria celebrarūt
hodie itaq; vt diximus ma
gus p̄r stellā reperit: quod
iudeus noluit credere per
prophetas hodie gētilitas
edocta de celo: redempto=
rem mundi inquirit vt re=
gē. muneratur vt forte=
adorat vt deum: Et quam

recte carissimi in festionis noue natiuitatis, noua tris stella resplenduit Lcō. ℣

DOua stella resplenduit cuius vtiq; iudeorū gens perfida nec radium occultare pōsit nec abscondere veritatē. Neq; enim vllis iam ꝑ eos poterat locū habere maligne interpretatiōis obscuritas: vbi celum ipm vniuersorum oculis sydereo lumine credendo fulgebat. Lectio.vi.

ETiam quam hoc mirabile quod exiguus stelle radius stupentia alienigenarū corda permouit cum ſilium iudaicum ꝓpulū. cui mare diuisum: cui pzebitū mēna de nubibz: nec ignea ꝓtuerit ⁊ ipa de celo micās colūna conuertere. Sed iā ad xpi baptismū ꝓperem⁹. Venit igit iesus in iordanē: vt baptizaretur a iohanne Cui ait iohannes ego a te debeo baptizari q; michi est ex paterna ꝑuaricatione corruptio: ⁊ tibi in paterna maiestate communio In.iii. nor. á Adorate dñm. ℣ Cantate. i. ℟ Adorate deū. ℟s. Dñs regn̄ exultet. ā. Notū fecit dñs alla salutare suum alla. ℣s Cantate. ii. ℟ Jus Omnes gen. Secundum iohannē

In illo tpe Vidit iohēs iesū venientē ad se ⁊ ait Ecce agn⁹ dei: ecce q̄ tollit pctā mundi. Et reliqua Omel. venerabilis bede ꝓ sbyteri. Lectio.vii

ECce inquit iohannes: agnus dei ecce innocens ⁊ ab omni pctō immunis vtpote cuius os q̄dem de ossib⁹ adā: ⁊ caro de carne adam: sed nullam de carne peccatrice traxit maculam culpe. Ant. Videntes stellam. Lectio.viii

ECce q̄ tollit pctā mūdi Ecce q̄ iust⁹ iter pctōres mitis iter ipios: hoc est quasi agn⁹ inter lupos apparens etiā peccatores ⁊ ipios iustificandi habet potestatem. Ant. Tria sūt munera que. Lectio.ix.

QUomodo aūt peccata mundi tollat: vel peccatores iustificet: iohānes

apostolus testatur dicens. qui dilexit nos & lauit nos a peccatis nostris ī sanguine suo. Christus autē fratres lauit nos a pctis nr̄is in sanguine suo: nō solum quādo sanguinē suum dedit in cruce pro nobis: vel quando vnusquisq; nostrū mysterio passionis illi⁹ baptismo aque ablut⁹ est; sed quotidie lauat nos sāguine suo: cum eius dē beate passiōis memoria ad altare replicatur. ℟. In columbe. ℣. Te deū laudamus ℟. Dñs de saba venient. In laudibus. ā.

QUeterem hoiem renouans saluator venit ad baptismū vt naturam que corrupta est per aquā recuperaret incorruptibili veste circūamictans nos. ℣. Dñs regnauit. ā. Te qui in spiritu et igne purificas humana contagia deum et redemptorē omnes glorificamus. ℣. Jubilate ā. Baptista contremuit et non audet tangere sanctū dei verticez sed clamat cū tremore sctifica me saluator. ℣. Deus deus me⁹ ā. Caput draconis saluator contriuit in iordanis fluie ab eius ptāte oīs eripuit ℣. Būdicite. ā. Magnum mysteriū declaratur hodie quia creator oīm in iordane expurgat nostra facinora. ℣. Laudate. Cōm.

DOmine deus me⁹ honorificabo te: laudē tribuā nomini tuo qui facis mirabiles res: consiliū tuum antiquum verū erat hy⁹. Hostis herodes. ℟. Venit lumen. In euāgel. ā. Precursor iohannes exultat cum iordane baptizato dño facta est orbis terrarū exultatio facta est nōrū pctōr remissio sctificās aquas ipi oēs clamem⁹ miserere nobis. ℣. Būdict⁹ or. Deus cuius vni. Cōmemoratio de sctis ecclesie. ā. Sit manus tua. ℟. Sacerdotes tui. or. Deus qui nos. Cōmemoratio de sctā maria. ad p̄mā. ā. Aq̄ cōburit petrū hodie apparēs liberator et rorat oēm mundū diuinitatis ope. ℣.

Deꝰ in nois nō mutet ān ad ꝓsal. Quicumq; vult. Ad. iij. ā. Vox dñi de celis filiū testificat ⁊ spūsācti ꝓtis aduenit vnū edocēs q̄ baptizat xp̄s ꝓs. Lege pone. Capla Deus ⁊ vlicui ad horas sicut in die epiphanie: cū oīone Deꝰ cuiꝰ vnige. Ad. vi. ā Baptizat xp̄s et sāctificat ois mūdus: ⁊ tribuit nobis remissionē ꝑctō ūr: aq̄ et spū oēs purificamur ꝓ. Defecit. Ad ix. ā Pctī aculeus ꝙterit hodie baptizato dño: ⁊ nobis donata est regnatis ꝓ. Mirabilia. Ad vsā Veterē hominē ⁊ cete ām de lau. ꝓ Dixit dñs. ⁊ c. Cap. Dñe deꝰ meꝰ. Hyꝰ Hostis herodes ℟ Reges tharsis. In cuā ge. ā Fontes aq̄ sāctificati sūt xp̄o baptizante iglia orbi trax haurite aq̄s de fōte saluatoris: sanctificauit eni nūc oēm creaturā xp̄s deꝰ nr̄ ps Magt. Vox Deus cuiꝰ vnige. Mēoria de scā maria: ⁊ de scō felice pl bytero ⁊ ꝙfes. ān Fulsū de duxit. ℟ Imanuit eū. Vox Concede q̄s ops deus: vt ad meliozē vitā Ad cōplēto. vr ꝟ. nisi i sabbato euenerit octa. Si vero octa. iste i sabbō euenerit. vespere dicant die sabbati de dñica cū ā. Vbidetꝰ ⁊ c. ꝓpter īceptionē histozie. et mēoria fiat de octa. cū ān. Fōtes aquax ℟. Reges tharsis. cine alla. Vox Deus cuiꝰ vnige. Deide de sā cta maria: ⁊ de scō felice: ⁊ incipiat histozia. Dñe nei i. Ad cōpleto. ā. Miserē ⁊ c sicut iferiꝰ in sabbō āte histozia. Dñe nei ira ozdinatū est. De mēoziis q̄tidi

IN pfs= anis patet. ctis vo diebz ab octa. epiphanie vsq; ad ꝑmā dñi cā q̄dragesime repetantur suffragia q̄tidiana videlz de scā maria cū ān. O admirabile ān Mī natꝰ es. an Rubū que ān Germinauit. ān Ecce maria. ozdinati iterati. ℟. Post partū. Vox. Deꝰ q̄ salutis vsq; ad purificatione: ⁊ post purifica. ad matu. cū ān. Bta mater ℟. Post partū

Ad. Cōcede nos famulos ꝛ ad vs. ān. Octā dei genitrix. ỽ. Post partū. Ad. Omps. necnō de aplis: de sctō vviro: de reliquiis. de sctis ꝗ cello. iohāne vvilfrido ꝛ Cuthberto: de oībz sctis. ꝓro pace. sicut infra notat añ psalteriū. Et agē da mortuoꝝ frequēter tur De cruce autē nulla fiat mētio his diebz: sicut nec i dñicis vel aliis huiꝰ tēporis diebus ad ꝓcessionē de trinitate. Rubrica post octa. epiphanie de dñicis in festis faciēdis isto tempore.

QOtādum vero ꝙ si octa. epiphanieꝰ in dñicā euenerit siue i feria ii. aut. iii. ꝛ tēpꝰ ita breue fuerit qđlꝝ ad. lxx. nō interfuit nisi vna dñica: tūc i crastino octa. ferialis nocturnꝰ dicat: et expositio:

Cum factꝰ esset ielꝰ ānoꝝ duodecī. ad matti. legatur ea ꝛia eiusdē serie. nō de historia: Dñe ne in ira. ꝙ oia ꝛia: tā ferialia ꝙ dñicalia de psal. sūt sumpta: ꝛ cū inuitato. ꝛ hym. ferialibus. Si dñica fit in. ii. feria. vel Quā magna. ꝛ. Dñdicā. ꝛ. Dslectare. Eodē aūt mō fiat qñcūqꝫ fit dñica i feria inter octa. epiphanie et. lxx. ſ. cū ālis sup nocturnū: ꝛ ꝛis ferialibz dicant etiā sup laudāe feriales aut dñicales super psal. Dñdictꝰ. ſ. Filiꝫ do fecisti. Ad. Vota ꝙs dño mine Perdō. Weōria de trīdo felice: ꝛ suffragia ꝙsueta nisi de cruce: vt dictū est Et sciēdū est ꝙ si alīa dñica sequēs ꝓpriā dñicā fiat ferialiter iter octa. epiphanie ꝛ. lxx tūc in ferialibus vesꝑis ꝓcedētibz dicet oō de dñica ꝓcedēti: nō illa ꝙ sequet i crastino ad expositionē. Et siue de ꝓpria dñica siue de alia debeat dici ferialiter in crastino. ix. lec. in sēdis vesꝑis huiꝰ festi. ix. lec. nulla faciēda ē meō. de dñica: et eodē modo fiat de dñicis ferialiter dicendis ab historia. Deus omnium vel ꝙ ad aduentum dñi.

¶ Quot dñice fient iter octabas epiphanie et. lxx.

Secundū quātitatem vero tēporis puideat q̄ int octa. epiphanie ⁊ lxx quīq; dñice dicant vl tres ad min⁹ etiā i diebz ferialibus si opꝰ fuerit mō q̄ prędictū est: q; si nulla dñica inter oct. epiphanie et lxx. euenerit: tūc de necessitate oportet q̄ illę tres dñice pdicte i mędiis feriis dicāntur: ⁊ forte aliquā illaꝝ in q̄rtā feriā vel sextā fieri oportebit: cū Ryis feriam q̄rtā tenentibꝰ: ⁊ de festis triū. lec. crōꝝ illis diebz accidētibz nichil fiat nisi meōria tm. nec videat inēōueniēs si aliq̄ pdictaꝝ triū dñicaꝝ dicat i. v. feria vl. vi. licet sit q̄rta regulā alias scriptam. Nec moueat quēq; si tūc nō dicant Ryia de historia. **Dñe ne i ira.** ⁊ c. cū sit de psalmis sicut illa de fer. Si vō plurū fuerit tps int epiphaniā ⁊. lxx. ita q̄ i diebz dñicis ⁊ aliis feriis vacātibꝰ ⁊ possit oēs dñice cōgrue celebrari: nō dicat de dñica i crastino octa. pdicta sed de sctō felice: ⁊ singulis feriis de singlis festis sctōꝝ exceptis. iii. feriis sc̄z. iii. v. ⁊ sabbato q̄n fit q̄meōratio de sctō vvilfo: de aplis ⁊ de dña: si fieri poterit cōpetēter. Si vero festū sctōrū Fabiani ⁊ sebastiani in dñica q̄tigerit: ⁊ tps fuerit plurū: ⁊ plures vel vna ex diebz dñicis a fō. lxx. a festo ix: lectionū vacauerit: ita q̄ aliq̄ die dñico possit celebrari de officio dñicali: tūc dicet de martiribz suo de ⁊ de aliis dñicis ordinetur dñicaliter seu ferialiter dicendum put cōgruēti⁹ fieri poterit. Nō si nulla alia dñica a festo vacauerit: in ipo die fiet de officio dñicali: ⁊ occupet festum: ⁊ fiet die sabbati pcedēti. Festū vō agnet: ⁊ vincētii festū etiā si i dñica cōtigerit q̄cūq; ātē lxx sēp suis locis celebrēt: siue tps fuerit plurū siue bzeue. Ratio est q; si festū agnetis siue festum Vincentii in dñica contigerit: poterit plene dici de officio dñicali in dñica pcedēti. Si vō int octa. epiphanie

ꝙ.lxx. tempus addidet: dñi
calia officia suis locis dicã
tur: et de reliquis post tria
officia dicta repetat offm̃.
Adorate. cum collecta epl̃is
ꝫ euangeliis in missali dnotã
tas. ¶ De mediis lectionibꝫ
quando fiet in dominica.
Hec aũt ꝙ totũ ãnũ sit
gñale ꝙ i oi dñica qua
do icipit hystoria nũq̃ erũt
medie lctões de festo nisi le
ctionũ. Alijs vo dñicis qñ
cãtatur de dñica ꝫ nõ icipi
tur hystoria: medie lectões
erũt de scis si de eis ꝓprie
lectiões habeant. Et qñcũ
q̃ occurrerit festũ alicuius
sci triũ lect. si de eo dici nõ
possit fiat de eo meõ advs
ꝫ ad matu. ꝓterq̃ i cena do
mini: et a die illo vsq̃ ad di
em sabbati in septimana
pasche: ꝫ ꝓterã die penthe.
cã lex diebus sequẽtibus:
ꝫ festo ascẽsionis ꝫ corꝑis
xꝑi ¶ De festo. ix. lect. ad
aliud sequente.
Et notãdũ ꝙ si i epiphã
no. ix lec. aliud seq̃t festuꝫ
ix. lec. i sedis vel. ꝓtis fe
sti i qb⁹ ãe de lau. ꝓprie vl
cões dicãt sup psal. scipiet
ad cap. ó scdo: ꝫ finiẽt vel
pere de eode ꝫ seq̃t meõ. de
ꝓmo nisi ꝓmũ fuerit du
plex festũ: qꝫ tũc hẽbit ꝓ
ne vltias vs suas: ꝫ fiet tm̃
meõ. de festo sequẽti. Eodẽ
mõ vt ꝓri⁹ fiat de dñica si
seq̃ festũ. ix. lec. excepto
ꝙ si octa. assũptionis vl na
ti. i sabbõ euenerit tũc enĩ
vltie vel pe erũt de octa. vt
ioi notat: ꝫ excepto ꝙ si in
cipiat aliq̃ hystoria ꝓcipus
nõ dicãt ãe de laud. sci cu
i⁹ festũ ꝓcesserit sup psal.
sed aũe **Benedictus** ꝛc. nisi
sit tale festũ ꝙ nõ habuit ꝓ
mas vs ꝓpter festũ duplex
quod ꝓcesserit i feria. vi.
tũc enĩ i sabbõ erunt vespe
re de scõ: ꝫ meõria de hysto
ria. **Peto Diquidẽ.** et **Ad
nay:** nõ dicuntur ꝓcipue: qꝫ
dependẽt a. **Si bonũ** vñ ꝓ
pter eas nõ omittit qui ad
vesꝑas in cap̃ inceptione
dicẽtur. aũe ó laudi. festi.
ix lect. in sabbato ꝓcedenti
tamẽ in inceptiõe illaꝝ nõ
fient medie lect. Alie aũt
omnes quasi ꝓcipue sũt

¶ Itē si duplex festū seq̄t aliud duplex incipiet deo ad cap̄m i scīs vesp̄is vt pri⁹ dictū est de festo simplici. ix. lec. excepta festis duplicibz infrà octa. nati. ⁊ festis epyphanie alcēliōis dñi: ⁊ corporis xp̄i q̄ tria festa habebūt plene vtraq; vs suas licet aliud festū duplex p̄cedat vl seq̄tur. ¶ Dñica. i. post octa. epyphanie sabbato ad vs ān. Benedictus. ps Ipsum. ⁊c. Cap̄m Benedicat⁹ deus. ℟ Deus qui sedes su. Hym⁹ O lux btā trinitas. ℣ Vespertina oratio In euāge. ān Fratres extimo enim q̄ nō sūt cōdigne passiones huius temporis ad futuram glām que reuelabitur in vobis alleluia

¶ Ps Magnificat. ℣ Quota quesumus domine supplicantis populi celesti pietāte p̄sequere: vt que agēda sūt videāt: ⁊ adimplenda que viderint quale sc̄āt. Per dñm ad cpleto. a Miserere ps Cum inuocarem. Cap. Tu in nobis Hym. Te lucis ℣ Custodi nos. ā Salua nos dñe vigilātes: custodi nos dormientes: vt vigilemus cum xp̄o ⁊ requiescamus i pace p̄ Nūc dimittis Kyrie el. ⁊c vt si adūctu dñi p̄notat Sic dicitur cpleto. vsq; ad. xl. ⁊ festo trinitat⁹ vsq; ad aduēt⁹ dñi excepta festis duplicib⁹ in q̄bz dicit Saluator put notat post p̄mas vs i festo trinitatis: ⁊ p̄terq̄ q̄n cātatur de dñica: sicut suis locis notat. Ad matuti. inuita. Venite exultemus domino iubilemus deo salutari nō s. Preoccupemus. ⁊c. Hym Nocte surgentes In. i. nocturno. ān. Seruite domino Et sciendū q̄ ille añe dicūt sup psalmos nocturnales singulis diebus dñicis q̄bus de dñica dē vsq; ad. xl. ps. Btūs vir cū ceteris psal: sicut notat dñica pma aduentus dñi ān. Dñe deus. ān Respice. ℣ Memor fui. ¶ Lectiōes de epistolis pauli ad rōmanos. Lectio. pma.

Paul⁹ seru⁹ ihesu xp̄i vocatus aplus: segrega

tus in euangeliū dei qđ ãn
ymiserat per ꝓphetas su
as in scripturis sctis de fi=
lio suo q̄ fact⁹ ē ei ex semie
dauid scđm carnē Qui p̄de
stinat⁹ est filius dei ī virtu
te scđm spiritū sctificatio=
nis ex resurrectione moꝛ=
tuoꝝ iesu xp̄i dñi nr̄i. ℟m
Dñe ne ī ira tua arguas
me: neq; ī furoꝛe tuo
coꝛripias me Miserē michi
dñe q̄m infirm⁹ sū. ℣. Ti=
moꝛ ⁊ tremoꝛ venerūt sup
me: ⁊ ꝙtexerūt me tenebꝛe ⁊
dixi. Miserere. ℟. ii
Per quē accepim⁹ gr̄az
⁊ aplatum ad obꝛdicutiū fi
dei ī oībus gētibus ꝓ noīe
eius in q̄bus estis ⁊ vos vo
cati iesu xp̄i oībus q̄ sūt ro
me dilectis dei vocatis san
ctis Gr̄a vobis et pax a deo
ꝓtre nr̄o ⁊ dño iesu xp̄o.
℣. Deus qui sedes super
thronū et iudicas equitatē
esto refugiū pauper ī tri
latiōe Quia tu solus labo=
rē ⁊ dolorem ꝙsideras. ℣.
Tibi eni dñe derelictus est
pauper: pupillo tu eris ad
iutoꝛ. Quia. Lectio tercia

Uestis eni michi est de⁹
cui seruio in spū meo
in euāgelio filii ei⁹ q̄ sine ī
termissione memoꝛiā ve=
stri facio semp in oꝛonib⁹
meis obsecrans si quo mō
tandē aliq̄n ꝓsperum iter
habeam ī voluntate dei ve
niēdi ad vos Desideroꝛ vide
re vos vt aliq̄d ī partiar vo
bis gr̄e spiritalis ad confir
mādos vos. ℟. A dextris
est michi dñs ne cōmouear
Propteꝛ hec dilatatū ē coꝛ
meū. Et exultauit lingua
mea. ℣. Cōsolua me dñe
q̄m ꝙpaui i te: dixi dño de⁹
meus es tu. Pꝛo. Glia Et
exul. In. ii. noct. ā Bono=
rū. ā Inclina. ā Dñs fir=
mamētū. ℣. Media nocte
Nolo aūt vos ℣. iiii.
ignoꝛare frēs: q̄z se=
pe ꝓposui venire ad vos ⁊
phibitus sū vsq; adhuc vt
aliquē fructū habeā in vo
bis: sicut et ī ceteris gētib⁹
Grecis ac barbaris: sapiē=
tibus ⁊ insipiētibus debi=
toꝛ sū ita q̄ in me ꝓmptū
est: ⁊ vobis qui rome estis
euangelizare. ℟m Notas

michi fercisti dñe vias vite: ad iplebis me leticia cū vultu tuo. Delectatiões i dextera tua vlq; in finē. ℣ Cōfiterus me dñe qm̄ fpaui in te dixi dño deus meᵘ es tu Delectationes. Lectio. ℣

Non eni erubesco euāgeliū. Virtus eni dei est in salutē oi credēti: iudeo pzimū ⁊ greco Justicia eni dei i eo reuelatur ex fide i fidē: sicut scriptum est Justᵘ aūt ex fide viuit. ℟ Diligam te dñe virtᵘ mea Dñs firmamētū meū ⁊ refugium meum. ℣ Laudans inuocabo dñm et ab inimicis meis saluus ero.

Reuelat Dñs. Icō. vi

eni ira dei de celo sup omnē impietatē ⁊ iniusticiam hominū eoz qui veritatem dei i iniusticia detinēt qz ꝓ notum est dei manifestū est illis. Deus eni illis manifestauit. Inuisibilia enim ipsius a creatura mūdi per ea que facta sunt intellecta 2spiciuntur. Ps. Domini est terra et plenitudo eius. Qbis terrarū ⁊ vniuersi: Qui hītāt i eo ℣. Ipe super maria fundauit eū: ⁊ sup flumia ppauit eū. Qbis ter. Gl̄ia pa. Qui ha. Ih iii. noc. ā. Non sunt loq̄le ā. Exaudiat ā. Domie in vtute ℣: Exaltare domine. De

In illo tē cū dū ista.

poze Cū factᵘ esset ie sus ānoz duodeci alcēdēti bz illis hierosolimā scdz cō suetudinē diei festi remansit puer iesᵘs i hierlz Et exi

Diuel. vene. be. pzelbiteri

Quod rps Scō. vii.

duodenus in medio doctoz sedit audiēs ⁊ interrogans illos humane est humilitatis indiciū: immo etiam eximiū discende humilitatis exemplū. Dei quippe virtus et dei sapia que diuinitᵘ loquitur: Ego sapiētia habito i 2silio: ⁊ eruditis interfum cogitationibus. ℟. Ad te dñe leuaui aiam meā. Deus [illegible] te 2fido nō erubescā ℣ Neq; irrideāt me inimici mei etenī vniuersi q̄ sustinet te nō 2fūdētur. Deᵘ. L. vii

Et bñ q̄ iuuenis erat doctrine subitur⁹ offi ciū paruulus adhuc senio= res audit ⁊ interroga t vt vi delicet eoꝝ punda dispēsa tiōe cōpescat audaciā: q̄ nō solū indocti: sed etiā ipu= bes ad docēdū prūpe: ma gis q̄ ad discendū volūt submitti ℣. Audiā dñe vo cē laudis tue. Et enarrem vniuersa mirabilia tua. ℟. Dñe dilexi decorē domus tue: ⁊ locū habitatiōis glie tue. Et. Luc. ix. Haūt alīs putet dñm ob impitie necessitatē adis se: audisseq̄ vl introgasse magos: audiat q̄d sequat Stupebāt aūt oēs sup pru dētia: ⁊ rñsis ei⁹. Quia igi tur iesꝰ verus deꝰ ⁊ verus homo erat: ad ostendēdū: q̄ homo erat. hoīes magi= stros audiebat: ad ꝙpbā dū q̄ deꝰ erat: eis dē loquē tibꝫ sublimit rel pōdebat. Quod aūt mīi rel pondit Nescieba q̄ i his q̄ pris mei ⁊ c. diuīe hoc maiestati indiciū fuit. De qua alibi ait. Dia querūq̄ habet pa ter: mea sūt. ℣. Abscondi tāq̄ aurū pctā mea ⁊ cela= ui i sinu meo iiq̄tatē meā. Miserere mei deus scdm magnā misericoꝛdiā tuā. ℟. Qm iniq̄tatē meā ego agnosco: ⁊ delictū meū cō tra me est sēp. tibi soli pec= caui. Miserere. Glia. Mi serere. ps. Te deū. ℟. Ex celsꝰ sup oēs gētes dñs Et sup celos glia eiꝰ. In lau= dibꝫ. ā Regnauit ps. Dñs regnauit. ⁊ c. Cap. Bñdic tio ⁊ claritas. Hyᵖ Ecce iā noctis. ℟ Dñs regnauit vt. ō i psalterio. In euāg. ā. Fili q̄d fecisti nobis sic: ego ⁊ pr̄ tuꝰ dolētes q̄rēba mꝰ te: ⁊ q̄d est q̄ me q̄reba tis: nesciebatis q̄ i his que patris mei sūt oportet me esse. ps Bñdictꝰ Oꝝ. No ta q̄s. Et notandum q̄ hymni. O lux beata trini= tas: Noctes surgentes: ⁊ Ecce iam noctis. sicut ponī tur hec dñica dicant dieb⁹ dominicis vsq̄ ad. lxx. ⁊ a Deus omnium vsq̄ ad p̄= ma dominica mī. augusti. Versi. sup nocturnū: cap.

⁊ verſiculi ad laudes vſq; ad ãdzagelimã. et a oim: vſq; ad aduentũ dñi: Verſiculi ante laudes ⁊ ãe ſup laudes vſq; ad lxx. ⁊ a Deus oim: vſq; ad aduentũ dñi: qñ de dñica dicitur Ad pzimã hy⁹. Jam lucis ã. Dñs regit. ꝑ Deus de⁹ me⁹, reſpice. ⁊c vt i pzima dñica aduẽtus. Ad. iii. ãn. Da michi. cp̃m Sana me dñe. ℟. Inclina. ỽ. Auerte. Glia pa, Inclina. vſus Ego dixi. oy Uota ꝙs. Ad ſertã. ã Adiuua me. Cp̃m Dia aũt pbate. ℟. Jn eternũ dñe. ỽ. In celo. ỽ⁹ Dñs regit. vt ſ Ad. ix. ã: Aſpice i me. cp̃. Alter alterius. ℟. Clamaui. ỽ Juſtificatiões. ỽ. Ab occultis oy vt ſ. Alte hoze dicãtur hoc modo diebz dñicis vſq; ad lxx. tm̃ qñ de dñica agit Ad vſ. ã. Dixit dñs. ꝑ Ipſum. ⁊c. cp̃. Dñs aũtẽ dirigat. hy⁹. Lucis creato⁹. ỽ Dirigatur dñe. Quetãt oia illa ꝓdicta in pſalterio In eu ãgel. ã. Puer ieſus pzoficiebat etate ⁊ ſapientia apud deum ⁊ homes. ꝑs Mgt. oy vt ſ. Singulis ſeruis vſq; lxx. ſctõy feſtiui. nõ hñtibz ꝑter ſabbatũ qñ de ſctã maria: et diẽ martꝭ qñ de ſctõ vvileino: ⁊ ꝑter feriã quitã qñ de aplis dꝫ cetur: cãtabitur de ferialibus. ⁊ leget de epliſ pauli ſi fiat de dñica aliqua in tali feria. ¶ Feria. ii. inuitato. Veite exultem⁹ dño ꝑs Jubilem⁹ deo. ⁊c. hy⁹ Somno refecti. In not. ã Dñs defenſor. ꝑs Dñs illuminatio. ⁊c. Ad mat. et hozas ꝑter Via ad matutquerãtur in pſalterio ⁊ ſic de ſingulis feriis ſeq̃ntibz ỽ. Dñe i celo Via ferialis Primum ℟. Quãmagna multitudo dulcedinis tue dñe. Quã abſcõdiſti timẽtibus te. ỽ. Perfeciſti eis q̃ ſperãt in te in ꝙſpectu filioꝝ hoim. Quã. ii. ℟ Benedicã dñm in oi tpe. Sp laus eius i oze meo. ỽ. In dño laudabit aĩa mea audiãt mãſueti ⁊ letent. Sp iii. ℟. Delectare i dño Et dabit tibi petitiões coꝛdis

tuã. ℣ euela dñe vĩã tuã et ſpera in eo et ipſe faciet Et. Gla. Et. ℣ Fiat mia tua. In lauð. ã Miſerere ps Jp̃m. ⁊ c̃ vt i pſalterio cp̃ Vigilate et. hy⁹ Oplẽ doz paterne. ℣. In matutinis dñe. In euageliã Benedictus. ps. Jp̃m. Kyrie eleiſon. ⁊ c̃ vt in pſalterio oz dñicalis. Ad pzimã ã. Deus exaudi ps. De⁹ in noie. p̃. Vti imacu. p̃. Retribue. Sup pſal Quicũq; vult. ã de trinitate ⁊ in gẽs feriã. ℟. Jeſu xp̃e ℣ Qui ſedes. ⁊ c̃. Ad terciã ã Da michi itellectũ. p̃. Legẽ pone. cp̃ Sana me dñe ℟ Sana aiam. ℣. Ego dixi. ℣ Adiutoz me⁹. Kyrie el. pzetes ⁊ c̃ vt ſ. oz dñicalis ad oẽs hozas. Ad. vi. ã. Adiuua me. ps. Dereliquit. cp̃ Dia aũt pzoba. ℟. Bñdicã dñm. ℣. Semp laus. ℣. Dñs regit. ⁊ c. Ad. ix. ã Aſpice in me. p̃ Mirabilia

Alter alterius. ℟. Redime me. ℣. Pes eni me⁹ ℣. Ab occultis. Hoc modo dicãtur hoze i oĩbus feriis vſq; ad lxx. ⁊ a Deus oĩm vſq; ad aduẽtũ dñi qñ de feria agit̃ ſiue de dñica feria liter. Antiphone aũt dicẽde cũ tiv ſq; ad diẽ cineruꝫ Ad vs̃. ã. Inclinauit. ps. Dilexi. ⁊ c̃ vt i pſalterio. ¶ Feria iii. ad mat̃ iuita. Jubilem⁹ deo. p̃. Venite hy⁹. Cõfoztz patri lu. In noc. ã Ut nõ delinquã. p̃ Dixi cuſtodiã. ⁊ c. ℣⁹. Immola deo ſa. i. ℟. Turib⁹ pcipz dñe lachzymas meas Ne ſileas a me remitte michi qñ icola ſũ ego apd̃ te ⁊ pegrin⁹ ℣ Dixi cuſtodiã vias meas vt nõ delinquã i lĩgua mea. Ne ſile. ii. ℟ Statuit dñs ſupza petraz pedes meos ⁊ direxit greſſus meos de⁹ me⁹. Et imiſit i os meũ canticũ nouũ. ℣ Expectãs expectaui dominũ ⁊ reſpexit me ⁊ exaudiuit depcationẽ meã. Et imiſit. iii. ℟ Ego dixi dñe miſerere mei. Sana aiam meã quia peccaui tibi. ℣⁹. Dñe ne in ira tua arguas me neq; i furoze tuo coztipias me Sana Gla Sana

℣. Fiat mia tua. In laud. ā. Scōm magnā. ℣. Miserere. ℟ c̄ vt i psalterio. Ad hos vt s. ¶ Feria. iii Ad vs. ā In winū. ℣. Letat⁹ ℟ c̄ vt i psalterio. ¶ Feria iiii. Ad mat iuiꝰ In manu tua. ps. Veite. hy⁹. Rerū creator. In noct. ā. Auertet dñs. ℣. Dixit iſipiēs. ℟ c̄. ℟. De⁹ vitā. Primū ℟. Paratū cor meū de⁹ paratū cor meū. Cātabo ℟ psalmū dicā dño. ℣⁹. Exurge glia mea exurge psalteriū ℟ cithara exurgā diluculo. Cātabo. ii. ℟ Adiutor meus tibi psallā qr de⁹ suscep-tor meus es Deus meus mia mea. ℣⁹. Eripe me de inimicis meis de⁹ meus ℟ ab iſurgētibz i me libera me. De⁹ me⁹. iii. ℟. Exaudi deus dep̄cationē meā intē de oroni mee. A finibz terre ad te clamaui dñe. ℣⁹ Dū anxiaret cor meū i petra exaltasti me deduxisti me. A finibz. Glia. A fi ℣ Fiat mia tua. In laud. ā. Amplius laua ps. Miserere. ℟ c̄ vt i psalterio. Ad hotas vt s. Ad vesp̄as ā. Beatus vir. ps. Nisi dñs edi fi. ℟ c̄ vt i psalterio. ¶ Feria. v. Ad matu. Inuita. Adorem⁹ dñm. ps. Venite. hy⁹. Nox atra rerum In noc. ā. Dñe deus i adiuto. ps. Saluū me fac ℣. Gaudebunt labia. Primū ℟. Repleat os meum laude vt hymnū dicā glie tue tota die magnificentie tue noli me p̄icere i tp̄e senectutis Cū defecerit virt⁹ mea de⁹ ne derelinq̄s me. ℣ Gaudebunt labia mea dū cātauero tibi ℟ anima mea quā redemisti. Cū. ii. ℟. Gaudebūt labia mea dū cātauero tibi Et anima mea quā redemisti dñe. ℣. Os ℟ lingua mea meditabit̄ iusticiā tuā tota die laudē tuā. Et alia. iii. ℟ Michi aūt adherere deo bonū est. Ponere i dño deo spem meā. ℣. Ut annunciē oēs p̄dicationes tuas in portis filie syon. Ponere. Glia. Ponere. ℣. Fiat mia tua. In laud. ā. Tibi soli. ps. Miserere. ℟ c̄ vt in psalterio.

Ad hozas vt ꝫ. Ad vesp. ā Et ois. p. Memēto. ⁊c. vt i psalterio ¶ Feria. vi Ad matu. iuita Dñm q̄ fecit. p Venite ℣ꝑ Cu trinitatis. In nocʒ. ān. Exultate p Jp̄m. ℣ Intret oō i. ℟ Cōfitebor tibi dñe de⁹ i toto coꝛde meo ⁊ honoꝛificabo nomē tuū i eternū. Qz mia tua dñe magna est sup me. ℣ Et eruisti aiam meam ex iferno iferioꝛi Quia ti. ℟ū Mia tua dñe magna ē super me. Et liberasti aiam meā ex inferno inferioꝛi. ℣ Deus iniq̄ insurexerūt in me ⁊ foꝛtes quesierūt aiaz meā Et. ii. ℟ū Factus est michi dñs in refugium. Et deus meus in auxiliū spei mee ℣ Deus vltionū dñs deus: vltionū libere egit Et. Glia. Et. ℣ Fiat mia. In lauō. ān Sacrificium d coꝛs Miserere ⁊c. vt in psalterio. Ad hozas vt ꝫ. Ad vꝫ. ān. In conspectu ps. Confitebor ⁊c: vt i psalterio. ¶ Supzadictus oꝛdo feriarū de quadragesimali seruet in oib⁹ feriis vsq̄ ad cenā dñi: ⁊ Deus omniū vsq̄ ad aduentū dñi De aliis vero cū suis psal. ad vꝫ ⁊ ad matu. in nocturn. p totū ānū extra tēpus paschale De hym. ⁊ ℣ sicut is ad matu ⁊ ad vꝫ a Dñe ne in ira vsq̄ ad. xl. ⁊ a. Deus omnium vsq̄ ad aduentū dñi. De aliis aūt i laudibz. simr p totū annū extra tēpus paschale: ⁊ n: si i tcia ebdā aduēt⁹ dñi et pzorima ebdā ante pascha. De Pslis vero ad matu. ā Dñe ne in ira vsq̄ ad lxx. tm̄. De aliis aūt super psal. Bñdict⁹. Magnificat. vsq̄ ad. lxx: ⁊ a Deus oim vsq̄ ad aduēt̄ū dñi qñ nō agit de dñica ferialiter Et si aliq̄ festū in aliqua p̄dictaꝝ feriaꝝ ⁊tigerit nichilomin⁹ oꝛdo feriaꝝ de i uitato. aliis psal. ⁊ ℣si. in noc. ℟us. aliis et psal. in laudibus et aliis sup psal. Bñdict⁹. Myst. seruet de seq̄nti feria. ¶ De exeq̄is moꝛtuoꝛū per totū annum

Hoc seruitiū moꝛtuoꝝ p totum annū in

ꝙctu: exceptis diebꝫ dñi-
cis ⁊ festis duplicibꝫ tā vigi
liis q̄ diebꝫ: ⁊ oībus festis.
ix. lect. ⁊ exceptis octauis p̄
cipuis: ⁊ diebꝫ i quibus sit
seruitiū cū regimine chori
⁊ exceptis diebꝰ ꝫ die qua i
cipitur. ℣ Capia: vsq; ad
octauas epyphanie: ⁊ a fe
sta ꝺrta ātē palcha vsq; in
crastinū sāctē trinitatis: ni
si obitꝰ acciderit specialis
In paschali tamen tēpore
si obitus specialis vel āni
uersariū euenerit: cū fiet
cū tribꝫ lec. tñ. ℂ Notan
dū vēro q̄ omnibus festis
ix. lec. tā duplicibus q̄ sim
plicibus ⁊ diebus aliis qui-
bus ℣ Placebo ⁊ ℣ Dirige nō
dicit i cōuētu: debet ebdo-
madarius matricis eccle-
sie p̄riatim per se ante ve-
speras sicut debēt omnes
capellani totius p̄uincie
parrochiales ecclesias re-
gentes exequias mortuoꝝ
cum tribus lectionibus cō
plere. Capellanus autem
parrochialis i ecclesiis vbi
est carentia alterius sacer
dotis: etiam p̄ obitu in die
bꝫ dñicis ⁊ festis. ix. lec. du
plicibus siue ſplicibus nō
debet missā p̄ defunctis ce
lebrare Sed celebret missā
pur seruitiū diei requirit.
Si aūt p̄ corpore p̄nti cele
brādū fuerit et talis ꝑsona
sit mortua q̄ liceat ⁊ dece
at bis eodē die celebrare: i
p̄ma missa non debet su-
mere relicerationes calicis
sed ponere eas i alio calice
si habeat. Sinautē ponāt
in alio vase mūdo. ⁊ post re
linceratiōes vltie misse sū
ptas reponāt p̄me in calicē
⁊ sumāt. ℂ Dñica. ii. post
octa. epiphanie ad vs̄ ℣ Be
nedictus. ꝑs. Ip̄m. ⁊ ceta.
℟ apim. Benedictus deus
Hym. ℣ lux btā tri. ꝰ.
Vespertina oīo In cuāg.
an Frēs cōfortamini i gra
dei q̄ est i xp̄o iesu dño nō

℣ alka. ꝑs. Magt. Dy
Mps sempiterne de
us qui celestia simul et ter
rena moderaris: supplica
tiones populi tui clemen-
ter exaudi. ⁊ pacem tuā nō
stris ꝛcede tēporibus Per
dominū ad matut. muta.

hymni añe pſal. verſi. et. Reia ſicut in prędęti dñica. et ſic fiat oībus dñicis vſq; ad ſeptuageſimam quādo de dominica agitur. Lectiones dę epiſtolis pauli ad Corinthios. Lectio pzima.

PAulus vocat⁹ apls p volūtatē dei ⁊ Soſthenes frater eccle que eſt corinthi ſanctificatis in xp̄o ieſu vocatis ſctis cū oībus qui inuocāt nomen dñi nr̄i ieſu xp̄i in oi loco ipſozum et noſtro. Gratia vobis et pax a deo patre noſtro ⁊ domino Jeſu xp̄o. Reia vt in dñica pzecedenti. Lectō. ii.

GRatias ago deo meo ſēper pzo vobis i gratia que data eſt vobis i xp̄o ieſu. Quia in oībus diuites facti eſtis in illo: in omi verbo: et in omi ſcientia: ſicut teſtimoniū xp̄i cōfirmatum eſt in vobis: ita vt nichil vobis deſit i vlla gratia expectantibus reuelationē dñi noſtri ieſu xp̄i: qui ⁊ cōfirmabit vos vſq; in finē ſine crimine i die aduentus dñi noſtri ieſu xp̄i. Lcō. iii

FIdelis deus per quē vocati eſtis i ſocietatem filii ei⁹ ieſu xp̄i dñi noſtri. Obſecro autez vos fratres per nomen dñi noſtri ieſu xp̄i: vt idipſum dicatis oēs: et non ſint in vobis ſciſmata: ſitis autē perfecti i eodem ſenſu et in eadem ſcientia. Lctō quarta

SIgnificatuz eſt michi de vobis fratres mei ab his qui ſunt cloes: quia cōtentiones inter vos ſunt. Hoc autem dico q̄ vnuſquiſq; veſtrū dicit. Ego quidē ſū pauli: ego autez apollo ego vero cephe ego aūt xp̄i ℣. v

DIuiſus eſt ergo chriſtus nunquid paulus crucifixus eſt pzo vobis aut i noie pauli baptizati eſtis Gratias ago deo meo q̄ neminē veſtrum baptizaui niſi criſpum ⁊ gaiū ne quis dicat q̄ in nomine meo baptizati eſtis. Lectio. vi.

BAptizaui autē ⁊ Stephane domū ceteruz neſcio ſi quē alium veſtrum baptizauerim. Non enī miſit me xp̄s baptizare. ſed

euangelizare: non i sapientia verbi: vt nō euacuetur crux christi. Verbū eni crucis pereuntibus quidē stultitia est: his autez qui salui fiūt: id est nobis virtus dei est. Secundum iohannem

In illo tempoze. Nuptie facte sunt i chana galilee et erat mater ihesu &. Et reliqus. Omelia bede presbyteri. lec. vii

Ihesu vocato itaq; xp̄es dño ad nuptias vinū defecit, vt meliozevino per ipsū mirabili ozdine facto manifestaretur glia i hoie latentis dei et credentiū in eū fides pzoficeret. Quod dicit q̄d michi et tibi est mulier signficat nō se diuinitatis pzincipiū qua miracula erat facturus tpaliter accepisse de matre: sz eternitatē scp habuisse de pte. s. dei.

Donduz inquit venit hoza mea. vt fragilitatez sumpte humanitatis ex te moziendo demonstrē Pzius est. vt potentiā eterne deitatis virtutes operādo patefaciam. Venit ergo hoza fratres. vt quid sibi et matri cōmune esset dominus ostēderet cū eā moriturus in cruce discipulo virgini matrē virginē cōmendare curauit. ℟. cō ix.

Idzie aūt xp̄es sūt vasa aquarū receptui parata Grece eni aqua ydoz noiatur Aqua autē scriptura sacre scientiā designat q̄ suos auditozes et a peccatozū lozde abluere z diuine cognitionis solet fonte potare. Vasa vero in quibus cōtinebāt aqua cozda sunt deuota sctōz. In euāg. ā Nuptie facte sunt i chana galilee z erat ibi iesꝰ cū matia matre eiꝰ. ps. Vidit cū ozōne. Omps sēpiterne deus. Ad vs in euange. ām Deficiēte vino tullit ihesus implere hydrias aqua que in vinū conuersa est allā. ps. Magt. Ozō vt s. ℂ Dñica .iii. sabbō ad vs i euagē. ām Maneant i vobis spes fides caritas tria hec maioz autē his est caritas. ps.

Magnificat. Oratio

Omps sēpiterne deus

infirmitatē nr̄am ꝓpicio re
spice: atq; ad ꝓtegēdū nos
dexterā tue maiestatis extē
de. Per dñm. Cetera vt in
dñica ꝓma Lcōes de epistol
pauli ad corinthi.ii. Lcō.i.

Paulus apostolus iesu
xp̄i per voluntatē dei
⁊ timotheus frater eccl̄ie
dei que est corinthi: cū sāctis
oibus qui sunt in vniuersa
achaia. Gratia vobis ⁊ pax
a deo patre nostro et domi
no iesu christo Lcō.ii

Benedictus deus et pa
ter dñi nostri iesu xp̄i pī mi
sericordiaꝝ: et deus totius
consolationis q̄ cōsolat nos
in oi tribulatiōe nostra: vt
possimus ⁊ ipsi consolari eos
qui i oi ꝓssura sunt p exhor
tationē qua exhortamur et
ipsi a deo. Lectio.iii.

Quoniā sicut abundāt
passiones xp̄i in nobis: ita
⁊ per xp̄m abūdat cōsolatio no
stra. Siue aūt tribulamur
ꝓ nr̄a exhortatiōe et salu
te siue cōsolamur p vestra
consolatione: siue exhorta
mur p nr̄a exhortatione et
salute que operat tollerantiā
earūdem passionum quas ⁊
nos patimur vt spes nostra
firma sit pro vobis. Lectio.iiii.

Scientes quoniam sicut
socii passionū estis: sic
eritis et consolationis. Nō
enim volumus ignorare vos
fratres de tribulatione no
stra que facta est in asia: quā
supra modum grauati su
mus et supra virtutem: ita
vt taderet nos etiam viue
re. Tu autē. Lcō.v.

Sed et ipsi i nobisipsis
responsum mortis habuim⁹
vt nō simus fidentes in no
bis sed i dño q̄ suscitat mor
tuos qui de tantis periculis
eripuit nos in quo speramus

Quoniā Lectio sexta.
et adhuc eripiet adiu
uantibus et vobis in oratio
nibus ꝓ nobis: vt ex mul
tarum personis facierū ei⁹
que nobis est donationis p
multos gratie agantur ꝓ
nobis. Nam gloria nostra
hec est testimonium conscie
tie nostre q̄ in simplicitate
et sinceritate dei: ⁊ non i sa
pientia carnali sed i grā dei cō
uersati sum⁹. Secr̄ math.

In illo tpe: Cũ descendisset Jesus de monte secute sũt eũ turbe multe. Et ecce lepzosus veniẽs adorabat eũ dicẽs. Dñe si vis potes me mundare. Et reliqua. Omelia ozigenis doctozis. Lectio septima.

Descendẽte dño de mõte: hoc est iclinante se ad hũanitatẽ: ecce homo lepzosus vnus ex illis q̃ curationẽ querebãt qui leuamẽ deliderabãt: adozabat eum dicẽs. Dñe si vis potes me mũdare. Tu aũt. L. viii.

Vide dñe inquit digne adozari: q̃ merito coleris: te ego vt dñm adozo: ideoq; & dominũ dico: opzapzius cõtestans: & sic verba loquẽs Per te enim omnia facta sunt. Tu ergo domine si vis potes me mundare. Voluntas tua opus est: quia & opera voluntati tue obediunt: ideoq; si vis potes me mundare. Lectõ. ix.

Respondit autem dominus lepzolo. Confiteris quia ego possum. pzoficteris: quia si ego volo fit: ideoq; volo. Mũdare. Voluntatem pzecaris: potestiam confiteris: volo mundare Magnifice credis magnifice & mũdaris. Plenissime confiteris: plenissime letificaris: volo mundare. In euangelio. ãn. Cum descendisset iesus de monte: ecce lepzosus veniens adorabat eum dicens: domine si vis potes me mundare: & extendens iesus manum tetigit eum dicens: volo mũdare alleluya. ps. Benedictus. Cetera ad matutinas et hozas vt in pzima dominica cum ozatione. Omnipotens sempiterne deus in firmitatem. Ad vesperas. euangel. ana. Domine puer meus iacet paraliticus in domo et male tozquetur: ego dico tibi ego veniam & curabo eum. ps. Magnificat. Oratio vt supza. Lectiones de feria. Lectio pzima.

Dei enim filius iesus christus qui in vobis per nos pzedicatus est per me siluanum & timotheum non fuit in illo est: & non est:

in illo fuit. Quotquot enim promissiones dei sunt: in illo est. Ideo & per ipsum dicimus amē deo ad gloriā nostram. Lectio secūda

QUi autem confirmat nos nobiscum in xpō qui et unxit nos deus est & q̄ signauit nos et dedit pignus spiritus in cordibus nostris. Ego autem testem deū iuoco i animam meā quia parcens vobis non veni ultra corinthum. Letō. iii.

NOn quia dominamur fidei vestre: sed adiutores sumus gaudii vestri. Nam fide statis. Statim autem hoc ipsum apud me ne iterū in tristicia venirem ad vos Si enim ego contristo vos et quis est qui me letificet nisi qui contristatur ex me.

¶ Dominica. iii. Sabbato. Ad vesperas in euangelio. ān. Fratres glorificate et portate dominum in corpore vestro alleluya. psal.

UMagnificat. Oratio

Eus qui nos in tātis periculis constitutos p humana scis fragilitate nō pos se subsistere: da nobis salutem mentis et corporis: vt ea que pro peccatis nostris patimur te adiuuante vincamur. Per dominū. Lectera vtš. Lectiōes de apostolis pauli ad Galla. Letō. i.

PAulus apostolus non ab hominibus neq; p hoiem sed per iesum christū et deum patrem qui suscitauit eum a mortuis: & qui mecum sunt omnes fratres ecclesiis galathie. Lectio. ii

GRatia vobis et pax a deo patre et dño nostro iesu christo qui dedit semetipsum pro peccatis nostris: vt eriperet nos de presenti seculo nequā: secūdum voluntatē dei et patris nostri cui est gloria in secula seculorum amen. Lectio. iii.

MIror q̄ sic tācito trāsferrimini ab eo q̄ vos vocauit in gratiam christi i aliud euangelium quod nō est aliud nisi sūt aliqui qui vos conturbant: et volunt conuertere euāgelium xpi Sed licet nos vel angelus de celo euangelizet vobis

ꝓterꝯ euãgelizauim⁹ vo
bis anathema sit. Lcõ. iiii.

MOdo eni hoibus sua-
deo aut deo: aut que-
ro hominibus placere? Si
adhuc hoib⁹ placerem: ꝛ̄pi
seruus nõ essem. Notũ eni
vobis facio fratres euãge-
liũ qđ euangelizatum est a
me qz non est scđm hoiem.

NEqz ei ab hoie L. vi
go accepi illud neqz
didici: sed ꝑ revelationẽ ie-
su ꝛ̄pi. Audistis eni cõuersa
tionẽ meã aliqñ i iudaismo
qñ supza modũ ꝑsequebar
eccliaz dei ⁊ expugnabã illã

QUm aũt placuit L. vi
ei qui segregauit me
de vtero matris mee: ⁊ vo-
cauit ꝑ gratiam suam vt re
uelaret filium suũ in me vt
euangelizarẽ illũ in genti-
bus: continuo nõ acquieui
carni ⁊ sanguini: neqz veni
hierosolimam ad anteces-
res meos apl̄os: sed abii in
arabiã ⁊ iterum reuerl⁹ sũ
damascũ. Dom matheu.

IN illo tẽpze. Ascẽdẽ
te iesu in nauiculã: se-
cuti sunt eum discipuli eius
Et ecce motus magnus fa-
ctus est in mari. Et reliqua
Omelia origenis doctoris.

INgressus Lcõ. vii.
ergo nauiculam domi
nus fratres: fecit mare tur
bari. Commouit ventos:
concitauit fluct⁹ Cur hoc?
Ideo vt discipulos mitte-
ret in timorem: ⁊ suũ auxi-
lium postularẽt: suamqz po
tentiam rogantibus mani-
festaret. Lcõ. viii.

DOminus vero inquit
euãgelista dormiebat Dor
miebat quidem corpze: sed
vigilabat deitate Dormie
bat vero corpze: deitate vo
concitabat mare: ⁊ iterũ re
placabat. Ipe qui dormie-
bat: illud verbũ sanctum di
cit. Ego dormio: et cor meu
vigilat. Tu autem do-
mine miserere. Lectio nona.

AD quem accedentes
discipuli: suscitabant
eum dicentes. Domine sal
ua nos perimus. Tanto
fuerant metu conterriti: et
pene animo alienati: vt ir-
ruerent in eum: et non mo
deste aut leuit suggererẽt:

sed turbulenter suscitarent eū dicentes Domine salua nos perimus. In euangelio. ān. Ascendente ihū in nauiculam: ecce motus magnus factus est in' mari: et suscitauerunt eum discipuli eius dicentes: domine salua nos. ℟. Benedictus. Cetera ad matutinas ⁊ horas vt in prima dominica: cum oratione. Deus qui nos in tantis peri. Ad vesperas in euangelio. ān. Dixit ihesus discipulis suis quid timidi estis modice fidei: tunc surgens iperauit ventis ⁊ mari: ⁊ facta est tranquillitas magna. ps. Magt. Oratio vt supra. Lectiones feriales. Lectio prima.

POst ānos tres veni hierosolimam videre petrum ⁊ mansi apud eum diebus quindecim. Alium autem apostolorum neminem vidi nisi iacobū fratrem domini. Quae autem scribo vobis: ecce coram deo quia non mentior. Tu autem domine miserere nostri. Lectio secunda.

DEinde veni i partes syrie et cilicie. Eram autem ignotus facie ecclesiis iudee que erant i xp̄o. Tantū autem auditū habebant: quoniā q̄ persequebatur nos aliquando nunc euangelizat fidem quā aliquādo expugnabat: et i me clarificabāt deum. Lectio iii.

DEinde post ānos quatuordecim: iterum ascēdi hierosolimā cū barnaba assumpto et tito. Ascēdi aut tē secundū reuelationē dñi et contuli cū illis euangeliū quod p̄dico i gentibus. Ite lectiones de feria. lect. i

SEd neq; titus q̄ mecū erat cum esset gentilis compulsus est circumcidi ꝛ p̄opter introductos falsos fratres: qui subintroierūt explorare libertatē nostrā quam habemus i christo iesu: vt nos in seruitutem redigerent. Lectio secunda.

QVibus neq; ad horā cessimus subiectioni: vt veritas euāgelii permaneat apud vos. Ab his aūt qui videbantur esse aliq̄d

quales aliquãdo fuerit nichil mea interest. Lectõ. iii.

DEus autẽ personam hois nõ accepit. Michi autẽ q̃ videbãtur aliq̃d esse nichil contulerũt Sed econtra cũ vidissent q̃ creditũ est michi euãgeliũ p̃putii sicut ꝫ petro circũcisionis. Qui enĩ operatus est petro in aplatũ circumcisionis operat⁹ est ꝫ michi inter gentes. Dñica. v. Sabbato. Ad vs. In euange. ãn.

Fratres perfecti estote paẽ habete ꝫ deus dilectiõis et pacis erit vobiscũ allã. ℣

EMagnificat. Oratio

Familiã tuã q̃s dñe cõtinua pietate custodi vt q̃ i sola spe gratie celestis innititur tua sẽper protectione muniat. Per dñm. Lectra vt s. Lectiões de aplis. ℣auli ad Ephesios. L. i.

PAulus apls xp̃i iesu p̃ voluntatez dei sãctis oĩbus q̃ sunt ephesi et fidelibus i xp̃o iesu. Gratia vobis et pax a deo p̃e nostro Et dño iesu xp̃o Sec. ii Benedictus deus et pater dñi nostri iesu xp̃i: qui benedixit nos i omi benedictione spũali in celestibus i xp̃o iesu. Sicut elegit nos in ipso ante mũdi constitutionem vt essemus sancti ꝫ immaculati i conspectu ei⁹ in caritate. Lectio tercia.

QUi p̃destinauit nos in adoptionẽ filiorũ per iesũ xp̃m i ipsum sc̃dm p̃positũ voluntatis sue: in laudẽ glorie gratie sue in qua gratificauit nos in dilecto filio suo. Lectio quarta

IN quo habemus redẽptionẽ p̃ sanguinẽ ei⁹ remissionẽ peccatorũ secundum diuitias gratie eius q̃ superabundauit i nobis in oi sapiẽtia et p̃udẽtia. Lv

UT notum faceret nobis sacramentũ volũtatis sue sc̃dm beneplacitũ eius qđ p̃posuit i eo i dispẽsatione plenitudinis tẽporum instaurare: omia i chr̃isto que in celis et que in terra sunt i ipso. Lectio sexta

IN quo etiã nos sorte vocati sumus p̃destinati sc̃dm p̃positũ eius q̃

oia operat scom cõsiliũ vo=
lũtatis sue: vt simus in lau
dẽ glozie eius nos q̃ ãte spe
rauimus i xpo. Dcõz lucã
In illo tẽpoze. Regrel
sus est iesus ĩ virtu=
tute spũs in galileã: ⁊ fama
exiit per vniuersã regionẽ
de illo Et reliqua. Sermo
ex cõmentario venerabilis
bede przelbyteri. Lcõ. vii.
Virtutẽ spũs signa mi
raculozum dicit. Iesꝰ
ergo in virtute spiritus re=
gressus esse: ⁊ in synagogis
eozũ docuisse perhibetur.
Unde merito ⁊ magnifica
tur a przesentibꝰ et per ab=
sentes quosq̃ fama vulga=
tus asseritur. Lectio. viii.
Intrauit ergo iesꝰ die
sabbati i synagogã vt
ritum legis mosayce cumu
lo gratie celestis adimple=
ret Et surrexit legere. Oõ
dns stando iectozis suscepit
officium: humilime dispen
sationis eius est iditiũ Pul
chze iesus ubzum przophete
clausum accepit: sed reno=
lutum legit: quia mysteriũ
icarnationis sue ꝓphetarũ
voce przescriptũ et przius su
scepit exhibẽdũ: ⁊ post mor
talibus aperuit intelligen=
dum. Lcõ nona.
Et cũ placuisset iesus
libzũ reddidit ministro ⁊ se
dit. Libzũ dns oibus q̃ ade
rant audientibus legit. Le
ctũ vero ministro reddidit
quia cũ esset i mundo palã
locutus est mundo: semper
docens i synagoga et i tem
plo quo omẽs iudei conue
uerant cõuenire. Sed ad
celestia regressurus: his qui
ab initio ipsum viderũt et
ministri fuerunt sermonis
euãgelizãdi officiũ tradidit
In euãge. ã. Et cũ placui
set iesus libzũ reddidit mi=
nistro et sedit ⁊ omniũ i sy=
nagoga oculi erat intendẽ=
tes i eum. Benedictus
Cetera ad matuti. ⁊ hozas
vt in prima dnica cum oza=
tione. Familiã tuã Ad vs
In euange. ãn. Cepit iesꝰ
dicere ad illos quia hodie i
pleta est hec scriptura i au=
ribus vestris allã. ps Ma
gnificat. Dõ. vis. Cz=
ciones feriales. Lco prima

IN quo et vos cum audistis verbū veritatis euāgeliū salutis vestre i quo et credentes signati estis spū promissionis sctō: q̄ est pign⁹ hereditatis nr̄e i redemptionem acquisitionis i laudē glie ipsius. Lctō. ii

PROpterea ⁊ ego audiens fidē vestrā q̄ est i xp̄o iesu ⁊ dilectionē i oēs sanctos: non cesso gratias agere p̄o vobis memoriā vestri faciens i orationib⁹ meis: vt deus dñi nr̄i iesu xp̄i pater glorie det vobis spm̄ sapientie et reuelationis i agnitionem eius illuminatos oculos cordis vestri. Lectio tercia.

VT sciatis q̄ sit spes vocationis eius. ⁊ q̄ diuitie glorie hereditatis eius in sanctis. Et que sit superemines magnitudo virtutis eius i nos i q̄ credim⁹ secundū operationē potētie virtutis ei⁹ i nos quā operat⁹ est i xp̄o suscitās eū a mortuis ⁊ cōstituēs ad dexterā suā i celestibus ¶ Ite lectiones tertiales. Lcō. i.

ET vos cōuiuificauit cum essetis mortui delictis et peccatis vestris in quibus aliquando ambulastis secundū seculum mūdi huius i secundū principem potestatis aeris huius spiritus i qui nunc operatur in filii diffidentie. Lctō sexta.

IN quibus et nos omnes aliquando conuersati sumus in desideriis carnis nostre facientes voluntates carnis ⁊ cogitationū et eramus natura filii ire sicut et ceteri. Deus autē q̄ diues est i misericordia propter nimiā caritatem suam qua dilexit nos ⁊ cum essemus mortui peccatis conuiuificauit nos i xp̄o. Lctō. iii

HUius rei gratia ego paulus iūctus xp̄o iesu p̄o vobis gentibus. si tamen audistis dispensationē gratie dei q̄ data est michi i vobis i quoniā secūdū reuelationē notū michi factum est sacramētum sicut supra scripsi in breui p̄out potestis legentes intelligere p̄udētiam meā in mīs

stetio xpi. ¶ De alleluya claudat̃ o. Sabbō primo ãte lxx. claudatur alleluya a duob⁹ post nonã xpletã i medio chori stãtib⁹ ꝛ subiũ gẽtib⁹. Bñdicam⁹ dño allã Deo gratias allã allã allã. ¶ Rubrica de festis infra lxx. cõtigenti. ꝛ xl. Notãdũ ꝙ si aliquod festũ dupler in sabbato primo añ primam dñicã. lxx. vl̃ i aliis sabbad vsq; ad q̃dragesimã euenerit: lectiõe vesperi erũt omnino de lectõ: ꝛ mẽoria tãtuz de dñica. Et si in dñica infra tempus predictũ tale festuz euenerit: totũ fiat de festo: et tm̃ mẽoria fiat de dñica: tã in primis vesperis ꝙ in secũdis ꝛ matuti. cum añis ꝛ versiculis dominicam contingentibus: ꝛ oõne dñicali: ꝛ in crastino si a festo. ix. lectio. vacauerit incipiatur hystoria ferialis cum. iii. lectantũ de expositione euãg. nõ impediente festo. iii. lect. et dicet sup psal. Bñdictus añã contigens feriam: et sequatur ozo dominicalis. et si quod ymnus fit de euange. infra talẽ hystoriã debet pretermitti. Si vero festũ simplex. ix. lectio. in tali sabbato euenerit: vespe. in sabbato dicant de dñica: ꝛ fiat memoria de sancto. Si vo dominica euenerit tale festum differatur vsq; in crastinuz si vacauerit a festo. ix. lec. ꝛ in dominica ad vẽs. incipiatur de sancto ad capitulum et fiat memoria de dñica. Si vero festũ sancte agnẽs quod nõ ꝓtest differri i crastinũ ꝓpter sequens festũ sancti vincentii vel aliud cõsimile in hymõi dñica euenerit: differatur i tertiã feriã Festũ añ̃ sabbati ꝛ sedalitia ni si in dominica lxx. contigerit: anticipet sicut supza notatum est quãdo contigit dñica ꝑma post oct̃. epiphanie. In quacũq; feria a lxx: vsq; ad caput ieiunii festuz iii. lect. contigerit hñs ꝓpã legendã totũ seruituz fiat de eo: nisi ex causa percantationis alicuius hystorie de qua in dominica ꝓpter festũ duplex dici non potuit: et ꝓpterea illa in medijs fe-

ris ꝑantãda ſpediat. Nñ
vo dẽ tali feſto triũ lc. dicit
fiat memoria de. lxx. ad vs
et ad matu. ⁊ ad miſſã: que
lcz mẽoria i nullo feſto omit
titur: nec in feſto purificati
onis: in q̃ feſto etiã ſi i dñi-
ca euenerit fiat mẽo. de lxx
cũ ãn. ⁊ oõne dñicalibus.
Sed ſi feſtũ purificationis
euenerit in dñica añ lxx. nõ
fiet mẽoria de dñica In do
minicis vero nichil fiet de fe
ſtis. iii. lec. niſi mẽoria tãtũ
Si aũt de feſtis ſcõr huius
tꝑis minus pleñe hic inuenit
querat infra i feſtis eorũdẽ
Et fiat ſeruitiũ de aplis: ỏ
ſctõ vvillo: ⁊ de dñica infra
lxx. vſq; ad caput ieiunii.
¶ Dñica. lxx. ſabbato ad
vs. Deꝰ in adiutoriũ. Glo
ria ꝑri. vſq; Amẽ. Laus tibi dñe rex ethne glie
Abhinc vſq; ad miſſa in vi
gil. paſche non dicitur alla
ſz i ꝓncipio horaꝝ loco alla
dicetur Laus tibi domine.
lc. Ah. Bñdictꝰ. ps. Ipm.
Ꝑ ipm. Bñdictus deꝰ ⁊
Rem Igit ꝑfecti. Hymnꝰ.
Deꝰ creator. v. Uelytina

ctõ. In euange. ãn. Plan
tauerat aũt dñs deꝰ paradi
ſum voluptatis a ꝓncipio i
quo poſuit hoiem quẽ for-
mauerat. ps Magt. Dẽo.

Reces populi tui que
ſumꝰ dñe clementer
exaudi: vt qui iuſte pro pec
catis noſtris affligimur pro
tui nois glia miſericorditer
liberemur. Per dñm. Ad
natuti. inuita. Preoccupe
mus facie dñi Et i pſalmis
iubilemꝰ ei. ps. Uenite. vſq;
Saluatari noſtro. ⁊ tunc re
petatur inuita. Preoccupe
mus. ⁊ chorꝫ. ỏ. Nñ deus
magnus. lc. Hym. Primo
dierũ oim. In. i. nocte. ãn.
Seruite. Beatꝰ vir. lc.
ỏ. Mẽor tui Penthateu
cus moyſi ſcribat ⁊ legatur
vſq; ad paſſionẽ dñi: exce-
pta ꝓma ebdomad xl. ⁊ ad
datur ſi opus fuerit ioſue:
iudicũ: et ruth. L. i.

In ꝓncipio creauit deꝰ
celum et terrã: terra autẽ
erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tene
bre erant ſup faciem abyſſi
et ſpiritus dñi ferebat ſup
aquas. Dixitq; deus. Fiat

lux. Et facta est lux. Et vidit deꝰ lucē q̄ esset bona: et diuisit lucē a tenebris. Appellauitq̄ lucē diem: ⁊ tenebras noctē Factūq̄ ē vespere ⁊ mane dies vnꝰ. ℣. In pr̄incipio fecit deꝰ celū ⁊ terrā: et creauit in ea hoiem. Ad imaginē ⁊ similitudinē suā. ℟. Formauit igit̄ dñs hoiem de limo terre: ⁊ ispirauit in faciē eius spiraculū vite. Ad imagi. Lectō. ii.

EXit quoq̄ deꝰ. Fiat firmamētū in medio aquarū ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentū: diuisitq̄ aquas que erāt sub firmamēto ab his que erant sup firmamētuz Et factū est ita Vocauitq̄ firmamentū celū. Et factu est vespere ⁊ mane dies secundus. ℣. In pr̄icipio deus creauit celū ⁊ terrā: ⁊ spiritꝰ dñi ferebat sup aquas Et vidit deus cūcta que fecera: ⁊ erant valde bona. ℟ Igit̄ pfecti sūt celi ⁊ terra: et ois ornatꝰ eoꝝ. Et vidit

EXitq̄ vero deꝰ. iii. Cōgregent̄ aque que sub celo sunt i locū vnū: et appareat arida. Factūq̄ ē ita. Et vocauit deus aridā terram: cōgregationesq̄ aquaꝝ appellauit maria Et vidit deus q̄ esset bonū Et ait. Germinet terra herbā virentem ⁊ facientē semen et lignū pomiferum faciēs fructum tuxta genus suum cuius semē in semetipso sit super terram. Et factum ē ita. ℣. Igitur perfecti sūt celi ⁊ terra: ⁊ ois ornatꝰ eorum: compleuitq̄ deꝰ die se primo opus suum quod fecerat. Et requisuit ab omi ope quod patrarat. ℟. Viditq̄ deus cūcta que fecerat et erant valde bona. Et requieuit. Glorīa pa. Et requieuit, In. ii. nocturn. ān. Bonorum ips. Conserua me dñe. ꝛc. ℟. Media nocte. Sermo beati augustini epi'scopi. Lectio. ḡrta

MAgna dignitas humane conditiōis esse scitur: vt nō solo iubentis sermone: vt alia ser dieꝝ opera. Sꝫ concilio sancte trinitatis et ope maiestat̄ diuine creatꝰ

est homo: vt ex prime cõditiõis honore intelligeret q̃tum suo conditori deberet: dum tantum in conditione mox dignitatis priuilegiũ prestitit ei conditor: vt tanto ardentius amaret cõditorem: q̃to mirabili⁹ se ab eo conditum intelligeret. ℣. Formauit igitur dñs hoiez de limo terre Et inspirauit in faciem eius spiraculũ vite: et factus est homo i aiaz viuentem. ℟. In principio fecit deus celum ⁊ terram: ⁊ creauit i ea hoiem. ℣. Et. ℣.

Faciamus inquit hoiem ad imaginem ⁊ similitudinem nostram. Nec ob hoc solum q̃ sancte trinitatis consilio sic ab excellẽtia conditoris conditus est sed etiam q̃ ad imaginem ⁊ similitudinem suã: ipse creator omnium eum creauit: q̃ nulli alii ex creaturis donauit. ℣. Tulit ergo dominꝰ hominem et posuit eum in paradisum voluptatis. Ut operaretur et custodiret illum. ℟. Plantauerat autẽ dominus deus paradisum voluptatis a principio in q̃ posuit hominem quem formauerat. Ant. Lectio sexta

Que imago diligentius exteriozis hominis nobilitate est intuenda. Primo siquidem vt sicuti deus vnus semp vbiq̃ totus est: omnia viuificans: mouens ⁊ gubernãs sicut apostolus confirmat: q̃ in eo viuimus mouemur et sumus: sic et aia in suo corpore vbiq̃ tota viget: et viuificans illud mouens et gubernans. ℣. Plantauerat aũt dñs deus paradisũ voluptatis a principio. In quo posuit hominem quẽ formauerat. ℟. Plantauerat aũt dñs de⁹ lignum pulchrum visu ⁊ ad vescendũ suaue: lignũ etiã vite in medio paradisi. In quo. Glia. In. Ant. Nõ sũt loquele. ℣. Celi enarrãt. ℟. Exaltare domine. Secõm matheum

In illo tpe. Dixit ihc⁹ discipulis suis parabolã hãc. Simile est regnũ celoz homini pfamilias: q̃ exiit primo mane cõducere ope-

rarios i vineam suã, Et re ligua. Omelia beati grego rii pape. Lectio septima

Patrisfamilias simili tudinẽ fratres nemo alius tenet nisi redẽptor noster qui regit quos condidit et electos suos sic possidet i hoc mundo quasi subiectos dñs i domo. Qui habet vineam vniuersã scilicet ecclesiam q̃ ab abel iusto vsq; ad vltimũ electum q̃ i fine mũdi nascitur est quot sãctos ptulit q̃si tot palmites milit. ℣. Dixit dñs ad adã de ligno quod est in medio paradisi ne comedas. In qua hora comederis morte morieris. ℟. Precepit ei dominus deus ex omni ligno paradiso comede: de ligno aũt scientie boni et mali ne comedas. In qua. ℣. viii.

Hic itaq; paterfamilias ad excolendam vineam suam: mane hora tercia sexta nona et vndecima operarios conducit: quia a mundi huius initio vsq; in finem ad erudiendam plebẽ fideliũ predicatores mittere non desistit. Varietas horarum quibus operarii i vinee culturam mittũtur varia signat tempora i quibus sancti operarii vtiq; fideles ad spiritalez vineam excolendam missi sunt. ℣. Dixit dominus deus non est bonum esse hominem solum. Faciamus ei adiutoriũ simile sibi. ℟. Ade vero non inueniebatur adiutor similis eius: dixit vero de⁹

Faciamus. Lectõ ix.

Mane quippe mundi fuit ab adam vsq; ad Noee. Tercia a noe vsq; ad abrahã. Sexta ab abrahã vsq; ad moysen. Nona a moyse vsq; ad aduẽtũ dñi. Undecima ab aduẽtu dñi vsq; ad finem seculi Diuersis ergo horis operarii in vineam mittũtur: quia i diuersis etatibus homines per diuinam gratiam ad bona operãda vocantur. ℣. Ubi est abel frater tuus dixit dñs ad cayn: nescio domie nunquid custos fris mei sũ ego et dixit ad eum quid fecisti Ecce vox sanguinis fratris

tui abel clamat ad me de terra. ℣. Maledicta terra in opere tuo q̃ aperuit os suũ et suscepit sanguinẽ fratris tui de manu tua. Ecce Gloria. Ecce Reincipiat Rejũ Vbi est abel. ℣ps. Te deũ.

non dicatur vt ℣ notatur i prima dñica aduentus dñi ℣ia ferialis. ℟. Immisit dñs sopozem i adam ⁊ tulit vnam de costis eius: ⁊ edificauit costam quã tulerat dominus de adã i mulierẽ: et adduxit eã ad adam vt videret quid vocaret eã. Et vocauit nomen eius virago: quia de viro suo sumpta est ℣. Hoc nunc os ex ossibus meis et caro de carne mea. Et vocauit. ℟. Dũ ambularet dñs in paradisum ad auram post meridiẽ clamauit: et dixit: adam vbi es: audiui dñe vocem tuam. Et abscõdi me. ℣. Vocem tuã dñe audiui i paradiso et timui eo q̃ nudus essem. Et abscõdi. ℟. In sudoze vultus tui vesceris pane tuo dixit dñs ad adam. Cũ operatus fueris terrã nõ dabit fructꝰ suos: sed spinas ⁊ tribulos germinabit tibi. ℣. Pzo eo q̃ obedisti voci vxoris tue pluscꝫ mee maledicta terra i opere tuo. Cum opera. ℟. Ecce adam quasi vnus ex nobis factus est sciens bonũ ⁊ malum. Videte ne sozte sumat de ligno vite et viuat i eternum. ℣. Collocauit ãte paradisum cherubin: ⁊ flameũ gladium atq; versatilem ad custodiendam viã ligni vite dicens. Videte ne. ℣. Fiat miseri cozdia. In laudibus. ãn.

Miserere mei deus ⁊ a delicto meo mũda me q̃z tibi soli peccaui. ℣. Jpm ãn. Cõfiteboz tibi dñe q̃m exaudisti me. ℣ps. Cõfitemini dño q̃m. ãn. Deus deꝰ meus ad te de luce vigilo: q̃z factus es adiutoz meus. ℣. Jpm. ã Benedictus es firmaméto celi ⁊ laudabilis i secula deus noster. ℣. Benedicite omia. ã. Laudate dñm de celis. ℣. Jpm. Hi psalmi dicanturi laudibus diebus dñicis: vsq; ad' pascha q̃m de tpali agitur. Lp

Bñdictio et claritas. hym. Jã nũc paterna cla. Et no candũ ℣ hymni. Deus creator oim. Pzimo dierũ. et Jã nunc paterna cla. sicut ponuntur hæc dñica: dicãt diebus dñicis vsq; ad quadzagesimã: et a pzima dñica kalẽdas augusti vsq; ad aduentũ dñi quãdo de dñica agitur. ℟ Dñs re. In cuã. ã Sike est regnũ celoz homini patrifamilias q̃ exiit pzimo mane ꝛducere oparios in vineã suã. ℣ Bñdictus oz. Pzeces populi tui. Ad pzimã. ã Conuẽtione autẽ facta cũ operariis ex denario diurno misit eos i vineam suã. ℣ Deus de⁹ me⁹ respice. Et reli psalmi vsq; in pzima dñica adductus extenta ℣ loco psalmi. Confiteminj: dicat psalmus. Dominus regnauit. Et sic dicãtur oibus diebus dñicis vsq; ad pascha quando de dñica agitur. ãn Te deum patrẽ. ℣ Quicũq; vult sal. Capm Dñe miserere. ℟. Jesu xpe. ℟ Qui sedes. rc̃ Ad tertiã ñ. Jte et vos i vineã meã: et qd̃ iustũ fuerit dabo vobis. ℣ Legẽ pone cab. Dana me dñe. ℟ Adiutoz meus esto dñe. Ne derelinquas me. ℟ Neq; despicias me deus salutaris meus. Ne dere. Gla pri. Adiutoz. ℟ Ego dixi. ox. Pzeces populi tui. Ad tertiã. ã Quid hic statis tota die ociosi: rñderũt et dixerũt nemo nos conduxit. ℣ Defecit. cab Dia aũt ybate. ℟ Deus misereat nri Et benedicat nos. ℟ Jlluminet vultum suũ super nos et misereatur nri. Et bñdic. Glia. Deus. ℟ Dñs regit. Ox vt supza. Ad ix. ãn. Quid hic statis tota die ociosi: ite et vos i vineã meã. ℣ Mirabilia. capm Alter alteri⁹ ℟. Custodi nos dñe vt pupillã oculi. ℟ Sub vmbza alarum tuarum ptege nos Ut pu. Gloria pri. Custodi. ℟ Ab occultis meis. Oto vt supza. Ad vesp̃as. ã Dixit dñs. ℣ Jpm. rc̃. capm. Dñs aũt dirigat. ℟ Spes mea dñe. A iuuẽtute mea. ℟ In te confirmatus sum

ex vtero de ventre matris mee tu es meus ꝓtector. Antiꝰ. Gloria patri Spes mea. Hoc Ant. dicatur singulis diebus ad vs vsq; ad. xl. qñ de tpali agitur ꝑterꝙ in sabbat. Hyꝫ. Lucis creator. ℣ Dirigat. ℟ eua. ℣ Dixit pfamilias operariis suis quid hic statis tota die ociosi at illi rñdentes dixerunt: qz nemo nos cõduxit ite i vineã meã et quod iustum fuerit dabo vobis. ꝑs Mgt. ox Preces ppli tui. Completo. verꝰ non mutatur vsq; in diem sabbati post cineres. ¶ Et notandum qꝫ vlicule q ponuntur hac die singulis dñicis vsq; ad. xl. debent dici. Vis vo hozalia. s. Iduto; meus. ꝛc. cum capitulis et vii. ꝓphetatis singulis diebus vsq; ad idem tẽpus: nisi cũ de aliquo festo agatur dicunt ad hozas excepto die cineꝝ cũ reliq; diebꝫ sequẽtibꝫ vbi mutãtur ãe et cap. ad hozas. In feriis vo hymni ℟ ãe tam in matutis ꝙ i vel. ꝓter ãs super psal. Magnificat. ℟ Benedicꝫ vsq; ad. xl. sumãtur de feria. Oy vo dñical vsq; ad diem cineꝝ semꝙ dicatur ad hozas. ¶ Feria secũda ad matu. inuitt. Venite Jubilemus deo. Hymnus Sõno reker. In noct. ãn. Dñs defensor. ꝑs Dñs illuminatio. ꝛc. ℣ Dñe ie.

¶ Ꝓtulit ter. L. ra herbã virentẽ ℟ afferentẽ semen iuxta genus suũ: lignũq; faciẽs fructũ: et habẽs vnũqdq; semẽ secõm spem suã. Et vidit deus qꝫ esset bonũ: factũq; est vespere ℟ mane dies tertia.

Dixit aũt deus. l. ii. Fiãt luminaria i firmamento celi: et diuidant diẽ ac noctẽ et sint in signa et tempora et dies et ãnos: vt luceant in firmamento celi et illuminent terrã. Et factum est ita. Letõ. iii.

¶ Fecitq; deus duo magna luminaria: luminare maius vt ꝓesset diei et luminare minus vt ꝓesset nocti. Et stellas ¶ posuit eas in firmamẽto celi

vt lucerēt sup terrā: ⁊ pel-
lent diei ac nocti: ⁊ diuide-
rēt lucē ac tenebras. Et vi
dit deus qđ esset bonū: ⁊ fa
ctū est vespe et mane dies
quartus. ℣. Fiat mia tua.
In laudi. ān Miserere. ℣.
Jpm. ⁊c. Cpm. Vigilate.
Hy⁹ Splendor pater. ℣⁹.
In matuti. In euāge. ān.
Cum autē sero factū esset
dixit dñs vinee ꝓcuratori
suo voca oparios et redde
illis mercedē. ℣. Bñdictus
Ryziel. ⁊c. Oco. Pzeces po
puli tui. Suffragia dicant
Ad ꝑmā. ān Deus exaudi
me. ℣s. Deus in noie tuo. ān.
Adesto. ℣s Muicūq vult.
Ad terciā. ān. Da michi. ℣
Legem pone. Capitulum
Sana me dñe. ℟. Adiutor
meus. ℣ Ego dixi. Ryziel.
⁊c. Oratio. Pzeces populi
Ad sextā ān Adiuua me. ℣
Defecit. Capitulū Omia
autē. ℟. Deus misereat.
℣⁹. Dñs regit. Ryziel. ⁊c.
Oratio vt supza. Ad nonā
ān. Aspice in me. ℣s Mira
bilia. Capitulū. Alter alte
rius. ℟. Custodi nos. ℣⁹.
Ab occulti. Ryziel. ⁊c. Oco
vt. ℣. Ad vesperas ān. Inclis
nauit. ℣s Dilexi. ⁊c. Cpm
Dñs aūt dirigat. ℟. Spes
mea. Hy⁹. Immense celi.
℣. Dirigatur. In euāge. ℟
Voca operarios et redde il
lis mercedē suā dicit dñs.
℣s Mgt. Oco Pzeces po
puli tui. Feria .iii. Lec .i.

DIxit etiā deus. Pzo
ducant aq̄ reptile aīe
viuentis et volatile sup ter
ram: sub firmamento celi.
Creauitq̄ deus cete gran-
dia ⁊ oēm aiam viuentē at
q̄ motabilē quam pzoduxe
rāt aque in species suas: ⁊
oē volatile secūz genꝰ suū

ET vidit deus Lc .ii.
quod esset bonū: bñ-
dixitq̄ eis dicens. Crescite
⁊ multiplicamini ⁊ reple
te aquas maꝝ auesq̄ mul-
tiplicent sup terrā. Et fa-
ctum est vespe ⁊ mane dies
quintus. Lectio tercia.

DIxit quoq̄ deꝰ. Pzo
ducat terra animā vi
uentē in genere suo: iumē-
ta et reptilia et bestias ter-
re secūdū species suas. Fa

ctũqz est ita. In euãge. ãn
Hinouissimi vna hora fece
rũt ⁊ pares illos nobis feci
sti qui portauimus pondus
dici et estus. ps. Bñdictus
ad vesp̃as in euãge. u. Di
xit autẽ paterfamilias ami
ce nõ facio tibi iniuriã: nõ=
ne ex denario cõueniisti me
cũ: tolle qd̃ tuũ est ⁊ vade.
ps. Magt. ẽc. Feria .iii.

ET ferẽt deus. Le. i.
bestias terre iuxta spẽ
cies suas: ⁊ iumenta ⁊ oñe
reptile terre in genere suo
Et vidit deus q̃ esset bonũ
et ait. Faciamus hoiem ad
imaginẽ ⁊ similitudinẽ no
stram: ⁊ pẽsit pisc̃ibus ma
ris ⁊ volatilibus celi et be=
stiis: vniuersęqz terre om=
niqz reptili quod mouetur
in terra. Lectio libri

ET creauit deꝰ hoiem
ad imaginẽ et similitudinẽ
suã masculũ ⁊ feminã crea
uit eos. Bñdixitqz illis deꝰ
et ait. Crescite ⁊ multipli=
camini ⁊ replete terram: et
subiicite eã: et dñamini pi=
scibus maris ⁊ volatilibus
celi: et vniuersis animanti
bus que mouent sup terrã

VIxitqz deus Le. iii.
Ecce dedi vobis om=
nem herbã afferentẽ semẽ
super terrã: et vniuersa li=
gna que habent in semetip
sis sementẽ generis sui vt
sint vobis in escã: et cunctis
animãtibus terre: omni=
volucri celi et vniuersis q̃
mouent in terra: et in qui=
bus est aia viuens: vt ha=
beãt ad vescẽdũ. Et factũ
est ita Viditqz deus cunc=
que fecerat: et erant valde
bona. Et factũ est vespe et
mane dies sextus. In eua=
ge. iii. Tolle quod tuũ est
et vade: qz ego bonus sum
dicit dñs. ps. Benedictus.
ad vesp̃as in euangel. an.
Amice non facio tibi iniu=
riã: nõne ex denario conue
nisti mecũ tolle qd̃ tuũ est ⁊
vade. ps Magt. Feria .v.

IGitur ptecti Le. i.
sunt celi ⁊ terra: ⁊ oꝫ
ornatus eoꝝũ. Cõpleuitqz
deus die septimo opus suũ
quod fecerat et requieuit
die septimo ab oñi opeqd̃
patrarat. Et bñdixit deus

die leptimo ⁊ sanctificauit illū: qz in ipo cessauerat ab oñi ope suo qđ creauit dē⁹ ut faceret. Letō .ii.

ISte gñationes celi ⁊ terre qñ creati sunt in die quo fecit dñs celū et terrā: et oñe virgultū agri ātēq̄ oriret in terra: omnēq̄ herbā regionis pziusq̄ germinaret Nō enī pluerat dñs dē⁹ sup terrā: et hō non erat q̄ operaret terrā: sed fons ascēdebat e terra irrigans vniuersam superficiē terre. .i.ti

EFormauit igit̄ dē⁹ hominē de limo terre: ⁊ inspirauit in faciē ei⁹ spiraculū vite: et fact⁹ est homo in aiam viuentē. Plātauerat aūt dñs deus paradisū voluptat̄ a pncipio in quo posuit hoiem quē formauerat In euāg. Nō licet michi facere qđ volo an oculus tuus nequā est: qz ego bonus sum dicit dñs. ps. Bñ dictus. Ad vs. in euāge. ā. Sic erūt nouissimi pmi et pzimi nouissimi: multi enī sunt vocati: pauci vero electi. ꝑ Magt. ℂ Feria. vi.

PRoduxitq̄ Lec. i. dñs de⁹ de humo omne lignū pulchzū visu: ⁊ ad vescendū suaue: lignū etiā vite in medio paradisi: lignūq̄ scientie boni ⁊ mali Et fluui⁹ egrediebat de loco voluptatis ad irrigādū paradisum q̄ inde diuidit in quattuoz capita. Le. ii.

OMēvni physon: ip se est q̄ circuit omnē terrā eiulath vbi nascit aurū: et aurū terre illi⁹ optimū est. Ibiq̄ inuenit bdellium: ⁊ lapis onichin⁹. L. iii.

ET nomē fluuii secundi gyō: ipe est q̄ circuit oēm terrā ethiopie. Nomen vero flumis tertii tygris: ipse vadit ⁊tra assyrios. Fluui⁹ vero q̄rtus ipse est eufrates. In euangelio ān. Erūt pmi nouissimi et nouissimi pmi: multi enim sunt vocati: pauci vero electi dicit dñs. ps. Bñdictus Ad vs. in euāge. ā. Multi enī sunt vocati: pauci vero electi dicit dñs. ps. Magt. ℂ Sabbato dicet de dñica cū mēoria de. lxx. ān. Dic

erunt nouissimi. ꝛc. vt. ℟.

Dnica. lx. rabbō ad vs. ān. Benedictus. hs Ihm. Lhm. Benedictus deus ⁊ pater. ℟. Bñdicens ergo deꝰ noe ait: neqꝫ vltra maledicam terre ꝓpter hoies Ad imaginē ꝯppe dei factꝰ est homo. ℣. Hoc erit signū federis iter me ⁊ terrā: arcū meū ponā in nubibꝰ celi. Ad. Glia. Ad ima. Hyꝰ Deus creatoꝛ. ℣. Uespertina oō. In euāge. ān. Loquēs dñs ad noe dixit: ponā arcū meū in nubibus celi: ⁊ erit signū federis inter me ⁊ inter terrā. ℣. Magt.

DEus ꝯ ꝯspicis Oō qꝛ ex nulla nr̄a actione ꝯfidimꝰ cōcede ꝓpicius vt ꝯtra aduersa oīa doctoris gētiū ꝓtectione muniamur: Per dñm. Ad matu. Inuitato. Dñs deus magnus dñs. Et rex magnꝰ sup oēs deos. hs. Venite. Et notandū q dicto inuitato. post ꝓmū versū ps. Venite. incipiat lcōs ℣lus ibi. Quoniā nō repel. ⁊ sic fiat alibi cū inuitato. fuerit de lra ps. Venite. Hyꝰ. Primo dierū Ju. i. noc. ā. Seruite. hs. Btūs vir. ℣. Memoꝛ fui. Lectio ꝓma

NOe vero cū ꝯgētorū esset ānoꝛ genuit sem cham: ⁊ iaphet. Cūq cepissēt hoies multiplicari sup terrā et filios ꝓcreassent: vidētes filii dei filias hominū q essēt pulchꝛe: acceperunt vxoꝛes sibi ex omnibus quas elegerāt. ℟. Dixit dñs ad noe finis vniuerse carnis venit coꝛam me. Repleta est terra iniquitate eoꝛ: et ego dispердā eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis leuigat: mansiūculas in ea facies. Repleta. Lectio secunda.

DIxitqꝫ deus. Non ꝓmanebit spūs meꝰ in hoie in eternū: qꝛ caro est. Eruntqꝫ dies illiꝰ centū viginti ānoꝛ. Gigantes aūt erant sup terrā in diebus illis. Postqꝫ enim ingressi sunt filii dei ad filias hoim illeqꝫ genuerūt isti sunt potētes a ſculo viri famosi. ℣. Quadꝛagita dies ⁊ noctis

ripti sunt celi: et ex oi carne habête spm vite. Ingressi sũt i archã: et clausit a tergis hostium dñs. ℣. Noe vo et vxor ei⁹ filii ei⁹ et vxores filiorũ eius Ingressi. Lcõ. tii

Videns autẽ de⁹ q̃ multa malicia hoim esset i terra: et cũcta cogitatio cordis intẽta esset ad malũ oi tempore: penituit eũ q̃ hominẽ fecisset i terra: et pcauens i futurum: et tact⁹ dolore cordis intrinsecus: delebo inquit hominẽ quẽ creaui a facie terre: ab homine vsq; ad animãtia a reptili vsq; ad volucres celi: penitet enim me fecisse eos Noe vero iuenit gratiã coram deo. ℟. Facto diluuio super terrã quadragita diebus multiplicate sũt aque. Et eleuauerũt archã in sublime a terra. ℣. Vehementer mũ dauerunt aq̃ et repleuerunt oia in superficie terre Et. Gla. Et. In. ti. no. ãn Bonor. p. Cõlerus. ℟. ℣. Media nocte. Hodie lcõnes ℣ sermone bti iohis epi de lapsu ꝑmi hois L. tii

Nemo est qui nesciat i principio hoiem sic a deo plasmatũ vt instrueret prudẽtia: cõsilio fumaret: rationis capax diuina ꝓuidẽtia redderet Instrueret inquã prudẽtia: qua hostis calliditatẽ vitaret Cõsilio quo salutaria ac recta ꝙqui reret. Ratione: qua deo genitori parendũ esse cognosceret. ℟. Archa ferebatur sup aquas: et aq̃ nimiũ prelente. Operiunt mõtes excelsi sub vniuerso celo. ℣. Aqua cubit quindeci supergrediẽte montes quos operuerat Operti. Lcõ. v

Deleni dñs deus videns hoiem inocẽtẽ quẽ fecerat: instruxit monuit: et armauit Quippe q̃ cum diabolo fuerat pugnaturus: velut quibusdã armis: hoc ẽ prudẽtia z silio: rõne fuerat instruend⁹. ℟. Deleti cũctis substãtiis sup terrã Remãsit sol⁹ noe et qui cũ eo erãt in archa. ℣. Consũpta vo omni carne et oibus i quib⁹ erat spiraculum vite. Remãsit. Lcõ lexta.

ADidit ꝓterea legem qua dei voluntatem cognoscere: & qđ ꝛtemnenti euenire posset addiscere. Qui qđem hō incaut⁹ plus diabolo ꝙ sus dēti ꝙ dño inbenti ꝙlenlit: lic & vitā quā habuit ydidit: & mozte quā ignozabat accepit. ℟ Per actis centū q̄nq̄gīta diebus dñs aquas iminuit. Fontes abyssi & catharactas celi claulit pluuiaq̄ de celo cessare fecit. ℣ Recozdat⁹ dñs noe et eoz qui erāt cum eo Fōtes. Gla Fōtes. In. iii noc. ān Non sunt loq̄le. ꝓs Celi enarrāt. ℣ Exaltare.

IN illo t. Hom̄ luc̄ Cū turba plurima cōueniret ad iesū: et de ciuitatib⁹ pperarēt ad eū: dixit p similitudinē Exiit q̄ seminat seiare semē suū Et rel

Vmei. vti greg. papr. l. vii

HAnc similitudinē fratres per semetipsū dominus dignatus est exponere. Sed vnū nobis ad iquirendū reliquit: videlicet satozē quem nullū melius ꝙ ipm dñm iesum xp̄m intelligere debemus: q̄ homo factus semen ℣bi dei i cozdibus hominū seminauit. ℟ Requieuit archa mense septimo super montes armenie Et aque ibāt et decrescebāt vsq; ad decimū mensem. ℣⁹ Decimo enī mense p̄imo die mēsis cacumina montiū apparuerūt Et

QUi aūt secus L. viij vią hi sunt q̄ audiunt Et cū audierit: confestim venit sathanas & aufert ℣bū qđ seminatū est i cozdibus eoz Qz sunt nōnulli q̄ verbum dei audiūt: sz dū in eo rū cozdibus imundā cogitationē imundioz secr̄ operatio quasi a viātibus ℣bū dei ꝛculcat ne fructificare possit. ℟ Volens noe scire si tā cessassent aq̄: emisit columbā q̄ ramū virēt olive in oze suo deferens Ad archā reuersa est. ℣ Deferēs autē signū clementie dei columba i oze suo. Ad archā.

DAm qui L. cō nonas lupza ꝓtrā: qui cum audierint cū gaudio suscipiūt verbū. Qz sūt nōnulli

qui cū verbū dei p̄dicari audiūt: totis votis se seruatu ros p̄mittūt: sed vbi locus peccandi aduenerit: subito q̄d̄ p̄z⁹ p̄miserāt obliuisc̄ tur. Nō autē in spinis cecidit: hi sunt q̄ audierūt Spine vero vite et pctā significāt. Nō aūt cecidit i terraz bonā: hi sunt q̄ in cozde bono z optimo v̄bū retinent: et fructū afferūt i patiētia. ℟. Bñdicēs ergo. ℣ Hoc erit. vtq̄. Pascha sexagesime. ℟. Edificauit noe altare dño offerēs sup illud olocaustū odozatus est dñs odozē suauitatis z bñdixit eis Crescite et multiplicamini z replete terrā. ℣ Ecce ego statuā pactū meū vobiscū: z cū semine vēo p̄stvos. Crescite ℟. Ponā arcū meū i nubibus celi dixit dñs ad noe. Et recozdaboz federis mei quod pepigi tecū. ℣. Cūq̄z obduxero nubibus celum: apparebit arcus me⁹ in nubibz. Et recoz. ℟ Per memetipz iurauī dicit dñs: nō adiiciā vltra aquas diluuii super terram: pacti mei recozdaboz: Ut nō perdā aq̄s diluuii oēm carnē. ℣ Ponā arcū meū in nubibus celi z iurabo per dexterā meā Ut nō. ℟ Noe vir iust⁹ at q̄ perfectus cū deo ābulauit Et fecit oia q̄cūq̄z p̄cepit ei deus. ℣. Fecit sibi archā noe vt saluaret vniuersum semē eius Et. ℣ Fiat mia tua dñe. In laudibz. ā

SEcūdum multitudinem miserationū tuarum dñe dele iniq̄tatē meam. ℣ Miserere. ā Deus meus es tu et cōfiteboz tibi deus meus es tu et exaltabo te. ℣ Confitemini. ān. Ad te de luce vigilo deus vt videā virtutē tuā. ℣ De⁹ de⁹ meus. ā Hymnū dicite et superexaltate eū i scla bñdicite. ℣ Bñdicite. ā Oēs angeli eius laudate dñm de celis. ℣ Laudate. cap Bñdictio et. hy⁹ Jā nūc p̄. ℣ Dñs reg̃. In euā. ān Cū turba plurima q̄ueniēt ad iesū et de ciuitatibus p̄perarēt ad eū dixit p̄ similitudinē: exiit q̄ seminat seiare semē suū. ℣ Bñdictus. oz.

De⁹ qui ꝓspicis. Ad.i.ān. Exiit ꝙ semiat semare semē suū: et dū semiat aliud cecidit i terrā bonā et fecit fructū cētuplū. ℣ De⁹ de⁹ meus respice. ℟ Te deum. ℣ Quicūq; vult. ꝛc. Ad.iii.ā Semē cecidit i terrā bonā et obtulit fructū i patiētia ℣. Legē po. cap. Sana me ℟. Adiutor. ℣ Ego dixi. Dñovis. Ad. vi.ā. Semē cecidit i terrā bonā ⁊ obtulit fructū aliꝺ cēteſimū: et aliud ſexageſimū. ℣. Fecit. cap. Dia ātpbs. ℟ Deus miſereat. ℣. Dñs regit Dñovis. Ad.ix.ā Semen cecidit in terrā bonā ⁊ oꝛtū fecit fructū cētuplū. ℣ Mirabilia. cp. Alter alteri⁹ ℟ Cuſtodi. ℣ Ab occl. oꝛvis Advs. ā Dixit dñs. ℣ Ipꝛ ꝛc. cap. Dñs aūt. ℟ Spes mea. hy⁹ Lucis cre. ℣ Dirigat. In euā. ā Jeſus hec dicēs clamabat ꝙ habet aures audiēdi audiat. ℣ Mgt oꝛ. Deus ꝙ conſpicis. ꝛc. Feria. v. ad mat. inuit. Venite. ℣ Jubilem⁹. hy⁹ Sōno refec. In noc. ā Do min⁹ deſcēdꝛ. ℣ Dñs fili⁹.

Hᵉ Dñe i ceto. Le.i. Hᵉ ſunt ghatiōes noe. Noe vir iuſt⁹ atq; ꝑfectus fuit i generationibus ſuis. Cū deo ābulauit et genuit tres filios ſem cha ⁊ iaphet Coꝛrupta ē aūt terra coꝛā deo: ⁊ repleta ē iniqtate. ii

Qᵘmq; vidiſſet de⁹ terrā eſſe coꝛruptaz: ois quippe caro coꝛrupat viam ſuā ſup terrā Dixit ad noe Finis vniuerſe carnis venit coꝛā me. Repleta eſt terra iniqtate a facie eoꝛ: ⁊ ego diſperdā eos cū terra. ſ. iii.

Dixit de⁹ ad noe: Fac tibi archam de lignis leuigatis māſiūculas in ea facies et bitumine linies intrinſecus et extrinſecus: et ſic facies eā Trecentoꝛ cubitoꝛ erit longitudo arche: quinquagita cubitoꝛ latitudo: ⁊ trigita cubitoꝛ altitudo illi⁹. In euā. ān Nobis datū eſt noſſe myſteriū regni dei ceteꝛ aūt i parabol dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. ℣. Vbidict⁹. Advs. in eua. ā. Semē eſt ūbum dei ſatoꝛ

aūt xp̄s: oīs q̄ audit eū ma
nebit ietnū. ℟ Mgt. ℭ Fe
ria.iii.l.i.
Eneſtrā
Hvero in archa facies:
et in cubito ꝙcūmabis ſum
mitatē illius. Hoſtiū arche
pones in latere deoꝛſū. Ce
nacula ⁊ triſtega facies i ea
Ecce ego adducā diluuii a-
quas ſup terrā: vt iterficiā
omnē carnē in qua ſpūs vi
te eſt ſubter celū. Lctō.ii.
Et vniuerſa itaq̄ q̄
in terra ſunt ꝙcūmē-
tur. Ponāq̄ fed⁹ meū tecū
et ingredier archā tu ⁊ filii
tui: vxoꝛ tua ⁊ vxores filio
rū tuoꝝ tecū. Et ex cūctis
aiantib⁹ vniuerſe carnis bi
na induces in archā: vt vi-
uant tecū: maſculini ſexus
et feminini. Lectio tercia.
De volucrib⁹ iuxta ge
nus ſuū: ⁊ de iumenti
in genere ſuo ⁊ ex oīi repti
li terre ſecūdū genus ſuū:
bina ex omnibus ingredi
tur tecum vt poſſint viue-
re. Tolles ergo tecū ex om
nibus eſcis que mandi poſ
ſunt: et compoꝛtabis apud
te: et erunt tam tibi q̄ illis
in cibū. Fecit ergo noe oīa
que p̄ceperat ei deus. In
euāge. ān. Qui verbū dei
retinēt coꝛde pfecto ⁊ opti-
mo fructū afferūt in patiē
tia. ps. Bñdictus. Ad vs.
In euāge. ān Quod autē
ceciđit in terrā bonā hi ſūt
qui in coꝛde bono ⁊ optimo
verbū retinēt ⁊ fructū affe
rūt in patientia. ps. Mgt.
ℭ Feria quarta. Lctō.i.
Dixitq̄ dñs ad noe In
gredere tu ⁊ omis do-
mus tua in archā: te eni vi
di iuſtū coꝛā me in gñatiōe
hac. Ex oībus animantib⁹
mundis tolles ſeptena ⁊ ſe
ptena: maſculū et feminā.
De animantib⁹ L.ii.
Overo non mūdis duo
et duo: maſculū ⁊ feminā.
Sed ⁊ de volatilib⁹ celi ſe-
ptena ⁊ ſeptena: maſculū ⁊
feminā: vt ſaluet ſemē ſup
faciē vniuerſe terre. L.iii.
Adhuc eni ⁊ poſt dies
ſeptē ego pluā ſuper
terrā q̄dꝛaginta dieb⁹ ⁊ q̄-
dꝛagīta noctibus: ⁊ delebo
oēm ſubſtantiā quā feci de
ſuperficie terre. In euāg. ā.

Si vere fratres diuites esse cupitis veras diuitias amate. ℣s. Benedict⁹. Ad vs ān. Si culmē veri honoris queritis ad illam celestē patriā ꝯtotius ꝓperate. ps. Magt. ℭ Feria. v. Le. l.

EXcit ergo noe omnia que mādauerat ei dominus. Eratq; sexcentox annox quādo diluuii aque mundauerūt sup terrā Et ingressus est noe ⁊ filii eius vxor eius: et vxores filiorū eius cū eo in archam ꝓpter aquas diluuii. Lectio sēda

DE animantib⁹ quoq; mundis et imundis: et de volucribus ⁊ ex omni qđ mouet sup terrā: duo ⁊ duo ingressa sūt ad noe in archā: masculus et femina sicut ꝓceperat deus noe. Cūq; trālissent septē dies aque diluuii inundauerūt super terrā. Lectio tercia.

ANno sexcentesimo vite noe: mense sēdo: septimodecimo die mēsis: rupti sunt oēs fontes abyssi magne: ⁊ catharacte celi aperte sunt Et facta est pluuia sup terrā quadraginta diebus et quadraginta noctibus. In euāge ān. Mobis datū est. ps. Benedictus Require in feria. ii. ad matuti. Ad vs. in euāgel. ān. Semen est verbū dei. ps. Mgt. Require vt supra in feria. ii. ℭ Feriā. vi. Le. l.

IN articulo aūt diei illius ingressus est noe ⁊ sem ⁊ chā ⁊ iaphet filii ei⁹ et vxor illi⁹ ⁊ tres vxores filiox ei⁹ cū eis in archā: ipsi et oēs aial sēdm gen⁹ suū: vniuersaq; iumenta in genere suo: et oēs qđ mouet sup terrā in genere suo: cū ctīsq; volatile sēdz gen⁹ suū. Lectio .ii.

MIuerse aues quēcq; volucres ingresse sunt ad noe in archā bina ⁊ bina: ex oī carne in qua erat spūs vite. Et que ingressa sunt mascul⁹ et femina ex oī carne introierūt sicut ꝓcepat ei de⁹. Le. iii

ET inclusit eū dñs de foris. Factūq; est diluuiū quadraginta diebus super terrā ⁊ multiplicate sunt aq; et eleuauerunt ar

chã in sublime a terra. Ve hementerq; inundauerũt: et omnia repleuerũt in superficie terre Pozro archa ferebatur sup aquas: et aq̃ p̃ualuerũt nimis sup terram. In euãg. ã. Qui verbũ dei. ps. Bñdict⁹. vt in vpis. feria. iii. Advesp̃as. ℟. Quod autẽ cecidit. vt. ℟. Sabbato dicet ō dñs si vacauerit: cũ mẽozia de. lx. ã. Si culmẽ. vt. ℟. feria. iiii. ad vel. ℣ Dñica in. l. sabbato ad vs. ã. Bñdict⁹. ps Ipm. ℟ Ipm Bñdictus dr⁹ ⁊ pater. ℣ Reuertẽti. hy⁹ Deus creatoz. ℣. Vespẽtina. In euage. ãn. Dũ staret abzahã ad radicẽ mam bze vidit tres pueros declẽdentes p viam tres vidit ⁊ vnũ adozauit. p̃ Mgt. op.

℣ Reces nr̃as q̃s dom̃ine clementer exaudi: atq; a pcõz vinculis absolutos: ab oñi nos aduersitate custodi. Per dñm. ad matuti. ℣ nuncia. In manu tua dñe. Oñs fines terre. ps. Venite. hy⁹ Pzio die rũ. In. i. noc. ã. Seruite. p̃. Btũs vir. ℣ Memoz fui

HE sunt gñatiões thare. Thare genuit abzam ⁊ nachoz ⁊ arã Pozro aram genuit loth. Moz tuusq; est arã ãte thare patrẽ suũ: in terra natiuitat sue. ℣. Locut⁹ est dñs ad abzahã dicens: egredere de terra et de cognatiõe tua: ⁊ veni in terrã quã monstrauero tibi Et faciã te crescere in gentẽ magnã. ℣. Bñdicẽs bñdicã tibi et multiplicabo te. Et. Lectio sca

OBzerunt aũt abzam ⁊ nachoz vxozes. Nomen vxozis abzam sarai: ⁊ nomẽ vxoz nachoz melcha filia arã p̃is melche ⁊ p̃is iesse Erat aũt sarai sterilis nec habebat liberos. ℣ Apparuerunt tres viri abzahe ad ilicem mãbze: ⁊ dixit ad eos: dñe si iueni gr̃az i oculis vr̃is. Trãsite ⁊ recẽscite in loco isto. ℣ Afferã paxillũ aq̃ vt lauẽt pedes vr̃i.

EXiit itaq; Trã. thare abzam filiũ sacum ⁊ loth filiũ arã filiũ sui et sarai nurũ suam vxorẽ

abrā filii sui ⁊ eduxit eos de vr chaldeoꝝ vt intrēt in terrā chanaā. Venerūtq; vsq; ad aran: ⁊ habitauerūt ibi. Et facti sunt dies thare ducentoꝝ q̄nq; ānoꝝ: et mortuus est in aran. ℣. Reuertenti abrā a cede quattuoꝝ regū: occurrit ei rex salem melchisedech offerēs panē et vinū. Erat eni dei sacerdos. Et bñdixit illi. ℟. Bñdict⁹ abrahā deo altissimo q̄ creauit celū ⁊ terrā. Erat. Glia. Et. In. ii. noc. ā Bonoꝝ. ℟s. Cōserua. ℣. Media nocte. Sermo bti iohānis epi de tide abrahe ⁊ immolatione ysaac. Lectio. iiii.

Fides est religiōis sanctissime fundamentū caritatis vinculum: amoris subsidium. Hec scientiatē firmat: castitatē roborat: dignitates exornat. In pueris splēdet: in iuuenib⁹ floret: in senectis apparet: gubernat sexus grad⁹ pudicit officia cūcta custodit: i paupere grata est i mediocre leta: in locuplete honesta. ℣. Eduxit dñs abrahā foras ⁊ ait illi. Suspice celū ⁊ nūera stellas si potes sic erit semē tuū ℟. Credidit abrahā deo: ⁊ reputatū est illi ad iusticiam. Suspi. Lectō. v.

Fides amicitiā seruat collegia copulat: artes cōmendat. Nullum despicit: nullū retēnit: nulli de est: nili q̄ ei forte defuerit. Fides mādata tenet: p̄cepta seruat: promissa cūmat Fides familiares efficit deo amicos constituit xp̄o. Neq; eni quisq; fidei promissa recipiet: nisi professionē actib⁹ seruet: aut premioꝝ cōpos potest existere q̄ promissam fidem noluerit conseruare: vt iam aut iplete fidei merces homini repēdetur: aut violate pena competēs tribuat. ℣. Dixit aūt dñs ad abrahā ego sum: ⁊ pactum meū tecum. Circūcidet in vobis omne masculinū: et erit signū inter me et semē tuū. ℟. Ex te nāq; egredietur in quo oēs gentes bñdicent. Sanctifi. Lec. vi.

Fides sit ab abrahā ducamus exordium:

qui cū i occidua ꝙstituꝰ eta
te filiū a deo ꝓmissū se cre-
deret accepturū: ⁊ fidei ꝓpu
tū in filio ꝓspexit: et i stel-
laꝝ numeꝝ suã sobolẽ re dū
dantẽ fide eadẽ cõperit. ℟.
Clamoꝝ iquit dñs sodomo
rū et gomoꝝre venit ad me
Descẽdã ⁊ videbo vtrū cla
moꝛem ope ꝙpleuerint. ℣.
Abꝛahã stabat coꝝã deo et
ait absit a te dñe vt ꝑdas iu
stū cū ipio. Descẽ Gl'a. De
scẽ. In.iii.no.ãn. Nõ sũt
loq̃le. ꝑs Celi enarrãt. ℣.

EXaltare. D.lucã
IN illo tẽpe: Assumpsit
iesus duodecim discipulos
suos et ait illis: Ecce ascen
dim⁹ hierosolymã: ⁊ ꝙsum
mabũtur oia q̃ scripta sũt
per ꝓphetas de filio hois
Et ꝙ. Ome.bti greg.pape

OCcasionẽ suã dñs ℣.7
ꝓdicens ffres magis
se filiũ hois q̃ filiũ dei ap-
pellari voluit: vt ostẽderet
qꝝ ꝑ hoc qđ fili⁹ hois fuit ꝑ
tuit teneri: flagellari: cruci
figi diuinitas aũt ipassibi-
lis mãsit. ℟. Dit ãt abꝛahã
ad dñz: obsecro dñe mi: nõ
deleas oẽm locũ ꝓpter iu-
stos decẽ Rñdit dñs de⁹ nõ
delebo ꝓpter decẽ. ℣ Ne q̃
so dñe iracat̃ si loquãr se-
mel q̃d facies si iuenti fue-
rint decẽ. Respõ. L.viii

QUm ergo dñs hierico
apꝛopiquauit: cecus
illuiatus est videlicet gen⁹
humanũ qꝝ cũ moꝛtalitate
carnis nãe indutus fuit: ad
suã immoꝛtalitatẽ nos re-
foꝛmauit Bene aũt cec⁹ iste
sec⁹ viã sedere et mẽdicare
dicit: qꝝ sunt nõnulli q̃ nec
sec⁹ viã sedẽt nec mẽdicãt:
id est q̃ nec deũ credũt: nec
spiritales diuitias ab eo q̃-
runt. ℟. Descẽdẽs ergo de⁹
ab abꝛahã pluit ignẽ ⁊ sul-
phur sup sodomã. Abꝛahã
mane surgẽs stetit: et euer
sas vꝛbes alonge ꝙspexit. ℣
Recoꝛdatus est deus abꝛa-
he et liberauit loth de sub-
uersione sodome. Abꝛahã

SUnt iterũ ⁊ alii ℣.ix
qui secus viã sedent:
sed nõ mẽdicãt: sicut quer
si et falsi xp̃iani qui deũ cre
dunt: sed a bono opere to-
pentes: spiritales diuitias

quere non studeñt. Adhuc etiã sunt alii q̃ secus viã sedent et mẽdicãt: id est q̃ deum credũt: et celestẽ gliam assiduis oz̃onibus q̃rere nõ cessant. ℟. Secus sedebat secus viã trãseunte dño: et exclamauit ad eũ: ait ei dñs Quid vis vt facã tibi rabboni vt videã lumen. ℣. Stãs aũt iesus iussit eum adduci ad se ⁊ cum appropiquasset interrogauit eum dicens. Quid vis. Gla. Quid vis. Hoc ℟. Cecus. non dicturi ferijs: sz i dñica trin. Feria ferialia. ℟. Dũ staret abrahã ad ilicẽ mãbre vidit tres pueros dilcẽdentes p viã Tres vidit et vnũ adorauit. ℣. Cunqz eleuasset oculos apparuerũt ei tres viri stãtes iuxta eũ. Tres. ℟. Tentauit deus abrahã et dixit ad eñ Tolle filiũ tuum quẽ diligis ysaac ⁊ offeres illũ ibi in olocaustũ super vnũ montiũ quẽ dixero tibi. ℣. Vocat⁹ quoqz a dño respõdit absq̃ et dixit ei dñs Tolle. ℟. Igit abrahã de nocte consurgens abiit ad montẽ quẽ monstraturus erat ei de⁹. Vt immolaret ysaac quẽ genuit. ℣. Edificato altari ⁊ desup lignis ĩpositis gladiũ arripuit manũ erexit. Vt. Gla. Vt. ℣. Angelus dñi vocauit abrahã dicens Ne extẽdas manum tuã sup puerum neq̃ timeas dñm. ℣. Cũqz extẽdisset manũ vt imolaret filium ecce ãgelus dñi clamauit dicẽs Ne. ℟. Vocauit angelus dñi abrahã de celo dicẽs. Bñdicã tibi et multiplicabo te sicut stellas celi. ℣. Et benedicẽtur i semine tuo omes gẽtes terre q̃ obedisti voci mee Bñdi. ℟. Dormiuit abrahã cum pãtribus suis ⁊ plãxerunt eũ ysaac et ismael. Et post obitũ eius bñdixit de⁹ filio ei⁹ ysaac. ℣. Qui orauit ad dominũ et dedit illi de vtroq̃ sterili filiũ. Et post. Gloria Et. ℣. Fiat mia. In lau.

Auerte dñe faciẽ tuã a peccatis meis et oẽs iniquitates meas dele. ℣. Miserere. ℣. Fortitudo mea laus mea dñs ⁊ factꝰ est mi

chti salutē. ℣ Cōfitemini ℟. In matutinis dñe meditabor in te qz factꝰ es adiutor meꝰ. ℣ Deꝰ deꝰ meus ℟ Vigilabo ad te. ℣ Benedicamus patrē ⁊ filiū in scla cū sctō spū. ℟ Benedicite. ℟ Juuenes ⁊ virgines seues cū iunioribz laudent nomē domini. ℣ Laudate. Cap Benedictio ⁊ cla. hyꝰ. Jā nunc pater: ℣ Dominus regit. In euāge. ℟ Ecce ascēdimus hierosolymā et consūmabūtur oia q̄ scripta sunt p pphetas de filio hois. ℣ Benedictus. or Preces nostras. Ad. i. ℟ Iter faciēte iesu dum ābularet iericho cecꝰ clamabat ad eū vt lumē recipe meretur. ℣ Deus deꝰ meus respice. ℟ Te deū. ℣ Qui cūqz vult. ⁊c. Ad. iii. ℟ Cecus sedebat secus viā: ⁊ clamabat miserere mei fili dauid. ℣ Lege pōe. cap. Sana me. ℟ Adiutor. Oratio Preces nostras. Ad sexta. ℟ Cāseunte dño clamabat cecus ad eum miserere mei fili dauid. ℣ Defecit. capm. Dia aūt. ℟ Deus misereat. Oro. vt s. Ad. ix ℟ Cecus magis ac magis clamabat vt eū dñs illuminaret. ℣ Mirabilia. capm Alter alterius. ℟ Custodi nos Oro. vts. Adves. ℟ Dixit dñs. ℣ Jpz. ⁊c. cap. Dñs aūt dirigat. ℟ Spes mea do. hyꝰ Lucis creatoz. ℟ Dirigatur. In euā. ℟ Stās aūt iesus iussit cecum adduci ad se et ait illi: quid vis faciā tibi: dñe vt videā: et iesus ait illi: respice fides tua te saluū fecit: et confestim vidit: ⁊ seqbat illū magnificās deū. ℣ Magt or Preces nras. ⁊ cetera. ℭ Fer. ii. Ad mat. Inuit. Venite. ℣ Jubilemꝰ. hyꝰ Sōno refectis. In noc. ℟ Dñs deken. ℣ Dñs illuminatio. ℟ Dñe in celo. Le. i

Dixit autez dñs ad abrā. Egredere de tra tua et de cognatione tua et de domo patris tui: ⁊ veni in terrā quam mōstrauero tibi. Faciāqz te i gentē magnā et benedicā tibi: et magnificabo nomē tuū: eriqz benedictus. Lō secunda.

Benedicã benedicẽtibus tibi: et maledicã maledicentibꝫ tibi: atq; in te benedicẽt vniuerse cognationes terre. Egressus est itaq; abꝛã sicut ꝓceperat ei dñs et iuit cũ eo loth. L. iii

Septuagintaquinq; annoꝝ erat abꝛã: cũ egrederetur de arã. Tulitq; sarai vxoꝛẽ suã: et loth filium fratris sui: vniuersãq; substantiã quam possiderãt: ℟ aias quas fecerãt in aran. ℟. de dñica. ỽ⁹ Fiat mia tua. In laud. Miserẽ. ꝑ Iõm. ℟. cap̃m. Vigilate. hy⁹ Splendoꝛpa. ỽ⁹ In matutinis. In euãgelio. ã Tradetur enĩ gentibꝫ ad illudẽdum ℟ flagellãdũ ℟ crucifigendum. ꝑs. Benedictus. Kyrieleisõ. ℟. oꝛ. Pꝛeces nostras. Adveñ in euãg. ã Milerere mei fili dauid q̃d vis faciã tibi dñe vt videam ꝑs. Magnificat. Feria. iii dicetur de dñica: si a festo. ix vel. iii. lec. vacauerit cum memo. de. i. ãn. Ablit ergo ceteꝰ ille magnificãs deum et omis plebs vt vidit dedit laudem deo: ỽ⁹ In matuit. oꝛ. Pꝛeces nostras. ℟. Ad veñ in euãg. ã Dis plebs vt vidit dedit laudẽ deo. ꝑ Magnificat. Kyrieleyson. ℟ ceta. oꝛ. Pꝛeces nostras

Si in capite ieunii festũ duplex vl. ix: lec. euenerit vel aliq; triũ dieꝝ sequẽtium seruitũ ad vẽ ℟ matutinas fiat ỽ seõ: ℟ meẽssa de ieunio. Nichil fiet his diebus de festis triũ lectionuꝝ nisi meẽssa tm̃ nec etiã de seõ valẽtino: licet isti quatuoꝛ dies non sint ỽ. xl. vñ nõ dicit. ꝑs Milerere. post pꝛãdium nec fiet aliq; mutatio i vñdictiõe cene vl̃ gratis vsq; i diẽ iune seq̃ntem.

Fer. iiii. i capite ieunii ỽ⁹ mat. Inuit. In manꝰ tus. ꝑ Venite. hy⁹ Rerũ creatoꝛ. In noc. ãn. Auertet. ꝑs Dixit insipiẽs. ỽ⁹.

Deus vitã meã. L. i Egressi sunt vt irẽt in terrã chanaan Cũq; venissẽt i eam ptrãsiuut abꝛã terrã vsq; ad locũ sichez et vsq; ad quallẽ ulustrẽ Chananeꝰ aũt tũc erat i tra. l. ii

Apparuit autem dñs abrã: ⁊ dixit ei Semini tuo dabo terram hanc. Qui edificauit ibi altare domino q̃ apparuerat ei. ℣. Iii

Et inde transgrediẽs ad montẽ: q̃ erat ⁊tra orientẽ bethel: tetendit ibi tabernaculũ suũ ab occidẽte habens bethel: ⁊ ab oriẽte ahi Edificauit quoq; ibi altare dño et inuocauit ibi nomẽ eius. ℟. de hystoria precedẽti. ỹ. Fiat mia tua In laudibus ãn. Amplius p. Miserere. ⁊c. Capitulũ

Conuertimini ad me in toto cordẽ vr̃o in ieiunio ⁊ fletu et planctu ⁊ scindite corda vr̃a ⁊ non vestimenta vr̃a ait dñs ops. Hoc capm dicet ad laudes et ad vs. quotidie vsq; ad vi. quãdo de feria agit. hy? Nox et tenebre. ỹ In matutinis. In euange. ãn. Cũ ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. ps. Benedictus. Kyrie. cũ precibus minoribus. Oratio.

Once de nobis q̃s domine p̃sidia militie xpiane sctis inchoare ieiunijs: vt cõtra spirituales nequitias pugnaturi continẽtie munia mur auxilijs Per. Sufragia dicant vt. s. Ad. i. ãn. Conuertimini ad me in toto cordẽ vestro in ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu dicit dñs. p Deus in noie. ãn. Te lem per. ps. Quicũq; vult. ⁊c. Ad. iii. ãn. Quis scit si cõuertat ⁊ ignoscat de⁹ ⁊ relinquat post se bñdictionẽ. ps

Legem pone. Lyra.

Conuertimi ad dñm deũ vr̃m: q̃ benign⁹ ⁊ misericors est ⁊ p̃stabilis sup malicia. ℟. Adiutor. Kyrie. ⁊c. Oco Cõcede. Ad. vi. ã Cõuertimi ad dñm deũ vestrũ q̃ benignus ⁊ misericors est p̃stabilis sup malicia. ps Dixit. Capitulũ

Quis scit si cõuertatur et ignoscat de⁹ ⁊ relinquat post se bñdictionẽ sacrificiũ et libamẽ dño deo nostro. ℟. Deus misereatur. Kyrie. ⁊c. Oco. vt. s. Ad nona ã Ubi est thesaurus tu⁹ ibi est ⁊ cor tuũ. ps Mirabilia. Capitulum.

Parce dñe parce pplo tuo et ne des hereditatem tuā in oppzobziū: vt dñent eis natiões. ℟. Custodi nos. Ryziet. ℣. Oco. vt. s. Ad vs. an. Vetis vir ps. Nili dñs. Cpm. Conuertimi ad me. ℣. Spes mea. Hyz Celidz. ℣. Dirigat. In cuāge. ān. Thesaurizate vobis thesauros in celo vbi nec erugo nec tinea demolit. ℣. Mgt. Oz

Inclinātes se dñe maiestati tue ppiciat⁹ intendat: vt qui diuino munere sunt refecti celesti⁹ sempernutriant auxilijs. Per dñm. Et cet̄a de feria Sul sequēta dicant. Et notandū q̄ oco sup pplm ab hoc die in singlis vespis nisi i sabbatis et in festis lectōz dicit vsq; ad cenā dñi. Ihe vero et capla q̄ sunt ad hozas in capite ieiunii dicunt ad hozas per tres dies sequētes. Item oco que dicit ad matuti. in. xl. debet dici generaliter sup hozas. l. a capite ieiunii vsq; ad cenā dñi. Feria q̄nta. Lectio pzima

Pertexitq; abzam vsq; ad mare: et vltra pgredies ad meridiē: facta est fames in terra. Descenditq; abzā in egyptū: vt pegrinaret ibi. Pzeualuerat enim fames in terra. Lectō. ij.

Cumq; ppe esset vt ingrederetur egyptū: dixit sarai vxori sue. Noui q̄ pulchzalis mulier es: cūq; viderit te egyptii dicturi sūt q̄ vxor ipius es: et interficient me et te reseruabunt. Die ergo obsecro te q̄ sozoz mea es: vt bñ michi sit ppter te: et viuat aia mea ob gratiam tui. Lectō. iij.

Cum itaq; ingressus esset abzā in egyptū: viderunt egyptii mulierē q̄ esset pulchza nimis: et nūciauerūt pncipes pharaoni et laudauerūt eā apud illū et sublata est mulier in domū pharaonis. Abzā aut̄ bene vsi sunt ppter illam. Fuerūtq; ei boues et asini et serui et famuli et cameli ℣. Dñe puer me⁹ iacet paralitic⁹ in domo et male torquet. Ame dico tibi ego ve

nia et curabo eu. ℣. Dñe
nõ sum dign⁹ vt itres sub
tectũ meũ sed tãtũ dic ver=
bo et sanabitur puer meus
Amẽ. Glia. Amẽ. In euã=
ge. ãn. Dñe puer me⁹ iacet
paralitic⁹ in domo et male
torquet: amẽ dico tibi ego
veniam et curabo eum. ℘s
Bñdict⁹. Kyriel. Oratio.

DEus q culpa offẽdit
penitẽtia placat: ꝓces
ppli tui supplicãtũ ꝓpicio re
spice: flagella tue iracũdie
que ꝓ pctis nris meremur
auerte. ꝙ. Suffragia sque
ta Ad horas vt. ℣. feria. iiii
cũ ofone de die. Ad vs In
euãge. ℟. Dñe non sum di
gn⁹ vt itres sub tectũ meũ
sed tm̃ dico ℣bo et sanabit
puer me⁹. ℘. Magt. Oco.

PArce dñe ꝓce populo
tuo vt dignis flagella
tiõib⁹ castigat⁹: in tua mise
ratiõe respiret. Per dñm.
Feria. vi. Lectio ꝓma.
FLagellauit autẽ dñs
pharaonẽ plagis ma=
ximis: et domũ ei⁹ ꝓpter sa
rai vxorẽ abrã. Vocauitq
pharao abram: et dixit ei.
Quidnam est qđ fecisti mi
chi? Quare nõ indicasti mi
chi q vxor tua esset. Quã
ob causã dixisti esse sororẽ
tuã: vt tollerẽ eã michi in
vxorẽ? Nũc ergo ecce con=
iunx tua accipe eã et vade.

DRecepitq Lcõ. il.
pharao sup abrã vi=
ris: et deduxetũt eũ et vxorẽ
illius et oia q habebat. Ascẽ
dit ergo abrã de egypto ipe
et vxor ei⁹: et oia q habebat
et Loth cũ eo ad australem
plagã. Erat aũt dives val
de in possessione auri et ar=
genti. Lectio tercia.
REuersusq est abram
per iter quo venerat a me
ridie in bethel vsq ad locũ
vbi prius fixerat tabernac=
ulũ inter bethel et ahi in lo
co altar qđ fecerat ꝑus: et
inuocauit ibi nomẽ dñi In
euãge. ãn. Cũ facis elemo
synã nesciat sinistra tua qđ
faciat dextera tua. ℘s Be=
nedictus. Oratio.

INchoata ieiuniaque=
sum⁹ dñe benigno fauore
prosequere: vt obseruãtiam
quã corporaliter exhibemus

mētibus et tā cinceris exer
cere valeamus. Per dñm.
Iō vō In euange. ān. Tu
aūt cū oraueris intra i cubicu
lū tuū: et clauso hostio ora
p̄em tuū. p. Wagt. Oco.
UEre dñe pplm tuū
et ab oibus pctis cle
menter emūda: qz nulla ei
nocebit aduersitas si nulla
dñet iniquitas. Per dñm.
Sabbato. Lectio p̄ma.
SEd et Loth qui erat
cum abrā fuerūt gre
ges ouiū ⁊ armēta ⁊ taber=
nacula: nec poterat eos ca=
pere terra vt habitarēt si=
mul. Erat ēppe substātia
eor̄ multa ⁊ nō q̄bant habi
tare ꝑmuniter. Vñ ⁊ facta
est rixa inter pastores gre=
gū abrām et loth. Eo autē
tēpore chananeus ⁊ pherese
us hītabāt in terra illa. l.ii
DIxit ergo abram ad
loth Ne quaso sit iur
gium inter me et te: ⁊ inter
pastores meos et pastores
tuos. Fratres enī sumus.
Ecce vniuersa terra coram
te est: recede a me obsecro.
Si ad sinistram ieris; ego
dextrā tenebo. Si in dex=
terā elegeris: ego ad sinistrā
pergā. Lectio tercia.
LEuauit itaq; loth ocu
lis: vidit oēm circa regionē
iordanis que vniuersa irri=
gabat ā: rē dñs subuerteret d
minus sodomā ⁊ gomorrā
sicut paradisus dñi: ⁊ sicut
egyptus venientib⁹ in Se
gor. Elegit sibi loth regio
nē circa iordanē: et recessit
ab oriente: diuisiq; sunt al=
terutrum a fratre suo. In
euāge. ān. Cum ero esset
factū erat nauis in medio
mari: et ihesus solus in ter=
ra: ⁊ videns eos laborantes
in remigando: erat eni ven
tus ctrarius eis. ꝓs. Bene
OBserua dict⁹. Oco
tiōis huius ieiunii an
nua celebritate letātes: q̄s
dñe: vt quadragesimali⁹
actionibus inherentes: ple
nis eius effectibus gaudea
mus. Per dñm. Ad horas
vt. s. Si in isto sabbō. xl. vl
in aliis sabbat vsq; ad dñi
cā i ramis palmar̄ festū du
plex euenerit: vespe erunt
de festo et mēoria de dñi=

ca. Si vacatiõ. ix. lec. Si ita sí sabbato euenerit: vel pe erũt de dñica: et mẽoria de ſcõ. Si aũt i dñica ỹma. vl vbi aliis dñicis vſq; ad dñi cã i ramis palmaꝝ feſtũ. ix lec. euenerit ſiue ſit duplex ſiue ſimplex differat. Sed ſi ſit duplex de eo dicantur veſpe in dñica: et fiat mẽoria de dñica Si vo ſimplex incipiãt de ſcõ ad capm: et fiat mẽoria ỏ dñica. Item in xi. fiat tãtũ mẽoria de feſto triũ lec. que. ſ. in feriis dicetur ãte mẽoriã de pcis.

Dñica. i. quadrageſima Sabbõ. adv̄. ã. Vidict⁹.

Hoꝛta ꝑ. Jõm. cap. murvos ne i vacuum gſam dei recipiaꝝ ait enim tpe accepto exaudiui te: ⁊ i die ſalutis adiuui te. Im.

Emẽdem⁹. Hymn⁹ ⁊ moze docti myſtico ſeruem⁹ hoc ieiuniũ deno die circulo ducto q̃ter no tiſſimo. ex ⁊pphete pzi mitus hoc ꝓtulerũt poſtmo dum xp̃s ſacrauit olim rex atq; factoꝛ tẽpoꝝ Utamur ergo partius: verbis cibis et potibus cõno iocis et ar tius: pſtem⁹ i cuſtodia i temus aũt peſſima q̃ ſubꝛu unt mẽtes vagas: nullũq; demus callido hoſti locum tyꝛãnidis icamus oñes cernui: clamem⁹ atq; ſingu li: plozemus ante iudicẽ: fle ctam⁹ irã vindicẽ oſtris malis offẽdim⁹ tuã de⁹ cle mẽtiã: effũde nobis deſup remiſſoꝛ i dulgẽtiã emẽ to q; ſumus tui licet caduci plaſmaꝝ: ne des honoꝛem nois tui ꝓcamur alteri ⁊a malũ qõ fecim⁹ auge bo nũ qõ poſcim⁹ placere quo tandẽ tibi poſcim⁹ hic ⁊ per peti. Deſta btã trinitas concede ſimplex vnitas vt fructuoſa ſint tuis ieiunio rũ munera Amẽ. v. Angelis ſuis deus mãdauit de te Ut cuſtodiant te te i omnibus viis tuis. In euãge. Ecce nũc tẽpus acceptabile ecce nũc dies ſalutis i his ergo diebus exhibeam⁹ nos ſicut dei miniſtros: i multa patientia i vigiliis in ieuniis et in caritate non ficta. ꝑs. Magnificat Dño.

DEus q̄ eccl̄iam tuam annua q̄dragesimali obseruatiõe purificas: pr̄a familie tue vt quõ a te obtinere abstinẽdo nitit: hoc bonis opibus exequat. ꝑ. Ad cõpleto. ā. Signatũ est lumen super nos lumẽ vultꝰ tui dñe dedisti leticiam in corde meo. ℣. Cũ iuocarẽ. ꝛc. cap. Tu in nobis. ℟. In manꝰ tuas dñe. Commẽdo spm meũ. ℣. Redemisti me dñe deus veritatis. Commẽdo. Gl̄a. In manꝰ. Hymnus

O Hziste qui lux es et dies noctis tenebras detegis luciscq; lumẽ crederis lumẽ bñm p̄dicãs. Precamur scte domine dek̄de nos in hac nocte sit nobis ite requies quietã noctẽ tribue. Ne grauis somnꝰ irruat nec hostis nos surripiat: ne caro illi cõsentiẽs nos tibi reos statuat. Oculi somnum capiãt cor ad te lẽper vigilet dextera tua p̄tegat famulos q̄ te diligunt. Defensor noster aspice insidiãtes reprime guberna tuos famulos quos sãguine mercatus es. Ne emẽto nõi dñe in graui illo corpe q̄ es dek̄eor ait adesto nobis dñe deo pr̄i. ℣ⁱ. Custodi nos. ā. Rex gl̄ose iter sanctos tuos q̄ lẽp es laudabilis ⁊ tamẽ ineffabil tu in nobis es dñe ⁊ nomẽ scti tuum iuocatũ est sup nos ne derelinq̄s nos deꝰ nr̄ sed in tremendo iudicio nos collocare dignet. Inter sct̄os ⁊ electos tuos Rex bñdicte. ℣. Nunc dimitti. ℟. Rex bñdicte tuos ꝙ p̄speres dirige seruos Rex bñdicte. ℣. Ut tergat miseras pia ꝙ iemnia culpas Rex bñdicte. ℟. Atq; colãt pure solẽnia mistica pasche. Int̄ scõs. Kyrieleyson. ꝛc. Et sic dr̄ 2pl. vsq; ad dñicã. iiii. xl. p̄ter ℟. q̄ nõ dicũt nisi i diebꝫ. ix lec. Et sciẽdũ q̄ nõ mutãt p̄ces solite ad 2plet. sive ad p̄xiã ppt̄ q̄dragesimã sed ad 2pletoriũ ⁊ ad p̄mã dicit ℟. Fiat mia tua. ꝛc. more solito. sedt vt i feriis ℟lic. Exaudi dñe vorem. ꝛc. ps Miserere mei. Gl̄a patri. vt ſ. i aduentu. Ad matu.

Inuitato. Nõ lit vobis' va
num surgere ãte lucem Qz
promisit dñs coronã vigilã
tibus ꝯs Venite. hy⁹.

SVmme largitor ꝑmii
spes qui es vnica mũ=
di preces itende seruorum
ad te deuote clamãtũ No
stra te conscia graue offen=
disse mõstrat quã emũdes
suppticam⁹ ab oibus ptacu
lis Si renuis quis tribuet
indulge qz potens es te cor
de rogare mũdo fac nos pre
camur dñe Ergo accepta=
re nostrum qui sacrasti ie=
iuniũ quo mistice pascha lia
capiamus sacramẽta Sũ
ma nobis hoc conferat i dei
tate trinitas in qua gloriak
vnus p cũcta scla de⁹ amẽ
In.i.noc.ã Pro fidei me=
ritis.ps Btus vir.ꝛc.cum
psal. vt notatur i ꝓma dñi=
ce aduẽtus. ℟ Dicet dño.
Susceptor meus es tu ꝛ re
fugiũ meũ deus meus spe=
rabo i eum. Sermo beati
maximi epi. Lectõ prima
AUdistis fratres caris
simi: sicut euangelica
tuba cecinit dñm ac redem
ptorẽ nostrũ aduersus ten
tamenta diaboli reluctãtẽ
quidẽ ꝟbis sed spũ dimicã
tem. Sermone enim certa=
men agit: sed peragit maie
state victoriã: nec sine ingẽ
ti mysterio huiusmodi pute
mus esse conflictum: i quo
aut accensus diabolus i ver
ba prorũpit aut rex dñs te
tatori suo ꝟbis uicissimi=
nus respõdere dignat. ℟.
Ecce nunc tẽp⁹ acceptabi=
le: ecce nũc dies salutis cõ=
mẽdemus nosmetipsos in
multa patientia in ieiuniis
multis. Per arma iusticie
virtutis dei. ℣ In omibus
exhibeamus nosmetipsos
sicut dei ministros i multa
patientia. Per arma
Nã his aũt oib⁹ l.ii.
nẽre salutis est ratio: nobis
saluator esurit: ꝑ nobis lo
quit nos i illo vicim⁹: quia
nos ei causa sumus pugnã
di Nã ꝺs ãbigat vnigenitũ
pĩs cui nulla obuiare pote
rat creatura pro illis inisse
certamẽ quorũ se carne vesti
uit. ℟ In oib⁹ exhibeam⁹
nos sicut dei ministros i mlta

patiẽtia. Ut nõ vituper. mi
nisteriũ nr̃m. ℣ Ecce nunc
tps acceptabile ecce nũc di
es salutis ꝙmẽdem⁹ nosmet
ipsos i multa patiẽtia Ut.

Humani igit corpis for
ma hostẽ callidissimũ
prodire suasit ad pliũ: quẽ
ver⁹ dei fil⁹ veri hois rõsio
ne ꝓfudit Propter qõ erra
bũdus ⁊ ãceps tẽtator mol
lia sulpẽsaq; tẽtamenta ri=
matur: q; licet carnalis viri
spem ꝓtẽplaret i xpo: pñtia
tamẽ diuinitatis ei⁹ cõcita
tus sulpicaba ẽ eum plusesse
q̃ hoiez. ℣ Paradisi pr
tas aperuit nobis ieiunii tẽ
pus Suscipiam⁹ illud orã
tes et deprecãtes: Ut i die
resurrectionis cũ dño glo=
riemur. ℣ Ecce nunc tem=
pus acceptabile: ecce nũc di
es salutis nemini dãtes vl=
lam offensionẽ Ut in. Gl̃a
Ut. In secũ to nocturno. ã
Nature. ℣ Conserua me
tc. ℟. Ipse liberauit me.
De laqueo venantium ⁊ a

Animabat itaq; illũ p
sumere ꝓgressum part⁹ fe=
mineus: sed terrebat virgi
nitas pariẽtis Quãuis eni
xpm maria eue vtiq; filia p
perisset: non tñ eũ concepe
rat de adã. Cum ergo ini=
mic⁹ dei filium videret tã=
ta per miracula procreatũ:
voluebat secũ vt arbitror
atq; admirãs dicebat Quis
iste est qui nesciẽte me hũc
ingressus est mundum. ℣
Emendemus i melius que
ignoranter peccauimus ne
subito preoccupati die mor
tis queramus spaciũ peni=
tentie ⁊ inuenire nõ possum⁹
Attẽde dñe ⁊ miserere quia
peccauim⁹ tibi. ℟ Peccani
mus cũ pribus nostris iniu=
ste egimus iniq̃tatẽ fecim⁹

Noui qui Attẽ. l. v
dem q; de femina na
tus est sed nesciovñ conce=
ptus Astat ecce mater: sed
patrẽ inuestigare non pos=
sum Partũ video: sed non
agnosco nascẽtẽ. Et quod
stupori meo accrescit: icon=
sueta lege pariendi etiã edi
to filio mater exultat vt vir
go. ℣. In ieiunio et fletu
ploratabant sacerdotes di=

rẽtes. Parce dñe parce po
pulo tuo ⁊ ne des hereditа
tẽ tuã in ꝓditionẽ. ℣⁹. In
ter vestibulũ ⁊ altare ploza
bant sacerdotes dicentes.

℟ Parce.. Lectio sexta
Nᵑ iacet in cunabulis
paruulus: suffundit lachry
mis vultũ Simulq; se esse
mortaliũ vagitibus ꝓdit.
Et cũ nichil ei de infantia
desit: nulla tamẽ inest ei ve
lut in infante corruptio. Pã
nis oblitus sozdet: sed celũ
illi radio stelle letiozis arri
det: atq; in honozẽ ipsi⁹ mi
nistrãtes ãgeli ei: inter sy
ra terraq; cõcurrũt ⁊ exul
tantes ãnunciãt quã nõ in
telligo nouitatẽ. ℟. Scin
dite corda vẽa et non ve sti=
mẽta vẽa. Et cõuertimini
ad dñm deũ q; benignus ⁊
misericors est. ℣ Reuerti=
mini vnusquisq; a via sua
mala et pessimis cogitatio=
nibus suis. Et ꝙuertimini
Gl̃ia. Et. In. iii. noct. ãn
Sponsus. ps. Celi enar=
℣. Sepulis suis obũbza=
bit tibi. Et sub pẽnis eius
sperabis. Sequẽtia Matheũ.

IN illo tpe. Ductꝰ est
Iesus in desertũ a spũ
vt tentaret a dyabolo. Et
ref. Dñe. bri grego. pape.

OStẽdit enim Le vii.
fratres seu ãgelista ma
theus Iesum non ab alieno
sed ab ipo spũsctõ: q; super
eũ in specie colũbe descẽdit
in desertũ esse ductũ. Per
milit se eni a maligno spũ
tentari vt nobis exẽplũ pu
gnandi ostenderet. ℟. Ab
scõdite elemosynã in sinu
paupis et ipsa orat ꝓ vo=
bis ad dñm Mq; sicut aq; exti
guit ignẽ ita elemosina ex=
tiguit pctm̃. ℣ Honoza do
minũ de tua substãtia ⁊ de
ꝓmitiis frugũ tuaꝝ da pau
peribꝰ. Mq; sicut. Le. viii.

QUam ergo maꝰ sit oc
cidi q̃ tentari: nõ est
mirꝝ si se ymilit a capite tẽ
tari qui se ymilit a mẽbris
crucifigi. In eo eni q̃ supa
turus dyabolũ. xl. dicbus
et. xl. noctibus ieiunauit:
necessaria nobis arma ꝙtra
tentationes dyaboli: ieiu=
niũ ⁊ oõnẽ esse ostẽdit. ℟.
Angelis suis mandauit de

te vt̃ custodiãt te in oĩbus viis tuis. In manibus portabunt te ne vnq̃ offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. ℟. Super aspidẽ et basiliscũ ãbulabis et cõculcabis leonẽ et draconem. In. Lectio. ix.

Dignũ est enĩ fratres: vt q̃ per totũ ãnũ nobis vixim⁹: saltẽ illis diebus sacris deo viuam⁹: vt non solũ de nr̃is rebus: sed etiã de nr̃is corpib⁹ deo decimas demus. Sicut enĩ fomentũ oim vicior̃ est gula sic nutrix oim ꝟtutũ est abstinẽtia. Quandiu enĩ ꝑmi parentes in paradiso in abstinentia mãserũt: tãdiu cibo vetito abstinuerũt. Post q̃ vero gule deliderijs satisfecerũt: paradisi amenitatẽ ꝓtin⁹ amiserũt. ℣. Ductus est iesus in desertu⁊ a spiritu vt tentaretur a diabolo. Et accedens tentator dixit ei. Si filius dei es dic vt lapides isti panes fiant. ℟. Et cũ ieiunasset quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctibus postea esuriit. Et accedẽs. Glia patri. Si filius

viii. Ad. ⁊. ix. nõ nisi in dñica dicãt: q⁊ de euãge. sumitur Reiũ feriale. ℟. Tribulatꝰ si nescirẽ misericordias tuas dñe tu dixisti nolo mortẽ peccatoris sed potiꝰ cõuertatur et viuat. Qui chananeã et publicanũ vocasti ad penitentiã. ℟. Et petrũ lachrymantẽ suscepisti misericors dñe Qui. Et notandũ q⁹ post Reiũ feri. incipiẽdũ est ad ꝑmũ Reiũ Ecce nũc. in feriis qñ non fit de aliqua hystoria dñicali nisi de hac: ⁊ istud ꝑimũ Reiũ dicit hic in feria: ꝓpꝑ paucitatẽ Reior̃: cum duo Reia eiusdẽ hystorie excipiũtur q̃ ad ferias. s. viii. Reiũ et. ix. ℟. Ipse liberauit.

Oꝛmũ. In lau. ã. dũ crea in me deus ⁊ spm̃ rectũ innoua in visceribus meis. ℟. Miserere. ãn. O dñe saluũ me fac: o dñe bñꝛosperare. p. Confitemini. ãn. Hic bñdicam te in vita mea dñe: ⁊ in nomie tuo leuabo manꝰ meas ℟. Deus deus meus. ãn. In spiritu humilitatis alo

contrito ſuſcipiamur dñe deꝰ: et ſic fiat ſacrificiū nr̄m vt a te ſuſcipiatur hodie: ⁊ placeat tibi dñe deus. ℣. Benedicite. ℟. Laudate deū celi celoꝝ et aque oēs. ℣. Laudate dñm. Capitulū.

ECce nūc tēpus acceptabile: ecce nūc dies ſalutis: nemini dātes vllā offenſionē: vt non vituperet miniſterium nr̄m Deo gratias. Hymnus.

AUdi benigne cōditor nr̄as pces cū fletib⁹: in hoc ſacro ieunio fuſas quadragenario. Scrutator alme cordiū: infirma tu ſcis viriū ad te reuerſis exhibe remiſſionis gr̄am. Multū quidē peccauim⁹: ſed pce ꝓfitēti bus ad laudē tui nois: ꝓfer medelā lāguidis. Sic corpus extra conteri dona per abſtinentiā: ieiunet vt mēs ſobria: a labe ꝓrſus crimi nū. Oneſta btā trinitas. ℣. Scuto circūdabit te veritas eius. Non timebis a timore nocturno In euangelio ān. Ductus eſt ieſus in deſertum a ſpiritu vt tētare tur a diabolo: ⁊ cū ieiunaſſet quadraginta diebus et quadraginta noctibus poſtea eſuriit. ℣. Benedictus. Oro. Deus q̄ eccleſiā tuā. Ad ꝑma ān Jeſus autē cū ieiunaſſet quadraginta die bus et quadraginta noctibus poſtea eſuriit. ℣. Deꝰ deus meus reſpice. ān. Te deū ℣. Quicūq;. Ad. iii. ān. Non in ſolo pane viuit homo: ſed in oī verbo qđ ꝓcedit de ore dei. ℣. Legem pone. Capitulū.

ORelinquat impius viā ſuā ⁊ vir iniquus cogitationes ſuas: et reuertat ad dominū ⁊ miſerebit eius ⁊ ad deū nr̄m: qm̄ multus eſt ad ignoſcendū. ℣. Participē me fac deus oīm timentiū te. Et cuſtodientiū mandata tua. ℟. Aſpice in me et miſerere mei ſcōm iudiciū diligentiū nomē tuum. Et cuſto. Glia. Participē. ℣. Dicet domino. Oro. Deus qui eccleſiā. Ad. vi. ān. Vis de ſathana non tentabis dominū deum tuum. ℣. Deſecit in. Capitulum.

Quærite dñm dum inueniri potest: inuocate eũ dum ppe est ait dñs ops ℟. Ab omni via mala phibui pedes meos. Ut custodiã mãdata tua dñe. ℣. A iudiciis tuis non declinaui qz tu legem posuisti michi. Ut custodiã. Glia. Ab omni. ℣. Ipse liberauit. Dño vt. s. Jd. ix. ã. Dñm deũ tuum adorabis ⁊ illi soli seruies. ℣

Mirabilia testi. Lpz. In oibus exhibeam⁹ nosmetipos sicut dei ministros in multa patiẽtia. ℟. Declara sup nos de⁹ Tuã miam. ℣⁹ Declaratio sermonũ tuorũ dat intellectũ dñe. Tuã mise. Glia. Declara su. ℣. Scapulis suis Oratio vt supra. Jd vespras ãn. Dixit dominus. ℣. Ipsum. ꝛc. Capitulu Hortamur vos. ℟. Esto nobis domine. Turris fortitudinis. ℣. A facie inimici. Turris. Glia. Esto nobis Hy⁹ Ex more docti mystici. ℣. Ius Angelis suis. In euange. ãn Reliquit eũ tentator ⁊ accesserunt angeli et ministrabãt ei. ℣. Magt. Oculi De⁹ q̃ ecclesiã tuã. De tpe vespax in q̃dragesima Vespe in oibus dñicis diebus. xl. dicant horas vesparũ: ⁊ nõ ab ptãdũ: oẽs alie vespe tã. ix. lec. duplicĩ festor q̃ feriarũ dicunt ante prandiũ Et notãdũ q pauci versiculi et capla q ponunt hac dñica dicant ꝑtinuctam diebus dñicis q̃ fit cum de. xl. agit vsq ad passionẽ dñi. Hymni vero Ecia horalia ⁊ Jũ. Esto nobis. tñ y primã q̃denã De pstratione ad Pater noster. Et notãdũ q in xl. oibus diebus pfestis finita pulsatione ãtiq̃ incipiant horã: dicat cõiter ab oib⁹ cũ pstratiõe. Dño dñi celis lez Pẽnk. Deide surgẽtib⁹ cũctis incipiat ebdom⁹ horã in cui⁹ inceptiõe dicto Deus in adiutoriũ meũ intende. Dñe ad adiuuã. mske. Dẽs genu tiectãt terrã vt cadauerũ siue libri si coram eis fuerit osculãdo: ⁊ iste ordo i inceptiõe cuiuslibz hore seruet. Stimulat ad mstiu-

dum dicitur. Pater noster
ad lec. fiat ꝓstratio a toto
choro ꝙusq; ōz. Et ne nos.
Itē eodēmō fiat ꝓstratio i
laudi. Adiuā Deus i adiu-
toziū. Sicut fuit i ceptiōe ho
ras ꝛc. ℭ Feria. ii. ad ma
tu. inuitato Venite. ℟ Ju
bilemus. hyᵖ Sūme largi-
toz. In noctur. ā Dñs de-
fensoz. ℟ Dñs illuiatio. ꝛc
ām et ꝑsal. Alius ferie. ōᵖ.
Dicet dñs. Sermo. Le. i.

QVia igit fratres no-
bis est colluctatio ad
uersus ſpuales nequitias ar
ripiamᵖ ieiuniū vt ꝛ vicia ꝛ
auctozes viciozᵖ gl̄iolo cer-
tamine ſupare possimᵖ: ie-
iuniū vero aperuit celū: pa
radisum reserauit: legē me
ruit grām ꝛtulit Nāvñ dia
bolus adām ꝙ gulā exclusit:
xp̄s latronē ieiunādo redu
xit. ℟ Tribularer Le. ii
IEiuniū etiā helyām ele
uauit ad celū: et crapu
la populū israeliticum de-
mersit ad tartaꝙ Et legem
fratres quām aarō ꝙdidit mā
ducando: reparauit moy-
ses iterum ieiunādo Et qō
ſupᵖ oia est ieiunauit et dñs
vt largiret ꝛ grāz. ℟ Ecce

TRia sunt (nūc. Le. iii
fratres que obtinēt
nostre salutis sacramētū:
lex: ꝓphetia: ꝛ grā q̄ tamen
humano generi q̄dꝛaginta
dierū cūt adquisita ieiunio
Nām et moyses quadꝛagita
diebus et noctibus: et hely
as et dñs tot diebus: totidē
q̄ noctibus ieiunauerūt vt
sociata et eq̄ta ieiunia vni-
us auctoꝛis ꝓroderent sa-
cramentū. ℟ In omibus.
ōᵖ. Ipse liberauit me. Ju
laud. ā Miserere. ℟ Ipm
cāp. Ecce nūc tēpus. hyᵖ.
Audi benigne conditoꝛ. ōᵖ
Scuto circūdabit. In eu
geuo. an Venite benedicti
patris mei percipite regnū
quod vobis paratum est ab
oꝛigine mūdi. ℟ Bñdictᵖ
Kyrieleyſō. ꝛc. Hic ꝓstrer
nat se choꝛᵖ ꝛ sacerdos ſup
in medio choꝛi ſup ſtratellā
Pater noster. Et ne nos.
Sed libera. Ego dixi do
mine miserere mei. Sana
animām meā: quia peccaui ti
bi. Conuertere domine

vlq; quo Et depcabilis esto sup seruos tuos Oculi dñi sup iustos. Et aures et⁹ ad pces eoꝝ. Fiat mia tua dñe super nos Quēadmodum speauimus i te Oremus pro oi gradu ecclie. Sacerdotes tui iduāt iustitiā: et sancti tui exultent. Oro pastore nostro. Dñs cōseruet eū et viuificet eū: et beatū faciat eum i terra et non tradat eū in aiam inimicoꝝ eius. Oro rege nostro. Domine saluū fac regē et exaudi nos i die qua inuocauerimus te Oro cuncto pplo xpiano Saluū fac pplm tuum dñe: et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vlq; i eternum Oro cunctis benefactoribus nostris Bñfac dñe bonis et rectis coꝛde Oro pace. Fiat pax i virtute tua: et abundātia i turribus tuis. Oremus pro fidelibus defunctis Requiem eternā dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis Requiescāt in pace amē Oro fratribus nostris absētibus. Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas deus meus sperātes in te Oro afflictis et captiuis Libera de⁹ isrl ex omnibus tribulatiōibus eoꝝ Esto eis dñe auxiliū de fācto. Et de syon tuere eos Etiā pcis et negligētiis nostris Dñe ne memineris iniquitatū nostraꝝ ātiquarum cito ātincipent nos mie tue qz pauperes facti sumus nimis Diuua nos de⁹ salutaris noster. Et ppt̄ gloriā nois tui dñe libera nos: et pꝛopicius esto pctis nostris ppter nomē tuū Exaudi dñe vocem meā qua clamauī ad te. Miserere mei et exaudi me. ps Miserere mei de⁹ ꝛc. tot⁹ psalm⁹ dicat cū Glia pri. a chozo alternati Alle pres maiozes dicāt ad matu. et ad vs. Minores vero ad hozas. Ad vsperas.

Exurge dñe adiua nos. Et libera nos ppt̄ nomē tuum. In matu. vel quis surgat tot⁹ facerdos alta pstrictis et dicat oīonem. Oro.

Onuerte nos de⁹ salutaris nr̄: et vt nobis

ieiuniū quadragesimale p-
ficiat mētes nostras celestī-
bus instruat disciplinis. p ō.
Hic surgāt oēs Memoria
pro pctis omibus stātibus
dicatur ā. Cōuertimini ad
me i toto corde vestro: in ie
iunio et fletu et plāctu dicit
dñs. ℟. Dñe nō scōm pcta
nr̄a facias nobis. Chorus
Iesus genibz rhdeat Neq;
scōm iniqtates nr̄as retri-
buas nobis. Sacerdos stās
Exaudi dicat oronē.
Aqs dñe supplicū pces
et confitentium tibi parce pec-
catis. vt pariter nobis indul-
gentiā tribuas benignus. et
pacē. p ō. Hic surgāt omēs
Rhdeam⁹ dño. Deo gras
Deide pternat se sacerdos
et chorus sil'r' ve prius vsq;
post psalmos familiares cū
oronibz expletos: q sēp incipi-
tur ex ea pte qua regit̄ cho-
rus: et alternati a choro dicēt
Sequanē psal. familiares
et dicē di sūt psalmi cū pstra
tiōr p totā q̄dragesimā ad
oēs horas vsq; ad vēi cena
dñi: qui festiue' dicenē: nisi
tm̄ festis sanctorū et dñicis. ps.
Ad dñm cū tribul. tm̄ Gla pri
℟. Saluos fac seruos tu-
os et ancillas tuas Deus me
us sperantes in te. ℟ Mitte
eis dñe auxiliū de sco Et de
syon tuere eos. Dñs vobis-
cum Et cū spū tuo. Or
Deus qui caritatis do
na per gram sci spūs
tui cordibus fidelium infu
disti: da famulis et famula
bus tuis pro quibus tuā de-
precamur clemētiā salutē
mentis et corpis vt te tota
virtute diligāt: et q tibi pla
cita sūt tota dilectiōe pficiant. p. x. Pro defunctis. ps
De profundis. sine Gla pa. ℟
Requiē etnā. ℟ Requiescāt.
Dñs vobiscū. Oratio.
Absolue quesumus do
mine aias famulorum
famularumq; tuarū ab oi vin
culo delictorum: vt in resurre
ctionis gloria inter sctos et
electos tuos resuscitati re-
spirēt Per xpm. Post psal
mos familiares nunq; dē.
Requiescāt i pace. Sequant
laudes p defunctis. ā Exul-
tabūt. ꝛc. Idē est processꝰ de
quarumlibz festis et ferialibz vel.

quadragesime. In aliis ve
ro hor. ad versiculū. Cruz
ge dñe. Sacerdos cū aliis
prolirat' erit post orōnē et
psal. familiares: plenarie
cū orōnibus predictis. In
precibus. l. ad matu. ꝛ ves
pe semp incipit psal Miserere
re mei deus, et ea ꝓte que
chorus cepit. Ad primā. An
Vinuo ego dicit dominꝰ no
lo morte pctōr: ꝛ vt magis
cōuertat ꝛ viuat. ꝑs. Deꝰ ꝙ
noie. ℟. Adesto. ꝑs. Quicū
qz vult. ℟. Jesu xpe. Kyri
el. ℟. Preces solite Dñe
scē pt ops. ℟. Psal. fami
liares Leuaui oculos. Glia
pa. ℣. Saluos fac. ℣. Mit
te. Dñs vobiscum. Oꝛ.

Deuotende dñe famulis
et famulabꝫ tuis dex
teram celestis auxilii: vt te
toto coꝛde perquirāt: ꝛ que
digne postulant assequātur
Per xpm. Pro defunctis. ꝓ
De profundis. ℣. Requi
em eternā. ℣. Requiescāt
in pace. ℣. Dñs vobiscum

Audiuum Oratio.
Deus omniū cōditoꝛ ꝛ
redemptoꝛ aiabus famulo
rum famularūqz tuaꝝ: ex
missionē cūctoꝝ tribue pec
cā: vt indulgentiā quā semp
optauerūt pijs supplicatio
nibus cōsequant. Qui vi
ℂ Sequant septē psal. pe
nitētiales quotidie in plē
lis diebus vsqz ad cenā dñi
cū ān. Ne reminiscaꝛ dñe
delicta nīa vel parentū nro
rū: neqz vindictā sumas de
pctis nīis. Post septē psal.
cū ꝓdicto ꝛ predictus sacer
dos i medio chori sup scabel
lū prostratus dicat letaniā cū
precibus et orōnibus seqn
tibus: vt patet i fine psalte
rii: choro rndente. Dmīs
orōnes cū prostratiōe dicant
ꝛ sacerdos post septē psal.
semp nisi i die Absolutiōis
Sacerdos i medio chori p
stratꝰ vt ꝓdictū est incipiat leta
niā sic. Kyrieleyson. Xpe. ℣ Ex
audi nos ℟. Et sic prosequi
tota letaniā sacerdos ꝛ cho
rus sicut dicat idem ꝙ sacer
dos tā ꝓdixerit vsqz Kyrie
ante orōnē dñicā Dicit. vii
psal. ꝛ letanias cū orōnibus
Deinde seqꝫ lectio martyꝛ
qui ℟. i capꝰ vt i aliis diebꝫ

Pretiosa in cõspectu dñi. Ab otones vero in caplo. Orta maria. ꝛc. Dñs lem pitsens dꝫ. ꝛc. nullus erit pitratus i matrice ecclesia nec alibi nisi q̃ voluerit ex deuotione: qz quasi mẽozie sunt. ꝛc. Postea sequatur cõmẽdatio in choꝛo videlicet. ꝑ. Bti imaculati. vsqꝫ Ad dñm eũ tribularer. In fine vero tm dicat. Requiẽ eternã. Kyriel. xꝑel. Kyriel. Pater noster Et ne nos Requiẽ eternã. Credo videre. A ꝓta Dñs vobiscũ Dño Absolue. Per xp̃z dominũ nostrũ. Requiescant in pace. Ad. iii. añ. Cognoscimus dñe qz peccauimus veniã petimus quã nõ meremur manum tuã pꝛrige lapsis q̃ latroni cõfitẽti paradisi ianuã aperuisti. ps. Legẽpo. Lpm. Dereliq̃t Participẽ. ℣. Dicet dño. Kyriel. ꝛc. Pꝛeces mioꝛes Dño Cõuerte nos. Psal. famil. Letat⁹ sũ. Pꝛeces. vt. ꝫ. Dño De⁹ q̃ ea. ꝙ xp̃z Pro defũct. ꝛc. ꝑ De pfundis. Dño Absolue. ꝙ xp̃m. Ad. vi. ã. Per arma iusticie Vtul dei cõtẽdem⁹ nos metipsos i pꝛsta patiẽtia. ps. Defecit Lpm. Miserere domine. ℣. Ab omni. ℟. Ipse libera. Kyriel. ꝛc. Dño Cõuerte nos. Pro famil. ps. Ad te leuaui. Pꝛeces vt. ꝫ Dño. Pꝛetende. Pro defũctis. ps. De pꝛofundis. ꝛc. Dño. Fidelium. Ad. ix. ãn Aduenerũt nobis dies penitẽtie ad rediẽda pꝛta ꝫ saluãdas aias. ps. Mirabilis. Lpm. In oibus exhibeamus. ℣. Declara ℟. Scapul. Kyriel. ꝛc. Dño. Cõuerte. Psal. fami. Si qz dñs Pꝛeces vt. ꝫ. Vt Deus q̃ ea. Pro defunctis ps. De pfundis. ꝛc. Dño. Absolue. ꝙ xp̃m. ꝛc. Hec ãt pdicte sup hor. dicãt q̃tidie q̃n de feria agit vsqꝫ ad pcessionẽ dñi. Ad vs. ãn. Incitauit. ps. Dilexi. Lps. Hoꝛtamur vos. ℣. Esto nobis ℟. Ex moꝛe docti. Angelis suis. In euãg. ã. Dñs vni ex minimis meis fecistis michi fecistis dicit dñs. ps. Magnificat. Oꝛatio.

Absolue qs dñe nrox vincula pcatox: et qcqd pro eis meremur ppiciatus auerte. Per dñm. Memoro pcris ān. Quis scit si cō-uertat: ignoscat de⁹: et relinquat post se bñdictionē. ℣. Dñe non scōm. Oro. Exaudi qs dñe. Predicte me moxe pro pcris dicant ad matu. et ad vs. in feriis vsq; ad cenā dñi. Psal. famil. Qui confidūt. Preces vt ℣ Oro. Pretēde. Pro defunctis. ps. De pfundis. et cetera vt supra. Oro.

Animabus qs dñe famulox famularūq; tuarū oro pficiat supplicātiū: vt eas et a pcis oibus exuas et tue redēptionis facias esse participes. Qui vi. Ad cōpleto. vt. ℣. Psal. famil. In cōuertēdo. Preces. vt supra. Oro Deus q̄ caritatis. Pro defunctis. p. De pfundis etc. Oro Fidelium. Hoc ordine agit in dieb⁹ p festis vsq; ad cenā dñi: excepto Rio Jesu xpe. qō i passione non dicit nisi in festo sanctox. Mutabunt autē ante et Ria, capla et ofones et vsus ad xpleto. et hymni scōm qō in ātiphonario ordinatū est ordine tñ nō mutato. ¶ Feria tercia. Sermo beati Leonis pape. L. i.

Licet nobis dilectissimi appropinquās paschale ieiunium quadragesime ipe legitimi tēporis cursus indicet: cohortatio tñ nr̄i etiā sermonis adhibenda est: q̄ auxiliāte dño nec inutilis sit pigris: nec onerosa deuotis. Nā cū omnē obseruātiā nr̄am ratio istorū dier̄ poscat augeri: nō est vt xp̄ido de vobis qui sit ad opus hox non gaudeat incitari. Lectio sce Atura etenī nr̄a adhuc manente mortalitate mutabilis: etiā si ad cūmq; q̄q; virtutū studio puehatur: semp tñ sicut pōt hs vere quo recedat ita pōt hs vere quo crescat Hec est vti q̄ pfectox vera iustitia: vt nunq̄ se plumāt esse pfectos ne ab itinere nōdū finiti intentione cessantes ibi incidant in deficiendi periculū

vbi ꝓficiendi depoluerũt appetitũ. Lectio.iii.

QUis ergo nemo nr̃m dilectissimi tam ꝓfectus et sanctus est: vt ꝓfectior sanctiorq; esse non possit: oĩs simul sine differentis graduũ: sine discretione meritorũ ab his in q̃ quenimus in eis que nondũ ap̃hendimus pia auiditate curramus: ⁊ ad mẽsurã cõsuetudinis nr̃e necessariis aliq̃d addam⁹ augmẽtis In euãge.ãn. Dom⁹ mea domus oĩonis vocabit. ꝑ. Bñdic⁹

RElpice q̃s Oratio. Dñe familiã tuã ⁊ ꝓtecta: vt apud te mẽs nr̃a tuo deliderio fulgeat: q̃ se carnis imaceratione castigat. Per dñm. Mẽoria ꝓ pctis ãn. Conuertimĩ. ꝟ⁹. Dñe nõ lẽdm. Oĩo. Exaudi q̃s rr. vt. ꝟ. Adꝟs. In euãge. ãn Abiit iesus foras extra ciuitatẽ in bethaniã: ibiq; docebat eos de regno dei. Ap̃s. Magt. Oratio.

AScendãt ad te dñe p̃ces nr̃e: ⁊ ab ecclia tua cũctã repelle neq̃tiã. Per dñm. Mẽoria ꝓ pctis ãn. Quis leit. ꝟ. ⁊ oĩo. vt. ꝟ. Feria.iiii. Sermo bti leonis

SEmp̃ pape. Letõ. i. quidẽ nos dilectissimi sapienter et iuste viuere decet: et in id volũtates nr̃as actiõesq; dirigere: quod diuine nouim⁹ placere iusticie Sed cũ hi appropiquãt dies quos illustriores nobis salutis nr̃e sacramenta fecerũt: diligentiore sollicitudine corda mundãda sũt et studiosius exercenda est disciplina virtutũ: vt sicut ipsa mysteria quadã sui p̃te maiora sũt: ita ⁊ nr̃a obseruãtia supet in aliq̃ solicitudinẽ suã. Lectio secũda

SIeni rõnale ⁊ quodã mõ religiosum videt per diẽ festũ in vestitu nitidiore ꝑdire ⁊ habitu corporali hylaritatẽ mẽtis oñdere. Si ipsam quoq; oĩonis domũ ꝓpẽsiore tũc cura: et ampliore cultu q̃tũ possumus adoram⁹: nõne dignũ est vt aia xp̃iana que verũ viuũq; dei tẽplũ est speciẽ suã prudenter exornet: et

redēptionis tue celebzatu-
ra sacramentū ofūl circum-
spectione ꝓcaueat: ne vlla
eū macla iniqtat obfuscet

Am ꝯd ꝓdest honesta
vris lozmā ꝓferēs cul-
tus exterioz: si interioza ho
minis aliquoz lozdeāt ꝙta
minatiōe viciozā. Dia igit
que animi puritatē z speci
li mentis obnubilāt: et ab
stergēda sedulo z ꝯdam eli
matiōe radēda sunt Scru
tet quilq; sciam suā seq;
ante se statuat: ꝓpzii cēsu-
ra iudicii et videat: si in se-
creto cozdis sui illā quam
xps dat pacē inueniat. In
euāge. ān. Ghatio hec pza
ua et guerla lignū querit:
et lignū non dabit ei nisi li
gnū ione ꝓphete. ℣. Bene

Recte dictus. Oz
onās ās dñe clement
exaudi: et contra cūcta no-
bis aduersātia dexterā tue
maiestatis extende. Per. Ad
vesꝑas In euāge. ān. Sic-
ut fuit ionas in vētre ceti
tribus diebus et tribus no
ctibus ita erit filius hois in
cozde terre. ℣. Mgt. Oz.

Entes nostras que-
sum⁹ dñe lumie tue
claritatis illustra: vt vidēre
possim⁹ que agenda sunt: y
que recta sunt exercere vale-
mus. Per. ꝛc. vt. ē. Feria
v. Sermo btī leonis papē

Predicaturus I.
vobis dilectissimi sa
cratissimū maximūq; ieiu-
niū quo apti⁹ vtar exoꝛdio
ꝙ vt verbis aplī quos xps
loquebatur incipiā dicāq;
qđ lectū est. Ecce nunc tē-
pus acceptabile: ecce nunc
dies salutis. Lectio sca.
Mānis enī nulla sint
otēpoza que diuinis nō
sint plena mūeribus: ꝛsem
per nobis ad miam dei per
ipsius gratiā pzestetur ac-
cessus: nunc tñ oim mētes
maioꝛi studio ad spūales y
fectus moueri z āpliozi fi-
ducia aiari opoꝛtet qñ ad
vniuersa pietatis officia il
lius nos diei in quo redem
pti sumus recursus inuitat
vt excellēs sup omia dñice
pascalibis sacramentū purifi
catis et cozpoꝛibus et ani-
mis celebzem⁹. Lectio. iii

OEbebat quidem tātis mysteriis ita icessabilis deuotio ⁊ ⁊tinuo reuerētia: vt tales ymaneremus i cōspectu dei: quales nos in ipso paschali festo dignum est inueniri. Sed q̄ hec fortitudo paucoꝝ est: ⁊ dū carnis fragilitati austeriozꝝ obseruātis relaxat: dūq; per varias actiōes vite huiꝰ solicitudo dilētit: necesse est de mūdano puluere etiā religiosa corda sordescere magna institutionis diuine salubritate purgatum est: vt ad reparandā mentiū puritatez quasdā agita nobis dies exercitatione mederetur. In euag. a Si vos mānseritis sermone meo veri discipli mei eritis et cognoscetis veritatē ⁊ ⁊itas liberabit vos

Ops. Benedictus. Dñe.

OMps sempiterne deꝰ qui nobis i obseruatiōe ieiunii et elemosinaꝝ largitione posuisti nostroꝝ remedia peccatoꝝ concede nos mente et corpore tibi semp esse deuotos. Per dominū

Ad vesperas in euāge. ām.

Ego enī ex deo pcessi ⁊ veni neq; enī a meipso veni sz pater meus ille me misit. ps.

AVerte Mgt. Dz ās dne irā tuā ppitiatus a nobis: ⁊ facinoza nra quibꝰ idignationē tuā puocamꝰ expelle. pō. Fer. iexta. Sermo vti augustini epyscopi. Lctō pma

QMoniā ieiuniozū tēpus est fratres carissimi de ieiunio cum sctitate vestra tractādum est vt sciatis quēadmodum ieiunetis. Ieiunia enī xpianorum spiritalit potius q̄ carnaliter exercēda sūt Unde a peccatis pricipaliter ieiunemus: ne ieiunia nostra sicut iudeoꝝ ieiunia a dño reꝓspuātur. Lcō scdā.

QMale est ieiuniū vt a cibis quos dns creauit nescio quis imposꝝ abstineat: et pcōꝝ sagina pinguescat Nō tale ieiuniū ego elegi dicit dominꝰ. Nā si flectas ingt vt circulū ceruicē tuā cilicium autē et cinerē substernas: nec sic vocabis iquit ieiunium electum. Lcō tertia

Sed qđ? Solue inqt nodū iniqtatis et obstinationē maloꝝ: dimitte afflictos i requiē: ⁊ oēm cōuētionē dissipa. Pax est ieiunii abstinere tm̄ō a peccatis nisi addamus ⁊ bona. Frāge inqt esurienti panē tuum: et egenos sine tecto educ i domū tuā. Si videris nudū vesti eū. In euāg. ām Angel⁹ dñi descendebat de celo ⁊ movebat aquā ⁊ sanabatur vnus. ꝑs. Benedictus.

Ad te dñe ꝓpi. Oꝛ. Populo tuo ⁊ quā tibi facis esse devotā benigno refoue miseratus auxilio. Per dñm. Adveꝫ in euā. ℟. Qui me sanum fecit ille mihi ꝓcepit tolle grabatum tuum et ābula in pace. ꝑs. Exaudi. Mgt. Oꝛ. Nos misericoꝛs deus: et mentibus nostris gratie tue lumē ostende. Per dñm.

¶ Sabbato Sermo bti iohannis epi scopi. Leō ꝑma.

Confitemini dño qm̄ bonus est. Spiritus sc̄us medelā purgādi facinoris ⁊ curā admissi delicti ob tulit dñi qualiter irā dei placaremus ostendit. Non vult petoꝝibus inferre vindictā qui dare querit ꝙritētibus venīā. Tu. Leō. il. Non enī vult trahi ꝙ ꝓstruit. Sāctitati ꝙlibet ꝙ medicinā vulnerib⁹ suggerit. Miseretur cupit: ꝙ reis salutis ꝙlibet ⁊ vtilitatis remedia tribuit. Ceterū punire non vult: qꝛ ad hoc ꝑmonet ne cogat vlcisci. Vult enī aboleri offensā: si ꝙ offenderit dānauerit culpam.

Vult vt ꝙlibet. Leō. il. iā viuat: qui ꝑcepta cōtemplit vt ꝓreat ⁊ cui pcm̄ attulit moꝛtē: ei ꝙlibet afferat sanitatē. Cōfessio eni penitentiā mōstrat: penitētia satisfactionem ostendat satisfactio venīā libi diuina pietate ꝙliat. Nec eni poterit indulgentia tribui: nisi ira dei possit ꝙfessione placari. In euā. Assūpsit iesus discipulos suos et ascēdit i montē et trāsfiguratꝰ est āte eos. ꝑs. Benedict⁹. Oꝛ.

Ꝑopulū tuum ꝙs dñe ꝓpiciꝰ respice: atqꝫ

ab eo flagella tue iracūdie clemēter auerte. ℣. ℭ Dñi cū.li. q̄dragesime Sabbato Idus. ā Bñdict⁹. ℟s Ipm rapm. Noctamur. ℣. Ecce odor. hy⁹ Ex more docti. ℟ Angelis suis. In euāg. ān Nemini dixeritis visionez donec filius hois a mortuis resurgat. ℟s Mgt. Oꝛ

OEus qui conspicis oi nos virtute destitui: interius: exteriusq; custodi: vt ⁊ ab oīnibus aduersitatibus muniamur i corpore ⁊ a prauis cogitationibz mūdemur in mente. ℣ do. Ad matutinas. Inuitatoriū Ploremus coram dño deo nō. Qui fecit nos. ℣. Venite: hy⁹. Sūme largitor. In primo noc. ān. Pro fidei. ℟s Beatus vir. ⁊c. ℟⁹.

SDicet dño. Lēō ꝑma Genuit aūt ysaac ⁊ caligauerūt oculi ei⁹ et videre nō poterat. Vocauitq; esau filiū suū maiorē ⁊ dixit ei Fili mi. Qui respōdit Ecce. Cui pater. Vides inq̄t q̄ senuerim: ⁊ ignorē diē mortis mee. Sume arma tua et pharetrā et arcū et egredere foras. Cunq; venatu aliq̄d apprehēderis fac michi inde pulmētū sicut me velle nosti et affer vt comedā: et bñdicat tibi anima mea anteq̄ moriar. ℣. Tolle arma tua pharetrā et arcum et affer de venatiōe tua vt comedā Et bñdicat tibi aia mea. ℟ Cūq; venatu aliq̄d attuleris fac michi inde pulmentū vt ꝙmedā Et. ℣. ii

QUod cū audisset rebecca ⁊ ille abisset in agrū vt iussionē ptis exploret: dixit filio suo Iacob Audiui patrē tuū loquentē cū esau fratre tuo ⁊ dicentē ei Affer michi de venatiōe tua et fac cibos vt comedā ⁊ benedicā tibi coram dño ante q̄ moriar. ℣. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni quē benedixit dñs crescere te faciat de⁹ meus sicut arenam maris. Et donet tibi de rore celi benedictionē. ℟ Qui maledixerit tibi sit ille maledictus: et q̄ benedixerit tibi: bñdictionibus repleatur. Et donet. ℣. iii

Vade ergo fili mi atq; affer mihi de filiis meis: & pergens ad gregem affer mihi duos hedos optimos: vt faciã eleas pĩi tuo: ꝯbus libẽter vescer. Quas cũ intuleris et comederit bñdicat tibi priusq; moriar. ℟. Det tibi de⁹ de rore celi et de pinguedine terre abundantiã: seruiãt tibi tribus ppli Esto dñs fratrum tuor. ℣. Et incuruentur ante te filii matris tue. Esto. Gloria. Esto. ℣. Ne. ii. nec. ãn. Nature. ℣s Conserua. qĩ ℣. Ipe liberauit. Versus hti

Post hãnis ephi. Le. iiii

Oztabat aũt rebecca geminos i vtero ꝟres ãte oztus pricipia bellatores Certantes filios ãte mater sentit ꝙ nouit: ante patit ꝙ videt: ãte sustinet ꝙ agnoscit Licuit filiozũ bella sentire quos nondũ licuit generare. ℟. Dũ iret iacob de berlabee: et pergeret arã locutus est ei deus dicẽs Terrã in qua dozmis tibi dabo et semini tuo. ℣. Edificauit ibi iacob ex lapidibus altare in honozẽ dñi fundẽs oleum desuper: et bñdixit eidẽ lis dicẽs Terrã. Leo ẽma.

Certamẽ inter ꝟres in vtero geritur: bellũ inter natos committitur: materna vlcera quatiuntur: nec ad oztus pricipia properatur sed ãte ꝓncipia: noua certamina celebrantur. Vellẽ caulas tãti certaminis noscere. Quis certare docuerat: ꝙs pugnare mõstrarat? Sed notũ est cunctis istoz certamine fratrũ caulas duoz exprimi ploz. ℟. Dũ exiret iacob de terra sua vidit glaz dei & ait Quã terribilis ẽ loc⁹ iste: non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. ℣. Vere dñs est in loco isto et ego nesciebam.

Quenq; i= Quã. l. vi

terrogat dñs Quid ẽ inqt dñe illud qđ geritur? Quid est qđ i vtero meo tanta teste tractat? Quid facturi sũt nati q̃ sic luctãtur inmanti? Aut q̃ natoz susceptiam vota: cũ sic luctamine inanitorũ pcutior Duo sũt inqt dñs ppli in vtero tuo: & due gẽ

tes de ventre tuo diuident et ppl⁹ ppl⁹m̃ superabit: et maior minori seruiet. ℟. Vere dñs est in loco isto et ego nesciebã. Quã terribilis est loc⁹ iste nõ est hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. ℣ Cuiꝰ euigilasset iacob a sõno ait. Quã. Glia Quã. In.iii.noc.ã. Spõsus. ps Celi enar. ꝛc. ℣ Scapulis suis. Secũm matheu. IN illo tpe. Egressus iesus de genezareth: secessit in partes tyri ⁊ sydonis Et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamauit dicẽs. Miserere mei domine fili dd̃. Et re. Omes. beati iohãnis epi. Le. vii.

VIrus nãꝰ fres sors dñi interptat. Dñs aũt finibus tyri appropinquauit: qñ p redẽptiõe generis hũani venit in mũdũ quaten⁹ ipm genus hũanũ de sorte diaboli ad sortẽ suã reuocaret. ℟. Si dñs de⁹ me⁹ fuerit merũ in via ista qua ego ãbulo et custodierit me: et dederit michi panẽ ad edẽdũ: ⁊ vestimentũ quo operiar ⁊ reuocauerit me cũ salute, Erit michi dominus in refugiũ: et lapis iste in signũ. ℣ Surgẽs ergo mane iacob tulit lapidẽ quẽ supposuerat capiti suo et erexit in titulũ fundẽsqꝫ oleũ desup dixit. Erit. viii

SIdõ vero inutilis venatio dicit. Et dominus fines sydonis appropiauit: qñ gen⁹ humanũ de inutili venatione diaboli ad vtilẽ ptraxit. Mulier quoꝫ chananea typũ ecclesie tenet: que quotidie spiritaliꝫ tot filios parit: quot fideles per vndam baptismatis regenerat. Notandum autem q mulier pzimũ a finibus suis egressa post dñm clamasse dicit: qz nisi ecclesia pzius pzistinos errores anathematizasset: ad noticiam dei peruenire non posset. ℟. Erit michi domin⁹ in deũ: et lapis iste quem erexi in titulũ vocabitur dom⁹ dei de ⁊ vniuersis que dederis michi. Decimas et hostias pacificas offeram tibi. ℣. Si reuer-

las fuero plꝛe in domũ patris mei. Decimas. Le.ix.

EDgauit ergo mꝫ ꝓ filia qꝫ ecclesia ꝓ incoꝛruptione eoꝝ q̃ petrus et viciis subiacẽt: sollicite luigilat: aliqñ suadẽdo: aliquãdo exoꝛtãdo: aliqñ cã acriꝰ increpãdo aliquãdv obonis opẽ impẽdendo. Ideo etiã dñs mulieri clamãti nõ rẽspõdit: vt ꝙstãtia mulieris ꝓbaret: vtrũ in ꝑce perseueraret an nõ. Mulier plus aplos clamauit: qꝫ ecclesia non solũ eoꝝũ doctrinã diligit: sed etiã actiões imitat. ℟. Usdi dñz facie ad faciẽ Et salus facta est aia mea ℣. Et dixit nequaq̃ vocabꝛis iacob: sed israel erit nomen tuum. Et. Glia. Et. ℟ia ferialia. ℟ Dꝛauit iacob et dixit: dñe qui dixisti michi reuertere in terram natiuitatꝫ tue. Erue me de manu fꝛatris mei: qꝫ valde eũ timeo. ℣. Deus in cuiꝰ conspectu ãbulsuerũt patres mei dñe: q̃ palcis me a iuuentute mea. Erue. ℟. Dixit angelus ad iacob. Dimitte me auꝛoꝛa est: rẽspõdit ei: non dimittã te nisi benedixeris michi: et bñdixit eum in eo dẽ loco. ℣. Cunqꝫ mature curreꝛisset iacob: ecce vir luctabat cũ eo vsqꝫ mane: ⁊ cũ vidisset qꝫ supare eũ non posset dixit ad eũ. Dimitte. ℟ Miꝛor sum cunctis miseratiõnibus tuis dñe abꝛahã i baculo meo trãsiui ioꝛdanem istũ: ⁊ nunc cũ duabus turmis regredioꝛ. Libera me dñe de manibꝰ esau: qꝫ valde cõtremit coꝛ meũ illũ timens. ℣. Dñe q̃ dixisti michi: reuertere in terrã natiuitatis tue: et bñfaciã tibi. Libera me. ℣. Ipse libera

DUit. In laudibus ãn Dmine labia mea aperies: et os meũ annũciabit laudẽ tuã. ꝑs. Miserere. ã. Dextera dñi fecit virtutẽ: dextera dñi exaltauit me. ꝑs. Cõfitemi. ãn. Factus est adiutoꝛ meus deus meus. ꝑs. Deus deus meꝰ ãn. Trium pueroꝝ cantemꝰ hymnũ quẽ cantabãt in camino ignis bñdicẽtes dñm

ps. Bñdicite.ān. Statuit ea in eternū et in tēm tēli pzeceptū posuit et non pzeteribit. ꝑ Laudate. Lpm. Ecce nūc. Hy⁹ Judi beni. ꝟ⁹. Scuto. In euāge.ān. Egressus ihesus secessit in partes tyri et sydonis: ⁊ ecce mulier chananea a finib⁹ illis egressa clamauit dicens: miserere mei dñe fili dauid. ps Bñdictus. Dño Deus q̄ xpi. Ad.i.ā De dimitte eam q̄ clamat post nos: ait illis ihesus: nō sum missus nisi ad oues q̄ pierūt dom⁹ isrl. ꝑ Deus de⁹ me⁹ respice. ā. Te deū. ꝑ. Qui cūq. ꝛc. Ad. iii. ā. Nō sum missus nisi ad oues q̄ pierūt dom⁹ isrl. ꝑ. Legē p. Lpz Derelinq̄t. ℟ Participē. ꝟ. Dicet dño. Vro. Deus qui xpi. Ad. vi. ān. Miss⁹ sum ad oues q̄ pierunt domus isrl dicit dñs. ꝑ. Deseat. Lpm. Querite do. ℟ Ab omni. ꝟ. Ipe libe. Dño. vt. ā. Ad. ix. an O mulier mag̃ est fides tua fiat tibi sicut petisti. ps. Mirabilia. Lpm. In oib⁹. ℟. Declara. ꝟ Scapul. Dño vt. ā. Ad vs. ān. Dixit dñs. ps. Ipm. ꝛc. Lpz. Hoztamur. ℟. Esto nobis. Hy⁹. Ex moze. ꝟ. Angelis suis. In euāg. ā. Dixit dñs mulieri chananee: non est bonū sumere panē filioꝝ ⁊ mittere canibus ad māducādū: vtiq̄ dñe: nā ⁊ catelli edunt de micis q̄ cadūt de mēsa dñoꝝ suozū: ait illi ihesus: mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut petisti. ꝑ Mgt. Dño. Deus q̄ xpi. ℭ Feria. ii. ad matuti. Inuita. Venite. ꝑ Jubilem⁹. Hy⁹ Sūme largitoz In nocturno ā. Dñs dekēsoz. ꝑ. Dominus illu. ꝛc. ꝟ. Dicet do

Dixit mino. Lec. i. Aūt iacob rebecce matri sue. Nolli q̄ elau frat me⁹ hō pilos⁹ sit ⁊ ego lenis Si attrectauerit me pater me⁹ ⁊ sēserit: timeo ne putet me sibi voluisse illudē ⁊ inducat sup me maledictiō nē p bñdictiōe. Ad quē mē In me sit ait ista maledictō fili mi: audi tm̄ vocē meā ⁊ pergēs affer q̄ dixi. Le. ii.

Abiit ⁊ attulit deditq; mri. Parauit aũt re-
becca cibos sicut nouerat
velle patrẽ illi⁹ ⁊ vestib⁹ e-
sau valde bõis q̃s apũd se ha
bebat domi: induit eũ. Pel
liculasq; hedozũ circũdedit
manib⁹ ⁊ colli nuda pꝛexit

Deditq; paulmẽ .L. illi
tum: ⁊ panes quos co
xerat tradidit. Quibus il-
latis: dixit. Pater mi. Qui
respõdit. Iudio. Dus es
tu fili mi. Dixitq; iacob.
Ego sum esau pꝛimogeni-
tus tuus: feci sicut pꝛecepi
sti michi. Surge sede ⁊ co-
mede de venatione mea: vt
benedicat michi aia tua. ℟
Ipse liberauit me. In lau
dibus aũt. Miserere. ℣ Ip
sum. ꝛc. In euãge. ã. Ego
pꝛincipiũ qui ⁊ loquoꝛ vo-
bis. ℣s. Bñdictus. Oratio

Deita q̃s omnipotẽs
deus vt familia tua q̃
se affligendo carnẽ ab ali-
mentis abstinet: sectando
iusticiam a culpa ieiunet.
Per dñm. Ad cozda p pcis
⁊ ps. famil. ꝛc. vt. ã. Ad ho
ras vt in fer. 2. 4. et. 6. ebdoma-
de pꝛecedentis. Ad vespas
In euange. ã. Qui me mi
sit mecũ est: et non reliquit
me solũ qz que placita sunt
ei facio semp. ℣ Dñs. Oratio

Adesto supplicationi-
bus nostris oĩpotens
deus: et quibus fiduciã sꝛ
rande pietatis indulges cõ
suetemie tribue benignus
effectum. Per dñm. Fe
ria tercia Lectio pma

Barsum ysaac ad filiũ
suum. Quomõ inquit tã
to inuenire potuisti fili mi?
Qui respondit Voluntas
dei fuit vt cito michi occur
reret quod volebã Dixitq;
ysaac. Accede huc vt tãgã
te fili mi: et ꝓbem vtrũ tu
es filius meus esau an nõ.

Accessit ille ad .L. ii.
patrẽ: ⁊ palpato eo di
xit ysaac Vox quidẽ vox ia
cob est sed manus: manus
sunt esau. Et non cognos-
uit eum: quia pilose man⁹
similitudinem maiozis ex-
pꝛesserant. Lectio tercia.

Benedicẽs ergo illi ait
Tu es fili⁹ me⁹ esau
Respondit. Ego sum. Ait

me Affer michi inquit cibos de venatione tua fili mi vt bñdicat tibi aia mea Quos cum oblatos comedisset ob tulit etiã vinũ Quo hausto dixit ad eum. Accede ad me et da michi osculum fili mi Accessit et osculatus est eũ In euãgelio. In. Unus est enim magister vester qui in celis est xps dñs. ℣. Bene-

PErfice dictus. Oz. Pãsum⁹ dñe benignus in nobis obseruãtie sancte subsidiũ: vt que te auctore facienda cognouimus: te opitulãte impleamus Per dñm. Ad vesperas in euã. In. Qui maior est vestrum erit minister vester q; omis qui se exaltat humiliabitur dicit dominus. ℣. Magr.

PRopiciare Oratio domine supplicationi bus nostris et aiarũ nostrarum medere lãguoribus vt remissione percepta in tua semp benedictiõe letemur. Per do. ℣ Feria. iiii. L. i

SEtiq; vt sensit vestimentoz̃ illius fragrãtiam benedicens ait. Ecce odor filii mei sicut odor agri plent: cui bñdixit dñs. Det tibi dominus deus de roze celi et de pinguedine tre abundãtiã frumenti vini et olei et seruiant tibi populi et adorent te tribus. L. ii

ESto domin⁹ fratruz tuoz̃ et icuruẽtur ante te filii matris tue. Qui maledixerit tibi sit ille maledictus: et qui bñdixerit tibi benedictiõibz̃ repleatur

UIx ysaac Lcb tertia sermonẽ impleuerat: et egresso iacob foras: venit esau coctosq; de venatione cibos intulit patri dicens. Surge pater mi et comede de venatione filii tui vt bñdicat michi aia tua In euãgelio. ℣ Ecce ascẽdim⁹ hierosolimã ℟ filius hois tradetur ad crucifigendũ. ℣ Bñ

POpulũ dictus. Oz tuum dñe ppicius respice: ℟ quos ab escis carnalibus pcepis abstinere: a noxiis quoq; vicijs cessare concede Per do. Ad vesp̃as in euãge. ãn Tradet eni gentibus ad illudendũ ℟ flagel

lādū ⁊ crucifigēdū. ꝑ Dñm

DEus innocentie ⁊ restitutor amator di
rige ad te tuor cor da seruo
tū: vt ſps tui seruor cōce=
pto: et i fide inuentātur stabi
les et i ope efficaces Per do
minum in vnitate eiusdem

Feria. v. Lcō. i

DIxitq; illi ysaac Quis
ni es tu? Qui rñdit. Ego
sum filius tuus ꝓmogenitus
esau Expauit ysaac stupor
vehemēti: et vltra quā cre=
di potest admirās ait Quis
igit ille est qui dudū capta
venationē attulit michi et
comedi ex oibus ꝓriusq; tu
venires? Benediriq; ei et

AErit benedictus. L. ij
Uditis esau sermoni
bus patris irrugit clamo=
re magno: et consternatus
ait. Benedic etiam ⁊ michi
pater mi. Qui ait. Venit
germanus tuus fraudulē=
ter et accepit benedictionē

Atuam. Lcō tercia

Et ille subiunxit. Iu
ste vocatū est nomē eius ia=
cob Supplātauit ei me en
altera vice Ꝓriogeita mea
ante tulit: et nunc sedu xit
supplantauit bñdictionē meā. Ite
rū ait. Ego nō ab hoc
simonia accipio sed hoc di
co vt vos salui fitis. ꝓs. Be

Benedictus. Oratio.

PResta nobis dñe ꝙs
auxiliū gre tue: vt tēpoꝝ
et oratiōibus ꝙuenienter in=
tenti liberemur ab hostibꝫ
mentis et corporis. Per d.
Advēs in euā. ā. Opa quę
ego facio testimoniū perhi=
bent de me qz pater me mi=
sit. ꝓs Mgt. Oratio.

ADesto dñe famulis tu
is ⁊ ppetua dona largire pō
tentibꝫ: vt his q̄ te auctori
et gubernatore gloriātur: ⁊
congregata restaures ⁊ re=
staurata ꝙserues. Per dñm

RFeria. vi. Lcō. i.

Ursūq; esau ad ꝓtem
Nūq̄d nō reseruasti ⁊ tu
michi bñdictionem? Rñdit
ysaac Dñm tuū illū consti
tui ⁊ oēs frēs eius seruitu
ti illi? subiugaui Frumēto
⁊ vino stabiliui eū ⁊ tibi pl
ea fili mi vltra q̄d faciam?
Cui esau ait. Nūnā unā
tm̄ benedictionē habes pa=

ter. ℣ Michi quoq; obsecro vt bñdicas. Tu. ℟. ii
Q Vnq; eiulatu magno fleret motus ysaac dixit ad eum In pinguedine terre ℣ in rore celi desuper erit bñdictio tua Vives gladio: ℣ fratri tuo seruies: tē pusq; veniet cū excutias ℣ solues iugum eius de cervicibus tuis Lectio. iii
Oderat ergo sēp Esau iacob pro bñdictione qua benedixerat ei pater. Dixitq; i corde suo Veniēt dies luct⁹ p̄tis mei: vt occidā iacob fratrē meū. Nūciata sūt hec rebecce: q̄ mittens et vocās iacob filiū suum: dixit ad eū Ecce Esau frater tuus minatur vt occidat te In euāgelio ā Malos male perdet: ℣ vineam suam locabit aliis agricolis qui reddant ei fructum temporibus suis. ℣. Benedictus do. Oratio
Oā quesumus omnip̄s tens de⁹ vt sacro nos purificante ieiunio sincerū mentibus ad sancta ventura tacias puenire. Per dn̄m

Ad vesperas i euangelio. ā Querentes eum tenere timuerūt turbas: quia sicut prophetā eum habebant. ℣. Magnificat. Oratio
Da q̄s dñe populo tuo salutē mētis ℣ corporis: vt bonis operibus ihērēdo: tue semper virtutis mereatur p̄tectione defēdi Per dn̄m. Sabbō. Lectio
Nunc ergo fili audi vocē meā ℣ ℣surgens fuge ad labā fratrē meū i arā habitabilq; cū eo dies paucos donec ḡdescat furor fratris tui ℣ cesset indignatio eius obliuiscaq; eor q̄ fecisti in eū: postea mittā ℣ adducā te i de huc Cur vtroq; orbabor filio i vno die. ℟. cō. ii.
Dixitq; rebecca ad ysaac Tedet me vite mee p̄p̄ filias heth: Si acceperit iacob vxorem de stirpe hui⁹ terre nolo viuere Vocauit itaq; ysaac iacob ad eum. ℣ benedixit eum: ℣ precepitq; ei dicēs; Noli accipere coniugē de genere chanaan. Lectio. iii
Sed vade ℣ p̄ficiscere in

mesopotamiã syrie ad domũ Bathuel patrẽ matris tue ⁊ accipe tibi ide vxorẽ de filiabus labã auunculi tui. Deus autẽ ops benedicat tibi ⁊ crescere te faciat atq; multiplicet. vt sis in turbas populoꝝ: ⁊ det tibi dñi dictionem abrahã et semini tuo post te vt possideas terrã pegrinatiõis tue quã pollicit⁹ ẽ auo tuo. ℟. Pater peccaui in celũ: ⁊ coram te iam nõ sũ dignus vocari filius tuus. Fac me sicut vnũ ex mercẽnariis tuis ℣. Quãti mercẽnarii i domo patris mei abũdant panibus ego aũt hic fame pereo surgã ⁊ ibo ad patrẽ meum ⁊ dicã ei. Fac. Gla patri. Fac. In euangeuo. Vade ad patrem meum ⁊ dicã ei: pater fac me sicut vnum ex mercennariis tuis. ℣. Benedictus. Oratio

Da quesumus domine nostris effectũ ieuniis salutarẽ: vt castigatio carnis assũpta: ad nostrarũ cegetationẽ trancat animarũ. Per dominũ nostrũ

℣ Dñica tercia q̃dragesime. Habbõ ad vespas. ãn Vñdicet⁹. ps Ipsũ. ℣. Oremus vos. ℟. Igit⁹ ioseph duct⁹ est i egyptũ iuitq; dñs cũ eo. ℣. Puer quẽrat vir i cũctis pspere agẽs. ℟. Miserert⁹ eni est de⁹ illi⁹ et oia opa ei⁹ dirigebat. ℣. Per

Iam ter quater hyemis trahit horis dies ad vesperũ decalu sol pnũciat noctis redire tẽpora. Nos ergo signo dñi tutemur claustra pectoris: ne serpens ille callidus intrã di tentet aditus. Sed armis pudicicie mẽs fulta vigil libere: sobrietate comite: hostẽ repellat iprobũ. Sed nec ciboꝝ crapula tã dẽ diligẽdat corpora: ne vigil somnũ aiam ludificatã poluat. Deesta btã trinitas; concede simplex vnitas vt fructuosa sint tuis ieuniis cũ munera. Amẽ. ℣. Angelis suis. ℟. Dedit pater penitẽti filio stolã pmã pariter et anulũ: nã et calciamenta filii triduens celebrauit magnum conui

uium habem⁹ stolã pzimã i
lauachzo et anulũ fidei sig=
naculũ. ps. Magt. oꝝ

Quesumus omps de⁹
vota humiliũ respice
atq; ad defensionẽ nostrã
dexteꝛã tue maiestat extẽ
de Per ō. Ad mat, inuita.
Popul⁹ dñi & oues pascue
eius Venite adozemus. ps

Qlarũ Veite. hy⁹
deus ieiunii mõstra
tur ozbi celitus: q xps auc=
toz oim cibis dicauit abst
nẽs n oc inoyses car⁹ deo
legisq; latoz factus est hoc
helyã per aera curru leua
uit igneo n inc daniel my
steria victoz leonũ viderat
p hoc amicus itimus spõsi
iohãnes claruit. n ec nos
sequi dona de⁹ exẽpla par=
simonie: tu robur auge mẽ
tũ dãs spiritale gaudium
Oresta pater q filiũ pze=
stã per almũ spm̃ cũ his per
euũ triplici vnus deus co=
gnomine Amẽ. In .i. noc.
Pzo fidei. ps. Btus vir
& c. d. Dicet dño. Lcto .i.

Ioseph cũ sedecim es
set annoꝝ pascebat

gregẽ cũ fribz suis adhuc
puer. & erat cũ filiis bale &
zelphe vxoꝝ pris sui. Accu
sauitq; frẽs suos apd pẽz
crimine pessimo. Israel aũt
diligebat ioseph sup oẽs fi
lios: eo q i senectute genu
isset eũ. Fecitq; ei tunicaz
polimitã. ℟. Videntes io
seph alõge ioq̃bãt mutuo
frẽs dicentes ecce somnia
toꝛ venit Veite occidam⁹
eũ & videam⁹ si pzosint illi
somnia sua. ℣. Cũq; vidis
sent ioseph fratres sui q a
pre cũctis fratribz pl⁹ ama
retur oderãt eum nec pote
rãt ei quicq̃ pacifice loqui
vnde et dicebant. Venite

Videntes aũt ioh'ii.
fratres ei⁹ q'a patre
plus cũcti fratribz amaret
oderãt eũ nec poterant ei
quicq̃ pacifice loqui. Accꝛi
dit ãq; vt vidũ somniũ re=
ferret fratribz suis ã caus
sa maioꝛis odii' i emin̄ariũ
fuit. ℟. Dixit iudas fra=
tribz suis: ecce hysmaelite
trãseũt veite venũdem & ma
nus nr̃e nõ polluãtur. Ca
ro ei et frater noster est. ℣

Cũq; venisset rubẽ ad puteũ et nõ iuenisset eũ: scissis vestib⁹ pgẽs ad frẽs ait puer nõ cõparet: z ego quo ibo. Lara. Lcõ. ui

Oritq; ad eos: Audite sõniũ meũ qđ vidi. Putabã nos ligare manipłos i agro: z ẽgo surgere manipulũ meum z stare: vłoq; manipulos circũstãtes adorare manipulũ meũ. Rñdẽrũt frẽs ei⁹: Nũqđ rex nẽ eris: aut subiiciemur ditioni tue? Het ergo causa sõnioꝝ atq; sermonũ iuuidie z odii fomitẽ ministrabat.

Extrahẽtes ioseph de lacu vẽdiderũt hysmaelitis vigiti argẽteis. Reuersusq; rubẽ ad puteũ z cũ non iuenisset eũ scidit vestimẽta sua cũ fletu z dixit: Puer nõ cõparet: z ego q̃ ibo.

Tritli intincta tunica ioseph i sãguie hedi emiserũt q̃ ferret eã ad patrẽ z diceret: vide si tunica filii tui sit an nõ. Re. Glia. Puer

In. ii. noc. ã. Nature. ps. Colerus z c. ỽ. Ipe libera uit, Sermo beati iohãnis

Qitit⁹ aũt. I. filii iacob pre ceteris: ioseph cãct⁹ ad frẽs: q̃ salutẽ patris ad illos: et ipoꝝ ad patrẽ deferret: vt inter absentes medius vtriusq; salutis nũci⁹ existeret: vt q⁹ de semetipis absẽtes scire nõ poterãt ioseph referents cognoscerẽt: z diliũctos huius relatio iũgeret q̃s locoꝝ diuersitas sepabat. Videns iacob vestimẽta ioseph scidit vestimẽta sua cũ fletu z dixit. Fera pessima deuorauit filiũ meũ ioseph. ỽ. Cõgregati aũt cũctis liberis ei⁹ vt cõsolarent dolorẽ patris sui noluit eos audire: sz dixit. Fery. Iste ỽlus dicet tibi feria. Vide si tunica filii tui sit an nõ: quã cũ agnouisset pr ait Fer cũ veniẽtẽ delõge z spicerẽt: ecce inq̃t: ecce adest somniator ille: Venite itaq; occidam⁹ illũ z videam⁹ q̃d prodẽdãt illi sõnia eius O nephanda rabies iiquorũ. Non licet ioseph: non licet inquã impunitum esse

ꝑ bonus est. Nō licet meli
orem tuū esse cum malis: ꝛ
quasi iuidi aliquid perdāt
aut dispendiū alicuius rei
incurrant: sic bonoꝝ vita
est detrimentū pessimoꝝ.
℟. Joseph dū intraret in
terrā egypti: linguā quam
nō nouit audiuit. Manus
eiꝰ in laboribus seruierūt
ꝛ lingua eiꝰ inē pricipes lo
quebat sapiētiā. ℣ Diuer
tit ab onerib⁹ dorsū eius.

SEtant Ma. Lcō. vi.
manluetū iuidi: mo
destū lupbi: pbū impiobi
mitē tumidi mimica emu
latiōe lacelcūt. Patit ioſ
eph lāctus inocentis vite
iuidiā et emulos in se ꝯes
tā excitat vita Bonū ma
li videre nō pssūt. Deniq
ad se venientē lacerāt: se
uiūt: necare festināt. No
lūt meliorē viuere ne dege
neres ipi possēt iproperia
sustiere. ℟. Memēto mei
dū bene tibi fuerit. Ut sug
geras pharaoni vt educat
me de isto carcere quia fur
tim sublatus sum ꝛ hic in
nocens in lacum missus sū

℣. Tres ei adhuc dies sūt
post quos recordabit pha
raon ministerii tui ꝛ reuoca
bit te in gradū pristinum
tunc memēto mei Ut sug.
Glozia. Ut. In. ui. noc. s.
Spōsus. ℣. Celi enarrāt
℣. Sequēs lc̄a. Sedm lucā.

IN illo tempore: Erat
Iesus eiiciens demo
niū et illud erat mutū. Et
cum eiecisset demoniū lo
cutus est mutus: ꝛ admira
te sunt turbe. Et reliqua.
Omeſ beati augustini epi

IN vno eodēq; L. vii
hoie fratres carissimi
dñs tria mirabilia operat⁹
est. Cec⁹ videt: Mut⁹ loq̄
tur: obsess⁹ a demone erui
tur. Signat enim genus
humanum quod tūc diabo
lo se subdidit qñ deum cre
atorē suū diabolo suadēte
contēpsit. ℟. Merito hec
patimur quia peccauimus
in fratrē nostrū videntes
angustiam aie eius dum de
precaret nos et non audi
uimus. Idcirco venit su
per nos tribulatio. ℣. Di
xit ruben fratrib⁹ suis nū

quid nō dixi vobis nolite peccare i puerū ⁊ nō audistis me. Idcirco. Lcō. viii

Une etiā vidēdi dēū pdidit dignitatē: qñ a d cōcupiscendū vetitū ligni oculos aperuit. Loq̄la parit amisit: qz postq̄ pcō se subdidit a laude dei cessauit. Venicte itaq; fres i mundū dño: demoniacus iste curat⁹ est: qz postq̄ de⁹ humanā naturā sibi cōiunxit: imūdoz̄ spirituū potestates ab hūanis cozdibus expulit. Tūc enī vidēdi deum officiū recepit: Quādo p fidē illū inueri cepit. Ar. Dixit rubē fribus suis nūq̄d nō dixi vobis nolite peccare i puerū et nō audistis me: En sanguis ei⁹ exq̄rit

Merito hec patimur qz peccauimus i fr̄em nostrū videtes āgustiā aie ei⁹ dū deprecaret nos ⁊ nō audiuimus. Dñe

Dñe iam parit recepit quādo gen⁹ humanū ozā pmis tacētia ad cōfessionē aperuit Et cū iecuisset demonium: locut⁹ est mut⁹ et admirate sunt turbe. Turbe vo q̄ mirabant: imūdi sūt spūs itelligendi q̄ videtes gen⁹ humanū de sua potestate liberari: ⁊ illuiari: timoze simul ⁊ admiratōe p terreti sūt. Vr. Nūciauerūt iacob dicētes ioseph filius tu⁹ viuit ⁊ ipe dñatur i tota tra egypti: q̄ audito reuixit spūs ei⁹ ⁊ dixit. Sufficit michi vadā ⁊ videbo eū ante eū moziar. Lūq; audisset iacob qō filius ei⁹ viueret ḡsit de gui somno euigilās ait. Sufficit. Glia. Sufficit. Ia. a sextalia. Tollite hic vobiscū munera ⁊ ite ad dñm tre ⁊ cū inuenerit adozare eū cup terrā De⁹ aūt me⁹ faciat vobis eū placabilē et remittat vr hūr fratrē vestrū vobiscū ⁊ eū qui tenet i vinculis. Sumite de optimis terre frugibus in vasis vestris ⁊ deferte viro munera. Deus. Ille est frater vester minim⁹ de quo dixeratis michi de⁹ misereat tui fili mi. festinauit q̄ i domo et ploxauit. Quia erubuit

bāt lachrime et nō poterat se cōtinere. ℣. Attollens autē ioseph oculos vidit benia min klētē ꝙmota sunt oia viscera eius sup fratre suo Quia erū. ℟. Loquēs ioseph fribꝫ suis et dixit pax vobis nolite timere. ℣ro salute eni vestra milit me dñs ād vos ℣. Nolite timere nec duruꝫ vobis esse videatur qđ vos vēdidistis me in his regionibus ℣ro salute. Gla ℣ro salute ℟. Dixit ioseph vndecim fratribus ego sum ioseph quē vendidistis in egyptum adhuc viuit pater vester senioꝫ de quo dixeratis mihi. Ite adducite eū ad me vt possit viuere ℣. Biēniū est eni q̄ cepit fames esse i terra et adhuc restāt anni quiq̄. Ite. Gla. Ite ad ℣. Ipse liberauit. In laud. ā

HAc benigne in bona volūtate tua vt edificentur dñe muri hierusalē ps. Miserere. an. Dominus michi adiutoꝫ est non timebo quid faciat michi homo. ps. Confitemini ā Deus misereatur nr̄i ⁊ bñdicat nobis. ps. Deus deꝰ meus. ā. Vim virtutis sue oblitꝰ est ignis vt pueri tui liberarētur illesi. ps. Bñdicite an Sol et luna laudate deuꝫ quia exaltatuꝫ est nomen eius solꝰ. ps. Laudate. Cap. Ecce nūc ℣ꝰ.

IEsu q̄dragēarie dicatoꝫ abstinētie q̄ ob salutē mētiū: hoc tanxeras ieiuniū Q no padilo reddere seruata parsimonia q̄s i de castri margie huc illecebꝛa depulit. Adesto nunc ecclesie: adesto penitētie q̄ p tuis excessibꝫ oꝛat pꝛostratis fletibꝰ Q u retroacta crimina tua remitte gr̄a: et a futuꝛ adhibe custodiā mitissime Q t expiati animis ieiunioꝝ victimis tēdamꝰ ad paschalia digne colēda gaudia Q esta p̄ p filiū ℣ Secutocircūdabit In cuā ge. an Erat iesus eiiciens demoniū: et illud erat mutū. ⁊ cū eiecisset demoniū: locutꝰ est mutꝰ: ⁊ admirate sūt turbe. p. Bñdictꝰ ℣ꝰ Q ueslumus oīps deꝰ Ad.

℟. Si in digito dei eiicio demonia pfecto venit in vos regnū dei. ℣. Deus deus meus respice. ān. Te deū ℣. Quicūq; vult ℟. Ad. iii. ān. Dum fortis armatus custodit atriū suū in pace sunt oia que possidet. ℣. Legē po. Cāp. Derelinquat. ℟. Bonū michi dñe q̄ humiliasti me: bonū michi lex oris tui. Sup milia auri ⁊ argenti. ℣. Manus tue domine fecerūt me ⁊ plasmauerūt me: da michi intellectū vt discā mandata tua Sup Glia. Bonū ℣. Dicet dño. Oratio. Quesumus oēs. Ad. vi. ān. Qui non colligit mecū dissypat: ⁊ q̄ nō est mecū ptra me est. ℣. Defecit. Cāpm. Querite dñm ℟. Seruus tuus ego sum Da michi intellectū dñe. ℣. Ut discā mādata tua Da. Glia Seru⁹. ℣. Ipe liberauit. Dño vt ℣. Ad tx. Cū immūd⁹ spūs exierit ab homine ambulat p̄ loca iaquosa querēs requiē et nō inuenit. ℣. Mirabilia Ca. In oibus ℟. Septies i die laudē dixi tibi dñe deus meus Ne p̄dus me- ℣. Errauisti: cut ouis que perierat requre seruū tuū dñe: q̄ mādata tua non sum oblitus. Ne. Glia. Septies. ℣. Scapulis suis. Oz. vt ℣. Ad vñ ℟. Dixit dñs. ℣. Ipm. La. Hortamur vos. ℟. Educ de carcere aiam meā Ut cōfiteāt nomini tuo dñe. ℣. Perit fuga a me: ⁊ nō est q̄ requrat aiaz meā Ut Glia Educ. Hy⁹ Iā ter ātr. ℣. Angel suis. In euāg. Extollēs quedā mulier vocē de turba dixit: brūs vēter q̄ te portauit ⁊ vbera q̄ suxisti. at ihesus ait illi: q̄nimo beati q̄ audiūt verbū dei et custodiunt illud. ℣. Magnificat. Dño. Quesum⁹ oēs deus. ¶ Et notandū q̄ hymni Ecce hora lia ⁊ ℟. Educ de carce: que ponūt hac dñica dicant quotidie tā diebus dñicis q̄ ferialibus p̄ istā quindenā cū de. xl. agit. Feria. ii. ad matu. inuita. Venite. ℣. Jubilemus. Hy⁹ Clax dcus In noct. ān. Dñs dekēlor

ps. Dñs illuminatio.℣ Di cet domino. Lectio. Aliud q̄q somniū vidit qđ narrans fratribus ait. Vidi p somniū quasi: solē ⁊ lunā ⁊ stellas vndeci adorare me. Qđ cū patri suo ⁊ fratribus retulisset increpauit eū pat ⁊ dixit. Quid sibi vult hoc somniū quod vidisti Nū ego et mē tua ⁊ fratres tui adorabimus te sup terrā? Inuidebāt igit ei fratres sui. pē vero rē tacitus considerabat: Lcō. ii Quunq̄ frēs illi⁹ i pascē dis gregib⁹ morarēt i sichē. dixit ad eū israēl Fratres tui pascunt oues i sichimis: veni mittam te ad eos. Quo respōdēte: pstō sū ait. Vade ⁊ vide si cuncta pspera sint erga frēs tuos ⁊ pecora: ⁊ renūcia mihi quid agat. L.iii. Ille⁹ de valle ebrō: venit i sichē Inuenitq̄ eū vir errantē in agro: ⁊ interrogauit quid q̄reret. At ille ndit Fratres meos quero indica michi vbi pascunt greges. Dixitq̄ ei vir. Recesserunt de loco isto: audiui aūt eos dicētes eamus i dothaym. ℣ Ipe liberauit In laud̄. ℟ Miserere. p Ipsum. ⁊c̄ Ca. Ecce nūc ℣ p⁹ Jesu quadrag. ℣. Scuto circūdabit. In euāg. ℟ Amen dico vobis: q̄ nemo p pheta acceptus est i patria sua. ps. Benedictus. Kyrie el. ⁊c̄. Oratio. Cordibus nostris q̄s dmine gr̄am tuā benignus infūde vt sicut ab escis corporalibus abstinemus: ita q̄q̄ sens⁹ nostros a noxiis retrahamus excessib⁹. Per dñm Memoria p pctis. an Cōuertimini. ℣. Dñe nō Vbo Exaudi Ps̄al. familiares. vt. s. Ad. i. ān. Vino ego. p. Deus in nōie. ā Adesto. ps. Quicunq̄ vult. ⁊c̄. Ad. iii. ān. Cognoscimus. ps. Legem po. Cap. Dereliquat. ℟. Bonū michi. ℣ Dicet do. Kyrie el. ⁊c̄. Vbo Corpibus. Ad. vi ān. Per arma. ps Defecit Cap. Querite. ℟. Seruus tuus. ℣. Ipse libera. Kyrie el. ⁊c̄. Vbo. vt s Ad

ẏr ān. Aduenerūt. ℟s Mirabilia. Cap In oībus. ℟ Septies. ỽ Scapulis. Kyrie el. cō Oīa vt s. Adnā. ān. Inclinauit ps. Dilexi Cōm Hoctamur ℣ Educ Hymn⁹. Jā ter qua. ỽ Angelis suis. In cuāge. ā Jesus autē trāsiens per medium illoꝝ ibat. ps Mgt. Kyrie el. ℣ Aduenī nobis domine misericordia tua: vt ab imminentibus pcōrum nostroꝝ periculis te mereamur pzotegēte saluari. Per dñm.

Cferia.iii. Lectio prima

Perrexit ergo Ioseph post frēs suos: ⁊ inuenit eos i dothaym. Qui cū vidissent eū pcul anteq̄ accederet ad eos cogitauerūt occidere illū ⁊ mutuo loq̄bantur Ecce somniator venit: venite occidamus eum et mittamus in cisternā veterem dicemusq; fera pessima deuozauit eū: Et tūc apparebit q̄d illi pzosint sōnia sua.

Lectio secunda.

Audiēs aūt hoc rubēniteba ꝫ liberare eū de manibꝰ eoꝝ: ⁊ dicebat Nō interficiam⁹ aiam eius: nec effundamus sāguinē: sed pīcite sū in cisternā hāc q̄ est in solitudine: manusq; vestras seruate innoxias. Hoc aūt dicebat volens eri pere eū de manibus eoꝝ ⁊ reddere patri suo. L.ii.

Conclusi igit vt venit ad frēs nudauerūt eū tunica talari: et polimita: miserūtq; in cisternā q̄ nō habebat aquā. Et sedētes vt comederent panē viderūt viatores hyſmaelitas venire de galaad ⁊ camelos eoꝝ portantes aromata et resinā ⁊ stacten i egyptū ire cupientes. ā Si duo ex vobis cōsenserint sup terrā de vita q̄cūq; petierit fiet illis a patre meo dicit dñs. ps. Bā.

Exaudi dict Oz. nos omps: et misericors deus: ⁊ cōtinēto te salutaris ꝓpicius nobis dona ꝓcede. per do: Adnā i euāge. ōn. Ubi duo vel tres cōgregati fuerint in nomine meo in medio eoꝝ sum dicit dñs. ps Mgt. Dpatio

Ola nos dñe ꝓtectiõe defẽde: et ab oi lẽpꝫ iniquitate custodi. Per ꝺ.

De Feria .iii. Lcõ .i.

Dixit ergo iudas fratribus suis. Quid aũt nobis pdest si occiderim⁹ fratrẽ nostrũ ⁊ celauerim⁹ sãguinẽ ipius. Melius est vt vẽdaꝫ hyſmahelitis et manus nostre nõ polluantur: frater enim ⁊ caro nostra est Acquieuerũt fratres sermonibus eius. Lcõ .ii.

Et ꝓtereũtib⁹ hyſmahelitis negociatoribus extrahẽtes eũ de cisterna vendiderũt hyſmahelitis xx. argẽteis: q̃ duxerũt eũ in egyptũ. Reuersusq; ruben ad cisternã nõ inuenit puerũ et scissis vestibus ꝓgẽsq; ad fratres suos ait. Puer nõ ꝓparet ⁊ ego quo

Ualerẽt ibo. Lcõ .iii.

Dixerũt tunicã eius ⁊ in sãguine hedi quẽ occiderãt tinxerũt: mittẽtes q̃ ferrẽt ad patrẽ ⁊ direrẽt. Hãc inuenimus: vide vtrũ tunica filii tui sit an nõ. Quã cum agnouisset iacob ait. Tunica filii mei ẽ: fera pessima comedit eũ bestia deuorauit ioseph. In euãg. Audite ⁊ itelligite tradi tões quas dñs dedit vobis

Ops Bñdictus. Ps.

Reſta nobis q̃s dñe vt salutarib⁹ ieiuniis eruditi a vitiis q̃q vicijs ablisnẽtes ꝓpiationẽ tuã facilẽ ꝓsequamur ꝓterea. Per ꝺ. Adv̄s iniq̃. ãn. Mãs lotis manibus mãducare nõ coinq̃nat hominẽ. ps. Mẽgẽt

Oremede q̃s ops deus vt qui ꝓtectionis tue gratiã querim⁹: liberati a nocuis cibus secura tibi mẽte seruiam⁹ Per ꝺ. Feria .v

Scissis q̃ vestibꝫ Lcõ .i.

Iacob indutus est cilicio lugẽs filium multo tempore Congregatis autem cunctis liberis eius vt leniret dolorem patris: noluit recipere consolationem sed ait. Descendam ad filium meum lugens in infernũ.

Igitur dum Lcõ .ii.

Ductus est ioseph in egyptum Emitq; eũ putiphar eunuchus pharaonis ꝓ-

ceps exercitus vir egipti⁹ de manu hysmaelitaꝝ a q̄= bus ꝓductus erat. Fuitq̄ dñs cū eo ⁊ erat vir in cunctis ꝓsperē agens. l.iii.

HAbitabatq̄ i domo domini sui q̄ optime nouerat dñm esse cum eo: et oīa que gerebat ab eo dirigi in manu illi⁹. Inuenit q̄ ioseph grām coꝝam dño suo: ⁊ ministrabat ei. A quo ꝓpositus oībꝫ gubernabat creditā sibi domū ⁊ vniuersa que tradita ei fuerant. In euāgelio. ā. Operamini non cibum qui peritꝫ sed qui permanet in vitā eternam. ℟s Benedictus. ℣.

QVncede q̄s omps de⁹ vt ieiunioꝝ nobis sācta deuotio et purificationem tribuat: et maiestati tue nos reddat acceptos. Per dñm. Ad vō i euāgel ā. Panis enī dei est qui descendit de celo et dat vitā mūdo. ℟s Magt. ℣.

SVbiectū tibi ꝑpl̄m q̄s dñe ꝓpiciatio celestis amplificet: et tuis semp faciat ꝯruire mādatis. Per dñm. ℣ Feria. vi. Lcō. l.

BEnedixit dñs domui egyptii ꝓpter ioseph ⁊ multiplicauit tam in edibus q̄ in agris cunctā substātiā ei⁹: nec quicq̄ aliud nouerat: nisi panē q̄ vescebat. Erat aūt ioseph pulcher facie ⁊ decoꝝ aspectu

POst multos itaq̄ dies iecit dñs oculos suos in ioseph et ait. Dormi mecū. Qui nequaq̄ acquiescēs operi nephario dixit ad eam Ecce dñs meus oībus michi traditis ignorat q̄d habeat in domo sua: nec quicq̄ est qđ nō in mea sit ptāte vel nō tradiderit michi ꝓter te q̄ vxor

QVomodo ei⁹ es. l.iii. do ergo possum malū hoc facere et peccare in dñm meum. Huiuscemodi ꝛbis per singulos dies loquebat et mulier molesta erat adolescēti ⁊ ille reculsabat stupꝝ. Accidit autē vt q̄dā die introiret ioseph domū et operis q̄ppiā ablq̄ arbitris faceret: ⁊ illa apprehēsa vestimēti eius lacinia

dicerет. Dormi mecũ Qui relicto i manu eiꝰ pallio fugit: ⁊ egressus est foras In euãg. ã. Aqua quã ego dedero ꝙ biberit ex ea non sitiet vnq̃. ℣. Benedictꝰ. ℟.

IEiunia nra qs dñe benigno fauore p sequere: vt sicut ab alimẽtis abstinemus in corpore: ita a viciis ieiunemꝰ in mẽte. Per dñm. Ad vespas i euãge. ã. Veri adoratores adorabũt patrẽ in spiritu ⁊ veritate. ℣. Magt. ℟.

PResta qs omps deus vt ꝙ in tua protectione gestimus cuncta nobis aduersantia te adiuuãte vincamus. Per d. Sabbõ i.

QUunq̃ vidisset mulier velẽ in manibꝰ suis et se esse contemptã: vocauit hoies domus sue ⁊ ait ad eos. En introduxit virũ hebreũ vt illuderet nobis Ingressus est ad me vt coiret mecũ. Cũq̃ ego succlamassem et audisset vocẽ meã: reliqt palliũ qđ tenebã ⁊ fugit foras. ℣. ii.

INargumẽtũ ergo fidei retentũ pallium ostẽdit marito reuertenti domũ ⁊ ait. Ingressꝰ est ad me seruus hebreus quẽ adduxisti vt illuderet michi. Cunq̃ vidisset me clamare: reliquit pallium ⁊ fugit foras His auditis dñs et nimiũ credulus vobis cõiugis iratus est valde. Tradiditq̃ ioseph i carcerẽ vbi vincti regis custodiebãtur ⁊ erat ibi clausus. Leõ. iii.

HUit aũt dñs cum ioseph ⁊ misertꝰ illius dedit ei gratiã i cõspectu pncipis carceris ꝙ tradidit in manu ipsiꝰ vniuersos vinctos ꝙ in custodia tenebantur: et quidq̃d fiebat sub ipso erat nec nouerat aliquid cũctis ei credit. Dñs enĩ erat cũ illo: ⁊ oĩa opera eiꝰ dirigebat. In euãge. ã. Inclinauit se iesus scribebat i terra: si qs sine pctõ est mittat in eã lapidẽ. ℣.

℣ Benedictus. ℟.

PResta qs ops deꝰ vt ꝙ se affligẽdo carnem ab alimẽtis abstinẽt: sectando iusticiã a culpa ieiunẽt. p đ.

Dñica .iiii. xl. Sabbō nō vsq; Dñdict⁹ .p. Jpm cc. cl Hoztamur. R Moy ses ka. hy⁹ Jam ter qua. ℣. Angelis suis. Jn cuāg. ā. Nemo te cōdēnauit mulier: nemo dñe nec ego te condēnabo iā ampli⁹ noli peccare. ps Magt oy

Oncede qs omps deus: vt qui ex merito nostre actionis affligimur tue gratie z̄ solatiō relpiremus. Per ō. Ad ꝓplet Signatū. ps Cum inuocarē. ℣ cap. Tu in nobis. R Jn pace in idipm Dormiam et requiescā. ℣. Si dedero somnū oculis meis et palpebris meis dormitationē. Dormiā. Gla patri Jn pace. Ad lectōrum ꝙ licet illd Ne recipiat a choro post primā inceptionem infra passionē cū non recipietur post vltimā inceptionē scilicet post verſum sed receptū ab eo qui verſum cantat prosequat chorus Jn idipm. hy

Ultor dei memento te conditis et lanachri

edzem lubille cāctū te ceti mate innouatū Hac cum vocante somno castū petis cubile frontem lorūq; cōzdis crucis figura signet, Crux pellit omne crimen fugiunt crucem tenebre ti dicata ligno mens fluctuare nescit Jocul o procul vagantū portēta somniorū procul esto pernicaci prestigiator astu. O toztuose serpēs qui mille per meandros fraudesq; flexuosas agitas quieta cozda. Discede chziste hic est chziste hic est liquele re lignū quod ipse nosti dānat⁹ tuā cateruā Corpus licet fatiscens iaceat reclinue paululū chziste tamen sub ipso meditabitur sopore Gloria eterno pri et xpo vero regi paraclitoq; letō z nūc et iperpetuū Amen. ℣ Custodi nos. ā Media vita in morte sumus quē querim⁹ adiutorē nisi te dñe q̄ p̄ vltis nostris iuste iraceris. Sācte de⁹. Sācte fortis Sācte et misericors saluator ame re mozti ne tradas nos. ā

Ne proicias nos in tempore senectutis cū defecerit virtus nostra ne derelinquas nos dñe deꝰ deus. ℣. Qui cognoscis occulta cordium parce petis nris. Sancte fortis. ℣. Noli claudere aures tuas ad preces nostras domine. Sancte et mise. Et cum tinitatur añā: nec flectatur genu ad aliquē istarū repetitionū. Iste versus verō non dicuntur: nisi in festis. ix. lec. Kyrie el. ℟. Et sic dicatur cople. vsq; ad cenam domini: sed infra pallionem non dicitur Gloria patri ad. Viū. In pace, nisi in festis sanctorū. Ad matu. inuita. Hodie si vocem dñi audieritis. Nolite obdurare corda vestra. ps. Venite. ℣. Peccatorum uitatorio post tertiū versū rectores chori prosequuntur psalmū Sicut in exordio. ℟. Hym. Clarum decus. In. i. nocturno an Prokfdei. ps. Beatus vir. Contra. ℣ Dixit dominus. Lectio. Hec sūt nomina filiorū israel: qui ingressi sūt in egyptū cū iacob singuli cū domibus suis introierūt. ruben symeō leui iudas yssachar zabulon et beniamini: dan et neptalī: gad et azar: ℟ Locutus est dominus ad moysē dicens descende in egyptū dic pharaoni vt dimittat populū meū. Induratum est cor pharaonis non vult dimittere populū meū nilil manu forti. ℣ Videns vidi afflictionem populi mei qui est in egypto et gemitum eorum audiui et descendi liberare eum. Induratum. Lectio secunda

Erant igitur omnes animę eorum qui egressi sunt de femore iacob septuaginta quinq;. Joseph autem in egypto erat. Quo mortuo et vniuersis fratribus eius omniq; cognatione sua filii israel creuerunt et quasi germinantes multiplicati sunt ac roborati nimis impleuerunt terram. ℣ Stetit moyses coram pharaone et dixit hec dicit dominus. Dimitte po-

pulū meū vt sacrificet mi-
chi in deserto. ℣. Domin⁹
deus hebꝛeoꝝ misit me
ad te vt dicam tibi. Dimit
te. Lectio tercia
Surrexit in terra rex no
uus super egiptū qui igno
rabat ioseph et ait ad pplm
suū Ecce pplus filioꝝ isra
el multus et fortioꝛ nobis
est Venite sapienter oppꝛi
mamus eū: ne forte multi-
plicetur et si ingruerit ꝗra
nos bellū addat inimicis no
stris expugnatisq; nobis e
grediatur e terra. Pꝛepo-
suit itaq; eis magistros o-
pꝛū vt affligerent eos one
ribus. Edificauerūtq; vꝛbes
tabernaculoꝝ pharaonis
phiton et rameses quanto
q; oppꝛimabentur tanto-
magis multiplicabantur et
ꝛescebant. ℟. Cantem⁹
dño: gliose enī honorifica-
tus est equū et ascensoꝛem
pꝛoiecit in mare. Adiutoꝛ
et pꝛotectoꝛ factus est michi
dominus in salutem. ℣. Cur
rus pharaonis et ex-
ercitum eius pꝛoiecit i ma
re. Adiutoꝛ. Gloꝛia. Adiu
toꝛ. In ii. noc. An. Natu
re ℣s. Conterua. ℣l⁹ Ip
se liberabit me de laqueo
venantium. Sermo beati
iohannis epi. Lectō. viii.
Stabat moyses in mōte
nō armis sed pꝛecibus
pugnatur⁹. Stabat exten
sis ad celū manibus deuo-
to orans affectu non de ter
ra sed de celo auxiliū pꝛsu
labat Pugnat cū hostibus
absens cū externis sine vl
lo dꝛertat vt quē loci di-
uersitas ab inimicis seiūxe
rat: orationis effectus bel-
latoꝛē pꝛesentem hostibus
exhiberet. ℟. In mari via
tus et semite tue in aquis
multis. Deduxisti sicut o-
ues pplm tuum in manu
moysi et aaron. ℣⁹ Illu-
xerunt choꝛuscationes tue
orbi terre commota est et
cōtremuit terra. Dedu.
Erit moyse orā lcō. v
te pugna occulta sed
manifesta victoꝛia. Laten
ter dimicat vt euidenter ꝛ
uicat. Solus orat: vt mul
ti saluentur Stabat moy-
ses in monte. iam pꝛoxim⁹

celo: iã vicinus lyderibus ꝛ quãto eũ sublimitas mõtis extulerat. tãto oño deo primũ exhibebat. ℟. Qui persequebant populũ tuũ domine demersisti eos in profundũ Et in colũna nubis ductor eorum fuisti domine. ℣. Deduxisti sicut oues populus tuum in manu moysi et aaron. Et in colũna. Lectio. sexta

Fit moyse orante victoria: cessante mestitia potentior hostis efficitur iusti corpore fatigato. Desinit israel vincere: moyse desistente in prece dum aduersa populis exhibentur: oratio nobis potẽtia mõstraret. Denique tãdiu ista aduersitas valuit quãdiu frugis oratio defuit. Perseuerãte prece: pleuerãs victoria roboratur. ℟. Moyses famulus dñi ieiunauit quadraginta diebus ꝛ quadraginta noctibus. Ut legẽ domini mereretur accipere. ℣. Ascendit moyses in montẽ synai. Ut legẽ domini. Gloria patri. Ut legẽ dñi: In. iii. nocturno. ℟. Spũs. p Heli enarrãt. ℟. Scapulis suis ob. Scdm

In illo tpe: Abiit Iesus trãs mare galilee quod est yberiadis: et sequebatur eũ multitudo magna: quia videbant signa que faciebat super his qui infirmabantur. Et reliqua. Omel venera. bede. presbyteri. Lectio. vii.

Urbe trẽs que dñm secute sunt: electorũ ecclesia intelligitur: ex oibz gentibus collecta. Hec enim quotidie dominum sequitur non gressu pedis: sed imitatione operis. Ecce et enim appropinquante pascha die festo iudeor sequẽtem se multitudinem dominus verbo salutis pariter ꝛ opr curatiõis erigebat ℟. Splẽdida facta est facies moysi dũ respiceret in eũ dñs Videntes seniores claritatẽ vultus eius admirãtes timuerũt valde. ℣. Descẽdit moyses de monte synai portans duas tabulas lapideas in manibus suis

lcriptas vtraq; digito dei

Et nos er Vi. l viii go frēs carissimi huius crēplo facti appropinquāte pascha id est die nre redēptiōis adiūcta fratrū caterua dñm toto corde leāmur: et ei⁹ gratiā flagitemus. vt nos spiritaliū donis vtutū satiare dignet; ātenus tpe sacrolctē resurrectiōis illi⁹ iteri⁹ exteriusq; decēter ornati: sacramēta nre salutis puro corpore simul et corde sumam⁹. ℟ Ecce mitto āgelū meū qui precedat te et custodiat tē per. Obserua et audi vocē meā ⁊ inimicus ero inimicis tuis: et affligentes te affligam ⁊ precedet te angelus meus. ℣ Israel si me audieris nō erit in te deus recens neq; adorabis deū alienum ego enim dñs. Ob.

Quod cum ille ꝛ cō. n. ualle oculos iet⁹ ⁊ veniētē ad se multitudinē vidisse perhibetur: diuine pietatis indiciū est: quia videlicet cunctis ad se venire querentib⁹ gra misericor-

die celestis occurrete ꝛ uit: ⁊ ne q̄rēdo errare possint. lucē sui spūs aperit currētibz solit⁹ est. Quinq; aūt panes q̄bus dñs multitudinē ppli saturauit: quinq; sunt libri moysi. Possumus eni ⁊ per duos pisces alios duos intelligere libros oracula. s. pphetarū ⁊ ētica psalmor. ℟ Audi filii precepta dñi et ea in corde tuo quasi in libro scribe. Et dabo tibi terrā fluentē lac et mel. ℣ Obserua igit ⁊ audi vocē meā ⁊ inimic⁹ ero inimicis tuis. Et dabo. Gl'a. Et Feria tertia. ℟ Attēdite popule me⁹ legē meā. Inclinate aurē vrām i verba oris mei. ℣ Aperiā i parabolis os meū loquar propositiones ab initio scli. Inclina. ℟ Vos qui trāsituri estis iordanē edificate altare dño de lapidibus q̄s ferrum non tetigit. Et offerte super illud holocausta et hostias pacificas deo vestro. ℣ Cumq; intraueritis terram quā dñs dabit⁹ est vobis edificate ibi altā

te dño deo. Et offerte ℣ Sicut fui cũ moyse ita ẽ ro tecũ dicit dñs. Cõfoꝛta ze ẽsto robustus introdu ces pplm meũ ad terrã lacte et melle manantẽ. ꝟ. Mãtecũ suũ dñs de⁹ tu⁹ in oĩbz ad quecũq perrexe ris. Cõfoꝛ. ℣ Populeme us qd feci aut qd molestus fui tibi: respõde michi qm̃ ego eduxi vos de terra egy pti ẽ de dmo seruitutis qua dzaginta annis in hercino manna pluit vobis. Et obli ti estis me dicit dñs. ꝟ. Ad duxi vos per desertũ qdza ginta annis ego dñs. Et. ℣. Adduxi vos p desertũ quadzagita annis ego dñs nõ sũt attrita vestimẽta de stra manna de celo plui vo bis Et obliti estis me dicit dñs. ꝟ. Populeme⁹ qd fe ci tibi aut qd molestus fui respõde michi qm̃ ego edu xi vos de terra egypti. Et ob. ℣. Adduxit eos dñs i fortitudie terre sibauit e os nalcẽtiis agrꝝ. Duxe rũt mel de petra ẽ oleũ de firma petra. ꝟ. Cibauit eos ex adipe frumenti ẽ de petra melle saturauit eos Duxerunt ad⁹. Ipse libe rauit. In laudibus. a.

Ne acceptabis sa crificiũ iusticie si a uerteris faciẽ tuã a pcis meis qs Miserere. a. Bo nũ est sperare in dño ℔ spe rare i pricipibz. p. Cõfite mini. a. Bñdicat nos deus deus nr̃ bñdicat nos deus p. Deus deus me⁹. a. Po tẽs es dñe eripere nos ẽ de manu moꝛtis liberare nos deus nr̃. p. Bñdicite. a Re gestetre ẽ oẽs ppli laudẽ te deũ. p. Laudate. cp. Ec ce nũc tempus. ꝟ. Jesu quadza. ℣ Deuto circũd. In euangel. tm. Abiit iesus trãs mare galilee ẽ sequẽbat eũ multitudo magna qz vi debant signa que faciebat erat aũt primũ pascha di es festus iudeoꝝ. p. Bñdi ctus. ofꝝ. Concede quesu mus. Ad prima. a. Cũ sub leuasset oculos iesus ẽ vidis set maximã multitudinem veniẽtẽ ad se dicit ad phi lippũ: unde emem⁹ panes

vt manducet hi: hoc autē
dicebat tnetans eū ipe enī
sciebat quid esset factur⁹.
ps. De⁹ deus me⁹ respice
ān. Te deū ps. Quicūq;
vult. Ad.iii.ā. Incepit er-
go iesꝰ panes ⁊ cū gratias
egisset distribuit discūbēti
bus similiter ⁊ ex piscibus
quantū volebāt. ps. Legē
po. Cap. Dereliquat. R̄.
Bonū. v̄. Dicet dño. Oz
Cōcede. Ad.vi.ā. De qui
q; panibz ⁊ duob⁹ piscib⁹
satiauit dñs quinq; milia
hominū. ps. Deke. Cap.
Querite. R̄. Heruus. v̄.
Ipse liberauit. Oz vt s̄.
Ad tr.ā. Satiauit dñs qui
q; milia hoim de quinq; pa-
nibus ⁊ duob⁹ piscib⁹. ps.
Mirabi. Cap. In oīb⁹ R̄.
Septies. v̄. Scapulis su
is. Oz vt s̄ ⁊ c̄. Ad vs̄ ān.
Dixit dñs ps Jōm. Cap.
Hoztamur R̄. Ēduc. Hy⁹
Jām ter. v̄⁹. Angelis suis.
In euā. ān. Cū vidissent
turbe signū qđ fecerat ie-
sus: dicebāt: Vē hic ēpphe
ta q̄ vēturus ē in mūdū. ꝓ
Magt. Oz Concede q̄s.

Feria.ii.ad matu. inuitā
Venite. ps. Jubilemus.
Hyꝰ. Clay decus. In no.
ān. Dñs dekēlor. ps. Dñs
illuminatio. v̄. Dicet do.

O Detūq; filios L.i
sraēl egyptii: ⁊ affli
gebāt illudētes eis: atq; ad
amaritudinē ydūcebāt vi
tā eoz operibꝰ duris luti ⁊
lateris oīq; famulatu qui
in terre agrib⁹ ꝓmebantur

O Jxit aūt rex L.ii.
egypti obstetricibus
hebrzoz: quaz vna voca-
bat Sephera: altera phua:
ꝓcipiēs eis. Quādo obste-
tricabiū hebrzeas ⁊ partus
ips aduenerit: si masculꝰ
fuerit iterficite illū: si fe-
mina reseruate. Lectio.iii

U Jmuerūt aūt obste
trices deū: ⁊ nō fece
rūt iuxta ꝓceptū regis egy
pti: sed conseruabant ma-
res. Quibꝰ ad se accersit
rex ait Quidnā est hoc qđ
facere voluistis: vt pueros
reseruaretis. Que respōde
runt. Non sunt hebree
sicut egyptie mulieres Ip
se enī obstetricādi habent

lentiã ꝛ pzius ꝙ veniam⁹ ad eas pariũt. ℟. Ipse liberauit. In laudibz. ant. Miserere. ps Ipse. Cap Ecce nũc. Hym Jesu q̃drageneꝛie, ℟. Scuto. In euã. ꝛ Auferte illa hĩc dicit dñs ꝛ nolite facere domũ pris mei domũ negociatiõis. ps Benedictus. Ant. Mesta ãs omps deus: vt obseruatões sacras annua deuotõe recolẽtes: et corpꝛe tibi placeam⁹ ꝛ mẽte. Per ð. Meõria ꝙ pcis ꝛ psalmi familiares vt .ꝛ. Ad hozas ãe. capla: Hia: ñli. ꝛ cpt. ꝛ Ant de die Ad vsãn. Inclinauit. ps. Dilexi. Cap Hortamur. Ry. Educ. Hym. Jãter. ℣ Angelis suis. In euã. ã. Soluite templũ hoc dicit dñs ꝛ post triduũ excitabo illud hoc aũt dicebat de templo corpꝛis sui. ps Mgt. Ant

Oꝛatione nr̃ã quesumus dñe benigne exaudi: ꝛ quibus supplicãdi pꝛestas affectũ tribue defensionis auxilium Per ð. Feria .iii. Lcõ. i.

Bene ergo fecit deus obstetricib⁹: ꝛ creuit populus confoꝛtatusq; est nimis. Et quia timuerunt obstetrices deum: edificauit illis domos. Pꝛecepit ergo pharao oi pꝛpulo suo dicens. Quicqd masculini sexus natum fuerit in flumen pꝛoiicite: quicqd aũt femineꝛ reseruate. Lii.

Egressus ẽ pꝛs hec vir de domo leui: et accepit vxoꝛẽ stirpis sue: que cõcepit et pepit filium. et videns eũ infantẽ elegantẽ ꝛ abscondit tribus mẽsib⁹.

Nunq̃ iam Lcõ. iii. celare nõ posset: sumpsit ficellã scirpeã: et liniuit eã bitumine ac pice: posuit intus infantulũ: ꝛ exposuit eũ in charecto ripe fluminis: stãte pꝛcul soꝛore eius: ꝛ cõsiderãte euẽtũ rei. In euã. ã. Mea doctrina nõ est mea: sed eius qui misit me pris. ps Vñdict⁹

Sacre nobis dñe Ant ãs obseruationis ieiunia: ꝛ pie conuersationis augmentũ: ꝛ tue pꝛopicia

dionis ꝙtinuũ silent auxi-
liũ. Per d̃. Ad vñm cuã.
In Anũ opus feci ꝙ adint
ramini: qz totũ hominẽ sa
nũ feci i sabbato. ps Ma-
Misle gnificat.
rere dñe populo tuo:
et cõtinuis tribulationib⁹
laborantẽ ꝓpicius respira
re concede. Per d̃. Feria.
Ecce iiii. Lectio.
nutẽ descẽdebat filia
pharaonis vt lauaret i flu
mine: ꝙ puelle eius gradie
bantur p̃ crepidinẽ aluei.
Que cũ vidisset fiscellam
in papirione: misit vnã de
famulab⁹ suis ꝙ allatã ape
riens: cernensqz in ea par-
vulum vagientem miserta
eius ait. De infãtibus he-
Obreorũ hic ẽ. Lcõ
Ui loror pueri. Uis
inquit vt vadam et vocẽ
tibi hebream mulierẽ que
nutrire possit infantulum?
Respondit. Uade: Perre
xit puella: et vocauit ma-
trem eius. Ad quã locuta
filia pharaonis. Accipe ait
puerum istum et nutri mi-
chi: et ego dabo tibi merce
dem tuã. Lectio. iii.
Uscipit mulier ꝙ nu-
triuit puerum: adultumq
tradidit filie pharaonis.
Que filia adoptauit in lo-
cum filii. Uocauitq nomẽ
eius moyses dicens: quia
de aqua tuli eum. In eũ
gelio. In Rabbi ds pecca-
uit hic aut parẽtes eius vt
cecus nasceretur: respõdit
ihesus ꝙ dixit: neqz hic pec-
cauit: neqz parentes eius:
sed vt manifestentur opera
dei in illo. ps Bñdictus.
Deus qui et Dz
iustis ꝓmia meritoꝝ
rũ: ꝙ peccatoribus p̃ ieiunii
um veniam prẽstas: miserere
re supplicibus tuis: vt reatus
nostri cõfessio indulgẽ
tiam valeat percipere de-
lictoꝝ. Per d̃m. Ad vel
pertis auerunt. iii. A seculo
lo non est auditum: quis
ds aperuit oculos ceci nati
Dus Magnificat. Dz
Ateãt aures misericordie tue dñe ꝓcib⁹ supplicãtiũ: ꝙ vt peccatibus delictorata ꝛcedas: fac eos q̃ tibi
sũt placita postulare. Per.

In die ℭ Feria. v. l. bus illis ℘ostꝫ creuꝫ rat moyles egressus ad fra tres suos vidit afflictionē eoꝝ ⁊ virum egyptiū ꝓcu tientē quendam de hebꝛeis fratribus suis. Cūꝫ circūꝫ sperisset huc atꝫ illuc et nullū adesse vidisset. ꝑcus sūm egyptiū ablecōdit sabulo

Et egressꝰ die al l. ii. tero conspexit duos hebꝛeos rixātes Dixitꝫ ei qui faciebat iniuriā. Qua re ꝑcutis primū tuū ⁊ Qui respōdit Quis cōstituit te ꝓncipē ⁊ iudicē super nos Nū occidere tu me vis: sic cut occidisti heri egyptium

Timuit moy l. iii. ses ⁊ ait. Quō palā factū est verbū istud ⁊ Au diuit qꝫ pharao sermonem hunc ⁊ querebat occidere moysen. Qui fugiēs de cō spectu eius mozatus ē i ter ra madian ⁊ sedit iuxta pu teū. In euāg. ān ℘ater di ligit filiū et omnia demon strat ei que ipe facit ℘ Hñ ℘resta no dictus Ꝺꝛ bis ꝗs dñe vt salutari bus leiuntis eruditi a noxi is quoꝫ vitiis abstinētes: ꝓpiationē tuā facilius i petremus. ℘er do. ād ℣ ni euan. ān. Sicut pater suscitat moztuos ⁊ viuifi cat sic et filius ꝗs vult vi uificat. ꝑs. Hagt. Ꝺꝛatio

℘opuli tui deus institu toꝝ ⁊ rectoꝝ pctā qui bus ipugnatur expelle: vt sēꝑ tibi placitus et tuo mu nimine sit securus. ℘er do minū. ℭ Feria. vi l. i.

Quant autē sacerdoti madian septem filie. Que venerūt ad hauriendā aquā ⁊ impletis canali bus adaqre cupiebāt gre ges ꝓris sui. Supuenerę pastoꝛes ⁊ eiecerūt eas Sur rexitꝫ moyses ⁊ defensis puellis: adaquit oues eaꝝ

Que cū reuertissēt l. ii ad raguel ꝓrem suum dixit ad eas. Cur velocius venistis solito ⁊ Respon derunt. Vir egyptius libera uit nos de manu pastoꝝ i super ⁊ hausit aquā nobi scū ꝓtūꝫ dedit ouibus Ꝛt ille Ubi ē iquit ⁊ Quare di

milijs hoiez? Vocate eū
vt comedat panē. Et iii
Vrauit ergo moyles
qō habitaret cū eo. Accepit
q̄ seffozā filiā eius vxozē q̄
peperit ei filium: quem vo
cauit gersam dicēs. Adue=
na fui in terra aliena. Al=
terū vo peperit quā voca=
uit eleazar dicēs Deus eni
patris mei adiutoz meus ⁊
eripuit me de manu phara
onis. In euā. ān. Lazar⁹
amicus noster dozmit eam⁹
et a somno excitemus eum
ps. Bñdictus. Oratio.

DEus qui ineffabilibus
mūdū renouas sacra
mētis: pēta q̄s: vt eccla tua
eternis pficiat institutis:
⁊ tēpozalibus nō deficiat
auxilijs. Per ō. Adus. in
euā. ān. Dñe si hic fuisses
lazarus non esset moztuus
ecce iā fetet quatriduan⁹ i
monumēto. ℟. Magt. Or
a q̄s ops deus: vt qui
infirmitatis nostre cō
scij: de tua virtute confidi
mus: sub tua semper pzote
ctione gaudeam⁹. Per ō.

℣. Sabbato. Lectio pma

Post multū tpis moz
tuus est rex egypti ⁊ ge
mitētes filij israel ppter
opera vociferati sūt. Ascē=
ditq̄ clamoz eoz̄ ad deum
pzo operibus: ⁊ audiuit ge
mitum eoz̄ ac recozdat⁹ ē
federis quod pepigerat cū
abzahā ysaac et iacob. Et
respexit dñs filios israel ⁊
liberauit eos. Lectio secūda

MOyses aūt pascebat o
ues iethzo soceri sui
sacerdotis madiā. Cūq̄ mi
nasset gregē ad interioza de=
serti: venit ad montē dei
ozeb. Apparuitq̄ ei dñs in
flāma ignis de medio rubi
⁊ videbat q̄ rubus arderet
⁊ nō cōburebatur. Dixit tertia

DIxit ergo moyles. Va
dā ⁊ videbo visionē hāc
magnā: quare nō cōburat
rubus. Cernēs aūt dñs q̄
gereret ad videndū: voca=
uit eū de medio rubi et ait
Moyles moyles. Qui re=
spōdit Ille. Āt ille. Ne ap
pzopies inquit huc. Solue
calciamēta de pedibus tuis
Locus enī in quo stas ter=
ra scā est. Et ait. Ego sum

de⁹ patris tui. Deus abz
hã: z deus ysaac. z deus ia
cob. Abscondit moyses fa
ciẽ suã: nõ eni audebat re=
spicere cõtra deũ. In euã
in. Ego sum lux mũdi qui
sequit̃ me nõ ãbulat i tene
bzis sed habebit lumẽ vite
dicit dñs. ℣s. Benedictus
Hat qs dñe per
gratiã tuã fructuo⁹
nostre deuotiõis affectus
quia tũc nobis pzoderunt
suscepta ieunia suntue sint
placita pietati. ℣er dñm.
Dñica i palliõe dominj
Sabbato ad vs ãn. Bene
dictus. ℣s. Jõm. Capitulũ
Facie meã non auerti
ab increpãtibus z cõ=
spuentibus in me dñs de⁹
auxiliator meus: z ideo nõ
sum confusus. ℟. Circunde
derunt me viri mendaces:
sine causa flagellis cecide
runt me. Sed tu domine
defensor vindica me. ℣. ⁹
Mũ tribulatio pzoxima ẽ
z nõ est qui adiuuet. Sed
tu. Et reliqua. Rũ:
quia in passione dñi nõ di=
cit Gla pri. ad Rũ vsq ad
offm. Missa: nec i matu. ad
Venite. Missa festis sctõz
Exilia regis ℣ ℣y⁹
Vexit fulget crucis my
sterium quo carne carnis cõ
ditor suspensus est patibu
lo. Confixa clauis viscera tendens manus vestigia
redẽptionis grã. hic immola
ta est hostia. Quo vulne=
ratus insuper mucrone diro
lãceæ vt nos lauaret crimi
manauit vnda sãguis. Im
pleta sũt q̃ cecinit dauid fi=
deli carmine dicẽdo natiõi
bz regnauit a ligno de⁹ ℟
wz decora z fulgida ornata
regis purpura electa digno
stipite: tã sctã mẽbza tãgere
℣ tã cui⁹ bzachiis pciũ pe
pẽdit seculi: statera facta ẽ
corpozis: p dãq̃ tulit tarta
ris Crux aue spes vnica
hoc passionis tẽpoze. auge
piis iusticiã. reisq̃ dona ve
niã. ℣e sũma de⁹ trinitas
collaudet omnis spũs quos
p crucis mysteriũ saluas re
ge p secula. Amẽ. ℟ Dede
rũt in escã meã fel Et in si
ti mea potauerũt me aceto
In euãgelio ãn. Ego sum

ꝙ testimoniū ꝓhibeo de me ipo: ⁊ testimoniū ꝓhibet de me ꝙ misit me pr̄. ꝑ Dñm.

Quesumus oms Da deus famulis tuis ꝓpitius respice vt te largiente regāt i corpore: ⁊ te seruāte custodiāt in mente Per dñm. Ad matu. inuita. Quadraginta annis proximus fui generationi huic. Et dixi semper hi errant corde ꝑ. Venite. Finito ꝑmo vers⁹ reincipiat inuita. ℣ Mñ deus magnus ⁊c. Et dixi. ⁊ c. Perdūtato aūt vltimo versu. ℣ Quadraginta a erectore chori inciplat inuites. ⁊ ꝓcēdet a choro nec sequitur. Gloria pa. Et hoc ordine dicatur psal. Venite cum suo inuita. quotiens infra passionem de passione dicitur: siue dominica siue feria. Hymnus Pange lingua gloriosi ꝓliū certaminis: ⁊ supercrucis tropheū die triumphū nobilem: qliter redemptor orbis immolatus vicerit. De parentis prothoplasti fraude facta condolens quando pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignum tue notauit damna ligni vt solueret Hoc op⁹ nostre salutis ordo deposcebat: multiformis proditoris ars vt artē falleret ⁊ medelā ferret inde hostis vnde lesserat Quādo venit ergo temporis plenitudo temporis: missus est ab arce patris natus orbis ꝓditor atq; ventre virginali caro factus ꝓdiit. Gloria et honor deo vsqq; altissimo vna patri filioq; inclyto paraclito: cui laus ē ⁊ potestas per eterna secla. amē In. i noīe. Ps. Beatus vir. ⁊c. Psal. vero finiūte cum Gloria pr̄i vt pr⁹ ℣ Erue a framea deus animā meā. Et de manu canis vnicā meā. Leo prima.

Verba hieremie ꝓphete filii helchie de sacerdotibus q̄ fuerūt i Anathoth in terra beniamin: q̄ factū est verbū dñi ad eū i diebus iosie filii amō regis iuda: in tercio decimo anno regni eius. Hec dicit dñs.

Hic finiunt oēs lectiones de pphetiis p totū ānū exceptis tribus noctib⁹ tenebrar. ℟. Isti sunt dies q̄s obseruare debetis tēporibus tuis. Quartadecima die ad vespez pascha dñi est: ℣ i quintadecima solēnitatē celebrabitis altissimo dño. ℣ Locut⁹ est dñs ad moysen dicēs: loq̄re filiis israel ℣ dices ad eos Quar

℣ Factū tade. L. ii est in dieb⁹ Joachim filii iosie regis iuda vsq̄ ad consūmationem vndecimi anni sedechie filii iosie regis iuda vsq̄ ad trāsmigrationē hierusalē i mēse quinto. ℟. Multiplicati sūt q̄ tribulāt me: ℣ dicūt nō est salus illi i deo ei⁹. Exurge dñe saluū me fac deus me⁹. ℣ Nequādo dicat inimicus me⁹: pzeualui aduersus eū.

℣ Exurge. Tertio. iiii. ℣ Factū est vbū dñi ad me dicēs: Pziusq̄ te formarē i vtero noui te: ℣ anteqū exires de vulua sāctificaui te: ℣ pzophetā in gētib⁹ dedi te. Et dixi: A. a. a. dñe deus: Ecce nescio loqui q̄z puer ego sum. ℟. Deus me⁹ es tu ne discedas ame. Mīa tribulatio pxima est: ℣ nō est q̄ adiuuet. ℣ Deus deus me⁹ respice in me q̄re me dereliq̄sti. Mīa. Notādū .iii. viii. ℣. ix omisso Glia patri repeti debēt. In. ii. noct. ān Nature. ps Cōserua. ℣c. ℣ De oze leonis libera me dñe. Et a cornib⁹ vnicornīū humilitatē meam.

Sermo bti Iohannis epi.

Magnū hiere .L. iiii. nie stillimi meritū: magnū in eū collatū est dū uinit⁹ donum. Magnū in quā hieremie est meritū: q̄ ante pzomeretur q̄ nasceret: ante sanctificatur q̄ ederet: ante pzopheta constituet: q̄ mūdi exordio potiatur. ℟. In te iactat⁹ sū ex vtero de vētre matris mee: deus me⁹ es tu ne discedas a me. Mīa tribulatio proxima est ℣ nō est q̄ adiuuet. ℣ Salua me ex oze leonis: ℣ a cornib⁹ vnicornīū humilitatē meam. Mīa. Lō. ℣

Oiçitur ei⁹ merita: et ab eo necdū exercentur officia. Dona narrant nec tū donoꝝ cause tractātur. ℙromotio dicit: ⁊ nec dū ꝓmotōis negociū agitur. Noli mīt dñs putare hieremia q̄ hodie ꝓphetā te ꝑstituo: aut nūc ꝓmū ad istā gentē corrigendam ꝓmitto. ℟. In proximo ē tribulatio mea dñe et non est q̄ adiuuet vt fodiāt manus meas ⁊ pedes meos li bera me de ore leonis. Vt enarrē nomen tuū fratribꝫ meis. ℣. Erue a framea deus aiam meā ⁊ de manu canis vnicā meā. Vt.

Olim enī olim michi ꝓbat⁹ ac notus es olim cōsecratus ac dignus olim prophet⁹ gētibꝫ instituꝰ. Te michi aptū te idoneū plenitudo ipa mōstrauit Tibi ꝓphetādi plagiū ⁊ ducia prediandi attribui Per te prophete officia et mee dispositiōis nūcia proferri ad illos istituī. ℟. Tota die cōtristatus ingrediebar dñe q̄m aia mea implēta est illusionibꝫ. Et vim faciebāt q̄ querebāt aiam meā. ℣. Et qui iquirebāt mala michi locuti sūt vanitates et dolos tota die meditabāt. Et. ℑn iii. noc. ℟. Dñs. ℣. Deus. ꝑ. Deli enar. tē ℣. Ne pdas cū impiis de⁹ aiam meā. Et cū viris sanguinū vitā meā. ℣. Iohēm

In illo tpre. Dicebat ihesus turbis iudeoꝝ ⁊ pncipibꝫ sacerdotū. Quis ex vobis arguet me de pcō Si veritatem dico: quare vos non creditis michi Et reliqua. Omelia bti gregorii pape ℣ eadē lectōe. l'vii

Nemo ei fratres dñm de pcō arguere poterat: qui i mundū absq; peccato venerat vt pcōres a pcō solueret. Vt aūt ostēderet eos a pcīs posse liberari si in eū credere vellēt subiūxit dicēs. Si veritatē dico quare non creditis michi Qui est ex deo: id est qui verbū dei libenter audit: et libētius ope cōplet: nullo modo se ex deo eē dubitet. ℟. Doceā iniq̄s vias

mas ⁊ ipsi ad te querent. Libera me de sanguinibꝫ deus salutis mee. ℣. Dñe labia mea aperies ⁊ os meum annũciabit laudẽ tuã.

Qui vel Libera

Qui vel Libera

Qui vel Libera

mandata dei mei.℣. Iniquos odio habui et legē tuam dilexi. Deelin.℟. Ne perdas cū impijs deꝰ ālam meā et cū viris sanguinū vitā meā. Redime me dñe ℣. Ne tradideris me i animas tribulantiū me qm insurrexerūt in me testes iniqui. Redimes.℟. Pacifice loquebātur michi inimici mei et in ira molesti erant michi. Vidisti dñe ne tacēas ne discedas a me. Diua Ego aūt dū michi molesti essent iduebam me cilicio; et humiliabā in ieiunio animā meā. Vidisti.℟. Vide qz tribuloz velociter exaudi me. Intēde āie mee et libera eam propter īimicos meos cripe me dñe.℣. Libera me ab his qui oderūt me et ne auertas faciē tuā a puero tuo. Intende.℟. Intēde āie mee et libera eā propter īimicos meos eripe me. In laudibus. ij.

O Ide dñe afflictionem meā qm exaltat' est inimicus meus.℣. Miserere ℟. In tribulatione inuocauī dñm et exaudiuit me in latitudine.℣. Cōfitemini ℟. Judicasti dñe causā anime mee defensoz vite mee dñe deus meus.℣. Deus deus meus.℟. Populus meus quid feci tibi aut qđ molestus fui responde michi.℣. Benedicite.℟. Numquid redditur pro bono malum quia foderūt foueā anime mee.℣. Laudate. Cōm.

O Hristus assistens pontifex futurorum bonorum perampliꝰ et perfectius tabernaculum non manufactum: id est nō huius creatiōis. neq per sanguinem hyrcoꝝ aut vitulorum: sed per proprīū sanguinem introiuit semel in sancta eterna redemptiōe inuenta. Deo grās.

V Ltra terq quinq pacta tēpus iplens corporis se volēte natꝰ ad hoc passioni dedit? agnus i cruce leuāt immolādus stipite. Hic acetū fel arundo sputa clauis lancea mite corpus perforatur lāguis vnda fluunt; terra pōtꝰ astra

mũdus quo lauãtur flumine. Crux fidelis inter oẽs arbor vna nobilis: nulla silua talem profert frõde flore germine: dulce lignum dulces clauos dulce põdus sustinet. Flecte ramos arbor alta tensa laxa viscera et rigor lãtescat ille quem dedit natiuitas: vt supni membra regis miti tendas stipite. Sola digna tu fuisti ferre precium seculi atq; portum preparare nauta mundo naufrago quem sacer cruor perunxit fusus agni corpore. Gloria ℣ honor deo vsq; quo altissimo vna patri filioq; inclito paraclito: cui laus ẽ ℣ potestas p eterna secula. Amen. ℟ Eripe me de inimicis meis deus meus. Et ab insurgẽtibus in me libera me. Ant. Quis ex vobis arguet me de peccãto si veritatẽ dico quare vos nõ creditis mihi: qui ẽ ex deo verba dei audit. propterea vos nõ auditis qui ex deo nõ estis. ℣ Benedictus: Oro. Quesumus omps deus. Ad. i. nõ. Dispicias in pressuris ipiorũ premebãt aduersum me ℣ grauatũ ẽ cor meũ super eos. ℣. Deus de⁹ meus respice. ℣ Quicũq; vult. Nõ mutet ã. i passione: nisi festis lectionibus. Cap. Dñe ne longe facias auxilium tuum a me ad defensionem meam intende verba delictorum meorum. ℣ Exurge dñe adiuua nos quia. Jesu xpe. non dicit infra passionẽ nisi festis lectionibus Ad. iii. ãn. Ego demonium nõ habeo: sed honorifico patrẽ meũ dicit dñs. ℣ Lege pone. Cap. ℟ Confundãtur qui me persequũtur: ℣ non confundar ego paueant illi et nõ paueam ego ait dominus omps. ℣. Erue a framea deus animam meã. Et de manu canis vnicã meam. ℟. Salua me ex ore leonis et a cornibus vnicornium Et de humilitate: Exaudi. Eodem modo fiat de aliis festis ad horas. ℟. De ore leonis. ℣ Quesumus omps deus. Ad. vi. ã. Ego gloriã meã non quero est qui querat ℣ iudicet. ℟. Defecit. Iudicasti dñe causam meam defensor vi

te mee dñe deus meus. ℟ De oze leõis libera me dñe Et a cozn̄ibus vnicozn̄ium humilitatẽ meã. ℣ Erue a framea deus aiam meã et de manu canis vnicã meã Et a. ℟ De oze. ℣ Intende gie. Dño vt supza. Ad. ℟. ãn. Abzaham pater vester exultauit vt videret diem meum: vidit et gauisus est. ps. Mirabilia testi

Pomonia. Capitulum. Posui faciẽ meã vt petrã durissimã: et scio quoniam non confundar ait dominus ops. ℟ Pzincipes persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis fozmidauit coz meum. Letaboz ego super eloquia tua. ℣: Quasi qui inuenit spolia multa. Letaboz. ℟. Pzincipes. ℣. Ne perdas. Oratio vt supza. Ad vesperas. ã Dixit dñs ps. Ipm. Cap. Faciẽ meã ℟ Usqzquo exaltabitur inimicus meus super me Respice et exaudi me dñe deus meus. ℣. Qui tribulant me exultabũt si motus fuero ego aũt in misericozdia tua speraui. Respice. Recipiat Hiũ Usqzquo. Hoz Hiũ. dicatur quotidie ad vespas p ebdomadã quazdo de tẽpozali agitur. Hymn Vexilla regis pzodeũt. Et notandũ q capla et hymni q dicũt in hac dñica dicẽda sunt quotidie vsqz ad cenã dñi quãdo de tẽpozali agitur: et per idem tẽpus dicẽdi sunt versiculi ad vespras ante laudes et in laudibus. ℟ Vbederunt inimici. In euãg. ã Tulerũt lapides vt iacerẽt in eũ ihc aũt abscõdit se et exiuit de templo. ℣. Mgt. ozd. Quesumus ops deus. ℂ Feria. ii. ad matutinu. inuitato. Venite ps. Jubilemus. Hymn. Pãge lingua. In noc. ãn. Dominus defensoz. p Dominus illu. ℣. Erue. Deus in te dixit dñs ad me Noli dicere quia puer sum qñ ad omnia que mittam te ibis. et vniuersa que mandauero tibi loqueris Ne timeas a facie eozum: quia ego tecum sum et eruam te dicit dominus. Hec dicit.

Et misit dñs manū suā & tetigit os meū & dixit dñs ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo. Ecce cōstitui te hodie sup gētes et super regna | vt euellas & destruas & dissipes & edifices. & plātes. lec. iii. Et factū ē vbū dñi ad me dicēs. Quid tu vides hieremia? Et dixi. Virgā vigilantē ego video. Et dixit dñs ad me. Benevidisti. qz vigilabo ego sup verbo meo vt faciā illud. Ter cū Ryū post versū repetat ℣. Intēde aie. In lau ān. Miserere. ps Ipm. Cap Christus assistēs. hy'. Iustra lex q. ℣ Eripe me. In euāg. ā. In die magno festiuitatis stabat ihesus et clamabat dicens | si quis sitit veniat ad me et bibat. ps. Bñdictus. Kyrie el'. Oro.

Sanctifica quesum? domine nostra ieiunia et cūctay nobis ppicius indulgentiā largire culpay Per dñm. Memoria p pctis | et psalmi familiares vt ā. Ad pmā. ān. Anime ipiozū. ps Deus in nomie. ℣. Bti immaculati. p. Muicuq vult. cp Dñe miserere. ℣ Exurge dñe. &c. Jd. iii. ā Judicasti ps Legē pone. cp. Cōfundant. ℣ Erue a framea. ℣ De ore leonis. Kyrie el' &c. Oro vt sup. Sanctifica qs dñe. Jd vt. ān Pyle me?. ps. Dereliquit. cp. Judicasti. ℣ De ore leonis. ℣. Intēde aie. Kyrie el'. &c. Oro vt s Adiuua nos Nunqd red. p. Mirabilia. cp. Posui faciē ℣ Principes. ℣ Ne ydas Kyrie el'. &c. Oratio vt ℣. Hic dicātur hore in hac prima ebdomeda passionis vt in ista feria prenotatur qñ de cpali agit. Ad vs. ān Inclinauit: p Dilexi. &c. cp. Faciē meā. ℣. Usqquo. hy' Vexilla regis. ℣' Dederūt. In euā. ā Si qs sitit veniat et bibat. & de vētre eius fluent aque viue. ps. Magt. Kyrie eleyson. Oro.

Da qs dñe pyo tuo salutē mētis & corporis vt bonis operibus inherendo tua semp mereatur protectione defendi. Per dominū

Feria .iii. L. cō ꝓma. Factū est verbū dñi ad me lcēs dicēs. Quid tu vides Et dixi. Virgā vigilē ego video. ⁊ facie ei⁹ a facie aquilonis L. cō lcōa Et dixit dñs ad me. Ab aq̄lone pandetur oē malū: sup oēs habitatores tre: q̄ ecce ego cōuocabo oēs cognatiōes regnoꝝ aq̄lonis dicit dñs. L. cō. iii Et veniēt ⁊ ponēt vnusquisq; soliū suū i introitu portaꝝ hierlm. et super muros eius i circuitu ⁊ super vniuersas vrbes iuda ⁊ loquar iudicia mea cū eis sup oi malicia eoꝝ q̄ dereliquerūt me. et libauerūt diis alienis. ⁊ adorauerūt opus manuū suarū. In eua. ān. Tēpus meū nōdū aduenit tēpus aūt vestrū sēp est paratū. ꝑs. B⁹. Kyrie el. ozō Dirigatur tibi q̄s dñe sit accepta ieiunia que nos ⁊ expiando gr̄a tua dignos efficiāt. ⁊ ad remedia ꝓducāt eterna. Per dñm. Ad vō ⁊ euage. á. Quidam hūt iudei dicebāt. q̄ bon⁹ ē alii aūt dicebāt nō. ꝓ seducit turbas. ꝑs. Mgr. Ozō. Da nobis q̄s dñe ꝓtector rantē i tua voluntate famulatū vt i diebus nr̄is ⁊ merito ⁊ numero ꝓpls tibi seruiēs augeat. Per dñm. Feria quarta. L. cō. Et dixit dñs ad me. Tu ergo accinge lūbos tuos ⁊ surge ⁊ loquere ad eos oia q̄ ego ꝓcipio tibi. Ne formides a facie eoꝝ. ne enim timere te faciā vultū eoꝝ. Per dñm. L. cō scda. Ego dppe dedi te hodie i ciuitatē munitā ⁊ i colūnā ferreā. ⁊ i murū eneū sup oēz trā regib⁹ iuda ꝓncipib⁹ ei⁹ et sacerdotib⁹ ⁊ oi plo terre. L. cō terci Et bellabūt aduersū te. et nō ꝓualebūt. q̄ tecū ego sū ait dñs vt liberē te. Et factū est verbū dñi ad me dicēs. Vade ⁊ clama i auribus hierusalē dicens Per dicit dominus. Recordatus sum tui miserans adolescentiam tuam. In evangelio. ān. Oues mee vocē meā audiūt: ⁊ ego domin⁹

gnoſco eas. ℣. Vñ⁹ Oꝛ. Sanctificato hoc ſtatu=
nio de⁹ tuoꝛ corda fi=
deliū miſerato⁹ illustra: ⁊ q̄
bus deuotiōis p̄ſtas affectū
prebe ſupplicātib⁹ piū beni
gn⁹ auditū. Per dñm. Ad
p̄s. in euāge. ān. Multa bo
na opa opat⁹ ſū vobis: ppt
q̄ opus vultis me occidere.
℣. Mag̃e. Oꝛatio.
Deſto ſupplicationib⁹
nr̄is op̄s deus: ⁊ q̄ bus fidu=
ciam ſperāde pietatis indul=
ges: ꝙſtete miſerico⁹die tri
bue benignus effectū. Per
do, Feria. v. Lectio. i
Audite verbū dñi do=
mus iacob: ⁊ oēs co=
gnationes domus iſrl. Hec
dicit dñs. Quid inuenerunt
patres veſtri in me iniq̄tatis
quia elōgauerūt a me ⁊ am
bulauerūt poſt vanitatē: et
vani facti ſūt. Hec dicit dñs
Et nō dixerūt. Ub
bi eſt dñs: q̄ aſcēde=
re nos fecit de terra egypti
qui tranſduxit nos p deſer
tū p terrā inhabitabilē ⁊ in
uiam per terrā ſitis: ⁊ ymā=
ginē moꝛtis: per terrā i qua
non ambulauit vir: neq̄ ha
bitauit homo. Lectio tercia
Et induxit vos i ter=
rā carmeli: vt cōme=
deretis fructū eius ⁊ optima
illius: et ingreſſi cōtamina=
ſtis terrā meā et hereditatē
meam poſuiſtis in abomina
tionē. In euange. ān. Ma
giſter dicit: tempus meū p=
pe eſt apud te. facio pascha
cum diſcipulis meis. ℣. Be
nedictus. Oꝛatio.
Reſta q̄ſumus omni=
potēs deus: vt dignitas cō
ditionis hūane p immode=
rantiā lauciata: medicina=
lis parſimonie ſtudio reſoꝛ
metur. Per dñm. Ad ves=
p̄s. in euāge. ān. Deſiderio de
ſideraui hoc pascha mādu=
care vobiſcū ātēq̄ patiar. ℣
Sto q̄s (Mgt. Oꝛ.
Adſie ppicius plebi tue
vt q̄ tibi nō placēt reſpuēs
tuoꝛ potius repleatur dele
ctationibus mandatoꝛum.
Per dñm. Feria. vi. l. i
Hec dicit dñs. Sacer=
dotes non dixerūt vbi
eſt dñs: ⁊ tenētes legē neſci
erūt me: ⁊ paſtoꝛes p̄ꝛeuari

cati sūt i me: ⁊ pphete pro=
phetauerūt i baal: ⁊ idola se=
cuti sūt. Hec dicit. Lectio ii

PRopterea adhuc iudi
cio cōtēdā vobiscū ait
dñs: ⁊ cū filiis vr̄is dispcta
bo Trānsite ad insulas cethym
et videte ⁊ in cedar mittite
et considerate vehementer
videte si factū ē huiusce mōi
si mutauit gens deos suos
et certe ipsi nō sūt dii. ℣. iii

PPopulus vō me⁹ mu=
tauit gloziā suā in idō
lum. Obstupescite celi sup
hoc: et pozte eius desolami
ni vehementer dicit dñs.
Duo enī mala fecit po
pulus me⁹. Me dereliq̄rut
fontē aque vive: ⁊ foderunt
sibi cisternas dissipatas que
continere non valēt aquas
℣n euange. an. Quid mo=
lesti estis huic mulieri opus
enī bonū operata est i me.
ps Benedictus. Oratio.

QOrdibus nr̄is q̄s do=
mine gratiā tuā beni
gnus infunde: vt peccata no
stra castigatione voluntaria
cohibentes: tempozalit̄ po=
cius macerem̄ur: q̄ supplī=
ciis deputem̄ur etnis. Per
dñm. Ad vs. ī euāge. ant.
Mittēs hec mulier i corpus
meū hoc vnguentū ad sepe
liendū me fecit. ps. Magn.

QOncede q̄s ops Or
deus vt q̄ pfectionis
tue gratiā querimus libera
ri a malis oībus secura tibi
mente seruiamus. Per dñm.
CSabbato. Lectio pma.

NUnquid seruus ē isr̄l
aut vernacul⁹? Quare
ergo factus est in pzedaz
sup eū rugierunt leones: et
dederunt vocem suā. Po=
suerunt terram eius in soli
tudinē: et ciuitates ei⁹ exu=
ste sunt: ⁊ non est q̄ habitet
in eis. Hec dicit. Lectio ii.

ET nunc quid tibi vis
in via egypti vt bibas
aquam turbidā. Et quid ti
bi cū vis assirioz vt bibas
aquam fluminis Arguet te
malicia tua: ⁊ auersio tua i
crepabit te. Scito et vide:
quia malū ⁊ amarum ē reli
quisse te dñm deū tuū: ⁊ nō
esse timozem eius apud te:
dicit dominus deus exerci=
tuum. Lectio tercia.

A Seculo confregisti iugum meū: rupisti vincula mea et dixisti. Nō seruiam. In omī enī sublimi colle: ⁊ sub omni ligno fronduloso stupro pternabaris me retrix. Ego plantaui te vineam electā: omne semē verū. Quomodo ergo cōuersa es in pravum vinea aliena. Si laueris te nitro ⁊ multiplicaueris tibi herbā borith: maculata es iniquitate tua coza me dicit dñs de⁹ In euange. ān. Principes sacerdotū consiliū fecerunt vt iesum occiderēt dicebāt autē non in die festo ne forte tumultus fieret in populo. ℣s. Benedictus. Oratio.

Concede quesum⁹ omine plebs tibi dicata pie deuotiōis affectu: vt sacris actiōib⁹ erudita ꝑ to maiestati tue fit gratior: tā to donis potiorib⁹ augeat Per dñm. Dñica in ramispalmaru. Ad ves. an. Benedictus. ℣s. Ipz. Cōm. Facie meā. ℟. Circūdederūt. Hym. Vexilla regis. ℣. Dederunt. In euange. ān. Clarifica me pater apd temetipsum claritate quaz habui priusq̄ mundus fieret. ℣s. Magnificat. Ora.

Omnipotens sempiterne deus: qui humano generi ad imitandū humilitatis exemplū saluatorē nostrū carnē sumere et crucez subire fecisti: concede propicius: vt ⁊ patiētie ipsius habere documenta ⁊ resurrectionis cōsortia mereamur Per eūdē. Ad matuti. inuitato. Ipsi vo nō cognouerunt vias meas. Quib⁹ iurauī in ira mea si introibūt in requiem meā. ℣s. Venite. Dicto aut vltimo versu dz. Quadraginta. vsq; ad hi errant corde. Chor⁹ sub iungat inuitatoriū ⁊ percātet sz ipsi vero. ⁊c. Sequitur hymn⁹. Pange lingua gloriosi. ii. Pro fideli. ℣s. Beatus vir. ⁊c. v. Erue a framea deus: Lectio pma.

Hec dicit dñs de⁹ exercituū deus israel holocaustomata vra addite victimis vris ⁊ cōedite carnes qz nō lū locut⁹ cū pib⁹ vris

et nō ꝓcepi eis i die q̄ eduxi eos de terra egypti de verbo holocaustomatum ⁊ victimaꝝ. ℣. In die qua inuocaui te dñe dixisti noli timere. Judicasti causā meā ⁊ liberasti me deus meus. ℟. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: quia exaudisti me.

SJudicasti. Lectio. ii. Ed hoc verbū ꝓcepi eis dicēs. Audite vocē meā et ero vobis deus et vos eritis michi ppls: ⁊ ābulate in omni via qua mandauī vobis: vt bene sit vobis. Non audierūt nec inclinauerunt aurē suā: sed abierūt i voluptatibus ⁊ ꝓuitate cordis sui mali. ℣. Fratres mei elongauerunt a me et noti mei. Quasi alieni recesserūt a me. ℟. Amici mei et ꝓximi mei. Quasi. Lectio. iii.

EActiq̄ sunt retrorsuꝫ et nō in antea die qua egressi sunt patres eorꝫ de terra egypti vsq̄ ad diē hanc. Et dices ad eos: hec est gens q̄ non audiuit vocē meā dñi dei sui nec recepit disciplinam. Perit fides: ⁊ ablata est de ore eorꝫ. Tonde capillū tuū ⁊ ꝓiice ⁊ sume in directū planctum: qz ꝓiecit dñs et reliquit gñationem furoris sui quia fecerunt filii iuda malū i oculis meis dicit dominus. ℣. Attende domine ad me ⁊ audi voces aduersariorum meorū. ℟. Nunquid redditur ꝓ bono malum quia foderūt foueaꝫ anime mee. ℣. Homo pacis mee in quo sperabam ampliauit aduersū me supplantationem. Nunquid. ℣. Attende. In scdo not. ān. Nature ꝑ Conserua ꝛc. ℣ⁿ De oze leo. Sermo beati maximi epi. L. ārta.

PSalmi vicesimi quinti qui lectus est seriē discursuri: diligenter ꝓius debemus intendere quid i superscriptione contineat vt cognita eius origine: intelligentiā ipsius facilius cōsequamur: et manifestato capite possint rectius membꝛa discerni. ℣. Cōclusit vias meas. inimicus insidiatoꝛ factus est michi sicut leo i abscondito repleuit et inebꝛi-

sunt me amaritudine dedu
xerunt i lacū mortis vitam
meā ⁊ posuerunt lapidē cō
tra me. Vide dñe iniquita
tes illoꝝ et iudica causā aie
mee defensoꝝ vite mee. ℣ⁿ
Factus sum i derisum om̄i
pplo meo cāticum eoꝝ to=
ta die. Vide dñe. Lectō. v.

INscribit enīta. In fi
nē p̄ susceptiōe matu=
tina psalm⁹ ipi dauid. Ni
si falloꝝ susceptio matutina
solis ortū sep anteuenit Et
p̄tulc̄ orbē radioꝝ clarus
splēdoꝝ illuminet: matuti=
nū noctiuꝝ tenebꝛis termi=
nū ponit. ac resoluta sēsim
caliginū cecitate reb⁹ cūctis
facies q̄dā ac lumē ifundit
℟ Noli,eē mihi dñe alien⁹
parce michi i die mala cōfū
dātur oēs q̄ me ꝙlequūtur
Et nō cōfundar ego ℣ Cō
fundantur oēs īimici mei q̄
q̄runt aiam meam vt aufe
rant eā. Et non. L. vi

ET cuꝝ veluti subvma
macerie tenebꝛaꝝ mundus
in cōfusione iacuerit inter=
ueniēte matutino diuersa
specierum varietate dissin=
guitur: hoc est cum oia tec
ta fuerint occi oim reparātur
Nox eni quodāmō aufert
oculos mūdo: auroꝛa restitu
it Atq; ita āte matutinas su
sceptione ꝙrumur. vt glo
rioſi⁹ postmodū solis splēdo
re p̄tiamur. ℟ Saluū me
fac de⁹ qm̄ intrauerunt aq̄
vsq; ad aiam meā. Non a=
uertas faciē tuam a me qm̄
tribuloꝝ exaudi me de⁹ me⁹
℣. Intēde aie mee ⁊ libera
eam ꝑpter inimicos meos
eripe me. Nō. ℟ Saluuꝝ
In iii. noct.ā. Sponsus. p̄
Celi enarrant. ℣ Ne per
das. Secundum matheū.

IN illo tpe. Cū appro
piquasset iesꝰ hierosoly=
mis ⁊ venisset bethfage ad
montē oliueti tūc misit du
os discipulos dicēs eis Ite
in castellum qđ contra vos
est et statim inuenietis asi=
nā alligatā et pullum cū ea
Soluite ⁊ adducite michi
Et reliqus. Dme. venera
bilis vede p̄sbyteri.

DOminus q̄dem iesus
āte quinq; dies pasche venit
cū turba multa i hierusalē

et post hanc vicē nō recessit inde donec pateret ⁊ relurgeret a mortuis. vt etiā per hoc clarescceret qz nō iustus sed spōte pateret. ℣. Dñs ihesus ante sex dies pasche venit bethaniā vbi fuerat lazarus mortuus. Quē suscitauit ihesus. ℟. Conuenerūt aūt ibi multi iudeoꝝ vt lazaꝝ viderēt. Quē. ℣. Vii

ANte quinq dies pasche idē hodierna die magno precedentiū sequentiūq; ppliꝝ gaudio deductus venit i tēplū dei ⁊ erat quotidie docēs i eo. Quinto demū peracto die vbi veteris pasche sacramēta hactenus obseruata consūmauit ac noui deinceps obseruanda discipulis sacramenta tradidit / egressus i mōtē oliueti tentus est a iudeis ethmane crucifixus. ℟. Cogitauerūt autē pncipes sacerdotū / vt lazarū iterficerent. Propter quem multi veniebant et credebant in ihesum. ℣. Testimoniū ergo perhibebat turba q̄ erat cū eo quādo lazaꝝ vocauit de monumēto. et suscitauit eū a mortuis. Propē. ℣

AD montē igit oliueti veniēs dñs ad exhibēda sibi duo sumenta discipulos misit vt significaret i vtrūq; populū / circūcisionis. scz ⁊ pputii gdiatores esse destinādos Sedet dñs sup asinā et pullum filium subiugalis: qz requieturus in coꝝ de humilitū et quietoꝝ. ℟. Cū audisset turba q̄s venit ihesꝰ hierosolimā. Cū ramis palmarū processerūt ei obuiam. ℣. Et cū appropinquasset ad descensū mōtis oliueti: cōes turbe gaudētes: et deū voce magna collaudantes. Cū ramis. ℟ memoriale Vitū. Cū audisset ℣. Intēde aie. In lau. ān.

DOminus deus auxiliatoꝝ meus ⁊ ideo nō cū cōfundar. Miserere mei deus. ℣. Circūdantes circū dederūt me: ⁊ i nōie dñi vindicabor i eis. ps. Confitemini. Judica causā meā defende: qz potens es dñe. ps. Deus deus meus.

Cū angelis ⁊ pueris hi-

deles iueniãtur triumphatozi moztis clamãtes: olanna i excelsis.ꝑs. Bñdicite. ãn. Confundant ą me ꝑsequũtur. ꝛ nõ cõfundar ego dñe deus me⁹. Laudate ꝯ. Christus assistens. hy⁹ Lustra sex qui. ꝟ⁹. Eripe me, dñe. In euãge. ą. Turba multa que cõuenerat ad diẽ festũ clamabãt ad dñm bñdictus qui venit in noie dñi: olãna i excelsis.ꝑ. Bñdict⁹. Oz̃ō. Ops. Ad. i. a. Vie ipiozum.ꝑ. Deus deus me⁹ respice.ꝑ. Quicũqꝫ vult.ą.p. Dñe miserere.ꝟ. Exurge dñe. Kyrie el̃. Ad. iii. a. Pueri hebzeozũ tollẽtes ramos oliuaꝝ: obuiaueẽt dño clamãtes ꝛ dicẽtes olãna i excelsis.ꝑ Lege pone.ꝯ. Confũdãt ℟. Fratres mei.ꝟ. Amici mei ꝟ. Erue a framea. Ops sẽpiterne de⁹. Ad. vi. a Pueri hebzeoꝝ vestimẽta ꝑsternebãt i via ꝛ clamabãt dicẽtes: olanna filio dauid benedictus qui venit i nomie dñi.ps. Defecit.ą.ꝑ. Judicasti de. ąp. Attẽde.ꝟ. Hõ pacis.ꝟ. Intẽde aie: Oꝛo vt s. Ad. ir. ãn. Olãna filio dauid bñdictus ą venit in noie dñi rex israhel olãna in excelsis.ꝟ. Mirabilia. Cꝭ Posui adiutoriũ. ℟. Noli esse ꝟ. Cõfundant. Ne perdas. Oz̃ō vt s. Ad vs. ãn. Dixit dñs.ꝑ. Jhm. ꝯ Facie meã. ℟. Dñs iel⁹. hy⁹ Vexilla regis.ꝟ. Dederũt in escã. In euãge. ãn. Decurrũt turbe cum floꝛib⁹ ꝛ palmis redẽptoꝛi obuiã et victoꝛi triumphanti dignadant obsequia filiũ dei oꝛe gẽtes ꝓdicãt: ꝛ in laudẽ xꝑi voces sonãt ꝙ nubila olanna. ps. Mgt. Oz̃ō. Ops sẽpiterne deus. ¶ Feria. ii. ad matu. iuitatoꝛ. Venite. ps. Jubilemus. Hym. Pãge lingua. In noc. ą. Dñs defensoꝛ.ps. Dñs illu.ꝟ. Erue a fra. Lectio ꝓma.

DOluerunt offendicula sua in vino: in quo inuocatũ est nomen meum vt polluerẽt eã: ꝛ edificauerũt excelsa tophet: que est i valle filii emõ: vt incẽderẽt filios suos ꝛ filias suas igni

que nō ꝑcepi nec cogitaui i
coꝛde meo. ℣. Dñs mecū
est'tāꝯ bellatoꝛ foꝛtis ꝓpter
ea ꝓsecuti sunt me ⁊ intelli
gere nō potuerūt dñe ꝓbās
renes ⁊ coꝛda. Tibi reuela
ui cām meā. ℟. Tu aūt dñe
sabaoth q̄ tudicas iuste ⁊ ꝓ
bas renes ⁊ coꝛda videā q̄lo
ultionē tuā ex eis Tibi. ℣. ii

In Deo ecce dies veniēt
dicit dñs: ⁊ nō dicetur
ꝑplius tophet et vallis filii
emon: sꝫ vallis interfectiōis
Et sepelientur i tophet eo
qō nō sit locꝰ ad sepeliēduꝫ
ꝓpe multitudie cadaueꝝ ℟.
Dixerunt ipii apud se non
recte cogitātes circūueniā-
mus iustuꝫ: qm cōtrariꝰ est
operibus nr̄is: ꝓmittit se
sciam dei habere filiuꝫ dei
se noiat et gliatur patrē se
habere deuꝫ Videamꝰ si ser
mones illiꝰ veri sint: ⁊ si est
verus filiꝰ dei: liberet eū de
manib⁹ nr̄is moꝛte turpissi
ma cōdēnemꝰ euꝫ. ℟. Tāꝯ
nugaces estimati sumꝰ ab i
lo: ⁊ abstinet se a viis nr̄is:
tāꝯ ab immūdicijs ⁊ ꝑfert no
uissima iustoꝝ. Vidēa. ℣. ui

Cerit moꝛticinuꝫ ꝑ
pulihuiꝰ i cibos vo
cribus celi ⁊ bestijs terre: ⁊
nō erit q̄ abigat. Et q̄ sede
re facia de vrbib⁹ iuda: ⁊ ꝛ
plateis hierlm vocē gaudi
et vocē leticie: vocē sponsi ⁊
vocē sponse. In desolatiōe
ni erit terra. ℟. Dñs iecꝰ
et ℣. ℟. Intēde. In lau. ā.

Acie meā non auerti
ab increpantibus ⁊ nō
spuentibus in me. ꝑs. Mi-
serere mei deꝰ. ā. Frames
suscitare aduersus eos q̄ di
sporgunt gregē meum. ꝑs.
Verba mea. ān. Appende-
runt mercedē meā triginti
argēteis quos appꝛeciatus
sum ab eis. ꝑs. Deus deus
meus. ān. Inundauerunt
aque sup caput meuꝫ: dixi
perii: inuocabo nomē tuum
dñe deus. ꝑs. Confitebor.
vltimus. ān. Labia iusꝝ
tium ⁊ cogitationes coꝝ vi
de dñe. ꝑs. Laudate. Cap
Christ⁹ assidens hy⁹. Le
stra lex q̄. ℟. Eripe me. ꝛ
euāg. ā. Non haberes i me
pātē: nisi datuꝫ tibi
fuisset. ꝑs. Benedictus. Ky-

Da qs ops (riel. ꝛc. Or
de⁹ vt q̄ i tot aduersis
ex nra infirmitate deficimus
intercedente vnigeniti filii
tui pallione relpirem⁹. Mui
te. Lectio p̄ phetis: ꝛ psal.
familiares vt̄s. Ad. l. Ifi.
Ale lpion. ps. De⁹ i noie.
ps Nuicūq; vult. Lp Do
mine miserere. ỽ. Exurge.
Kyriel. ꝛc. Ad terriā. ā. Ju
dicalti. ps. Legē pone. Lp
Confūdant. Rp. Fles mei
ỽ. Erue a framea. Kyriel.
ꝛc. ozō. Da qs. Ad. vi. ān.
Pple me⁹. p. Delecit. Lp
Judicalti. Rp. Attēde. ỽ⁹.
Intende. Kyriel. ꝛc. Ozō
vt̄s. Ad. ix. an. Nūq̄d. ps.
Mirabilia. Lp Polui fa.
Rp Noli elle. ỽ. Ne ydas.
Kyriel. Ozō vt̄s. Et sic di
rant hoze vlq; ad cenā dñi
ozōnib⁹ tm̄ mutat. Advs.
ān. Inclinault. ps. Dilexi
Lp̄m. Faciē meā. Rp̄m
Saluū me fac. Hym Ve
xilla regis. ỽ. Dederunt.
In euange. ān. Tanto tpe
vobiscū erā doc⁹ vos i tē
plo ꝛ nō me tenuistis: modo
flagellati ducit ad crucifi-
gendū. ỽ. Mgt. kyriel. Or

ADiuua nos de⁹ salutā
ris noster: ꝛ ad benefi
cia recolēda q̄b⁹ nos istan
rare dignat⁹ es tribue veni
re gaudētes. Per dominū
℣ Feria. iii. ad matu. iubi
tato Jubilemus. ps. Ve
nite. Hymn⁹. Pange lin
gua. In noctu. ān. Vt nō
delinquam. ps Dixi cu
stod. ỽ. Erue a fra. Lcō. l.

HJ'm sterquilinijs sup
faciē terre erūt: et eli
gent magis moztē q̄ vitam
oēs q̄ relidui fuerunt de co
gnatione hac pellima i vni
uersis locis q̄ derelicta sunt
ad que eieci eos dicit domi
nus exercituum. Rp̄m. In
surrexerūt in me viri iiqui
ablq; mia quelierūt me in
terficere: ꝛ nō peperrerunt
in faciē meam spuere: ꝛ lan
ceis suis vulneraueruūt me:
et cōculla sūt oia olla mea.
Ego aūt eltimabā me tāq̄
moztuū sup terrā. ỽ. Et de
derunt i elcā meā fel ꝛ i siti
mea potauerunt me aceto.

Et dices ad eos (Ego.
Her dicit dñs. Nū-

quid ꝙ cadet nõ resurget: et qui auertus ē nõ reuertet: quare ergo auersus ē ppls iste i hierusalē auersione cõ tentiosa. Apprehenderũt mẽ dacitũ: ⁊ noluerũt reuerti. Attẽdi ⁊ auscultaui: nemo quod bonũ est loquit: nullꝰ est ꝙ agat penitẽtiã sup pec cato suo dicẽs. Quid feci? Oẽs conuersi sũt ad cursũ suũ quasi equus impetu va dẽs ad plũ. ℟. Viri impii dixerũt opprimamꝰ virum iustũ iuste et deglutiamus cũ tanq̃ iferi viuũ: auferamus mẽoriã illiꝰ de terra: ⁊ de spoliis eiꝰ locupletẽ mittamꝰ inter nos: ipse enĩ homicide thesaurizauerũt sibi maluz Insipientes ⁊ maligni oderũt sapiẽtiã: ⁊ rei facti sunt i co gitationibꝰ suis. ℣. Dixerũt impii apũd se nõ recte cogitã tes: circũueniamꝰ iustũ qm̃ contrariꝰ ē opibus nostris.

Insipientes. Lcõ. iu Iluus in celo cognouit tẽpus suũ: turtur ⁊ hyrũdo ⁊ cyconia custodierũt tẽpus aduẽtꝰ sui: ppls aũt meꝰ nõ cognouit iudicium dñi. Quomodo dicitis sapientes nos sumus ⁊ lex dñi nobiscũ est. Vere mendacium operatꝰ est stilꝰ mẽdax scribarũ: cõfusi sunt sapientes exterriti ⁊ capti sunt: verbum enĩ dñi proiecerũt: ⁊ sapiẽtia nulla est in eis. ℟. Cogitauerũt. vrs. in dñica. ℣. Intende. In laudibꝰ. a.

Iude dñe et considera qm̃ tribuloz velociter exaudi me. ps. Miserere. a. Discerne causã meã dñe ab homine iniquo ⁊ dololo eripe me. ps. Judica. an. Dũ tribularer clamaui ad dñm ⁊ vẽtre iferi ⁊ exaudiuit me. ps. Deꝰ deꝰ meꝰ. an. Dñe vi patioz respõde ꝓ me ꝙ nescio ꝙd dicã inimicis meis ps. Ego dixi. an. Dixerũt impii oppriuamꝰ virũ iustũ qm̃ cõtrariꝰ ē opibus nris. ps. Laudate. Ꝓz Ꝑs al lilẽs. hyꝰ. Lustra lex ꝙ. v Eripe me. In cuiger. an. Nẽo tollet a me aiaz meã: sed ego pono eã ⁊ iterꝝ sumo eã. pv. Vũdictꝰ. ℣.

Ops sẽpiterne deus da nobis ita dñice passiõis

sacramēta pagere: vt idulgētiam ꝯsequi mereamur. Per eūdē do. Ad vs. i eua ge. ān Potestatē habeo ponēdi aiam meā: ⁊ iterū assumēdi eā. ℣. Oratio

VIa nos mia deꝰ ⁊ ab oi surreptione vetustat expurget: ⁊ rapaces sāte nouitatis efficiat. Per do. ℣. Fer. q̄rta ad matutinū. In manu ℣. Venite. Hyᵽ. Pange lingua. In nocte. ān Auertet dñs. ps. Dixit insipiens. ℣. Erue a

DAbo mu= (fra. l. i. lieres eoꝝ exte: egros eoꝝ heredibꝰ alienis q̄a minimo vsq; ad maximū oēs auaritiā sequūt. A pphēta vsq; ad sacerdotē cūcti faciūt mēdacium: ⁊ sanabāt cōtritiōez filie pli mei ad ignominiā dicētes. Pax pax: cū nō eēt pax ℟. Deꝰ ist ppt̄ te sustinui improperiū: opuit reuerētia faciem meā: extraneꝰ factꝰ sū frib⁹ meis: ⁊ holpes filiis matris mee. Quīa zelꝰ domꝰ tue cōedit me. ℣. Improperia improperātiū t̄ ceciderūt sup me.

QUonfusi (Qm fc. ii. sunt: qz abolationem fecerūt: q̄nimmo cōfusione nō sūt cōfusi: et erubescere nescierūt Idcirco cadēt inter corruētes i tpe visitationis sue corruent dicit dñs. ℟. Cōtumelias ⁊ terrores passus sū ab eis q̄ erāt pacifici mei ⁊ custodiētes latus meū. Dicētes decipiamꝰ eū et prꝰealeamꝰ illi: sz tu dñe mecū es tanq̄ bellatoꝛ fortis cadāt i oppꝛobriū sempiternū ⁊ videā vindictā i eis: qz tibi reuelaui causā meā. ℣. Oēs inimici mei aduersum me cogitabant mala michi: verbū iniquum mādauerūt aduersū me. Dicētes. ii.

QUongregās q̄gregabo eos ait dñs. Non est vua i vitibꝰ: ⁊ nō sūt ficꝰ in ficulnea: folium defluxit ⁊ dedi eis que ptergrella sunt. Quare ledemꝰ? Cōuenite et ingrediamur ciuitatē munitā ⁊ sileamꝰ ibi: qz dñs nr̄ silere nos fecit: ⁊ pocū dedit nobis aquā fellis. ℟. Cū audisset. ℣. Intēde do. Quera me (Qui. d.

de sanguinib⁹ de⁹ de⁹ me⁹ et exultabit lingua mea iustitiã tuã. ℟s. Miserere. ān Cõtumelias ⁊ terrores passus sum ab eis: ⁊ dñs mecũ est tanq̃ bellator fortis. ℟s. Te decet. ān. Ip̃i vero insurrexũ quesierũt aiam meã: introibũt in inferiora terre. ℟s Deus deus me⁹: ān. Oñs inimici mei audierũt malũ meũ dñe: letati sunt qñ tu fecisti. ℟s. Exultauit. ā. Alliga dñe in vinculis nationes gẽtiũ: ⁊ reges eor̃ in cõpedibus ℟s. Lauda. Cõm ℣ps astitẽs. Cym. Auxiliare ℣. ℣ Eripe me. In euã ge. ān Symõ dormis non potuisti vna hora vigilare mecũ. ℟s. Bñdictus. Oro

Presta q̃s ops deus: vt qui nostris excessibus iugiter affligimur: p vnigeniti tui passionẽ liberemur. Qui tecũ. Hec ora p̃ petis: et psalmi familiares. et ad horas vrãs. ¶ In cena dñi vespe festiue sicut i dñica pullent ⁊ dicãt: ⁊ neuma dicãt more solito. Advs. ā. Wths vir. ℣ps. Dñs dñs. ⁊c. Cõm. Facie meã. ℣. Circũdederũt me. hy⁹. Vexilla regis. ℣. Dederunt. In ruã. ān. Quotidie apud vos eram i templo docẽs ⁊ nõ me tenuistis: ⁊ ecce flagellatũ me ducit ad crucifigẽdũ. ℣. Ubi nec dicatur Kyrieleyson nec pax Recessequatur. Oratio.

Respice q̃s dñe super hanc familiã tuã p̃ quã dñs noster ihesus xp̃s nõ dubitauit manib⁹ tradi nocentiũ: ⁊ crucis subire tormentũ. Qui te. Nec vlla fiet mẽo. Adsyle. vtq̃. cũ. sil. vsib⁹. ℣. Respicias ℣. Qui cognoscis. ℣. Nolli claudere, dicat Kyrieleyson, pitatiõe et sine postea Miserere. Ad mat. ⁊ ad hor̃. dicit ligna festiue pulsẽt sicut in do. Pulsato aũt ciallico ad matut. ⁊ cereis. xxiiii. ⁊ vno medio ⁊ reminẽtioze p̃t. xxiiii ℣ zluetu. nẽa accẽsis. ⁊ dãs a singlis ozõne do. sicut ad oẽs hor̃. p̃ tres dies leq̃n. p̃ terq̃ advs. cũ pstratõe. Rector chori i stallo incipiat ān. Zelus dom⁹. ℟s. Saluũ me fac deus. alli dens intonizet psal. i cui⁹ ceptiõe oñs ge-

nus flectāt sicut supius die bus ferialib⁹ i quadrageſi mis ordinat i ceptiõe. De ꝓfundis: ⁊ sic fiat duob⁹ diebꝰ sequẽtibus. Et notã dum q̃ hoc triduo. Dñe la bia: ⁊ Deus in adiutoriũ. ⁊ Glia patri, et neuma post ãas ⁊ dicũ. ⁊ Glia patri. ꝓsa ꝓsal. ⁊ Iube dñe. ⁊ Tu aũt dñe. ⁊ ẏsiculus sacerdotalis ãte laudes: ⁊ q̃ debeãt dici i capko ꝑtermittunt nisi i absolutione post septẽ psalmos: quoꝝ: singulis ãs. subiungim⁹ In matut. post singulos psal. finitos: singule cãdele extinguant ab vno de trib⁹ sacristis: et ad ẏa dicto, versu similiter. Tres ꝑme lectiões de hieremia q̃ lamẽtando cãtantur a pueris variata termi natiõe vltima. Tres medie lec. tres virie ꝓnũciẽtur i modum lectionũ ꝑ dẽcris Ad matu. i nocte cene. In

Eius domus ao. ā. Sue comedit me: ⁊ opprobria exprobrãtiũ tibi ceciderũt sup me. ꝑs. Saluũ me fac ꝛi. aña. Auertantur retrorsũ ⁊ erubescant q̃ cogitãt michi mala. ℣. Deus in adiutoriũ. ℟. Deus meus eripe me de manu peccatoris. ãa. In te dñe speraui non confundar. ii. versiculi ⁊ Melchõnes semitono finiant ℣. Exurge dñe. Et iudica causã meã. Pater nẽ. cum ꝓstratiõe dicãt sicut fiet in diebꝰ ordinibꝰ dñicis istaꝝ trium nocturnũ ãte lec. ꝓteritaꝝ i labbõ ãte ꝓnũciat onẽ eiãge. vt ꝑz iferiꝰ. nec dicãt Et ne nos. quoꝝ solito: sed statim dicto Pater nẽ. sedetur ꝓma lectio hoc mõ. Aleph. ℣. Omõ le

Quomõdo sedet sola ciuitas plena pplo: facta est q̃si vidua dñs gẽtium ẏceps ꝓuinciarũ facta ẽ sub tributo Beth. Plorãs plorauit i nocte: et lachryme ei⁹ i maxillis eius Nõ est q̃ cõsoletur eã ex oĩbus caris ei⁹ Oẽs amici ei⁹ spreuerũt eam ⁊ facti sũt ei inimici. ℟. In mõte oliueti orauit ad patrẽ pater si fieri põt transeat a me calix iste ꝓũs q̃ dẽ ꝓpositus est: caro aũt infirma. Fiat voluntas

cua. ℣ Verūtamē nō sicut ego volo: sed sicut tu vis, Fiat. Lectō lectā. Gymel.

Ngrauit iuda ꝓpter afflictionē et multitudinē seruitutis: habitauit inter gētes nec inuenit requiē Oēs ꝑsecutores eius apprehenderūt eā inter angustias Docteth. Vie syon lugēt eo qō non sint q̄ veniāt ad solennitatē. Oēs porte eius destructe: sacerdotes eius gementes virgines eius squalide: et ipsa oppressa amaritudine. ℟. Tristis est aīa mea vsq; ad mortē: sustinete hic & vigilate mecū. Nūc videbitis turbā q̄ circūdabit me vos fugā capietis & ego vadā immolari ꝓ vobis. ℣ Vigilate & orate dicit dñs: vt nō intretis in tēptationem Nūc videbitis. Lectio. Hec

Facti sūt hostes eius in capite: inimici illius locupletati sūt: q̄z dñs locutus est super eā ꝓpter multitudinē iniquitatū eius: parvuli eius ducti sūt in captiuitatē ante faciē tribulātis. Mau Egressus est a filia syō oīs decor eius: facti sūt ꝓncipes eius velut arietes nō inuenientes pascua & abierūt absq; fortitudine ante faciē subsequentis. ℟. Ecce vidimus eū nō habētē speciē neq; decorē aspectus eius in eo nō est: hic peccata nra portauit: & ꝓ nobis dolēs ipse autē vulneratus est ꝓpter iniquitates nras. Cuius liuore sanati sumus. ℣ Vere lāguores nros ipe tulit: & dolores nros ipse portauit. Cui⁹. ℣ Ecce vidimus. reincipiat In. ti. noc. ā. Liberauit dñs pauperē a potēte: & iopē cui nō erat adiutor. ps. Deus iudiciū. ā Cogitauerūt impii & locuti sunt nequitiā: iniquitatem in excelso locuti sunt. ꝓ Quā bonus. ā Exurge dñe & iudica causā meā. ps. Ut q̄d deus. ℣ Deus meus eripe me. De manu pctōris. Expōbti a ugu. de pliā. ixtu. l. iiii

Exaudi deus orōnē meam dum tribulor: a timore inimici eue aiam meam. Seuierūt inimici i martyres Quid orabat ista vox corpōris christi & hoc ora:

habet eruerētur ab inimicis: vt non eos possent occidere inimici. ℟. Vnus ex discipulis meis tradet me hodie ve illi pēr quē tradar ego. Melius illi erat si natus non fuisset. ℣. Qui intingit mecū manū in paropside hic me traditurus est in manus peccatorum. Melius

Lectio quinta

Ergo exauditi non sūt quia occisi sunt: & dereliquit dominus contritos corde seruos suos. & sperātes in se despexit: Absit. Quis enim inuocauit dominum et derelictus est? Quis sperauit in eū: et desertus est ab eo? Exaudiebantur ergo et occidebantur: & tū ab inimicis eruebantur ℟. Ērā quasi agnus innocēs ductus sum ad immolandū et nesciebā: consiliū fecerūt inimici mei aduersum me dicētes. Venite: mittamus lignū i panē eius & eradamus eū de terra viuētiū &c. Dēs inimici mei aduersū me cogitabāt mala mihi verbū iniquū mādauerūt aduersū me dicentes Ve.

Ergo hoc orat vox martyr: a timore inimici eruē aiam meā: nō vt me nō occidat inimicus: sed vt nō timeā occidentē inimicū. Eruе a timore inimici: & subde timori tuo. Non timeā eū q̄ corpus occidit: sz timeā eū q̄ habet potestatē et corpus & aiam occidere in gehēnā ignis. ℟. Vna hora nō potuistis vigilare mecū: orate et exhortamini mori pro me. Vel iudā nō videt quō nō dormit: sed festinat tradere me iudeis. ℣. Quid dormitis surgite & orate vt non intretis in tentationē Vel. Incipiat ℟. Vna ho. In. iii. noct. ān. Dixi iniquis nolite loqui aduersus deū iniquitatē. ps. Cōfitebimur. ān. Terra tremuit et quieuit dum resurgeret in iudicio deus. ps. Notus in iudea. ān. In die tribulationis mee deum exquisiui manibus meis. ps. Voce mea. ℣. Homo pacis mee i quo speraba. Amplianit aduer-

sum me supplantationem

Fratres cō Leō vii Aduenientibus vobis in vnum iā non est dominicā cenam manducare. Unus quisq; enī suā cenā pzesumit ad mānducādū. Et alī⁹ ēbdē esurit: alī⁹ aūt ebzius est. Nunquid domos non habetis ad manducandū & bibendū aut ecclesiā dei cō tēnitis & cōfū ditis eos qui nō habent. Quid dicā vobis: laudo vos in hoc? nō laudo. ℟. Deniozes pplī cōsiliū fecerunt vt iesū dolo tenerent et occiderent Cum gladiis et fustibus exierūt tanq̄ ad latronē. ℣. Cogitauerunt iniquitatē sibi: & egrediebantur fozas. Cū.

Ego enī accepi [illegible]ziti a dño quod & tradidi vobis: qm dñs iesus in qua nocte tradebatur accepit panē & gratias agēs fregit & dixit: Accipite & manducate hoc est cozpus meū quod pzo vobis tradetur: hoc facite in meā cōmemōzationem. ℣. Reuelabūt celi iniquitatē iude: & terra aduersus eū surget: & manifestū erit peccatū illius in die furozis dñi. Cū eis qui dixerūt dño deo recede a nobis scientiā viarum tuarū nolumus. ℟. In die perditionis seruabitur: & ad diē vltionis ducetur.

Similiter et calicē postq̄ cenauit accepit dicens. Hic calix nouū testamentū est in meo sanguine hoc facite quotienscūq; bibetis in meā cōmemozationē. Quotienscūq; enī māducabitis panē hunc et calicē bibetis: moztē dñi ānūciabitis donec veniat. ℟. O iuda qui dereliquisti cōsilium pacis: & cū iudeis cōsiliatus es triginta argenteis vēdidisti sāguinē iustū Et pacem osculo ferebas quā in pectoze nō habebas ℣. Os tuū abūdauit malicia et lingua tua zcinnabat dolos. Et ps. Miserere. O iuda. repetatur. Ad Veni. ir. repetitionē pulsetur classi cū Versiculus sacerdotalis aū laudō. his tribz diebꝰ nō dicat. sed statim inchoetur

ñ. tuy laud. Dñs etiã pro
fratione ẽ faciãt in iceptiõe
pzime ãe tuy laud, ℣ a võli.
Mozte aũt cruel quousq;
liniãt seruitiũ: fiat pzostra
tio. Dicto aũt vltio ℟io:
rector chori ebdomadarij
incipiat stati ãm i stallo suo
ã. Justificeris. In laud. ã
Justificeris dñe in ser
monibz tuis ℣ vincas
cũ iudicaris. ꝑ Miserere.
ã. Dñs tanq; ouis ad victi
mã ductus est et non ape
uit os suum. ꝑs Dñe re
fugiũ. ã. Contritũ est coz
meum in medio mei cõtre
muerunt oia ossa mea. ꝑs
Deus deꝰ meus. ã. Exhoz
tatus es in virtute tua et i
refectione sancta tua dñe
ꝑs. Lãtemus. ã. Oblatus
est qz ipe voluit ℣ pctã nra
ipse poztauit. ꝑ. Laudate
in euãg. ã. Traditor aũt
dedit eis signũ dicẽs quem
osculatus fuero ipse est te
nete eũ. ips. Vñdiceꝰ. Hec
ã. predicts incepta: statim
altioz cereus qui solꝰ accẽ
sus superest extinguatur ℣
prouideat vt nõ appareat
cãdela accẽsa in ecclia do
nec seruitiũ finiat. Interi
quiq; pueri stãtes ãte gra
dus altaris versis ad chos
rũ vultibz dicãt alta voce
kyrieꝰ kyrieꝰ kyrieꝰ. duo
diaconi ãte hostiũ chori oc
cidẽtalis rñdãt. Dñe misere
rẽ nobis. Chorus stãs hinc
inde subiungat. Christꝰ do
minus factus est obediens
vsq; ad mozte. ℣ Pueri ꝑpe
eleyson. Tres vicarii i me
dio chori dicãt ℟. Qui pas
surus aduenisti ꝓpter nos
℣ Puer Christe eleisõ ℣ Pze
dicti vicarii ℟. Qui discei
pulos pauisti cozpoze tuo
atq; cruoze ℣ Puer Christe
eleison. Idẽ vicarii ℟ Ag
no miti basia cui lupus de
dit venenosa. Duo diaco
nu ante hostiũ chori. Domi
ne miserere nobis. Chorꝰ
Christus dñs. ℣ c vt s ℣ Pu
eri iterũ kyrie eleisõ kyrie
eleison. kyrie eleison. duo
diacon. Dñe miserẽ. Cho
rus ℣ps dñs. ℣ c. ℣predicti
vicarii q; ꝓxiꝰ cãtabãt tres
versus dicant versiculum
Mozte aũte crucis. Dicq;

tis osibus in silētio ꝓtratis dicta oꝯone dñicali dicant bini ⁊ bini ꝑces minozes l. feriales tacite Et ne nos. Ego dixi dñe. Psal. Lo. Miserere mei de⁹ a recto re chozi iceptus mediocri voce a chozo alternati finiatur. Deide psalmo finito siguli soz Respice ꝙs dñe vt s. Multecū. et ē pmillo teh Dzem⁹ tacite dicāt abl qz th Dñs vobiscū seu Bñ dicamus dño. Qua finita data a succētoze signo. l. p cutiēte ter manu libzū ꝓ ratuz candela accēsa. Hoc ozdie ꝗlibet triū noctiū fi: at. Ad. i. ℟. Dñs tāq outs ad victimā duct⁹ est et nō apuit os suū. ps. Deus in noie. ps. Beati imaculati. ps Retribue ser.. ō⁹. Ꝑps factus est p nobis obediēs vsqz ad moztē. Moztē aūt crucis. Deu⁹ Pat nr. ⁊ p: ces miōzes bini ⁊ bini ꝑmit tēt Et ne nos tacite cū p stratione dicāt. ps. Miserere. a rectoz: chozi incipi atur mediocri voce ⁊ a chozo alternet. Sequat statī post psal. Oꝛ. Respice ꝙs dñe. cum silētio Pzeciosa ⁊ cetere i cepto. ptermitta tur. Eodē mō dicant hoze sequētes cū psal. ad ipsam hozā pertinētib⁹ et sic fiat duob⁹ diebus sequēt⁹bus. Hoc triduo missa pzmata nō solet dici i matrici eccle sia. In scōis vesꝑis i cena dñi Dicta cōmuniōe cātoz Incipiat ad vesꝑas. ā. Alicē salutaris accꝑtiā ⁊ nomē dñi iuocabo. ꝑ. Credidi ꝓpter.. ān. Cum his qui oderūt pacem erā pacificus cū loquebar illis impugnabāt me gratis. ps Ad dñm cū tri.. ān. Ab hoi bus iniquis libera me dñe ps Eripe me do. ān. Cu: stodi me a laqueo quē sta: tuerūt michi ⁊ ab scādalis operantiū iiquitatem. ps. Dñe clamaui. ān. Consi: derabā ad dexterā et vidi bam et nō erat qui cogno: sceret me. ps. Voce mea. A diacono seruiēte ad alta re incipiat ān. ꝓ assignatio nē rectoꝛis chozi. ān. Le: nantibus autem accepit ie

lus panē benedixit ac fre=
git ac dedit discipulis suis. ℣.
Magnificat ān sine ante=
ma finiat. ℣elat⁹ dicat.
Dñs vobiscū. Oꝛem⁹. Or

EFecti vitalibus ali=
mētis quesum⁹ dñe
deus noster: vt qđ tēpoꝛe
nostre moꝛtalitatis exequi
mur immoꝛtalitati tue mu
nere cōsequamur. ℣er đ.
Diaconus. Ite missa est.
In ecclesiis exteriozib⁹ di
catur Benedicam⁹ domino.
Sicq; consūmatis oīb⁹ re
cedant. Post hec bini ꝛ bi=
ni dicant cōpleto ꝓnatim
post ꝓandiū cum ā. Dñs
tanq; ℣s. Cum inuocarem
℣s In te dñe. ℣s Ecce nūc
đ. ℟s fact⁹ est. Pater nr̄
Et ne nos. Ego dixi et c.
℣s Miserere mei. Subiū
cta cōtinuo post ꝑsal. oīo=
ne Respice ꝓmisso tātum
Oꝛem⁹. Signa nō pulsēt
De benedictionibus ꝛ gr̄iis
ꝛ

BEnedictio= p annū.
Incs ꝛ gr̄e a festo sctē
trinitatis vsq; ad cenā dñi
dieb⁹ in q̄b⁹ nō ē ieiuniū.
ꝓterq; a natl. dñi vsq; post
octa. epiphanie: vbi mutat
lectio vt infra. Hec modo
dicantur ante ꝓandium.
Benedicite dñs statim se=
quatur Oculi omniū ꝛ c.
Glozia patri. ꝛ c. Kyriel.
℟pel. Kyriel. Pat noster.
Et ne nos. Oꝛem⁹ Benedic
dñe nos ℣er xp̄m dñm no
strū. Amē. Jube dñe. Mē
se cele. ꝛ c Lectio. De⁹ ca=
ritas. vsq; Maneam⁹ i ip̄o
Post ꝓādiū. Deus pacis
Sequat Cōfiteant. Glia
pa. Sicut erat. Agim⁹ ti=
bi gr̄as. ℣s: Laudate dñm
oēs gētes. Mā ꝛ fir. Glia
patri. Sicut erat. Kyriel.
℟pel. Kyriel. Pat noster.
Et ne nos. Dilperlit. Be
nedicā. In dño. Magnifi
cate. Sit nomē dñi. Sequ=
tur sine Oꝛem⁹. Retribu=
ere. Benedicamus dño. Aue
regina celoꝛum mater re=
gis. đ⁹. Post partū. Oꝛe=
mus. Meritis et ꝑcib⁹. c.
ma ꝛ sequat benedictio epi=
scopalis si ꝑs fuerit. Del
de p defūctis singulis dieb⁹
nisi i festo duplici ꝛ i ebda.
pasche. ℣s. De ꝓfundis

Kyriel. Xpe. kyriel. Pat noster. Et ne nos. Requiē Credo. I pozta. Dñs vobiciū. Orem⁹. Fidelīū de⁹ Qui vivis. Fidelium aie. Ad cenā p totū annū ꝓter eydany pasche dicas Bñdicite dñs. Cenā sanctificet. In noie ptis ⁊ filii et spūs sancti Amē. Post cenā Bñdict⁹ de⁹. Adiutoziū. Sit nomen dñi. Benedicite. Ave regia ⁊ c. ps. De pfundis ad cenā non dē. Dieb⁹ vero ieiunii p tpūs ꝑdictū tēpoze q̄dzagesimali excepto vt infra ante prādiū dicatur: Edēt pauperes ⁊ c. vt s vsq; ad bñdictionē q̄ erit: Cibo spūalis. Lectō. Gra dñi nri ihesu xpi ⁊ vsq; In xpo ihesu dño nro Post prādiū De⁹ pacis. Misericordiam fecit ⁊ c. vt. s. In natiui. dñi tm mutat lectio q̄ erit: Apparuit gra dei, vsq; vitam⁹ in hoc seculo. Hec lectio dicat tm vsq; ad epiphaniā. In epiphania et p octauā: Surge illumināre vsq; ozta est. ⁊ postea vt s. Die ihue prime ebdē in q dzagesima ⁊ octabus diebus quadragesime vsq; ad cenā dñi nisi i dñicis diebus dicatur ante prādiū Edēt pauperes ⁊ c. Lectō. Frange esurienti vsq; ait dñs ops. Post prandium loco. Laudate dñm oēs gētes: dicat. psal. Miserere mei deus ⁊ c. vt. s. Diebus vo dñicis mozis solito fiat Oculi oīm. cū vsal. Laudate dñm oēs gentes post prādiū. Bñdictiones ⁊ gratiarum actiones cene dñi vsq; ad festū sancte trinitatis. In die cene bñdictio ⁊ gratiarum actiones cōmunes ⁊ solite sicz Edēt pauperes et c. Lectō. Gra dñi. Dicit aūt post prādiū dicta lectiōe Deus pacis ⁊ c ps Laudate dñm oēs gētes ⁊ c. ob reuerētiā cene dñice. In die parasceue bñdictio et gratiarum actiones vt. s. in die cene In vigilia pasche dicatur primo ad prādium. Bñdicite dominus. sequitur tractum Alleluya. Confitemini domino quoniā bonus quoniā in seculum misericordia eius. Gloria patri. et c. non dicatur Kyriel.

vel. Pater nr̄. sed stati le= quat. Dzem⁹. Benedic do mine ⁊c. Jube dñe ⁊c. Mē se cele. Lectio. Si zlurre xillis ⁊c. vsq; nō q̄ luy ter rā. Post prandiū De⁹ pa cis. sequit Laudate ū. oēs gē. ⁊c Glia pa. ⁊c. nō seqū tur vsq; ly zie el. vel Pater nr̄; sed tacim Dzemus. Spūm no bis. Per do. in vnitate e= iusdē spūs sc̄ti. ⁊ respōden tur ame. Et sequit bñdictio epalis si plēs sit eps sinau tē nichil āpli⁹. In die pas= che āte pzādiū Bñdicite. Dñs. Hec dies. ⁊c Gloria pri. ⁊c. vt pri⁹. Dzemus Bñdic dñe. ⁊c vt pri⁹. Sed Expurgate vsq; expulemur in dño. Post pzādiū. De⁹ pacis ⁊c. ⁊ sequitur. Cōfi temini domino ⁊c. Glia pa tri. ⁊c. Dzem⁹ Spiritū no bis. ⁊c. ⁊ sequat benedictio epalis si sit plens. Ad cenā Benedicite domin⁹. Ce= nā sctificet. ⁊c. In noie pa tris: Post tenam Benedi ctus deus ⁊c. Adiuoziū Sit nomē. Dzemus. Spi ritū nobis ⁊c. ⁊ sequat

septimanā vsq; ad die sab bati ⁊ tūc dicatur ab pzan= diū. Alla. Hec dies. ⁊ cetera Post pzādiū. Alla. Laudate pueri dñm. ⁊c. vt pri⁹. Dzemus Spiritum nobis ⁊c. Sequat benedictio epa= lis si sit pzcēs Die autem dominica. s. in octa. pasche dicantur gratie more con= sueto. s. Oculi omnium ceteraq; sequat. Kyrie el. xpe el. Kyrie eleyson ⁊c. Pa ter noster: reliqua tacite vsq; ad finē. Expurga. ⁊c. vsq; ad ascensionē dñi. In ascensione dō dñi. vsq; ad pentheco. cum lec. Primi quidē. ⁊c. vsq; assūptus est ⁊ pentheco. dō vsq; ad ce= situ sancte trinitatis cū lec. Dum complerentur. vsq; Di pariter in eodem loco. ebdis vero reliqua tempo= re pzdicto Edent pauper res. et cetera vt in pri= cipio pzdictis ¶ Fe ria. vi. in parasceue domi ni ⁊c. Ad matutinas in pri mo nocturno. ān.

Astitit reges terre ⁊ pzncipes zuenerūt in

hñ aduersꝰ dñm ⁊ aduersꝰ xp̃m eius. ℣ Quare fremuerũt gẽtes. Diuiserunt sibi vestimẽta mea ⁊ super vestem meã miserunt sortem. ℟ Deus deꝰ meꝰ respice. Insurrexerũt in me testes iniqui ⁊ mẽtita est iniquitas sibi ps. Dominꝰ illuminatio mea. ℣ Diuiserũt sibi vestimenta mea. Et super vestẽ meam miserũt sortẽ. Pater nr̃, cum prostratione dicatur. Aleph. Deo. i.

Quomodo obtexit caligine in furore suo dominꝰ filiam syon: proiecit de celo in terrã inclitã israel: ⁊ non est recordatus scabellj pedũ suorꝫ in die furoris sui. Beth. Precipitauit dominus nec pepercit omnia speciosa iacob: destruxit in furore suo munitiones virginis iuda deiecit in terrã polluit regnum ⁊ principes eius. Ruri. Omnes amici mei dereliquerunt me et prevaluerunt insidiantes michi tradidit me quem diligebam et terribilibus oculis plagis crudeli percuti

ens. Aceto potauerũt me. ℣ Et dederũt in escam meã fel et in sitj mea. Aceto po. Lectio. ij. Gymel.

Confregit in ira furoris oẽ cornu israel: auertit retrorsum dexteram suam a facie inimici ⁊ succẽdit in iacob quasi ignẽ flãme devorantiꝫ in gyro. Deleth. Tetẽdit arcũ suũ quasi inimicus. firmauit dexteram suã quasi hostis: ⁊ occidit omne qđ pulchrũ erat visu i tabernaculo filie syon. effudit q̃si ignẽ indignationẽ suã. He. Velũ tẽpli scissũ est ⁊ ois terra tremuit latro de cruce clamabat dicẽs Memẽto mei dñe dũ veneris in regnũ tuũ. ℣ Amen dico tibi hodie mecũ eris in paradiso. Memento. Heth. Lectio prima

actus est dñs velut inimus ꝓcipitauit israel: precipitauit oĩa menia eius: dissipauit munitiones eiꝰ: et repleuit in filia iuda humiliatũ et hũiliatã. Wau. Et dissipauit quasi ortũ tẽtoriũ suũ: demolitus est ta

bernaculū suum. Obliui=
oni tradidit dñs i syō festi
uitatē et sabbatū ⁊ oppzo=
bziū ⁊ i indignationē furoꝛ
sui regē ⁊ sacerdotē. ℟. Vi
nea mea electa ego te plāta
ui. Quomodo cōuersa es
i amaritudie vt me crucifi
geres et barrabaz dimit te
tes ℣. Ego q̄dē plātaui te
vineā meā electā oē semē
verū. Quomodo. ℟. Vi=
neareicipiat. In. ii. nocē.
ā. Vi faciebāt q̄ q̄rebāt ani
mā meā. ℣ Dñe ne i furo=
re. ii. ā. Confūdātur et re
uereātur q̄ querunt aiam
meā vt auferant eā. ℣. Ex
pectās expe. ān. Alieni in=
surexerūt in me ⁊ foztes q̄
sierūt aiam meā. ps. De⁹
in noie tuo. ℣. Insurrexe
runt in me testes iniqui Et
mētita eñ iiquitas sibi. Ex
positio beati augustini de
psal. lxiii. Lectio quarta.

Fecuerunt tanq̄ gla
dium linguas suas: i
tenderunt arcum rem ama
ram. Arcum dicit insidias
Qui enim gladio cominus
pugnat: aperte pugnat.
Qui sagittaz mittit: fallit
vt seriat Pzius enim sagit
ta ycutit: q̄ venire ad vul=
nus pzeudeatur. ℟. Tā=
quam ad latronem existis
cum gladiis compzehende
re me Quotidie apud vos
eram in templo docens et
non me tenuistis ⁊ ecce fla
gellatum ducitis ad cruci=
figendum. ℣ Ius. Cumq̄ i
iecissent manus in iesum ⁊
tenuissēt eum dixit ad eos

Quotidie. Lectio. v.

Ed quem laterēt insi=
die cozdis humani. Nun=
quid et dñm nostrū iesum
xp̄m qui non opus habebat
vt ei testimonium quisq̄ p
hiberet de homine. Ipse
enim sciebat quid esset in
homine sicut euāgelista te
statur. Tñ audiamus eos
⁊ itueamur eos q̄li nesci=
ente dño facere qō molian
tur. Intēdert arcū rē ama
rā: vt sagittarent in absco
dito immaculatū. Bar=
rabas latro dimittitur et i
nocēs xp̄s occiditur nam ⁊
iudas armiductoz sceleris
qui per pacem didicit face

re bellū Oseculādo tradidit dñm ieſū xp̄m. ℣. Ecce turba ꝛ q̄ vocabat iudas venit et dū appropinq̄ret ad ieſū

QUod Oseu. L. vi dixi intenderūt arcū hoc eſt in abſcondito quaſi fallentes inſidiis. Noſtis enim quibus dolis id egerunt. quemadmodum diſcipulū ei coherentem pecunia corruperunt vt ſibi traderetur: quomodo falſos teſtes procurauerūt: quibꝫ inſidiis et dolis egerunt; vt ſagittarent in abſcondito immaculatum. ℟. Tradiderūt me i manus impiorū et iniquoꝝ proiecerunt me et non pepercerūt anime mee congregati ſūt aduerſum me fortes. Et ſicut gigantes ſteterunt cōtra me ℣. Aſtiterūt reges terre et principes conuenerunt i vnū. Et ſi. ℟. Tradiderūt recipiatur In. iii. noc. ℣. Ab inſurgētibus i me libera me dñe qꝫ occupauerūt aiam meā. ℟. Eripe me. ān: Lōge feciſti notos meos a me traditus ſum ꝛ nō egrediebar. ℟. Domine deus ſaluatis. ān Captabunt in aiam iuſti ꝛ ſanguinem innocentem cōdēnabūt. ℣. Deus vltionū ℣. Ab inſurgentibus i me Libera me dñe. Tres vltime lectiones de epiſtis Pau

FRatres: li. L. vii Feſtinemus ingredi in illam requiē: vt ne in id ipſum q̄s incidat īcrudelitatis exēplū Viuus eſt enim ſermo dei ꝛ efficax. ꝛ penetrabilior omni gladio anciſiti: ꝛ pertingens vſq; ad diuiſionē aie ꝛ ſpūs. Compagū quoq; ꝛ medullaꝝ ac diſcretor cogitationū ꝛ intentionū cordis ꝛ nō eſt vlla creatura inuiſibilis i cōſpectu eius. ℟. Ieſū tradidit impius ſummis p̄ncipibus ſacerdotum et ſenioribus populi petrus aūt ſequebatur alonge. Vt videret finē. ℣. Et ingreſſ⁹ peiū atriū p̄cipis ſacerdotū ſedebat cum miniſtris;

OMit. Lectio. viii. ia aūt nuda ꝛ aperta ſūt oculis eiꝰ ad quē nobis

sermo. Habētes ergo pōtificem magnū q̄ penetrauit celos iesū filium dei teneamus cōfessionē. Non enī habem⁹ pontificem qui nō possit cōpati infirmitatib⁹ nostris: tētatū autem per omia p̄o similitudie absq; peccato. Adeamus ergo cū fiducia ad thronū gr̄e ei⁹: vt misericordiā cōseqūmur & gratiā inueniamus in auxilio opportuno. ℟. Caligauerūt oculi mei a fletu meo q̄ elōgatus est a me q̄ cōsolabat me videte oēs pp̄li. Si est dolor similis sicut dolor me⁹. ℣. O vos omēs q̄ trānsitis per viā attendite et videte. Si est. Lcō. ix.

OMnis nāq; pontifex ex hoibus assumpt⁹ p̄o hominib⁹ cōstituit in his q̄ pertinent ad deū: vt offerat dona & sacrificia p̄ peccatis. Qui cōdolere possit his qui ignorāt et errant: q̄n et ipse circundatus est infirmitate. Et p̄pterea debet quēadmodum & p̄ populo. ita etiā & p̄ semetipo offerre p̄ peccatis. ℟. Tenebr̄e facte sunt dum crucifixissent iesum iudei & circa horam nonam exclamauit iesus voce magna: deus me⁹ vt quid me dereliquisti Et inclinato capite emisit spiritum tunc vnus ex militibus lancea latus ei⁹ perforauit et continuo exiuit sanguis et aqua. ℣. Cum ergo accepisset acetum dixit consūmatum est Et. ℟. Tenebr̄e reincipiatur. Dicto autem ℣io rector chori ebdomadarius incipiat antiphonam. ān.

PRopter filio suo nō pepercit deus sed p̄ nobis omnibus tradidit illum. ps. Miserere ān Anxiatus est me i spirit⁹ me⁹ et in me turbatum est cor meum. ps. Domine exaudi. ii. ā Ait latro ad latronem nos quidem digna factis recipim⁹ hic aūt quid fecit: memēto mei domine dum veneris i regnum tuum. ps. Deus deus meus ii. Dum cōturbata fuerit aia mea dn̄e misericordie memor eris. ps. Dn̄e au-

dixi.ℓ. Memento mei dñe deus dū veneris i regnum tuū.℘. Laudate. Ozdo vt in cena dñi hac nocte leruetur. In euāg.ā. Posuerē sup caput eius causā ipsi⁹ scriptā: iesus nazarenꝰ rex iudeoꝝ.℘s Vñdictꝰ. Finites ā. iubūgat pueri statim Kyriel.℟ c vt supza ozdinatū est. A tribz vicarijs. ỽ Ce ℓ viciri voluisti nosꝙ a mozti vinculis eripuisti. ỽ Qui expansis in cruce manibz traxisti oia ad te ipsa. ỽ Vita in ligno mozitur inferuus et mozs lugēs expoliatur.℟ c vt in nocte cene ozdinatū est. Ad hozas sicut in cena dñi: bini et bini dicāt hozas pzinatim ozdo vt supra. ¶ De secū dis velperis in die paralceues. ℣ Pzelato autē cū silentio cōmunicato cū ceteris qui cōmunicari voluerint idem pzelatus ad altare cū suis et in chozo bini ℟ bini dicant pzinatim velperas Ad vš.ā Calicem.℘. Credidi pzopter.℟ c vt supza. In euāgelio.ā. Iesus aūt cū accepisset aceti dixit cō summatū est ℟ inclinato capite tradidit spiritum.℘s. Mgt. Finita.ā. voce submissa: pzelatꝰ dicat medio tri voce Ozemꝰ Rekeri bi talbz.per do. Chozꝰ Amē Dicq pzelato ad altari digresso: chozꝰ discedat. Ad cpleť. vt s. ¶ In sctō sabbato pasche. Ad mat In.

IN pace i idē noc.ā. ipm dormiā et requiescam.℘s Cū inuocarē.ān Habitabit in tabernaculo tuo requiescet in mōte sācto tuo.℘s. Dñe ds habitabit ā. Caro mea requiescet i spe ℘s Cōfitebor. ỽ In pace i idipm. Dormiam et requiescam. Lcō.i. Aleph

QUomodo obscuratū est aurū mutatꝰ est color optimus. Dispersi sūt lapides sanctuarii in capite oim platearū. Beth Filii syon inclyti et amicti auro pzimo: quomodo reputati sūt in vasa testea ℟ i opa manuū figuli. Gimel. Ꝺz ℟ lamie nudauerūt māmā lactauerunt catulos suos.

Filia populi mei crudelis quasi struthio in deserto. ℟. Sepulto dño signatum ē monumentū volucres lapidem ad hostiū monumēti. Ponētes milites q̄ custodirēt illud. ℣. Ne forte veniant discipuli ei⁹ et furētur eū et dicāt plebi surrexit a mortuis. Ps. l. ii. Deleth ADhesit lingua lactentis ad palatū ei⁹ in siti: parvuli petierūt panē ℣ nō erat q̄ frāgeret eis Hee Qui vescebātur voluptuose interierūt in vijs q̄ nutriebātur i croceis amplexati sūt stercora. Vau. Et maior effecta est iniq̄tas filie ppli mei pctō sodomor̄ q̄ subuersa est i momēto et nō ceperūt in ea manꝰ. ℟. Hierusalē luge et exue vestibus iocūditatis induere cinere ℣ cilicio. Qz in te occisus est saluator israel. ℣ Deduc quasi torrētem lachrymas per diē et noctem et non taceat pupilla oculi tui. Qz. Lcō. iii. Hai. QAudidiores nazarei eius nive: nitidiores lacte: rubicūdiores ebore antiquo: saphiro pulchriores. Heth. Denigrata est sup carbones facies eorū et nō sunt cogniti i plateis adhesit cutis eorū ossibus aruit et facta est quasi lignū Teth Melior fuit occisis gladio ꝯ interfectis fame: qm̄ illi statim mortui sunt: isti extabuerūt ꝓ sumpti ab sterilitate terre. ℟. Plange quasi virgo plebs mea vlulate pastores i cinere ℣ cilicio. Qz veniet dies dñi magna ℣ amara valde ℣. Vlulate pastores et clamate aspgite vos cinere. Qz ve. ℟. Plāge. Jn. ii. noc. ā. Eleuamini porte eternales ℣ introibit rex glie ps. Dñi est terra. ān. Credo videre bona dñi i terra viuētiū. ps. Dñs illuiatio ā. Dñe abstraxisti ab inferis aiam meā. p. Exaltabo i. ℣. Caro mea Requiescet i spe. Expositio bti anguli ni de psalmo. lxiii. lcō. iii.

ACcedit homo ad cor altum: et exaltabitur deus. Jlli dixerunt q̄s nos

videbit? Deceretunt certantes cōsilia mala. Accelsit homo ad ipsa consilia: passus est se teneri homo. Non enī teneretur nisi homo aut videretur nisi homo aut cederet nisi homo: aut crucifigeretur et mozeretur nisi homo. ℟. Recelsit pastoz noster fons aque viue in cuius transitu sol obscuratus est: nam et ille captꝰ est qui captiuū tenebat pzimū hominē. Hodie poztas moztis et seras pariter saluatoz noster disrupit. ℣. Ante cuius conspectū mozs fugit ad cuius vocem inoztui resurgūt videntes aūt eū poztę moztis cō fracte sunt. Hodie poztas moz. Lectio quinta.

Accessit ergo homo ad oēs illas passiones: que in illo nichil valerent nisi esset homo Ded si ille non esset homo: nō liberaretur homo Accessit homo ad coz altū: id est coz secretū: obuiciens humanis aspectibus se hominē seruās intus deū: celans fozmā dei in qua equalis est patri: et ferēs fozmā serui quo maioz est pater. ℟. O vos omnes qui trālitis per viā attēdite et videte Si est doloz similis sicut doloz meꝰ ℣. Attēdite vniuersi populi et videte. Hi. Lectō. vi.

Ipse enī dixit vtrūq: sed aliud ex fozma dei aliud ex fozma serui. Dixit ex fozma dei ego ⁊ pater vnū sumꝰ: dixit ex fozma serui qm̄ pater maioz me ē Mā ex fozma dei ego et pr̄ vnū sumꝰ Qz cū in fozma dei esset ꝓstitutus: nō rapinā arbitratus est esse eālis deo. Mā ex fozma serui qm̄ pr̄ maioz me est. Qz semet ipm exinaniuit fozmā serui accipiens. Accessit ergo homo ad coz altū: ⁊ exaltabitur deꝰ. ℟. Ecce quomodo moz̄itur iustus ⁊ nemo percipit coz̄de et viri iusti tolluntur et nemo considerat a facie iniquitatis ablatus est iustus. Et erit in pace memoz̄ia eius. versꝰ In pace factꝰ est locus eius et in syon habitatio eiꝰ

Et exit. ℣. Exce. In. iii. noc. ān Deus adiuuat me ⁊ dñs ſuſceptor eſt aīe mee ps. Deus in noīe. ā. In pace factus eſt locus eius ⁊ in ſyon habitatio ei⁹. ps Notus in iudea. ār Factus ſū ſicut homo ſine adiutorio iter mortuos liber. ꝑ Dñe deus ſaluū. ꝟ. In pace factus eſt locus eius Et habitatio eius in ſyon. Hic no fiat ꝓſtratio dū dicit oō dñica: ſed ſtādo dicat ob reuerētiā euāgelii Tres vltime lectiones de expoſitione euāgelii. Dcōm math. de omelia venerabilis bede p̄ſbyteri: ⁊ legatur vii. lectio a diacono ſine titulo ⁊ ſine Et relīq. ⁊ ſine pronūciatione omelie hoc mō. R. vii.

VEſpere ſabbati que luceſcit in prima ſabbati venit maria magdalene et altera maria videre

VIgili ſepulchrum

as a nobis huius ſaeratiſſime noctis ſicut ex lectione euangelica fratres carīſſimi audiuimus reſurrectio dñi ⁊ ſaluatoris nr̄i dedicauit. Juſte eteni hāc p̄ ei⁹ amore vigilis celebram⁹ ⁊ hymnis: q̄ pro noſtro amore i ea dormire in morte ac de morte voluit excitari. ℣. Eſtimatus ſū cū deſcendētib⁹ i lacū Fact⁹ ſū ſicut hō ſine adiutorio iter mortuos liber. ℟ Poſuerūt me i lacu inferiori: i tenebroſis et in vmbra mortis

QFactus. Lectio. viii. Quod aūt i lectione euāgelica dictū eſt: q̄ ſcē mulieres veſpere ſabbati que luceſcit i prima ſabbati venerūt videre ſepulchrum: ita intelligēdū eſt: q̄ veſpere quidē venire ceperint: ſz luceſcēte mane i prima ſabbati ad ſepulchrū peruenerint: id eſt veſpere aromata parauerint q̄bus corpus dñi vngere deſiderabāt ſed parata veſpere aromata mane ad ſepulchrū detulerint ℣ Agnus dei xp̄s i molatus eſt pro ſalute mūdi. Nam de parentis protoplaſti fraude facta ⁊ dolēs q̄ñ pomi noxialis morte morſu corruit: ipſe li-

gnū tūc notauit damna li=
gni vt solueret. ℟. Ēps fa=
ctus est pro nobis obediens
vsq; ad mortem: mortem
autem crucis. Nā. Leō. ix

SEpulto nāq; sexta fe
ria domino: reuerse a
monumento mulieres pa=
rauerunt aromata q̄ diu o
perari licebat. Et sabbato
quidem siluerunt secundū
mandatū sicut lucas aper=
te designat. Cum autem
transisset sabbatum velpe
raq; aduenīēte tps operādi
redisset mox pumpte ad de
uotionē emerunt que mi=
nus parauerant aromata
sicut marcus cōmemorat:
vt venientes vngerēt ielū
Et valde mane vna sabba=
tor venerūt ad monumen
tū orto iā sole. ℟. Dicut o
uis ad occisionē ductus est
& dū male tractaret nō ape
ruit os suū Traditꝰ est ad
mortē vt viuificaret ppl'm
suū. ℟. In pace factꝰ est lo
cus eius: & in syō habitatio
eius. Traditus ℟: Dicut

Ouis. In laudi. ān
Mors ero mors tua:
morsus tuus ero inferne. ℟
Miserere. ān. Plangent
eū quasi vnigenitū: qz in no
cens dñs occisus est. ℣ Bo
num est. ān. Attēdite vni=
uersi populi & videte dolo
rem meum. ℣s. Deus de⁹
meus. ān. A porta inferi
eruedsicaaz meā ℣ Ego di
xi. ān. O vos oēs qui trā
sitis per viā attēdite & vide
te si ē dolor sicut dolor me
us. ℣s. Laudate. In euā.
ā Mulieres sedētes ad mo
numentum lamentabant
flentes dominū. ℣s. Bñdi
ctus. Finita ān. sequātur
Kyrie el'. a pueris &c. vt ℣
℟. Qui prophetice prom=
plisti ero mors tua o mors
℟. Qui latroni in cruce cō
fitēti paradisi mansionē a
peruisti. ℟. Facnos tuā in
sū mortē digne venerari &
vt ℣. Ad horas vt ℣. bini
bini dicāt horas quasi ordi
vt. ℣. Post missam sp̄lis
sacramento & cōmunicatis
qui communicari volue
rint. cantor incipiat vā

Adigilia pa
sche. ad vēs
ā. Alla alla
alla alla. ps
Laudate do
minū oēs gē
tes. Dñi cōfirmata. Glia
pri. Sicut erat. Post psal.
tota cātetur ā sine neuma
Qua finita stati incipiet ā
a diacono q̄ legit euāgeliū.
ān. Uespe aūt sabbati q̄ lu
cescit in pma sabbati venit
maria magdalene et altera
maria videre sepulchrū al.
ps. Magt. cū Glia pri. et
Sicut erat. Alia vō ante
psal. Mgt. nō pcātat licet
festū sit dupl. sz post psal.
pcantatur ū sine neuma
Prelat⁹. Dñs vobiscū. oy
Spiritū nobis dñe tue
caritatis infūde: vt qs
sacramenta paschalib⁹ tlā
alti: tua facias pietate gcor
des. Per dñm. In vnitate
eiusdē. Diacon⁹. Ite mis-
sa est. Ad spl. Deus i adiu
toriū. ꝛc. ā Alla. iiii. p Cū
inuoca. p In te dñe spaut.
p. Ecce nūc. ꝛ sequat stati.
Alla. vō Confitemini dño
qm bonus: qm in sclm mia
eius. Nō reicipiatur. Alla
nec dicat vlic. In resurrec
tione tua xpe. ante die re-
surrectionis: sequt collecta.
Dñs vobiscū. oy Hpm no
bis dñe. ꝛc. vt prius. Dñs
vobiscū. Bñdicamus dño
cine. alla. ℂ Notādū q̄ in-
fra octa. pasche nō dicūtur
Kyrie el. pces: capla hym-
ni. p. Quicūq; vult. p Qui
habitat. ps Nūc dimittis.
nec Glia ad hozas: nec neu
ma i sine añaz cū vlicto vs
q̄ i sabbato ad vsi i oct. pas
che: nec. Dñe labia. ad ma
tut. nec. Cōuerte nos ad
cōpl. nec. Fideliū aie. Et
hec pdicta ptermittātur tā
ad matu. q̄ ad vesperas et cō
pleto. ꝛ ad alias hozas vsq;
in sabbato. Et sciēdum est
q̄ omnia inuitatozia: Glia: of
ficia: offerto. cōio. et omēs
alie tā de sctis q̄ de seruitio
pascha. a die pasche vsq; ad
festum sctē trinitatis dēbēt
terminari cū alla. excepta
ā Grās tibi de⁹. ad quā nō
sequtur. alla ℂ In die pas
che ad matutinas non dicat

Dñe labia. sed incipiatur. Deus in adiutoziū. ꝛc. Inuitatoꝝ. Alla al. ℟ps hodie surrexit Alla al. ℣s Venite. In primo nocturno. ān.

EGo sum q̄ sum: et cōsiliū meum nō est cū impiis: sed i lege dñi voluntas mea est alla. ℣s Beatus vir. ān. ℟Postulauit patrē meū alla: dedit michi gētes alla: in hereditatē al. ℣ Quare fremuerūt. ā Ego dormiui et somnū cepi et exurrexi qm̄ dñs suscepit me alleluya al. ℣s Dñe q̄d multiplicati. ℟ Resurrexit dñs Sicut dixit vobis al. Deinde dū

IN illo tpe marcū. Maria mag dalene et maria iacobi ⁊ salome emerunt aromata vt venientes vngerēt ihesū. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniūt ad monumentū ozto iā sole. Et ꝛ. Omel. bti gregoꝛii pape. Lectio pma

OMnipotēs dat nobis sacratissima lectio sctāꝝ mulierū deuotionē: angeloruꝝ apparitionem: et quod his maius est dñicam resurrectionē. Pulchre ergo mulieres iste vno nōie cēsentur vt quibus fuerat vna voluntas. vnum esset et vocabulum. Maria ergo magdalene ipsa est soꝛoꝛ lazari: quē vnxit dñm vnguento Maria iacobi mater est iacobi minoꝛis et ioseph: et soꝛoꝛ matris domini. Maria salome: a viro vel a viro dicta est. Traditur enim eam duos viros habuisse: cleophā scilicet ⁊ salomeum: ipsamq̄ volunt esse que alibi maria cleophe appellatur. Tu. ℟ Angelus dñi descendit de celo et accedēs reuoluit lapidem et sup eū sedit et dixit mulieribus nolite timere scio enim q̄ crucifixum queritis. Nō surrexit venite et videte locum vbi positus erat dñs alla. ℣ Angel⁹ domini locutus est mulieribus dicens: quē queritis an ihesum nāzarenum. VEniūt ergo Nāz. il sctē mulieres cū aromatibus sepulchrū domini visitare: et eum quē viuen

tem dſlexerāt: etiā moztuū ſtudio hūanitatī obſequū=
turEt valde manevna ſab
batoz veniūt ad monumē
tū ozto iā ſole. Ab initio ei
ſeculi vſqz ad dñi reſurre=
rtionē dies p̄cedebat: ⁊ nox
ſequebat. A dñi vero reſur
rectione nox p̄zecedens ad
ſequentē diem ptinet quia
qui in hui⁹ noctis parte vl=
tima a moztuis reſurrexit:
ipam noctē in diē cōmuta=
uit. ℟. Angelus dñi locut⁹
eſt mulieribus dicens: quē
queritis an ieſum queritis
Jā ſurrexit venite et vide=
re alka alka. ℣. Ecce p̄cedet
vos in galileā: ibi eū videbi
tis ſicut dixit vobis Jā ſur
EVgo rexit. Lec. iii.
iſte mulieres venien=
tes ſepulchzū dñi viſitare:
ſexus ſui fragilitatē ꝙſide=
rantes: ⁊ magnitudinē la=
pidis recolentes: ꝙ tā ma=
gnus fuiſſe ferk: vt vix a vi
ginti hominibus moueri pol
ſet: dicebant. Quis reuol=
uet nobis lapidē ab hoſtio
monumenti? Et reſpicien
tes viderunt reuolutū la=
pidē. Angelus enim dñi de
ſcendit de celo: et accedens
reuoluit lapidē et ſedebat
ſuper eum. Non vt egreſ=
ſurō dño viā panderet: ſed
vt egreſſus eius indicium
oibus daret. ℟. Dū tran=
ſiſſet ſabbatū maria mag=
dalene ⁊ maria iacobi et ſa
lome emerunt aromata.
Vt venientes vngerent ie
ſum alka alka. ℣. Et val=
de manevna ſabbatoz ve=
niūt ad monumentuz ozto
iam ſole. Vt ve. Glia pa.
Alleluya alleluya. ℣. Te
deū laudam⁹. ℟. Surrexit
dñs vere. Et apparuit ſi=
moni alleluya. In laudib⁹
Deus in adiutoziū. ꝛc. ān.
ANgelus autē domini
deſcendit de celo: ⁊ ac=
cedens reuoluit lapidē ⁊ ſe
debat ſuper eum alleluya
alleluya. ℣. Dñs regna.
ān. Erat autē aſpect⁹ eius
ſicut fulgur veſtimēta eius
ſicut nix alleluya alleluya.
℣. Jubilate. ān. Pre timo
re aūt eius exterriti ſūt cu
ſtodes ⁊ facti ſūt velut moz
tui alleluya. ℣. Deus de⁹

meus ad te.ān. Respōdēs autē angelus dixit mulieribꝰ: nolite timere: scio enī q̄ iesum q̄ritis alla.ℓ. Benedicite.ān Cito cūtes dicite discipul: quia surrexit dñs alla.ps. Laudate.ỽ. Surrexit dñs de sepulchro Qui pro nobis pependit in ligno alla. In euāgelio ān. Et valde mane vna sabbatorū veniūt ad monumētū orto iam sole alla.ps. Benedictus ān. pcātēt ātē plal. Oret post plal. Oratio. Deus q̄ hodierna die per vnigenitū tuū eternitatis nobis aditū deuicta morte reseraſti: vota nra q̄ preueniēdo aspiras: etiā adiuuādo ꝓsequere. Per eundē. Benedicamus dño alla alla. Deo grās alla alla. Ad primā Deus in adiutoriū.ꝛc.ān. Alla alla alla aleluya.ps. Deus in nomine ps. Beati immaculati.ps. Retribue. Post aīam lectur Grad. Hec dies quā fecit dñs exultemꝰ ⁊ letemur in ea.ỽ. Resurrexit dñs. Oro. Deꝰ q̄ hodierna die. Non dicit. Precioſa.vbi non legit lectio de martyrologio. Ubi vero lectio de martyrologio dicat. Precioſa cū oratione Sctā maria. ⁊ Dñs vobiscum. ⁊ concludat cū. Benedicamꝰ dño sine alla. nec sequit alia lectio nec. Deus in adiutoriū. nec preces suo sequētes: et ita per totam septimanā. Ad.iii. ān. Alla.iiii.ps. Legē pa. Gradale. Hec dies.ỽ. Surrexit dñs vere. Oro. Deus q̄ hodierna. Ad.v. ān. Alla.iiii.ps. Defecit. Gradale. Hec dies.ỽ. Surrexit dñs de sepulchro Oro. Deus qui hodierna. Ad ix.ān Alla. iiii.ps. Mirabilia. Grad. Hec dies ỽ Gauili sunt discipuli. Visso dño alla. Oro. Deus q̄ hodierna. Notandū q̄ oro Deus qui hodierna. quod die ad horas dicet vsq; ad octa. palche. Ad vs. Deus in adiutoriū.ꝛc.ā Alla.iiii ps. Dixit dñs.ps. Cōfitebor.ps. Beatus vir q̄. Hi plal. cū pdicta ān dicāt ad vs q̄ tota ebdōaz. Gradale.

per dies. ℣ Cōfitemi dño qm bonus: qm in seculum mia eius Gradale. post versum non repetat. Alla. ℣. Epulemur in azymis sync̃ritatis et veritatis. Non repetat. Alk. post versum. Eodē mō fiat in vesp̃is tribus diebus sequētibus. ℣ Resurrexit dñs. ℟ In euangelio ān. Et respicientes viderunt reuolutū lapidem: erat quippe magnus valde alla. ps. Magt. Oratio.

OOncede q̃s ops de⁹: vt qui resurrectiōis dñice solēnia colim⁹: innouatiōe tui sp̃ūs a morte aie resurgam⁹ Per eūdē dñm. In vnitate eiusdem. Dñs vobiscū. Benedicam⁹ dño alla alla Deo gr̃as alla alleluya. ¶ Ad p̃cessionez ad fontes in eccl̃iis exterioribus scilicz simplicis parrochie ān. Alla. iii. ps Laudate pueri dñm. Et post quelibet versum ps. p̃cātat ān. Alla. iii. Sequitur Alla. v. Laudate pueri. a duobus pueris si ibi fuerit: sinaūt ad alios: post versum non repetat Alla. ℣. Su rexit dñs vere. Dño.

DEus qui multiplicas ecclesiā tuā in sobole renascentiū fac eam gaudere p̃spicius de suorū p̃fectibus filior̃ Per xp̃m. ¶ In itatione ān crucē ān. Alleluya. iii. ps. In exitu isl. et post ps. p̃cantet ān. Alla iii. et sequat ibidē in statiōe ān Crucifixū. vt infra in octa. pasche ad matu. Vel Etiā Sedit angelus ad sepulchrū dñi: stola claritatis cooptus: vidētes eū mulieres nimio terrore p̃territe astiterunt alonge: tunc locutus est angel⁹ et dixit eis Nolite timere dico vobis: quia illū quē queritis mortuū iam viuit et vita hoim cū eo surrexit alla. ℣. Crucifixum in carne laudate: et sepultū p̃pter vos glificate: resurgentēq̃ de morte adorate Nolite. Alternatim scilicet i vesp̃is diuersis. ℣ Surrexit dñs de sepulchro Qui p nobis pepēdit. Or

DEus q̃ p nobis filiū tuū crucis patibulū

subire voluisti: vt inimici a nobis expelleres potestatē cōcede nobis famulis tuis vt resurrectiōis gliam consequamur. Per eūdē xp̄m. Ad introitū chori memoria de sancta Maria ān. Alma redemptoris. ℣. Post partum virgo. Oratio.

Gratiā tuam q̄s dñe mentibus nostris infunde: vt qui angelo nūciante xp̄i filii tui incarnationē cognouimus: per passionē eius & crucē ad resurrectionis gliam ꝑducamur. Per eundē xp̄m. Memo. de oībus sancti ān Lux ꝑpetua lucebit sanctis tuis dñe alleluya: & eternitas tēpoꝝ alla alla alla. ℣. Vox letitie et exultatiōis. In tabernaculis iustoꝝ alla. Oro.

Presta q̄s oīps & misericoꝝs deus: vt in resurrectiōe dñi nr̄i ihesu xp̄i cum oībus sanctis ꝓficiamus veraciter portionem. Qui tecū. Benedicam⁹ dño alla. Deo gr̄as alla. Et sic per ebdomadā vsq; ad diem sabbati cū ꝑuis ofonibus ad fōtes: mutatis aīs de dñica in memo. sua put inferius notat. Ite alia Ant i statione ad crucē de ꝓcessione in matrice ecclesia. ℣. Rex noster i cruce debellas mortis ꝓncipē tulit koꝝtioꝝ armato spolia diluculo resurgens in gl̄ia ꝓcessit in mūdum: reliquit sudariū i sepulchro. Ad patris solū victoꝝ reuexit tropheū alla. Hic versus cantet a tribus vicariis. ℣ O mira xp̄i regis clementia quis vidit talia latronis crucē tolerās: iubet cherubin gladiū vertentem crucis socio latroni paradisum aperire. Ad. In capella vero vbi nō fit ꝓcessio in ebdomada pasche: ad vesp̄as dicunt oēs quiq; psalmi sub vna ān q̄z. Alla iiii. & statī postea leg̃tur Gen. de die cū versu a choro: & sequat. Alla. de die a duob⁹ vl trib⁹ sch̄oꝝ copiā clericoꝝ i medio chori: nec repetat. Alla sed dicat statī versiculus & sequatur ān cū psal. Quāgt fiāt memo. d resurrectiōe: de

dñia: et de oībus sctis: put
inferius notat. s. dñica i oc
ta. pasche ad p̄mas vs̄. Ad
cōpleto. Deus i adiuto. rē
ān. Alla. ant. ps Cū invoca
rem. ps In te dñe sperau. p
Ecce nūc. Grad. Hec dies
q̄. In resurrectiōe tua xp̄e
Celū et terra letentur alla
Dñs vobiscū, Oy. Dñm
nobis. Dominꝰ vobiscum
Benedicamꝰ dño. cum Alla
Et hoc mō dicat p̄pie. itra
ebdomadā pasche vsq; p̄ssi
ves̄. in sabbato. ¶ Si i se
ptimana pasche maior leta
nia euenerit: nichil de festo
nec de ieiunio fiat añ vel pꝰ
nec de aliquo alio festo: p̄te
rq̄ de festo Annunciatio=
nis btē marie v̄gis: put ad
dictū festū notat. Si i dñi
ca oct. pasche festū istud vl
aliqđ aliud euenerit: siue
dupler siue simplex q̄li. ix.
le. nichil fiet ibi ō festo: sed
differat i crastinum: vl p̄ri
mā feriā vacātē: z i ipa dñi
ca ad sēdas vs̄ dicant ān de
festo duplici cū ps̄al. dñica=
libus. Si vō in aliis dñicis
vsq; ad alcēlio. euenerit fe
stū duplex vl simplex cū re
gimine chori ibi fiat de fe=
sto et differat dñica vsq; in
p̄xima feriā vacātē: z tūc
ipso die dñico nulla fiet me
moria de dñica: sz tm̄ mēo=
rie de resurrectiōe: de dñia:
et de oībus sctis. Et p̄tea li
cet die dñica dictū sit de of
ficio dñicali z feria ii. dice=
dum sit de festo q̄li. ix. lec. i
vespis die dñica q̄ erūt ō fe
sto nulla fiet mēoria ō dñica
sz tm̄ ō resurrectiōe z aliis
vtē. ¶ Si vō i octava pas
che festū iii. lec. euenerit: ō
eo fiet mēoria. Si vr fiat fe
in ceteris dñicis seu festis sā
ctoꝝ. ix. l. etiā dupliciū vs=
q; ad alcēlio. euenerit: mēo
ria siq̄ dē de scō p̄cedet mēo
riā de resurrectiōe. ¶ Si
aūt i die feriali vsq; ad ro=
gatiōes hmōi festū triū lec.
euenerit: de eo dicat nisi p
cōmēoz.. ionem btē marie
virginis: vel quia de dñica
ferialiter dici debeat impe
diatur. ¶ Feria secunda
Ad matutinas. Inuitatoriū
Surrexit dñs vere. Alla.
ps. Venite. [illegible]

Alla alla al. ps. Cū inuocā. p. Verba mea. p Dñe ne i fu. i. ỹ. Resurrexit dñs.

IN illo tpe: Exeuntes duo ex discipulis Jesu: ibant ipsa die in castellū qđ erat i spacio stadioꝝ lx raginta ad hierusalē noie emaus: ⁊ ipi loquebātur adiuicem de his oibus q̄ acciderāt. Et reliq̄ Omel. bri greg. papę Le. i

IN quotidiana nobis solēnitate laborāti bꝰ pauca loquēda sūt: ⁊ fortasse hervtilius pderunt q̄ se pe et alimēta que minꝰ sufficiūt: auidius sumunt Lectionis ergo euāgelice summatim sensū statim nō p singula ẋba discurrere: ne dilectionē vestrā valeat sermo plixior explitionis onerare Tu autē. Er. Maria magdalene et altera maria ibāt diluculo ad monumētum: ielū quē queritis non est hic surrexit sicut locutꝰ est. Pzecedet vos i galileam: ibi eum videbitis alleluya alla alla ỹ Cito euntes dicite discipulis eius et petro: q̄ surrexit dñs. Pzecedet vos. Lctō scđa

ECce audistis fratres carissimi: quia duob⁹ discipulis ābulātibus i via non quidem credentibus: sed tamen de se loquentibꝫ dñs apparuit: sed eius speciem quā recognoscerēt nō ostendit. Hoc ergo egit foris dñs in oculis corporis: quod apud ipsos agebatur intus in oculis cordis. Er. Tulerunt dñm meū et nescio vbi posuerūt eum: ait ei angelus. Noli flere maria: surrexit sicut dixit: pzecedet vos i galileā ibi eum videbitis alleluya alla. ỹ Dū ergo fleret iclinauit se et prospexit i monumētū. et vidit duos angelos in albis sedentes: qui dicunt ei Noli flere. Lcō tertia.

IPsi nāq̄ apud semet ipsos intus et amabāt et dubitabāt: eis autē dñs foris et presens aderat ⁊ q̄s esset non ostendebat De se ergo loquentibus plentiā exhibuit: sed de se dubitāti bus cognitionis sue spem

ablcōdit. Verba quidē q̄ tu
lit: duriciā itellect⁹ icrepa=
uit: sacre scripture myste=
ria q̄ de seipō erāt aquit Et
tñ q̄ adhuc i eoꝝ cordib⁹ p
egrin⁹ erat a fide ire se lō=
gius finxit. ℟. Cōgratula=
mini michi oēs q̄ diligit do
minū q̄ quē q̄rebā apparu=
it michi. Et dū flerē ad mo
numētū vidi dñm meū alla
℣. Recedētibꝫ discipul nō
recedebā: sz amor ei⁹ igne
lucerna ardebā desiderio.
Et. Gla. Alla. ps. Te deū
℣. Surrexit dñs vere. In
laudibus q̄tidie p cōdaꝫ di
cat hec sola ā. ān Alla alla
ps. Dñs regnāuit. ℣. Cāte
mi de laud ℣. Surrexit do
min⁹ de sepulchro. In eua
ge. ā Qui sūt hi sermones
hos q̄ fertis adinuicē ābulan
tes ℣ estis tristes alla rñdēs
vn⁹ cui nomē cleophas di=
xit ei: tu sol⁹ pegrinus es i
hierlm: ℣ nō cognouisti que
facta sūt i illa his dieb⁹ alla
quib⁹ ille dixit: q̄: ℣ direxit
de iesu nazareno q̄ fuit vir
propheta pōtēs in ope ℣ ser
mone coꝝā deo et oi ppło al
leluya alla. ℣. Rñdet⁹. oꝝ

DEus q̄ solēnitate pas
chali mūdo remedia
cōtulisti: ppłm tuū q̄s cele=
sti dono pleq̄re: vt ℣ pfectā
libertatē consequi mereat: et
ad vitā pmoriat sēpiternā
Per dñm. Ad horas vt s.
cū ozōne. Dei q̄ hodierna
die. Et sic hore q̄tidie dicā
tur vsq̄ ad sabbatū. Ad vs
ā. Alla. iiii. ps. Dixit dñs.
℣ vts. Grad Hec dies. ℣
Dicat nūc israel q̄m bon⁹
q̄m i scłm mia eius Allā ℣
Nōne coꝝ nr̄m ardēs erat
in nobis de iesu dū loquere
tur nobis i via. ℣ Resurre
xit dñs. Sicut. In euāge.
ān. Et coegerūt illum di=
centes mane nobiscum dñe
q̄ aduesperascit allā. ps.
Magnificat. Oratio.

OMnipotēs sempiterne
deus: qui pascalia
festa celebrātibꝫ tribuisti
gaudia: da pplo tuo ex tui
muneris dono: et perpetuā
capere lętitiā: et veraciter
exultare. Ad pcessionem. vts. ad fō
tes. Deus qui
Dñs i xpō renatos ge
nus regium et sacerdotale

fecisti: da nobis velle ꝛ pos-
se que precipis: vt pplo ad
eternitatē vocato vna sit fi
des mentiū et pietas actio
num Per eūdem dñm. In
stratione aīe crucē scōm mo
dum processionis matericis
ecclie. R: Ps resurgens ex
mortuis iā nō moritur mors
illi vltra nō dñabitur: q̄ eni
vivit vivit deo: Alla al. ỹ
Dicāt nūc iudei: quomodo
milites custodientes sepul-
chrū p̄diderūt regem ad lapi
dis positionē quare nō ser
vabāt petrā iusticie aut se-
pulchrū reddant aut resur
gentē adorēt nobilcū dicē-
tes. Alla. ỹ Surrexit dñs
de sepul. or. Deꝰ q̄ p nobis
Ꝯcoria de dña cōtigēs ista
die. ān Speciosa. De oib⁹
sctis. ān Lux perpetua. ac
C Feria. iii. ad matutinas.
inuitat. Surrexit dñs ve-
re Alla. ỹ Venite. In nor.
ān. Alla. iii. ps. Dñe deus
meus. ps Dñe dñs nr. ps.
In dño confido. ỹ Resurre-
xit dñs. Scōm lucam
In illo tpe: Stetit ie-
sus i medio discipulorꝫ suo
rum ꝛ dixit eis. Pax vobis
ego sum: nolite timere etc.
Omelia venerabilis bede
presbyteri. In cto pma.
Quinquies igitur dñs
noster iesus christꝰ ip
sa qua resurrexit die appa
ruisse hominibꝫ legitur Ap
paruit igitur primo marie
magdalene ac deinde eidē
marie et alteri eiusdem no
minis femie: et tercio simo
ni petro: quarto cleophe et
socio eius: qui regressi sunt
in hierlm nunciare discipu
lis quod viderant. In vir
tute magna reddebāt apli
Testimoniū resurrectiōis
iesu xpi dñi nri alla al. ỹ
Repleti q̄dē spū scto loque
bant cū fiducia. Te. In
Et inuenerūt cōgre-
gatos vndeci ꝛ eos q̄
cum eis erāt dicētes q̄ sur-
rexit dñs vere et apparuit
simoni Et ipi narrabant q̄
gesta erāt i via: ꝛ quō cogno
uerūt eum i fractiōe panis
Dū aūt hec adiuicē loquēt
ihesus stetit i medio eorꝫ ꝛ di
xit eis: Pax vobis. Ego sū
nolite timere. ỹ. Surgēs is

ſus dñs noſter ſtans in me dio diſcipulorũ ſuorũ dixit pax vobis alla. Gauiſi ſũt diſcipuli viſo dño alla. ℣. Surrexit dñs de ſepulchro qui pro nobis pependit in ligno. Gaui. Lectio tercia

QUod ergo dñs in me dio diſcipulorũ de ſe loquẽtiũ ſtetit: hoc eſt q ip ſe dñs alibi cunctis fidelibus promiſit dicens. Ubi duo vel tres cõgregati fuerint in nomie meo: ibi ſum in medio eorũ. Et pulchre reſurgẽs a mortuis primo pacẽ diſcipulis commendauit vt per ſuã paſſionẽ ⁊ reſurrectionẽ angelicã ⁊ humanã naturã reconciliatã eſſe oſtenderet. ℣. Surrexit paſtor bonꝰ q̃ poſuit animã ſuam pro ouibus ſuis. Et pro ſuo grege mori dignatus eſt alla alla. ℣. Et enĩ paſcha noſtrũ imolatꝰ eſt xp̃s. Et. Gloria pa. Alla. ℣. Te deũ. ℣ꝰ. Surrexit dñs vere. In lau. ãn. Alla alla. ℣. Dñs reg̃. ℟. ℣ꝰ. Surrexit dñs de ſepulchro In euã. ã. Stetit ieſus in medio diſcipulorꝫ ſuorũ et dixit eis pax vobis alla alla ℣. Benedictus. Oratio.

DEus qui eccleſiã tuã nouo ſemp fetu multiplicas: concede famulis tuis: vt ſacramentũ viuendo tenẽant quod fide preceperunt. Per dñm. Ad horas vt ſupra. Ad vẽ. ã Alla iiii. ℣. Dixit dñs. ℟. Gradale. Hec dies ℣ꝰ Dicant nũc qui redẽpti ſunt a dño quos redemit de manu inimici de regionibus congregauit eos. Alla. ℣. Reſpõdens autẽ ãgelus dixit mulieribus quem queritis: ille autẽ dixerunt: ieſum nazarenũ. ℣ Reſurrexit dñs In euangelio ãn. Obtulerunt diſcipuli domino partem piſcis aſſi et fauũ melis alleluya alleluya. ℣. Magnificat. Oratio

CONcede quesumus omnipotens deus vt qui paſchalis feſtiuitatis ſolennia colimus: in tua ſemper ſanctificatiõe viuam⁹. Per dominũ. Ad proceſſionem ad fontes. Oratio.

DEus qui credentes in te fonte baptismatis innouasti hanc renati in christo concede custodiam: vt nullo erroris impulsu gratiam tue benedictionis amittant. Per eundem. De dñica an. Aue regina celorum: aue dña. De oibus scis vt supra. ℣ Feria. iiii. Ad matuti. Inuita. Surrexit dñs vere. ps Venite In noct. an. Alla. iii. ps. Saluum me fac. i. ds. Usq quo dñe. ps Dixit insi. ℣. Resurrexit Sedm iohannem

IN illo tpe Manifestauit se iterum ihesus discipulis suis ad mare tyberiadis: manifestauit autem sic. Erant simul simon petrus: et thomas q dicit didimus z nathanael q erat a chana galilee et filii zebedei z alii ex discipulis eius duo. Et reliqua. Dme. bti gregorii

PAschze pape. Lec. i. Ergo dñs septima apparitione septem discipuli apparuit: qz illi ad eius visionem peruenturi sunt q septiformis spūs sancti gra illuminati sunt et in lucradis aiabus iuigilant. ℣. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librum. Et soluere septem signacula eius alla alla alla. ℣. Et vnus de seniorib⁹ dixit michi ne fleueris dignus est agnus q occisus est accipere virtutem et fortitudinem et aperire librum.

PEt soluere. Lcō. ii. Per mare ergo plens seculum signatur: et solidita te littoris illa perpetuitas celestis eterne figurat. Discipuli ergo in mari erant: qz inter fluctus seculi huius adhuc laborabant Dñs autem in littore stetit: qz ab eorum corruptione z mortalitate alienus erat. ℣. Isti sunt agni nouelli q annunciauerunt alla. Modo venerunt ad fontes repleti sunt claritate alleluya alleluya. ℣ In conspectu agni amicti stolis albis et palme in manibus eorum. Modo. Lectio. iii.

BIs in sancto euangelio legimus qđ ad dñi iussionem rhetia laxata sint in piscationem: primum ante passionem z nunc secdo post resur

rectionē Illa ergo piscatio
ante passionē p̄sentē ec-
clesiā designat: que bonos
simul et malos colligit: nec
eligit quos trahat: quia et
quos eligere possit ignorat
In hac ergo piscatiōe que
post resurrectionē dñi fa-
cta est: soli boni pisces capi
unt: per q̄s electorū nume
rus significat. ℟. De ore
p̄udētis p̄cedit mel alla
alla dulcedo mellis est lin-
gua eius alleluya. Fauus
distillans labia eius alleiu
ya. ℣. Sapiētia requiescit
in corde eius et p̄udentia
in sermone oris illi⁹ Fau⁹
di. Glia patri. Alla. ℣. Te
deū. ℣. Surrexit dñs vere
In laudib⁹ ān. Allā alleiu
ya. ps Dñs reg. ℟ ℣ Sur
rexit dñs de sepulchro. In
euange. ān Mane autē fa
cto stetit iesus in littore di-
xitq; ad discipulos. pueri:
nunquid pulmentariū ha-
betis. respondērūt non di-
xitq; eis mittite in dexterā
nauigii rete ⁊ inuenietis al-
leluya. ℣ Benedict⁹ or

Deus qui nos resurre
ctionis dñice ānua solēni-
tate letificas: ꝛcede p̄pici⁹
vt per tpalia festa q̄ agim⁹
peruenire ad gaudia etna
mereamur. Per eundem
dñm. Ad horas vt ℣. Ad vs
ān Alla. iiii. ℣ Dixit dn. ꝛc.
Grad. Hec dies. ℣. Dexte
ra dñi fecit virtutē dextera
dñi exaltauit me Alla. ℣⁹
In die resurrectionis mee
dicit dñs p̄cedā vos in gali
leā ℣⁹ Resurrexit do. In
euāge. ā Dixit iesus disci-
pulis suis afferte de piscib⁹
quos p̄dēdistis nunc ascē
dit autem simon petrus et
traxit rete in terram plē-
nū magnis piscibus alleiu
ya. ps Magt. Oratio.

Presta quesumus oms
deus: vt hui⁹ paschā
lis festiuitatis mirabile sa
cramentū: et tpalem nobis
tranquillitatē tribuat ⁊ vi-
tam conferat sempiternā.
Per dñm. Ad fontes Dño

O Deus qui credētes in
te populos gratie tue
largitate multiplicas respi
ce p̄picius ad electionē ⁊
tuā: vt qui sacramento ba

ptilmatis cũt renati regni celestis mereant introitũ. Per xpm. De dñs ãn. Ia mea De oibus sanctis vtq̃ Feria. v. ad matutinas Inuita. Surrexit dñs vere. ꝛc. ps Venite. In noc. an. Alla. tii. ps. Dñe quis habitabit. ps Cõlerua me ps. Exaudi dñe iusticiã. ℟. Resurrexit dñs. Sequentia

IN illo tem (hanne. poze Maria stabat ad monumentũ foris plozans Dum ergo fleret: inclinauit se et prospexit in monumentũ. et vidit duos angelos in albis sedentes vnũ ad caput et vnum ad pedes vbi positũ fuerat corp⁹ ie-su. Et reliqua. Omel. bti grego. pape. Lectio prima

QUonsiderandũ est nobis fratres carissimi: quãtus amoz dñi hui⁹ mulieris mentẽ accẽderat que etiam discipulis petro vidz licet et iohãne a monumẽto discedẽtib⁹ nõ discedebat. ℟. Maria magdalene.

DUm ergo maria fleret: inclinauit se et prospexit in monumentũ. Et quis monumentũ viderat vacuum: iam dominũ furatum de monumento discipulis nunciauerat: et q̃uis huc illucq; domini corpus quereret: anxia tamẽ de eius absentia frequentius monumentũ aspiciebat: vbi eum positũ nouerat. ℟. Tulerunt dñm.

QUde et si Lectõ. iii. dñm statim videre nõ meruit: vidit tamen duos angelos in albis sedentes vnum ad caput et vnũ ad pedes vbi positum fuerat corpus ielu. Per caput enĩ altitudo diuinitatis designatur: et per pedes humanitas exprimitur Possumus etiã per duos angelos duo testamẽta cognoscere: vnũ prius et aliud sequens. ℟. Congratulamini. ps. Te deum laudamus. ℣. Surrexit domin⁹ vere. In laudibus ãn. Alleluya alleluya. ℣. Dñs regnauit. ꝛc. ℣ Surrexit dñs de sepul. In euãgelio ãn. Maria stabat ad monumẽtũ plozãs vidit

ngelos in albis sedentes s sudarium qđ fuerat sup ca put iesu al. ps Benedictus.

DEus qui di Oz. uersitatē gentium in confessione tui nois aduna sti: da vt renatis fonte ba ptismatis vna sit fides mē tiū et pietas actionū Per đ Ad hor^as vts. Ad ves. ān. Alleluya. iiii. ps Dixit dns et. Grad Hec dies. v La pidem quē reprobauerunt edificantes hic factus est in caput anguli a dño factum est et est mirabile in oculis nostris Alla. v^o Surrexit dns et occurrens mulieri bus ait auete tunc accesse runt et tenuerūt pedes ei^9 v Resurrexit dns. In euā gel. ān Tulerūt dnm meū et nescio vbi posuerūt eū si tu sustulisti eum dicito mi chi alla et ego eū tollā alla ps Magnificat. Oratio

DEus qui nos p pascha lia festa letificas: cōce de ppicius: vt ea qđ deuote agimus te adiuuāte fideli ter tene amus Per đ. Ad p cessionem ad fontes. Oro.

DAs qs ops deus: vt ec clesia tua et suor^ fir mitate mēbror^ z noua sem per fecunditate leteť. p xp^z De dña ān. Tota pulchra es vts. ℣ Fer. vi. ad mat. inuitat. Surrexit dns ve re. ps. Venite. In noc. ān Alla. iii. ps Celi enarrāt. p Exaudiat te dns. ps Dne in virtute tua. v^o. Resur=

Irexit. Sđm matheū Illo tpe: Undecī di scipuli abierūt in galileā in montē vbi cōstituerat illis ie sus: et videntes eū adorauerunt: qdā aūt dubitauerūt Et reli. Omel. bti gregorii

DOmin^9 pape. Le. i igitur ihesus xps cum se passurū et resurrecturū prediceret: etiā locū vbi a discipulis vidēd^9 esset deli gnauit dicēs. Postq̄ resur rexero precedā vos i galileaz Galilea quippe trāsmigra tio facta interpretatur. Re

ET Virtute magna. Ut apte dns post re surrectionē in galilea vide ret qz iā trāsmigrauerat de cor ruptiōe ad incorruptionem

de mortalitate ad imortalitatē Jn mōte ergo discipuli dñm viderūt: qz illi cū qñ qz videre merebunt in altitudis celoz qui nunc vana desideria calcāt terrenozū. ℟. Surgens iesus. ℣. iii.

Mēto aūt post resurrectionē discipuli dominū adzauerūt qui etiā eū ante passionē in miraculis deū esse cognouerunt. Nō vero dicit quidā aūt dubitauerūt: illud est q euāgelista ait. Qz cū vidissent dñz in zclaui residentes: existimabāt se spīm videre. ℟. Surrexit pastoz bonus. ℘s Te deū. ℣ Surrexit dñs vere. Jn laudibz. vt ℣. Jn euange. ā. Undeci discipuli i galileā vidētes dñm adorauerūt alla. ℘s Bñd⁹. oz

Oēus ℘s lemputerne deus: q̄ paschale sacramentū in reconciliatiōis humane federe ztuliſti da mētibus nr̄is vt q ꝓfessione celebrem⁹ imitemur affectu. Ad hozas vt℣. Ad ves. an. Alla. iiii. ℘s Dixit dominꝰ ꝛc. Grad. Hec dies. ℣ Bñ dictus qui venit in nole dñi deus dñs et illuxit nobis. Alla. ℣ Surrexit altissimꝰ de sepulchzo q̄ pro nobis pependit in ligno. ℣. Resurrexit do. Jn euā. ā. Data est michi oīs ptās i celo et i terra alla alla. ℘. Magt. Oz

Oncede q̄s misericors deus: vt qđ paschalibus exercemur institutis fructuosū nobis oī tpe sentiamus. p đ. Ad tontes. Oz

Oēus p quē nobis ꝛ redēptio venit: ꝛ ꝓlata adoptio respice in opa misericordie tue: vt in xpo renati et eterna tribuaī hereditas et ab libertas Per eūdem xpm. De dñs ā. Quāpulchra es ꝛc. vt supza. ¶ Sabbato ad matu inuitat. Surrexit dñs vere. ꝛc. ℘s Venite Jn noctur. ān. Alla. iii. ℘s Dñs regit me. ℘s. Dñi est terra. ℘. Judica me dñe. ℣ Resurrexit dñs. Sequēz.

In illo tpe: Una sabbati maria magdalene venit mane cū adhuc tenebre eēnt ad monumētū: et vidit lapidē sublatum a

monumēto. Et rel. Ome.

Maria ergo magdale-
ne mox vt dñm i mo
numēto positū vidit: emit
aromata et mane ꝓma sab
bati ante lucē ad sepulchrū
dñi venit. Spiritaliter er
go tenebre i corde mulieris
erāt cū ad dñi monumētū
venit: qz resurrectiōis eius
ignara viuētem iter moztu
os rēquirebat. ℟. Ecce vicit

Et vidit lapidē l. ii
sublatū a monumen
to atqz festina discipulū nū-
ciauit. Nō cū discipuli au-
dissent illi ꝓe ceteris cucur
rerūt q̄ ꝓe ceteris amauē-
runt: petrus scilicet ⁊ iohā
nes. Per petrū ergo senio
rē significat gētilis ppls: p
iuniorē vo iohānē synago-
gā iudeoꝝ ℟. Isti sūt agni

Vidit ergo iohānes po
sita lintheamina non
tamen introiuit: qz videlicet
synagoga ⁊ scripture sacrā
cognouit: et tñ ad fidē pas-
sionis dñice credēdo itrare
distulit. Venit autem pe-
trus sequēs eum: ⁊ introiuit
in monumētū: qz feruta ꝑ
sterioꝝ ecclesia gentiū me-
diatorē dei et hominū ho-
minē xp̄m iesum et cogno-
uit carne moztuū et viuen
tē credidit. ℟. De ozepzu
dētis. ℣. Te deū. ℟. Sur
rexit dñs vere. In laudib⁹
ps. In euāg. ān. Curre
bant duo simul ⁊ ille ali⁹ di
scipulus ꝓcucurrit citi⁹ pe
tro et venit ꝓzior ad monu
mentū alla. ℣. Benedictus.

Oncede qs dñe deus
oꝑs deus: vt qui festa
paschalia venerando egi-
mus: p hec ⁊tingere ad gau
dia eterna mereamur. ꝑ. dō

Dicāt etiā hore isto die de
supza: excepto q̄ non dicet
gradale sz loco gradalis di-
cet. Alls cum ūlu. Hec di
es. post quē ūlū nō repetit
allā. Allā. ℣ Hec dies quā
fecit dñs exultemus ⁊ lete-
mur in ea. ℣ In oct paschē
Sabbato aquē. ā. Alla. iii.
℣ Benedict⁹ dñs de⁹ me⁹ q̄ do
cet. Et cetera psalmi feriales

Quib⁹ hac ańa. Cū
Hristus resurgens ex
tristis iā non morit: moꝛs illi

dñabitur: q̄ enī
t deo. Vñ no di
ur. Ympnus

ens nouę hierm
i dulcedinem pzo
cū lobziis pascha
ndus no rybis
o dzacone surgēs
vocevius perso=
te functos excitat
uozarat ipzobus
dit tartarus ca=
ubers ielū sequi
a riūphat il=
e et dignus am=
:soli pl̄ q̄ patriā
empublicā ip
ndo supplices re=
ur milites: vt in
mo nos ozdinet
:r secls mete ne
i. pmo gloria: ho
um filio ꝫ spiritu
men. Vanc
emine. Quoniā
cit et inclinata
alleluya. Vic
alm: capitulū
versiculus sab
ad ascensionem
de dñica agitur
ū q̄ ad vltimā

particulam versiculū de
festis sanctoz q̄ de resurre
ctione tempoze isto sectus.
alla. nunq̄ autē ad pzimā
partem: nisi ꝑ dicunt loco
Vioz. Ad vesperā autē de
pzima festiue Exurge dñe
ner sectur ad pzimā partē
ner ad vltimā. In euāg.

Cum esset sero die illo vna
sabbatoz ꝫ fozes essēt clau
se vbi erant discipuli cōgre
gati: stetit ihesus in medio et
dixit eis: pax vobis alla. p̄
Vagt. Deus q̄ hodier=
na die p vni. Vñdicem⁹ d
mino alla al. Oratio dñi
ce ān. Crucē sctām subiit
qui iferuū 2fregit accitus
est potētia surrexit die ter=
cia alla. Dicite i nationi
bus. Dz dñs regnauit a li=
gno alla. Deus qui p
nobis filium tuum. vt in
pza. De dominica ān. Para
disi porta per eā cunctis
clausa est et per mariā vir=
ginem iterū patefacta ē al.
Posti partū virgo. al=
leluya. Gratiam tuam
vt supza. De oibus sctis.
Lux ꝑpetua. Vox sctī.

alla. Dño. Oꝛatio. Deꝰ qui hodierna die per unigenitum tuum eternitatis nobis aditum deuicta mortis ꝛeuma ꝛeclusisti da nobis quesumus ut sicut eius hodie resurrexit sanctis tuis tribuis gaudia sic eorum tribuas consortia gaudentes. Per eundem dñm. Ad complendum. Conuerte nos deus in aduiatoꝛiū. Gloꝛia patꝛi. Alla alla alleluya alla. Cū inuocarem. Ps. In resurrectione tua. Alla. Ps. Qui habitat. Ecce nūc benedicite dñm. Kyꝛieleyson. Cū inuocarem. Hymnus.

IEsu saluatoꝛ seculi verbum patris altissimi lux lucis inuisibilis custos tuoꝛū pugil. Qui labꝛicatoꝛ olim discretoꝛ atq; tpm cella laboꝛe coꝛpoꝛa noctis quiete recreas. Et dū grauis in coꝛpoꝛe bꝛeui manemus tpe sic caro nostra wꝛmat vt mēs in xpo vigilet Et deꝑcamur supplices vt nos ab hoste liberes ne valeat seducere tuo redēptos sanguine. Quesumus auctoꝛ olim i hoc paschali gaudio ab oi moꝛtis ipetu tuū defendas ppm. Alla tibi dñe q̄ surrexisti a moꝛtuis cū patre et sancto spū in sē piterna secla Amē. Versus

Surrexit dñs vere alla. Ueite.

Oratio. Deus qui hodierna die per unigenitum tuum eternitatis nobis aditum deuicta mortis ꝛeuma ꝛeclusisti da nobis quesumus ut sicut eius hodie resurrexit sanctis tuis tribuis gaudia sic eorum tribuas consortia gaudentes. Per eundem dñm. Ad complendum. Conuerte nos deus in aduiatoꝛiū. Gloꝛia patꝛi. Alla alla alleluya alla. Cū inuocarem. Ps. In resurrectione tua. Alla. Ps. Qui habitat. Ecce nūc benedicite dñm. Kyꝛieleyson. Cū inuocarem. Hymnus.

IEsu saluatoꝛ seculi verbum patris altissimi lux lucis inuisibilis custos tuoꝛū pugil. Qui labꝛicatoꝛ olim discretoꝛ atq; tpm cella laboꝛe coꝛpoꝛa noctis quiete recreas. Et dū grauis in coꝛpoꝛe bꝛeui manemus tpe sic caro nostra wꝛmat vt mēs in xpo vigilet Et deꝑcamur supplices vt nos ab hoste liberes ne valeat seducere tuo redēptos sanguine. Quesumus auctoꝛ olim i hoc paschali gaudio ab oi moꝛtis ipetu tuū defendas ppm. Alla tibi dñe q̄ surrexisti a moꝛtuis cū patre et sancto spū in sē piterna secla Amē. Versus

Surrexit dñs vere alla. Ueite.

Hymnus. Aꝛoꝛa lucis rutilat celū laudibus intonat mūdus exultās iubilat gemens infernus vlulat cum rex tile foꝛtissim⁹ moꝛtis cōfractis viribus pe de conculcās tartara soluit

vltra non dñabitur: q̄ enī viuit viuit deo. Ēt hō dicatur. Hymnus

Q Hoxus noue hierlm nouā mēti dulcedinem p̄o mat colēs cū lobziis pascha le festū gaudiis Q uo xp̄us inuicē leo dzacone surgēs obzuto dū voce viua pers̄onat a mozte cunctos excitat Q uā deuozarat ip̄zobus p̄zedā refudit tartarus captiuitate liberis iesū sequi tur agmina U riūphat ille splendide et dignus amplitūdine: soli plicq̄ patriā vnā facit rempublicā I p̄ lum canendo supplices regē p̄zeremur milites: vt in suo clarissimo nos ozdinet palatio L aer secls mete ne scia patri sup̄mo gloria: honoꝛq̄ sit cum filio ⁊ spiritu parasclito Amen. ℣. Mane nobiscū domine. Quoniā aduesperascit et inclinata est iam dies alleluya. Hic dicatur de psalmi: capitulū hymnus: ⁊ versiculus sabbatis vsq̄ ad ascensionem dñi quādo de dñica agitur Et sciendū q̄ ad vltimā particulam versiculi tā de festis sanctoꝝ q̄ de resurrectione tempoze isto sēctur. alla. nunq̄ autē ad p̄zimā partem: nisi q̄n dicunt loco Kyrie. Ad versiculū autē de p̄zima scilicet Exurge dñe nec sēctur ad p̄zimā partē nec ad vltimā. In euāg. In

Cum esset sero die illo vna sabbatoꝝ ⁊ fozes essēt clause vbi erant discipuli cōgregati: stetit ihesus in medio et dixit eis: pax vobis alla. ℣. Magt. ℟. Deus q̄ hodierna die p̄ vni. Benedicam⁹ dño alla al. Gloria decre ān. Crucē sctām subiit qui ikeruū ⁊fregit accictus est potētia surrexit die tercia alla. ℣. Dicite i nationibus. Mz dñs regnauit a ligno alla. ℟. Deus qui p̄ nobis filium tuum. vt lupra. De domina ān. Pars dili pozta per euā cunctis clausa est et per mariā virginem iterū patefacta ē al. ℣. Post partū virgo. ℟. alleluya. ℣. Gratiam tuam vt lupra. De oibus sctis. ā Lux p̄petua. ℣. Uoz sctī.

alla. Oro. Presta q̃s o⁹s deus. vt supra. Hec ãn erit de oibus sanctis q̃libet die sabbati ad ascensionẽ dñi. Ad cõpleto. Cõuerte nos. Deus in adiutoriũ. Gloria pĩ. ic. ãn. Alla alla alleluya allabs. Cũ inuocarẽps. In te dñe speraui ps Dui habi ps. Ecce nũc benedicite dñm. Cpm. Tu in nobis. Hymnus.

IEsu saluator seculi verbum patris altissimi lux lucis inuisibilis custos tuorũ quietis. Qui labentia tor oim disceptor atq; rpm fessa labore corpora noctis quiete recrea. Vt dũ grauati in corpore breui manemus rpe sic caro nostra requiat vt mẽs in xpo vigilet. Te depcamur supplices vt nos ab hoste liberes ne valeat seducere tuo redẽptos sanguine. Quesumus auctor oim i hor paschali gaudio ab oi mortis ipetu tuũ defendas pplm. Glia tibi dñe q̃ surrexisti a mortuis cũ patre et sancto spũ in sẽpiterna scla Amẽ. Si duo versus dicant tu fine oium hymnorũ quor metro conueniũt vsq; ad ascẽsio. dñi nisi in hymno. Chorus non uertit. Et q̃ncũq; fit seruitiũ de sctã Maria tñc in fine hymnor eius dẽ metri dicet. Quesum⁹ auctor. cũ Gloria tibi dñe q̃ natus es ex. In resurrectiõe tua. Alla resurrexit dñs allã sicut dixit vobis allã allã. Nũc dimittis Kyrieleis. Et sic dicat cpleto. q̃ usq; ad ascẽsio. dñi. Ab hoc die dicunt capla hym. vsick. et ãne cũ neuma Pcia ad horas t pces ad pmã t ad cõpleto et Fideliũ aie. ic Ad matu. Dñe labia. De⁹ in adiutoriũ. Glia pa. Surrexit dñs vere allã. Deite. Hymnus.

AUrora lucis rutilat celũ laudibus intonat mũdus exultãs iubilat gemens infernus vlulat cum rex ille fortissim⁹ mortis cõfractis viribus pe de conculcãs tartara soluit

a pena miseros. Ille qui clausus lapide custodit sub milite triũphans põpa nobili victor surgit de funere Solutis iam gemitibus z inferni doloribus qz surrexit dñs resplendẽs clamat angelus. Cristes erãt apostoli de nece sui dñi quẽ pena mozcis credulũ serui dãnãt impii. Quelumus auctoz ꝯ lia tibi dñe q̃ sur. In noct. ãn Alla alla alla ds. Beatus vir. Quare fremuerũt. Dñe q̃d multiplicati. Vl̃ Resurrexit. In illo tẽpe. Cũ esset sero die illa vna sabbatoz: et fozes essent clause vbi erãt discipuli cõgregati ꝓpter metũ iudeoz venit ihesus et stetit in medio et dixit eis. Pax vobis. Et reliq. Ome. beati gregõ. pape. Lectõ pma.

Illud ergo corpus domini fratres carissimi intrauit ad discipulos ianuis clausis: quod ad humanos videlicet oculos p natiuitatẽ suã clauso exiit vtero virginis. Palpandã carnẽ prebuit quã clausis ianuis introduxit vt proiecto esse post resurrectionẽ ostenderet corpus suum: z eiusdẽ nature et alteri9 glorie. Dignus es dñe accipere librum et aperire signacula eius quoniã occisus es z redemisti nos deo. In sanguine tuo alla. V9. Parce dñe parce pplo tuo quẽ redemisti xpe. In san. Stans ergo ihesus in medio discipuloz: dixit eis. Pax vobis. Pulchre ergo dñs post resurrectionẽ discipulis suis ꝓmũ cõmendauit pacẽ: ostẽdens nimirũ discordiã angelozũ et hoim per suam resurrectionẽ pacificatam Ex illo eni tẽpore quo primus homo peccando a cõloztio angelozũ sequestrat9 est: iter eos magna extitit discordia: sed dñs per suã resurrectionẽ pacẽ redditã ostẽdens ait discipulis Pax vobis. Sicut misit me pater et ego mitto vos. Ego sicut vitis fructificaui suauitatem odoris alla. Trã-

site ad me oēs qui cōcupi-
scitis me et a generatiōib⁹
meis adimplemini allā al-
leluya. ℣. Ego diligētes me
diligo et qui mane vigilaue
rint ad mē inuenient me.
Teanlite. Lectio tercia

Milit enī de⁹ pater fi-
liū suū: quādo eū in-
carnari cōstituit. Milit fi-
lius apl̄os quando ad ean-
dē incarnationē p̄dicandā ad vniuersum orbē eos
direxit. Hoc cū dixisset: in-
sufflauit et dixit eis. Acci-
pite spīm sanctū. Bis legi-
mus apostolos spiritū san
ctū accepisse: nūc p̄mū dño
consistente in terra. Post-
modū vero eo p̄sidēte in
celo eundē spīm sanctū per
fectius acceperūt. ℣. Au-
diui vocē in celo tanq̄ vocē
tonitrui magni alleluya.
Regnabit de⁹ noster in eter
nū alleluya q̄z facta est sa-
lus et virt⁹ et potestas xp̄i
eius Allā alleluya. ℣. Vidi
angelū dei volantē per me
diū celi voce magna clamā
tem et dicentē. Regnabit.
Gloria pa. Alleluya. ℣. Hec

Hec sequentia dicunt die-
bus ferialibus per istā qui
denam et ordinati reinci-
piantur. Et si oīa ista Hec
ferialia non dicant in p̄ma
septimana p̄pter festa: tūc
i septimana sequēti incipia
tur ad ea Hec que non fue
runt p̄ius dicta. Ille ordo
seruet in alia quidena se-
quenti de Hiis ferialibus
scilicz Narrabo ꝛc. ℣. Lo
cutus est ad me vnus ex se
ptē angelis dicēs veni ostē
dam tibi nouā nuptā spon
sam agni. Et vidi hieusa
lē descēdentē de celo ornā-
tā monilibus suis alleluya
alleluya allā. ℣. Et sustu
lit me in spiritu in mōtem
magnū et altū. Et vidi. ℣.
Audiui vocē in celo angelo
rum multorū dicentiū. Ti
mete dominū et date clari-
tatem illi ⁊ adorate eū qui
fecit celum et terrā mare ⁊
fontes aquarū alleluya al-
leluya. ℣. Vidi angelū dei
volantē per mediū celi vo
ce magna clamantē ⁊ dicē-
tē. Timete dñm. ℣. Vidi
portā ciuitatis ad orientē

polita ⁊ apostolor nomia ⁊ agni sup eã scripta. Et sup muros eius angelorũ custodiã. Allã. ℣ Vidi ciuitatẽ sanctã hierusalẽ descendentẽ de celo ornatã tanq̃ sponsam viro suo. Et sup mu. Gloria patri. Allã. ℟ Vidi hierusalẽ descendentẽ de celo ornatã auro mũdo et lapidibus pcciosis intextã. Alleluya alleluya ℣ Habitus in fimbriis aureis circũamicta varietate. Alleluya. ℟ Hec est hierusalẽ ciuitas magna celestis ornata tanquã sponsa agni. Quoniã tabernaculũ facta est alleluya. ℣ Porte eius non claudent per diẽ: nox eni nõ erit in ea. Quoniã tabernaculũ. ℟ Platee tue hierusalẽ sternent auro mundo alleluya: ⁊ cãtabitur in te canticũ leticie alleluya. Et per oẽs vicos tuos ab vniuersis dicetur alleluya allã. ℣ Qñ confortauit seras portarũ tuarũ: benedixit filiis tuis i te Et per omnes. Gloria pa. Alleluya. ℟ Speciosa facta es et suauis in deliciis tuis alleluya: altitudo tua similis est palme in deficiẽti. In plenitudine caritas alleluya alleluya alleluya. ℣ Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilauerint ad me inuenient me. In plenitudine carita. ℟ Veniẽs a libano q̃ pulchra facta es alleluya. Et odor vestimentorũ tuorum super omnia aromata alleluya alleluya. ℣ Speciosa facta es et suauis i deliciis tuis. Et odor. ℟ Ostendit michi angelus fontem aque viue: et dixit ad me alleluya. Hic deum adora alleluya alleluya alleluya ℣ Postq̃ audissem et vidisse cecidi vt adorarẽ ante pedes ãgeli qui michi hec ostẽdebat: et dixit michi. Vide. Gloria pa. Alleluya. ℟ In diademate capitis aaro lapides pcciosi fulgebant. Dum perficeret opus dei alleluya alleluya allã. ℣ Corona aurea sup caput eius exprssa signo sanctitatis Dum pticeret. ℟ Docete

filios vros alleluya vt meo iter teneant alla. Et ore decantent alleluya. ℣ Confiteãtur domino misericor die eius et mirabilia eius filiis hominũ Et ore. ℟ Lãdidi facti sunt nazarei eius alleluya splendorem deo derũt alleluya Et sicut lac coagulati sũt alleluya alleluya. ℣ In oẽm terrã exiit sonus eor et in fines orbis terre verba eor. Et si. Gla pa. Alla al. Nec dubitetur qn istud vltimũ Psalm dicat in feria nõ obstãte q dicitur de aduentalis. ℣ Te deũ. ℣ Surrexit dns vere In laudibus. an Alla alla ps. Dominus reg. reteri psalmi de laudibus sub hac Capitulum.

Epurgate vetus fermentum vt sitis noua conspersio sicut estis azimi etenim pascha nostrũ immolatus est xps. Deo gratias

Sermone ympn Sbiando angelus predixit mulieribus in galilea dns videndus est qtotius Ille dũ pergũt zcite apostolis hoc dicere vidẽtes eũ viuere osculãtur pedes domini Quo agnito discipuli in galileã ppere pgunt videre faciem desideratã domini Claro paschali gaudio sol mũdo nitet radio cũ xpm iã apostoli visu cernũt corpore o stensa sibi vulnera i chziste carne fulgida resurrexisse dnm voce fatentur publica Per chziste clementissime tu corda nostra pfide vt tibi laudes debitas reddamus oi tẽpore Quesumus auctor oim Gla tibi dne. ℣ Surrexit dns de sepulchro. In eũ. In. Post dies octo ianuis clausis ingressus est dns z dixit eis pax vobis alla alla. ps. Benedictus Oratio

Resta quesumus omnipotens deus: vt q festa paschalia peregim9: hec te largiẽte moribus et vita teneamus Per dominum

Ista oto dicatur ad matutinas horas missã z vsq p totã ebdomadã qñ de pali agitur Nco. de cruce. ãn Crucifixus surrexit a mortuis red-

mit nos alla al. ℣. Dicite in nati onib⁹ ꝙ Deus ꝙ nobis. De dña. ãn Paradisi. ℣ Post pas. ꝙ Gaz tu am. De oibz scis ã. Absterget dñs lachrimã ab oculis sctõꝝ et iã nõ erit ãpli⁹ neqz luct⁹ neqz clamoz: sed nec vll⁹ dolor qm pzioza trãsierũt alla al. ℣. Mox leti. ꝙ Pzesta ꝙsumus omps. Hec ãna dicẽt in mẽoziã de oibus scis qualibet die dñica: siue agãt de dñica: vl nõ ad matu. vsqz ad alcẽsi. nisi forte aliqd festũ plurimo cũ martyꝛ i dñica ꝛtigerit et tũc loco. Absterget. dicetur ãna de oibz scis. ã Oci et iusti. Ad pmã hym. Iã lucis. ã Alla alla alla al al alla al. ℣. Deus i nole. ℣ Bti imaculati. ℣ Retribue p. Quicũqz vult. Sub hac ãna quotiescũqz de alla tice dicũtur ad horas vsqz ad festum pẽthecostes. Capm. Domine miserere. ℣ Jesu xpe. cũ alla. ℣ Qui surrexisti a mortuis miserẽ nobis Alla al. Glia pa. Jesu xpe. ℣ Exurge dñe. Kyrie. Pater noster. Et ne nos. Preces. ꝛc. q ad pmã pertinẽt more solito dicant. Ad terciã. hy⁹ Nũc sce. ã Alla

Qix. ps Lege po. Capz

Hyesu⁹ passus est ꝙ nobis vobis reliquẽs exẽplũ: vt sequmini vestigia ei⁹ qui pctm nõ fecit nec inuẽt⁹ est dolus i ore eius. ℣ Resurrexit dñs Alla al. ℟ Sicut dixit vobis Alla alla. Glia. Resurrexit. ℣. Surrexit dñs vere. ꝙ Pzesta ꝙs omnipotẽs de⁹. Ad vi. hymn⁹ Rector po. ã Alla. iiii. ps.

Q Defecit. Capm

Hyesus semel ꝙ peccatis nr̃is mortu⁹ est iust⁹ pro iniustis: vt nos offerret deo mortificatos q̃ dẽ carne vivificatos aũt spiritu. ℣ Surrexit dñs vere. Alla al. ℟ Et apparuit symoni Alleluya al. Gla. Surrexit. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. ꝙ Pzesta ꝙs ops de⁹ Ad ix. hy⁹. Rex de⁹. ã Alla iii. ps Mirabilia testi. cap

Hyesu⁹ surrexit a mortuis ꝑmitte dormientiũ: qm q̃dẽ ꝙ hodie mortẽ:

per holem resurrectio mor tuor. ℟ Surrexit dñs de sepulchro Allā al'. ℣ Qui p nobis pependit i ligno. Allā allā. Glia ps. Surrexit. ℣ Gaudii sunt. Dño dic. Et notādū q̄ ā lup nocturnos et āe lup lau. ⁊ etiā āe q̄ dicuntur ad horas hac die: ac etiam hymni ⁊ versiculi ad matu. Cap. ⁊ Ppis horalia quotidie dicantur vsq; ad ascensionē dñi tā dieb⁹ dominicalibz q̄ ferialibus q̄ de temporali agitur. Āñe etiā p dicte dicende sunt i festis festoꝝ quis p festis. ix. l'. simpliciū habēt et etiā i. iii lec. et ꝫmēoratione de dñica et i aliis ꝫmēoratiōibz vsq; ad vigil. pentheco. excepto festo iuentōis scē crucis qō propas lauō. habet. Ad vē ā Allā. iii. ps Dixit dñs. p Cōfiteboꝝ. p Bt⁹ vir. ps Laudate pueri. ps In exitu il. sub hac a. Cap. Ppis Aresurgēs. Hymnus

D cenā agni p̄uidi: ⁊ stolis albis cādidi: post trāsitum maris rubri: xpo canamus p̄ncipi Cui⁹ corpus sctissimū in ara crucis torridū: cruore ei⁹ roseo gustā do viuim⁹ deo Protecti pe scheveſpe a deualtāte āgelo: erepti de durissimo pharaonis impio Iā paschalis nūm xps est: qui imolatus agnus est: sinceritatis azima caro ei⁹ oblata est O vere digna hostia per quā fracta sunt tartara redempta plebs captiuata reddita vite p̄mia Consurgit xps tr⁹ multo victor redit de barathro tyrānū trudēs viculo ⁊ celerās paradisū Quelumus auctor Glia tibi dñs qui sur. ℣ Mane nobiscū. Et dicat āe psal. cap. hym. et versicu. in dñicis ad vēs vsq; ad ascensionē dñi quā do de dñica agitur. In euā ge. ān Mitte manū tuā et cognosce loca clauoꝝ allā: ⁊ noli esse incredulus: sed fidelis allā. ps Mgt. Ut p̄ Pascha q̄s omps. Ꝫmēoratio de resurrectione. ān Crucē scām ℣. Dicite i natiōe. or De⁹ q̄ p nobis. De dña. ℟ Paradisi. ℣ Post ptū. or Gam tuā. Deinde, sciēs. ℟ Sci

tui dñe klozebũt sicut lilia alleluya et sicut odoz balsami erũt ãte te alla. ℣. Oz leti. ℟. Pzesta q̃sumꝰ Qui tecũ. Et cũ istis ãs vespericu lis et oratiõnibus fiãt nõ rie in oibus scõis vesperis dñicalibus et i oibus vesperis festialibus tã in ꝓmis q̃ in scõis scõz: quoz festa p̃ ix. lec. seu duplici habẽtur vsq; ad sscẽsionẽ dñi: ꝓter q̃ in ꝓmis vesp̃is; ỗ festis scõz, que in dñica extinguũt in q̃bus faciendꝰ est pcessio ante cenũ cõ ℣ Feria. ii. ad matutinas. Invitatoziũ Alla. ii. p̃. Venite exultemꝰ Hoc invitatoziũ dicit oibus feriis vsq; ad ascẽsionẽ dñi q̃ de feria agitur. Hymnꝰ Auroza lucis. In noct. An Alla. iii. p̃ Dñs illuminatio ꝑ. Ad te dñe cla. ꝑ Aliqui ter. quilibet ꝑsalmus cũ Gloria pa. ỗ Resurrexit dñs. ℣ Notandu q̃ ꝑsalmi feriales i aliqua feria. suis locis dici nõ possint ꝓter aliquod festum superueniens vel alia de causa: in tali feria sequẽtis ebdomade nõ dicuntur illi q̃ fuerũt omissi: sed illi ꝑsalmi q̃ inueniũtur scripti i feria eiusdẽ ebdomade. Apocalipsis legat his duabz septimanis. L. Apocalipsis iesu chꝛsti quã dedit illi deꝰ palã facere seruis suis q̃ oportet fieri cito: et significauit mittens p̃ angelũ suũ seruo suo iohãni q̃ testimoniũ perhibuit v̄bo dei ⁊ testimoniũ iesu xp̃i in his q̃cunq; vidit. ℣ Locutus est. L. ii Beatus qui legit ⁊ qui audit verba ꝓphetie huius: et seruat ea que in ea scripta sunt: Tempus enim ꝓpe est Johãnes septem ecclesiis que sũt i asia: gratia vobis et pax ab eo q̃ est et qui erat et qui vẽturꝰ est. ℟. Audiui. Lectõ tertia Et a septem spiritibꝰ qui in conspectu thꝛoni eius sunt Et a iesu chꝛisto qui est testis fidelis p̃mogenitus mortuoꝝ et ꝓnceps regum terre Qui dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris i sanguine suo: et fecit nos regnũ et sacer-

dotes deo et patri suo ipsi gloria et imperiū in secula seculorū amē. ℟ Vidi pacē tam. ℣ Surrexit dñs ve. In laudibus ān. Alleluya alleluya. ℣ Dñs regnauit Cōm. Expurgate. Hy. Sermone blādo. ℣ Surrexit dñs de sepulchro. In euangelio ā. Mili digitos meos in fixurā clauorū et manus meas in latus eius et dixi dñs meus ⁊ deus meus alleluya. ℟ Benedictus. Oō Presta quesumus omnipotens deus. Memo. de resurrectione ān. Crucifixus. ℣ Dicite i. Oō. Deus qui pro nobis. De dñica ān. Paradisi. ℣ Post partū. Oō Gīam tuā. De oib⁹ sctis ān. Sancti et iusti in dño gaudete allā: vos elegit deus in hereditatē sibi alleluya. ℣ Mox leti. Oō Presta q̄s ops. Cum istis ānis dī. ⁊ orationibus debēt fieri mēorie de resurrectione: de dñica: et de oībus sanctis ad oēs matu. lez in feriis et in festis. iii. lec. et in festis sanctorū qui pro festi-

ix. lec. habētur et dupli. in dñicis non cōtigentib⁹ usq; ad ascensionē dñi: excepto festo inuētio. sctē crucis i q̄ dicet dī. de resurrectione. Surrexit dñs de sepulchro. Ad horas ut. s. cū orōne dñicali. Et sic dicāt hore diebus ferialib⁹ usq; ad ascēsio. dñi q̄ de tēpore agitur Ad vesperas ān Allā. iii. ℣ Dilexi. ℟ Credidi. ℣ Cōm. Ps resurgēs Hy Ad cenā agni. ℣ Mane nobiscū. In cuāge. ān: Quia vidisti me thoma credidisti: beati qui non viderūt et crediderūt allā. ℟ Mgt Oō Presta q̄s Memorie ut s. ¶ Si autē diebus ferialib⁹ aliq̄d festū euenerit tēpore illo Ad hmōi q̄ās. ℣ Mili digitos Quia vidisti ⁊ continues non dicantur diebus suis ferialibus assignatis nichilominus seruet ordo carū de aliis ferijs variantibus: ⁊ sumanē et recipiant eo ordine quo infra. ⁊ singulis diebus ponūt ita q̄ā. q̄ deberet dici ad psalmū Magt ⁊ non dī ppter

festū impediens: dicat alio die ad psalmū. Bñdictus. ꝛc. Ꝺñ vero seruitiū dñica le ꝓpter festū qđ occurrit transfert in feriā: dicat festialiter de dñica hoc modo Inuitatoriū feriale psal. p tinētes ad feriā cū Ymnis de dñica: et expositiōe dñicali et ceteri oibus de dñica: exceptō q̄ missa de dñica dicitur feriali ꝛc. ℭ Feria. iii ad matu. Inuitato. Alla. ps. Uenite. Hym. Auroza. In noct. ān. Alla. ps. Dixi custodiā. ps. Expectans ps. Btūs q̄ itel. ℣. Resurrexit. ℭ Luce ve rexit. Le. i. nit cū nubib⁹ ⁊ vidēbit eū ois oculus ⁊ q̄ eū pupugerūt: et plangēt se sup eū ois trib⁹ terre etiā amē Ego sum alpha et o pzincipiū et finis dicit dñs deus qui est et qui erat: et qui vēturus est ops. Lectio sca ℭ Go iohannes frater vester ⁊ particeps in tribulatione et regno ⁊ patiētia in xpō iesu. Fui i insula q̄ appellat pathmos ꝓpt ℣bū dei ⁊ testimoniū iesu. Hui in spū Letō. iii. ritu in dominica die audiui post me vocem magnā tanq̄ tube dicēt. Qđ vides scribe in libzo: ⁊ mitte septē ecclesiis que sunt in asia: epheso: ⁊ smyrne: ⁊ pergamo: et tiathire: ⁊ sardis: ⁊ philadelphie et laodicie. ℣. Surrexit dñs vere. In laudib⁹ vt ſ. In euāgelio ān. Multa quidem ⁊ alia signa fecit iesus in conspectu discipulorū suoz alleluya: q̄ non sunt scripta in libzo hoc alla. ps. Bñdictus. Ad vs. ān. Alla. iui. ps. Letatus sū. In euāg. ān. Hec autē scripta sūt vt credatis: qz iesus est xps filius dei: ⁊ vt credētes vitā hēatis in noie eius alla. ℣. Magnificat ℭ Feria. iiii. ad matuti. Inuita. Alla. ps. Uenite. Hymn⁹. Auroza. In noct. ā. Alleluya ps. Dixit inqi. ps. Exaudi deus oronē meā. ps. Miserere mei deus qm̄. Lcto. i. ℭ Et cōuersus sum vt viderē vocē q̄ loquebat mecū. Et cōuersus vi-

di septē cādelabra aurea: ⁊ in medio septē cādelabroꝝ aureoꝝ similē filio homis vestitū podere: ⁊ pzecinctū ad māmillas zona aurea.

Caput autez et capilli eius erant cādidi tāq̄ lana alba ⁊ tanq̄ nix. Et oculi eiꝰ velut flāma ignis et pedes eius similes aurichalco sicut i camino ardēti

Et vox illiꝰ tanq̄ vox aquarū multarū. Et habebat in dextera stellas septē: et de oze eius gladiꝰ exutraq̄ parte acutus exibat. Et facies eiꝰ sicut sol lucet i virtute sua. In lau. vt s. In euange. ān. Post dies octo ps. Bñdictꝰ. Ad vs. ā Alla .iiii. ps. Nisi dominus edifi⁊c. In euāge. ān. Mitte manū. p. Mgt.

Feria. v. ad matu. Intato Alla. p Venite hymn⁹. Auroza. In nocť. ān. Alla ps. Saluū me fac deus. ps Deus in adiutoziū. ps. In te dñe speraui. ii. Actō. i.

Et cū vidissem eū: cecidi ad pedes eius tāq̄ moztuus. Et posuit dexterā suam sup me dicens. Nolite timere. Ego sū pzimus et nouissimus et viuꝰ et fui moztuus: ⁊ ecce sum viuēs in scla seculoꝝ. ℓ. ii.

Et habeo claues moztis ⁊ inferni. Scribe ergo que vidisti: ⁊ que sunt ⁊ que opoztet fieri post hec Sacrm septē stellaꝝ quas vidisti in dextera mea: ⁊ septē cādelabra aurea: et septē stelle: angeli sunt septē ecclesiarū: et candelabra septē septē ecclesie sūt. ℓ. iii.

Et āgelo epheli ecclesie scribe. Hec dicit q̄ tenet septē stellas in dextera sua: qui ambulat in medio septē candelabroꝝ aureoꝝ. Scio opa tua et labrē et patientiā tuā: ⁊ q̄z nō potes sustinere malos. In euangelio. ān. Misi digitos meos. ps. Bñdictꝰ. Ad vespas ān Alleluya. iii. ps Memēto dñe dauid ⁊c. In euange. ān. Quia vidisti. ps Mgt. Feria. vi. ad matutinas Inuitato. Alla. ps Venite. hymnꝰ. Auroza lucis. In nocť. ān Allā. p.

Exultate deo. ℣s. Deꝰ fir-
mat. ℣s. Deus ds sitis. l. i.

GTentasti eos qui se
dicũt apostolos esse ⁊
nõ sunt: ⁊ inuenisti eos mẽ
daces et patientiã habes et
sustinuisti ꝓpter nomen
meũ: et non defecisti. Sed
habeo aduersum te q̃ cari-
tatẽ tuã ꝑmã relicisti. le. ii.

MEmoꝛ esto itaq̃ vñ
excideris: et age pe-
nitentiã: et ꝓmissa opa fac
Sinautẽ: veniã tibi ⁊ mo-
uebo candelabꝛũ tuũ de lo
co suo: nisi penitẽtiã egeri.

SEd hoc habes le. iii
bonũ: q̃ odisti facta
nicholaitarũ que ⁊ ego odi
Qui habet aures: audiat
quid spiritꝰ dicat ecclesiis.
Vincenti dabo edere de li-
gno vite: qđ est i medio pa
radisi dei mei. In euage. a
Multa quidẽ. ℣s. Bñdicꝰ
dñs. ãn Alla. ii. ℣s. Lõ
fitebꝛ tibi dñe. le. De dñica
vsq̃ nõc in cratino dicen-
dum erit: nisi festũ duplex
contigerit: quia tunc habe-
bit ꝓprias ãnas sup psal.
Supradictis ordo ãnarũ
super psal. ad vesperas ser-
uatur vsq̃ ad ascensionẽ dñi
quãdo de feria agit. ¶ Et
notandũ q̃ singulis diebus
sabbati vacantibus a festis
quasi. ix. lec. ab octa. pas-
che vsq̃ ad ascensionẽ dice-
tur de cõmemoꝛatione bea-
te marie cum. iii. lec. et re-
gimine chori. Et si in pre-
dictis dieb' non potest fe-
ꝛiatiõ eius dici ꝓpter fe-
sta contingen. tunc alio die
septimane dicetur de eo
dem modo quo scribitur in
rubꝛica de cõmemoꝛatione
eiusdẽ. Dicetur etiã de eo
feria. iii. rogationũ: vel. iii.
feria. vi. post octa. ascẽsio.
ꝓut dictis locis notatur.

¶Dominica. ii. Sabba-
to. Ad vesperas. ãn. Alle-
luya. ℣s. Benedictus dñs
deus meus. Capitulum.
Exs resurgẽs. Hy'. Cho-
rus nouꝰ. ℣. Mane nobi-
cum. In euange. ãn. Hec
autẽ scripta sunt. ℣s. Ma-
gnificat. Oꝛatio.

DEus q̃ in filii tui hu-
militate iacentẽ mũ-
dum erexisti fidelibus tuis

perpetuā cōcede leticiā: vt quos ppetue moztis eripui ti calibus gaudiis facias sempiternis ꝑfrui Per eūdē Ad nocturnas Invitat. Surrexit dñs vere. ℣s. Venite. Hymnus. Aurora lucis. In noc. ān. Alls. ℣ Cū inocarē. ℣ Verba mea. ℣s Domine ne i furore. ℣ Resurrexit dñs. Secundum Iohannem.

IN illo tpe: Dixit ihc̄ discipulis suis Ego sū pastor bonus. Bonus pastor aiam suam dat pro ouibus suis Et reliqua. Omelia beati gregorii pape. Lec. i

BOnus pastor chzistus est fratres: qui nobis rationabilē lenctū tribuit: z spiritalē intellectum ministrat: et sacramēto corporis sui ac sanguinis nos in pzesenti reficit: et in futuro ad satietatem sue contemplationis perducit Fuerūt etiam boni pastores petrus z paulus. ℟ Dignus es. Lec. ii

SEd aliud est bonū esse per naturā et aliud per gratiam. Illi enim vt boni esset: a dño acceperūt dñs autē a nemine nisi a se ipso vt bonus esset accepit ℟. Ego sū vitis vera. Lec. iii.

QUantū vero bonus pastor oues sibi cōmissas diligere debeat: manifestatur cū subditur Bonus pastor aiaz suam dat pro ouibus suis. Chzistus eni animam suā posuit pzo ouibz suis ostendens bonis pastoribus etiā si necessitas euenerit: pro ouibz sibi cōmissis nō debere moztem timere. ℟ Iudica me deus. ℣s Te deum ℣ Surrexit dñs vere. In laudib⁹. An Alla. ℣s. Dominꝰ regnauit. ℣ Cap. Expurgate. Hyꝫ. Sermone blādo. ℣ Surrexit dñs de sepulchzo. In cruā. ā. Ego sum pastor bonꝰ qui pasco oues meas et pro ouibz meis pono aiam meam alla. ℣s. Benedictus. Oz vtā. Memozie vtā. in octa. pasche. Ad hozas vtā. cū ozatione diuicali. Ad vā. ān. Alla. ℣s Dixit dominꝰ ꝛc. Capm. ℟ps resurgēs. Hyꝫ. Ad cenam agni. ℣. Mane nobi-

lesu. In ru. In Pastor bonus animam suā ponit p ouibz suis alla. ps Wt. Deo De us q in filii tui. Deozie vt s. T Fer. ii ad mat. Iubila. Alla. hy Aurora lucis. In lib. an. Al. Exaltabo. p. In te dñe spers. p Dñi quo rū. ō Resurrexit dñs. L. i

T Angelo smyrne ecclesie scribe Hec dicit prim' z nouissimus qui fuit mortuus et viuit. Scio tribulationē tuā et paupertatem tuā: sed dives es et blasphemaris ab his q se dicūt iudeos esse z nō sūt sed sūt synagoga sathane Nichil horū timeas q passurus es. Ihs vts. fer. ii. vt patet i regla de Ihesu i ord. pasche posq plenā lectionē. L. ii

T Ece missur' est diabolus ex vobis aliquos i carcerē vt tentemi z hēbit tribulationes decē diebus Esto fidelis vsq ad mortē et dabo tibi coronam vite. Qui habet aures audiendi audiat q d spūs dicat ecclīis Qui vicerit nō ledet a morte secunde L. ii. tertia.

T Angelo ygnatii ecclesie scribe Hec dicit q habet rūpheā ex vtraq parte acutam: Scio vbi habitas vbi sedes est sathanas: tenes nomē meū et non negasti fidem meā Hoc habeo aduersus te pauca: q habes illic tenētes doctrinā balaā qui docebat balac mittere scandalū coram filiis israel: scilicet edere de sacrificiis idolorum et fornicari. In euang. ān. Pastor bonus animam suam ponit p ouibus suis alla. ps Benedictus. Dño dñicalis: que dicetur per totā ebdomadā. Adv in euāge. ān Mercennarius est cuius non sunt oues pp pria: videt lupū venientem et dimittit oues et fugit. ps Magnificat. T Feria tercia Ad matutinas. inuitat coram dñō ꝛc. vts. In nocturno ā. Alleluya. ps Mūcādmodum. ps Deus auribus. ō Eructauit cor meū. ō Resurrexit dominus. Le. i.

T Angelo tyatire ecclesie scribe. Hec dicit filius dei: qui habet oculos

tuñ flãmam ignis ⁊ pe-
des ei⁹ sũdes auricalco:
noui opa tua ⁊ fidẽ ⁊ cari-
tatẽ ⁊ patiẽtiã tuã ⁊ mini-
steriũ tuum: ⁊ opera plura
pioribus. Lectio. ii.

Sed ⁊ habeo aduersũ te
pauca: q; q; mittis mu
lierẽ iezabel. que se dicit p
phetam docere et seducere
seruos meos fornicari et
mãducare de idolaticis et
dedi illi tẽpus vt penitẽ-
tiã ageret ⁊ nõ vult penite
re a fornicatiõe sua. Ecce

Ecce mittã eam in le
ctũ ⁊ qui mechantur
cum i ea tribulatiõe maxi
ma erũt nisi penitẽtiã ege
rint ab operibus suis ⁊ fili
os eius interficiam in mor
tem. Et hec scient omnes
ecclesie: quia ego sum scru
tans renes et corda: et da-
bo vnicuiq; vestrum secũ-
dum opera vestra. In euã
ge. an. Mercenarius est
cuius non sunt oues pro-
prie videt lupum venien-
tem ⁊ dimittit oues et fu-
git ⁊ lup⁹ rapit ⁊ dispgit o
ues alleluya. p Benedict⁹

In vespera in euange.
Ego sũ pastor ouium ego
sum via ⁊ veritas: ego sum
pastor bonus et cognosco
meas ⁊ cognoscũt me mee
alleluia alla. ps. Magt.

Feria. iii. Inuitatoriũ.
ẽ. In nocturno. ãn. Al
lelaya. ps. Miserere mei
deus miserere mei. ps. Di
vere vtiq;. ii. Eripe me do
mine ẽ. Resurrexit do-
minus Lectio. i

Et ãgelo sardis eccle
scribe. Hec dicit qui
habet septem spiritus dei
et septem stellas. Scio o-
pera tua q; nomen habes
q; vivas et mortu⁹ es Esto
vigilãs et confirma cetera
q̃ moritura erant. Nõ enĩ
inuenio opera tua plena co
ram deo meo. Lectio. ii.

In mẽte ergo habe q;
liter acceperis et audi
eris et serua ⁊ penitẽtiam
age. Si ergo nõ vigilaue-
ris veniã ad te tanq̃ fur: ⁊
nescies qua hora veniã ad
te. Sed habes pauca nõia
in sardis: qui non inq̃na-
uerũt vestimẽta sua ⁊ am

ff.

bulabūt mecū i albis quia
dignī sūt
Qui vicē ꝛit sic vestiet vestimē-
tis albis. et nō delebo no-
mē ei⁹ de libro vite: ꝛ cōfitē
bor nomē ei⁹ coram patre
meo ꝛ coꝝ ãgelis ei⁹. Qui
habet aures audiēdi audi-
at ꝙd spūs dicat ecclesiis.
In vsãge.ã Sicut nouit
me pr̄ ꝛ ego agnosco patrē
ꝛ aiam meã pono p ouibꝫ
meis alls. ps Bñdict⁹ Ad
vs i cuã.ã. Alias oues ha
beo que nō sūt ex hoc ouili
ꝛ illas oportet me adduce
re. ꝛ vocē meã audiēt ꝛ fiet
vnū ouile ꝛ vn⁹ pastor alls
p Mag. Feria.v. Inuita
to. ꝛc vt s. In noct.ã Alls
ps De⁹ iudiciū. ps. Quã
bon⁹. p Ut ꝙd de⁹. ỹ Re
surrexit dñs. Lectio.i.
Et ãgelo philadelphie
ecclesie scribe. Hec
dicit sanctus et verus ꝙ ha
bet clauem dauid: qui ape
rit ꝛ nemo claudit: claudit
ꝛ nemo aperit scio opera
tua Ecce dedi coꝝ te hostiū
apertū quod nemo po
test claudere: q̄ modicam
habes virtutem et seruasti
verbū meum ꝛ non negas-
ti nomē meum. Lectio.ii
Ecce dabo tibi de sy-
nagoga sathane ꝙ di
cunt se iudeos esse ꝛ nō sūt
Ecce faciā illos vt veniant
et adorent ante pedes tu-
os ꝛ sciēt quia dilexi te qm̄
seruasti verbum patientie
mee. Lectio.iii.
Et qui vicerit faciā
illū columnam in templo dei
mei ꝛ foras nō egredietur
amplius Et scribam super
eum nomē dei mei ꝛ nomē
ciuitatis dei mei noue hie-
rusalē: que descēdit de ce-
lo a deo meo ꝛ nomē meū
nouū. Qui habet aures au
diendi audiat ꝙd spūs di-
cat ecclesiis. In euange.ã
Pastor bonus aiam suam
p Bñdict⁹. quere.s. in fe
ria.ii. ad matu. Ad vs. in
cuã.ãn Mercēna. quere.
s. i feria.ii. ad vs. p Mag.
Feria.vi. inuita. ꝛc. vt s.
In noc.ãn Alls. p Quã
dilecta. ps. Benedixisti.
ps Inclina domine. Alus
Resurrexit do. Lectio.i.

Angelo laodicie ecclesie scribe. Hec dicit amen: testis fidelis ⁊ verus q̄ est ꝓncipiū creature dei. Scio opa tua: q̄z neq̄z frigidus es neq̄z calid⁹ vtinā frigidus esses aut calidus: sed q̄z tepid⁹ es ⁊ nec frigidus nec calidus icipiā te euomere ex ore meo. ℟ Quia dicis q̄ diues sū et locupletatus ⁊ nullius egeo: et nescis quia tu es miser et miserabilis et pauper: et cecus et nudus Suadeo tibi emere a me aurū ignitū et ꝓbatū vt locuples fias: et vestimentis albis induaris: ⁊ nō appareat confusio nuditatis tue: et collirio inunge oculos tuos vt videas. Ego quos amo: arguo ⁊ castigo ℣ Ecce sto ad ostiū et pulso: si q̄s audierit vocem meam: et aperuerit michi ianuā introibo ad illum. et cenabo cum illo: ⁊ ipse mecū Qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut ⁊ ego vici et sedi cum patre meo in throno eius. Qui habet aures audiēdi audiat: quid spiritꝰ dicat ecclesiis. In euangel. ā. Mercēnariꝰ est. quere ī feria tercia ad matu. ps. Bndictus ¶ Dñica tercia Sabbato. Ad vesperas. ā. Alleluya. ps. Benedictus dñs deus meus ⁊ c̄. Capitulū Christus resurgens. Hyꝫ Chorus noue hierusalem ℟. Mane nobiscū In euāgelio. ā. Alias oues. ēre in feria quarta ꝓcedēte ad vesperas. ps. Mag. Oꝝ.

Deus qui errantibus vt in viam possint redire iusticie: veritatis tue lumen ostendis. da cunctis qui christiana ꝓfessiōe cēsentur et illa respuere que huic inimica sunt nomini: et ea que sunt apta sectari ℣ Per dominū. ¶ Ad matutinas. Inuit. Surrexit dñs vere. ps. Venite. ℣ ymnꝰ Aurora lucis. In noc. ēq. Alla. ps. Domine deꝰ meus. ℣. Domine dñs noster ps. In dño cōfido. ℣ Resurrexit. Secōm iohānem

In illo tpe: Dixit iesꝰ discipulis suis. Modicū ⁊ iā non videbitis me: ⁊ iterꝝ modicū ⁊ videbitis me qz vado ad patrē. Et reliq̄ Omel. vene. Vide plura.

Modicū tps erat L. i fratres futurꝝ quo discipuli dñm nō viderēt. illud videlicet q̄ erat quietus i monumēto. Et iterū modicū erat futurꝝ quo eū viderēt: illi scz q̄dragita dies i q̄bz eis post resurrectionē suā vsqꝝ ad tēpus ascēsionis apparuit. ℣. Si obliti sꝰ fuero tui allā. obliuiscatur me dextera mea. ℟. Adhereat lingua mea faucibꝰ meis si nō memincro tui allā allā. ℣. Sup flumina babylonis illic sedimꝰ ⁊ flevimus dū recordaremur tui syon. ℟. Adhereat. Lectō. ii.

Quod aūt ait: qz vado ad patrē: nō de diuinitate scz de hūanitate loquit. Manēs ergo cū patre per dinitatē: discipulis apparuit p hūanitatē. Et reuertēs ad patrē p humanitatem: mālit cū discipulis p diuinitatē. ℣. Viderūt te aq̄ deus viderūt te aque ⁊ timuerūt. Multitudo sonitus aquarꝝ vocem dederūt nubes allā allā alleluya. ℣. Illuxerunt choruscatiōes tue orbi terre cōmota est ⁊ cōtremuit terra. Multitu

Et bñ dñs Lectō. iii ad patrem ire dr̄ q̄a quādiu cū discipulis conuersatus ē: potuit simꝰ cū ipsis ad humanitatē pertinētia pati. Sed post resurrectionem ita a patre ē clarificatus: vt nichil horꝝ patiat. ℟. In toto corde meo alleluya exquisiui te allā. Ne repellas me a mādatis tuis allā allā. ℣. Vide humilitatē meam ⁊ eripe me: quia legē tuā nō sum oblitus. Ne Gloria. Allā Alia ferialis. ℟. Narrabo nomē tuū fratribꝰ meis alleluya In medio ecclesie laudabo te alleluya alleluya. ℣. Qui timetis dominum laudate eum vniuersū semen iacob glorificate eum In medio. ℟. In ecclesiis bñdicite dño alleluya. Do

mino de fontibus israel al leluya alleluya ℣. Psal= mũ dicite nomini eius da= te gloziã laudi eius. Dño. ℟. Hymnum cantate no= bis allã. Quomodo canta bimus canticum domini i terra aliena alleluya alle= luya ℣. Illic interrogaue rũt nos qui captiuos duxe runt nos verba cantionũ. Quomodo cã. Gloria. Al= leluya ℟. Deus canticũ nouũ cãtabo tibi alleluya In psalterio decem cozda rũ psallam tibi alleluya al leluya ℣. Qui das salutẽ regibus. qui redemisti da= uid seruum tuũ de gladio maligno eripe me. Iu= Alleluya audiuimus eam in effrata: iuenimus eã in campis silue. Introibim⁹ in tabernaculũ eius adoza bimus in loco vbi steterũt pedes eius allã alleluya ℣ Surge dñe in requiẽ tuã tu ⁊ archa sanctificationis tue. Introibi ℟. Dedu me in semita mãdatoz tuo= rũ allã: qz ipam volui al= leluya. Inclina coz meũ i testiõnia tua. Allã allã al= leluya ℣. Auerte oculos meos ne videãt vanitatẽ i via tua viuifica me. Incli na. Glia. Allã ℟. Cãtate deo allã. Psalmũ dicite ei allã ℣ Bñdicite noi ei⁹: date gliam laudi ei⁹ Psal. ℟. Bonũ est cõfiteri dño allã. Et psallẽ allã ℣ Ad ãnũciãdũ mane miam tu= am: ⁊ veritatẽ tuã p noctẽ. Et ℟. Dicãt nũc q redẽ= pti sũt allã. A dño allã ℣. Quos redemit de manu i= imici de regiõib⁹ cõgrega= uit eos. A do. Glia. Allã.

Quo ordie ⁊ q̃liter ista [illegible] sũt dicẽda: vide supra ter. ii post octa. pasche ℣ Sur rexit dñs vere [illegible] Allã ℟. Dñs regẽt c. Lab Expurgate [illegible] Sermone bladoꝝ Sur rexit dñs de sepulcheo [illegible] ℟. Modicũ ⁊ nõ vide bit me dicit dñs: iterũ mo dicũ ⁊ videbitis me: qz vado ad patrẽ allã allã ℟. Bñ dicã⁹ Vy. Deus q errãti= bus [illegible] Allã

ps Dixit dñs. ℟t c̄. Lsd. ℣ps resurgens. Hym Ad cenā agni. ℣ Māe no. In cua ā Quid est hoc qđ dicit modicū allā nescimꝰ qđ loquit allā. ps Magt Dꝛ Deus q̄ errātibꝰ. Feria. ii mutta. ℟ c̄. vt s. In noc. ā Allā. ps. Exultate iusti in dño. ps. Bñdicā dñm. ps. Judica dñe nocē. Lcōes de reptis canonicis icipiāt ℟ legant vsq; ad alcēlio. ℟ Ria cātent de psal. qz ℟ da uid pphetisauit de passiōe: ℟ resurrectiōe: ℟ alcēliōe: ℟ apli pdicauerūt que a dño didicerūt vsq; ad alcēlionē eiꝰ corpali fruētes pñ tis ℣ Resurrexit. Lcō i

Iacobus dei et dñi nri ielu xpi seruꝰ: duodecim tribubꝰ q̄ sūt i dispsiōe salutē. Oñe gaudiū existimate frēs mei cū in tentatiōes varias icideritis: sciētes q̄ pbatio fidei vr̄e patiētiā opat: ℣ Narraw nc= men tuū. Lectio. ii

Patiētia aūt opus pfectū habeat: vt sitis pfecti ℟ integri i nullo deficientes Si qs aūt vr̄z idiget sapia: ps tulet a deo q̄ dat oibz affluēter ℟ nō iproperat et dabit ei. ℣. In ecclīs. Lcō. iii.

Postulet aūt i fide nichil hesitās Qui enī hesitat similis ē fluctui maris q̄ a vēto mouet ℟ circūfert. Nō ergo estimet homo ille q̄ accipiat aliq̄d a deo Vir duplex aīo: inconstās est i oibus viis suis. ℣ Hymnū In euāgelio ā. Amē amen dico vobis. qz plorabit̄ et flebitis vos: mūdꝰ aūt gaudebit: vos aūt cōtristabimini: sed tristicia vr̄a vertet i gaudiū allā. ps Bñdictꝰ vꝛ onicalis q̄ dicet p rotā ebdam. Ad vs in eus. ān. Mūdus aūt gaudebit vos aūt ℟ tristabimī: sed tristicia vestra vertet i gaudiū: allā. ps. Magt Feria. iii. inuitato. ℟ c̄ vt s. In noc. ān Alleluya. ps Deus nr̄ refug. ps. Omnes gētes. ps Magnꝰ dns. ℣. Resurrexit. Lcō. i

Qui aūt frat̄ humilis i exaltatiōe sua: diues aūt i humilitate sua: qm̄ sicut flos

keni trālsibit. Exortus est
eni sol cū ardore: ⁊ arefecit
fenū ⁊ flos eius decidit: et
decor vultus eius deperiit
Ita ⁊ diues in itinerib⁹ su
is marcescet. lectio ii.

Beatus vir q̄ suffert tē
tationē q̄m cū pbat⁹
fuerit accipiet coronā vite
quā repromisit de⁹ diligē
tibus se. Nemo cū tentat
dicat q̄m a deo tentatur.
Deus autē intemptator ma
lor est. Ipse enī neminem

U tentat. lectio iii.
nusq̄sq; vo tētat a cō
cupiscētia sua abstract⁹ et
illectus. Deide concupiscen
tia cū conceperit parit pctm̄.
Pctm̄ vero cū consūmatū fu
erit gñat mortē In euāge.
ān. Tristicia vra vertet in
gaudiū: ⁊ gaudiū vrm ne
mo tollet a vobis alla alla
℣. Bñdict⁹ Ad vs in euā.
℟. Tristicia vra alla verte
tur i gaudiū alla. ℣ Mag.

Feria quarta inuocato
rc. vtš In noc. ān. Alla.
Deus repulisti. ℣. Exau
di de⁹ depca. ℟. Nōne do
℣. Resurrexit do. lectio. i

Nolite itaq; errare fra
tres mei dilectissimi
Omne datū optimū: ⁊ oē do
nū pfectū desursum est de
scendens a patre luminū
Apud quē nō est trālmuta
tio nec vicissitudinis obū
bratio lectio ii.

Voluntarie enī genuit
nos verbo veritatis: vt si
mus initiū aliq̄d creature
eius. Scitis fratres mei
dilectissimi, Sit autē omis
hō velox ad audiendū tar
dus aūt ad loquendū: ⁊ tar
dus ad irā. lectio iii.

Ira enī viri iusticiā dei
nō operat. Propt̄ q̄d abiicien
tes oēm immūdiciā ⁊ abūdā
tiā malicie: i māsuetudine
suscipite insitū vbū q̄d pōt
saluare aias vras In euā.
ān. Tristicia ipleuit cor vrm
⁊ gaudiū vrm nemo tollet
a vobis alla alla. ℣ Bñdi
ct⁹ Ad vs in euā. ān. Iter
videbo vos alla: ⁊ gaudebit
cor vrm alla. ℣ Mag. Fe
ria quarta inuocato. rc. vtš In noc.
ān. Alla. ℣ Confitebimur.
℟ Not⁹ in iudea. ℣ Noc mea
℣. Resurrexit do. lectio. i.

Estote aũt factores ver-
bi ⁊ nõ auditores tm
fallẽtes vosmetipos Qz si
ꝙs auditor est verbi ⁊ nõ fa-
ctor hic ꝓparabit virorz ide
rãtivultũ natiuitatis sue in
speculo Cõsiderauit ei se ⁊
abiit: ⁊ statim oblit⁹ est ꝗs fu
erit. Lc. ii

Qui aũt ꝓspexerit i lege ꝑfecte
libertatis ⁊ pmãserit i ea:
non auditor obliuiosus fa
ctus: sed factor operis: hic be
atus i facto suo erit Si ꝙs
aũt putat se religiosũ esse
nõ refrenãs liguã suã sed
seducẽs corsuum huius va
na est religio Lc. iii.

Religio mũda ⁊ ima-
culata apud deũ ⁊ pa
trẽ hec est. Visitare pupil
los ⁊ viduas in tribulatiõe
eorz: et imaculatum se cu-
stodire ab hoc seculo Frẽs
mei nolite i ꝑsonarz acce-
ptõe habere fidẽ dñi iesu
xpi In euãg. ã. Mũd⁹ aũt
gaudebit ꝓ. Vñdict⁹. Ad
vbi euãge. ẽ Tristicia vra
vertet ꝓ. Magt. Fer.
vi. inuitato. ꝛc. vrs. In
noc. ũ Alla ꝓ. Fũdamẽta

bis. Dñe deus salutis.
Misericordias dñi. ℟. Me
surrexit dominus. Lco. i

Eteni si introierit i cõ
uentu vestro vir au-
reũ anulum habẽs in veste
cãdida: introierit aũt ⁊ pau
per i sordido habitu: ⁊ itẽ-
datis in eũ q̃ est indutus i
veste ꝑclara: et dixeritis
ei: tu sede hic: bñ. Pauꝑi
aũt dicatis: tu sta illic: aut
sub scabello pedũ meorzũ:
nonne iudicatis apud vos
metipos: ⁊ facti estis iudi-
tes cogitationũ iniq̃rz. Ja. ii.

Audite fratres mei di
lectissimi. Nonne de
us elegit pauperes in hoc
mundo: diuites aũt i fide ⁊
heredes regni quod repro
misit deus diligẽtibus se.
Vos aũt exhonorastis pau
perẽ: Nonne diuites per
potentiã oppꝛimũt vos: ⁊
ipi trahũt vos ad iudicia.
Nonne ipi blasphemãt bo
num nomen quod inuoca-
tum est super vos. Lco. iii

Si tñ legẽ ꝑficis rega
lẽ scrorz scripturas Di
liges ꝓximũ tuũ sicut teip

cū: bñ facitis. Si aūt plo⁹ nas accipit: patiñ operami ni redarguti a lege q̄si trās gressores. Quicūq; aūt to tā legē seruauerit: ostēdat autē in vno: factus est oīm reus. In euā. ān. Tristicia vestra allā. ps. Bñdictus Dñs. iiii. Sabbō ad vs. ā. Allā. p. Bñdict⁹ es Lñ xps resurgēs. Invm. Chorus nouē ō⁹. Manē nobiscū. In euā. ā. Iterq; aūt videbo vos & gaudebit cor vīm: et gaudiū vestrū nemo tollet a vobis allā. p. Magnificat. Oratio

Deus q̄ fideliū mētes vni⁹ efficis volūtatis da plis tuis id ad mare quod pcipis: id desiderare qđ promittis vt inter mūdanas varietates ibi nīa fixa sit cor da vbi vera sunt gaudia. Per dñm. Lectio ut supra. Ad matu. initatu. Surrexit. c. p. Venite. ō⁹. Aurora. In noc. ān. Allā. ps. Saluū me fac deus. ō. Ad quo dominē. ps. Dixit insipiens. i. ō⁹. Resurrexit. Secōm iohannem

In illo tpe: Dixit ihē⁹ discipulis suis. Vado ad eū q̄ me misit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed q; hec locut⁹ sū vobis tristicia impleuit cor vestrum. Et reliqua. Omel. ve bede. pr. L. i.

Sicut enī doct⁹ pater familias cū i lōgiquā regionē pfectur⁹ est: tunc maxime sibi subiectos q̄liter se puidere debeāt mo net: sic dñs ihē⁹ xps ab apostolis corporaliter recessurus: specialiter quomodo in mūdo conuersari deberent eis ostendere dignatus est dicens. In hoc cognoscent omnes quia mei discipli estis: si dilectionē habueritis adīuicē. Si oblitus fuero. L. ii.

Adēq; nocte qua tradēd⁹ erat: nō solū pedes discipuloq; lauit sed etiā mysteriū corporis & sanguinis sui eis tradidit: et nō solū suā resurrectiōem sed etiā ascēsionē p̄dicere voluit dicēs. Vado ad eū q̄ misit me: id est reuertor ad eū q̄

me ĩcarnari .q̃stituite et tã lucida ⁊ tã p̃clara erit alcẽ sio mea vt nulꝰ vestrũ ĩdi geat me ĩterrogare quo vadã: vidẽtibus cũctis: qz ad celos ygã ℟. Videt. ℣. iii

Quia enĩ dñs nouerat qõ hec lua verba tãto maiozẽ ẽlicitã i cozdibz apostoloz gñarẽt quãto leviciniꝰ ab eis recellurũ p̃dicebat. blanda eos cõsolatiõe lenire curauit dicẽs. Sed ego veritatẽ dico vobis expedit vobis vt ego vadam Expedit vt kozma serui vestris subtrahaꝫ aspectibꝰ quatenꝰ amoz diuinitatis artiꝰ vtis infigaꝫ mẽtibus licqz sulpẽlis ad supna cozdibz vtis: ad accipienda iã spũlcti dona capaces fiatis. ℟. In to. ℣ Surrexit. In lau. a. Al. a. p Dominꝰ reg vẽ. In cuãq. ãn Vado ad eũ q̃ misit me sed quia hec locutꝰ sum vobis tristicia ipleuit coz vestrũ allã. p. Vñdictꝰ. Oto Deus qui fideliũ. Ad ho. vts cũ ozõne dñicali. Ad vs in euange. añs Ego veritatem dico vobis expedit vobis vt ego vadam nisi ego abiero paraclitꝰ nõ veniet allã. ps. Magt. Oõ vt supza. ¶ Feria ii. inuita. tẽ. vts In noc. ã Allã. ps Dixit insipiens ps. Noli emulari. ps Dñe ne in furoze. ii. ℣ Resurrexit. Icõ pzima

Petrus apostolus ihesu chziste electis aduenis dispersionis ponti galatie capadocie asie et bithinie secundum pzescięciam dei patris in sãctificationem spũs in obediẽtiã ⁊ aspersionẽ sanguinis ihesu xpi. Gratia vobis ⁊ pax multiplicetur. Tu autem, Icõ. ii

Benedictus dñs ⁊ pater dñi nostri ihesu xpi qui scõm mĩam suã magnã regenerauit nos i spẽm viuã p resurrectionẽ ihesu xpi ex mortuis in hereditatẽ incorruptibilẽ ⁊ inmarcessibilẽ cõseruatã i celis i vobis q̃ i vtute dei custodimini p fidẽ in salutẽ paratã revelari i tpe nouissimo

In quo exultabitis modicum nũc si oportet

gtristari ī variis tēptatōi bz
pt pbatio vře fidei multo
pciosioz sit auro qđ p ignē
pbat: iueniat ī laudē ⁊ glo
riā ⁊ honorē i reuelationē
iesu xpi. Tu. In euāg. ā.
Dū venerit paraclit⁹ sps
veritat⁹ ille arguet mūdū
de pctō: ⁊ de iustitia ⁊ de iu=
dicio allā. ps Bñdict⁹ Ad
vs. ī euāg. ā. Cū aūt vene
rit ille sps veritat⁹ docebit
vos oēm veritatē ⁊ q vētu
ra sūt ānūciabit vobis allā
ps. Magt. Fer. iii. iuita.
⁊ c vrs. In noc. ā. Allā ps
Judite hec oēs gentes. ps
Deus deoz. ps Quid glia
ris. ℣ Relurrexit dns. ℟. i

Q Mē cū nō viderit dili
gitis: ī quē nūc quoq
nō videntes credit credentes
exultabitis leticia ī enarra
bili ⁊ glozificata rcpztātes
finē tidei vře salutē aiarū.

De q salute exq sierūt at
q scrutati sūt pphe
te q de futura ī vobis grā
pphetauerūt: scrutātes ī
qđ vel qle tps significaret
ī eis sps xpi pnūciat eas q
in xpo sunt passiones et p
steriozes glozias. Lcō. iii.

Q Uibz reuelatum ē q
nō sibi ipis vobis aūt
ministrabāt ea q nunc nū=
ciata sūt vobis per eos qui
euāgelizauerūt vobis: spū
sancto misso de celo in quē
desiderāt angeli ꝓspicere.
In euā. ā. Nō enī loquet
a semetipo: sed q cunq audi
et loquet: ⁊ q vētura sūt
ānūciabit vobis allā. ps.
Bñdict⁹. Ad vs ī euā. ān.
Ille me clarificabit: q de
meo accipiet ⁊ annūciabit
vobis allā. ps Magt Fer
iii iuitato. ⁊ cet. vt s. In
noc. ān Allā. ps. Exaudi
de⁹ oronē meā. ps Jubila
te deo oīs. Exurgat de⁹
℣ Relurrexit dns. Lcō. i

P Ropter qđ succincti
lūbos mētis vře so=
brii pfecti spate ī eā q offer
tur vobis grām i reuelatio
nē iesu xpi q̄li filii obedi=
tie nō cōfigurati pzioz⁹
ignorantie vře desideriis:
sed scđm eū q vocauit vos
sctm vt ⁊ ipi i oi ꝙuersatiōe
sancti sitis qm scriptum est.
Sctī eritis qm ⁊ ego sctus sū

Et si patrē inuocatis eū qui sine ꝓsonarū acceptiōe iudicat secundū vnius cuiusq; opus i timore icolatus vestri tpe; quer camini; sciētes ꝙ nō coꝛruptibilibꝫ auro vel argento redēpti estis de vana vīa ꝙuersatiōe paterne traditienis: sed ꝓcioso sanguine quasi agni icōtaminati ⁊ imaculati xp̄i ihu ꝓcogniti quidē ante ꝙstitutionē mūdi. Manifestatui autē nouissimis tempoꝛibꝫ ꝓpter vos Qui per ipm fideles estis in dño q̄ suscitauit eū a moꝛtuis et dedit ei gliam vt fides vīa ⁊ spes esset in deo aias vestras castificātes i obediētia caritatis i fraternita tis amoꝛe simplici coꝛde inuicē diligite attētius renati nō ex seie coꝛruptibili ꝙ verbū dei viui ⁊ permānētis. In euāg. Ego veritatē ꝓs. Bñdict⁹ An vel pas in euāge. ā Dum venerit ꝓs. Mag. Feria quinta. mulca. ⁊ cetera vt ℣ In noc. ā. Allā ꝓs. Attēdite ꝓpleꝓs. De⁹ veneꝛit ꝓs. Dui regis ℟. Resurrexit dñs. Lectio prima.

Omnis caro vt fenū: et oīs gl̄ia eius tanq̄ flos feni. Exaruit fenū et flos ei⁹ decidit: verbū aūt dñi manet in eternū. Hoc est aūt verbū quod euāgelizatū est i vobis. Lcō. ii.

Deponētes igit omnē malicia et oēm dolū ⁊ simulatiōes et inuidias et oēs detractiones sicut modo geniti infantes rationabiles ⁊ sine dolo lac ꝙcupiscite vt i eo crescatis in salutē: si tamen gustast quoniā suauis est dñs. Lcō. iii.

Ad quē accedētes lapidē viuū ab hoib⁹ quidē repꝛobatū a deo aūt electū et honoꝛificatū ⁊ ipi tanq̄ lapides viui supedificamini domos spūales sacerdotiū scīm offerētes spiritales hostias deo per ieū chꝛistū Tu aūt In euāg. ā. Cū aūt venerit ꝓs. Bñdict⁹ Ad vel pas i euāgel ā. Nō enim ꝓs. Mag. Feria. vi. mulca. ⁊ cetera vt ℣

In not. ā Alla. ps. Deus vltionū. ps Cātate. i. ps. Dñs regnauit exul. ℣. Resurrexit dñs. Lcō. i

Carissimi obsecro vos tāq̄ aduenas ⁊ pegrinos abstinere vos a carnalibus desideriis q̄ militant aduersus aiam: q̄uersationē vestrā iter gētes habentes bonā vt i eo qđ detractāt de vobis tāq̄ de malefactoribz ex bonis operibz vos cōsiderātes glorificēt deū i die visitatiōis. lcō ii

Subiecti igitur estote omni humane creature ꝓpter deū: siue regi q̄li pcellēti: siue ducibz tanq̄ ab eo missis ad vīdictā malefactorū: laudē ℣o bonorū

Quia sic est vo l. iii. lūtas dei vt bene facientes obmutescere faciatis ignorantiū hoīm ignorantiā. Quasi liberi et nō quasi velamen habentes malicie libertatē sed sicut serui dei. Tu aūt In euāge. ā Dū venerit ps. Būd⁹.

℣ Dñica. v. Sabbato ad ℣ā. Alla. ps. Būdictus. ⁊ c. cp. Christus resurgēs ex mortuis. ℣. Mane nobiscū. In euāg. ā Ille me cla. ps. Mag. ℣ꝝ

Deus a quo bona cūcta pcedūt largire supplicibz tuis: vt cogitem⁹ te inspirante que recta sūt: et te gubernāte eadē faciam⁹ Per dñm. Memoria vt ℣ Ad mat. Inuit ⁊ c vt ℣ In not. ā. Alla. ℣. Dñs regit ps. Dñi est terra. Judica. ℣. Resurrexit dominus ⁊ c. ℣ Sedm ioannem.

In illo tpe Dixit ihesus discipulis suis Amen amen dico vobis: si qđ petieritis patrē in noīe meo: dabit vobis. Usq̄ modo nō petistis quicq̄ i nomine meo. Et rel. ℣ mei venerabede pbiteri. Lcō. i.

Discipuli quidē dñi fratres carissimi non petierūt eatenus quicq̄ i nomine saluatoris: q̄ dū ipm saluatorē visibili pselētia ꝓplecterētur: minus ad inuisibilia salutis dona mentis intuitū erexerunt. ℣. Narrabo nomen. lcō. ii.

PEtite inquit dñs ⁊ accipietis: vt gaudium vestrum sit plenum. Ozo quippe sensus est. Petite vt gaudiū vestrum sit plenū et accipietis. Plenū ergo gaudiū ppetuā pacē appellat. Aliquādo vo carnales carnalia petūt: ⁊ ideo a dño non exaudiūtur. Aliquando etiā boni bona petūt: sed illoz mala merita p quibz petūt eis obstitūt ne exaudiātur. ⁊ tñ licet ali nō mereātur accipe p qbz petimus: nobis pro affectu caritatis merces retribuet ℟: In ecclesiis' leō. iii.

ALiquādo vero sci sācta petūt: sed qz rogū petitio i plenti nō ipletur: restat vt i futuro ipleatur Aliquādo etiā sancti i oōne ⁊traria aiē sue ignoranter petunt: occulto tñ iudicio nō ad volūtatē sz ad salutē exaudiuntur. Multo eni salubrius est exaudiri ad salutē: q̄ ad voluntatē ℣. Hymnū can. ō. Surrexit dñs vē. In laud. ps. Dñs regnā. ⁊ c̄ In euāge. ā. Alqz modo nō petistis q̄ p in nōe meo petite et accipiet all'. p. Bñd' oz De' a q̄. Ad hozas vt s cū ozōe dñicali Advs i euāg. ā Petite ⁊ accipiet vt gaudiū vestrū plenū sit: ipe eni pr amat vos qz vos me amastis ⁊ credidistis all'. p Wg. oz vt s. Si fest ii. vl iii. i rogationibz festū aliqō euē. siue dupl' siue simpl' qō alio tēpore eēt ix. l' totū fiat de festo cū missa post terciā. psl vi. vo fiat pcel. ⁊ missa de ieiunio. Si vo festū qō p fest. iii. l': tñ hēt sic euē. tñ meō. ide fiat ℂ Fest. ii. inuitato. ⁊ c̄ vt s, In no. ā All' p: Dñs illuiatio. ps Ad te dñe cl. p: Affertez ō Resur

OCes honora rerit: si te fraternitatē diligite: deū timete regē honorificate Serui subdīti estote i oi timore dñis nō tātū bonis ⁊ modestis: sed etiā

HEc est eni discolis gra si pr opter cōsciētiam sustinet quis tristitiam patiens inuste: Que eni est gratia si peccantes

colaphizati fuerit? Sed si buffacientes patienter sustinetis: hec est gratia apud deum. Tu autem. Leō. iii

In hoc enim vocati estis quia & christus passus est pro nobis vobis relinquens exemplū: vt sequamini vestigia eius Qui peccatū non fecit nec inuenta est dolus in ore eius. Tu. In etiā. Ipse enim pater amat vos quia vos me amastis & credidistis ab eo. ℣ Benedictus. Oro dominicalis. Ad horas vt & cū oratione dominicali Ad vesperas. Ant. Ista. ℣s Dilexi &c. ℣ Fer. iii cātet de dominica nisi impediat festum vt dicitur: & tūc cātetur de dominica die lune precedenti: licieri vel set cōpetenter. Ad vs. Ant. Ista. ℣s Letat⁹ sū &c

Exiui a patre & veni in mundū: iterum relinquo mundū & vado ad patrem alleluia alleluia. ℣ Mag. In vigilia ascensionis si festum duplex vel quod alias pro festo simplici: ix. lec. haberet euenerit fiat de festo & memoria de vigilia & post iii. fiat missa de scō: & post. ix. fiat processio: & missa de vigilia Si festum quod pro festo iii lect. in illa vigilia euenerit memoria tm fiat de scō ¶ Si die ascensionis festum duplex siue simplex. ix lec. euenerit differat in crastinum & post vs in die ascē. fiat memoria de sancto: & in illo crastino tm fiat mem de ascē. Si vero festum tm. iii. lect. in die euenerit nec etiā de eo fiat mem. Si infra octa. ascē. festum iii. lec. tm euenerit: mem tm fiet de scō et etiā die octa. fiet mem. Si festum quod dicat: ix. lec. infra octa. euenerit totum fiat de festo: etiā in dnica & mes. de ascē. etiā tā in prmis vesperis qm in sequentibus de scō dicātur ānē & ℣. psal. de ascē. ℣ Viri galilei &c. vsq; ad cū. quo erit de festo. ix. lect. sicuti infra octa. natiui. domini dicitur ānē & ℣ de nati. ¶ Si cū principiū. vsq; ad cap. de festo. ix. lec. Eodem mō etiā fiat in festis apostolorum philippi & iacobi: sci iohis Euangelistę: & sci thome: licet sint duplicia si infra dictas octa. cadunt Et si infra di

etas occ. hmõi festa euene
rit tũc dicãt Vi. ãe ℣ psal
mi qñ de alcẽsione dicit q̃
nõ fuerit p̃ri dicta: ita qõ
ola dicãt si fieri võt. Octa
no võ die totũ fiat de alcẽ=
sione siue duplex fest̃ siue
simplex ix: lec: euenerit ℣ dic
erat fest̃ i crastinũ: ita ta
mẽ q̃ vespe ẽpo die octa. di
cãt de scõ: sicut diceret̃ si
tale fest̃ i crastio q̃tigerit
put ifra nota. Accepit ta=
mẽ fest̃ sãcti ỽdalmi qõ
nõ differt̃ si sic euenerit: q̃
sic euenicte ãticipet̃ seruã
tum octauaz: ℣ fiũt die mer
curii p̃cedẽte. et i p̃mis ve=
spis dicãt de scõ vdalo. ãe
In vdalli laudibz sup psal
mos feriales ℣ fiat meõria
de octa. Ite ifra octa. alcẽ
sionis quãdo fit de festo no
uẽ lectionũ. Innutatoriũ.
Exultet i dño ℣c. etiã de
contẽto oze: nisi duplex fu
erit eius festũ ℣c. dias alle=
luiatice. In lectionibus vespe
eis ã **Viri galilei.** ℣. **Dixit**
dominus domino meo ℣c.
In dominica vero cu ... ...
festo nouẽ lectionũ: dicãt
meõria de alcẽsi. in matu=
℣ lectionibus vesperis cũ ãia
Cũ venerit paracletꝰ. Hec
locut' cũ. ℣ ozõne. **Omps.**
lẽpiterne deus: q̃ qualit de
alcensione sunt. ¶ Item
si festũ fiat i dñica: expli
tio dñicalis legẽdi die lu=
ne cũ ãis ℣ ps ad vesperas
spectãtibus scriz de alcẽsio
ne. ℣ cap. **Estote.** ℣ ozõne.
Ops lẽpiterne deꝰ ad ma
tu. ℣ ad vesperas: ℣ i secũdis
vesperis de scõ: erit sup psal
mos. ã **Viri galilei** ℣. **Di**
xit dñs. Dñ aũt de dñica
agit cp̃ **Estote.** ℣ dicit ad
matu. ℣ ad vs. Cap. autẽ
Primũ quidẽ ℣c. ad alias
horas cũ ozõne. **Cõcede.**
¶ Si festũ duplex vi qui.
ix. lec i crastī. octa. alcẽsio
nis euenerit: de eo fiet et
meõria de alcẽsione cũ ã ℣
ozõne dñicali ad matutinas
℣ ad missã ad vesperas. Si fes
tũ sit duplex tũc i p̃mis vesp
pis de scõ dicãt ãc de festo
duplici cũ psalmis ferialis
alibz: ℣ meõria d octava al
cẽsionis. Si festũ sit simplex
quali. ix. lect. incipiãt de

ctā ad eccl̄. et lequat̄ memoria ō octaua ascenciōis. Erūt lcōis vesp̄is de festo duplici dicūt sup̄ psalmos feriales ār de laud. Et i festo simplici nouē lec. ā allatā ea. Si vō festū triū lec. ibi dē euenerit dicat de dñica: ⁊ fiat mēoria de festo: ⁊ mēoria de ascēciōe vt p̄dictū est Itē mēorie q̄ fient de festo triū lec. ikta oct. ascēciōis: et i matu. ⁊ i vesp̄is die veneris: ⁊ matu. die sabbati p̄ octa. cum eisdem ārs fient: quibus tempore paschali. ¶ In vigilia ascenciōis ad matu. inuita. Alla. p. Venite. hy⁹. Aurora. In no. ā Alla. ps. Dixit iliplēs. ps Exaudi de⁹ oōnē meā ⁊ ne delspe. p̄ Miserere mei de⁹ q̄m ⁊cul. ℣ Resurrexit do.

IN illo ꝺcꝺ ꝛohēꝛ. tēpore: Sublenaā ie⁹ sus ocḱis i celū: dixit Pat̄: venit hora clarifica filiū tuum: vt filiꝰ tuꝰ clarificet te Et ℣. Omel. bti augustini

GLorificatū epi. L. i Qa pē filiū lcōꝛ formā serui quā pater sulcitauit a mortuis ⁊ ad suā dexterā collocauit res ipa indicat: ⁊ nullus ābigit xp̄ianus. Sꝛ q̄m nō tm̄ dixit pater clarifica filium tuū: sed addidit etiā vt filiꝰ tuꝰ clarificet te ℟. Cantate deo. L. ij

MErito querit quō patrē clarificauerit filiꝰ cū sempiterna claritas patris nec diminuta fuerit in forma hūana: nec augeri p̄t̄uerit i sua perfectione diuina? Sed in seipsa claritas p̄tis nec augeri nec minui potest. ℟ Bonum est.

HOc aūt q⁹ p̄ euā L. iij geliū xp̄i factū est: vt filiū pē innotescerēt gentibus: p̄fecto patrē gloꝛificauit ⁊ filiꝰ Si aūt tm̄modo mortuus fuisset filiꝰ nec resurrexisset: p̄culdubio nec a pē clarificatus esset nec p̄tem clarificasset Nūc aūt resurrectiōe clarificatus a pē: resurrectiōis sue p̄dicatione clarificat patrē. ℟. Dicāt nūc. Nō dicit. p Te deū. ℣ Surrexit dñs vere In laud. ān Alla. ps Dñs reg. et cet̄s. Capitulū.

pd

Multitudis credentium erat cor vnū: et aia vna nec quisq̄ eorum que possidebat aliquid suum esse dicebat: sz erant illis oia cōia hy' Sermone blādo. ℟' Surrexit dñs de sepulchro In cuā. ā Clarifica me pater apd temetipm claritate quā habui priusq̄ mūd' fieret alla. ps Benedictus. ant

Resta hs omps pk: vt nre mentl intētio quo solēnitatl vēture gl'ie actor igrell' est semp intendat: et quo fide pgit querela tione queniat. Per eūdem Mco. non addā nisi forte eueneri ō lācto aliquo Et si de letō forte ageret: tm si et mco. de ascēsi. qz nō cōit ampli' dicende mco. de resurrectiōe. nec ō dña: nec de oibus lctis. Ad ho. vt̄. cū ozōe dñicali. rē ℣ In vigilia ascēsionis. Ad ves. ān

Vado parare vobis locū et iterū veniam ad vos alla et gaudebit cor vestrum alla alla. ps Nisi dominus. ān Rogabo patrem meum et alium paraclitum dabit vobis alla. ℟ Vti oēs ān. Nisi ego abiero paraclitus nō veniet dū assumpt' fuero mittā vobis al. ℟ Deprex. ā Ēūtes i mūdū vniuersū pdicate euangeliū oi creature alla: q̄ crediderit et baptizat' fuerit salu' erit: alla q̄ vo nō crediderit cōdēnabit alla. ℟ De pfūdis ān. Illi aūt pfecti pdicauerunt vbiq̄ dño cooperāte et sermonē cōfirmante sequentibus signis alla al. ps Dñe non est exaltatū. cap

Primū q̄dē sermonē feci de oib̄ o theophile: q̄ cepit iesus facere et docere vsq̄ in diē qua ēcipiēs aplis per spm̄ sanctū quos elegit assumptus est. ℣ Omnis pulchritu. ℟' Nisi ego. hym.

Aeterne rex altissime redemptor et fidelium quo mors soluta deperit datur triūphus gē Scādēs tribunal dextere patris potestas oīs collata est iesu cui litus que non erat hūanit' Ut trina rex machina celestium terrestriū et iferno rū cōdita flectat genu iam

subdita. ℣ remũt videtes angeli verlam vicẽ mortalitũ culpa caro purgat caro regnat deus dei caro. ℣ u xpe nostrũ gaudiũ manẽs olympo pditũ mũdi regis qui fabricã mũdana vicẽs gaudia. ℣ inc te pcãtes ꝯs ignosce culpis oibꝰ ⁊ corda surcũ subleuas ad te supna gña. ℣t cũ rubente cepet clarere nube iudicis penas repellas debitas reddas coronas ꝑditas. ℣u esto nostrũ gaudiũ q̃ es futurꝰ pzemiũ sit nra in te glia ꝑ cuncta semp secula. ℣ kia tibi dñe qui scandis supza sydera cũ patre ⁊ sancto spũ in sempiterna scla Amẽ. ℣l duo vlꝰ subiũgant ad ocs hym. quoꝝ metro ꝙuenit: vlꝙ ad vs. i vigilia pẽthe. etiã si de sctis agat: sal no ꝙ si feria. vl. i crastino octa. dicat de dñica: tũc dicet Vsus. ℣ kia tibi dñe q̃ natꝰ es. ⁊c. ℟. Ascẽdẽs xps in altũ. ℣ captiuã duxit captiuitatẽ allã. ℣n euangelio an Pater manifestaui nomẽ tuũ hoibus quos dedisti mi chi nũc autẽ ꝑ eis rogo nõ ꝑ mũdo q̃ ad te vado alla ps. ℣ngt Oco. ℣ꝛesta ꝙs ops pater. ℣ũdicam⁹ dñã sicut i die pasche ad vesꝑ. Nulla fiet memo. nil: de festo duplici si forte euenerit in hac vigilia. ℣d ꝯpleto. ã Alla. vt s. in octa pasche. ꝓs ℭũ invocarẽ. ⁊c. ℭpm ℭu in nobis. ℣ꝛ. Jesu saluatoꝛ ⁊c. ℭu esto. ℭlia tibi dñe q̃ scãdis supza. ℣. Ascẽdit deus in iubilatiõe ℭt dñs i voce tube alla. ℟. Alla ascẽdens xps in altũ captiuã duxit captiuitatẽ alla alla. ꝓ ℕũc dimittis. ℣yzicl. ⁊c. ℣oc mõ dicat ꝯpleto. vsꝙ ad vigt. pẽthe. de ꝙbꝰ fit seruitiũ excepto q̃ ꝙn fit plenũ seruitiũ de dña dicet i fine hymni. ℭlia tibi dñe q̃ natꝰ es post vsũ ℭu esto. ℣d mattu. Jnu. Alla xpꝰ ascẽdẽs i celũ ℣eite adorẽmꝰ, alla ℍymnũ ꝑ ℣eite. ℣ꝛ ℍ canamus glie hymni noui nũc ꝓlonet xps nouo cũ tramite ad pẽs ascẽdit thronũ. ℍ pli tũc mystico

Multitudis credẽtium erat cor vnũ ⁊ aia vna nec quisq̃ eorum que possidebat aliquid suum esse dicebat: ⁊ erant illis oia cõia hy⁹ Sermone blãdo. ℟⁹. Surrexit dñs de sepulchro In cuã. ã Clarifica me pater apũd temetipm claritate quã habui priusq̃ mũd⁹ fieret alla. ℣ Benedictus. ap

Reliqua hꝰ omps pk: vt nke mentl intẽtio quo solẽnitatl vẽture gloꝛus auctor ingressꝰ est semp intendat: ⁊ quo fide pgit querela tione queniat. Per eũdem Mẽo. non addat nisi forte eueniẽt ꝺ sãcto aliquo Et si de sctõ forte ageret: tm fiet mẽo. de ascẽsi. qz nõ sũt ampli⁹ dicende mẽo. de resurrectiõe. nec ꝺ dña: nec de oibus sctis. Ad ho. vtꝫ. cũ orõe dñicali. ⁊ẽ ℣ In vigilia ascẽsionis. Ad vẽs. ãn

Vado parare vobis locũ et iterũ veniam ad vos alla et gaudebit cor vestrum alla alla. ℣ Nisi dominus. ãn Rogabo patrem meum ⁊ alium paraclitum dabit vobis alla. ℣ Vti oẽs ãn. Nisi ego abiero paraclitus nõ veniet dũ assumptꝰ fuero mittã vobis ak. ℣ Deprex. à Eũtes i mũdũ vniuersũ ꝓdicate euangeliũ oi creature alla: q̃ crediderit ⁊ baptizatꝰ fuerit saluꝰ erit: alla q̃ vo nõ crediderit cõdẽnabit alla. ℣ De pcũdis ãn. Illi aũt pfecti ꝓdicauerunt vbiq̃ dño cooperãte ⁊ sermonẽ cõfirmante seq̃ntibus signis alla ak. ℣ Dñe non est exaltatũ, cuꝫ Rimũ q̃ dẽ sermonez fecì de oibꝫ o theophile: q̃ cepit ihsꝰ facere ⁊ docere vsq̃ in diẽ qua ꝑcipiẽs aplis per spm̃ sanctũ quos elegit assumptus est. ℟ Omis pulchritu. ℣⁹ Nisi ego. Hym.

Aterne rex altissime redemptor et fidelis quo mozs soluta deperit datur triũphus gẽe Scãdes tribunal dextere patris potestas diꝫ collata est iesu celitus que non erat hũanitꝰ Ut trina rex machina celestium terrestriũ et iferorũ cõdita flectat genu iam

subdita. ℣ Remittuntur debetes angeli verba vice mortalium culpa caro purgat carnem regnat deus dei caro. ℣ Ut xpe nostrum gaudium manes olympo positum mundi regis qui fabricam mundana vices gaudia. ℣ Hinc te petimus ignosce culpis oibꝰ et corda eorum subleua ad te superna gemas. ℣ Ut cum rubente cepere clarere nube iudicis penas repellas debitas reddas coronas proditas. ℣ Tu esto nostrum gaudium q̄ es futurꝰ premium sit nra in te gloria per cuncta semper secula. ℣ Gloria tibi dñe qui scandis superia cum patre et sancto spū in sempiterna secla Amē. Hi duo vꝰ subiungant ad oēs hym. quos metro finiunt: vsq; ad vꝫ. i vigilia pēthe. etiā si de festis agat: secus q̄ si feria. vl. i crastino octa. dicat de dñica: tūc dicet Vsus. Gloria tibi dñe q̄ natꝰ es. ℟. Ascēdēs xps in altū. Captiuam duxit captiuitatē aliā. ℣ In euangelio an Pater manifestaui nomē tuū hoibus quos dedisti mihi nūc autē p eis rogo nō p mundo q̄ ad te vado alleꝰ ps. Dñs Dño. Pausa q̄s ospater. Finitam dñica sicut i die pasche ad vesp. Nulla fiet memo. nisi de festo, duplici forte euenerit in hac vigilia. Ad xpleto. ā Alleꝰ. vt ꝫ. in octa pasche. ps Cū inuocarē. ℟. Kyrie Tu in nobis. Hyꝫ. Iesu salutatoz ℟. Tu esto. Gloria tibi dñe q̄ scādis supza. ℣. Ascēdit deus in iubilatiōe Et dñs i voce tube alleꝰ. ℣. Alleꝰ ascēdens xps in altū alleꝰ captiuam duxit captiuitatē alleꝰ alleꝰ. ℣ Nūc dimittis. Kyrie. ℟. Hoc mō dicat xpleto. vsq; ad vigi. pēthe. de q̄rum fit seruitiū excepto q̄ q̄libet plenū seruitiū de dñica dicet i fine hymni. Gloria tibi dñe q̄ natꝰ es post vltū Tu esto. Ad matutinū. Inuitatoriū Alleꝰ xpz ascēdēte i celū Veite adoremꝰ, alleꝰ Hymnū p Veite. hymnū canamus glie hymnū nouū nūc plonet xps nouo cū tramite ad pīs ascēdit thronū. Hymnū tūc mystico

in monte stantes crismatis cū matre clara virgine ihesu videbātgliam. Quos alloquētis angli q̄d astra stātes cernitis saluator hic est īq̄unt ihesus triūpho nobili. Sicq̄ venturū asserunt quēadmodū hūc viderant cūma polozū culmina scādere ihesū splēdida. Da nobis illuc sedula deuotione tēdere quo te sedens cū pce in arce regni credim⁹. Tu esto. Gloria tibi dñe. In no

Exaltata est ctur. ā. magnificentia tua super celos de⁹ alla. ps. Dñe dñs nr. An Dñs in templo scto suo dñs in celo alla. ℣. In dño cō. ā. A summo celo egressio eius et occursus eius alla. ps. Celi enarrāt ℣. Attendens xps. Sedm

In illo tpe (marcū. Recūbētib⁹ vndecim discipulis: apparuit illis ihesus et exprobrauit incredulitatē illoz: et duriciā cordis q̄z his q̄ viderant eū resurrexisse a mortuis nō crediderāt. Et reliq̄. Omel. hezigregoo. papę. Lec. i.

Quod resurrectionē dñicā discipli tarde crediderūt: non tā illoz infirmitas q̄m nra vt ita dicā futura firmitas fuit. Ihs nāq̄ resurrectio illius: illis dubitantib⁹ p multa argumēta mōstrata est Que dū nos legētes agnoscim⁹ q̄d aliud q̄m de illoz dubitatiōe solidamur. ℟ Post passionē suā p dies q̄dragita apparēs eis: loquēs de regno dei alla Et vidētib⁹ illis eleuat⁹ est alla: ⁊ nubes suscepit eū ab oculis coz alla ℣. Et cōuescens pcepit eis ab hierosolymis ne discederēt sed expectarent pmissionē

Admonuandā q̄q̄ veritatē dñice resurrectiōis: notandū nobis est: q̄d lucas referat dicēs. Cōuescēs pcepit eis ab hierosolimis ne discederēt. Et post pauca: vidētib⁹ illis eleuat⁹ est: ⁊ nubes suscepit eū ab oculis eorū. Notate verba: signate mysteria. Cōuescēs eleuatus est Comedit ⁊ accēdit: vt videl⁊ p effectū comestio

uis veritas patesceret carnis. ℣. Dis pulchritudo dñi exaltata est sup sydera species eius in nubib⁹ celi. Et nomē eius in eternū p manet alla. ℣. Hic versus sequēs dicit ad ꝓmas vš tñ. ℟. Nisi ego abiero paracli tus nō veniet dū assūptus fuero mittā vobis eum Et nomē. ℣. Hic ℟lus sequēs sp ad matu. ⁊ ad ꝓcessionē dicēt. ℟ A cūmo celo egressio ei⁹ ⁊ occursus eius vsq; ad cūmū eius. Et no. Le. iii.

MArcus vero pulcꝫ ce lū dñs alcēderet: eū de cordis atq; infidelitatis duricia increpasse discipulos ⁊ mēorat. Qua in re dd aliud cōsideran dū est: nisi q; idcirco dñs tunc discipulos increpauit cū eos corporaliter relict. Ut ℟ba q̄ recedēs diceret: in corde audiētiū arti⁹ imꝑssa remanerēt. ℣. Nō turbet cor ve strū ego vado ad patrē ⁊ dū assūpt⁹ fuero a vobis mittā vobis alla. Spūs ℟ltus ⁊ gaudebit cor vēm alla. ℟ Ego rogabo patrē ⁊ alium paraclitū dabit vobis Spiritū. Gkia. Alla. ℣. Te deū ℟. Alcēdit de⁹ in iubilatione. In laudibus ān.

VIri galilei qd aspicis in celū hic ihesus q assūptus est a vobis i celū sic veniet alla. ps. Dñs reg. ān. Cū q; intuerent in celū euntē illū dixerūt alla. ps. Jubilate. ān. Elevatis manib⁹ ferebat i celū ⁊ bñdixit eis alla. ps Deus de⁹ me⁹. ān Exaltate regē regū ⁊ hymnū dicite deo alla. ps. Bñdicite. ā Videntib⁹ illis elevatus est ⁊ nubes suscepit eū in celo alla. ℣ Laudate Dm. Primū q̄dez. Hy⁹.

IEsu nra redēptio amoret desideriū deus cretor oim homo in fine tē por. Que te vicit clementia vt ferres nra crimia crudelem mortem patiens vt nos a morte tolleres Infernī claustra penetrās tuos captiuos redimēs victor triumpho nobili ad dextrā pris residēs Iā pate rogat pietas vt mala nra superes parcēdo ⁊ voti ℟potes nos

tuo vultū saties Quū eīo
Gl̄ia tibi dñe. ℣. Eleuata
est magnificētia tua. Su-
per celos de⁹ allā. In euā.
ām Ascendo ad patrē meū
et patrē vestrū deū meū et
deū vr̄m alla. ℘s Būdict⁹

ONcede q̄s Oratio
oīps deus: vt qui ho-
dierna die vnigenitū tuum
redemptorez nr̄m ad celos
ascendisse credim⁹: ipi quo
q̄ mente in celestibus habi
tem⁹. Per eundē. Ad. i ā
Viri galilei. ℘ De⁹ in noie
℘s Beati imaculati. ℘ Re-
tribue. ℘s Quicūq vult
ꝛc. sub vna ā ℟. Jesu xp̄e
cū alla. ℣ Qui scandis su-
pra sydera miserere nobis
allā. Gl̄ia. Jesu xp̄e. ℟ Ex
urge dñe. ꝛc. que ad primā
ptinēt. Ad. vi. ām Cūq in-
tuerēt. ℘s Legē pone. cp̄m
Primū q̄dē. ℟ Ascendēs
x̄ps in altū alla allā. ℣ Ca
ptiuā duxit captiuitatē al-
leluya alla. Gl̄ia. Ascēdēs
℣ Ascēdit de⁹ in iubilati.
Dēo. Cōcede. Ad. vi. ām.
Eleuasti manū. ℘s. Dexerit

Capitulum

ET conuescens p̄cepit
eis ab hierosolimis ne
discederēt sed expectarent
promissionē patris quē au
distis inquit per os meū ℣
Ascendit deus in iubilatio
ne allā alla. ℣. Et dñs in vo
ce tube. Alla allā. Gl̄ia. A
scendit. ℣ Ascēdo ad patrē
Oratio. Concede. Ad. ix.
ām. Videtib⁹. ℣ Mirabilis

VIri galilei q̄d cp̄m
statis aspicientes in ce
lū hic iesus qui assūpt⁹ est a
vobis in celū sic veniet quē
admodū vidistis eū euntē
in celū. ℟ Ascendo ad pa-
trē meū z patrē vr̄m. Alla
allā. ℣ Deū meū z deū vr̄z
allā alla. Gl̄ia. Ascēdo. ℣.
Eleuata est. Dēo. Cōcede
Ad vs. ante de lau. cū psal.
dñica lib⁹. cp̄z. Primū q̄dē
℟. Non relinquā vos. ℣
Nisi ego. Glozia pa. Allā.
quere istud in seria. iii
sequente. Hymnus. Eter
ne rex altissime. ℣. Ascen-
dens x̄ps in altū. In euā-
gelio. O rex glozie dñe
virtutū qui triūphator ho
die super oēs celos ascēdis

filie vt reliquas nos orpha
nos ꝛ mitte promissū patris
in nos spiritū veritatis alla
ꝓs Magnificat. or. Cōcede
fec vi. ad matut. inuita.
Ascēdit xps in altū. Alla. ꝓ
Venite. Hym Hymnū ca
namus. In noc. ā Exalta=
re dñe in virtute tua cātabi
mus et psallemus alla. ꝓs
Domine i virtute. ān Ex=
altabo te dñe quoniam su=
scepisti me alla. ꝓs. Jbm. ā
Ascēdit deus i iubilatiōe et
dñs in voce tube al. ꝓ Oēs
gētes. ℣ Ascēdēs xps i altū

PRimū quidē ser L. i
monē feci de oībus o
theophile que cepit ihesus fa
cere et docere vsq; in diem
qua ꝑcipiens apīis per spīm
sctm quos elegit assūpt⁹ est
Quibus et ꝓbuit seipm vi=
uū post passionē suā in mul
tis argumētis p dies q̄dra=
ginta apparēs eis ⁊ loquēs
de regno dei. ℟ Ite i orbē
vniuersū et predicate dicē=
tes alla. Qui crediderit et
baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit
alla alla alla. ℣ Signa au
tem eos qui crediderit hec
sequentur in nomine meo
demonia eicient linguis lo
quētur nouis. Et ꝗ cre. ſ. ii

ET conuescens ꝑcepit
eis ab hierosolimis ne
discederēt: sed expectarēt
promissionē patris quā au
distis inq̄t per os meū. Q;
iohannes quidem baptiza=
uit aqua: vos autē baptiza
bimini spiritu sancto: non
post multos hos dies. ℣.
Temp⁹ est vt reuertar ad
eum qui misit me domin⁹
nolite contristari: nec turbe
tur coꝛ vestrū Rogo pro vo
bis patrē vt ipse vos custo
diat alleluya alleluya. ℣.
Pacem meā do vobis: pa=
cem relinquo vobis. Rogo
pro vobis patrem L. iii

IGitur qui cōuenerāt:
interrogabāt eum di=
centes: Domine si in tem=
poꝛe hoc restitues regnum
israel? Dixit autē eis Non
est vestrum nosse tempoꝛa
vel momenta: que pater po
suit in sua potestate. sed ac
cipietis virtutem superue
niētis spiritus sācti i vos ⁊
eritis michi testes i hieruſa

lem et in omni iudea ⁊ samaria: et vsq; ad vltimū terre Et cū hoc dixisset vidētib⁹ illis eleuat⁹ est: ⁊ nubes suscepit eum ab ocḱis eoꝝ. ℟ Ascēdēs xp̄s i altū alla: captiuā duxit captiuitatē De dit dona hoibus. Alleluya alla. ℣ Ascēdit deus in iubilatione et dn̄s in voce tube Dedit. Glā patri Alla. ℘s Te deū. ℣ Ascēdit deus in iubilatione In laud. ā Viri galilei. ℘s Dn̄s regnauit et ceteri psalmi sub hac ā. cap̄ Pzimū quidē. hym. Jesu nostra redēptio. ℣ Eleuata est. In euāge. ān. Dn̄s quidem ihesus postq̄ locut⁹ est eis ascendit in celū et sedet a dextris dei alla ℘ Vñ dictus. oꝝ Cōcede q̄sum⁹ Ad pzimā hec sola aña. ān Cūq; ituerēt. psal. vtš ℟ Jesu xp̄e. ā vtš. Ad iii. et ad alias horas ān sequētes de lau. ⁊ ceta vtš. Ad vš. ā Viri galilei. ℘s Dixit dn̄s. Et ceti psalmi dn̄icales sub hac ā. cap̄ Pzimū quidem hy⁹. Eterne rex altissime ℣. Ascendens xp̄s i altum In euāg. ān Rogauit pater meus. ℘s Mgt. oꝝ Concede q̄sum⁹ ¶ Sabbato ad matu. inuita. Ascēdēs xp̄s in altū. ℘ Venite. Hymn⁹ Hymnū ca. In no. ān Exaltare super celos de⁹ alla et sup omnē terrā gl̄ia tua alla. ℘s Miserere mei de⁹ miserere mei. ān Non turbetur coꝝ vestrum alla ego vado ad patrē alla. ℘s Cā tate. i. ā Nimis exaltat⁹ es alla super omnes deos aleluya. ℘ Dn̄s regnauit exultet. ℣ Ascēdēs xp̄s i altū

Q Vnq; in Le. pmā tuerētur in celum eū tem illū: ecce duo viri astiterunt iuxta illos i vestib⁹ albis: qui ⁊ dixerūt Viri galilei q̄d statis aspicientes i celum Hic ihesus q̄ assumptus est a vobis in celū: sic veniet quēadmodū vidistis eū euntem i celū. ℟ Ponis nubē ascensum tuū domine Qui ambulas sup pennas vētorum alla. ℣ Qui facis angelos tuos spiritus: et ministros tuos ignē vrentem Qui ābulas. Lctō scdā

Tunc reuerti sunt hie rosolymã a monte q̃ vocatur oliueti: qui est iux ta ciuitatem hierusalẽ sab bati habẽs iter. Et cum in troisset cenaculũ: ascẽderẽt vbi manebãt petrus ⁊ iohã nes: iacob⁹ et andreas: phi lipp⁹ et thomas: Bartholo meus ⁊ matheus: iacob⁹ al phei et symõ zelotes: et iu das iacobi Hi oñs erãt pse uerãtes vnanimiter i oratione cũ mulieribus ⁊ maria matre iesu ⁊ fratribz ei⁹ ℟. Exaltare dñe alla. Ja vir tute tua alla. ℣. Cantabi mus et psallem⁹. Ja virtu te tua alla

Le. iii

Et dum ꝙplerẽt dies pẽthecostes: erant omẽs pariter i eodem loco Et factus est repẽte de celo son⁹ tanq̃ aduenientis spiritus vehemẽtis: et repleuit to tam domũ vbi erãt sedẽtes Et apparuerũt illis dispar tite lingue tanq̃ ignis sedit q̃ supza singulos eorũ spi ritus sanct⁹. Et repleti sũt oẽs spiritu sancto: et cepe runt loq̃ variis linguis pur spiritus sanctus dabat eloqui illis Tu. ℟. Si eni nõ abiero paraclit⁹ nõ veniet ad vos: si autẽ abiero: mit tam eũ ad vos cũ aũt vene rit ille docebit vos oẽz veri tatem alla. ℣. Non eni lo quetur a semetipso: sed q̃ cunq̃ audiet loq̃tur et qua ventura sunt annunciabit vobis Cũ autẽ venerit il. Gloria. Alla. In laudib⁹ ãn. Viri galilei q̃d admira mini aspiciẽtes. ℣. Dñs re gnauit. Cetera vsq̃ter. vi In cena ã Nisi ego abiero. ℣. Benedictus dominus. or Concede quesum⁹. Ad ho ras vt supza i die pcedenti

Dominica infra octauas ascensionis. Sabbato ad vesperas ã. Viri galilei q̃d admiramini aspiciẽ. Et ce tere ãe sequentes cum psal mis dñicalibus. Capitulũ. Primum quidem sermonẽ Hymnus Eterne rex altis sime. ℣. Ascendens christ⁹ in altum. In euãgelio. ãn Euntes in mũdum vniuer sus. ℣. Magt. or Concede

Ad matutinas. In nocturnis

Alla. Ym ascēdēte. ℣. Me
nite. hy⁹ Hymnum ca. In
no. ān Eleuata ē. ps Dñe
dñs nr. ān Dñs in tēplo. ℣
In dño confido. ℟ A cūmo
ps. Celi enar. ℣ Ascēdens
ꝯs in altū. Sēm iohānē

IN illo tpe: Dixit iesꝰ
discipulꝭ suis Cū vene
erit paracl⁹ quē ego mittā
vobis a pē spūs veritatis
quia pē procedit: ille testi=
moniū phibebit de me Et ꝝ
Omelia bede phēt.

BEne aūt dñs ipz l.
spūs a se mittit ⁊ a pa
tre procedere phibet: nō q̄ ali
ter procedat a pē: et aliter
a filio: vel aliter mittatur
a filio et alit a pē sz q̄ ipla
missio processio est: ⁊ ipa proc
sio missio. Neq; enī diuer=
sitas est procētis vel mittē
tis ꝺbz vna ē essētia parq;
deitas. Eta sicut i die ascē

ONon enī sionis. l. ū
minoz ē ille q̄ procedit
illo a q̄ procedit: neq; minoz
est ille q̄ mittit: illo a q̄ mit=
titur q̄ qꝺ est pē hoc est fili
us: hoc est ⁊ spūs scūs Qz
enī ābox spūs ē coetern⁹ ⁊
cōsubstātialis: sicut procedit
a patre ita ⁊ a filio: et sicut
mittit a filio: mittit ⁊ a pē

VEnit etiā a seipo l. ui
dē spūs: q̄ verꝰ est deꝰ
sicut apls ait. Hec oīa opz
retur vnꝰ atq; idē spūs: di
uidens singulis prout vult
Aduenies aūt spūs testimo=
niū de dño: q̄ discipulozꝫ
cozdibz aspirās oīa que de
illo erāt sciēda moztalibus
clara illis luce reuelauit. ℣.
Te deum. ℣ Ascēdit deus
in iu. In laud. ān Viri ga=
lilei. ps Dñs regnauit. ān.
Cūq; ituerentur. ps Jubi

Elate. et c. Capitulū.

SIote pzudētes ⁊ vi=
giliate i oꝛōnibus: ante oīa
aūt mutuā i vobilmetipis
caritatē ꝛtinuā habētes: q̄
caritas operit multitudinē
pctōꝝ. hyꝰ Jesu nostra re=
dēptio. ℣ Eleuata. In euā
ge. ℟ Cū venerit paracl⁹
quē ego mittā vobis spūs ve
rita q̄ a pē pcedit ille testi=
moniū phibebit de me al. ℣

OBenedictus. Oꝛ
Mps sēpiterne deus
fac nos tibi sēꝑ ⁊ deuotā ge

ere voluntatē et maiestati tue syncero corde seruire. Per dō. Cete. vt i die. Ad pmā ⁊ ad alias horas sicut i die alcēcōis cū orōne. Lō cede. Ad vs ah. Viri gali. ⁊ cete ahe sequentes cū psal. dñicalib⁹. Lōz. Eſtote pru dētes. Hy⁹. Eterne rex al. ℟ Alcēdēs xp̄s In euāge. ah. Hec locutus fuz vobis vt cū venerit hora eoz̄ re= miniscamini q̄ ego dixi vo bis alla. ps. Magt. Dño Ops lēpitēne de⁹. Lete. si cut i die: pter Kyrie. ¶ Fe ria. ii. ⁊. iii. sicut supra i fe= ria. vi. ⁊ i sabbō. nisi ipedi at p aliqō fe. q̄tigēs i feria vi. vel in sabbato: ⁊ tūc i fe ria. ii. et. iii. sumant ahe et hi. ⁊ Kyria que nō fuerūt pri us dicta. Et puideat sic q̄ semp dicant alternati. Ad horas ⁊ ad missā ⁊ ad vs q̄ ℟ Oz si forte trālferat dñica ppter aliqd festū. ir. lectio. tūc fiat i. ii. feria cū evvoli= tione euāge. ⁊ orōe. Ops lē terne deus. ⁊ cpm. Eſtote. tūh in matu. ⁊ vespis sicut in dñica. In aliis horis vt supra. cū orōne. Lōcede. put pleni⁹ notat supra in vigilia alcēcōis. ¶ Feria ii. ad matu. Invita. Alcē dit xp̄s. ℣ Venite ex. hy⁹. Hymnū ca. In noct. ān. Exaltare. ps. Dñe in vir= tute. ⁊ cete. vt s. i feria. vi

ERant aūt in hierusa lē habitātes iudei vi ri religioſi ex oīni natiōe q̄ sub celo est. Facta aūt hac voce cōuenit multitudo et mēte cōfusa est: qm audie bat vnusq̄sq; lingua sua il los loquētes. Stupebant aūt oēs ⁊ mirabant adui= cem dicētes. Quidnā vult hoc esse? Alii aūt irridētes dicebāt: q̄ musto pleni sūt

PEtr⁹ aūt ⁊ iohā isti. nes ascēdebāt i tēplū ad horā orōnis nonaz. Et q̄dā vir q̄ erat claud⁹ ex vte ro mris sue baiulabat: quē ponebāt q̄tidie ad portā tē pli q̄ dicit speciosa vt pete= ret elemosynā ab introeū= tib⁹ in tēplū. Tu aūt. s. ni

IS cū videret petrū ⁊ iohānē iciplētes itroi re in tēplū: rogabat vt ele=

mosynā accipet ab eis. Intuēs autē in eū petr⁹ cū iohāne dixit. Respice in nos At ille intēdebat i eos sperās se aliq̄d accepturū ab eis. ℭ Feria. iii. Lectio. i. PEtrus aūt claudo dixit. Argentū et aurū non est michi: qđ autē habeo hoc tibi do. In noīe ie su xp̄i nazareni surge ⁊ ambula. Et appzehensa eius manu dextera alleuauit eū ⁊ ptinus ꝛsolidate sunt bases ei⁹ ⁊ plāte: ⁊ exiliēs stetit et ābulabat. Lectō sēda ET intrauit cū illis in tēplū: ambulās ⁊ exiliēs ⁊ laudās deū. Et vidit oīs ppls eum ambulantē ⁊ laudantē deū. Cognoscebāt autē illū qm̄ ipe erat q̄ ad elemosynā sedebat ad speciosā pzt̄ā tēpli Et īpleti sūt stupoze ⁊ extasi in eo q̄ contigerat illi. Lectō. ii. QUm teneret autē petrū et iohannē: cucurrit oīs ppls ad eos ad pzticum salomonis stupentes Videns aūt petr⁹: rn̄dit ad ppl̄m Viri israelite q̄d admiramini in hoc? Aut nos q̄d intuemi q̄si nr̄a virtute aut potestate fecerim⁹ hūc ambulare. De⁹ abzahā: et de⁹ ysaac ⁊ de⁹ iacob: deus patrū nostroz glificauit filiū suū ieſū quē vos q̄dem tradidistis ⁊ negastis ān faciē pilati iudicante illo dimitti. ℭ Feria. iiii. Ad matutī. Inuita. Alcēdit xp̄s. ℟s. Venite hy⁹. Hymnū cana. In noc. ā Pacē meā do vobis alla: pacē relinq̄ vobis alla. ℟ Cātate. ii. ā. Dn̄s in syon alla magnus ⁊ excelsus alleluya. ℟ Dn̄s reg. iral cāt. ān. Dn̄s in celo alla parauit sedē sctām suā alleluya. ℟s Bñdic aia i. ℣ Alcēdēs xp̄s. Lectō. i. AUctozē vero vite interfecistis quē de⁹ suscitauit a moztuis cui⁹ nos testes sum⁹. Deus autē q̄ pzenūciauit per os oīm p̄phetaz pati xp̄m suū: ipleuit sic. Penitemini igit et cōuertimini: vt deleant vestra pcā: vt cū venerint tēpoza refrigerii a conspectu dn̄i ⁊ miserit eū q̄ pzedica-

tus est vobis ieſū xp̄m quē
oportet celū quidē ſuſcipe
re vſq; in tp̄a reſtitutionis
oim q̄ locutus eſt de⁹ p os
ſanctoꝝ ſuoꝝ a ſcl'o ꝓphe-
tarū. ℟. Ego rogabo pa-
trem ⁊ aliū paraclitū dabit
vobis vt maneat vobiſcū
in eternū. ℣. Spūm veritatis
alleluya. ℣ Si enī nō abie
ro paraclyt⁹ non veniet ad
vos: ſi aūt abiero mittā eū
ad vos. ℣. Spūm. Lectio ſcđa

IN quētibus autē illis
ad populū: ſupuene-
rūt ſacerdotes ⁊ magiſtra-
tus tēpli et ſaducei dolētes
q̄ docerēt populū ⁊ annū
ciarent in ieſū reſurrectio
nē ex mortuis. Et iniecerūt
in eos man⁹ ⁊ poſuerūt eos
in cuſtodiā i craſtinū Erat
enī iam veſpa. Multi autē
eorū qui audierāt verbum
crediderūt: ⁊ factus eſt nu
merus virorū q̄nq; milia.
Factū eſt autē in craſtinū
vt cōgregarent̄ p̄ncipes eo
rū ⁊ ſeniores ⁊ ſcribe in hie
ruſalē ⁊ anna p̄nceps ſacer
dotū ⁊ cayphas et iohānes
⁊ alexāder ⁊ quotquot erāt
de genere ſacerdotali. ℟.
Non relinquā vos orphā-
nos alla vado et venio ad
vos. Et gaudebit cor vr̄m
alla alla. ℣. Niſi ego abie-
ro paclit⁹ non veniet: dum
aūt abiero mittā eū ad vos.
Et gaudebit. Lectō. iii.

ET ſtatuentes eos in
medio interrogabāt.
In qua v̄tute aut in quo
noie feciſtis hoc vos? Tūc
petr⁹ repletus ſpū ſcō di-
xit ad eos Si nos hodie iu
dicamur in bñfacto hois i-
firmi in q̄ ille ſalu⁹ fact⁹ eſt
notū ſit oīb⁹ vobis ⁊ oī po-
pulo iſrael q; in noie ieſu
xp̄i nazareni quē vos cruci
fixiſtis: quē de⁹ ſuſcitauit a
mortuis: in hoc ille ſtat co-
rā vobis ſan⁹. Videtes ve-
ro ſtantiā petri ⁊ iohānis
vocātes eos ⁊ ꝛminātes di
miſerūt eos: nō inuenientes
quō punirēt eos ꝓpter po-
pulū: q; oēs clarificabāt id
qđ factū fuerat in eo qđ ac
ciderat Annor enī erat am
pli⁹. xl. hō: i q̄ factū erat il-
lud ſignū ſanitat(is). ℣ Viri
galilei q̄d admirami aſpi-

ciētes in celum alleluya. Mūcadmodū vidiſtis eum aſcendentē in celū ita veni et. Alleluya allā allā. ỽl⁹. Cūq intuerent in celū eū tem illū: ecce duo viri aſti terūt iuxta illos in veſtib⁹ albis qui et dixerūt. Quēadmodū Glia. Alla. ℣ Te deū. ỽ⁹. Aſcendit de⁹. In laudib⁹. ā. Viri galilei. ℣s Dñs regnauit. ꝛc. ſubdne. ān Cōm. Primū quidē. ℣y⁹ Jeſu nāſ redēptio. ỽ. Eleuata eſt. In cuāge. ān Illi autē pfecti. ℣s Bñdictus. Wō. Cōcede. Ad horas et ad miſſam vt ſupra. Si feſtū. ix. lec. i hac feria. iii. contingat: anticipet ſeruitiū huius diei: et fiat feria. iii. pcedenti: dū tñ ſeruitia aſſignata ſeruent. vt. ꝛ ſabbō pximus dicta fuerint. Et tñ ſciendū q añe ſuper pſal. Magt⁹ Bñdict⁹ non mutant ān ſemp in ſuo ordine dici debēt. In oct. aſcēſio. ad vℨ. an Viri galilei. et cele añe ſequētes cum pſal. dñicali⁹ Cōm

Nicuiq nām data eſt gra ſcōm mēſurā donatiōnis xpi ppter qō dicit. Aſcēdens in altū captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hominib⁹. ỽy⁹. Eterne rex al. ỽ Aſcēdēs xps in al. In cuāge. ān. Pater manifeſtaui no. ℣ Mgt. Wō. Cōcede ꝙs ỽ mistu. Inuita. Alla. Cōm aſcē. ℣ Venite Hymn⁹ Hymnū cana. In nocturn. ān Eleuata eſt. ℣s Dñe dñs noſter. ꝛc. vt ỽ. ỽ. Aſcendens xps in altū.

In illo ꝛcōm lucā. Tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego mitā p miſſū pris mei in vos. Et ecē. Vos. vene. Vede pl.

Promiſſū hyperi. i. patris grām dicit ſpiritus ſancti: de cuius pmiſſi expectatione: hic ꝙq ſubinferē cū dicit Vos autē ſedete in ciuitate quouſq in duami virtute ex alto. Virtutē autē eis ex alto ſupuēturā pollicetur: q quāuis et antea ſpīm ſcīm habuerint: plenius tñ hūc illo aſcēdēte celos pceperūt. ℣ Poſt paſſionē. Lectio. ii.

Ante autē passionem eius per spūs scī potētiā multa dēmonia eiciebant: multos sanabāt egrotos. Verbum vite q̄bus valuere p̄dicabāt: et ipo resurgēte a mortuis specialius sunt eiu dē spūs gr̄a recreati: quādo sicut iohānes scripsit insufflauit et dicit eis. Accipite spm̄ scm̄. ℣. Quidē maiores ei⁹ virtutes sūt ex alto iduti: cū post dies decē assumptionis dñice hunc in linguis igneis suscepērūt: et tāta p eū sunt fiducia fortitudis inflāmati: vt nullis p̄incipū terrorib⁹ quin oibus in noie iesu loq̄rent posset p̄hiberi. ℟. Nō turbet. ps. Te deū. ℣. Ascēdit de⁹ i iubilatiōe. In laud. ān. Viri galilei. et cete ñe sequentes ps. Dñs regnauit. ic. cap. Unicuiq; nēm. In cuā. ān. Ascendo ad patrē meum. ps. Benedictus. ℣. Loquede. Letera ad matutinas et horas vsq; in die ascensionis. Ad vs ān. Viri galilei. Et rete ār sequentes cum psalmis dñicalibus. Cap⁹ Unicuiq; cetera sicut i die p̄ceter ℣iū. ¶ Feria. vi. post octa. ascēsionis. Si hō cauerit a festo duplici vl q̄li ix. lec. tunc cātet de dñica vt p̄dicitur: et fiat memoria de festo. iii. lec. si q̄tigerit: q̄ mēo. de ascensiōe cū. ā. Cū venerit. et oīōe dñicali ad matu. et ad missā. Et quādo dicitur ipse die de festo quasi. ix. lec. dicunt omnia ad latice vt i tēpore paschali. Cū vero a festo vacauerit: ad vesp̄as. ān. Viri galilei. ℟. Cōtitebor. p⁹. Domine p̄vocauerunt me. et ceteri psalmi q̄ ad diē p̄tinēt. cap̄ Estote p̄udētes. hy⁹ Eterne rex al. ℣. Ascēdens xp̄s. In cuā. ān. Hec locutus sū ps. Magt. ℣. Ops sempiterne deus. Si vo vesp̄e isto die dicātur de alio scō fiat ad ipsas mēorias cū ān. Hec locutus sū. et oīōe Ops sēpiterne deus ¶ Si in vigilia pēthecostes festū ix. le. cueneri: p̄occupetur etiā si duplex fuerit: si tm̄

letōnū mēo. fiat trī ad ma-
rutinas ℣ Si i septima. pē
thecostes festū. tū. lect. vel
quasi. ix. lec. simplicit̄ eue-
nerit: o' no ptermittat. Si
vero duplex nichil fiat d̄ fe
sto ibi: ꝛ differat i septima
nā seq̄nte: et celebret i pri
ma feria vacante a festo. ix
lec. Excipit tamē festū bē
vulli: qđ quidē si dnica pē
the. ii feria eiusdē ebdoma
de: vt in. iii. iiii. vi. vt sab-
bato euenerit: festū ei⁹ cele
brari debet die veneris: si th
ei⁹ festū in. v. feria eiusdē
ebdomāde euenerit ibidem
celebretur cū mēoria de oc
tana: et tm̄ in capīo et ānis
cap̄ psalmos dnicales. Dū
cōplerentur. ād vtrasq; vel
speras Si ℣o in die sctē tri
nitatis festū duplex vel ix.
lec. euenerit: differat i cras
tinū Et si huiusmodi festū
fuerit duplex ad vēs in die
sctē trinitatis incipiatur ad
capīm de sctō Si autē fue
rit simplex. ix lectō. fiat ad
ipas vēs tm̄ mēoria de sancto
Nec omittat memoria d̄ fe
sto triū lec. i ipo die q̄ngēte

℣ In vigilia pentecostes
ad matu. inuitato Alcēdit
xps in al. ps Venite. Hymn
Hymnū ca. In no. ān Pa
cē meā. vt supra. feria. iii
ps. Cantate. ii. ān Domi-
nus in syon. p Dns regna
uit ieal. ān. Dns in ce. ps.
Bndic. i. ℣ Alcēdit xps i
altum. Sēm iohannem
In illo tempore: Dixit
Iesus discipulis suis Si
diligitis me mādata mea ser
uate. Et reliqua. Omelia
origenis docto. Lectō p̄ma
Spiritū paraclitū xps
promisit apīis Quo au
tem modo promiserit aduer
tamus Si diligitis me ꝛt
mandata mea seruate, Et
ego rogabo patrē et aliū pa
raclitū dabit vobis vt ma-
neat vobiscū i eternū spm
veritatis. ℟ Ego rogabo
Hic est vtiq; i tri ſ.ū
nitate spūs sctūs: quē
patri et filio q̄substātialem
et coeternū fides catholica
confitetur Ipse est de quo
dicit apostolus: Caritas dei
diffusa est in cordibus nr̄is
per spiritū sanctum qui da

tus ē nobis. Quō ergo dicit dñs: Si diligit me mā-
data mea seruate. Et ego rogabo patrē: et aliū paracletum dabit vobis: cū hoc dicat de spū sctō quem nisi habeamus nec diligere deū possumus nec mandata ei⁹ seruare. ℣. Non relinquā

Q vos. Lectio tercia
Uomodo diligem⁹ vt eum accipiam⁹: quē nisi habeamus diligere nō valem⁹ Aut quō mandata seruabimus: vt eū accipiam⁹: quē nisi habeamus māndata seruare nō possumus. In koꝛ te pꝛecedit in nobis caritas q̄ diligim⁹ xpm: eiusq; facie do mandata mereamur accipere spm̄ sctm. ℟. Viri galilei no dicat. ℣. Te deū ꝛ⁹. Ascendit deus in iubi. In laud. hec sola. ān. Viri gal. ℣. Dñs regn. ꝛc. Lāp Estote pꝛu. qp⁹. Jesu nā redē ℣ Eleuata ē. an cua. ā. Si diligitis me māndata mea seruate allā allā alleluya. ℣ Benedictus. Oratio

P Resta q̄s ops de⁹: vt claritatis tue super nos splēdoꝛ effulgeat: ⁊ luxtue lucis coꝛda eoꝛ qui per gr̄am tuā renati sunt illuminati spūs illustratiōe cōfirmet. Per dñm. i vnitate eiusdē Dñs vobiscū. Benedicam⁹ dño allā all. Ad horas vt̄s

ltra oc. electionis cū oꝛōne Ops sēpiterne de⁹. ℣ In vigilia penthe. ad vē. ān.

N On vos relinquam oꝛphanos allā: vado et venio ad vos allā: ⁊ gaudebit coꝛ vr̄m allā. ℣ Laudate pueꝛi Rogabo pr̄em meū et aliuꝫ paraclitū dabit vobis alla. ℟ Laudate do. oēs gēs. ℣ Nisi ego abiero paclit⁹ nō veniet dū alleluya ptus fuero mittā vobis allā ps. Lauda aīa mea do. ān. Euntes i mūdū vniuersū pꝛedicate euāgeliū oi creature allā: qui crediderit et baptizat⁹ fuerit saluus erit allā: qui vero nō crediderit condemnabitur allā. ℟ Laudate dñm qm̄ bonus. ān. Illi aut̄ pfecti pꝛedicauerūt vbiq; dño cooperante: et sermonē cōfirmāte sequentibus signis alle-

luya alla. Lauda hierlm dominum. Capit. Cum cõpleretur dies pẽthecoſtes erãt oẽs diſcipuli pariter i eodẽ loco. ℟. Repleti ſũt oẽs. Beata nobis gaudia anni reduxit orbita: cũ ſpũs paraclit' effuſit i diſcipulos. Ignis vibrãte lumine ligue figurã detulit verbis vt eſſẽt pſtui ⁊ caritate feruidi. Linguis loquũtur oim turbe pauent gẽtilium multo madere deputãt q̃s ſpũs repleuerat. Latrata ſunt hec myſtice paſche pacto tẽpore: ſacro dierũ numero: quo lege fit remiſſio. Te nũc de' pſtſſims vultu ſcamur cernuo dlapſa nobis celit' largire dona ſpiritus. Dudũ ſacrata pectora tua repleſti gẽa: dimitte nunc peccamina: ⁊ da q̃eta tẽpora. Sit laus patri cũ filio ſancto ſimul paraclito nobiſq; mittat ſedulus caritas ſancti ſpiritus. Amen. Et duo verſus ſubiungantur ad oẽs hymnos infra octauas pentheco. ſtes quo rũ metro cõuenit. Spiritus dñi replenit orbẽ terrarũ. Et hoc qđ continet oia ſcietiã habet vocis alla In euãge. Ego mittam vobis ſpm veritatis: vt maneat vobiſcũ in eternum in illa die vos cognoſcetis: q̃ a patre exiui ⁊ in vobis ego alla. ℣s Magnificat. Oratio Deſta q̃s omnipotens deus. Benedicamus dño. ſicut in dis paſche ad vẽſ. Ad completoriũ. an Alleluya vt ſupra in octa. paſche. p. Cum inuocare. Capitulum Tu i nobis. Hymnus Jeſu ſal patroz. Spiritus ſãctus docebit vos. Dẽm veritatem alla. an Alleluya. Spiritus paraclitus alla docebit vos omia alleluya alla. Nunc dimittis ſer. Kyrie eleyſõ. ꝛc. Iſto modo dicãt cõpletoriũ vſq; ad diẽ ſabbati: ſaluo q̃ in die pẽthecoſtes: feria ſcõa tercia et q̃rta dicunt loco hymni ſequentis: prout ſuis locis notantur. ¶ Ad matutinas mutatoriũ Alleluya. Spiritus domini re-

pleuit orbem terrarū. Ve-
nite adoremus alleluya. ℣

Venite. Hymnus.

Iam christus astra ascē
derat: regressus vnde vene
rat ꝓmisso patris munere
sanctū datur⁹ spiritū. Ec-
lenis vrgebat dies q̄ mys-
tico septemplici orbis volu
ptus septies signat tempta tē
pora Dum horā cūctis ter
tia: repēte mundus itonat
orantibus apostolis deū ve
nisse nūciat. De patris er-
go lumine decorus ignis al
mus est qui fida xp̄i pecto-
ra calore verbi concremat.
Dandum sacra sit laus
patri. In noc. aña:

Factus est repente de
celo sonus aduenientis spiri
tus vehemētis alleluya al-
leluya. ℣. Magnus domi
nus. aña. Cōfirma hoc de⁹
quod operatus es in nobis
a templo sancto tuo quod
est in hierusalem alleluya.
℣. Exurgat deus. ℟. Emit
te spiritum tuum & creabū
turet renouabis faciē terr-
re alleluya alleluya. ℣. Be
nedic. ℟. Spiritus domi

ni. Sctī Iohannis

In illo tempore: Di-
xit iesus discipulis suis Si
quis diligit me: sermonem
meum seruabit. Et pater
meus diliget eum et ad eū
veniemus: et mansionem
apud eum faciemus. Et re
liqua. Omelia beati grego
rii papæ. Lectio ima

Hodie nanq̄ spiritus
sanctus repētino sonitu su
per discipulos venit men-
tesq̄ carnalium in sui amo-
rem permutauit. Et foris
apparentib⁹ linguis igneis
intus facta sunt corda flam
mantia: quia dum deum in
ignis visione suscipiunt: y
amorem suauiter intus ar-
serunt. Dum compleren-
t̄ dies pēthecostes erant
omnes pariter dicentes al-
leluya: et subito factus est
son⁹ de celo alleluya. Tāq̄
spiritus torrens repleuit to
tam domū alleluya alla. ℣.
Repleti sūt omnes spiritu
sancto: et ceperunt loqui.
Tanq̄ spiritus. ℟. Lectio ii.

Die nāq̄ ps̄s sctus a-
mor ē: vñ et ohēs dicit

Dei caritas ē. Qui ergo mēte integra deū desiderat: p̄fecto iā habet quē amat. Neq; enī quisq̄ deū potest diligere si eū quē diligit nō hꝫet Sed ecce si vnusq̄sq; vestrū requirit an diligat deū: tota fiducia ⁊ mēte secura rñdet diligo. ℟. Repleti sūt oēs spū scō ⁊ cepe rūt loq̄ p̄out spūs scūs dabat eloq̄ filis Et cōuenit multitudo dicentiū. allā. ℣. Loquebant variis linguis apli magnalia dei. Et con.

(L. viii.

Ere deū dili= Ogimus: si eius mandata seruamus. Vere eū diligimus: si ad mandata ei⁹ a nīis nos voluptatibus coartamus. Nā qui adhuc p̄ illicita desideria defluit: p̄fecto eū nō amat q̄ ei in suis volūtate cōtradicit. ℟. Aduenit ignis diuin⁹ no cōburens sed illuminās. nec consumēs sed lucēs: et inuenit cordā discipulorū receptacula mūda. Et tribuit eis carismatū dona: Allā. ℣. Inuenit eos cōcordes caritate et illustrauit eos iundās diuinitas deitatis. Et tri Glia. Alla. ℘s. Te deū. ℣. Loquebant variis linguis apli. Magnalia dei allā.

(Iulian.

Am com Opleren dies pēthecostes: erāt oēs pariter dicentes allā: ℘s. Dns regnauit an Spūs dni repleuit orbē terrar alla. ℘s. Jubilate. ān. Repleti sūt oēs spū scō et ceperūt loq̄ allā. ℘s. Deus de⁹ me⁹. ān. Fōtes et oia q̄ mouent ad hymnū dicite deo alla. ℘s. Ō dicite. ān. Loquebant variis linguis apli magnalia dei alla alla alla. ℘s. Laudate. ℣ p̄m. Dū cōplerent

(Hyp⁹.

Pleta gau= Idēt vlcera: afflata cāto spū voces diuersas intonant: fant dei magnalia. Ex omni gēte cogniti grecis latinis barbar⁹ cunctisq; admirātibus linguis loquūtur oib⁹. Judea tunc incredula vesana torno spiritu ructare musti crapulam alumnos xp̄i ⁊crepat. Sed ignis et virtutibus occurrit et docet petrus falsa p̄

fant perfidos iohelis testimonio. ℣. Oudū Sit laus ℟. Spiritus scūs do. In euam. ān. Accipite spiritum scm q̄z remiseritis pcā remittunt eis alla ps. Bñ. ℣. Deus q̄ hodier dño. na die corda fidelium sancti spūs illustratione docuisti: da nobis in eodē spū recta sapere: de ei⁹ sp cōsolatione gaudere. Per do. i vnitate eiusd. Benedicamus dño Sicut in die pasche ad matu. et sic in oib⁹ duplicibus istius septimane. Ad. i. ān. Dū cōpleren⁹ ps. Beati immaculati. ps. Retribue. ps Quicūq; vult. sub hac ān. ℣. Iesu xpe fili dei viui miserere nobis. Alla alla. ℟. Mittis spm paraclitū missisti aplis. Miserere nobis Alla alla. Glia pri Iesu xpe. ℣. Exurge. ꝛc. Ad. iii. Hym. Veni creator spūs mentes tuoz visita imple superna gra que tu creasti pectora. Qui paracli⁹ dicteris donū dei altissimi fons viuus ignis caritas et spiritalis vnctio. Qui septiformis munere dextre dei tu digitus tu rite promisso patris sermone ditans guttura. Accende lumē sensib⁹ infunde amorē cordib⁹ infirma nostri corporis virtute firmans perpeti. Hostem repellas lōgi⁹ pacē q̄z dones protinus ductore sic te previo vitem⁹ omne noxiū. Per te sciamus da patrē noscamus atq; filium teq; utriusq; spiritū credam⁹ omni tēpore. ℣. Oudū sa. Sit laus. ān. Spiritus ps. Legem pone. Cpm. Dum complerentur. ℟. Repleti sūt oēs spiritu sancto Alla alla. ℣. Et ceperūt loqui. Alla al. Glia. Repleti. ℣. Loquebantur. Deus q̄ hodier. Ad. vi. Hym. Rectoz potēs ān. Repleti. ps. De

Actus ē (fecit. Cp. repēte de celo sonus tanq̄ aduenientis spiritus vehemētis: et repleuit totam domū vbi erant apli sedentes. ℟. Loquebant variis linguis apli. Alla alla. ℣. Magnalia dei. Alla alla. Glozia. Loquebantur. ℣.

Spirit⁹ dñi repleuit. Oz̄ō
bis. Ad. x. Hymn⁹ Rerū
deus. ān. Loquebantur.
A Mirabilia. Cp̄m.
Apparuerunt aposto
lis dispartite ligue tāq̄ ignis
sedit q̄ supra singulos eor
spiritus sanctus. ℟. Sps
dñi repleuit orbē terrarum
Alla. alla. ℣ Et hoc qđ cō
tinet oia sciētiā habet vocis
Alla alla. Gloria. Spūs dñi
ō. Sps sctūs w. Oz̄ō. vts
Ad vs. ān Dū cōplerent.
et cetere usque de laud. cum
psal. dñicalib⁹. Cp̄. Dū cō
plerent. ℣ Aduenit ignis
Hy⁹ Btā nobis gau. ō⁹
Spūs dñi reple. In cuius
ān Hodie cōpleti sūt dies
pēthecostes alla: hodie sps
sanct⁹ in igne discipulis ap
paruit: ⁊ tribuēs eis caris=
matū dona misit eos in vni
uersū mundū predicare et
testificari: q̄ crediderit ⁊ ba
ptizatus fuerit saluus erit
alla. Magt Oz̄ō De⁹
qui hodierno. Ad cōplē vts.
in vigilia: excepto q̄ loco
A hymni dicet sequētia

A Lma chorus domini
nunc pangat nosa summi.
M essias sother: emanuel
sabaoth. adonay. A lt⁹ vni
genitus: via vita: man⁹ ho
mo uly⁹. P zincipiū ōmo
genitus sapientia virtus.
A lpha caput: finisq̄ sic do
citatur et est o. R ōs ⁊ ori
go boni paraclit⁹ ac media=
tor. A gnus: ouis: vitul⁹:
serpens: aries: leo: vermis
O s verbum: splendor: sol:
gloria: lux et imago. P a=
nis: flos: vitis mons ianua
petra lapisq̄. A ngelus et
sponsus: pastorq̄ prophetа
sacerdos A thanathos kyr
os: theos: panteon: cratō:
⁊ ysos S aluificet nos sit
cui secula per omnia dors.
ō Spiritussanctus do.
Feria secunda ad matu
ti. mutato. Repleti sūt om
nes spiritu sācto. Alleluya
ps Venite. Hymn⁹ Jam
christus astra. In noc. ān.
Factus est ps. Magn⁹ do
minus. ⁊ ceteris. dts. in die
penthecostes ō Sps dñi
repleuit. Sc̄ōm iohannem

In illo tpe: Dixit ih⁹
discipulis suis Hic de⁹

dilexit mundũ vt filiũ suũ vnigenitum daret vt omnis qui credit in ipsum nõ pereat sed habeat vitã eternã. Et re- Sermo ex commentario beati augustini. epiſcopi. Lectio.i.

DEus enim misit deus filium suũ in mundũ vt iudicet mundũ ſz vt saluetur mundus per ipsum Ergo ꝯtum in medico est sanare venit egrotũ. Ipse se interimit q̃ precepta medici obseruare non vult: venit saluator ad mundum. Quare saluator dictus est mundi nisi vt saluet mundũ nõ vt iudicet mũdum. Saluari nõ vis ab ipso ex teipso. iudicaberis. Spiritus scũs repleuit totã domum vbi erãt apli ⁊ apparuerũt illis dispartite lingue tanq̃ ignis sedit q̃ supra singulos eorũ. Et repleti sunt omnes spũ sancto ⁊ ceperunt loqui variis linguis prout spũs scũs dabat eloqui illis aliã aliã aliã. ℣. Dum essent discipuli in vnũ cõgregati propter metum iudeorũ venit ihesus et stetit in medio eorum. ℟. Et dixit eis pax vobis ego sum nolite timere. Lectio secunda

IDe quid ait Qui credit in eum iudicatur. Qui autem non credit q̃d dictum sperabis nisi iudicatur. Jã inquit iudicatus ẽ Nondum apparuit iudicium sed iam factum est iudicium. Nouit enim dominus qui sunt eius. Nouit qui per maneant ad coronam et qui per maneãt ad flamam Nouit in area sua triticum nouit paleam nouit segetem nouit et zizania. ℣. Jam non dicam vos seruos sed amicos meos quia omnia cognouistis que operatus sum in medio vestri alleluya. Accipite spiritum sanctum in vobis paraclitum ipse est quẽ pater mittet vobis alleluya ℟. Quorũ remiseritis peccata remittuntur eis. Accipite. Lectio tercia.

JAm iudicat⁹ est q̃ non credit Quare iudicatus ẽ? Qz nõ credit i noĩe vnigeniti filii dei. Hoc est

mutē iudicium: quia lux ve
nit in mundū: et dilexerūt
homines magis tenebras
ꝝ lucē. Erant eī mala ope
ra eoꝝ. Fratres meī quoꝝ
opera bona inuenit dñs?
Nulloꝝ. Omniū mala opꝝ
ra inuenit. ℟ Loquebant
variis linguis apli alla ma
gnalia dei. ℣ Qui spiritus
sanctus dabat eloqui illis
alleluya. ℟ Repleti sunt
oēs spiritu sancto et cepe=
runt loqui. ℣ Qui spiritus
Gloria pa. Alleluya. ℟ Te
deū laudamus. ℟ Loque=
bantur. In laudibus. ān
Dū cōplerentur. ps Do=
minus regnauit. ān. Spi=
ritus dñi. ps Jubilate. ℟
Lāp. Dum complerētur.
hym Impleta gaudēt. ℟
Spūs sāct⁹ do. In euāg. ℟
Sic deus dilexit mundum
vt filiū suum vnigenitū da
ret: vt oīs qui credit in ipo
non pereat: sed habeat vi=
tam eternā alleluya. ℟ Be
nedictus. Oꝝ.

Deus qui aplis tuis sā
ctum dedisti spm̄: concede
plebi tue pie petitionis effe
ctū: vt quibus dedisti fidem
largiaris et pacē. Per dñm
in vnitate eiusdem. Ad.i.
vt ℟. Ad.iii. hymn⁹ Veni
creator. ℟. Qui paraclitus. ℟
Dudū sacra. ℟ Sit laus.
añe cauda et Kiavt ℟. Oꝝ
Deus qui hodi. Per oco di
citur quotidie ad horas vs
q ad festū sancte trinita=
tis. Ad vi. hym Tu septi=
formis. ℟ Accende. ℟ Du
dum. ℟ Sit laus. ℟c. vt ℟
Ad nonā. hymn⁹. Hostem
repellas. ℟. Per te sciam⁹
Dudū. Sit laus. ℟c. vt ℟
Et sic dicantur hymni ad
horas per totā ebdomadā
etiā si de festo alicui⁹ sancti di
catur. Ad vs. ān. Dū cō
plerentur. ps. Dixit domi
nus. ān. Spūs. ps. Confi
tebor. ℟c. Lāp Dū cōple=
rentur. Hym. Vtā nobis
gaudia. ℟⁹. Spūs dñi re.
In euāg. ān Nō enī misit
deus filiū suū in mūdum vt
iudicet mundū: sed vt sal=
uetur mūdus p ipsū allā.
ps Mag. oꝝ Deus q̄ ap
stolis, cetera sicut i die: pre
ter Pium qō nō dicet hic:

nēl diebus sequētib⁹. Ad cōple. loco hym. Sequētia

Iudes deo deuotas
Oulci voce ac sono
ra. Plebs resultet catholi=
ca. Spūs sancti grā. Hi po
stolis die hodierna In igne
is linguis est insula Para
clti pzelētia Si mūdet nos
a peccati macula. Pura li=
bi aptans habitacula. Ac=
ceptimatū ⁊ munera. Pec=
toribus nostris pius ifundat
Vita nostra ei vt cōpla=
ceat. Per seculoz̄ secu=
la. Cōclamemus alleluya
Sit deo laus ptās honoz
virtus et glia. ℣. Spūs sā
ct⁹ do. tē Feria. iii. ad
matu. inuita Repletisūt.
hs Venite. Hym Jā xps
In noc. ān. Factus est. ps
Magnus dñs. tē vt in die
p. Spūs dñi repleuit. Se

In illo tpe: Dixit iesus discī=
pulis suis. Amē amen dico
vobis: q̄ nō intrat p hostiū
in ouile ouiū: sed alēdit ali
unde: ille fur est et latro Et
reliqua. Sermo ex comen=
tario bri augu. epi. Lec. i.

He tenete oūle xpi
esse eccleliā catholicā
Quicunq; vult intrare ad
ouile: per hostiū itret: xpm
vez pzedicet. Nō solū xp̄z
verū pzedicet: sed xpi glo=
riā querat: non suā. Nam
multi q̄rendo glozią suam
oues xpi sparserūt potius
q̄ cōgregauerūt. ℣. Spūs
sāctus pzocedens a throno
aplōz pectoza inuisibiliter
penetrauit nouo sctificatio
nis signo. Ut in oze cozum
oim genera nascerent̄ lin=
guaz̄ allā. ℟. Aduenit ignis
diuin⁹ nō cōburēs sed illu=
minans: et tribuit eis caris
matū dona. Ut

Humilis est eni ianua
xps dñs. Qui intrat p hāc
ianuā: opoztet vt humiliet
se: vt sano capite possit in=
trare. Qui aūt se nō humi
liat sz extollit: p maceriam
vult ascendere. Qui autē
per maceriā ascendit: ideo
exaltāt vt cadat. ℣. Disci
plinā et sapientiā docebat
eos dñs alleluya: firmauit
in illis gratiā spūs sui. Et
intellectu ipleuit coz̄da eo=

tū alla alla ℣. Repentino nāq; sonitu spūs scūs venit super eos. Et. Lectio. iii

QUi nō itrat p hostiū i ouile oniū sed alcē dit alitunde ille fur est ⁊ latro. Oues suas vult dicere oues alienas ad hoc suas ſ ad ē furto ablatas nō vt saluet sed vt occidat Ergo fur est q; qđ alienum est suū ei se dicit latro q; et qđ est furat⁹ occidit ℟. Spūs dñi repleuit orbem terra;. Et hoc qđ ⁊tinet oia sciam habet vocis alla alla. ℣. Omnis est enī artifex oēm habens virtutē oia ꝓficiens. Et Glia pa. Alla ℣s. Te deū ℣. Loquebantur In laudibus. ā. Dū cōplerentur ℣s. Dñs regnauit ā. Spūs dñi ℣s Jubilate ā. Cap Dum cōplerent hy⁹. Impleta gaudēt ℣. Spūs sācti⁹ do In cuāge. ā. Ego sū hostiū dicit dñs ꝑ me si quis introierit saluabit et pascua inueniet alla ℣. Benedictus. Oratio

ALsit nobis dñe q̄lumus virtus spūs sācti que et corda nra clementer expurget ⁊ ab oibus tueatur aduersis. Per dñm. In vnitate eiusdē Ad horas vtas. scilicet in feria. ii. Ad vs. Dum cōpierentur ℣. Dixit dñs ℣. vt s. In euang. ān. Si quis introierit per me saluabit et ingredietur et egredietur et pascua inueniet alla ℣s. Magt Dō. Allit. Ad ꝓpleto. loco hymni sequentia. Alma chorus dñi ā Feria iiii. ad matutinū. inuitato. Repleti ℣s. Venite exul. hym. Jā rps In noct. ā. Factus est ps. Magnus dñs ā. vt s. ℣. Spiritus domini replent Secundum iohannem.

IN illo tēpore. Dixit Iesus turbis iudeorum Nemo pōt venire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum. Et reliqua. Sermo ex commentario bti augustini epi. Lectō. i.

MAgna grā cōmēdatio Nemo venit nisi tract⁹ Quē trahat ⁊ quē nō trahat q̄re illū trahat ⁊ illū nō trahat noli velle iudicare si nō vis

errare. Semel accipe ⁊ ītel lige. Nōdū traheris: ozavt traharis. Quid hic dicim⁹ frēs? Si trahimur ad xp̄m ergo inuiti credim⁹. Ergo violentia adhibet: non voluntas excitat. Repleti

INtrare (sunt. ℣. ii ecclesiam quilꝯ potest nolens: accedere ad altare potest nolēs: accipere sacramentū potest nolens credere nō ꝓtest nisi volens. Si trahit ait aliquis: inuit⁹ venit. Si inuitus venit: nec credit. Si nō credit: nō venit Non eni ad xp̄m ambulādo currimus: sed credēdo Nec motu corpoꝛis: sed voluntate coꝛdis accedim⁹. ℟. Apparuerūt aplis dispytite lingue tanꝯ ignis alt. Seditq; supza singlos eoꝝ sps scūs alta alt. ℣. Factus ē repēte de celo son⁹ aduenientis spūs vehemētis. Se. ℣. ii.

SI ergo aduertitis nemo vēit ad me nisi quē pater attraxerit. Noli cogitare: iuitum trahi. Inuit⁹ trahitur animus et amoꝛe. Quomodo ergo voluntate credo si trahoꝛ Ego dico patrum est voluntate: etiā voluptate traheris. Quid ē trahi voluptate Delectare in dño et dabit tibi petitiones coꝛdis tui. ℟. Aduenit. ps Te deū. ℣. Loquebantur In laud. ā. Dū cōpleret ps. Dns reg. ā. Sps: ps Jubilate. ℟. Sp. Dū cōpleret. Hym Impleta. ℣. Spūs scūs do. In euā. ā. Ego sū panis viu⁹ dicit dominus qui de celo descēdit all'a. alla. ℣. Hdict⁹. ℟.

MEntes nr̄as q̄s domine paraclit⁹ q̄ a te pꝛocedit illuminet: ⁊ iducat in oēm sicut tu⁹ pmisit filius veritatē. Qui tecū Invnitate eiusdē. Ad hes. vts. Ad ves ām Dū cōpleret ℣. Dixit dns. ℟. In euā ge. ā. Ego sū panis viuus qui de celo descēdi: si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternum: et panis quē ego dabo caro mea ē pro mūdi vera alleluya alla ℣. Magt. Dēo Mentes nostras Ad cōple. loco hymni Sequētia Laudes deo ℟.

℣ Feria. v ad matu. inui
gito Repleti sūt. ps. Vent
℟ us. ℣. Jā xps. In no. ā.
Fact⁹ est. ps. Magn⁹ dns
ps. Exurgat. p. Vñdic alia
il. sub hac pna asia: ⁊ ita di
cant p dnos dies sequētes.
℣. Spirit⁹ dñi repleuit.

In illo (Scdm lucā.
tpe: Cōuocatis ihesus
duodecī apostolis: dedit il-
lis virtutē ⁊ potestatē super
oia demonia: et vt languo-
res curarent Et re. Ome.
vene. Vede pbri. Lectio. i

Oncessa pzimū pote
state signoz: misit p-
dicare regnū dei: vt pmisso
rū magnitudini attestaret
etiā magnitudo factoz: ki-
dēq verbis daret virt⁹ ostē
sa: ⁊ noua facerēt qui noua
pzedicarent Unde nūt ąq
cū fideliū numerositas ex-
creuit intra sanctā ecclesiā
multi sunt q vitā virtutum
tenēt: et signa virtutū non
habent: quia frustra mira-
culuz foris ostendit si deest
qđ int⁹ operet. ℟. Sps scūs
repleuit oz. Lectio. ii.

Ait ad illos Nichil
tuleritis in via: neq virgā
neq perā: neq panē: neq
pecuniā: neq duas tunicas
habeatis. Solet queri quo
modo matheus ⁊ lucas cō-
memozauerunt dixisse dñs
discipulis suis: vt nec vgā
ferrent. cū dicat marcus: et
pzecepit eis ne qđ tollerent
in via: nisi vgā tm. ℟. Jā

Quod ita soluitur: vt
non dicam. Lcō. iii
intelligamus sub alia signi
ficatione dictā virgā q scdz
marcum ferenda est: et sub
alia illā que scdm matheū
et lucā non est ferēda. Di-
cut sub alia significatione i
telligit tentatio: de qua di-
ctum est Deus neminē tē-
tat. Et sub alia de qua di-
ctum est. Tētat vos dns
deus vester vt sciat si diligi
tis eum. Illa seductionis ē
hec pzobatiōis. Utrūq er-
go accipiendū est a dño ap
stolis dictū: ⁊ vt ne virgam
ferrēt: ⁊ vt nō nisi virgam
ferrēt. ℟. Loquebant. p.
Te deū laudamus. ℣. Lo
quebant. In laud. hec sola
ma. Dūpplerent. p. Dns

regnauit. ꝛc. Et ita dicat p duos dies sequeñ vna cum capitulo seq̃nte. Cp̃m. Factus est repẽte: Hyp̃. Impleta. ℟. Spũs sctũs do. In euãgelio ãn. Cõuocatis ihesus duodecim apostolis dedit illis virtutẽ ⁊ potestatẽ sup oĩa demonia: ⁊ vt languores curarent: ⁊ misit illos pẓdicare regnũ dei: et sanare infirmos alla alla. ℣ Benedictus. Ozõ. Pẓesta q̃s ops et misericors deus: vt spũs sanct⁹ adueniẽs tẽplũ nos glie sue dignant inhabitãdo pficiat Per dñm In vnitate eiusdem. ℂ Ad hoc die ita ordinant añe ⁊ Wta. ad hos. infra octas octa. Ad hmã. ãn. Ops dñi. ps. Deꝰ in nole. ps Beati ĩma. ps. Retribue. ps. Quicũq; vult. ꝛc. vts. Ad. iii. a. Repleti sũt. ps Legẽ po Lp. Dũ complerent. ℟. Ops dñi replevit. ℟. Et hoc. ℟. Loq̃bantur. Ozõ. Deꝰ q̃ hodierñ. Ad vi. ãn. Fõtes. ps. Dereliq̃t. Cp̃z. Factꝰ ẽ repẽte ℟. Loq̃bant. ℟. Magnalia: ℟ Repleti sũt. Ozõ Deꝰ q̃ hod. Ad. ix. ã. Loq̃bant. ps. Mirabilia. Cp̃z. Apparuerunt. ℟. Repleti sũt. ℟ Et cepit. ℟. Spũs sctũs do. Oco vtꝫ. Ad vs. ãn. Dũ cõplerent. ps. Dixit dñs. ⁊ ceteri plal. dñicales sub hac ãn. Cp̃. Factꝰ est re. Hyp̃. Bta nobilgaudia. ℟ Spũs dñi rep. In euã. ãn. Egressi duodecim apli circuibãt per castella euangelizãtes et curantes vbiq; alla alla. ña Wagt. Ozõ. Pẓesta q̃s. Ad cõpleto. die iouis ⁊ die veneris. Hyp̃. Jesu saluator ẽ. cũ verlꝰ Dudum et Sit latus. ꝛc. Fer. vi. ad matu. inuita. Repleti. ℟. Venite In noc. on. Factꝰ est. ps. Magnus dñs. ꝛc. ℟. Spũs dñi re. Scõm lucã.

IN illo tpe: Factũ ẽ in vna dierũ: et ihesus sedebat docẽs. Et erant pharisei sedẽtes ⁊ legisdoctores: q̃ venerãt ex oi castello galilee iudee ⁊ hierlm: ⁊ virtꝰ dei erat ad sanãdũ eos. Et ⁊:

Ubi dñs ſedens docuerit: quando ſcribis ꝛ phariſeis cõſedentibus paraliticũ curauit: lucas breuiandi gra preterit: ſed matheus ꝛ marcus qui narrãt queſtionem facere videnꝫ: qm quidẽ matheus in ciuitate ſua: marcus in capharnaũ hoc euꝫ feciſſe teſtãtur Que queſtio difficilius ſolueretꝫ ſi matheus etiã nazareth nominaret Vñm. Spiritus ſãctus proce. Lcõ. ii.

Nunc vero vel ipa galilea in qua erat nazareth intelligẽda eſt dicta ciuitas xpi: ad diſtinctionẽ videlicet regionis trãſmarine geraſenoꝝ: de q̃ tranſfretando ſicut matheꝰ ſcribit: venerat galileam. Vel certe ipſa capharnaum ciuitas xpi eſt dicta: quã nõ naſcendo: ſed virtutibus illuſtrando ſuã ipſe fecerat. ℟. Diſciplinam. ℣. Ecce viri portãtes in lecto hominẽ: q̃ erat paraliticus: et querebãt eum inferre ꝛ ponere ante eum Curatio paralitici huius: anime poſt diuturnam illecebre carnis inertiã ad xpꝫ ſuſpirantis indicat ſaluationem. Que primo omnꝫ miniſtris qui eam ſubleuẽt et chriſto afferant idẽ bonꝰ doctoribus qui ſpem ſalutionis opemq; interceſſiõis ſuggerãt indiget. ℟. Spiritus dñi repleuit. ℣. Te deum. ℟ Loquebanꝫ. In laudibus. ãn. Dum cõplerentur. ℟ Dominus reg. ꝛc. In euange. ãn. Factuꝫ eſt in vna dierum et ieꝰ ſedebat docens et erant phariſei ſedentes et legis doctores qui venerant ex omni caſtello galilee et iudee et hieruſalem et virtus erat domini ad ſanandum eos alleluya alleluya. pſal. Benedictus. Oratio.

Aqueſumus eccleſie tue miſericors deus: vt ſpũ ſancto congregata hoſtili nullatenus incurſione turbetur. Per dominum noſtrũ ꝛc. In vnitate eiusdẽ. Ad horas vt ſupra in tertia v. Ad veſpas ãn. Dum cõplerentur. ℟. Dixit dñs.

peterī psalmi dñicales sub hac. ān. Laplm. Factus est repen.. Hymnus. Beata nobis.. ℣. Spiritus dñi replevit In euangelio. ān Tulit ergo paraliticus lectum suum in quo iacebat magnificans deum ℟ omis plebs vt vidit dedit laudē deo alla al.. ps Magnificat Oratio Da q̄s ecclie tue. ꝛc. ¶ Sabbato ad matu. matuta. Repleti sunt omes ps Venite.. Hymn⁹. Jam christus in noc.ā. Fact⁹ est.. ps Magnus dñs.. ꝛc. ℣ Spūs dñi re. Scōm lucā

IN illo tēpore Surgēs ielus de synagoga introiuit i domū simonis Socr⁹ aūt simonis: tenebatur magnis febribus. Et reliq Vmel. ve. be. plbiteri. l. i

SI verū a demonio liberarū mozaliter animū ab immūda cogitatiōe purgatū significare dixerimus: consequēter femina febribus tenta: sed ad iperiū dñi curata: carnē offendit cōcupiscētie sue feruoze per cōtinētis ꝓcepta frena-

Octā. ℟ Repleti. Lec. ¶ Omnis enī amaritudo et ira ℟ indignatio ℟ clamor: et blasphemia sp̄ūs immūdi furor est. Fornicationes vero imundiciā libidinē cōcupiscentiam malā et auariciā q̄ est simulacroꝝ seruitus febre illecebre carnis itellige. ℣ Apparuerūt. ℟. ni

ET rogauerūt illum ꝓ ea. Et stans sup illas imperauit febri et dimisit illam. Modo saluator rogatus modo vltro sanabat egrotos ostendens se cōtra peccatoꝝ quoq; passiones et ꝓcibus semper annuere fideliū Et ea que ipsi minime in se itelligunt vel intelligenda dare vel etiā nō intellecta dimittere ¦ iuxta qđ psalmista postulat. Delicta quis intelligit ab occultis meis munda me domie ℟ Adueit ignis. ℣ Te deum. ℣ Loquebantur. In laudibus. an Dū cōplerē. ℣ Dñs reg. ꝛc. ℟ Fact⁹ est repē. hym Impleta. ℣ Spūs sanctus do. In euā geuo. ¶ Cum sol autē occi

dilet oēs qui habebant infirmos variis lāguoribꝰ ducebāt illos ad ihesū et sanabantur a illa. ℣. Bñdictꝰ

Entibus nēis. ℟. Dñe spūs sanctum benignꝰ infunde cuiꝰ et sapiētia cōditi sumꝰ et prouidentia gubernamur. Per dñm in vnitate eiusdē. Ad

horas vr̄s feria. v. Cum brēuia de festo cācte trinitatis ħratur in vigilia pēthecostes vt patet plane. In festo cācte trinitatis sabbō

Loria tibi ad pā. An trinitas equalis vna deitas: et āte oia scla ⁊ nūc et iperpetuū. ℣. Bñdictus dñs deus meꝰ. ā. Laus et pennis glia deo pri et filio scō simul pacito in scla seloz̄ū. ℣. Exaltabo te dñe. an. Glia laudis resonet in oze oim pri genitecq; pli spirituiscto parit resultet laude perenni. ps. Lauda aia mea. ℟. Laus deo patri pariliq; pli ⁊ tibi cōpar studio perēni spū nō resonet ab oze oē per euū. ℣. Laudate dñm qm bo. ℟. Ex ꝙ oia: q

quē oia in quo oia: ipsi glia in scla. ℣. Lauda hierm do

Mutum Cap'm. Altitudo diuitiaꝝ sapiētie et sciētie dei q̄ incōprehēsibilia sūt iudicia eiꝰ et inuestigabiles vie eius: quoniā ex ipso et p ipsū et in ipso sūt oia: ipsi glia in secula seculoꝝ amen. ℣. Bene

Dictus dominus. ℣. Deo scta trinitas: par splendoz vna deitas: ꝙ extas reꝝ oim sine sine pncipium. ℣. e celoꝝ milicia laudat adorat predicat triplexq; mūdi machina benedicit per secula. Assumꝰ et nos cernui te adorantes famuli vota precesq; supplicū hymnis iunge celestium

Nū te lumē credimus qđ ⁊ ter idē colimus: alpha et o quē dicimus te laudat oīs spūs. Laus patri sit i genito: laus eiꝰ vnigenito: laus sit cācto spūi trino deo et simplici. amen. ℣. Bñdicamus prem et filiū cū sancto spū. Laudemus et superexaltemus eum in secula. In euāge. ā. Gras tibi dꝰ

gras tibi ago vna tuitas: vna ⁊ ſima deitas ſcā ⁊ vna potestas. ꝑ. Ben. Dratio.

Obs te piterne deꝰ q̄ te decet nobis famulis tuis ꝓfeſſione vere fidei eternę trinitatis gliaz agnoſcere: ⁊ in potentia maieſtatis adozare vnitatē queſumꝰ vt eiusdem fidei firmitate ab omnibus ſemꝑ muniamur aduerſis: Per qua vi uis ⁊ regnas deus per omnia ſecula ſeculoꝝ Bñdicamus dño. Deo gratias. Ad completoziū. Benedicere. ꝑ. Cum inuocarē. ꝛc. Laſ. Tu in nobis. Hymn. Saluator mundi domine nos ſaluaſti hodie i hac nocte nos ꝓtegat ſalua omni tẽpoze. Adeſto nūc propicius ⁊ parce ſupplicā bus: tu dele noſtra crimina tu tenebras illumina. Ne mentem ſomn⁹ oppzimat nec hoſtis nos ſurripiat: nec vllis caro petimus com maculetur ſozdibus. Te cordium ſenſuum votis ꝓcamur cozdium: vt puri caſtis mẽtibus ſurgam⁹ ad cubile. Deo ꝓ. ꝛc. Hoc tandum q̄ alle hymn⁹ dicetur in omnibus feſtis duplicibus abhinc vſq; ad natiuitatem dñi ⁊ ab octa. epiphanie vſq; ad quadragesimā: excepto feſto purificatiōis i quo dicetur hymnus. Confortator ō. Cuſtodi nos. ā. Saluos nos. ꝑs. Nūc dimittis Kyrie el. ꝛc. Ad matu. inuitato. Deū ve ū vnum ī trinitate ⁊ trinitatē ī vnitate Venite adozemus. ꝓ. Venite Hyp⁹. Deo ſto ſcā trini. Ian. tenor. ān.

Adeſto deus vn⁹ opſ: pater ⁊ filius ⁊ ſpūs ſcūs. ꝑs. Dñe dñs noſter ā. Te vnū in ſubſtātia trinitatē ī ꝑſonis ꝓfitemur. ꝓ. Leſ. enarrant. ān. Te ſemꝑ idem eſſe viuere ⁊ intelligere ꝓfitemur. ꝑs. Dñi eſt terra. ō. Bñdicamus patrem. Lō. i. Confitemur et credimus ſanctam atq; ineffabilem trinitatem patrem ⁊ filiū et ſpiritū ſcūm vnū deū naturaliter eſſe vnius ſubſtantie: vnius nature; vni

dilleꝫ oēs qui habebant infirmos varijs lāguoribꝰ ducebāt illos ad ieſū et ſanabantur a illa. ℣. Benedicā Entibus nōis. Oīd. Mās dñe ſpūs ſanctum benignꝰ infunde cuiꝰ et ſapiētia cōditi ſumꝰ et pꝛouidentia gubernamur. Per dñm in vnitate eiuſdē. Ad horas vt ā terna. v. Cum byſca de feſto ſācte trinitatis ſꝛatur in vigilia pēthecoſtes vt patet plane. In feſto ſācte trinitatis ſabbō

O Loꝛia tibi ad vs. ān trinitas equalis vna deitas: et āte oia ſcla ⁊ nūc et iperpetuū. ℣. Benedictus dñs deus meꝰ. ā. Laus et pennis glia deo pri et filio ſcō ſimul pacito in ſcla ſeloꝛū. ℣. Exaltabo te dñe. an. Glia laudis reſonet in oꝛe oim pri genitēq; pli ſpi rituiſctō parit reſultet laude perenni. ps. Lauda aia mea. ā. Laus deo patri pariliq; pli ⁊ tibi cōpar ſtudio perēni ſpū nō reſonet ab oꝛe oē per euū. ℣. Laudate dūm qm bo. ā. Ex q oīa: p quē oīa in quo oīa: ipſi glia in ſcla. ℣. Lauda hierlm do

O mīnum Capm. Altitudo diuitiaꝝ ſapiētie et ſcientie dei q̄ incōpꝛehēſibilia ſūt iudicia eiꝰ: et inueſtigabiles vie eius: quoniā ex ipſo et p ipſū et in ipſo ſūt oīa: ipſi glia in ſecula ſeculoꝝ amen. ℣. Bene dictus dominus ihūꝰ

A Deſto ſctā trinitas: pat ſplendoꝛ vna deitas: q extas reꝝ oīm ſine fine pꝛincipium. ℣. e cloꝝ milicia laudat adoꝛat pꝛedicat triplexq; mūdi machina benedicit per ſecula. ℣. ſumꝰ et nos cernui te adoꝛantes famuli vota pꝛeceſq; ſuppli cū hymnis iunge celeſtium

Q nū te lumē credimus q̄ ⁊ ter idē colimus: alpha et o quē dicimus te laudat oīs ſpūs. ℣. aus patri ſuti genito: laus eiꝰ vnigenito: laus ſit ſācto ſpūi trino deo et ſimplici. amen. ℣. Benedicamus pꝛem et filiū cū ſancto ſpū. Laudemus et ſupexaltemus eum in ſecula. In euāge. ā. Gꝛas tibi ꝛ

gras tibi Sancta trinitas: vna ⁊ cūcta deitas cōsubstātialis ⁊ vna potestas. ℞. Benedicamus dño. Deo gratias.

Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui dedisti nobis famulis tuis in confessione vere fidei eterne trinitatis gloriam agnoscere: ⁊ in potentia maiestatis adorare vnitatem: quesumus vt eiusdem fidei firmitate ab omnibus semper muniamur aduersis: Per qm te regnas deus per omnia secula seculorū. ℞. Amen. Benedicamus dño. Deo gratias.

Ad completoriū. Miserere. ℣. Cum invocarē. ℟. Exaudi me. Tu in nobis. Hymn.

Saluator mundi domine qui nos saluasti hodie in hac nocte nos protege salua omni tempore. Presto nūc propicius ⁊ parce supplicā bus: tu dele nostra crimina tu tenebras illumina. Ne mentem somno opprimat nec hostis nos surripiat: nec vllis caro petimus commaculetur sordibus. Te reformator sensuum votis precamur cordium: vt puri castis mētibus surgam⁹ ⁊ cubiles. Deo pleni ⁊ cetera. Hoc tandem q̄ ille hymn⁹ dicetur in omnibus festis duplicibus abhinc vsq; ad natiuitatem dñi: ⁊ ab octa. epiphanie vsq; ad quadragesimā: excepto festo purificatiōis in quo dicetur hymnus. Sordes natus ℣. Custodi nos. ℟. Saluos nos. ℣. Nūc dimittis Kyrie el. ℟. Ad matutinū inuitatorium. Deum verū vnum in trinitate ⁊ trinitatē in vnitate Venite adoremus. ℣. Venite hy⁹. Adesto scā trini. Ja. in noc. ān.

Adesto deus omnipotens: ⁊ pater ⁊ filius ⁊ spūs scūs. ℣. Dñe dñs noster ā. Te vnū in substātia trinitatē in personis confitemur. ℣. Celi enarrant. ān. Te semper idem esse viuere ⁊ intelligere confitemur. ℣. Dñi est terra. ℣. Benedicamus patrem. Letō. i.

Confitemur et credimus sanctam atq; ineffabilem trinitatem patrem ⁊ filiū et spiritū scūm vnū deū naturaliter esse vnius substantie: vnius nature; vni

usq; maiestatis atq; virtus. Et patrē ꝺ̄nō genitū nō creatū sz igenitū plitemur ℣. Bñdicat nos de⁹ deus nr bñdicat nos de⁹. Et metuāt eū oēs fines terre: ℟. Deus misereatur nr̄i ⁊ bñdicat nos deus. Et. Glia. Et Licet post quēlibēt, versū scribātur i antiphonario non tamē dicetur sepius hodie ꝯ aliis festis. ix. ler. sz i dñicis diebus quibus de dominica agitur: dicitur Glozia patri ad. ℟. de trinitate: quod erit nonum ℟ium dominicis quodcunq; istozum contigerit Lectio.ii

Ipse enī a nullo ōrigiē duxit: ex quo ⁊ filius natiuitatē: ⁊ spūs scāctus p cessionē accepit. Fons igitur ipe ⁊ ozigo est totius diuinitatis Ipe quoq; pater essentia' quidem ineffabilis substātie sue filium genuit ineffabilem nec tamen aliud ꝯ quod ipse est. ℣. Bñdictus dominus deus israel qui facit mirabilia sol⁹ Et bñdictū nomē maiestatis eius In eternum. ℟. Replebitur maiestate ei⁹ omnis terra fiat fiat Et bñdi. Glia pa. In eternum

Lectio. iii.

Genuit deus deū: lūz lucem ab ipo ergo est omis paternitas i celo ⁊ in terra Filiū q̄q; de substātia patris sine initio añ secula natū: nec tamen factū esse fatemur: q̄z nec pater sine filio: nec filiū aliq̄n extitit sine patre. ℣. Quis deus magnus sicut deus noster Tu es deus q̄ facis mirabilia. ℟. Notā fecisti i pplis virtutē tuā: redemisti i brachio tuo pplz tuū Tu Gls Tu: In. ii. no. un. Te inuocam⁹ te adozam⁹ te laudamus o btā trinitas. Eructauit. un. Spes nra salus nostra: honoz nr̄ o beata trinitas. ps. Deus noster. un. Libera nos: salua nos: iustifica nos o btā trinitas. Fundamenta. Benedictus es dñe i firmamēto celi. Et laudabilis ⁊ gl̄osus et superexaltatus i secula.

Lectio. iiii.

Filius ergo dr̃ de patre: pater aũt dr̃: ꝛz nõ de filio. Ille autẽ filius patris: et dr̃ de pẽ: equalis tñ per oia filius patri. qz nec nasci cepit aliquãdo nec defiit. Hic etiã vni⁹ cũ patre essentie credit. Pro pter qõ et homoulion patri dicitur: hoc est ejusdem cũ pẽ substantie. Magnus dñs ⁊ magna virtus eius. Et sapiẽtie ei⁹ nõ est numerus. Magn⁹ dñs et laudabilis valde: et magnitudinis eius non est finis. Et. Glia Et. Lco. b

Homo eni grece vnũ: vsia vo substãtia dicitur. Nõ vtrũq; ꝯiunctũ sonat vna substãtia. Sẽpiternus q; est fili⁹. Nñ sic sp pater fuit: sp habuit filiũ cũ pater esset. Et ob hoc filiũ de pẽ narũ sine itio cõfitemur. Nec eni cũ dẽ filiũ dei: pro eo q; de pẽ sit genitus dissecte nature portiũcula noiam⁹ sed pẽ etũ patrẽ pfectũ filiũ sine diminutiõe sine dissectiõe genuisse asserim⁹: qz solu⁹ diuinitas est: equalẽ filiũ nõ habere. Glia pri geniteq; pli ⁊ tibi cõpar vtriusq; sep sps alme dr̃ vn⁹ Omni tpe seculi. Da gaudioꝝ pmia da gratiaꝝ munera dissolue litis vicula astrige pacis federa. Oi Gloria. Omni. Lco. bi.

Spiritũ q; scm̃ q̃ est tercia i trinitate psona: vnũ atq; equalẽ cũ d̃o pẽ ⁊ filio credim⁹ esse dcũ vni⁹ substãtie: vni⁹ q; qz ee sce nature. Nõ tñ genitum vel creatũ: sed ab vtriq; pcedentẽ amboꝝ esse sp̃m. Hic etiã sps scs nec ingenitus nec genit⁹ creditur: ne aut si i genitũ dixerim⁹ duos patres dicamus: aut si genitũ duos filios pdicare mõstremur. Quit tñ nec pris tñ: nec filii tñ: sed simul pris ⁊ filii sps dicit. Honoꝝ virtus ⁊ ptas ⁊ iperiũ sit trinitati i vnitate: vnitati i trinitate. In pennes seculoꝝ tpe. Trinitati lux perennis vnitati sit decus ppetu Am. Glia In per. Lectio. d.

Caritas pr̃ est: gr̃a xp̃s: cõ
municatio sp̃us o vrata tri
nitas. ℣. Cãtate. i. ã. Ve
rax est pr̃: veritas fili⁹: ve
ritas sp̃s o btã trinitas. ℣.
Dñs regnauit exultet ℟.
Una igit̃ pat̃ logos pacli=
tusq; subsãtia est o btã tri
nitas. ℣. Cantate. ii. ℣⁹.
Verbo dñi celi firmati sũt
Et sp̃ũ oris ei⁹ omis v̄t⁹ eor̃

In illo ℣. ℟. iohãne
tpe Erat hõ ex pha
risis nichodem⁹ nomĩe: pr̃in
ceps iudeor̃. Hic venit ad
ihesum nocte ⁊ dixit ei Rab
bi scimus: quia a deo veni
sti magister Et rel. Dmcl.
venerabilis Bed̃ pbiter

Sicut ex lectiõe sci euã
gelii scs carissimi au
distis pr̃inceps iudeor̃ venit
ad ihesũ nocte cupiẽs secre=
ta ei⁹ allocutiõe pleni⁹ di=
scere misteria fidei: cui⁹ ap
ta obediẽtie signor̃ aliq̃te=
n⁹ tã rudimẽta suscepat.
℟. Sũme trinitati sp̃lici
deo vna diuitas eccl̃is glia
coetna maiestas patri pli=
q; sãctoq; flamini. Qui to
tũ subdit suis orbẽ legib⁹.

℣ Preslet nobis gratiã de
tas btã: patris ac nati pa=
riterq; sp̃ũs almi. Qui to.
Glia patri. Qui. Lcõ. dii

Rabbi inq̃t scim⁹: q̃
a deo veniisti magister
A deo igit̃ venisse ihesũ ad
magisterium celeste mũdo
adhibendũ cõfessus ẽ. deũ
cũ illo fuisse miraculis p=
dẽtibus itellexit: necdũ th
ipm deũ esse cognouit Sz
q; quẽ magistrũ nouerat
veritatis studiose docẽ⁹
adiit: merito ad agnitõem
diuinitatis ei⁹ pfecte wt⁹
subiit merito vtriusq; nati
uitat̃ ei⁹ diuie scz ⁊ hũane
sed ⁊ pasciõis atq; alcẽtio=
nis ipius archana pcepit:
necnõ etiã modũ sce regene
ratiõis. ℟. Tibi laus:
tibi gloria: tibi gratiarum
actio. In secula sempiterna
o btã trinitas. ℣. Et bñ
dictũ nomẽ glie tue scm et
laudabile et superaltatũ.
In secu. Gloria. In secu.

Respõdit ihes⁹ Lcõ. ix
⁊ dixit ei. Amen amẽ
dico tibi: nisi q̃s renat⁹ fue
rit denuo: nõ pt̃est videre

regnū dei. Que lentencia
ēsto apertius cūctis fideli
bz lucet: ꝯto ꝙliat: qz sine
huius luce fideles esse neq̄
unt. Wñdit ergo nichode=
mꝰ: ⁊ ait. Quomodo ꝓtest
hō nasci cū sit senex? Nūq̄
d potest in vētrē matris
sue iterato introire ⁊ rena=
sci? Scde natiuitat adhuc
scisci? de vna quā nouerat
natiuitate an vellet iterari
ſrebat. Notādū aūt qz qđ
de carnali dixit: hoc etiā de
spiritali est generatiōe sci=
endū: nequaq̄ videlicet eā
plīq̄ semel expleta fuerit
posse repeti. Wñdicamꝰ
patrē et filiū cū sancto spū
laudemꝰ et superexaltemus
eū. In scla. Wñdictꝰ es
dñe i firmamēto celi ⁊ lau
dabilis et gliosꝰ. In scla.
Glia. In scla. Te deū
Wñdicamꝰ pa. In lau=
dibꝰ. ā.

O Beata ⁊ bñ
dicta ⁊ gliosa trinitas
pat ⁊ filiꝰ ⁊ spūs scūs.
Tibi laus tibi glia tibi gra
tiarū actio. Dñs regē.
Uirtutē aūte illi plus de
laudi. ⁊ ꝙsimiles post psal.

aūs as et nō sūt dicēdi sūt
ꝰ nisi ad laudes. ā. O be
ata bñdicta gliosa trinitas
pat filiꝰ spūssanctus. Mi
serere miserere miserē no
bis. Jubilate. O ve
ra sūma sempiterna trinitas
pater ⁊ filiꝰ ⁊ spūssanctꝰ.
Tibi laus tibi glia tibi
gratiarū actio. Deꝰ deꝰ
meus ait. O vera sūma sē=
piterna trinitas pat ⁊ filiꝰ
⁊ spūs sāctus. Miserere
miserere miserē nobis.
Wñdicite. Te iure lau=
dāt te adorāt te glorificant
oēs creature tue o btā tri=
nitas. Tibi laus tibi
glia tibi gratiarū actio.
Lauda. Cap. O altitudo.

O Pater scē mitis
atq̄ pie o iesu xpe fili
venerāde paraclite spi
ritus o alme deus eterne
trinitas scā vnitasq̄ fir=
ma deitas vera bonitas i=
mēsa lux āgelorū salus o=
phanorū spesq̄ cūctorū. Se=
ruiūt tibi cūcta q̄ creasti te
tue cūcte laudāt creature
nos q̄z tibi psallim⁹ deuoti
tu nos exaudi. Gloria tibi

ops de⁹ trin⁹ & vn⁹ magn⁹ & etern⁹ te decet hymn⁹ ho nor laus & dec⁹ nūc & i euū Amē. ℣. Sit nomē dñi bñ dictū. Ex hoc nūc In euā. ℟. Bñdicta sit creatrix et gubernatrix oim scā & indiuidua trinitas & nūc & sēp & per infinita seculoꝝ secla. ℣. Bñdicet⁹ Oy. Ops sempiterne de⁹. Ad pmā hec sola. ℟. O beata ℣. Deus in no. ℟. Beati mundo. ℣. Redde. ℟. Quicūq; vult. Kyrie. Xpe miserere. Jesu xpe fili dei viui. Mi serere nobis. Qui sedes ad dexterā ptis. Mi. Glo. Je. Exurg ℣. Ad tui. ā ℟. O bta. ℣. Lege. Ka

DEus caritas ē et qui manet i caritate i deo ma net & de⁹ in eo. ℟. Bñdica m⁹ patrē & filiū. Cū sācto spū. ℣. Laudem⁹ & superaltem⁹ eū i scla. Cū. Glia Bñ. ℣. Bñdictus es dñe. Oy. Ops sempiterne de⁹. Ad mi. ān. O vera cūma. ℣. Dilexit. Capitulum

Gratia dñi nostri ihesu christi et caritas dei & cōmunicatio sancti spiritus sit semp cum omibus nobis. ℟. Bñdictus es dñe. In firmamēto celi. ℣. Et laudabilis et glorioſus et superexaltat⁹ in secula. In. Gloria. Bñdicet⁹. ℣. Verbo dñi. Oy vt ℣. Ad iv. ān. Te iure. ℣. Mirabilia.

Res sunt qui Ka. Uteſtimonium dāt i ce lo pater & filius et spūsā tus et hi tres vnū sunt. ℟. Verbo dñi. Celi firmati sūt. ℣. Et spū oris ei⁹ oēs virtus eorum. Celi. Glo. Ver. ℣. Sit nomē domini Oy vt ℣. Ad vs. ān. O ma gna & bn. & cete āe de laudi bus sine vllis⁹ cūsal. dñi salib⁹. Ka. Gta dñi. ℟. Honor virtus. Oy. O pa sācte. ℣. Bñdicamus pa. In euā. Te deū patrē i genitū te filiū vnigenitū te spiritū scm paraclitum sāctā & indiuidua trinitatē toto corde et ore confitemur laudamus atq; benedicimus tibi gloria in scla ℣. Magnificat. Oratio. Omps sempiterne deus.

Dostdū ꝙ ꝑmꝰ. v. fer post octa. pēthec. fe stū none solēnitas corpꝰ xpi Romanus pōtifex. Urbanꝰ quartꝰ statuit solēniter celebrari: ꝑ octo dies sequētes celeberrime solēnizari officiis diuinis put ordinatū est i festis epiphanie ⁊ ascensionis dñice Et qđ cōsimilibus simile ē iudiciū: ideoq; si festū duplex vl. ix. lectio. euenerit i die mercurii ꝓcedēti festū corpoꝛis xpi ꝓpter excellētiā festi corpis christi vespe illo die oino erūt de corpoꝛe xpi cū aliis ꝓpriis ⁊ psalmis ad ealdē ordinatis. Memoria tm̄ de festo ꝓcedēte si duplex fuerit aliter non. Si vo i die corpoꝛis xpi festum duplex siue simplex ix. lec: cuenerit. differatur in crastinū ⁊ post cēdas. vs. in die corpoꝛis xpi: fiat memoria de sancto ⁊ in illo crastino tm̄ fiat memo. de festo corporis xpi si festum sit duplex Si vero sit festū simplex ix. lec medie lec. fiant de festo corporis xpi. Festis aplōꝝ scōꝝ barnabe ⁊ cōmemoratiōnis sci pauli exceptis in q̄ bꝰ meō. lectio. nō fiēt Si autem festū trium lectionū in illo die corpoꝛis xpi euenerit. nulla fiet meinoria. In festo corpoꝛis christi.

Sacerdos in eternum xp̄s dñs scōm ordinē melchisedech panē et vinū obtulit.. ℣. Dixit dominus. ℟. Miserator dominus escā dedit timentibus se in memoriā suoꝝ mirabiliū ℣. Confitebor. ℟. Si licē salutaꝛ accipiā ⁊ sacrificabo hostiam laudis Credidi ꝓpo. ℟. Sicut nouelle oliuarum ecclesie filii sit in circuitu mēse domini. ℣. Beati omnes qui timent. ℟. Qui pacem ponit fines ecclesie frumenti ex adipe satiat nos dominꝰ. ℣. Laus dꝰ hierusalē. Capitulum.

Hostis iesus in qua nocte tradebat accepit panē ⁊ gr̄as agēs fregit ⁊ dixit accipite et manducate hoc est corpꝰ meū quod ꝓ

vobis tradet. ℣. Homo q̄ dā fecit cenā magnā ⁊ misit seruū suū hora cene dicere inuitatis vt venirent. Quia parata sunt oīa. ℟. Venite comedite panē meum et bibite vinum qđ miscui vobis. Quia. Gloria patri. Quia. Hymnus.

O ange lingua gloli cōporis mysteriū sāguinisq; prioliquē in mūdi pciū fructus vētris generosi rex effudit gentiū: Nobis datus nobis natus ex intacta virgine et in mundo conuersatus spatio verbi semine sui morās incolat⁹ miro clausit ordiē: In suprēme nocte cene recūbens cū fribus obseruata lege plene cibis in legalibus cibum turbe duodene se dat suis manib⁹ Verbū caro panē verū verbo carnē efficit fitq; sanguis xp̄i merū ⁊ si sensus deficit ad firmandū cor sincerū sola fides sufficit. Tantū ergo sacramētū veneremur cernui ⁊ ātiquū documētū nouo cedat ritui ꝓfert fides supplemētū sēsuū defectui Genitori genitoq; laus ⁊ iubilatio: salus honor virt⁹ q̄q; sit ⁊ būdictio ꝓcedenti ab vtroq; ꝓparilit laudatio. amē. ℣ Panem de celo ꝓstitisti eis Omne delectamētū in se habētē leluya. In cuius. ō. O quā suauis ē dñe spūs tu⁹: qđ vt dulcedinē tuā in filios demōstrares panē suauissimo de celo ꝓstito esurientes replēs bōis fastidiosos diuites dimittens inanes. ℣s. Mag. ℟. Deus q̄ nobis sub sacramēto mirabili passionis tue memoriam reliquisti tribue q̄s: ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari: vt redēptionis tue fructū in nobis iugiter sentiamus Qui viuis ⁊ regnas cū deo patre. ⁊c. Capitoriū. Dicat sicut in festo sctē trinitatis cū hymno. Salus tocius mūdi ⁊ in fine hymni. Gloria tibi dñe qui natus es. Sit versus dicatur ⁊ fine oim hymnorū quoq; metro ꝓcedit per octa. etiam si de sanctis agatur nisi si

hymnū. Mecū sine cessat. Ad matutinale. Ep̃m regem adorem⁹ dñantē gē tibus. Mulce mãducãtibꝫ dat spiritus pinguedinem ps. Venite. Hymnus.

Sacris solẽniis iuncta sit gaudia et ex p̃cordiis sonẽt p̃conia recedãt vetera nouꝰ sint omnia corda voces ⁊ opera. Nocte sancta cene nouꝰ hic ps. Christꝰ nouꝰ agnꝰ nouꝰ altare nouꝰ sacrificium nouꝰ panis eucharistie nouꝰ calix salutis nouꝰ cibꝰ mentis nouꝰ potꝰ cordis nouꝰ mysterium nouꝰ conuiuium nouꝰ ordo nouꝰ sacerdos nouꝰ sacrificator nouꝰ sacrificandi modꝰ nouꝰ sacrificij fructꝰ nouꝰ sacrificij effectꝰ nouꝰ sacrificij affectꝰ nouꝰ sacrificij intellectꝰ nouꝰ sacrificij cultꝰ nouꝰ sacrificij ritꝰ nouꝰ sacrificij modꝰ nouꝰ sacrificij ordꝰ nouꝰ sacrificij finis nouꝰ sacrificij exitꝰ nouꝰ sacrificij introitꝰ nouꝰ sacrificij progressꝰ nouꝰ sacrificij regressꝰ nouꝰ sacrificij ascensꝰ nouꝰ sacrificij descensꝰ nouꝰ sacrificij ingressꝰ nouꝰ sacrificij egressꝰ nouꝰ sacrificij occasꝰ nouꝰ sacrificij ortꝰ nouꝰ sacrificij meridiꝰ nouꝰ sacrificij occidentꝰ nouꝰ sacrificij septentrionꝰ nouꝰ sacrificij meridionꝰ nouꝰ sacrificij orient

facerent sacrus homo: hoc insuper: qđ de nostro alit plit totū nobis tulit ad salutē. ℟. Immolabit hedā multitudo filioꝝ israel ad vesperā pasche. Et edent carnes: azimos panes. ℣. Pascha nostrū immolat⁹ est xp̄s itaq; epulemur in azimis sinceritat: & veritat. Oratio. Et.

Oꝛpus nāq; suū pro nā reconsili atione in ara crucis hostiā obtulit deo patri: sanguinē suū fudit in pretiū simul & lauacrū. vt redempti a seruitute miserabili a peccatis oibz mūdaremur. Et vt tā ti bñficii iugis i nobis maneret medꝛia: coꝛp⁹ suū in cibū & sanguinē suū i potū sub specie panis & vini fidelibus sumendū dereliquit ℟. Comedetis carnes et saturabimini panibz Iste ē panis quē dedit vobis dom⁹ ad vescēdum. ℣. Nō moyses dedit vobis panē de celo sz pē me⁹ dat vobis panē de celo verū. Iste. Et

Oppreciosū coꝛp⁹ et admirādū quiqū salutiferū: & oi suauitate repletū. Quid enī hoc sacrificio⁹ esse potest: in qua nō carnes vitulorꝝ & hircorꝝ vt olim in lege sed nobis xp̄s sumend⁹ ꝓponit verus deus. Quid hoc sacramento mirabilius: In ipso nāq; panis et vinū in coꝛp⁹ xp̄i & sanguinē substantialiter conuertuntur Ideoq; xp̄s deus et homo perfectus: sub modici panis & vini specie cōtinetur. Manducat itaq; a fidelibus sed minime lacerat Quīimo diuiso sacramento. integer sub q̄libet diuisionis particula pseuerat. Respexit heyas ad caput suum subcinericium panem qui surgens comedit et bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illius vsq; ad montem dei. ℣. Si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Et am. Gl. ptī Et ambula. In .ii. nocturno

℟. Memoꝛ sit dominus sacrificii nostri et olocaustū nostrum pinguet fiat. Exaudiat. Paratur no

bis mēsa domini aduersus
oēs qui tribulant nos. ℣s.
Dominus regit me. ℟ In
voce exultatiōis resonant
epulātes in mēsa domini.
℣ Quēadmodū deliō. ℣.
Libauit eos ex adipe frū-
mēti. Et de petra melle sa
turauit eos allā. Leō. vii.

INde vt integro cele-
britatis officio institu-
tionē tanti sacramēti so
lenniter recoleret plebs fi
delis: romanus pōtifex vr
banus quartus huius sa =
cramenti deuotione affe =
ctus pie statuit p̄fate īsti-
tutiōis memoriam p̄ima
quinta feria post octauas
penthecostes a cūctis fide
libus celebrari vt qui per
totum anni circulum hoc
sacramento vtimur ad sa-
lutem: eius institutionem
illo sp̄ecialiter tēp̄re reco-
lamus: quo spiritus sāct⁹
corda discipulorū edocuit
ad plene cognoscenda hu-
iusmodi sacramēti mysle-
ria. Nā in eodē tēpore īce
pit hoc sacramentū a fideli
bus frequētari. ℟ Panis
quē ego dabo caro mea est
p̄o mundi vita litigabant
ergo iudei dicentes. Quo
modo potest hic nobis da-
re carnem suam ad mādu-
cand um. ℣ Locutus est p̄o
pulus contra dominū ani-
ma nr̄a nauseat super cib⁹
isto leuissimo. Quomodo.

ET autem Leō. v.
p̄redicta quita feria:
et per octauas sequentes
eiusdem salutaris institu-
tionis honorificentius a-
gatur memoria: p̄fatus
romanus pontifex eis qui
huiusmodi horis in hac so
lennitate psonaliter in ec-
clesiis interesset: stipēdis
spiritualia apostolica largi
tione concessit. Vnde om̄i
bus vere penitentibus et
cōfessis qui matutinali of
ficio huius festi p̄sentia-
liter interessent in ecclesia
vbi celebraretur: centum
dies. Qui vero missē toti-
dem ℟ Tenantibus illis
accepit Iesus panē et bēdi
xit ac fregit deditq; discipu
lis suis: ait. Accipite: co-
medite hoc est corpus meū

℣. Dixerũt viri tabernaculi mei ꝯs det de carnib⁹ ei⁹ vt saturemur. Accipite

In illis aũt qui leo vi iterellent in pzimis illius festi vesp̃is : similiter centũ. Qui vero i secũdis vesperis : totidẽ. His qui pzime | tercie | sexte | none | ac cõpletozii adessent officiis: pzo qualibet hozaꝝ ipsarũ quadzagita dies. Illis vero qui per ipsius festi octauas i matutinalib⁹ vespertinis misse ac pzedictarũ hozarũ officiis pzesẽtes extiterint : singulis diebus octauarũ ipsarũ centum dierũ indulgentiã misericozditer tribuit perpetuis tempozib⁹ duraturã.

℣. Accepit iesus calicem postq̃ cenauit dicẽs hic calix nouũ testamentum est in meo sanguine. Hoc facite in meam cõmemozationẽ.

℣ Memozia mea ero et tabescet in me aia mea. Hoc facite. Glia patri. Hoc facite. In tercio nocturno a

Introibo ad altare dei sumã chzistũ qui renouat iuuentutem meam. ℣ Judica me deus et discerne. ℟. Libauit nos dñs ex adipe frumenti et de petza mellis saturauit nos. ℣. Exultate deo. ℟. Ex altari tuo domine xp̃m sumimus i quẽ coz et caro nostra exultant ps. Quãdilecta. ℣ Educas panem de terra. Et vinum letificet coz hominis aplã.

Sermo iohannem.

In illo tẽpoze. Dixit iesus discipl̃is suis turbis iuedaꝝ. Caro mea vere est cibus et sãguis meus vere est potus, Et reliqua. Sermo ex cõmentario bti augustini epi. l. vii

Quum enĩ cibo et potu id appetant hoies vt non esuriãt neq̃ sitiãt hoc vere nõ pzestat nisi iste cibus et potus: qui eos a quibus sumitur inozrales et incozruptibiles facit: idem societas ip̃oꝝ sanctoꝝ vbi paz erit et vnitas plena atq̃ pfecta. ℣. Qui manducat meã cãrnẽ et bibit meũ sanguinẽ, In me manet et ego i illo. ℣ Nõ est alia na

tio tã grãdis q̃ habeat deos appropinquãtes sibi sicut deꝰ nr̃ adest nobis. In me

Propterea q̃ppe sicut etiã ante nos hoc itel lexerunt hoies dei: dñs nr̃ ihesus xp̃s corpus et sanguinẽ suũ i eis tebz ꝓmẽdauit q̃ advnũ aliq̃d redigũtur. Ex multꝫ nãq̃ granis vnꝰ panis efficitur: et ex multꝫ racemis vinum ꝓfluit. ℟ Misit me pater viuens et ego viuo ꝓpter patrẽ. Et q̃ mãducat me viuit ꝓpter me. ℣. Cibauit eũ dñs pane vite ⁊ intellectꝰ. Et. Gloria

Et qui manducat carnẽ meam et bibit meum sanguinẽ in me manet ⁊ ego i eo. Hoc est ergo mãducare illã esca et illũ bibere potũ: in xp̃o manere ⁊ illũ in se manentẽ habere Ac per hoc qui non manet in xp̃o et i quo non manet xp̃s: procul dubio non manducat spiritualiter eiꝰ carnẽ: licet carnaliter ⁊ visibiliter premat dentibz sacramẽta corporis ⁊ sanguinis christi. ℟. Unus panis et vnum corpus multi sumꝰ Dñs qui de vno pane et de vno calice participamꝰ ℣ Paratti i dulcedine tua pauperi deus qui habitare facis vnanimes in domo. Omnes. Glia. Omnes. ℣ Te deum. ℣ Panẽ de celo. ℣ Ja laudibus. ã.

Sapiẽtia edificauit sibi domũ miscuit vinũ et posuit mẽsam alla. ℣ Dñs regñ. ã. Angelorũ esca nutriuisti pplm tuum et panẽ de celo prestitisti illis alla. ℣. Jubilate. ã. Piguis est panis xp̃i et prebit delicias regibꝰ alla ℣. Deus deꝰ. ã Sacerdotes xp̃i icensũ ⁊ panes offerũt deo alla. ℣. Benedicite ã. Vincẽti dabo mãna absc̃ditũ ⁊ nomen nouũ alla ℣ Laudate. ℣ Dñs ie

Verbũ sus in. ℟ꝰ Superniũ prodiẽs nec patris linquẽs dextrã ad opus suũ exiẽs venit ad vite vesperã ℟ In morte a discipulo suis tradẽdꝰ emulis prius in vite ferculo se tradidit discipulis Quibꝰ

sub bina specie carnē dedit
& sāguinē vt duplicis sub=
stantie totū cibaret holem
O e nascēs dedit socīū con
uescēs i edulīū se moziēs i
hoīū se regnās dat i pmiū
O salutaris hostia q̄ celi
pādis hostiū bella pzemūt
hostilia da robur fer auxi=
liū. Q nūtrinoq̄ dño sit
sempiterna gla q̄ vitā sine
termino nobis donet in pa
tria. Amen. ℣. Posuit fi
nes tuos pacē Et adipe fru
mēti satiat te allā.

Ego sū panis viu⁹
q̄ de celo descēdi si q̄s man
ducauerit ex hoc pane vi=
uet i eternū allā. ℣. Bñd⁹
℣. Deus qui nobis. Ad
pzimā. a Sapiētia ℣. De
us i no. ℣ cetera ut. ℣. Qui
cūq̄ vult. sub hac ℣ Je
su xp̄e fili dei viui Miser
re nobis. Allā alleluya
Qui corpus tuū dedisti di
scipulis. Miserere nobis
Allā all. Gla. Jesu. ℣. Ex
urge dñe. ℣c. Ad ii. ā. An
gelor. Legē ut⁹ Dñs
iesꝰ i qua nocte. ℣ Panē
celi dedit eis. Allā allā. ℣

Panē āgelorū māducauit
homo. Allā allā. Glia Pa
nē. ℣ Libauit eos. ℣ De
us q̄ nobis. Ad vi. ā. Pin
guis. ℣. Dekecit. Ut...

Quotiēscūq̄ māduca=
bitis panē hūc & calī=
cē bibetis mortē dñi annūci
abitis donec veiat. Li
bauit eos ex adipe frumēti
Allā allā. ℣ Et de petra
melle saturauit eos. Allā
all. Gla. Libauit. ℣ Edu
cas panē. ℣ vt s. Adipe. a
Vincēti. ℣. Mirabilia. ℣

Quicūq̄ manducaue
rit panez vel biberit
calicē dñi īdigne reus erit
corporis et sanguinis dñi.
℣. Educas panē de terra
Allā allā. Et vinū leti=
ficet cor hoīs Allā alleluia
Glia. Educas. ℣ Posuit
fines tuos. ℣ vt s. Ad vs
qe de laudibus cū psalmis
de primis vesperis. ℣ Do
minus iesus in. ℣ Respe
xit helias. Si quis. hy⁹
Verbum supernū. ℣ Pa
nē de celo. Secūda. ā. O sa
crū cōuiuiū i quo xp̄s sumi
tur recolit memoria passi=

onis et⁹ mẽs ipleꝛ gra ⁊ fu
ture glie nobis pignus dat
alla. ps. Magnificat. Vꝝ
Deus q̃ nobis. Ad ꝓpleto
rium ps. Quotidie ifra oct
excepta dñica ifra fiat ler=
uitiũ de cozpoze xp̃i nili i=
pediat ꝙ festũ duplex vl no
nũ. lec hoc modo Ad matu.
tinuitato. Ps.
. Pzima añia de ꝑ=
tio nocturno fuꝑ psalmos
ad matu. q̃ dicuntur i die.
Tres lec. de festo cozpozis
xp̃i cũ tribꝫ Pliis. de histo=
ria ozdinatim iteratis icipi
endo a pzimo. Ad laudes ⁊
ad vesꝑas ifra octauas vna
añia lez Sapientia. Ad ho=
ras dicãt cetere añe ỏ lau=
dibꝫ. Capla. Hymni. Pria
hozalia ⁊ versiculi sicut in
die fuꝑ psalmos Mag. et.
Benedict. ⁊ etiã ad meõ
riam cu versiculo de festõ infra
oct. etiã in dñica añe de ꝑ=
mis vesꝑis scilz Deus in
⁊ cetere añe ozdinatiꝫ ite=
rate. Oratio Deus qui nos
Si vero festum duplex
vel nouem lec. ifra octa. ⁊
uenerit: de eis dicatur etiã
dñica ⁊ ꝑmus vesꝑis ⁊ in
sequẽtis. ã. Sup̃ Ecclesiã pla=
mis ỏ festo cozpozis xp̃i: et
ỏsequentibus alie ꝑpatice: tã ad
vesꝑas matu. q̃ ad hozas.
Ad vesꝑas matu. ⁊ missam
meõria ỏ festo cozpozis xp̃i
¶ Rubrica de festis sequẽꝫ
vsuki: Johis baptiste. Pe
tri ⁊ pauli cozte ꝓtingentibꝫ
ifra istas octa. ¶ Si festo
cozpozis xp̃i ⁊ sci vdalrici cõ=
currãt: dicat ꝑpo die solẽni
ter ỏ cozpoze xp̃i: ⁊ habebit
plenevltias vs suas cũ me
moria de sancto vdalrico tm
In crastino ỏo dicat de sequẽ
vdalrico cũ meõ. de festo coz
pozis xp̃i ⁊ p oct. dicat ỏ fe
sto cozpis xp̃i cũ meõ. ỏ sequẽ
vdalrico ad matu. ⁊ ad vs cs
ãn. In vdalrici laudibꝫ ⁊ ce
teris ỏt i festo suo. Si i dñi
ca ifra dicat de festo sãcti
Barnabe sine mediis lect.
cũ meõriis cozpozis xp̃i: et
sãcti vdalrici. Octaua vero
die dicat de festo cozpis xp̃i
sꝫ sine mediis lec. de sãcto
vdalrico: ⁊ die veneris sequẽ
ti dicatur de octaua de sã=
cti vdalrici: ix. lect. ¶ Si

dies dñica infra octa. corpoꝛis xp̄i p̄tigerit infra octa ſcti vdalli ꝛ a feſto .ix. lect. vacauerit: fiat medie lec. de ſcto vdalko. Si vo dies oct. ſcti vdalli i dicta dñica p̄tigerit dicat de ſco vdalko cū mediis lect. de corpoꝛe xp̄i. Si dies octa. corpoꝛis xp̄i infra octa. ſci vdalli cō tigerit: fiat medie lec. de ſco vdalko ¶ Quando cūq; feſta corpoꝛis xp̄i ꝛ natiuitatis ſcti iohis baptiſte cōcurrunt: differat feſtū ſcti iohis i craſtinū: ꝛ die mercurii p̄cedenti ieiunet vigilia et fiat ſeruitiū de ſcīs Etheldꝛeda cū miſſa de vigilia: ꝛ dies corpoꝛis xp̄i habebit oīno vltimas veſperas ſuas: et mediū de ſcto iohāne. ān **Angrello.** ō⁹. **Fuit homo** cum ſella Oratio **Deus qui pūtē diem.** ꝛ fiat totū ſeruitiū i craſtino de ſancto iohāne cū mediō de feſto corpoꝛis xp̄i. Per octauas corpoꝛis xp̄i ſingulis dieb⁹ fiat mediū de ſcto Johanne in matu. ꝛ veſpis cū aliis de p̄ximis veſperis ſi ꝛatis ſed ad vñ de vigilia aplōꝝ petri ꝛ pauli ꝛ in die nulla fiat de ſco Johann memoꝛia ſed tm̄ de feſto corpoꝛis xp̄i: ꝛ tūc illo āno die dñica infra octa. fiat ſeruitium de corpoꝛe xp̄i abſq; mediis lec. de ſco iohāne. Die vero octa. corpoꝛis xp̄i ꝛ ſancti iohannis ſic ꝛcurrentiū: totū ſeruitiū fiat de octa. corpoꝛis xp̄i cum mediis lec. de octa ſci iohānis ¶ Itē feſtū ſcoꝝ martyrū iohannis et pauli die dñica infra octa. corpoꝛis xp̄i vel die octaue cū p̄tigerit: fiant de eis medie lectiones. De aliis aūt feſtis triū lectionū etiā ſi dictis diebus contigerint: fiet tm̄ mediꝰ p̄terq; de ſcta Etheldꝛeda ꝛ ſco. Leone in vigil. ꝛtingē. vt ifra notat. ¶ Cum aūt vigil nati. ſcti Johis baptiſte vel aplōꝝ petri et pauli ꝛtigerit infra octa. corpoꝛis xp̄i p̄dictas: totū ſeruitiū dicet de feſto corpoꝛis xp̄i: ꝛ mediꝰ de ſcā Etheldꝛeda: vel de ſco leōe. In dicta vero vi

gilia eti die ad vtraq; vñ. ℟ Sapia. ℣ plal. de festo corpozis xpi: cū mēoria ō eodē tñ. Si oct. corpis xpi i crastino apli venerit: tūc illo āno ad lcōas vñ apli petri ℣ pauli ℟. Sapia Lapz Petrus ad le. ℣ Petre amas me. hy⁹ Exultet ce. ℣ Tu es pe. Ana sup̄ plal. Mgt. Quē dicūt. ox De⁹ qui vtō petro apło. In crastino ad matu. me. ō lcō petro. ℟ Petr⁹ ad le. ℣ Tu es petr⁹. ox De⁹ q vtō petro. ℣ me. de lcō iohāne: et tūc illo die dicāt vel. et totū ferialitū de oct. corpis xpi cum mēo. de aplis ℟. Gloli pn. ℣. In oēz ter. ox De⁹ q ho dier. ℣ mēo. ō oct. lcti iohis ℟. Ingressa. ō Fuit hō. ox De⁹ q pñtē. ℣ die seq̄nti dicāt totū de cōmēoratiōe lcī pauli cū nouē lec. ℣ mēoria de lcō petro. ān Solue iubēte. ō Tu es petrus. ox. Deus q vtō petro. ℣ mēo. de octa. lcti iohānis ℟. Apertum est. ō Fuit homo. ox Deus qui pzelentē. ¶ Si autem festū duplex in octa. corpozis xpi contigerit: videlicet festa lcti vilki: ℣ nativitas lancti iohānis: lius aplox petri et pauli: tūc accipetur seruitiū octa. ℣ fiat die mercurii pcedēte cū nouē lec. et medie lec. de festo. iii. lec. in pzedictas vigilias scilicet Etheldzede virginis ℣ leonis pape cum milla in capło de pzedictis vigiliis: ℣ tunc dicātur pzo pzie āe sup̄ plal. feriales de dictis festis ad primas vēs: nec fiat aliqua mētio deinceps de illis: nisi mēoria tūm ad vesperas cū ā ℣ Sacrū Jté si festū. ix. lec. in octa. die contigerit: differat i crastinū et incipiatur de lcō ad capłm: et memoria de festo corpozis xpi. Si vō die veneris post octauas p̄dictas festum duplex cōtigerit pzime vespere tūc erūt cū āis pertinēcib⁹ ad festū duplex ℣ psalmis ferialibus cū memoziis de octa. pzedictis.

¶ Feria sexta. Lctō pma.

Hmius sacti figura pzecessit: qñ mānā pluit deus patribus in deserto: q

quotidiano reli pascebãtur alimẽto Unde dictũ ẽ. Panẽ angelorũ mãducauit hõ Sz tamẽ panẽ illũ q̃ manducauerũt. in deserto omẽs mortui sunt. Le. sedã

Ista aũt esca quã accipitis: ille panis viuus q̃ de celo descẽdit vite eterne substãtiam ministrat. Et q̃cũq; hunc panẽ manducauerit hõ: non morietur i eternum: qz corpus xpi est. f. iii

Considerate rũ nunc prestantior sit panis angelorũ an caro xpi: que vtiq; est corpus vite. Mãna illud de celo: hoc sup celum Illud celi: hoc dñi celo rũ Illud corruptioni obnoxium: si i diem alterũ reseruaretur: hoc alienũ ab oi corruptiõe ¶ Sabbato. L. i

Quãtis igit vtimur exemplis vt pbem' hoc nõ esse qđ natura formauit sed qđ benedictio cõsecrauit Maiorẽq; vi esse bñdictionis q̃ nature qz benedictione etiã natura ipa mutat. Unde ẽgã tenebat moyses pierit eã: et facta est serpẽs Rursum apprehendit eam dam serpẽtis: et in virge naturã reuertitur Uides ergo prophetica gra bis mutatã esse naturã: et serpentis et virge. Lctõ. ii.

Qbach fluuius amarissimus erat: vt sitiens pplus bibere non posset Misit moyses lignũ i aquã et amaritudinẽ suã aquarũ natura deposuit: quã influsa subito gratia temperauit. Aduertimus igitur maiorẽ esse grãm q̃ naturã. Et adhuc tamẽ pphetice bñdictionis numeramꝰ grãz. f. iii

Quod si tantũ valuit humana benedictio: vt naturã mutaret: qđ dicimus de ipsa cõsecratione diuina vt ipsa vba dñi saluatoris operãt. Mã sacrm istud quod accipis xpi sermone conficitur ¶ Dicta infra octauas corpoꝝ xpi quoꝝ dicãtur sicut i die pasce aĩas sup psalmos i primis vesperis q erũt. Sapientia cum sequẽtibz: et pro hymnũ q̃ erit. Verbũ supernũ pro Rex ad vesperaq; vã: ã

gon dicenk: ⁊ ꝑter legenda ⁊ añas fup pſalmos. Mgt et. Benedict⁹. vt fupra. ℣. ℟.

DE totius mundi ꝓtibus legiſtis: qz ipe dixit ⁊ facta ſunt: ipſe mãdauit et creata ſunt. Sermo ergo q̃ potuit ex nichilo facere qđ non erat: nõ potuit ea q̃ ſunt: in id mutare qđ non erãt. Non eſt enĩ minus dare q̃ mutare nouas naturas reb⁹. Lectõ ſcda.

QUius argumẽtũ vtimur ſuis vtamur exemplis: incarnationis quoq; aſtruam⁹ myſterii veritatẽ. Nunqd nature vſus pꝛcenſit: cũ dñs nr̃ ieſus xp̃s ex maria virgine naſceret. Si ordinẽ nature q̃rimus viro mixta feia ghare ꝛſueuerat. Iquet igit̃ q̃ ꝓter nature ordinẽ virgo gnauit. Et hoc qđ cõficim⁹ corpus ex virgine eſt. Quid hic q̃rim⁹ nature ordinẽ in xp̃i corpore: cũ ꝓter naturã ſit ipe dñs nr̃ ieſus partus ex virgie. Vera ita q; caro xp̃i eſt: q̃ crucifixa ẽ que ſepulta eſt. Lectõ. tui.

VEre ergo carnis mꝰ ſacrim ẽ. Ipe enĩ dñs noſter ieſus clamat: hoc eſt corpus meũ. Ãñ bñdictionẽ verborũ celeſtiũ alia ſpecies nomiat̃. Poſt cõſecrationẽ ſanguis xp̃i ſignifica tur. Tu dicis amẽ. Hoc eſt Verũ eſt. Quod ſermo ſonat: effectus ſentiat. Tu.

PAnis eſt in Lectõ. v altari vſitatus ante verba ſacramentorũ. Vbi accellit ꝛſecratio: de pane fit caro xp̃i. Quõ autẽ põt qui panis eſt eẽ corꝓs xp̃i? Cõſecratio igit̃ q̃bus v̄bis et cuiꝰ ſermonibꝰ eſt? Dñi ieſu. Nam ꝑ reliqua oia q̃ dicunt̃: laus deo offertur.

Ratione petit̃ L. vi

OPto ppõ ꝑ regibus: ⁊ ꝑ ceteris. Vbi autẽ ſacrim conficit̃ iam non ſuis ſermonibus ſacerdos vtit̃ ſed ſermonibus xp̃i. Ergo ſermo xp̃i hoc ꝛficit ſacramẽtũ. Quis ſermo xp̃i? Hic nẽpe quo facta ſunt oia celũ terra ⁊ maria. Sc̃ũm io

LNillo tpe. hannẽ. Dixit ieſus diſcipulis

suis ⁊ turbis iudeoꝝ Caro mea vere est cibꝰ: et sāguis meꝰ vē est potꝰ. Et reliq̄.

QHristus Ome. vbi. panis est de quo qui manducat viuit in eternū. De quo ipse dixit. Et panis quē ego dabo caro mea est p mundi vita. Determinat quō sit panis non solū scōm verbū quo viuūt oia sed scōm carnē assumptaꝫ pro mundi vita. Lectō. viii

QOrpus et sanguinē xpi dicimus illud qō de fructibus terre acceptū ⁊ prece mystica consecratū rite sumimꝰ ad salutē spūalē i mēoriā dñice passiōis quod cum per manus hois ad ipam inuisibilē speciē producat: nō sctificat vt sit tā magnū sacrm: nisi opante inuisibiliter spū sancto. ix.

Hec sacrm pietatis est et signū vnitatis: ⁊ vinculū caritatis. Qui vult viuere accedat et credat i corpore ecclie hūc cibū ⁊ potū et satietatē recipiet corpis et mēbroꝝ suoꝝ qō est ecclie in p̄destinatꝰ ⁊c. vt ō.

EFeria. ii. Lectio p̄ma.

Sacramentuꝫ ecclie duobus cōfici ⁊ duobus constare videt: visibili scꝫ elementoꝝ specie: ⁊ invisibili dñi nostri ihesu xpi carne ⁊ sanguine. Et sacramēto et re sacramēti: id est corpore xpi. Sicut xpi psona constat et ꝙficit ex deo ⁊ homine: cū ipse xps verus sit deus: et verus homo. Le. ii

QOnficit aūt ecclesie sacrificiū duobꝰ: sacramento ⁊ re sacti: id est corpe xpi. Caro eiꝰ est quā in forma panis opertā in sacto accipimus: ⁊ sanguis eius quē sub specie vini ac sapore putamus. Caro videlꝫ est carnis: et sanguis sacramentū est sanguis. Lectio tercia.

Sicut ergo celestis panis qui vē caro xpi est suo mō vocat corpus xpi cum re vera sit sacrm corpis xpi: illius videlꝫ qō visibile qō palpabile mortale in cruce positū est. Vocat eꝫ ipsa carnis immolatio q̄ sacerdotū mānibus sit xpi passio: mors crucifixio. Nō rei veritate: sed

signãte mysterio. ℂ Feria
Terat. iii. Lectõ. i.
Letiam hoc mysteriũ: ꝛ
ob cõmorationem passiõis
xpi: sicut ipse ait. Hoc quo
tiescũq; agitis: in meã cõ=
memorationẽ facite. Quo
tienscũq; ergo sumitis pa=
nẽ hunc: et bibitis hũc cali
cẽ mortẽ dñi annũciabitis
donec veniat. Lectio scõa.
Non utiq; sic accipiẽ=
dũ est dõe xpi mors
veniat: qz vltra iã non mo
riet: sed donec ipse dñs ve
niat ad iudiciũ. Interi aũt
semp mors xpi est ꝙ seculi
vitã posteris nũcianda: vt
discant qua caritate dilexe
rit suos qui ꝑ eis mori di=
gnatus est: cui omis vicẽ de
bemus repẽdere caritatis.
Via ad hoc Le. iii.
nos ꝑor dilexit cũ es=
sem⁹ gehẽne filii: vt dilige
remus eũ iã a morte libera
ti: qz morte dñi liberati su=
mus hui⁹ rei memores in
edendo carnẽ: ꝛ bibẽdo sã=
guinẽ eius que ꝓ nobis
oblata sunt significamus.
ℂ Feria. iiii. Lectio ꝓma

Ut cruz sub figura: an
sub veritate hoc my=
sticũ calicis sacramentũ fi=
at: veritas ait. Caro mea
vere est cib⁹ ꝛ sanguis me⁹
vere est potus. Alioqn quõ
magnũ erit panis quẽ ego
dabo caro mea est ꝙ mũdi
vita: nisi vera sit caro. Le. ii.
Sed qz xpm fas vorari
dentib⁹ non est voluit
hunc panẽ et vinũ ibi in mi
nisterio vere carnẽ suã ꝛ sã
guinẽ suũ cõsecratione spi
ritus sancti potẽtialit crea
ri: et quotidie ꝓ mũdi vi=
ta mystice immolari. Le. iii.
Corpus christi ꝛ veri=
tas et figura est. Ve=
ritas dum corpus christi et
sanguis in virtute spũs sã
cti: ꝛ in virtute ipsius ex pa
nis ꝛ vini substãtia efficit.
Figura vero est id qõ exte
rius sentit. ℂ In octaua
corpis xpi ad vesperas ãn.
Sapiẽtia. ꝑs Dixit dñs. ꝛ
cetere añe et ꝑi sicut in die
Cpm. Dñs ielus. Hym.
Pange lingua. ꝑ Panẽ de
celo. In euage. ã. O ꝙ sua
uis ꝑs Magt. ꝛc. vt in die

quatu. missa: ꝛ ḳ̃dis vesperis: ꝓter ℞m in ḳ̃dis vesperis cū legẽda sequẽte. f. i.

INtra cathol̃icā eccleſiā in mysterio corꝑis xp̃i nichil a bono maius: nichil a malo minus ꝓficit ſacerdote qz nō in merito cōſecrantis: ſed in verbo efficitur creatoris: ꝛ in virtute ſp̃ūs ſancti. Si eni in merito eſſet ſacerdotis: neq̃ ad xp̃m ꝓtineret Etiam vi die

QUanc aīt sicut f. ii.

ipſe eſt q̄ baptizat: ita ipſe eſt qui ꝑ ſp̃m ſcm̃ hanc ſuā efficit carnē: ꝛ trā sic vinū in sanguinē. Ait ꝛ ſacerdos. Iube hec inquit offerri ꝑ man⁹ angeli tui sā cti in ſublime altare tuū: i cōſpectu diuine maieſtatis tue. Ut q̄d deferēda i lucē depoſcit: nisi vt itelligat ꝙ iſta fiāt i eo ſacerdotio. iii.

HAnc ergo oblationem bñdictā: ꝙ quā bñdicimur. Acc̄ptā ꝙ quā hoies i celo aſcribūt. Ratā: ꝙ quā i viſcerib⁹ xp̃i eē cēleamur Rōnabilē: ꝙ quā a beſtiali cēſu exuamur acceptabilē vt q̄ nobiliꝑis diſpliceam⁹ ꝙ hanc acceptabiles ei⁹ vni⁹ ꝯ filio simus. Secō ḳ̃ta.

QRedendū eſt ꝙ in verbis xp̃i sacra ꝙficiant Cuius eni potētia creant. ꝓius ei⁹ vtiq̄ verbo ad melius ꝓcreant. Reliq̄ oia q̄ ſacerdos dicit aut cler⁹ chori canit: nichil aliud q̄ laudes ꝛ gratiay actiōes sunt aut certe obſecratiōes ꝛ fidelium petitiones. Secō. v.

OMnia q̄cunq̄ voluit dñs fecit in celo et in terra: ꝛ qz sic voluit: sic factū eſt. Ita licet figura panis ꝛ vini videat: nichil aliud th̃ q̄ caro xp̃i ꝛ sanguis poſt ꝙſecrationē credenda sunt. Unde ipa veritas ad diſcipulos. Hec iquit caro mea eſt ꝙ mūdi vita. f. vi

PAnē q̄d̄ ihū quē sumim⁹ in mysterio: ille vtiq̄ itelligo panē q̄ manu ſcī ſp̃ūs ꝯformat⁹ eſt in vtero v̄ginis: ꝛ igne paſſionis decoctus in ara crucis. Panis eni ãgelo⁹ fact⁹ eſt cib⁹ hoim Ait ipe qui. Ego cū panis vitus q̄ de celo de-

scendi. Et iterꝝ Panis quē ego dabo: caro mea est pro mūdi vita. Sedz iohēm

IN illo tpe: Dixit iesꝰ discipulꝭ suis et turbis iudeorꝝ Caro mea vere est cibus et sāguis meus vere est potus Et ꝛ. L. vii

QUotiēscūqꝫ effunditur sāguis xpi i remissionē petōrꝝ fundit: debeo illū sēpꝫ accipe: vt sēpꝫ michi peccata dimittāt. Qui sēpꝫ peccat: semꝫ debeo hēre medicinā. Qui scelerate viuūt in eccla et ꝛmunicare nō desistūt: putātes se tali ꝛmunione mundari: discāt nichil ad emendationem sibi pficere. Lectio octaua.

QUicūd carnes sācte hauserīt a te malicias tuas? Et apls: Pbet se iquit hō: et sic de pane illo edat: et de calice bibat. Nō iste panis ē qui vadit i corpus: sed panis vite eterne q̄ aie nre subtilitātia sulcit Iste panis quotidianꝰ est. Accipe quotidie: q̄d q̄tidie tibi plit. Sic vius: vt quotidie mereas. s accipe. l. ix

SAncta malis pstāt esse: qz bonis sūt ad salutē: malis ad iudiciū. Unde apls: Qui māducat et bibit indigne: iudiciū sibi manducat et bibit Nō qz res illa mala est: sed qz malꝰ male accipit qđ bonū est. Non eni mala erat bucella q̄ iude data est a dño. Salutē medicus dedit: sed qz ille q̄ indignus accepit: ad pernicie suā accepit. ꝛ cetera sicut i die vt patet ē. ¶ Rubrica de dñicis ordinādis.

NOtādū autem q octo dñice debent fieri ante festū bti petri ad vincula ad minus sez vt frequētius Cū aūt plurū fuerit tēpus inter festū sctē trinitatis et predictū festum sācti petri Uel si idē festum beati petri i dominica euenerit: tūc fiant. ix. vel. x. dñice ante predictū festū sancti petri: ꝛ si in ibis dñicis diebꝰ nō possūt fieri: fiant diebus ferialibꝫ quādo competentius erit.

¶ De dñicis ferialꝫ. Et sciendū q̄ quēcūq dñica i feria i ferialibꝰ vesperis precedente

bus ſp dicet alia ꝙtigēs ad
ferīā: et oco de dñica pcedē
te nō illa q̄ in craſtino ſeq̄t
ad expoſitionez: excepto q̄
ſi incipiet i feria hyſtoria.
De⁹ oim. qz tūc dicet oco
de craſtino: et ad matu. le-
gatur expoſitio euāgelii cū
trib⁹ pximis Rīis de hyſto
ria: ⁊ cū ā de euāgelio eiuſ-
dem dñice ſuper pſalmum
Dñdictus. ſine p̄cibz ⁊ pro
ſtratione ad matu. ⁊ cetera
oīa ad matu. et hozas q̄ ad
ferīā pertinēt cum ozōne de
illa dñica. ¶ Et notādum
q̄ quādo icipitur hyſtoria.
Deus oiz. ferialiter: ⁊ plu
es dñice ſequūtur ferialiter nulla dñica dñicaliter i
terueniēte: tūc i pxima do-
minica feriali dicātur Rīa
**Deus oim. Dñs q̄ eripuit
Ego te tuli.** In ii. dñica fe-
riali Rīa. **Pzeualuit. Mō
tes gelboe. Exau diſti.** In
iii. dñica feriali Rīa. **Audi
dñe. Pzeparate. Dñe li cō
uerſus.** In iiii. dñica feria
li reincipiat ad ii. Rīa ſi pxi
mo nocēno ſcz **Deus q̄ eri
puit.** ⁊ ſic deicepo quouſq̄
dñica dñicaliter cātet: ⁊ tūc
in pxima dñica feriali: ſiue
in feria ferialit dicat pmo
Rīū feriale ſcz **Dñe q̄ con
uerſus.** ⁊ tūc ii. Rīū ⁊ iii. d
hyſtoria et ſic deiceps. Iſte
ozdo ſeruet de aliis dñicis
ferialibus cū neceſſe fuerit
vſq̄ ad aduētum dñi. Itē
pzouidēdum eſt vt ſingulis
annis die dñica q̄ ſi icipitur
hyſtoria. **Vdaperiat:** ſiue i
cipiatur āte kalēdas Octo
bzis vel poſt in iceptiōe eiuſ
dē hyſtorie: dicēdū eſt offm
dominice. xviii. niſi fuerit
littera dñicalis A: tunc eni
in iceptione dicte hyſtorie
dicendum eſt de officio dñi
ce. xvii. ¶ De hyſtoria.
Deus oim: Hyſtoria ſiḋē
Deus oim. incipiatur ſcḋs
feria poſt trinitatē: vel. iii.
vel. iiii. nō impediēte feſto
iii. lec. Sed ſi p̄dicte. iii. fe
rie occupate fuerint feſtis.
ix lec. vel octa. ſcti vvilli: i
cipiat hyſtoria i dñica ſequē
te pxīa poſt octa. corpis xp̄i
Et ſi i predicta dñica feſtū
duplex contingat: fiat de fe
ſto: ⁊ differat dñica vſq̄ in

crastinū vel in primā feriā vacātē. l. iii. vl iiii. non obstante festo. iii. le. ꝛ sic de similibz illo tpe Et si festum simplex. ix. le. in illa dñica euenerit: differat festū vsq; i crastinū: nisi in crastino sequat aliud festū. ix. le. vl forte vigilia: vt vigilia sci iohānis baptiste: sequtur festū sci albani: ita q̄ grue differri nō pōt: tūc ei debet anticipari ad diē sabbati p̄cedentē: si a festo. ix. lec. vacauerit. Quod si die sabbati festū ix. l. cōtigerit: differat ad feriā iii. vl aliā a festo ix. lec. p̄rio vacātē: ꝛ ici piat hystoria suo loco Et si forte i illo die q̄n fit seruitiū de sctō festū iii. lec. cōtigerit: tm̄ mēoria fiat de eo: p̄terq̄ ō scō bertino: de quo fiāt medie lec. fiet festū sci cuthberti trālferat: pur ad dictū festum notat: In ipso vero dñica nulla fiat mēoria ō festo. ix. lec. qđ sic trāsfertur: vsq; ad sedas vs̄ in dñica: et ibi ieipiat ad capitulū de sancto: quādocūq; festum sci alicuius noue lec. differt: nulla mēoria fiat de sctō: quouscq; festum tpm ieipiat celebrari: Nūcūq; vo die dñica debet fieri seruitiū dñicale: si amittat p̄mas vs̄ p̄pter duplex festū p̄cedēs i die sabbati et sedas vs̄ p̄pter aliud festum ix. lec. seq̄ns i die lune: de ea fiet memoria i die sabbati: et die dñice cū ā et oratōne ad illā dñicā ordinati pertinētibz: nisi tpe paschali: q̄ tūc sufficit mēoria de resurrectione. ¶ De festis. ix. lec. contigē. Si vero festū. ix. lec. minime duplex i dñica q̄n non est ichoanda hystoria euenerit: totum dicatur de festo vel de dñica: nisi p̄cessio tm̄: p̄terq̄ i vltima dñica ātē aduētum: ibi enī festū. ix. lec. cedit illi dñice p̄out notat infra i serie dñicaꝝ dominica. xxv. Si aūt quādo ichoanda est hystoria festum. ix. lec. cōtigerit: differatur festum vsq; i crastinū p̄out notatur supra de hystoria. **De sanctis.** Excipitur tamē festum deoslaūs sci iohā

nis baptiste ꝙ i dñica euene
rit: qr tūc fiet put ibi iuenie
tur Et excipiūtur octaue p
cipue q nō differūt nec ānti-
cipātur ppt ichoationē hy
storie Quādo autē hystoria
ex aliq̄ causa suprascripta
loco suo ichoari nō pōt: per
ebdomadā ꝙ ferie vacaue-
rint incipiat Si nulla vacaue
rit & hystoria durata sit plus
q vnā ebdām: differat in
dñicā prisz vl aliā sequētē
Si non sit duratura vltra
vnā ebdām: tūc ex necessi-
tate tota i mediis feriis pre
cātet: & festū iii. lec. si forte
cōtigerit illo āno pretmitta
tur Cū vo festū ix. lec. ifra
hoc predictū tēp⁹ i sabbato
celebrat: ꝙ i. vi. feria prece
dēte vespe de illo ppt aliud
festū duplex fieri non pote
rit: tunc i sabbato vespe de
eo fiāt sine hystoria incipiēda
sit sine nō: qr dñice non ha
bēt p festo ix. lec Alias vo
erūt vespe dē dñica: excipiū
tur tamē oct. assumptiōis &
nativitat⁹ bēē marie vgis si
in sabbato euenerit: q̄ oino
habebūt vlt. as vō sicut ibi
notat. Hoc eni generaliter
per totū annū obseruet vt
quodlibet festū ix. le. vnas
ad minus bēat vō. vi. dies
Nati. dñi si dñica fuerit: et
aliis dñicis et festis ix. le. q̄
festa duplicis precedūt & fe
sta ix. lec. sequunt: dumta-
xat exceptis ¶ Si iter pn
thecosē et aduentū dñi hy-
storia sequēs hystoriā. Di
us olim sit ichoanda: & kls
mensis euenerint die lune
vel marti sive mercurii: hy
storia debet inchoari dñica
precedēte. Si vo die iouis
vl veneris sive sabbato icho
etur dominica sequēte. Si
in ipis kl̄is dñica euenerit:
ibi ichoet nisi duplex festū
impediat: vel festū decollatio
nis scti iohis baptiste: qō si
in dñica euenerit ppt ichoa-
tionē hystorie differri nō
debet. Quotiēscūq; alit i-
choanda est hystoria ichoet
die dominica si pōt. Si vo
deberet ichoari i feria: ichoe
tur i. ii. vl iii. feria et non i
alia: & sēp cū expositiōe dñi
nicali: & Iriis de hystoria vt
notat. s: in ꝓncipio illi⁹ tr

dzie. Nec dicet dñica aliq
ferialit vltra q̄rtā feriā ni-
liq̄ nulla dies dñica q̄tin-
git iter octa. epyphā. ꝙ. lxx
put notat añ hystoziā. **Do**
mine ne in ira. ¶ Itē leie
dñ est q̄ vsq; ad aduētū in
feriis vacātib⁹ in q̄bus nō
dicit de q̄meōzatione dicet
de feria cū legenda tali t̄pe
assignata: ꝙ Ēpis de hysto-
ris. In q̄tuoz vō tempoz
nō dicet de se. iii. lec. in eis
q̄tigē. nili meōzia tm̄ put
plenius notat in q̄tuoz tē
poz in aduētu. ¶ De suf-
fragiis q̄uen: q̄n ꝙ q̄liter de
bēt dici: inuenies post psalte
riū. Si vero infra octa. a-
liq̄ festū euenerit: de quo
cantat: fiat meōzia de octa.
nili i passiōe Petri ꝙ Pau
li vbi non fit meōzia de sā-
cto iohāne baptista: ꝙ in as
sumptiōe btē marie vbi nō
fit meōzia de sancto laurē-
tio qō ꝓpter festoz excellē-
tiā q̄tingit. Quando vero
festū euenerit infra octa.
de quo non cantat fiat me-
moria de festo: et de octa.
cantet vt in festis q̄tingen
tibus infra octa. assūptio-
nis ꝙ natiuitat: apl̄oz Pe
tri et pauli. ¶ De Ēpis di
cēdis in iceptiōe hystoie.
Vbi aūt icipit hystoria cem
per vnū Ēpiom de hystoris
inciendā cantet ad p̄mas
vel. nili q̄n in mediis feriis
ebdomade incipit; excepto
in iceptiōe **Adonay.** ꝙ **Pe**
to dñe. in cui⁹ iceptiōe di-
cit Ēpiū. **Dñitpe.** et **Ado-**
nay. habēt p̄pria hystoria:
excipit etiā de p̄dict̄ hysto-
riis. **Deus oim.** q̄ licet in-
cepta fuerit ferialiter tm̄ in
p̄zimis vel. suis dñicalibus
dicit Ēpiū **Deū time.** quod
non est de hystoria. ¶ Ab
octa. p̄nthe. vsq; ad kalen-
das Augusti legunt libri re
gū et cantatur. **Deus oim**
q̄n de tpali agit. Et est lec
dum q; q̄nq; p̄mo legē-
de sunt lec de libzo regū: si
ue dñicaliter siue ferialiter
semp incipiendū est a p̄n
cipio. ℣. **Fuit vir vnus.** vt
p̄z infra. ¶ Dominica. i.
post octa. p̄nthe. Sabbato
ad vesp̄as ān **Bñdict⁹ ds**
Iēm. ꝛc. ℣m. **Bñdictus**

deus. ℟. Deū time ⁊ mā-
data eius obserua. Hoc est
oīs homo. ℣. Timētes deū
nichil deest nec his qui eū
diligūt in veritate Hoc est
Glia Hoc. ℟y⁹ O luz btā
ℨ Uelpertina. In euāge.
ān Loqre dñe qz audit ser
uus tuus, ps Mgt. Oro
Deus qui in te sperantiū.
⁊ th ista oro ⁊ sequētes dñi
cales qrunt cū expositiōi-
bus dñicalib⁹ in fine de tē-
pozali. He alie sequētes di
cēde sūt in sabbato ad vs.
sup psal. Mgt. vsqz ad ka
lendas augusti qñ cātatur
de dñica. ān Cognouerūt
oēs a dan vsqz berlabee q
fidelis samuel ypheta esset
dñi. ps Mgt. ān Pzeua-
luit dauid in philisteū in fū
ba et lapide in nole dñi. ps
Mgt. ān Nōne iste est da
uid de quo canebāt in cho-
ro dicentes saul percussit mil
le ⁊ dauid decē milia in mi
lib⁹ suis. ps Mgt. ā Ira-
tus rex saul dixit michi mil
le dederūt ⁊ filio ysai dede
rūt decē milia. ps Mgt. ā.
Quis enī in oibus sicut da
uid fidelis iuent⁹ est in re-
gno suo egrediēs et regre-
diēs ⁊ ygēs ad impiū regis
ps. Mgt. ā. Dixitqz dauid
ad dñm cū vidisset angelū
cedentē pplm: ego sum qui
peccaui: ego inique egi: isti
qui oues sūt qd fecerūt. ps
Mgt. ān Montes gelboe
nec ros nec pluuia veniat
sup vos qz ibi abiectus est
clypeus fortiū: clypeus sa-
ul q̄si non eēt vnctus oleo:
quomō ceciderūt fortes in
pzelio: ionathas in excelsis
tuis interfectus est: saul et
ionathas amabiles et de-
cori valde in vita sua: in mor
te q̄qz non sunt separati. ps.
Mgt. ān. Rex autē dauid
coopto capite incedens lu-
gebat filiū dicens: absalon
fili mi: fili mi absalon quis
michi det vt ego moziar p
te fili mi absalon. ℣. Mgt.
℟ Quādo vero tēpus tu
rpitudinis: tūc oēs añe pze-
dicte dicant. Qñ vero bze-
uius ztigerit añe semp vl-
time dicant. ℓ. ān Montes
gelboe. ⁊ ān. Rex autē da-
uid. ⁊ alie precedētes pzte

suttent. ℣. vna dñica tñ
sit dñicalit: tũc dicat i sab=
bato ãn Loquere dñe. sup
psal. Mgt. ℣. Si duo aũt
ce sũt i tñ dñicalit: tũc i sab
bato pme dñice dicat ã Lo
quere dñe. sup psal. Mgt.
℟. in labiõ scõe dñice dicat
ãn Rex aũt dauid. Ad ma
tut. Jnuita. Laudem9 ie=
sũ xpm. Quia ipse est redẽ
ptor oim sclor. ℣. Venite
hy9 Nocte surgẽtes. In
i. noc. a Pro fidei. ℟. Btus
vir, ꝛc. ℣. Memor fui. ℟. i.

EXit vir vn9 de rama=
tha sophim de monte
ephraym: ⁊ nomẽ ei9 helca
na fili9 ieroboã: filii elue: fi
lii thau filii suph ephratey
Et habuit duas vxores.
Nomẽ vni anna: ⁊ nomen
scõe kenẽna. Fuerũtq; ke=
nẽne filii: ãne aũt nõ erant
liberi. ℣. De9 oim exaudi
tor est ipe misit angl̃m suũ
⁊ tulit me de ouib9 pr̃is mei
Et vnxit me vnctione mie
lue. ℟. Dñs qui eripuit me
de ore leonis ⁊ de manu be
stie liberauit me. Et vnxit

Lectio secunda.

ET ascendebat vir ist=
e de ciuitate sua: sta
tutis diebus vt adorare ⁊
sacrificaret dño exercituũ
in silo. Erant aũt ibi duo
filii hely: ofni et finees sa=
cerdotes dñi. Venit ergo
dies ⁊ immolauit helcana.
Deditq; kenẽne vxori sue
et cunctis filiis ei9 ⁊ filiab9
partes. Anne autem dedit
partẽ vnã tristisq; annã di
ligebat. Dñs autẽ sciuse=
rat vuluã eius. ℣. Dñs q̃
eripuit me de ore leonis et
de manu bestie liberauit me
Ipse me eripiet de mani=
bus inimicorũ meorum. ℟.
Misit deus miam suam et
veritatẽ suã aiam meã eri
puit de medio catulorũ leo
num. Ipse. Lectio tertia.

AFfligebat quoq; eam
emula eius ⁊ vehemẽ
ter angebat: in tantũ vt ex
probraret q̃ sciuisset dñs
vuluã eius Sicq; faciebat
per singlos anos cũ rediẽ
te tpe ascẽderẽt in templũ
dñi: ⁊ sic puocabat eã. Pro
re illa flebat ⁊ nõ capiebat
cibũ. ℣. Ego te tuli de do

mo patris tui dicit dñs: ꝙ
fui te pascere gregem ppli
mei: fui tecũ in oibus vbi
cũq; ambulasti. Firmãs re
gnũ tuũ In eternũ. ℣. Fe
ciq; tibi nomen grande iux
ta nomẽ magnoꝝ qui sunt
in terris: requiẽ dedi tibi
ab oibus inimicis tuis Fir
mãs. Glia. In eternũ. In
secundo nocturno. ãn. Na
ture. ℏ Cõcerua. ℟ cetera. ℣.
Media noc. Lectõ ꝗrta.

DIxit vero anne helca
na vir suꝰ. Anna cur
ples et quare non comedis
et ꝙobrẽ affligit coꝛ tuum?
Nunqd non ego melioꝛ tũ
tibi ꝙ decẽ filii? Surrexit
autẽ anna postꝙ comede
rat in silo et biberat: et he
ly sacerdote sedente super
sellã ante postes domꝰ dñi
cum esset anna amaro ani
mo: oꝛauit dñm flens largi
ter et votum vouit dicens.
Dñe exercituũ si respici
ens videris afflictionẽ fa
mule tue: et recoꝛdatus mei
fueris nec oblitus ancille
tue: dederisq; seruo tuo se
mẽ virile: dabo eũ dño oib?
diebus vite eius: et nouã
cula non ascendet super ca
put eius. ℟. Pꝛeualuit da
uid in philistheũ in funda et
lapide in noie dñi. Agmi
num dei israel. ℣. Ut sciat
omnis terra quia est deꝰ in
israel qꝛ nec in hasta nec in
gladio saluat dñs Agminũ

EFactũ est autẽ Le.
cũ illa multiplicaret
pꝛces coꝛã dño: vt hely ob
seruaret os eiꝰ. Pꝛoꝛo an
na loquebat i coꝛde suo tã
tũ qꝛ labia ꝗꝰ illius mouebant
et vox penitꝰ non audiebat
Estimauit ergo eã hely te
mulentã: dixitq; ei. Usq;
quo ebꝛiaberis? Digere pau
lisper vinum quo madeꝭ.
℟. Mõtes gelboe nec ros
nec pluuia veniat supꝛ vos.
Ubi ceciderũt foꝛtes israel
℣. Dẽs mõtes qui in circui
tu eiꝰ sunt vilitꝛ et dñs a gel
boe aũt trãseat. Ubi. vt.

REspõdens anna: ne
quaq; inquit domine
mi. Nam mulier infelixꝛ ni
mis ego sum: vinumq; et
oĩne quod inebꝛiare potest
nõ bibi sed effudi animam

meam in conspectu domini ℣. Ne reputes ancillam tuaz quasi vnam de filiabus belial: quia ex multitudine dolozis et merozis mei locuta sum vsqz i pzesens. Tunc hely ait. Vade i pace: et deus israel det tibi petitionē quā rogasti eū. ℟. Exaudi su dñe oōnem serui tui vt edificarē tēplū noi tuo Vñ dic et sctifica domū istā i sēpiternū de⁹ israel. ℣. Dñe qui custodis pactū et misericozdiā seruis tuis: q̄ ambulant cozam te in toto coz de suo. Benedic et. Glozia patri. Benedic et sancti. In tercio nocturno. ā. Spōsus. ℣. Celi enarrāt. ℟. ℣. Exaltare. Sequentia sancti lucam

IN illo tempoze: Dixit iesus discipulis suis. Homo q̄dam erat diues ꝛc̄ Quere oēs expōnes cū ālis et ozationibus ifra post hy storiam. Vidi dñm. vii. ℟. Audi domine hymnū z ozationem quam seruus tuus ozat cozā te domine vt sint oculi tui apti et aures tue intente. Huy domū istā die ac nocte. ℣. Respice dñe de sanctuario tuo et de excelso celoz habitaculo Super vñ Vñm. Pzeparate cozda vestra dño et seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus inimicozum vestrozū. ℣. Auferte deos alienos de medio vestri. Et liberabit ix. Vñm. de trinitate quādo dicitur de dñica Et dicetur pz. mū Vñm in pzima dñica post trinitatem q̄n de dñica agitur et sic seriatim recipiendo: ita i h̄ ip vltimū ℣. dicat vltima die dominice hisloze. Vidi dñm. ℟. feriale. Dñe si querel⁹ fuerit pp̄l tuus et ozauerit ad sanctuariū tuū. Tu exaudies in celo dñe et liberes eos de manib⁹ inimicoz eoz. ℣. Si peccauerit i te pp̄l tuus et conuersus egerit penitētiā veniēsqz ozauerit i loco isto Tu. Hec vero. Vias sequētia nō dicunt ante sēdaz vt terciā dñicā z ℟. Planxit. sexto loco nisi fuerit medie lec. de aliquo sancto et Vñm. Tactus. octauo loco dicātur. Et post ip̄a vel eo-

cum alterū dicta fuerit dicenda sunt deinceps diebus dñicis tātū durāte hystoria

℣ Et est sciendū q' quādo quattuor diebz dñicis dicēdum est de ista hystoria: tūc predicta ℟ia nō dicunt ante terciā dñicā nisi i dominicis sequentib' medie lēt. contigant: tunc anticipent ne omino pretermittantur Quādo vō tribus vel duobus tm: dicenda sunt i lectūda dñica. Si vno die dñico tm: tūc ipo die dicāt. ℟

Planxit autē dauid plāctu magno sup saul ⁊ ionathā filiū ei' ⁊ dixit: quomodo ceciderūt fortes i bello. Et ite rierūt arma bellica ℣ Mōtes gelboe nec ros nec pluuia sup vos descēdat vbi ceciderūt fortes i bello Et i. ℟

Tact' dauid dolore nimio pro ionatha saulis filio q' subiisset necem i prelio aiebat. O ionatha nimis speciose o mi frater dolco sup te o ionatha amabilis valde te dilexi fateor vnice. ℣. Dauid pius hebreozuz ānūciens exitiū ieiu nādo du-

pit diē lup̄ eer inozē fortiū et pre ceteris dilectū sic plāgebat sociū. O ionatha. ps Te deū. ℣ Excelsus super In laudib'. ā Regnauit. et ceta i psal. cap Benedictio et cla. hy' Ecce iā nocti. ℣ Dñs regnauit. In euā. ān Homo q̄dam erat diues. vt ifra. ps Benedictus. Oz Deus i te sperantiū. Ad. i ān. Dñs regit. ps De' deus meus re. ps Dñs regit Gla. ps. Dñi est terra. ps. Ad te dñe le. Gla. ps Judica. ps. Deus i no. Gloria. ps. Confitemini. Gla. ps Beati imaculati. Gla. ps. Retribue. Gla. ān Te deum patrem. ps Quicunq; vult. ꝛc. Ad terciā. ā Laus et perennis. ps Legē pone Capm. Deus caritas. ℟. Inclina. ℣ Ego dixi. Oz. Deus i te sperantium. Ad sextā. ān Gloria laudis. ps Defecit cap. Gla dñi nostri. ℟ In eternū dñe. ℣ Dñs regit. Deo vtq. Ad nonā. ā. Ex quo omia. ps Mirabilia. cap Tres sunt ℟. Clamaui. ℣ Ab occulti

Dño vtz. Dic dicant hoze
singulis dñicis vsqz ad ad-
uētū dñi qñ dñica agit cū
oēoe ad dñicā ytincte. Ad
vs.ā Dixit dñs. hs Jpm.
xc.capm. Dñs aūt dirigat
hy9. Lucis cre. D Dirigat
In eius. ā Rogo te pater. p
mgr. Deo vis ℣ Dñica
.ii.p9 oct.pēthecostes. L.i

ℭ Factū ē aūt post circu
lum dierū cōcepit an
na et peperit filiū: vocauit
qz nomen eius samuel eo q
a domino postulasset eum.
Ascendit autem helcana et
omnis domus eius vt' imo
laret dño hostiā solēnem et
votū suū: z āna nō ascēdit
L.ii
Dixit enim viro
suo. Nō vadā donec
ablactetur infans: et ducā
eum et appareat ante con-
spectū dñi et maneat ibi iu
giter. Et ait ei helcana vir
suus. Fac qd bonū tibi vi-
detur et mane donec abla-
ctes eū: pcozqz vt ipleat do
minus vbum suū. L.iii

ℭ Et abiit helcana in ra
matha i domū suam.
Puer aūt samuel erat mi-
nister i conspectu dñi ante
faciē hely sacerdotis Pozro
filii hely filii belial nescien
tes dñm: neqz officiū sacer
dotū ad populum. L.iiii

Sed quicūqz immolasset
victimā: veniebat pu
er sacerdotis dū coquerent
tur carnes et habebat fusci
nulā tridentē in manu sua
et mittebat eam i lebetem
vel i caldariā vel i ollam si
ue in cacabū et omne quod
leuabat fuscinula tollebat
sacerdos sibi L.v.

Sic faciebāt vniuersō
israeli venientiū i silo Eti
am antēq adolerent adipē
veniebat puer sacerdotis
et dicebat immolanti Da mi
chi carnē vt coquā sacerdo
ti. Nō enī accipiā a te car-
nē coctā sed crudam. Dice
batqz illi immolās. Incenda
tur pmū iuxta mozē hodie
adeps et tolle tibi q̄tumcū
qz desiderat aīa tua. Qui
respōdēs aiebat illi Nequa
q̄. Nunc enī dabis: alioqn
ℭ tollam vi. L.vi

Erat enī peccatū pue-
rozū grāde nimis cozā dño

quia detrahebãt hoies a sacrificio dñi. Samuel autẽ ministrabat ante faciẽ dñi: puer accinct' ephod lineo. Et tunicã paruaz faciebat ei mr sua quã afferebat statutis dieb' a cẽdẽs cũ viro suo: vt imolaret hostiã solẽnem et votũ suũ. Et dñi dixit hely heicane ꝛ vxori ei'.

Dñica. iii. post octauas penthecostes. Lepma.

FActũ ẽ ergo i die quã hely iacebat in lectulo suo ꝛ oculi ei' caligauerãt: nec poterat videre lucernam dei antequ extingueret. Samuel autẽ dormiebat in templo dñi: vbi erat archa dei. Et vocauit dñs samuel. Qui respondens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad hely et dixit. Ecce ego. Vocasti eni me? Qui dixit Non vocaui te. Reuertere et dormi et abiit et dormiuit.

ET adiecit dominus vocare rursum samuel. Consurgens qz samuel abiit ad hely et dixit. Ecce ego qz vocasti me. Qui respõdit Nõ vocaui te fili mi. Reuertere et dormi. Porro samuel necdum sciebat dominũ neq reuelatus fuerat ei sermo domini. Lcõ tercia

ET adiecit dñs ꝛ vocauit adhuc samuel tertio. Qui cõsurgens abiit ad hely: et dixit Ecce ego qz vocasti me. Intellexit ergo hely quia dñs vocaret puerum ꝛ ait ad samuelem Vade et dormi. Et si dixerit vocauerit te: dices Loquere dñe qz audit seruus tuus. Lectio quarta

ABiit ergo samuel et dormiuit i loco suo. Et venit dñs et stetit: ꝛ vocauit sicut vocauerat secundo Samuel samuel. Et ait samuel: Loquere dñe qz audit seruus tuus. Et dixit dominus ad samuelem. Ecce ego facio verbum i israel qđ quicunqz audierit: tinnient ambe aures eius Lcõ. v

IN die illo suscitabo ad uersũ hely omia q locutus sũ sup domũ ei'. Incipiã et complebo. Predixi eni ei q iudicatur' esse do

ptum eius in eternū ꝓpter iniquitatē: eo q̄ nouerat indigne agere filios suos et non corripuit eos. Idcirco iurauī domui heli q̄ nō expiet iniq̄tas domus ei⁹ victimis ⁊ mūeribus vsq̄ in sempiternū. Lectio sexta.

Dormiuit aūt samuel vsq̄ mane: aperuitq̄ hostia domus dñi Vocauit ergo Heli samuel et dixit. Samuel fili mi. Qui rñdens ait. Ꝑsto sū. Et interrogauit eū Quis est sermo quē locut⁹ est ad te dñs Ꝺro te ne celaueris a me. Indicauit itaq̄ ei samuel vniuersos sermones: ⁊ nō abscondit ab eo. Et ille rñdit. Dñs est. Quod bonū est in oculis suis faciat.

Dñica.iiii. Lectio prima

Creuit aūt Samuel: et domin⁹ erat cum eo: et non cecidit ex omnibus verbis eius in terrā. Et cognouit vniuersus israel a dā vsq̄ ad bersabee: q̄ fidelis samuel ꝓpheta eēt dñi. Et addidit dñs vt appareret in silo q̄m reuelat⁹ fuerat dñs Samueli in silo iuxta verbū dñi: et euenit sermo samuelis vniuerso israel

Factū est (eli.ii

In dieb⁹ illis q̄uenerūt philistiim in pugnam. Egressus est nāq̄ israel obuiā philistiim in ꝓliū: ⁊ castrametat⁹ est iuxta lapidē adiutorii Ꝺro philistiim venerūt in afec: ⁊ instruxerūt aciē ctra israel. Lectō.iii.

Inito aūt certamine terga vertit israel philistiis: ⁊ cesa sūt in illo certamie passim p agros q̄si q̄tuor milia viroꝝ. Et reuersus est pp̄ls ad castra Dixerūtq̄ maiores natu de israel. Quare ꝓcussit nos dñs hodie coram philistiim: ⁊

Lectio quarta.

Afferamus ad nos de silo archā federis dñi: ⁊ veniat in mediū nostri vt saluet nos de manu inimicorum nostrorū. Misit ergo populus in silo: ⁊ tulerūt inde archā federis dñi exercituū sedentis sup cherubi. Erātq̄ duo filii Heli ofni ⁊ phinees cū archa fe-

deris dñi. Tu. Lectio.v.

QUnq̃ venisset archa fœderis dñi in castra: vociferatus est omis israel clamore grandi et pſonuit terra. Et audierunt philistiim vocẽ clamoꝝ dixerũtq̃. Que nã est hec vox clamoris magni in castris hebreoꝝ? Et cognouerũt q̃ archa fœderis dñi venisset in castra. Lectio.vi

TImue rũt philistiim dicentes. Venit deꝰ in castra: et ingemuerũt. Ue nobis: nõ enim fuit tãta exultatio heri et nudiustertiꝰ. Ue nobis. Quis nos seruabit de manu deoꝝ sublimiũ istorũ? Hi sunt dii qui pcusserunt egyptũ omni plaga in deserto. ℣ Dñica.v. l.i.

QUinoꝛtamini et estote viri philistiim: ne seruiatis hebreis: sicut illi seruierũt nobis. Confortamini et bellate. Pugnauerunt philistiim: et cesus est israel: et fugit vnusquisq̃ in tabernaculũ suũ. Lectio.ii.

℟ facta est plaga magna nimis: et ceciderũt de israel triginta milia peditũ. Et archa dei capta est. Duo quoq̃ filii heli moꝛtui sũt ofni et phinees. Currens autẽ vir de beniami ex acie: venit in silo in die illo: scissa veste: et pulparsus puluere caput. Tu. Lectio.iii.

QUnq̃ ille venisset heli sedebat sup sellã cõtra viã expectãs. Erat enim coꝛ eius pauẽs q̃ archa dei. Vir autẽ ille postq̃ ingressus est nũciauit vꝛbi: et vlulauit oĩs ciuitas. Lectio.iiii.

℟ audiuit heli sonitũ clamoꝛis: dixitq̃. Quis est hic sonitꝰ tumultus huiꝰ? At ille festinauit et venit: et nunciauit heli. Heli autẽ erat nonaginta et octo annoꝛũ: et oculi eiꝰ caligauerant: et videre nõ poterat. Tu aũt. Lectio.v.

℟ dixit ad heli. Ego sum qui veni de pꝛelio: et ego q̃ de acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid actũ est fili mi? Respõdens autem qui nunciabat. Fugit inquit israel coꝛã philistiim et ruina magna facta est in

populo. Insuper et duo fi lii tui mortui sunt oẽi et phinees: et archa dei capta ẽst. Lectõ. vi.

Quãq; ille noiasset archã dei cecidit de sella retrorsũ iux ta hostiũ: ⁊ fracti ceruicib⁹ mortuus est. Senex enim erat vir et grandeu⁹: ⁊ ipse iudicauit israel quadraginta annis. Tulerũt aũt philistiim archã dei: et intulerunt eam in templũ dagon

¶ Dñica qua cantat ãn. Montes gelboe. Lectõ. i.

Philistiim aũt pugnabãt aduersũ israel: ⁊ fugerũt viri israel ãt faciẽ philistinoꝝ ⁊ ceciderũt interfecti i mõte gelboe. Irruerũtq; philistiim in saul ⁊ in filios eius: et p̃cusserũt ionathã et aminadab ⁊ melchisue filios saul. Totũq; põdus p̃lii versũ est in saul Et cõsecuti sunt eũ viri sagittarii: ⁊ vulnerat⁹ est vehemẽter a sagittariis. l. ii.

Dixitq; saul ad armigerũ suum Euagina gladiũ tuũ et p̃cute me: ne forte veniãt i circũcisi isti ⁊ interficiãt me illudẽtes mihi. Et noluit armiger ei⁹: fuerat enim nimio terrore p̃territ⁹. Lectõ. iii.

Arripuit itaq; saul gladiũ suũ: et irruit sup eum. Mõ cũ vidisset armiger ei⁹ videlicz q̃ mortu⁹ eẽt saul irruit etiã ipe sup gladium suũ et mortuus est cum eo Mortuus est ergo saul et tres filii eius: et armiger illius p̃ariter. Lectio arta.

Videntes aũt filii israẽl qui erãt trãs vallẽ et trans iordanẽ q̃ fugissent viri israelite: ⁊ q̃ mortuus esset saul ⁊ filii ei⁹: reliquerũt ciuitates suas et fugerũt. Veneruntq; philistiim: ⁊ habitauerunt ibi Lectõ. v.

Facta autẽ die alia venerũt philistiim vt expoliarẽt iterfectos: ⁊ inuenerũt saul et tres filios ei⁹ iacentes in monte gelboe. Et p̃ciderunt caput saul: et expoliauerũt eũ armis: et miserũt in terrã philistinoꝝ q̃ circuitũ: vt annũciarẽt in tẽplo idoloꝝ ⁊ in populis. Et posuerunt arma

eius in tēplo astharoth Corpus vero eius fulspēderūt in muro bethsan. Tu. L. vi.

QUod cū audissēt habitatores iabes galaad q̄cūq; fecerāt philistiim saul: surrexerūt viri fortissimi oēs et ābulauerūt tota nocte: ⁊ tulerūt cadauer saul: et cadavera filioꝝ eius de muro bethsan. Venerūtq; iabes: ⁊ cōbusserūt ea igni Et tulerūt ossa eoꝝ ⁊ sepelierūt in nemore iabes: ⁊ ieiunauerunt septē diebus.

Dñica qua cantatur ān Rex autē dauid. Lectio. i.

IGit̄ cōsiderato dauid populo suo: cōstituit sup eū tribunos ⁊ centuriones et dedit populi terciā partem sub manu ioab: et terciam sub manu abisai filii saruie fratris ioab: et terciam sub manu ethai qui erat de

EXcitq; rex geth. ſ. ti ad pl̄m suū. Egrediar ⁊ ego vobiscū. Et rñdit pl̄s. Nō exibis. Siue eni fugerim⁹: nō magnope ad eos de nobis pertinebit: siue medis pars cecidrit e nobis: nō sūt curabunt: qz tu vn⁹ p decē milib⁹ cōputaris. Melius ē igit̄ vt sis nobis in vrbe p̄sidio. Ad hæc rex ait Quod vobis rectū videt hoc faciā

SEdit ergo rex in. iii. iuxta portā. Egrediebant̄q; pl̄s p turmas suas centeni ⁊ milleni Et p̄cepit rex ioab ⁊ Abisai ⁊ ethai dicēs. Seruate michi puerū absalō. Et oīs pl̄s audiebat p̄cipiētē regē cūctis p̄ncipib⁹ p absalō. in. iiii.

EGressus est populus in cāpū cōtra isrl: ⁊ factū est p̄liū in saltu effrai: ⁊ cecidit ibi pl̄s isrl ab exercitu dauid Fctāq; est plaga magna in illa die: viginti

MIlia aūt miliū. in. v ibi p̄liū dispersū sup faciē oīs terre. Et multo plures erāt hi q̄s saltus cōsumpserat de populo: q̄m hi q̄s vorauerat gladius i illo die. Accidit aūt vt occurreret Absalon seruis dauid iscedēs mulo. Cūq; ingressus fuisset mulus subter cōdēsā quercū ⁊ magnā: adhesit caput eius querc̄ui: ⁊ illo suspēso iter

celū et terrā mul⁹ cui ilede
Erat pertrāsiuit L.vi
Idit aūt q̄lpiā ⁊ nun
ciauit ioab dicēs Vidi abla
lon pēdere de quercu. Tu
lit ergo ioab tres lāceas in
manu sua: ⁊ ifixit eas i cor
de ablalō Cūq; adhuc pal
pitaret herens i quercu: cu
currēt decē iuuenes armi
geri ioab: ⁊ pcutiētes iterfe
cerūt eū. Dixit aūt rex ad
chusi: Est ne pax puero Ab
salō? Cui rñdēs chusi Fiāt
inquit sicut puer iimici dñi
regis: ⁊ vniuersi q̄ surgūt
aduersū eū i malū Cōtrista
tus itaq; rex ascēdit cenacu
lum porte et fleuit: ⁊ sic loq̄
batur dicēs. Fili mi ablalō
ablalō fili mi. Quis mihi
tribuat vt ego moriar p te
ablalō fili mi fili mi ablalō
ꝛc. Hec hystoria addenda
est a Nathalēdis augusti vsq; ad
kalen. septēbris qñ de tpali
agatur. Sabbato. ad vs. ā
Vbi dictus. ps Ipm. eaēm
Vbi dict⁹ de⁹. ℣. Cyrū ce.
hy⁹. De⁹ creator. v Mesp
tina oro. In eua. ā Dis sa
pientia a dño deo est ⁊ cū illo
fuit semp et est ante enum.
ps. Mgt. In Sapia edifi.
cauit sibi domū excidit colū
nas septē subdidit sibi gen
tes supbor ⁊ sublimiū col.
la ppria vbute calcauit. ps
Mgt. ā Sapia clamitat in
plateis: si q̄s diligit sapiam
ad me declinet et eam inue
niet: et eā cū iuenerit btūs
est si tenuerit eā. ps Mgt.
An. Ego in altissimis hita
ui: et thronus meus i colū
na nubis. ps Mgt. Q̄n vl
tima oīca de hystoria cātat
dñicaliter: tūc i sabbato di
cat vltia ā sup psal. Mgt.
dum tamē i eadem hystoria
prius fuerit dictum dñicali
ter: alias dicatur prima. ā
Et sic fiat in aliis historiis
vsq; ad aduētum dñi. In
matu. inuit Regē regū do
minū: Venite adorem⁹. ps
Venite. hy⁹ Pcio die. In
primo noc. ān. Pro fidei. p
Btūs vir. ꝛc. v⁹. Memor

Parabole sui. L. i.
Salomonis filii dauid
regis isrl: ad sciendā sapiē
tiā et disciplinā ad intelligē
da verba prudētie: ⁊ suscipiē

dã eruditionẽ doctrine iu-
sticiã et iudiciũ et equitatẽ:
vt detur parvulis astutia:
adolescenti scia et intellect⁹
℟. In pncipio deus ãteq̃
terrã faceret pviaq̃ abyl-
sos q̃stitueret: pusq̃ pduce
ret fontes aq̃r: ante q̃ mõtes
collocarẽtur. Ante oẽs col-
les generauit me dñs. ℣.
Dñs pparabat celos ade-
rã cũ eo cuncta q̃ponẽs Ñ

Audiens ℣. Ego scia
sapiens sapiẽtio⁊ erit
⁊ intelligẽs gubernacula pos
sidebit. Inclinauit aurem meã
⁊ aperuit mihi latentia sapien
tie. ℟. Ego in altissimis habi
taui ⁊ thron⁹ meus in
colũna nubis. ℣. Superbo⁊.

Sapia foris predicat: i
plateis dat vocẽ suã:
in capite turbaꝝ clamitat:
in foribus portaꝝ vrbis pro

fert verba sua dicẽs. Vsq̃
quo parvuli diligitis infantia:
et stulti ea q̃ sibi sunt noxia
cupiunt: ⁊ iprudẽtes odiũt
sciam. ℟. Emitte dñe sapi
entiã de sede magnitudis
tue vt mecũ sit ⁊ mecũ labo
ret. Vt sciã q̃d acceptũ sit
coraꝫ te. Di tpe. ℣. Da mi-
chi dñe sediũ tuaꝝ assistri-
cẽ sapiaꝫ. Vt Gl'a. Di.
scibo no. ã Nature. Con
tritã. ℣. Media nocte.

Conuertimini ad
correctionẽ meã En⁹
ferã vobis spũs meũ: ⁊ osteñ
dã vba mea: q⁊ vocaui ⁊ re
nuistis: extẽdi manũ meã ⁊
nõ fuit q̃ aspiceret. Despe
xistis oẽ q̃siliũ meum: ⁊ ire
pationes meas neglexistis.
℟. Da michi dñe sediũ tu
arũ assistricẽ sapiẽtiã: ⁊ no
li me reprobare a pueris tu
is. Quoniã seruus tuus sũ
ego et filius ancille tue. ℣.
Domine pater ⁊ deus vite
mee ne dereliquas me i co-
gitatu maligno. Dñs seru⁹

Lectio quinta.

Ego quoq⁊ i interitu ve
stro ridebo: et subsannabo

sum vobis quod timebatis aduenerit: cū irruerit repē tina calamitas: et iteritus quasi tēpestas igruerit: quā do venerit sup vos tribulatio et āgustia. Tūc invocabunt me ⁊ nō exaudiā: mane ⁊ surgēt et non iuenient me: eo q̄ exosā habuerit disciplinā: et timorē dñi non susceperit: nec acquieuerit consilio meo et detraxerit p̄niterse correptioni mee. ℣. Dñe pater ⁊ deus vite mee ne dereliquas me i cogitatu maligno extollentiā oculorū meorū ne dederis michi: ⁊ desideriū malignū auerte a me: domie auer a me ⁊ cupiscētiā. Et aio irreuerenti ⁊ inkrunito ne tradas me dñe. ℟. Verbum iniquum ⁊ dolosum longe fac a me dñe diuitias et paupertates ne dederis michi Et.

QUomedēt Lcō vi. ergo fructū vite sue: stultiq̄ consiliis saturabuntur. Auersio puulorū iterficiet eos: et psperitas stulto eōs perdet illos. Qui autē me audierit: absq̄ terrore requiesceret: et abundantia pr̄ fruetur malorū timore sublato. ℣. Verbum iniquū ⁊ dolosum lōge fac a me dñe diuitias et paupertates ne dederis michi Sz tm victui meo tribue necessaria. ℟. Ne forte satiat⁹ euomā illud ⁊ piurem nomē dei mei Sed. Gla Sz. In iii. no. ān Spōsus. ps Celi enar. sc̄. ℟. Exaltare. ḡre ifra ervōnē. vii. Vem Initiū sapiētie timor dñi intellect⁹ bonus oib⁹ faciētib⁹ eū Laudatio ei⁹ manet i scām scī. ℣. Dispersit dedit pauperib⁹ Lau. viii. Pe. Sup salutē et oēm pulchritudinē dilexi sapiētiā: et ppposui p̄ luce habere illā. Venerūt mihi oīa bona pariter cū illa ℣. Dixi sapie soror mea es ⁊ prudētiā voca amicam meā. Venerūt. ir. Vem ō trinitate. ps Te deū. ℟. Excellus. In laud. ā. Regnauit. sc̄. vt i psalterio. Cap Benedictio. hy⁹. Jā nūc ps. ℣. Dñs re. Quere añam ⁊ oratione qui serie dñicar sequentib⁹ Ecclica. ii. L. i

AUdite filii disciplinã ꝑris ⁊ attẽdite vt sci
atis ꝓuidẽtiã. Donũ bonũ
tribuã vobis. Legẽ meã ne
dereliquatis Nã ⁊ ego fili⁹
cui ꝑris mei tenelli⁹: et vni-
genitus coꝝam mẽ mea: ⁊
docebat me atq; dicebat.
Suscipiat ⁊ba mea coꝛ tu
um: custodi ꝑcepta mea et
POsside vites. Li. ii
capiam: posside ꝓui-
dẽtiã: ne obliuiscaꝛ neq; de
clines a ⁊bis oꝛis mei. Ne
dimittas eã et custodiet te:
dilige eã ⁊ liberabit te. Pꝛĩ-
cipiũ sapiẽ posside sapiam
et i oi possessione tua acq̃re
Aꝓuidentiã. Lcõ. iii
EXtolle illã ⁊ exaltabit
te: glificaberis ab ea: cũ eã
fueris ãplexatus Dabit ca
piti tuo augmẽta gr̃ãꝝ: ⁊ co
rona iclyta ꝓtoteget te Au-
di fili mi: et suscipe verba
mea: vt multiplicẽtur tibi
anni vite. Lcõ quarta
VIam sapientie mon-
straui tibi: ducã te ꝑ
semitas eq̃tatis: quas cum
ingressus fueris non arta-
buntur gressus tui: et cur-
rens non habebis offendi-
culũ. Tene disciplinã ne di
mittas eam custodi illam:
ipsa est vita tua. Lcõ. v
NE dilecteris i semit
impioꝝũ: nec tibi pla
ceat maloꝝ via Justoꝝ aũt
semita quasi lux splẽdẽs ꝓ
cedit: ⁊ crescit vsq; ad ꝑfe
ctã diẽ Via ipioꝝ tenebro-
sa nesciũt vbi coꝛruãt. Fili
mi ausculta sermones me-
os: et ad eloq̃a mea inclina
aurem tuam Lcõ sexta
OMni custodia serua
coꝛ tuũ: qz ex ipo vita
ꝓcedit. Remoue a te os
ꝓauum ⁊ detrahẽtia labia
sint ꝓcul a te. Oculi tui re
cta videãt: et palpebꝛe tue
ꝓcedãt gressus tuos Diri
ge semitã pedibus tuis: et
oẽs vie tue stabilientur Ne
declines ad dexterã neq; ad
sinistrã auerte pedem tuũ a
malo. ℣ Dnica. iii. Li. i
FIli mi custodi sermo
nes meos: et ꝑcepta
mea recõde tibi Fili mi ho
noꝛa dñm ⁊ valebis: ꝓter
eũ vero non quesieris alie
nũ. Serua mãdata mea et

vives: ⁊ legē meā quasi pupillā oculi tui. Liga eā i digitis tuis: scribe illā i tabulis cordis tui. Tu aūt. l. iii.

Dic sapie sororī meae et prudētiā voca amicā tuā: vt custodiat te a muliere extranea ⁊ ab aliena q̄ verba sua dulcia facit. De fenestra enī domus mee p cancellos prospexit: et video paruulos. Considero vecordē iuuenē qui transit p plateas iuxta āgulū et prope viā domus illius gradit in obscuro aduespascēte die in noctis tenebris ⁊ caligie

Ecce mu lier occurrit illi in ornatu meretricio preparata ad capiendas animas: garrula ⁊ vaga quietis impatiens: nec valēs in domo pedibus suis fotis: nūc in plateis: nūc iuxta angulos insidians: apprehensū q̄ deosculat iuuenē ⁊ procaci vultu blandit dicēs Victimas p salute debui: hodie reddidi vota mea Id circo egressa sū in occursū tuū desiderās te videre et

Letō quarta.

reperi. Intexui funib⁹ lectū meū: straui tapetib⁹ pictis ex egypto allati cubile meū myrra et aloe: et cynamomo. Veni inebriemur vberibus ⁊ fruamur cupiti amplexibus: donec illucescat dies. Nō enī est vir i domo sua abiit via lōgissima Sacculū pecunie secū tulit i die plene lune reuersurus est domū suā. Irretiuit eū multis sermonibus ⁊ blādiciis labior⁹ protraxit illū. Le. v.

Statim eā sequit quasi bos ductus ad victimā: et quasi agn⁹ lasciuiēs et ignorās: ⁊ nescit q̄ ad vincula stulti⁹ trahatur donec trāsfigat sagitta iecur ei⁹: velut si auis festinet ad laqueū: et nescit q̄ de periculo aie illius agit. Nunc ergo fili audi me ⁊ attende verbis oris mei: ne abstrahat in viis illi⁹ mēs tua ne decipiaris semitis ei⁹. Le. vi.

Multos enim vulnerat os deiecit: ⁊ fortissimi q̄q̄ interfecti sūt ab ea. Vie inferi dom⁹ eius pene-

trantes in īferioꝛa moꝛtis. Nūquid non sapia clamitat ⁊ pꝛudētia dat vocē suā In cūmis excelsiſq; vertici bus supꝛa viā in mediis semitis stans iuxta poꝛtas ciuitatis in ipſis foꝛibus loquitur dicēs. O viri ad vos clamito ⁊ vox mea ad filios hominū. Intelligite paruuli astutiā: et insipiētes animaduertite Audite qm̄ de reb⁹ magnis locutura sū: ⁊ aperiet̄ labia mea: vt recta p̄dicent. Veritatē meditabitur gutt̄ meū et labia mea detestabunt impiū. Lectiones feriales in hyſtoꝛia. In pꝛincipio. Lectio ꝑma.

IUsti sunt oēs sermones mei: non est in eis pꝛauū quid neq; puerſum. Recti sunt intelligentibus et equi inuenientibus scientiā Accipite disciplinā meā et non pecuniā: doctrinam magis q̄ aurū eligite. L. ii.

Melioꝛ est enim sapiētia cūctis opibus p̄ciosiſsimis: et oīe deliderabile ei non potest ꝙparari. Ego sapia habito in ꝙsilio: ⁊ eruditis interſū cogitatiōibus Timoꝛ dñi odit malū: ⁊ arrogātiā et sup̄biā ⁊ viā pꝛauā: ⁊ os bilingue detestoꝛ.

Mecū est con Lec. iii.
siliū et equitas: mea est pꝛudentia: mea est foꝛtitudo: per me reges regnant: et legū ꝙditoꝛes iusta decernūt. Per me pꝛincipes imperāt: et potētes decernūt iusticiā Ego diligentes me diligo: ⁊ qui mane vigilauerint ad me inuenient me.

Dñica a kl'is septēbꝛis vsq; ad mediū eiusdē mensis Sabbato ad vesp̄.ān. Benedict⁹. p̄s Ipm. ꝛc cp̄m Benedictus deus. ℟. Antē q̄ comedā. Hy⁹. De⁹ creatoꝛ. ℣⁹. Velpting oco. In euāge.ān. Cū audiſſet iob nunciоꝛum verba sustinuit patienter et ait: si bona suscepimus de manu dñi: mala autē quare non suscipiamus: in oībus his nō peccauit iob labiis suis: neq; aliquid stultū contra deum locutus est. p̄s. Magnificat. ān. In oībus his non peccauit iob labiis suis: neq;

stultum quid contra deum locutus est. ℣s. Magt. Domacuti. Inuitatoz ū. Laudemus nomen dñi qm̃ suauis est In hymnis ℣ confitemini: illi qz ipe est dñs de⁹ nr̃. ℣s Venite exultem⁹ Hy⁹ ℣z imo dieꝝ. In ꝓmo nocturno ān. ℣zo fidei. ℣s. Vtūs vir. ꝛc. ℣ Mēoz fuit.

VIr erat in terra ꝟ.l. hus noie iob. Et erat vir ille simplex ⁊ rectus ac timēs deū ⁊ recedens a malo. Natiqz sunt ei septē filii: et tres filie. Et fuit possessio eius septē milia ouiū ⁊ tria milia cameloꝝ. Quingenta ꝗqz iuga boū et quingente asine: ac familia multa nimis Eratqz vir ille magnus inter oēs ozientales. ℟. Si bona suscepim⁹ de manu dñi: mala aūt quare non suscipiam⁹. Dñs dedit dñs abstulit: sicut dño placuit ita factū est: sit nomē dñi benedictū. ℣⁹. In omnibus his non peccauit iob labiis suis: neqz stultū quid contra deum locutus est. Dñs de. Lectio secunda

ET ibāt filii eius ⁊ faciebant cōuiuiū p domos vnusqsqz in die suo. Et mittētes vocabant tres sozores suas vt comederēt et biberent cū eis. Cūqz in ozbē transissent dies cōuiuii: mittebat ad eos iob et sanctificabat illos. Cōsurgens qz diluculo offerebat olocausta p singulos Dicebat enī. Ne forte peccauerint filii mei: ⁊ benedixerit deo in cozdib⁹ suis. Sic faciebat iob cunctis diebus. ℟ Anteꝙ comedā suspiro et tanꝙ mūdantis aque sic eugitus me⁹: qz timoz quē timebā euenit michi: et qō verebar accidit. Nōne dissimulaui nōne siluī et iam quieui: et venit sup me indignatio tua dñe. ℣⁹ Nolo multa foztitudine cōtēdas mecum: ne magnitudinis tue mole me ꝑmas equitatem ꝓponas contra me. Nonne. Lectio tercia.

QUadā aūt die cū venissent filii dei: vt assisterent cozā dño: affuit inter eos etiā sathā Cui dixit

dñs. Unde venis? Qui respondēs ait. Circuiui terrā & pambulaui eā. Dixitq dñs ad eū. Nūquid considerasti seruū meū iob q nō est similis ei in terra hō simplex & rectus ac timens deū & recedens a malo. Ry. Utinā appenderent peccata mea q̄bus irā merui Et calamitas quam patior in statera. Vl⁹. Quasi arena maris hec grauior appareret vñ et verba mea dolore sūt plena Et Glia. Et. In ti. noc. ān. Nature. p. Cōserua. ac. ℣. Media nocte.

REspōdit sathā .i. illi et ait. Nūq̄d frustra timet iob deum? Nōne tu vallasti eū ac domū eius vniuersāq̄ substantiā eius p circuitū. Opib⁹ manuū eius bñdixisti: & possessio eius creuit i terra. Sed extēde paululū manū tuā & tāge cūcta que possidet: nisi i tuo te bñ dixerit tibi. Ry. Quare detraxistis sermōibus veritatis ad increpādū verba cōponitis: & subuertere nitimini amicū vestrū. Verūtamen que cogitatis explete. ℣. Militia est vita hois sup terrā: & sicut dies mercēnarii dies eius. Verū. i. v

DIxit ergo dñs ad sathā. Ecce vniuersa q̄ habet in manu tua sūt: tātūm in eū ne extendas manū tuā. Egressusq̄ est sathā a facie dñi. Cū autez quadā die filii et filie iob comederent et biberent vinū in domo fratris sui primogeniti nūcius venit ad iob qui diceret. Boues arabant et asine pascebantur iuxta eos et irruerunt sabei: tulerūtq̄ omnia et pueros peusserunt gladio: & euasi ego solus vt nūciarē tibi. Ry. Induta est caro mea putredine et sordibus puluueris cutis mea aruit et contracta est. Memento mei dñe: q̄ ventus est vita mea. Vl⁹. Dies mei sicut vmbra declinauerūt: et ego sicut fenū aruiMemento. Lectio sexta.

QUinq̄ adhuc ille loq̄rebat: venit alter & dixit Ignis dei de celo cecidit et p̄tras oues pueros q̄ sūm

plit:et effugi ego solus vt nunciarē tibi Venit alius ⁊ dixit: Chaldei fecerūt tres turmas et inuaserunt cameles:et tulerunt eos: necnō et pueros p̄cusserūt gladio et effugi ego solus vt nunciarē tibi. Adhuc ille istrauit et dixit: Filiis tuis ⁊ filiabus vescentibus et bibentibus vinū i domū fratris tui p̄primogeniti:repēte vētus vehemens irruit a regione deserti:et percussit quattuor angulos domus: q̄ corruēs oppressit liberos tuos ⁊ mortui sūt et effugi ego sol⁹ vt nunciarē tibi. ℟ Memēto mei deus:q̄ vētus est vita mea Nec aspiciet me vllus hois. ℣ Si tacuero nō: quiescet dolor me⁹ et si locut⁹ fuero nō recedet a me Nec Gl̄a. Nec. In iii. noc. ān. Sp̄ōlus. p̄s Celi enarrāt. ⁊c. ℣ Exaltare dñe. ℟ Paucitas dierū meorū finietur breui dimitte me dñe ut plangā paululū doloreū. Anteū vadā ad terrā tenebrosam ⁊ opertā mortis caligine. ℣ Ecce i pulue re dormio et in puluere dormio:et si mane me quesieris nō subsistā Anteū. viii. ℟ Ne abscondas me dñe a facie tua manū tuam longe fac a me Et formido tua nō me terreat. ℣ Voca me et respōdebo tibi aut certe loquar et tu responde michi. Et for. ix. Ad trinitate. p̄ Te deum. ℣ Excels⁹. In laudibus. ān Regnauit. p̄s Dñs regn. ⁊c Dñica. ii.

HActum Lcō p̄ma. est aūt cū quadamdie venissent filii dei et starent coram dño venisset q̄q̄ sathā inter eos et staret i cōspectu eius vt diceret dñs ad sathā. Vñ venis? Qui rñdēs ait: Circuiui terrā et pambulaui eā. Et dixit dñs ad sathā. Nūquid cōsiderasti seruū meum iob q̄ non sit sicut ei i terra vir simplex ⁊ rect⁹ ⁊ timēs deū ac recedēs a malo: ⁊ adhuc retinēs innocentiā. Tu aūt cōmouisti me aduersus eū: vt affligerē eū frustra.

QVi rñdens sathan ait Pellē p̄ pelle:et cūcta

que habet hō dabit pro aīa
sua. Uliqn mitte manum
tuā: et tāge os eius ⁊ carnē
et tūc vidēbis q̄ i facie bñdi
cat tibi. Dixit ergo dñs ad
sathā Ecce i manu tua est.
Uerūtamē aiam illi⁹ serua

Grell⁹ igit sa
thā a facie dñi percussit
iob vlcere pessimo a plāta pe
dis vsq; ad verticē ei⁹: q̄ te
sta saniem radebat sedēs i
sterquilinio. Dixit autē illi
vxor sua Adhuc tu pmanes
in simplicitate tua. Bene-
dic deo et morere. Qui ait
ad illā. Quasi vna de stul-
tis mulierib⁹ locuta es Si
bona suscepimus de manu
dñi: mala aūt quare nō su-
stineamus In oīb⁹ his non
peccauit iob labiis suis.

Igitur audientes tres
amici iob: oē malū q̄ ad
ceciderat ei: venerūt ling
li de loco suo eliphaz thema
nites: et baldad suites: ⁊ so
phar naamathites Cōdixe
rāt enī sibi vt pariter venien-
tes visitarēt eū: ⁊ consola-
retur.

Cūq; eleuassent pro-
cul oculos suos non cog-
nouerunt eū. Et exclamātes
plorauerūt: scidit⁹q; vestib⁹
sparserūt pulueren sup ca
put suū i celū: ⁊ sederūt cū
eo in terra septē diebus et
septē noctibus: et nemo lo
quebatur ei verbū videbāt
enī dolorē esse vehemētem

Feria quarta. iiii. tēpor. L.i

Post hec aperuit iob os
suū et maledixit die
suo ⁊ dixit. Pereat dies in
qua natus sum: ⁊ nox i qua
dictū est Ceptus est homo.
Dies illa vertatur in tene-
bras: Non requirat eū de-
us desuper ⁊ non i recordā
tione sit: et non illustretur

lumine. L cō lectōe

Obscurēt eū tenebre
et vmbra mortis occupet eū
caligo: et suoluat amaritu-
dine. Noctē illā tenebros⁹
turbo possideat: nō ⁊putet
in diebz āni nec numeret i
mēsibus Sit nox illa solita
ria nec laude digna.

Maledicāt ei q̄ maledi-
cunt diei q̄ parati sūt
suscitare leuiathā Obtene
brētur stelle caligine ei⁹ Ex

pereat luce ⁊ nō videat. nec ortū surgentis aurore. Qz nō cōclusit hostia veteris q̄ portauit me ⁊ nec abstulit mala ab oculis meis ℭ Fe

Respon (ria vi. f. i.

Rdēs aūt eliphaz themanites dixit Si ceperim⁹ loq̄ tibi forsitā moleste accipies. Sed q̄ceptū sermonē tenere quis potest. Ecce docuisti plurimos ⁊ man⁹ lassas roborasti Vacillātes roborauerūt sermōes tui ⁊ genua tremētia q̄fortasti. f. ii

Vnc autē venit super te plaga et defecisti tetigit te ⁊ cōturbatus es. Vbi est timor tuus fortitudo tua patiētia tua ⁊ perfectio viaꝝ tuaꝝ. Recordare obsecro. Quis vnq̄ innocens periit aut q̄n deleti sūt recti. Quin potius vidi eos qui operant iniquitatē et semināt dolores ⁊ metūt eos flāte deo periisse et spū ire ei⁹ esse q̄suptos. Lec. iii.

Vagitus leonis ⁊ vox leene et dētes catuloꝝ leonum cōtriti sūt. Tigris perit eo q̄ nō haberet predā et catuli leonis dissipati sunt. Verbum ad me dictū est verbum absconditum et quasi furtiue suscepit auris mea venas susurri ei⁹

℣ Sabbato. Lec. i.

In horrore visionis nocturne quando solet sopor occupare hoies pauor tenuit me et tremor ⁊ omnia ossa mea p̄territa sūt. Et cum spūs me p̄sente transiret ihorruerūt pili carnis mee. Stetit q̄dā cuius nō agnoscebā vultū imago coram oculis meis ⁊ vocē q̄si aure lenis audiui Numq̄d homo cōparatione dei iustificabitur. aut factore suo purior erit vir. Lectō. ii.

Ece q̄ seruiunt⁹ ei nō sunt stabiles ⁊ in āgelis suis reperit p̄uitatē. Quā tomagis hi qui habitāt domos lateas q̄ terrenum habent fūdamentū cōsument velut a tinea: De mane vsq̄ ad vesperā succidētur ⁊ q̄ nullus intelligit in eternum peribunt. Lectō iii

Si aūt reliqui fuerint auferentur. ex eis mo

ii.

rientur ⁊ non in sapientia. Voca ergo si ē q̄ tibi respō deat ⁊ ad aliquē sctōz conuertere. Virū stultū iterfi cit iracūdia ⁊ parvulū occi dit iuidia. Ego vidi stultū firma radice ⁊ maledixi pul chritudini eius statim.

¶ A medio septēbris. Do minica.tii.sabbō ad vs.ℓ. Bñdictus ꝑ. Jpm.xp̄m.cp̄. Bñdictus deus ℟ Omi tpe.hymnus. Deus creatoz.ō. Vespertina oratio. Jti euangel.ā. Ingressus raphael archāgelus ad thobiā salutauit eū dicens gaudiū tibi sēper sit cui thobias ait. quale gaudiū michi erit qui i tenebris sedeo et lumen celi nō video cui angelus ait fortī aio esto i proximo est vt a deo cureris.

℣s. Magt Ad matu. iuncta. Laudemus nomen ꝑ. Venite exult. Primo dierum Jn.i.noc.ān. Pro fidei. Beatus vir. Memor

¶ Thobias ex tribu ⁊ ciuitate nepthalim que est in superioribus galilee supra naalon post viā que ducit ad occidentē i sinistro habens ciuitatem sophet. Cum captus esset i diebus salmanasar regis assyriorum in captiuitate tamē positus viam veritatis non deseruit: ita vt omnia que habere poterat quotidie concaptiuis fratribus qui erant ex suo genere impartiret. ℣. Peto domine vt de vinculo inproperii huius absoluas me aut certe desup terrā eripias me ℟ Ne reminiscaris delicta mea vel parentum meorū neq; vindictam sumas de pctis meis quia eruis sustinentes te dñe ℣. Dia iudicia tua iusta sunt ⁊ omēs vie tue misericordia tua domine memento mei. ℟ Eccl.xli

¶ Deniq; cū irent oēs ad vitulos aureos quos ieroboam fecerat rex israel: hic solus fugiebat cōsortia olim ⁊ pergebat ad hierusalē ad templū dñi et ibi adorabat dñm deum israel. Omnia primitiua sua ⁊ decimas suas fideliter offerēs: ita vt tercio āno plenitis ⁊ adue-

nis ministraret ōem decima
tionem. m. Omni tem=
pore benedic deum et pete
ab eo vt vias tuas dirigat.
Et omni tempore consilia
tua i ipo ymaneāt. Me
mor esto fili qm pauperem
vitā gerim⁹ habebis multa
bona si timueris deum. Et.

Hec et his similia
scōm legē dei puerū=
lus obseruabat. Cū vo ta=
ctus fuisset vir: accepit vxo
rē annā de tribu sua: genu
itq; ex ea filiū: nomē suum
imponēs ei: quē ab infātia
timere deū docuit ⁊ absti ne
re ab oi ptō ℟. Memor
esto fili qm pauperē vitam
gerim⁹. Habebis multa bo
na si timueris deū. Fi=
ducia magna erit cozā sum
mo deo elemosina oibus fa
cientibus eam ℣n. ii. noc.
ān.: Naturep⁹. Conserua
re. ō Media nocte ℣. iiii.

Igitur cū per captiui=
tatem deuenisset cum
vxore sua ⁊ filio in ciuitatē
niniuem cū omni tribu sua
et omnes ederent ex cibis
gentiliū: ille custodiuit ani
mam suam: ⁊ nunq; conta=
minatus est in escis cozum
ℓ. Sufficiebat nobis pau
pertas nostra vt diuitias cō
putaremus nunq; fuisset pe
cunia ista pro qua misisti fi
lium nostrum. Baculum se
nectutis nostre ō. Heu me
fili mi vt quid te misimus
peregrinari lumen oculoz
nostrozum. Baculum. ℣.

Et quoniam memor
fuit domini i toto coz
de suo: dedit illi deus gra=
tiam in conspectu salmana
sar regis: ⁊ dedit ei potesta
tem quocunq; vellet ire: ha
bens libertatem quecunq;
facere voluisset. Pergebat
enim per omnes qui erant
in captiuitate. ⁊ monita sa=
lutis dabat eis. ℣m. Be=
nedicite deum celi et cozam
omnibus viuentibus confi
temini ei. Quia fecit no=
biscum misericozdiam suā.
ō. Tempus est vt reuer=
tar ad eū qui me misit: vos
autem benedicite deum.
Quia fecit. Lectio sexta.

Cum aūt venisset i ra
ges ciuitatē medoz:

et ex eis quib⁹ honozatus fuerat a rege habuisset decē talēta argēti: ⁊ cū in multa turba generis sui gabelū egentē videret q̄ erat ex tribu eius: sub cyragropho dedit illi memoratū pōdus argenti. ℣. Tēpus est vt reuertar ad eū qui me misit: vos autē bñdicite deū. Et enarrate oīa mirabilia ei⁹ ℟. Bñdicite deū celi ⁊ cozā oibus viuētibus cōfitemini ei. Et. Glia patri. Et. In iii. noc. ān Spōsus. Le ctō narrāt. vii. ℣. Tribulatiōes ciuitatū audiuim⁹ quas passe sunt ⁊ defecim⁹ timoz et hebetudo mēti cecidit sup nos ⁊ sup liberos nostros ipsi mōtes nolūt recipere fugā nostrā. Domine miserē. ℟. Peccauimus cū patrib⁹ nr̄is iniuste egimus iniq̄tatē fecim⁹. Dñe. viii. ℣. Nos aliū deum nescim⁹ p̄ter dñm in q̄ speram⁹ Qui nō despiciet nos nec amouet salutē suā a genere nō. ℟. Indulgētiam eius fusis lachzymis postulimus ⁊ hūiliemus illi aias nras. Qui nō. Rem. de trinitate. Gs. Te deuz. Excelsus sup. In laud. an Regnauit. Dñs regnauit. ℣. Ite lectōes feriales

POst multū vo tp̄is moztuus salmanasar rege cū regnaret sennacherib filius eius p eo: et filios israel exosos haberet in cōspectu suo thobias q̄tdiu pergebat per omnē cognationē suā: ⁊ consolabat eos diuidebat q̄ vnicuiq̄ pzout poterat de facultatib⁹ suis Esurientes alebat nudis q̄ vestimenta pzebebat: ⁊ mortuis atq̄ occisis sepulturā solicit⁹ exhibebat. Lcō ii.

DEniq̄ cū reuersus esset rex sennacherib fugiens a iudea plagā: quā in ca eū deus fecerat ppt blasphemiā suā et trat⁹ multos occideret de filiis isrl: thobias sepeliebat cozpora eoz̄. At vbi nūciatū ē regi: iussit eū occidi: et tulit oēm substantiam eius. Lcō iii.

THobias vero cū filio suo et cū vxoze fugiens: nudus latuit: q̄ multi

bligebant eū. Post dies vo quadraginta duos: occidet runt regē filii ipsius. Reuer sus ē thobias ad domū suā sibi facultas ei⁹ restituta est ei. Ite lectōnes feriales

POst hec vero Lec. i. cū esset dies festus domini et factū esset pādium bonū in domo thobie: dixit filio suo. Vade et adduc aliquos de tribu nēa timētes deum vt epulenē nobiscum Cūq abisset reuersus nunciauit vnū ex filiis israel iugulatū iacere i platea Statimq exiliens de accubitu suo: relinquens pandiū ieiunus peruenit ad corpus tollensq illud portauit i domū suā occulte: vt dum sol occubuisset caute sepeliret

AUmq occultasset (eū. L. ii corpus manducauit panē cū luctu. et tremore memorās illū sermonē quē dixit dñs p amos pphetā. Dies festi vestri conuertent in lamētationē. luctū. Cū vo occubuisset sol abiit. et sepeliuit eū. L. iii

AEbant autē illum omnes proximi sui dicētes Jā hui⁹ rei causa interfici iussus es. vix effugisti mortis iperium: et iterū sepelis mortuos. Sed thobias pl⁹ timens deū q̄ regem rapiebat corpora occisoq. et occultabat in domo sua. et mediis noctibus sepeliebat ea. Ite

Alectōes feriales. L. i.

ONtigit aūt vt quadam die fatigat⁹ a sepultura veniens domū: iactasset se iuxta parietē. et obdormisset: ex nido hyrundinū dormienti illi calida stercora incideret sup oculos eius: fieretq cec⁹. Hanc autē tētationē ideo permisit de⁹ euenire illi: vt posteri⁹ daretur exemplū patientie ei⁹ sicut

Et sancti iob. Lcō .ii.

DAm cū ab infāti a suis semp deū timuerit. et mādata ei⁹ custodierit: nō est contristatus cōtra deū q̄ plaga cecitatis euenerit ei: sed immobilis in dei timore pmāsit agens gratias deo oibus

Diebꝰ vite sue. L. iii.

DAm sicut irato iob insultabant reges: ita illi pa-

rentes et cognati eius irridebant vitam eius dicẽtes Ubi est spes tua ꝑ qua elemosinas & sepulturas faciebas? Thobias vero increpabat eos dicens. Nolite ita loqui quoniã filii sanctoꝝ sumus: & vitã illam expectamus quã daturus est his qꝫ fidem suam nunq̃ mutant ab eo. ¶ Dñica quarta septẽbris. Sabbato ad vesp. ãn. Benedict⁹ do. ꝑ Jp̃m Caputiu Benedictus dñs Hic nõ dicit Hym. quia filia historia ꝓpets domine q̃ si ꝓpria habentur. Hymn⁹ Deꝰ creatoꝝ. ℟ Vespertina oratio. In euange. ania Adonay domine deus magne et mirabilis: qui dedisti salutem i manu femine exaudi preces seruoꝝ tuoꝝ ps. Magnificat. Ad matutinas inuitato. Laudemus nomen. Venite exultemus. Hymn⁹. Primo die. ℟. In ꝑmo nocte ãn. Pro fidei. ps. Beatus vir q. ꝛc. ℟. Memoꝝ fui. Leo prima

ANno igit̃ duodecimo regni sui: nabuchodonoſoꝝ rex assyrioꝝm qui regnabat in ninive ciuitate magna: pugnauit cõtra arphaxat regẽ medoꝝ: et obtinuit eũ et coꝝ eius eleuatum est: et vocauit holofernez ꝓncipẽ militie sue dixitq̃ cogitationem suam in eo esse vt omnẽ terram suo subiugaret imperio. ℣ Adonai dñe deus magne et mirabilis qui dedisti salutẽ in manu femine. Exaudi ꝓces seruoꝝ tuoꝝ. ℟. Benedictus es domine qui nõ derelinquis ꝓsumẽtes de te et de sua virtute gloriantes humilias. Exaudi. Leo. ii.

TUnc holofernes ꝓparans se tulit aurũ de domo regis multum: et ꝓfect⁹ est tam ipse q̃ omnis exercitus qui cooꝛtuerunt faciem terre sicut locuste. Audientes hec filii israel timuerunt valde et congregati sunt omnes ad oziam: dixerunt. Tradamus nos sponte in man⁹ holofernis Melius est enim vt capti benedicamus domino viuẽtes: q̃ moriamur & sim⁹ ob-

probziũ oi carni. ℟. Tribulationes. vt supza in pzecedenti hystoria. Lectio iii

Elyodit ozias Quo animo estote fratres et hos quinq dies expectemus misericozdiã a domio Si autem tranlactis quinq diebus non venerit nobis adiutoziuz: faciemus q dixistis Audiens her iudith vidua: misit ad pzesbyteros et dixit eis. Dicamus flentes domino vt secundũ voluntatem suaz sic faciat nobiscum misericozdiã suam: ℣ ozate vt firmum faciat consilium meũ dominus ℟. Bñdixit te dñs i virtute sua q per te ad nichilũ redegit inimicos nostros. Ut non deficiat laus tua de ozehominũ. ℣. Bñdictus dominus qui creauit celum et terrã quia hodie nomẽ tuũ ita magnificauit. Ut Lectio iii

Unc iudith ozans dominũ trãsiuit poztas spã ℣ abza ei9 ℣ occurrerũt ei exploratozes assyziozum et duxerũt eã ad tabernaculũ holofernis. ℣ statimq captus est i oculis suis holofernes: bibitq vinũ multum nimis vna die quantum nunq9 biberat in vita sua. Ut aũt sero factũ est festinauerũt serui ei9 ad hospitia sua. Erant autem oñs fatigati a vino: eratq Judith sola in cubiculo. Pozro holofernes iacebat in lecto nimia ebzietate sopitus. ℟. Nos alium deũ vt supza. Lectio v.

Stetit autẽ iudith ãte lectũ holofernis ozãs et lachzymis: ℣ ozatiõe facta accessit ad columnã que erat ad caput lecti ei9: ℣ pugionẽ eius qui in ea ligat9 pẽdebat exoluit: ℣ appzehẽdit comã capitis eius ℣ percussit bis i ceruicẽ ei9 ℣ abscidit caput ei9. Et exizerũt due ãcli ad ozationẽ: ℣ trãseũtes castra venerũt ad poztã ciuitatis: ℣ dixit iudith a lõge custodibus murozum. Aperite poztas quoniã nobiscũ est deus: qui fecit virtutẽ i israel. ℟. Dominator dñe celoz ℣ terre creator a quarum rex vniuersa crea

ture. Exaudi oratione ſeruoꝝ tuoꝝ. ℣. Tu domine cui humiliū ſēp ⁊ mālue tor placuit deprecatio. Exaudi oratione ſer. Lectō. vi

Cum audiſſēt viri ciuitatis vocē iudith: accēdētes luīaria venerūt ad illā vniuerſi. Et ꝓferēs de pera ſua caput holofernis: oſtēdit illis dicēs. Ecce caput holofernis principis militie aſſyrioꝝ. Tūc oīs ꝑ pulus adorantes dñm dixerunt ad eam. Benedixit te dñs in virtute ſua qꝝ per te ad nichilū redegit inimicos nr̄os. Porro ozias ꝓceps ꝑpuli iſrael dixit ad eā. B̄ſi dicta es tu filia a dño deo excelſo: ꝓe oīb⁹ mulierib⁹ ſuper terrā. Et dixit omis populus: fiat fiat. ℟. Dñe deus q̄ cōteris bella ab initio eleua brachium tuū ſup gentes q̄ cogitant ſeruis tuis mala. Et dextera tua glorificet⁊ nobis. ℣. Allide virtutē illoꝝ: in virtute tua cadat virtus eoꝝ in iracūdia tua. Et dextra tua. Gloria ꝑri. Et dextera. vti. ℟. Laudate dñm deū noſtrū Qui nō deſeruit ſperantes in ſe: ⁊ in me adimpleuit miſericordiā ſuam quā ꝓmiſit domui iſrael. ℣. Laudate dñm oēs gentes. Quoniam vii. Rium. Dñe rex oīpotens in ditione tua cuncta ſunt poſita: ⁊ non eſt q̄ poſſit reſiſtere voluntati tue. Libera nos ꝓpter nomen tuū. ℣. Exaudi oratiōnē noſtrā ⁊ cōuerte luctum nr̄m in gaudiū. Libe. r. Rium de trinitate. ps. Te deum ℣. Excelſus. In laudibus ā. Regnauit. Dñs regnauit. ꝛc. Dñica a kls octobris vſq; ad kl̄as nouēbris. Sabbō ad vs. ā. Benedictus. ps. Ꝝpm. Cōpm Bñdictus deus. ℟. Exaudiat dñs. Ꝝpm. Deus creator. ℣. Veſpertina. In cruce. ān. Da pacē dñe in diebus nr̄is: qꝝ nō eſt alius qui pugnet ꝓ nobis niſi tu deus noſter. ps. Mgt. ī. Adaperiat dñs cor veſtrū ī lege ſua et in ꝓceptis ſuis: ⁊ faciat pacē. ps. Mgt ī. ℟. Tua eſt potētia tuū re-

gnū dñe in es luy oēs gentes da pacē dñe i diebꝰ nris alliā. ℣. Mag. ℟. Exaudiat dñs oꝛōnes vras: ⁊ reconciliet vobis: nec vos deserat in tpe malo dñs deꝰ vester alliā. ℣. Mag. Ad matu. in nimto. Adapiat dñs coꝛ vestrū i lege sua et i pceptis suis: ⁊ faciat pacē. Veni te. hym. Pꝛimo dierum. In i. noc. a. Pꝛo fidei. ps Bt̄us vir ⁊c. ℣. Meōꝛ sui

℟ Tfactū ē postq̄ peussit alexander philippi macedo q̄ pꝛimꝰ regnauit i grecia: egressus de tra cethim peussit darīū regez plax ⁊ medoꝝ cōstituit pꝛelia mlta ⁊ olim obtinuit munitiones: ⁊ interfecit reges terre et pertransiit vsq̄ ad fines terre: ⁊ accepit spolia mlutitudinis gētiū ⁊ siluit terra in conspectu eius. ℟ Adapiat dñs coꝛ vrm in lege sua ⁊ i pceptis suis: ⁊ faciat pacē i diebus vr̄is. Lō cedat vobis salutem ⁊ redimat vos a malis. ℣. Exaudiat dñs oꝛationes vestras et reconciliet vobis: nec vos deserat in tpoꝛe malo Lō cedat.

℟ Tcōgregauit virtutē ⁊ exercitū foꝛtē nimis et exaltatus est: ⁊ eleuatū est coꝛ eiꝰ ⁊ obtinuit regiones gentiū ⁊ tyꝛānos ⁊ facti sūt illi i tributum. Et post hec decidit in lectū: ⁊ cognouit q̄ mozeret: ⁊ vocauit pueros suos nobiles q̄ erant se cū nutriti a iuuētute sua: ⁊ diuisit illi regnū suū cū adhuc viueret. ℟ Exaudiat dñs oꝛōnes vestras ⁊ recōciliet vobis: net vos deserat in tpe malo. Dñs deus vester. ℣. Adapiat dñs coꝛ vr̄m i lege sua ⁊ i pceptis suis ⁊ faciat pacē Dñs.

℟ Tregnauit a lexādeꝛ annis duodeci ⁊ moꝛtuus est. Et obtinuerūt pueri eiꝰ regnū vnusquisq̄ i loco suo: ⁊ imposuerūt sibi oēs diademata post moꝛtē eius et filii eoꝝ post eos ānis multis: ⁊ multiplicata sunt mala in terra. ℟. Tua est potentia tuum regnum domine tu es super oēs gentes. Da pacem dñe in die-

bus nostris. ℟. Creator omnium deus terribilis & fortis iustus & misericors. Da pacem Glia Ds pacē. Lcō. tpis

Et exiit ex eis radix peccati anthiochus illustris filius antiochi regis qui fuerat rome obses & regnauit i anno centesimo tricesimo & septimo regni grecorum. In diebus illis exierūt ex israel filii iniqui & suaserunt multis dicentes Eamus et disponamus testamentum i gentibus que circa nos sunt quia ex quo recessimus ab eis inuenerunt nos multa mala. ℟. Refulsit sol in clipeos aureos. et resplenduerunt montes ab eis. Et fortitudo gentium dissipata est. ℣. Erat enim exercitus magnus valde & fortis. et apprepiquauit iudas & exercitus eius i prelium. Et fortitudo. Lcō. v

Et bonus visus est sermo in oculis eorū. Et destinauerunt aliqui de populo et abierūt ad regem & dedit illis potestatē vt facerent iusticias gentium. Et edificauerunt gymnasiū in hierosolimis secūdū leges nationū & fecerunt sibi preputia & recesserūt a testamēto sancto & iuncti sunt nationibus et venūdati sunt vt facerent malum. ℟. Imperū inimicorū ne timueritis meōres estote quomodo salui facti sunt patres nri. Et nunc clamemus in celum & miserebitur nostri deus noster. ℣. Memētote mirabiliū eius que fecit pharaoni et exercitui eius in mari rubro. Et. Lcō. vi.

Et vsperatū est regnū in aspectu regis antiochi et cepit regnare i terra egypti vt regnaret sup duo regna Et iterauit rex i egyptū in multitudie graui i curribꝰ et elephātibus & equitibꝰ & copiosa nauium multitudine Et cōstituit bellū aduersus ptholemeum regē egypti & veritꝰ est ptholomeꝰ a facie eius & fugit. et ceciderūt vulnerati multi. ℟. Dmnauerunt faciem templi corone aureis & dedicauerunt altare duo. Et facta ē letitia

magna i ꝓlo. ℣. In hymnis ⁊ ꝯfessionib⁹ bñdicebāt dñm. Et. Gla. Et. vii. ℟. In hymnis ⁊ cōfessionib⁹ bñdicebant dñm. Qui magna fecit in israel: ⁊ victoriā dedit illis dñs ops. ℣. Ornauerūt faciē tēpli coronis aureis: ⁊ dedicauerūt altare dño Qui. viii. Ym Cōgregati sunt inimici nostri et gloriant⁹ in virtute sua: contere fortitudinē illoꝝ dñe: ⁊ disperge illos. Ut cognoscant qz nō est alius qui pugnet ꝓ nobis nisi tu deꝰ noster. ℣. Disperge illos i virtute tua: et destrue eos ꝓtector noster dñe. Ut cognoscāt. ix. Ym de trinitate. ps. Te deū laudam⁹ v Excelsus. In iud. ān. Regnauit. ps. Dñs regn. ⁊c. vt in psalterio. ¶ Dominica scda. ad cō. i.

IN diebus illis surrexit matathias filius iohannis filii symeonis sacerdos ex filiis ioarim ab hierusalem: et cōsedit in mōte modin Et habebat filios qnq; iohannē qui cognominabat gaddis: ⁊ symeonem qui cognominabat thasi: ⁊ iudā q̄ cognominabat machabeus et eleazarum qui cognominabat abaron: ⁊ ionathā q̄ cognominabat apphus Et viderūt mala q̄ fiebāt i populo iuda ⁊ hierusalē. ℒ.ii

ET dixit Matathias: Ve michi. Ut q̄d natus sum videre cōtritionē populi mei: et cōtritionē ciuitatis sancte: ⁊ sedere illic cum datur in manꝰ inimicorum. Sancta in manu extraneorum facta sunt: templum eius sicut homo ignobilis: vasa gloriē eius captiua abducta sunt. Lectio

VRucidati sūt (ercia senes eius in plateis et iuuenes eius ceciderunt in gladio inimicorum. Que gens non hereditauit regnum eius: et non obtinuit ꝑpolia eius. Omnis compositio eius ablata est. Que erat libera: facta est ancilla Et ecce sancta nostra ⁊ pulchritudo nra et claritas nostra desolata est: et coinquinauerūt eam gētes. Quid

ergo nobis adhuc viuere.

ET scidit mata (f.xiiii
thias et filii eius vesti
menta sua: et operuerũt se ci
liciis: et planxerũt valde: et
conuenerunt illuc qui missi
erant a rege antiocho vt co
gerent eos qui confugerãt
in ciuitatẽ modin imolare: et
thura incẽdere: et a lege dei
sui discedere. Et multi de
plo israel consentiẽtes ac=
cesserũt ad eos. Sed mata
thias: et filii eius cõstãter se
terunt. Lectio.quinta

ET respondẽtes ꝙ mis
si erant ab ãtiocho dixerũt
matathie. Princeps: cla=
rissimus et magnus es in ci
uitate hac: et ornatus filiis
et fratribus. Ergo accede
prior et fac iussum regis si=
cut fecerũt oẽs gentes: et vi
ri iuda: et qui remãserunt i
hierusalem: et eris tu: et filii
tui iter amicos regis: et am
plificatus argẽto: et auro: et
munerib9 multis. Lectio vi.

ET respõdit matathi=
as: et dixit magna vo
ce Et si omnes gentes regi
antiocho obediut: vt discẽ=
dant vnusquisq; a seruitu=
te legis patrũ suorũ: et cõsen
tiant mandatis eius: ego et
filii mei: et fratres mei obe=
diemus legi patrũ nostrorũ
Propicius nobis sit deus.
Non est nobis vtile relinq̃
re legem et iustitias dei.

Dñica.tercia Lectio prima

NOn audiemus verba
regis antiochi: nec sa
crificabimus trãsgrediẽtes
legis nre mãdata: vt eam9
altera vig. Et vt cessauit lo
qui verba hec: accessit ꝙdã
iudeus in omniũ oculis sa
crificare idolis super aram
in ciuitate modin. secundũ
iussum regis. Lectio secũda.

ET vidit matathias: et
doluit: et cõtremuerũt
renes eius Et accensus est
furor eius scdm iudiciũ le=
gis: et insiliens trucidauit
eũ super arã. Sed: viruz
quẽ miserat rex antiochus
qui cogebat immolare occi
dit in ipso tempore: et aram
destruxit. Et zelatus est le
gẽ sicut fecit phinees zamri
filio salomi. Lectio
ET exclamauit Ma=

rathias in ciuitate voce ma
gna dicens. Dis q̄ zelū ha=
bet legis statuens testamē=
tum exeat post mē. Et fu=
git ipse et filii eius in mon=
tes: ⁊ reliquerūt quecunq;
hēbāt iciuitate Tu. ℣. iiii

TUnc congregata est
ad eos synagoga iu=
deoꝝ fortis viribus ex isrl
omis voluptarius in lege.
Et oēs qui fugiebāt a ma=
lis: additi sunt ad eos: et fa
cti sunt illis ad firmamētū

ET college(Tu. ℣ v
rūt exercitū ⁊ percus
serūt peccatores in ira sua:
et viros iniquos in indigna
tione sua. Et ceteri fugerūt
ad nationes vt euaderent.
Et circuiuit matathias et
amici eius: ⁊ destruxerunt
aras. ℣ Lectio sexta.

ET circumciderūt pue
ros incircūcisos quotquot
inuenerūt in finibus israel
in fortitudine: et persecuti
sunt filios superbie. Et pro
speratum est opus in manu
eoꝝ. Et obtinuerūt legē de
manibus gentiū: ⁊ de mani
bus regū ⁊ nō dederūt cor=
nu peccatori. ℣ Dominica
quarta. ℣ Lectio prima

ET iudas machabeus
⁊ ionathas frater eius trā
sierunt iordanē: ⁊ abierunt
viā triū dieꝝ p deserturn.
Et occurrerūt eis nabuthei
et susceperunt eos pacifice
et narrauerunt eis oīa que
acciderant fratribꝰ eoꝝ in
galadithide: ⁊ qz multi ex
eis cōprehensi sunt in ba=
thara et bosor ⁊ in valimis
et incassor ⁊ mageth ⁊ char
naim. ℣ Lectio secūda.

HEc sunt ciuitates oēs
munite et magne: sed in ce
teris ciuitatibus galadithi
dis tenerī comprehēsi. Et
in crastinum ꝓstituerūt ad
monere exercitū ciuitatibꝰ
his ⁊ cōprehēdere ⁊ tollere
eos in vna die. Et conuer=
tit iudas ⁊ exercitus eiꝰ viā
in desertum bosor repente:
et occupauit ciuitatem ⁊ oc
cidit omnem masculinū in
ore gladii. ℣ Lectio. iii.

ET accepit oīa spolia
eoꝝ et succēdit eā igni. Et
surrexerunt inde nocte: et
ibant vsq; ad munitionem

Et factū est diluculo cū le-
uassent oculos suos ecce po
pulus multꝰ cuius nō erat
numerꝰ: portantes scalas
et machinas vt comprehen
derent munitiones ⁊ expu-
gnarēt eos. Lectio quarta

Et vidit iudas quia ce
pit bellū: ⁊ clamor bel
li ascendit ad celum sicut tu
ba: et clamor magnus de ci
uitate: ⁊ exercitui suo dixit
Pugnate hodie p fratribꝰ
vestris. Et venit tribꝰ ordi
nibus post eos: et exclama-
uerunt tubis: et clamauerūt
in oratiōe. Lectio. v.

Et cognouerūt castra
timothei: quia machabeus
est et refugerūt a facie eius
et percussi sūt plaga magna
et ceciderūt ex eis in illa die
fere octo milia virorꝫ. vi.

Et diuertit iudas in
malpha: et expugna-
uit et cepit eā: ⁊ occidit om
nem masculinū eius ⁊ sum-
psit spolia eius: ⁊ succendit
eā igni. Inde perrexit ⁊ ce
pit casbon ⁊ mage ⁊ bosor:
et reliquas ciuitates galadi
thidis. vi. Notādū

q scōm antiquā cōsuetudi-
nem ecclesie Eborace. vltima die qua cātat hystoria
Adaperiat videlz i vigilia
apl'oꝝ symonis ⁊ iudr: siue
in feria festialiter: siue i dñica dñicaliter legēt de septē
pueris cū matre martyrizā-
tis: et cantat .iii. Nem. in fe-
ria: vel .vi. in dominica. D
constantia martyrum. Et
in dominica diuidetur legē-
da in .vi. lectiones: in feria
in tres. Lectio prima.

Ontigit aūt ⁊ septē
fratres vna cū matre
apprehensos compelli a re-
ge cōtingere contra fas car-
nes porcines flagris et tau
reis cruciatos. Vnus an-
tem ex illis qui erat primus
sic ait. Quid ꝫris: et quid
vis discere a nobis. Para-
ti sumus mori magis q̄ pa-
trias dei leges preuaricari.

Irat⁹ itaq; rex iussit car-
tagines et collas eneas fue-
cendi. Quibus statim fue-
censis iussit ei qui prius fue
rat locutus amputare lin-
guam: et cute capitis abstra-
cta: cumas quoq; manꝰ ei ⁊

pedes pręcidi ceteris eius fratribus et matre inſpiciē tibus ꝙ torreri i ſartagine.

Dctuo itaq; (lec.ii

Mallo pzimo: hoc modo lequentē ducebāt ad illudē dum: ꝙ cute capitis eius cū capillis detracta iterroga= bant ſi manducaret pziuſq; toto coꝛpe q mēbꝛa ſingula puniretur. At ille rñdens patria voce dixit. Non faci am. Pꝛopter quod ꝙ ille ſe quenti loco pzimi toꝛmēta ſuſcepit. Q oſt hunc tercī illudebatur: ꝙ linguā poſtu latus cito ꝓtulit ꝙ manꝰ cō ſtāter extendit ꝙ cū fiducia ait. E celo iſta poſſideo: ſed ꝓpt dei leges nūc hec ipa de ſpicio qm ab ipo me ea rece pturū ſpero In his aūt rex et ꝙ cū ipſo erant mirabant adoleſcētis animū: q tanꝙ nichilū duceret cruciat? Et hoc ita defuncto: quartū ſi militer vexabant toꝛquen= tes. Et cum iā eſſet ad moꝛ tē ſic ait: Potius eſt ab ho= minibus moꝛti datos ſpem expectare a deo: iterum ab eo reſuſcitando: tibi enim reſurrectio ad vitam noue= rit.

Lectio .iii.

Cum admoniſſēt quintum vexabant e= um. At ille reſpiciens in eū dixit: Poteſtatem habens inter homines facis quod vis. Noli putare genus no ſtrum a deo eſſe derelictum Patienter ſuſtine: et vide= bis qualiter te ꝙ ſemen tuū toꝛquebit. Poſt hunc dedu cebant ꝙ ſextum ꝙ his moꝛi incipiens ſic ait. Nos pꝛo= pter noſmetipſos hec pati= mur peccantes i deum no= ſtrum Antiochus autem contemni ſe arbitrans cum adhuc adoleſcentioꝛ ſupeſ= ſet: non ſolum verbis hoꝛ= tabatur: ſed iuramento af= firmabat ſe diuitem ꝙ bea= tum facturum. et vocauit matrē ꝙ ſuadebat ei vt ado leſcenti fieret i ſalutē Que ait ad filium ſuum. Fili mi ſerere mei que te i vtero no uem menſes poꝛtaui: et lac triennium dedi ꝙ alui: et in etatem iſtam perduxi: peto nate vt non timeas carnifi= cē iſtum: ſed ſuſcipe moꝛtē

vt i illa miseratõe cũ ctib⁹ tuis te recipiã. Et ait adolescẽs Quẽ clamitatis? Nõ obedio p̃cepto regis: ꝛ p̃cepto legis. Tũc rex in hunc fuy oẽs crudelius seuit in=dignũ ferẽs a puero deritũ fe esse. Et hic itaq; mũdus per oĩa obiit in dño cõfidẽs Nouissime autem ꝛ mater consũmata est. ℂ Dñica kalẽdis decembꝛis ad aduentum dñi. Sabbato ad vs. ℣ Benedictus. ℟. Ipsum. ℣ Benedictus de⁹. ℟ Aspice dñe de sede. ℣ Deus creator. ℟ Verspertina oratio. In euãgelio. ãn Vidi dominũ sedentẽ sup̃ solium̃ excelsũ: ꝛ plena erat ois terra maiestate eius et ea que sub ipo erant repleb̃at templũ. ℟ Magnificat ãn. Muro trio inexpugnabili circuncinge nos domie et armis tue potentie pro=tege nos semper deus noster. ℣ Magnificat. ã. Qui celorum contines thronos ꝛ abyssos intueris domine rex regum montes ponde=ras terram palmo cõcludis exaudi nos domine in mitibus nostris. ℟. Magnificat. ã. Aspice domie quia facta ẽ desolata ciuitas ple=na diuitiis: sedet in tristicia domina gentiũ non ẽ qui consoletur eã: nisi tu deus noster. ℟. Mag. ãn. Lete=ra nos deus in mirabilib⁹ tuis: ꝛ da gloriam nomini tuo. ℟. Magnificat. Ad matutinas. Inuitatoꝛ. Vidi dominum sedentẽ sup̃ solium̃ excelsum: ꝛ super muros hierusalem. Tota die non tacebũt cherubin laudare no=men dñi. ℟. Venite. ℣ Primo dierum. Nocturno ãn. Prophetia. ps. Beat⁹ vir. ℟. Ezechiel ꝓpheta.

Cum captiuus ductus esset in babylonem cũ ioa=chim rege iuda: ꝛ sedisset in medio captiuorũ iuxta flu=uium chobar: aperti sunt celi et vidit visiones dei. Et factum est verbum dñi ad eum dicens. Fili homi=nis sta super pedes tuos et loquar tecum. Hec dicit. Et sic terminande sunt ois

tertiõs de pphetia. ℟. Vidi dñm sedentem sup soliũ excelsum et leuatũ: ℣ plena erat omis terra maiestate eius. Et ea q̃ sub ipso erãt replebant tẽplum. ℟. Seraphin stabant super illud ser ale vnũ: et ser ale alteri Et ea que. Lectio ℣da.

EC ingressus est i me sp̃us postq̃ locut⁹ est michi: ℣ statuit me sup pedes meos. Et audiui loquẽtem ad me ℣ dicentem Fili hois ecce ego mitto te ad filios israel ad gentes apostatrices que recesserũt a me. ℟. Aspice dñe de sede sancta tua: ℣ cogita de nobis: inclina deus meus aurẽ tuam ℣ audi. Aperi oculos tuos ℣ vide tribulationẽ nostram. ℟⁹. Respice dñe de sanctuario tuo: ℣ de excelso celoꝝ habitaculo. Aperi. L. iii.

PAtres eorum preuaricati sunt pactum meum vsq̃ ad diem hanc: ℣ filii dura facie ℣ indomabili corde sunt: ad quos ego mitto te. Et dices ad eos: Hec dicit dominus deus: Si forte vel ipsi audiant: ℣ si forte quiescant: quoniam dom⁹ exasperãs est: ℣ sciẽt quia propheta fuerit in medio eorum. ℟. Aspice domine: quia facta est desolata ciuitas plena diuitiis: sedet i tristitia domina gentium. Nõ est qui cõsoletur eã nisi tu deus. ℟. Dẽs ami ci eius spreuerunt illam: persecutores eius apprehenderunt eam inter angustias. Non est. Lectio. iiii.

UT ergo fili hominis ne timeas eos neq̃ sermones eorum metuas quoniam incredduli ℣ subuersores sunt tecum: ℣ cum scorpionibus habitas. Verba eorum ne timeas ℣ vultus eorum ne formides: quia domus exasperãs est. ℟. Super muros tuos hierusalez cõstitui custodes. Tota die et nocte non tacebunt laudare nomen dñi. ℟. Qui reminiscimini dñi taceatis: ℣ detis silẽtiũ ei. Tota. L. v

UT autem fili hois audi quecũq̃ loquor ad te ℣ noli esse exasperãs sicut

domus exalperatrix est Et dixit dñs ad me. Aperi os tuū ⁊ comede q̄cūq; ego do tibi. Et vidi et ecce manus missa ad me in qua erat involutus liber ⁊ expandit illū coz̄ me qui erat scriptus intus et foris ⁊ scripte erāt in eo lamētationes carmen et ve. ℟ Muro tuo inexpugnabili circuncinge nos dñe et armis tue potentie ptege nos sēp. Libera dñe deus israel clamātes ad te. ℣. Erue nos in mirabilib⁹ tuis et da gloziam nomini tuo. Libera. Lectio.vi.

ET dixit ad me. Fili hois quodcunq; inueneris comede. Comede volumē istud et vadēs loq̄re ad filios isral. Et aperui os meū ⁊ cibauit me volumine illo Et dixit ad me. Fili hois vēter tuus comedet ⁊ viscera tua cōplebūtur volumine isto. qđ ego do tibi Et comedi illud et factū est i oze meo q̄si mel dulce. ℟ Dulcinuim⁹ pacē et nō venit q̄cuimus bona et ecce turbatio cognouimus dñe peccata nostra. Non tmpetuū obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus cū pribus nostris iniuste egimus: iniquitatē fecimus. Non. Gloria Non. vii Rium Angustie michi sūt vndiq; :et qđ eligam ignozo. Melius est michi icidere i manus hoim q̄ derelinq̄re legē dei mei. ℣. Si enī hoc egero mozs michi ē si aūt nō egero nō effugiā manꝰ vras. Meiꝰ. viii Rtū. Laudabilis populus quē dñs exercituū bñdixit dicēs:opꝰ manuū meaꝝ tues. Hereditas mea isral. ℣. Ego sū dñs deꝰ tuus letūs isral saluatoz tuus. Here.ix Rtū de trinitate: Dñica

ACtū lectūda.l.i est i āno sexto i sexto mēse i quinta mēsis: ego sedebam i domo mea ⁊ senes iuda sedebant coz̄ me: ⁊ cecidit sup me ibi manus dñi Et vidi: et ecce similitudo q̄si aspectꝰ ignis. Ab aspectu lūboꝝ eiꝰ ⁊ deoꝝsum ignis: ⁊ a lūbis eius ⁊ sursū quasi aspectꝰ splēdoris: vt visio electri. Lectio secūda

Et emisit similitudo manꝰ apprehēdit me in cincinnio capitis mei: et eleuauit me spūs iter terrā et celū: ⁊ adduxit me in hierusalē in visione dei iuxta hostiū iteriꝰ qđ respiciebat ad aquilonē: vbi erat statutum idolū zeli ad puocādā emulationē. Lcō. xii.

Et ecce ibi glia dei israel lcōm visionē quā videram in cāpo: et dixit ad me Fili hois leua oculos tuos ad viā aquilonis. Et leuaui oculos meos ad viā aqlonis: et ecce ab aquilone porte altaris idolū zeli in ipso introitu. Lectio. iiii.

Et dixit ad me. Fili hois putas ne vides tu qđ illi faciunt: abominationes magnas quas domꝰ israel facit hoc: vt pcul recedā a sanctuario meo. Et adhuc cōuersus videbis abominationes maiores. L. v

Et introduxit me ad hostiū atrii: ⁊ vidi: ⁊ ecce foramē vnū in pariete. Et dixit ad me Fili hois fode parietem. Et cū perfodissem parietem: apparuit hostiū vnum. Et dixit ad me. Ingredere ⁊ vide abominationes pessimas: quas illi faciunt hic. L. cō. xiii.

Et ingressus vidi: ⁊ ecce omnis similitudo reptiliū animaliuꝫ abominatio: et vniuersa idola domus israel depicta erant in pariete in circuitu p totum: ⁊ septuaginta viri de senioribus domus israel: ⁊ iechonias filiꝰ saphā stabat in medio eorū stantium ante picturas Et vnusquisqꝫ habebat thuribulū in manu sua: ⁊ vapor nebule de thure cōsurgebat

Dñica tercia. lectio. i.

Et factus est sermo domini ad me dicēs. Fili hois pone faciē tuā ad hierusalē: ⁊ stilla ad sāctuaria ⁊ pphēta cōtra humū israel ⁊ dices terre israel Hec dicit dñs deus Ecce ego ad te: ⁊ eiiciā gladiū meum de vagina sua ⁊ occidā in te iustū ⁊ Propterea aūt qꝫ (ipsū. r. ꝫ occidi i te iustū ⁊ ipsū idcirco egredieť gladiꝰ meꝰ de vagina sua ad oēm carnē

ab austro ad aquilonē: vt sciat omis caro: qz ego dñs eduxi gladiū meum de vagina sua irreuocabilē. ℣. Fili tu fili homis ingemisce i cōtritione lūboꝝ: et i amaritudinib⁹ igemisces coraꝝ eis. Cūqz dixerint ad te: q̄re gemis. Dices Pro auditu qz venit et tabescet omne coꝛ ⁊ dissoluēt vniuerse man⁹ ⁊ infirmabit omis spiritus ⁊ y cūcta genua fluēt aque: ⁊ ecce venit ⁊ fiet: ait dñs deus. Lectio quarta.

Et fact⁹ est sermo dñi ad me dicēs. Fili homiinis ypheta ⁊ dices Hec dicit dñs de⁹. Loq̄re. Gladius gladi⁹ exacut⁹ ē ⁊ limatus: vt cedat victimas exacut⁹ ē: vt splēdeat limat⁹ ē

Qui moues sceptrū (

Filii mei succidisti omne lignū. Et dedi eū ad leuigandū vt teneat manu. Iste exacut⁹ est gladius et ille limatus est: vt sit i manu interficiētis.

Clama ⁊ vlula fili hominis qz hic fact⁹ est in pplo meo. Hic i cunctis ducib⁹ israel. Qui fugerūt gladio traditi sunt cū pplo meo. Idcirco plaude superfemur qz probat⁹ est: ⁊ hoc cū sceptrū lubuerterit ⁊ nō erit: dicit dñs de⁹. ℣ Dominica quarta. lcō.i.

Et factū est verbū dñi ad me dicēs. Fili hois prophetade pastoꝛib⁹ israel: yphetа ⁊ dices pastoꝛib⁹ Hec dicit dñs deus. Ve pastoribus israel: qui pascebāt semetipsos. Nonne greges pascunt a pastoꝛib⁹. lcō.ii.

Lac comedebatis ⁊ lanis operiebamini: et quod crassum erat occidebatis: gregem autem meū nō pascebatis. Qđ infirmum fuit non consolidastis: ⁊ qđ egrotū non sanastis ⁊ quod fractū est nō alligastis: ⁊ qđ abiectū est non reduxistis: qđ perierat nō requisistis: sed cum austeritate impabatis eis ⁊ cū potētia. lc.iii

Et dispersе sunt oues mee eo q̄ nō esset pastoꝛ: et facte sunt in deuoꝛationem omniū bestiaꝝ agri et dispersе sunt. Errauerūt

greges mei in cunctis mon tibus ⁊ in vniuerso colle ex celso et super omnē faciem terre dispersi sunt greges mei ⁊ non erat qui requireret non erat inq̄ qui requireret.

PRopterea pa L.iiii. stores audite verbum domini. Viuo ego dicit do minus deus: quia pro eo q̄ facti sunt greges mei in ra pinam: ⁊ oues mee in deuo rationem oim bestiarū agri eo q̄ nō esset pastor. Neq̄ enim quesierūt pastores gre gem meū sed pascebant pa stores semetipsos ⁊ greges meos nō pascebāt. Lcō. v.

PRopter ea pastores au dite verbum dñi. Hec dicit dñs de⁹. Ecce ego ipse super pastores requirā gre gem meum de manu eorū et cessare eos faciam vt vl tra non pascāt gregez meū nec pascant amplius pasto res semetipsos: ⁊ liberabo gregem meū de ore eorum et non erit eis vltra in escā

HEc dicit dñs Lcō. vi deus Ecce ego ipse re uiram oues meas: ⁊ visita bo eas. Sicut visitat pa stor gregem suū in die quā do fuerit in medio ouiū sua rum dissipatarum sic visita bo oues meas et liberabo eas de omnibus locis i qui bus dispersē fuerant in die nubis ⁊ caliginis ¶ Domi

¶ nica quita. Lcō ōma.

ET facta est super me man⁹ domini: et eduxit me in spiritu dñi ⁊ dimisit i me dio cāpi qui erat plen⁹ ossi bus: ⁊ circūduxit me per eas in gyro. Erant autē multa valde sup faciem campi sic caq̄ vehementer. Et dixit ad me. Fili hominis putas ne viuent ossa ista? Et dixi Domine deus tu nosti. Et dixit ad me Vaticinare de ossibus istis ⁊ dices eis Os sa arida audite verbum dñi.

HEc dicit dñs de⁹ L.ii. ossibus his. Ecce ego intromittā in vobis spiritū et viuetis: et scietis q̄ ego dñs: et dabo super vos ner uos ⁊ succrescere faciam su per vos carnes: et superex tendam in vobis cutem et dabo vobis spiritū ⁊ viuet

ꝛ scietis quia ego dominus
Et prophetaui sicut preceperat michi dñs. Lectō.iii.
Factusq; est sonitus ꝓphetante me: et ecce cōmotio: et accesserunt ossa ad ossa: vnūquodq; ad iunctura suā. Et vidi et ecce super ea nerui ꝛ carnes ascēderunt. Et extēta est in eis cutis desuper. et spm nō habebāt. Et dixit dñs ad me Vaticinare ad spm vaticinare fili hois et dices ad spm Hec dicit dñs de⁹ A quattuor vētis veni spiritus: ꝛ insuffla sup interfectos istos ꝛ reuiuiscant: Et prophetaui sicut ꝑceperat michi. Lectio quinta
Et ingressus est in ea spiritus ꝛ vixerūt ꝛ steterūt super pedes suos exercitus grandis nimis valde. Et dixit ad me Fili hois ossa hec vniuersa domus israel est. Ecce ipsi dicunt aruerunt ossa nostra: et perit spiritus noster: et abscisi sumus. Propterea vaticinare et dices ad eos. Lectio sexta.
Et dicit dñs de⁹ Ecce ego aperiam tumulos vestros et educam vos de sepulchris vestris populus meus: ꝛ inducam vos in terram israel et scietis quia ego dominus cum aperuero sepulchra vestra: et eduxero vos de tumulis vestris populus meus et dedero spiritū meū in vobis ꝛ viuetis: et requiescere vos faciam super humū vestram et scietis quia ego dominus locutus sum et feci: ait dñs deus. ¶ Hic incipiunt expositiones euange. dñicalū. cū antipho. ꝛ orationibus ab octa. penthe. vsq; ad aduentū domini.
¶ Dñica prima. Scdm lucā
In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis Homo quidam erat diues: et induebatur purpura et bysso et epulabatur quotidie splendide. Et reliqus. Omelia venerabilis bede presbyteri Lectio.septima.
Omnes isti fratres carissimi non abstinuisse aliena reprehenditur: sed propria non dedisse. Nec dicitur quia vi quempiam

oppzellillet. Sed quia i acce
ptis rebus se extulit. Hinc
ergo sūmopere colligendū
est qua pena mulctandus
sit qui aliena diripit si iferꝝ
ni damnatione ꝓcutitur q̄
ꝓpꝛia nō largit. Leō. viii

Et sunt nōnulli q̄ cul
tum ꝓpꝛiosarū vesti
um nō putant esse peccatū
Quod videlicet si culpa nō
esset inequaq̄ sermo domi=
ni tam vigilanter exꝓzime=
ret q̄ dives q̄ tozquetur a=
pud iferos bysso et purpu=
ra idut? fuisset. Nemo q̄p=
pe vestimenta ꝑcipua nisi
ad inanē gliam q̄rit. Le. ix

Nam ecce plenus vlce
ribus mēdic? lazar?
ante ianuas diuitis iacet.
Habuisset fortasse enī ali=
quā excusationē dives. si la
zarus pauper et vicerosus
ante ei? ianuā nō iacuisset
et si eius ĩopia i suis oculis
ipoꝛtuna nō esset. In euā=
gelio. alt. Homō quidam
erat dives ꝛ idebatur pur
pura et bysso ꝛ epulabatur
quotidie splendide et erat
quidam mendicus nomine
lazarus factū est autem vt
mozeretur mendicus ꝛ por
taretur ab angelis i sinu a
bꝛahe. ꝑs. Benedictus. Oꝛō

Deus i te sperantium
fortitudo adesto pꝛo=
pꝛius inuocationibus no=
stris ꝛ quia sine te nichil p
test mortalis infirmitas pre=
sta auxilium gratie tue vt
i exequendis mandatis tu=
is et voluntate tibi et actiōe
placeamus. Per dominū.
Ad vesperas i euangelio.
ān. Rogo te pater vt mit=
tas lazarum i domum pa=
tris mei habeo enim quin
fratres vt testetur illis ne
et ipsi veniant in hunc lo=
cum tozmentozum. ꝑs. Ma
gnificat. Dominica. ii.

Secundum lucam.

In illo tempoꝛe. Di=
xit ihesus discipulis suis si=
militudinem hanc. Homo
quidam fecit cenā magnā
et vocauit multos. Et reli
qua. Omel. vti grego. pa=

Homo iste (pe. l. vii
fratres christi? est qui
fecit cenā magnā q̄ satieta
tem nobis dulcedinis inter

ne ꝓparauit. Quiꝫ vocat multos ⁊ pauci veniunt qꝫ qꝫ nonnūꝫ ipi qui ei ꝑ fidē subiecti fūt: eterno ei⁹ cōuiuio male viuēdo contradi=

cunt. Lectio .viii

Serui eni illi: ꝓdicatores signāt. Hora cene finis mūdi. Si ergo hora iam cene est cū vocamur: tāto minus debemus nos excusare a cōuiuio dei: quāto appropinq̄sse iā cernim⁹ finē scli

Dns ergo ꝛc̄s l. ix

ad cenā eterni cōuiuii xp̄s inuitat: ⁊ dū alius uxoricie alius curiositati: alius voluptati carnis ē deditus nimirū reprobi oēs excusāt. Pauperes ergo et debiles cecī ⁊ laudi vocant et veniūt qꝫ infirmi quiꝫ at qꝫ i hoc mūdo despecti: plerūꝫ tanto celeri⁹ vocē dei audiūt: quāto ⁊ in hoc mūdo nor. habēt vbi delectentur. In euāge. ā Homo q̄ dā fecit cenā magnā ⁊ vocauit multos ⁊ misit seruū suum hora cene, dicere iuitatis vt venirēt quia oīa parata sūt allā. ꝑ Ōfid. c⁹ Ozō.

Sancti nos tui dñe timorem pariter ⁊ amorē tuū ac nos habere ꝑpetuum qꝫ nunq̄ tua gubernatione destituis ꝙs i soliditate tue dilectionis instituis. Per dō.. Ad pūs in euāge. ā. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ pauperes ac debiles cecos ⁊ claudos cōpelle intrare vt impleatur domus mea allā ꝑ Magr. Dñica iii. ℂ Secundum lucam.

In illo tēpore. Erant appropiquantes ad ihesum publicani ⁊ pctōres vt audirēt eū. Et rel. Omel. bti gregorii pape Lctō. vii

Audistis in lectiōe euāgelica fratres mei: qꝫ pctōres ⁊ publicani accesserūt ad ihesū ⁊ nō solū ad colloquendū sed etiā ad cōuescenduꝫ receptisūt. Quod videntes pharisei dedignati sunt. Ex qua re colligite qꝫ vera iusticia habet cōpassionem: et falsa iusticia dedignationem. Lctō. viii

Igitur dns murmurātibus pharisēis de conuiuio pctōrum hoc benignū

paradigma obiciit dicens. Quis ex vobis hō qui habet centū oues ⁊ si ydiderit vnā ex illis nonne dimittit nonagintanouē i deserto ⁊ vadit ad illā que perierat. Ipe ergo dñs cētū oues habuit cū angelor ⁊ hoim sub stātiam creauit. Sed vna ouis tunc periit qñ hō peccando pascua vite dereliqt

Humilit ergo. l.ix.

Odñs nonagintanouē oues i deserto qz illos summos angelor choros reliqt in celo qñ i terra vnum q̄rebat. qz rōnalis creature numerus angelorū videlicet ⁊ hoim que ad vidēdum deū cōdita fuerat peunte hoie erat iminutus. Et vt perfecta sūma ouiū itegraretur i celo homo ꝑditus q̄rebatur i terra. In euange. ān Quis ex vobis hō q̄ habet centus oues ⁊ si perdiderit vnā ex illis nonne dimittit nonagintanouē i deserto ⁊ vadit ad illā q̄ perierat donec inueniat illā. ℣ Bene

Odictus. ℟ Amen.

Epzecationē nostraz q̄s domine benignus exaudi ⁊ quibus supplicandi p̄stas affectum tribue defensionis auxilium. Per dñm

Que

mulier habens dragmas decē ⁊ si perdiderit dragmam vnam nōne accendit lucernā ⁊ euertit domū ⁊ querit diligenter donec inueniat. ps Magnificat. ℣ Dñica iiii. Secundum lucam

In illo tpe. Dixit ihs discipulis suis. Estote ergo misericordes sicut ⁊ pater vester misericors est. Et reliqua. Omelia vene. bede pzesbiteri. Actō. vii.

Hoc loco nobis nichil aliud pzecipi existimo nisi vt facta que dubiuz est quo animo fiant i meliorez partem iterpzetemur. Nō enim scriptum est ex fructibus eorum cognoscetis eos de manifestis dictuz est que nō possūt bono animo fieri sicuti sunt stupza vel blasphemie vel furta vel ebrietates ⁊ similia de quib⁹ nobis iudicare permittitur.

Lectio actuū.

De genere aūt eboꝛū quia pollūt bono aīo sine vicio cōcupiscētie quicūq; hūani sibi mdifferēter sumi pꝛohibet apostolus iudicari eos q̄ carnibus vescebant ⁊ vinū bibebāt: ab eis q̄ se ab huiusmodi alimētis tēperabant. Qui māducat inquit: nō māducantē non spernat: ⁊ qui nō māducat māducātē nō iudicet. ℓ. ix.

Duo aūt sunt i q̄bus temerariū iudiciū cauere debem⁹ cū icertū est quo aīo q̄lq; sit vel q̄lis futur⁹ sit q̄ nūc vł bon⁹ vł malus apꝛet. Sequit. Dimittite ⁊ dimittemini: date ⁊ dabit vobis. Dimittere nos iniurias dare bñficia iubet. ⁊ vt nobis pcā dimittant ⁊ vitā det etna. In euā. ā Estote ergo misericoꝛdes sicut ⁊ pr vester misericoꝛs ē dicit dominus. ℔. Bñdictus. Ozō.

Rotector i te spantiū deus sine q̄ nichil ēvalidū nichil sctm multiplica sup nos miaz tuā: vt te rectoꝛe te duce sic trāseamus q̄ bona tpalia vt nō amittamus etna. Per do. Ad vs l euā. ān. Nolite iudicare vt nō iudicemini. in q̄ eni iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dñs. ℔. Bñ.

Dñica. v. Dcom ipā.

In illo tpe cū turbi irueret ad ihū vt audiret vbū dei ⁊ ipe stabat lacus stagnū genesaret Et c.

Omel. ve. bede. ℔bi. ℓ. vii

Qua ergo stagnū siue mare pns seculū designat. dñs lacus mare stat; posq̄ vite labētis moꝛtalitatē deuicens i eas q̄ passus est carne stabilitatē ꝓpetue quietis adiit. Turbarū cōuētus ad eū typus est gētium i fide cōcurrētiū. ℓ. vii

Due naues lec⁹ stagnō posite circūcisionē et pꝛeputium figurāt. Quas bñ ihesus vidisse ꝓhibet q̄i vtroq; pplō nouit dñs qui cūt ei⁹ eoꝛūq; coꝛ a fluctib⁹ hui⁹ scli ad futurevite trās quillitatē vidēdo hoc ē miseri coꝛdit vilitādo ꝓuehit. ℓ. ix

Piscatoꝛes aūt descenderant ⁊ lauabāt rhetia. Piscatoꝛes sunt eccle

doctoꝛes: qui nos rete fi-
dei cōpꝛehensos: ꝛ de ꝑfun
do ad lumen eleuatos qua-
si pisces littoꝛi: sic terre vi-
uentiū aduehunt Ascendit
aūt iesus i vnā nauī q̄ erat
symonis. Nauis symonis
ecclēsia ē ꝑmitiua. De qua
iesus docebat turbas: qz de
auctoꝛitate ecclesie vsqz ho-
die gentes ad regnū celoꝛū
inuitat. In euāg. ōn. Ascē
dens iesus i nauī ꝛ sedēs do
cebat turbas alsa. ꝑs. Bñ⁹

DA nobis q̄s do (Oꝛa-
mine vt ꝛ mūdi curs⁹
pacifice nobis tuo oꝛdine di
rigatur: ꝛ ecclia tua trāq̄l-
la deuotiōe letet. Per do.
Ad vs. i euāge. ān. Pꝛecep-
toꝛ p totā noctem laboꝛan
tes nichil cepimus: i verbo
autē tuo laxabo rete. plal.
Magt. C Dñica. vi. scōm

IN illo tpe (matheū.
Dixit iesus discipulis
suis. Amē dico vobis: quia
nisi abundauerit iusticia ve
stra plusq̄ scribarū et pha-
riseoꝛ nō itrabitis i regnū
celoꝛ. Et reliqua. Omelia
ve diuersis tractatoꝛib⁹. l. vii

IUsticia scribaꝝ ꝛ pha
riseoꝝ erat hoiem nō
occidere: iusticia vō eoꝝ q̄
regnum celoꝝ itrare desi de
rāt maioꝛ eē dz vt nō soluz
hoies nō occidāt: sz ne ira-
scāt aut odio hēant. Ic. viii

IUsticia etiā scribaꝝ et
phariseoꝝ erat diligere
amicū: ꝛ odio hē inimicū
et nō mechari cū vxoꝛe pri
mi sui atqz aliena nō rapere
Et iusticia eoꝝ ē q̄ itraturi
sūt regnū dei: vt nō solum
amicū i deo: sed etiā inimicū
diligāt ꝓpter deū. Leo. ix.

ET vt nō solū adulte
riū nō ꝓpetrēt i coꝛpo
re: sz etiā nec delectēt i coꝛ-
de: ꝛ vt ꝓpꝛia largiant atqz
raptoꝛib⁹ nō resistāt Qui-
bus exēplis ꝑfecto patet qz
pcepta noui testamēti tāto
sūt districtioꝛa q̄to spirita-
lia In. euā. ā. Amē dico vo
bis nisi abundauerit iusti-
cia vra plusq̄ scribaꝝ ꝛ pha
riseoꝝ nō intrabit i regnū ce

DE⁹ (loꝛ ak. ꝑ. Bꝰ, oꝛ
q̄ diligētib⁹ te bona inu
sibilia ꝓmisti: infūde coꝛdib⁹
nostris tui amoꝛis affectuz

vt te in oibus ⁊ super omia diligẽtes ꝓmissiones tuas q̃ oñe deliderũ superãt cõsequamur. Per dñm. Ad vs. in euan. ãn. Si offers munus tuũ añ altare ⁊ recordatus fueris: qz frater tuꝰ habet aliq̃d aduersũ te relinq̃ ibi munꝰ tuum añ altare: ⁊ vade ꝓius reconciliari fratri tuo: et tũc veniens offeres munus tuum allã. ps. Wagt. ¶ Dñica vii. scõm

In illo tpe. (marcũ. Cũ turba multa esset cũ iesu nec haberẽt qđ manducarẽt cõuocat discipulis ait illis Misereoꝛ sup turbã: qz ecce iam triduo sustinent me: nec hñt qđ mãducẽt. Et ẽ. Dñi. ve. be. plb.

Uerba ergo fra l. vii tres triduo dñm sustinent ꝓpter sanationẽ infirmoꝝ cũ electi quiq̃ ꝓ aliaꝝ languoribus dño pleueranti instãtia supplicant Nõ vult ergo dñs turbam ieiunã dimittere ne deficiant ĩ via: qz electi ne in ꝓsenti vita a bono ope cessẽt pabulo v̄bi dei pascẽdi sũt: q̃n sicut eoꝛpus deficit sine cibo: ita aia sine v̄bo dei.

Uidã aũt ex ¶ l. viii. eis delonge venerunt populꝰ igit iudeoꝝ de ꝓpe venit: qz legis noticiã ⁊ dei cognitionẽ habuit: delonge aũt gẽtilis vẽit q̃ post ydolozũ culturã ad dei cognitionẽ cõuersꝰ est. ꝓmittit ergo dñs cibũ se daturũ ¦ etiã eis q̃ delõge venturũ: qz non solũ iustos sed etiã pctõres cõuersos recipit ⁊ agnoscit

Dominus igit ¶ rõ. ix. iesus xps cũ septẽ panibus paucos pisciculos iussit apponi: qz sctoꝝ exẽplacũ ꝑdicatiõe verbi ad imitãdũ nobis q̃tidie ꝑdicatoꝛes ꝓtulerũt. Recte eni ĩ illa refectiõe q̃ ex q̃nq̃ panibꝰ facta ẽ: duo pisces fuisse memorant: ⁊ hic icertꝰ nũerꝰ gẽtiũ dit: qz ad ꝓparatiõem illoꝝ q̃ ex ꝓlo iudeoꝝ crediturus erãt infinita multitudo ex gẽtili ꝓlo ad fidem venit. In euã. ãn. Misereoꝛ sup turbam: qz ecce tã triduo sustinẽt me nec hñt qđ manducent: ⁊ si dimisero eos ieiu

nos deficiēt in via alla. ꝑs.

OBenedictus. Oꝛō. OEus ⁊tutū cui⁹ ē totū qđ est optimū inſere pectoꝛibus nr̄is amoꝛē tui nominis: ⁊ ꝓfta in nobis religionis augmētū: vt q̄ ſūt bona nutrias ac pietat̄ ſtudioque ſūt nutrita cuſtodias. Per do. Ad vs. i cuā. ān. Pꝛecepit turbe diſcūbere ſup terrā ⁊ accipiēs ſeptem panes gr̄as agēs fregit ⁊ dedit diſcipulis ſuis: et appoſuerūt turbe alla. ꝑs. Mgt

℣ Dñica. viii. Se. math.

IN illo tpe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Attendite a falſis ꝓphetis qui veniūt ad vos i veſtimēt̄ ouiū intrinſecus aūt ſūt lupi rapaces. A fructib⁹ eoꝛum cognoſcetis eos. Et reliqua.

Omelia oꝛigenis doc. i. vii

HEretici ergo ꝛ̄es carnalissimi quaſi ouiū veſtimētis ſe iduūt dū catholicoꝛ patrū ſnias ſue doctrine iterſerūt: vt facili⁹ ſimpliciū fratrū coꝛda decipꝛe poſſint. Sciūt ei: q̄ ſi ſemꝑ mala dicerēt: citius cogniti cauerent. Et ideo bōa malis imiſcent: vt dū libent̄ id qđ verū eſt audiūt nō facile id qđ falſum eſt diſcernat.

UAles ergo lu. L. viii pis rapacib⁹ cōpant̄ quia q̄s i occulto decipꝛe nō poſſūt: publice ſequūt. Tales igit̄ iubet dñs cauere: q̄ ſicut bonoꝝ ꝓfectū multū adiuuat: ſic maloꝝ ſocietas multum nocet. Leō. ix

AFructib⁹ eoꝝ cognoſcet̄ eos. Noli ergo i heretico q̄rere folia verboꝝ pulchꝛa: ſed fidei puritatē. Et noli i xp̄iano ſolūmō attendere famā bone opinionis: ſed fructū inq̄re ꝓfecte opatiōis. In eu⁹. an. Attēdite a falſis ꝓphet̄ q̄ veniūt ad vos in veſtimēt̄ ouiū: a fructib⁹ eoꝝ cognoſcet̄ eos

Oꝑs. Bñdict⁹. Oꝛatio

OEus cui⁹ ꝓuidētia in ſui diſpoſitione nō fallit̄: te ſupplices exoꝛam⁹ vt noxia cūcta ſubmoueas: ⁊ oſa nobis ꝓfutura cōcedas. Per dñm. Ad vs. in cuā. ā. Nō poteſt arboꝛ bōa fructꝰ malos facere: neq̄ arboꝛ mala

fructus bonos facere: omis arbox q̄ non facit fructū bonū excidet ⁊ in ignē mittet ps. Magnificat. ¶ Dominica. ix. Scōm lucā.

IN illo tpe. Dixit ihc discipulis suis. Homo q̄dā erat diues qui habebat villicum: et hic diffamatus est apud illū: q̄si dissipasset bona ipi⁹. Et rel. Omel. bti hiero. p̄sbyteri. Lcō. vii.

SPiritualiter ei homo iste frēs carissimi deus ops est. Qui bene dives eē dicitur q̄ apud illū sūt oēs thesauri sapiētie ⁊ scientie ablcōditi Illius etiā villici nos sumus q̄s ad imaginez suā creauit: quib⁹ etiā cēlū et itellectū p̄rebuit. Ic. viii.

QUale autē diuitias dñi nostri dispēsam⁹: q̄s sensū quē ad vsū accepim⁹ virtutū: ⁊ i vsū cōuertim⁹ viciox̄ Diffamamur autē apud dñm q̄ dissipem⁹ bona ipi⁹ q̄n ex nobilipis malam opinionē damus. l. ix.

ET vocauit dñs villicū et ait illi Redde rōnē villicatiōis tue. Vocamur ergo ad reddēdū rōnē villicatiōis nē: cū de p̄sentī vita ad iudiciū ducimur: vbi nō solū de ope: sz etiā de otioso sermōe rōnē reddituri sumus In eua. ā. Dixit dns villico q̄d hoc audio de te: redde rōnē villicatōis tue.

ALleluya. Oratio. ARgue nobis q̄s dne sp spūm cogitādi q̄ recta sūt p̄opili⁹ ⁊ agēdi vt q̄ sine te esse nō possum⁹ scōm te viuere valeam⁹. Per do. Ad vō. l cuā ā. Quid facia q̄ dns me⁹ aufert a me villicationē: fodere nō valeo: mēdicare erubesco: scio q̄d facia: vt cū amot⁹ fuero a villicatiōe recipiāt me i dmos suas. p. Mgt. ¶ Dnica. x

IN illo t. Cū D. lucā appropinq̄asset rel⁹ hierusalē vidēs ciuitatē fleuit sup illā dicēs Q̄z si cognouisses ⁊ tu Et ē. O. bti gre

HAbuit igit(.pa. l. vii pi⁹ redēptox ruinā ꝑ fide ciuitatis: quā ruinā: q̄ ipa ciuitas ībi vēturā eē nō cognoscebat exultabat Cui a fidēte dño recte dr: q̄ sic o

gnouisses ⁊ tu: iudaudis/ne uisses q̃ modo qz nescis qđ imminet erubescas. Lectio. viii

IOsephus enī de hui⁹ ciuitatis euersione ita scribens ait: Post dñi ascẽsionem: ⁊ post necem iacobi qui iustus est appellatus suscitauit dominus aduersũ iudeos romanoꝝ pricipes vespasianum ⁊ tytũ: patrẽ et filium: iusto dei iudicio a gente: vt qui pcem et filiũ negauerant patre et filio nẽcarentur. Lectio. ix.

IGitur cũ exercitus romanus vastaret regionẽ iudeoꝝ cucurrit ois iudeoꝝ exercitus in ciuitatẽ quasi vir vn⁹ iusto iudicio dei exigente: vt q̃ in pascha i solẽnitate xp̃m occiderũt i eadẽ solẽnitate ab hostib⁹ circũdarent. In euã. ã Cũ appropinq̃ret dñs hierlm vidẽs ciuitatẽ fleuit sup illã ⁊ dixit: qz si cognouisses et tu qz veniẽt dies i te ⁊ circũdabũt te ⁊ coãgustabunt vndiq; ⁊ ad terrã pternẽt te: eo q; nõ cognoueris tẽs visitationis tue allã. ℣. Be

PRedictus. Oratio. Ateãt aures mie tue dñe pzecib⁹ supplicãtiũ ⁊ vt petẽtib⁹ desiderata concedas: fac eos q̃ tibi sũt placita postulare Per do. Advz in euã. ãn. Scriptũ est enī qz dom⁹ mea dom⁹ oronis est cũctis gẽtibus: vos autẽ fecistis illã spelũcã latronũ et erat quotidie docẽs in tẽplo ℣. Mgt. Dñica. xi

IN illo Dixit iesꝰ ad qdã q̃ in se cõfidebãt tãq̃ iusti: ⁊ aspnabant ceteros parabolã istã. Duo homines ascẽdebãt in tẽplũ vt orarẽt: vn⁹ pharisei⁹ ⁊ alter publican⁹. Et re. Omel. dñi gre. pa. i. vii

QUattuoꝝ igit modis dñes carissimi tumoꝝ arrogãtiũ diuidit. Primo cũ hõ se habere estimat qđ nõ habet. Secõ cũ hoc qđ habet pria virtute se habere putat. Tercio: cũ hoc qđ habet non a deo se accepisse sed pꝛiis meritis credit. Quarto: cũ ceteris despectis singulariter se hõs estimat qđ habet. Luc. vii

Duo mozbo iactantie iste phariseus laboza bat qui non solũ publicano humiliter oz̃ati se pzefere= bat sed etiã ceteris oĩb⁹ di= cens. De⁹ gr̃as ago tibi qz nõ sũ sicut ceteri hoiz Jeiu no bis in sabbato decimas do omniũ q̃ possideo. l. ir.

Rustra tñ decimas de oĩbus que possidebat dabat q̃ mentẽ suã i fundamento humilitatis nõ collocauerat. Et publicanus a lõge stans nolebat nec oculos ad celũ leuare sed pcutiebat pectus suum dicens Deus propicius esto michi pctõri. In tũlione q̃ppe pectoris dolorẽ ostẽdit mẽtis. Nouerit eni illũ esse qui p ppheta ait Peccatoz i quacunq; die conuersus fuerit et ingemuerit oĩa pcta eius obliuioni tradent. In eua ge. ã. Duo hoies ascendebant i templum vt oz̃arent vnus phariseus ⁊ alter publicanus descẽdit hic iustificatus i domũ suã ab illo al=

Oleluya. ℣. ⁊c. Oze. Deus qui oipotentiaz tuã parcẽdo maxime et miserãdo manifestas multipli caſq; nos gratiam tuã. vt ad tua pzomissa currẽtes celestiũ bonoꝝ facias esse cõsoztes. Per dñm. Ad vẽt euange. ãn. Stãs alongꝫ publicanus nolebat oculos ad celum leuare sed percutiebat pectus suum dicens deus ꝓpicius esto michi pzcatoz. ℣ps. Magt. Dñica. xii. Secm marcum

In illo tpe. Exiẽs ihc de finibus tyri venit per sydonẽ ad mare galilee inter medios fines decapoleos Et adducunt ei surdũ et mutum ⁊ deprecabãtur eum vt ponat illi manũ Et rel. Omel venerabilis bede pzesbyteri. Luc. vii.

Surdus itaq; frater mirabiliter a domino curatus genus designat humanuz quod ab erroze diabolice deceptionis diuina meruit gratia liberari. Obsurduit namq; homo pscr moztifera serpẽtis verba contra dñm tumidus audiuit mutusq; a laude dei ſſi=

tus est: ex quo tum ꝑdu
cere colloquium habere
cumplit. Lectio. viii.

Quia igitur ipe surd⁹
salutatorem agnosce
re: mutus rogare neḡbat:
adducunt eum amici: ⁊ p
eius salute dominо supplic
ãt Dicit enim ũ sic in spiri
tali necesse est curatiõe ge
eatur vt si quis humana ĩ
dustria ad auditũ ꝓfectio
nẽḡ veritatis conuerti nõ
põt: diuinę pietat offerat
alpectibus atq; ad sanãdũ
eũ supne man⁹ flagitetur
auxilium. Lectio. ix.

Apprehẽdẽs egrotũ ie
sus de turbis seorsũ: milit
digitos suos ĩ auriculas et
expuẽs tetigit linguã eius
Digitos quippe surdo in
auriculas mittit vt audiat
cũ per dona gr̃e spiritalis
diu nõ credẽtes ad auditũ
sui verbi ꝙuertit. Et expu
ens tetigit linguã ei⁹ cũ p
ministeriũ ꝓdicatõis rõnẽ
fidei quã confiteri debeat
ꝓstat ꝙ in euãgelio. ã Exiẽs
ihesus de finibus tyri: ve
nit p sydonẽ ad mare gali
lee in͛ medios fines decapo
leos alia. ꝓ Bñdict⁹ Deꝙ

Omnipotens sempiter
ne deus: qui abundã
tia pietatis tue ⁊ merita sup
pliciũ excedis ⁊ vota effũde
super nos misericordiã tu
am vt dimittas q̃ conscien
tia metuit: ⁊ adiicias quod
oõ nõ ꝓsumit ꝑ dñm

Adv̄s in euãgelio ã Bene
dia fecit: surdos fecit audi
re: ⁊ mutos loqui. ꝓ Mag.

¶ Dominica tredecima
Secundum lucam.

In illo tempore Dixit
iesꝰ discipulis suis. Bti o
culi qui vident que vos vi
detis. Dico enim vobis q̃
multi prophete et iusti vo
luerunt videre que vos vi
detis ⁊ non viderũt: ⁊ audi
re q̃ auditis ⁊ nõ audierũt
Et rel. Dmcl. ve. vede. ꝓ

Non enim oculi scri
scribarum et phari
seorũ q̃ corpus tũ dñi videre
re: sed illi bri oculi q̃ eius
ꝑnt cognoscere sacra. Sã
cti ergo prophete ꝙ spm̃ sã
ctũ dñm i carne ꝓuidert fu
turũ: ⁊ cũ scorꝛpaliter sicut

apostoli videbant videre de sideraverunt: sed minime viderunt. Lectio. viii.

Ecce qdã legis ꝑit surrexit tentãs illũ ⁊ dicẽs. Magr qd faciẽdo vitã eternã possidebo Surrexit aũt nõ solũ corpore ad interrogãdũ: sz etiã mẽtis elatõe ad tentãdũ. Sz dñs quẽ occulta cordiũ nõ fallũt ita suã tẽpauit ꝓfessionẽ: vt ad interrogatõez scribe rñdeat: ⁊ a tẽtatore reprehẽdi nõ ꝓfessit eni eũ posse. ¶ Statii ad legẽ dicẽs In lege qd scriptũ ẽ: quõ legis Ait ille rñdẽs ait. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo ⁊ ex toto aia tua: ⁊ ex oib⁹ viribꝫ tuis: ⁊ ex oi mẽte tua: ⁊ ꝓximũ tuũ sicut teipsum Dũ igit dñs legis perito rñdit pfectũ nobis iter vite celestis ostẽdit cui ꝑmo de dilectiõe dei ⁊ ꝓximi legis scripta ꝓpnẽti dicit. Recte rñdisti hoc fac ⁊ vives In euã. ã Magr. qd faciẽdo vitã eternã possidebo: ait illi iel⁹ i lege qd scriptũ ẽ diliges dñm ex toto corde tuo. ꝙ Rñdit⁹ Dñs

Omps et misericors deus cui⁹ munere venit: vt tibi a ẽdelibꝫ tuis digne et laudabiliter seruiatur: cõcue nobis qs: vt ad ꝓmissiões tuas sine offẽsione curram⁹. ꝑ dñm. Ad võ i euãg. ã Hõ qdã descẽdebat ab hierlm i hiericho ⁊ incidit latrones qui etiã despoliaverunt eũ ⁊ plagis impositis abierunt semiuiuo relicto ꝙ. Magnificat. Dominica. xiiii Secũdũ lucã

In illo tpe. Dũ iret iesus i hierlm trãsibat ꝑ mediã samariam ⁊ galileã Et cũ ingrederetur qdã castellum occurrerũt ei decem viri lepꝛosi. Et re-

mem. ve. bede. ꝓl. Dcõ. vii

Hos igit iel⁹ xps ꝓpter nrãm salutẽ hõ fact⁹ nõ solũ ad se veniẽtibus regnũ dei euãgelizabat: sed etiã per diuersa loca ygẽs plurimi sanitatẽ cõsequebat. Castellũ vero mũdũ significãs itrauit dñs qñ ex maria virgine carnẽ assumẽs mũdo visibilis apparuit.

Per lepros ergo hereticos itelligere possumus. qz sicut lepra varios colores expzimit i cute: sic hereticoz doctrina varios errores generat i sermone. Est eni fratres inuisibilis lepra i aia: qñ varijs pctis inq̄natur z sciētia.

Vles ergo Lcō. ix. Uli eiēdationem die accipere volūt: necesse est vt lōge stent: id est vt a cōsoztio sanctoz se indignos iudicent: magisq; clamoribus iesum iterpellēt: id est cū magna z trītione coz dis diuinā clemētiam exozent

In euāge. ā Cū ingrederet̄ iesus quoddā castellū occurrerūt ei decē viri lepzosi. q̄ steterūt alōge et leuauerūt vocē dicētes iesu pzeceptoz miserere nobis. ps. Benedictus.

Oms̄ Dñs sempiterne deus da nobis fidei spi z caritatis augmētū z vt mereamur assequi qđ pmitis fac nos amare qđ pzecipis Per ō. In euāge. ā Unus autē ex illis vt vidit qz mūdatus est: regressus est cū magna voce magnificans deū alla. p. Mag. ¶ Dñica. xv. Scōm matheum.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis Nemo potest duobz dñis seruire. Aut eni vnū odio habebit z alterū diliget aut vnū sustinebit z alterū z tēnet Et rel. Dne. ve. be. Lcō viii

Duo eni dñi: de⁹ z diabolus itelligunt. His ergo duobz dñis vnus idē q̄ hō vno eodēq; tpe seruire simul nō potest: Qz vas de z tratis sūt q̄ dñs pzecipit z diabol⁹ suggerit. Dominus eni pcipit humilitatē z diabolus suggerit superbiam. Et vt bzeuiter z cludā. dñs vocat ad virtutes diabol⁹ ad vicia Lcō viii.

Non potestis deo seruire z māmone id est diuitijs. Aliud est eni hic diuitias: z aliud seruire diuitijs Qui ei diuitias dñs est: eas vt dñs distribuit. Qui aūt eaz seru⁹ ē: illas custodit vt seru⁹. Et idco dū seruituti diuitiarū sum-

plicatus tenet: a xpi seruitute euacuat. Ad cō ix. Qui de eos q̄ xpō seruire desiderāt: dñs ad spōtaneā paupertatē inuitat cum subiūgit dicēs. Ideo dico vobis: ne solliciti sitis aie vestre q̄d māducetis: neq; corpori vestro q̄d induamini Aia enī i hoc loco p pñti vita ponit. In euā. ā. Nolite solliciti esse dicētes: q̄d māducabim⁹ aut q̄d bibem⁹: scit enī pat vester celestis q̄d vobis necesse sit ad leluya. hs. Bñdict⁹. Dy

Custodi q̄s dñe ecclesiā tuā ppiciatōe ppetua: ⁊ q; sine te labit hūana mortalitas: tuis sēp auxiliis ⁊ abstrahat a nocitis: ⁊ ad salutaria dirigat. Per Ad pūl i. uā. ā. Querite ergo pmū regnū dei ⁊ iusticiā ei⁹: ⁊ hec oīa adicient vobis allā. hs Magt Cohi ca. xvi. Secundū lucam.

In illo tpe: Ibat ihc⁹ i ciuitatē q̄ vocat naym: ⁊ ibāt cū illo discipuli eius ⁊ turba copiosa. Et reli. Domina venerabilis te

De presbyteri. L. vii.

Vlcitatur⁹ ergo dñs mortuū nō solum discipulos: sz etiā turbā copiosā secū voluit comitari: vt ex viliōe miraculi plures ad fidē ei⁹ vocarent. Dekūct⁹ iste q̄ extra ciuitatē ad sepeliēdū delat⁹ erat: hoiez significat mortifero crimine sopitū. Quē enī i cor de peccare delectat: q̄si ifra ciuitatem mortuus iacet.

Quam bo dele L. viii.

Catio vsq; ad opatiōnē ducit: q̄si extra portas ciuitatis mortu⁹ expellitur Quia sicut hō habitat i ciuitate: ita aīa ad tps corpus īgredit: p qđ vnū et malū opari pōt. Portas aūt ciuitatū lenī⁹ corpeos accipimus: per q̄s aut vita aut mors ad nīam aiaz īgredit

Muniamus er Ad cō. ix. go fratres portas oculos ab illicito visu: ⁊ aures ne audiāt vana: ⁊ nares ab illicitis odoribz: ⁊ manus a malis opib⁹: ⁊ pedes a prauo itinere ⁊ si hos quiq; sl⁹ bene custodierim⁹: spūs

talit a dño reluſcitati me=
rebimur. In euãgelio. ã.
Accellit iel⁹ ⁊ tetigit locu
lũ: hi aũt q̃ portabãt ſtete=
ũt. ⁊ ait: adoleſcẽs tibi di=
co ſurge ⁊ reſedit qui erat
mortuus: et cepit loq̃ allã.

Ps. Benedictus. Op.

Eccleſiã tuã dñe mi=
ſeratio cõtinuata mũdet ⁊
muniat: ⁊ q̃z ſine te nõ põt
ſalua cõſiſtere tuo ſẽp mu
nere gubernet. Per dñm.
Ad vs in euã. ãn. Accepit
aũt oẽs timor ⁊ magnifica
bãt deũ dicẽtes: q̃z ꝓpheta
magnus ſurrexit i nobis: ⁊
q̃z deus viſitauit plebẽ ſuã

ps. Magt. Lucas. xvii

In illo tpe: Dixit iu.
Cũ intraret ieſus in
domũ cuiuſdã pncipis pha
riſeor̃ ſabbato mãducare
panẽ: ⁊ ipi obſeruabãt eũ.
Et ecce homo q̃dã hydro=
pic⁹ erat ãte illũ. Et reliq̃
Dme. ve. bede vſ. L. vii.

Phariſei igitur obſer
uabãt ieſũ: nõ vt imi
tari vellẽt: ſed reprhẽderẽt
ſi poſſent. Per hydropicũ
igit̃ auar⁹ q̃libet deſignat̃
atq̃ luxurioſ⁹. Sicut enĩ
hydropicus q̃ ãplius bibit
eo ãplius ſitit: ſic ⁊ auar⁹
ꝑto magis diuitias acq̃rit
tãto magis i eis acq̃rendis
exardeſcit. Lcõ. vii.

Et reſpõdẽs ieſus di
xit ad legiſpitos ⁊ phariſe
os. Si licẽ ſabbato cura=
re? At illi tacuerũt. Quia
ſi dicerẽt vt liceret ſabba=
to curare reprhẽſibiles eſ=
ſẽt vt quid eũ obſeruarẽt
vtrũ ſabbõ curaret hoiem
Si vo dicerẽt nõ licet: ar=
guerent ãre ſabbato alĩm
vel bouẽ ſoluẽtes a plepio
ducerent adaãre. Lcõ ix.

Et ideo nõ inuenientes
q̃d dicerẽt tacuerũt.
Ipe vo apprhenſũ ſanauit
eũ ac dimiſit. Pulchre er=
go dñs cozã auaris hydro=
picũ curauit: ⁊ cũ i vno ſa=
naretur infirmitas corpis: i
multis morbus curarẽtur
mentis. In euãgelio. ãn.
Dixit ieſ⁹ ad legiſperitos
et phariſeos: ſi licet ſabba
to curare hominem at illi
tacuerunt: ipſe vero appre
henſum ſanauit eum ac di

mittit alla. ꝑs Benedict?.

Ua nos domi Vr.
ns quesumus gratia
semper et pzeueniat et se-
quatur ac bonis operibus
iugiter pzeset esse intẽtos
Per dominum. Ad vs in
euangelio. a. Cũ inuitatus
fueris ad nuptias recũbe i
nouissimo loco vt dicat ti-
bi qui te inuitauit amice
ascende superius tunc e-
rit tibi gloria coꝝã simul
discũbentibꝫ alleluya, ꝑs.
Magnificat, Dñica. xviii

Secundum matheũ

In illo tempoze: Ac-
cesserũt ad iesum pharisei
et interrogauit eum vnus
ex eis legis doctoz tentans
eum. Magister qd est mã-
datũ magnum in lege? Ait
illi iesus. Diliges dominũ
deum tuum ex toto coꝛde
tuo: et in tota anima tua:
et i tota mente tua hoc est
maximũ ⁊ ꝓmũ mandatũ.
Et ref. Dimet. dti iohannis

Pharisei?igi epi. l. vii
tur interrogauit dñm
qd eẽt mãdatũ magnũ i le
ge vt dũ vnũ, diceret: ceta
mãdata ikamare videret:
ac ꝙ hoc illoꝝ odiũ icurre-
ret: qui aliud mandatũ le
gis laudare volebãt. Sed
dominus ita relpõsionem
temperauit: vt quod esset
mandatum ostenderet: et
ipse irrepzehẽsibilis esset.

Ait enim: Leo. vm.
Diliges dominũ deũ
tuum ex toto coꝛde tuo et
in tota mente tua: hoc est
maximũ et ꝓmũ mandatũ
Qz immẽsꝰ est deꝰ sine mẽ
sura est diligẽdꝰ. Ut cũ eũ
multũ diligimꝰ parũ nos
diligere fateamur. Leo. vi.

Nullus ꝛ nobis leꝰ
remaneat vacuus ꝙ
dei dilectione nõ repleat:
sed mẽs lingua ⁊ manus eiꝰ
dilectione resonet Sed ꝙ
deũ nemo pfecte diligere
potest nisi diligat pzoxi-
mũ recte subdit. Scõm au
tẽ simile est huic. Diliges
pximũ tuũ sicut teipꝫ idest
sicut nẽ volũtiꝰ necessita
ti subueniri sic subueniã-
mꝰ ⁊ primis in cuꝫ. Ma
gr qd est mãdatũ magnũ
i lege aut illi ieꝰ diliges d

minũ deũ tuũ ex toto coꝛde tuo alla. ℣ Bñdictus. ℟ Da q̃s dñe ꝓpo tuo dia bolica vitare ꝙtagia: et te solum deũ pura mẽte sectari. ℣ Per do. ℟ Ad vñ in euãge. ã. Quid vobis vide tur de xpo cuiꝰ filiꝰ est di cunt ei dẽs dauid dicit eis iesus quõ dauid in spũ vo cat eũ dominũ dicẽs. dixit dñs domino meo sede a dex tris meis. ps. Magnificat ℣ Dñica xix. scõm math. ℟ In illo tpe: Ascẽdẽs ie sus in nauiculam trãs fretauit ꝙ venit in ciuitatẽ suã Et ecce offerebãt ei pa raliticum: iacentẽ in lecto. Et rel. ℣ Omel beati iohis ℟ Epi. Lectio. vii ℣ Ris igit iesus xps ideo naui ascẽdit vt oia q̃ homi nis sũt agens: verũ hoiem ꝓ nostra salute se venisse demõstraret. ℣ Per paraliti cũ ergo quilibet pctõꝝ deli gnat: quia caloꝛe diuini a moꝛis recedẽs i tepoꝛẽ vel frigus iniq̃tatis ꝙcurrit: i tãtũ vt si aliq̃ grauissima mala ꝓpetret: nec ea velut minima ꝓtimescat. ℟ Lectus enĩ i quo para liticus ꝓtabat coꝛpꝰ hois pctis assuetũ: vel con scientiã desperatã signat. hi aũt qui paraliticũ dño ad curandũ obtulerũt: doc toꝛes ꝙ magistros ecclesie significant Lectio ix. ℣ Offerũt enĩ paraliticũ dño ecclesiastici viri: q̃ peccãtẽ verbis coꝛrigũt ꝙ oꝛationibꝫ iuuãt vt ab ip sis peccata resipiscãt. Qui bñ marco narrante quattu oꝛ fuisse referunt: q̃ quat tuoꝝ sunt libri euangelii in quibus ois p̃dicãtiõ doctri na non solum instruitur sꝫ etiam roboꝛat ℣ In euan gel. ãn. Dixit dñs parali tico confide fili remittun tur tibi peccata tua allã. ps. Benedictus. ℟ Oratio. ℣ Dirigat coꝛda nr̃a q̃s d mine tue miseraciõis oratio: q̃ tibi sine te place ꝛe nõ possumus. ℣ Per do. ℟ Ad vñ in euãge. ãn. Tulit ergo paralyticus lectũ suũ in q̃ iacebat magnificãs de um. ꝙ omnis plebs vt vidit

dedit laudem deo. ꝑs Magnificat. ¶ Dominica. xx Secundum matheum

In illo tpe Loq̃batur ihesus cũ discipulis suis parabolis dicẽs. Simile factũ est regnũ celoꝝ hoi regi q̃ fecit nuptias filio suo Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias et nolebant venire. Et re. D in. l. vti grego. pape. l. vii

Regnũ celoꝝ i hoc loco pñtẽ signat ecclesiam. i. ꝫgregationẽ iustoꝝ i qua dñs nõ solũ regnat: ſz etiã q̃ elegit Hõ ille rex spiritaliter dei ops est ꝫ filius ei⁹ dñs ihesus xp̃s Qui fecit nuptias filio suo: qñ per incarnationis mysteriũ ei ſctam ecclesiam sociauit. l. viii

Misit ergo seruos suos vocare inuitatos ad nuptias: quia incarnationis sue misteriũ ꝑ patriarchas ꝫ ꝓphetas lõge añ dicere voluit. q̃ plurimos ad nuptias xp̃i vocauerũt sed repzobi venire nolebãt quia ei⁹ iussionib⁹ ꝑ multa opera ꝫtradixerũt. l. ix.

Iterũ misit alios seruos apostolos videlicꝫ qui pst dñi incarnationẽ ad ꝓdicãdũ euãgeliũ sũt missi q̃ tanto securi⁹ aduẽtũ xp̃i annũciauerũt quãto ab ipso oze veritatis vberius vbũ diuinũ audierunt. In euãge. añ Dicite inuitatis ecce pzãdium meũ parau: tauri mei et altilia occisa oĩa parata sunt venite ad nuptias alla. ꝓ Benedict⁹ oz Omps et misericoz⁹ de⁹ vniuersa nobis aduersãtia ꝓpitius⁹ exclude vt inẽte ꝫ cozpoze pariter expediti q̃ tua sunt liberis mẽtibꝫ exeq̃mur. ꝑ. d. Ad vs in euage. an. Nuptie q̃ dẽ parate sunt sed q̃ inuitati erãt nõ fuerũt digni ite ad exit⁹ viarũ ꝫ quoscũq; i ueneritis vocate ad nuptias alla. ꝑs Mag. ¶ Dñica. xxi. Secundum iohannẽ

In illo tpe. Erat q̃dã regulus: cuius filius infirmabatur capharnaum. Hic cũ audisset q̃ ihesus aduenisset a iudea i galileam abiit ad eũ ꝫ rogabat eũ vt

descenderet ꝛ sanaret fili-
um eius. Et re. Dmel. be-
ati grego. pape Lcõ. vi

REgulus enī dr sub re
ge pmus vel paruꝰ rex
Et ideo qz ex parte crede-
bat: ꝛ ex parte nõ credebat
nõ rex sed regulus meruit
appellari. Credebat ergo
q dñs per phtiam corpora
lem salutẽ filio suo restitu
ere posset: sed nõ credebat
eũ per diuinitatẽ vbiqz eẽ
phtẽ cuius tã sollicite cor-
porale aduẽtũ reqrebat di
cens. Dñe descẽde pziusq̃
moziat filiꝰ meꝰ. ico. viii

QUia ergo credebat ro-
gaturus p filio accel
sit: sz qz plecte nõ credebat
audire meruit. Nisi signa
ꝛ pdigia videritis nõ credi-
tis. Legimꝰ i euãgelio mathei
qz cũ itroisset ielꝰ caphar-
naũ accessit ad eũ centurio
rogãs eũ ꝛ dicens Dñe pu
erꝰ meꝰ iacet i domo parali
tic⁹ ꝛ male torq̃t. l. ix

AIt illi ielus Ego ve-
niã ꝛ curabo eũ. Quid est
ergo q dominus ad filium
reguli rogatꝰ ire noluit et
ad seruũ cẽturiõis etiã nõ
rogatꝰ ire paratꝰ fuit. Ni
mirũ nra superbia qz sũdit q
hoibus non naturã qua ad
imaginẽ dei facti sunt: sed
porẽtiã qlideram⁹ In euã
gelio. ã Dñe descẽde vt fa
nes filiũ meũ pziusq̃ moz
atur: dixit ei ielꝰ: vade fi-
liꝰ tuꝰ vivit alia p Wñdi

DIargire q̃s dñe etꝰ or
fidelibꝰ tuis idulgẽ-
tiã placatꝰ ꝛ pacẽ: vt pari-
ter ab oibz mũdenr offẽdis
et secura tibi mente deser-
uiant. Per dñm Id vs in
euãgelio. ã. Cognouit au
tẽ pater quia illa hora erat
in qua dixit ielꝰ filiꝰ tuꝰ vi
uit ꝛ credidit ipe ꝛ domus
eius tota. p Mag. ¶ Do
minica. xxii. Secudũ ma-

IN illo tpe Dixit theũ
ielus discipulis suis
parabolam hanc. Simile
est regnũ celorum homini
regi: qui voluit rationem
ponere cum seruis suis Et
cum cepisset rationem po-
nere oblatus est ei vnus q
debebat decem milia talẽta
Et reliqua. Dmel vti hie-

nimi p̄sbyteri. L. vii

HOmo iste rex dominus est iel⁹ xp̄s: atq; hui⁹ regi serui hoīes sunt quos ad suam ymaginem condidit Et cum cepisset ratiōnē ponere oblatus est ei vnus qui debebat decem milia talenta id est qui in maioribus criminibz obligat⁹ erat. Cum autem nō haberet vnde redderet iussit eū dominus venundari: t vxorem eius t filios et omnia que habebat t reddi. l. vii

VNc enim spiritaliter venundatur seruus quando peccatoz per penitentiam de possessiōe diaboli ad possessionē conuertit dei Venundātur q̄q; vxor et filii. cum caro q̄ peccatis fuit subdita opera et cogitationes carnales in seruitium dei unmutat. Procidens autem seruus ille rogabat eum dicens. Patientiam habe in me: et omnia reddam tibi. Lectio. ix.

PRocidit enī seru⁹ ante deū cū peccatoz suam fragilitatem recognoscēs humiliter veniā postulat Rogat quoq; patientiā vt dignā possit exhibere p̄nitentiā. Misertus autem dominus serui illius dimisit eū t debitū dimisit ei Et re cni non solū patientiam quam rogauerat inuenit sed etiam debiti absolutiōnē. In eua. an. Dixit autem dominus seruo redde quod debes procidens autē seruus ille rogabat eum dicens: patientiam habe in me et omnia reddam tibi. ps. Benedictus. Oratio.

FAmiliā tuam quesumus domine ct̄inua pietate custodi: vt a cūctis aduersitatibus te protegēte sit libera et in bonis actibus tuo nomini sit deuota Per dñm. Ad vesperas in euangelio ā. Serue nequā omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me nōne ergo oportuit t te misereri ꝯserui tui sicut t ego tui misertus sum alleluia. ps. Magnificat ¶ Dominica p̄xiu. Secundū matheum

IN illo tpe: Abeuntes pharisei consiliũ inierũt: vt caperent ihesum in sermone. Et mittunt ei discipulos suos: cum herodianis dicẽtes. Magister scimus quia verax es: et viã dei in veritate doces: nõ est tibi cura de aliquo. Et reliq̃. Dmen. venera. bede presbyteri. Lcõ. vii.

IN illo ergo tẽpore q̃ totius mundi monarchia sub vnius hominis pricipatu redacta est: ꝓpter pacẽ: ꝙ coꝛdiã in populis seruãdã statutũ est vt vnusq̃sq̃ cẽsum capitis sui redderet Ergo p̃dicante dño nostro ihesu chriſto cõtẽtio magna inter iudeos nata fuerat: ꝓpter redditionẽ cẽsus. Alii vero Lcõ. viii dicẽbant ꝓ securitate: ꝙ quiete: quia romani pricipes ꝓ eis militarẽt debere tributa solui. Ecõtra ergo scribe et pharisei dicebãt: nõ debere populũ dei hũanis legibus subiacere. Sub hac occasione cõsiliũ inicũtes mittũt ei discipulos suos cũ herodiãis dicẽtes. Magister scimus ꝙ verax es: ꝙ c. Dic ergo nobis quid tibi videt Licet cẽsũ dari cesari an nõ: Nõ idco introgabãt: vt dũ dñs vnũ ex eis affirmaret: aut illoꝝ aut illoꝝ odiũ incurreret vt ꝙtraꝛi⁹ dei legi eẽ videret

Agnita autẽ L. ix. ihesus nequitia eoꝝ dixit. Qui me tẽtatis hypocrite: Primũ ergo eis cogitationes tẽtatoꝝ denudauit: vt sic saltẽ i eo cogerẽtur diuinitatẽ agnoscere. Quibus ergo adhuc dẽ Ostẽdite michi numisma cẽsus. At illi obtulerũt ei denariũ. Et ait illis ihesus. Cui⁹ est imago hec: ꝙ superscriptio: Dicũt ei. Cesari Reddite ergo q̃ sũt cesari cesari: idest tributũ vectigal atq̃ cẽsũ. Et q̃ sunt dei deoid est decimas ꝓmitias ꝙ spõtaneas oblatões. In eũ. ã. Magister scimus ꝙ verax es et viam dei in veritate doces alla. ps. Bñ

DEus reꝛu dict⁹. Dꝛ giũ nr̃m et virt⁹ ade

sto piis ecclie tue ꝑcib⁹ au
ctoꝛ ipse pietatis et ꝓstavt
qđ fideliter petim⁹ efficaci
ter ꝙleāmur ℙer đ. ℵdvs
i euāg. ā. Reddite ergo q̄
sūt celar̄ celari ⁊ q̄ sūt dei
deo alka. ꝑ. Wgt. ¶ Dñi
ca xxiiii. Scom matheum
IN illo tpe. Loquēte
iesu ad turbas: ecce
pꝛiceps vn⁹ accessit et ado
rabat eū dicēs. Dñe: filia
mea modo defūcta est: sed
veni ⁊ ipone ms nū tuā sup
eā et viuet. Et rel. Omel
pene. bede pbēt. Leō i.
INter oīa miracula q̄
dñs iel⁹ xp̄s ꝙ semet
ipsum ostēdit i terris: tres
tātū moꝛtuos reluscitasse
legitur Reluscitauit ergo
istā archisinagogi filiā i do
mo iacentē. reluscitauit ⁊
filiū vidue extra poꝛtā ci=
uitatis ad sepeliendū dela
tū. reluscitauit etiā ⁊ laza
rū q̄triduanū moꝛtuū iam
fetentē i monumēto. l viii
URina nāq; moꝛtuoꝝ
reluscitatio: signat
q; petm̄ trib⁹ modis i mēte
⁊ tribꝫ ꝓpetratur i coꝛpoꝛe
In mēte agit suggestiōe de
lectatiōe ⁊ ꝙsēsu. In coꝛpo
re etiā aliq̄n occulte: aliq̄n
palam: ⁊ aliq̄n ꝙsuetudine
Qui ꝛo occulte peccat q̄li
ibra domū moꝛtu⁹ iacet sed
cū diuina gr̄a ei⁹ coꝛ ad pe
nitētiā agendā iclāmat q̄li
ibra domū moꝛtu⁹ reluscitatur Tales ergo signauit
filia archisinagogi. Leō. ix
OMi aūt fratres mani=
feste peccat q̄li extra
poꝛtā ciuitat̄ ad sepeliēdū
moꝛtu⁹ expellit. Dz cū ta
les ꝓ diuinā gr̄am et alioꝝ
coꝛrectionē penitētiā cōpū
gunt q̄li añq̄ ad sepulchra
ꝓueniāt a dño reluscitant
Hos ergo signauit adole=
scēs fili⁹ vidue quē dñs ex
tra poꝛtas ciuitat̄ reluscitauit. Sūt eni ⁊ alii q̄ non
solū publice peccare nō e=
rubescūt: sz etiā ipm ꝓtm̄ i
lōgā ꝙsuetudinē ꝛtūt: qua
les signauit lazar⁹ q̄triduanus moꝛtu⁹. In euag. ꝛ
Loq̄nte iesu ad turbas ec
ce pꝛiceps vn⁹ accessit ⁊ ado
rauit eum dicēs: dñe filia
mea modo defūcta est sz ve

ni ponem manū tuā sup eā
& viuet allā. p. Bñd⁹ or.

ABsolue qs dñe tuor
delicta ppl'or & a pcō
rū nr̄or nexibz que p nr̄a
fragilitate & traximus tua
benignitate liberemur. p.
Ad vs. i cuā. ā. Dicebat ci
tra se si tetigero fimbziā
vestimēti ei⁹ tm̄ salua ero
alla p. Mgt. Dñica xxv.

IN illo tpe dom iohēm
tpze. Cū subleuasset
ergo oculos ihesus & vidisset
q; multitudo maxima veīt
ad eū dixit ad philippū Un
de emem⁹ panes vt mādu
cēt hi: Hoc aūt dicebat tē
tās eū. Ipe eni sciebat qd
esset factur⁹ Et rel Ut nec
veneī. vede pbti. Lcō vii

QUod subleuasse oculos
ihesus et veniētē ad se
multitudinē venisse phibe
tur: diuine pietatis iditium
est: q; videlicet cūcti ad se
venire querētibz occurre=
te & lucuit celestis mie gra
Puer vero iste qui quinq;
panes habuit: plm signat
iudaicum: qui quinq; libros
moysi accepit. Lcō. vii.

ET bene qdē illi panes
ordeacei fuisse referū
tur ppter legis duriciā: q;
lex ante aduētū dñi i tātū
velata extitit: vt null⁹ ho=
minū eā spiritaliter itelli=
gere posset qadulq; veniēs
bñdictionē daret q legē de

PEr duos derat. Ly
eni pisces duos ordi
nes intelligere possum⁹ re
galē scilz et sacerdotalē: a
qbz iudei regebātur & istru
ebātur. Discubuerūt ergo
viri numero q̄li quinq; mi
milia: q; qnq; sūt corporis
sensus scilz visus auditus
gustus odorat⁹ & tact⁹ Hos
igit̄ sensus solicite custodi
re debem⁹ si cōuiuio dñi in
teresse volum⁹. In euāg.
ā. Cū subleuasset oculos ie
sus & vidisset maximā mul
titudinē venientē ad se di
cit ad philippū vnde eme=
mus panes vt māducēt hi
hoc aūt dicebat tētās eum
ipe eni sciebat qd eēt factu
rus. os. Bñd⁹. or.

EXcita dñe qs mor fi
deliū volūtates: vt diuini
operis fructū pp̄ēli⁹ exequē

tes: pietatis tue remedia maiora ꝓcipiãt. Per dñm

¶ In hac dñica si festũ ix lec. simpliciũ ꝓtigat: ãticipet vel postponet festũ sci put melius ⁊ cõpetẽtius fieri possit ⁊ cedat dñice. Si duplex: fiat de dñica die lune vel die martis vl die mercurii nõobstãte festo iii. l. ¶ Et si i sabbõ ꝓxio ante dñicã vltimã ãte aduẽtũ dñi festũ simplex. ix. l. euenerit i illo sabbõ ad vs icipietur ad capitulũ de dñica ⁊ i crastino fiãt medie l. de festo iii. lec. si ꝓtigerit. Ad vs i euãgelio. ã. **Cum vidisset turbe signũ qđ fecerat iesus dicebãt: vere hic est ꝓpheta q̃ vẽturus est in mũdũ. ℣ Mgt.** oꝝ **Excita dñs**

Rubrica de festo dedicatõis

¶ Et notãdum q̃ si ab octaua pasche vsqꝫ ad ascẽsionem dñi vel a festo sãcte trinitatis vsqꝫ ad aduentũ dñi: siue ab octa. epyphanie vsqꝫ ad septuagesimã hoc festũ cõtigerit fiat plenum seruitiũ de dedicatione per septem dies cũ regimine chori: nisi impediatur per festũ nouẽ lectionũ: vel octauas ꝓcipuas: siue per festa triũ lectionũ habentia ꝓpria responsoria vel ꝓprias laudes: vel aliquorũ qui sunt i canone: vel etiam per cõmemorationẽ beate marie virginis: siue per vigilias tunc tãtum fiet memoria de dedicatione. ¶ Si vero octaua festi ad vincula sancti petri / vel natiuitatis sancti iohãnis baptiste cõcurrant cum octauis illis: cedẽt dicte octaue octauis dedicatiõis. Dominica vero que infra octauas dedicatiõis euenerit: si a festo nouẽ lectionũ vacauerit: fiat seruitiũ de dominica: cum memoria et mediis lectionibus, de festo dedicationis nisi hystoria in ipsa dominica inchoãda fuerit quia tunc tantum memoria de festo dedicationis fiet. Et i illa dominica erũt antiphone et psalmi de dominica siue fuerit ichoata siue non. ¶ Octauo autẽ

die fiet de ipsis octauis cũ nouẽ lectiõibꝫ: nisi i dñica ꝙtigerit vbi hystoria ichoãda fuerit vt aliud festũ nouẽ lectionũ i ipso die octa. euenerit tũr ãticipẽt octa ue: ⁊ fiat de ipis octauis ꝓxima die ꝓcedenti. Sed si forte i ipo die aliqõ festum nouẽ lectionũ ꝙtigerit: tũc illo ãno die octauaꝫ dedicatiõis meõria tñ de ipsis octauis fiet. ¶ Quotidie infra octa. iuitatoria: hymni: ãtiphone ⁊ psalmi sicut i die Una ãtiphona sup nocturnũ. ỹsticuli ãte lectio. de ꝓmo nocturno: ⁊ rñsoria secũdũ ordinẽ nocturnꝫ ordinati iterata. Dicat etiã vna añia sup laudes Ad vesperas ꝓma añia de laudibꝰ cũ psalmis de ꝓmis vesperis Sup psalmos. Ꝑdicteꝰ ⁊ Magꝭ vna de assignatis ãtiphonis: ⁊ cetera ad alias horas vt i die. ¶ Si vero infra aduẽtũ vl infra septuagesimã vsq; ad caput ieiunii hoc festũ ꝙtigerit: erũt oct. sine regimie chori vsq; ad oct. diẽ tũc si fiãt ix. lec de oct. nisi i dñica ꝙtigerit. Si aũt a circũcisiõe dñi vsq; ad octa. epyphanie vl a feria ñrta i capite ieunii vsq; ad feriã ñrtã a pascha vl a vigilia ascẽsiõis dñi vsq; ad vigiliã penthecostes hoc festũ forte ꝙtigerit: nichil fiat de fe. infra oct: nec etiã i octa. nisi meõria tñ. Si ei a vigilia natiuitatis dñi vsq; ad circũcisionẽ dñi vl a feria ñrta ꝓxia ãte pascha vsq; i octauã pasche vl i vigilia Pẽthecostes: ⁊ abhinc vsq; ad festũ sce Trinitatis hoc festũ eue. sẽp differat vbi ꝙnieriẽti? ꝑsit celebrari: vl post oct. epiphanie vl ꝑst oct. pasche vl ꝑst oct. Corpis xꝑi: ⁊ ibi fiat de festo dedicatiõis cũ octauis suis: nisi i pediat vt ꝑdicit. ¶ Si vo hoc festũ in dñica ꝓma aduẽt? dñi: vel in aliqua dãica infra quadragesimã vsq; ad dñicã in ramis palmaꝫ ꝙtigerit: differatur i crastinũ ⁊ tũc illa dominica erũt vesperę de dedicatione: ⁊ meõria d̃ dominica. Si aũt festum ds-

dicatiõis ꝙ festũ scti ãdree i ꝓma dñica aduet⁹ dñi cõ currãt: tũc ãticipet festum scti ãdree: ꝙ fiat die sabbi: ꝙ i illo sabbato erũt vespe de dñica cũ meõria de scõ andrea et i feria scda fiat festũ dedicatõis vt ꝙ dictũ est Si eni festũ dedicatiõis i ꝓma dñica aduet⁹ dñi eue. ꝙ festũ sãcti andree i crastino ꝛtigerit: tũc ãticipet festũ dedicationis: ꝙ fiat die sabbi ꝙ illo sabbõ erũt vespe de dñica: ꝙ meõria de festo dedicatõis Si vo hoc festũ i ꝓma vel scda vl tercia vel quarta dñica ꝺdragesime ꝛtigerit: i feria .ii. aliud ꝛo te sequat festũ duplex tũc anticipet festũ dedicatiõis: ꝙ fiat die sabbi ꝙ tũc i illo sabbõ dicãt vespere de festo dedicatiõis ꝙ tm fiat meõria de dñica. Sed si ꝛo te i illo sabbõ aliud festũ duplex euenerit: tũc illo sabbõ fiat de festo ꝙ ãticipet festũ dedicatiõis: siue trãsferat i ꝓmã feriã vacãtem ꝓut ꝛpetẽtius fieri possit. Si aũt de domini ca in. Ramispalmarũ hoc festũ euenerit: anticipet ꝙ fiat die sabbati: nichil impedit tur per festũ Annunciationis dñice: ꝙ tunc fiat de festo Dedicatiõis die Veneris siue alia feꝛ pdẽtiũ vbi ꝛpetenti⁹ fieri poterit Si eni i octa. pasche vl i festo ẽuitatis hoc festũ ꝛtigerit differat i crastinũ: ꝙ i vesperis dñica incipiat cap. de festo dedicationis. Si vo in die alcẽliõis dñi vel i festo coꝛpoꝛis xpi hoc festũ euenerit differat i crastinũ: et tũc i scdis vesperis die alcẽliõnis: ꝙ etiã i festo coꝛpoꝛis xpi tm fiat meõria de festo dedicatiõis Si ãt festũ dedicatiõis ꝙ festũ duplex alicui⁹ sci eode die ꝛcurrãt: hmõi festũ sit de ꝓncipalibꝫ duplicibꝫ fiat ipo die de ẽcto: et transferatur vel ãticipetur festũ dedicationis Si vo hmõi festũ sci sit de minoꝛibus duplicibus. tũc fiat de festo dedicatiõis: ꝙ transferatur vel anticipetur festum sancti ꝓout cõuenientius fieri poterit.

In festo dedicatõis ecclie

S ad vesperas ãtiphona
Sanctificauit dñs tabernaculũ suũ: hec est domus dei in qua inuocetur nomẽ eius de quo scriptũ est erit nomẽ meũ ibi dicit dñs ℟g Letatus. ã. Domus hec sancta hierusalẽ ciuitas dei nostri: ⁊ cõgregatio celestium ãgelorꝝ est. ℟g Qui ꝙfidũt ã. Glorioſũ ⁊ terribile nomen tuũ domine: ⁊ edificatui dom̃ũ in vniuersa terra magnus dñs noster: qz exaltatũ est nomen eius solius: bri qui habitant in domo tua domine i seculũ seculi laudabũt te. ℣ Nisi dominus edi. ã. Benedictus es in tẽplo sctõ glorie tue qđ edificatũ est ad laudẽ ⁊ glotiã nominis tui domine. ã. Cõfiteborꝫ. ã. In dedicatióe huiꝰ tẽpli laudate deum omis militia celorũ: et ois terra laudet nomẽ domini. qz exaltatũ est nomẽ eius solius. ℣ Lauda hierusalem dominũ. Capitulum

V Idi ciuitatẽ sanctam hierusalẽ nouam descendentẽ de celo a deo paratã sicut sponsã ornatam viro suo. ℟ Fundata est dom⁹ dñi. Hymnus

V Rbs bta hierusalẽ dicta pacis visio q̃ ꝙstruitur in celis viuis ex lapidibus et ãgelis cozonata vt spõsata comite V oua veniẽs celo nuptiali thalamo ꝓparata vt spõsata copuletꝰ dño platee et muri ei⁹ ex auro purissio O ozte nitent margaritis adit patẽtib⁹ ⁊ virtute meritoꝝ illuc introducitur ois q̃ p christi nomine hic in mundo ꝓmitur C ũlionibꝫ pturis expoliti lapides suis q̃ aptãtur locis p manus artificis disponũtur ꝑmãsuris sacris edificiis. G lia ⁊ honoꝝ deo vt q̃quo altissio vna pti filio q̃ ĩclito paraclito cui laus ẽ ⁊ potestas p eterna scla. Amẽ. ℣ Bti q̃ habitãt in domo tua dñe. ℟ In secula seculoꝝ laudabũt te alla. In cuẽgelio. ã. O q̃ metuẽdus est locꝰ iste vere nõ est hic aliud nisi domus dei et ꝑta celi. ℣s. Mag. Do-

Deus qui nobis p singu
los annos huius sc̃i
tẽpli tui ꝙsecrationis repa
ras diẽ ⁊ sacris semper my
steriis rẽplentas icolumes
exaudi pces populi tui ⁊ p
sta: vt quisquis hoc tẽplũ
bñficia petiturus ingredit
cũcta se ipxtrasse letet. ℣. Per
dñm. Ad matutinas iuita
toꝛ. Filie syõ currite assũt
eni celebzia mris nostre so
lẽnia. Jubilemus igit deo
nõ vnanimes q̃ sibi cã gra
tuita elegit clemẽtia. ℣. Ve
nite. Hyp. Vzbs btã hieru
salem. In .i. nocturno. ãn
Uolite poztas pzicipes
vãs ⁊ eleuami pzte
eternales. ℣. Dñi est terra
ãn. Vidit iacob scalã sum
mitas eius celos tãgebat ⁊
descẽdẽtes angelos ⁊ dixit
vere locus iste sctũs est. ℣s
Deus noster refugiũ. ãn
Cũ euigilasset iacob de sõ
no ait vere oꝛ iste sctũs ẽ.
℣. Magn⁹ dñs. ℟. Domũ
tuã dñe decet sctitudo In lõ
gitudinẽ dierũ alla. Le. i.
Qoriens cũq; fratres
carissimi altaris vel tẽ
pli festiuitatem colimus: si
fideliter et diligenter attẽ
dimus et pie ac iuste viui=
mus: quicquid in templis
manufactis agitur totum
in nobis spirituali edifica
tione completur. ℣. In
dedicatione templi decãta
bat populus laudem. Et
i oze eoꝛum dulcis resonat
tonus. ℟. In hymnis ⁊ cõ
fessionibus benedicebant
dominum. Et. Lectio. ii.
Non enim mentitur
ille q̃ dixit: Templũ
eni domini sanctũ est quod
estis vos. Et iterũ. Nescí
tis quoniã coꝛpoꝛa vãa tẽ=
plũ sunt spirit⁹ sãcti. Qui
bus meritis nisi per gratiã
dei meruim⁹ fieri templũ
dei. ℣. Fũdata est domus
domini super verticẽ mon
tium et exaltatata est sup
oẽs colles et veniẽt ad eam
omnes gẽtes. Et dicẽt glo
ria tibi domine. ℟. Venien
tes aũt venient cum exul=
tatione poztãtes manipu=
los suos. Et di. Lcõ. iii.
Quantũ ergo possum⁹
cum ipius adiutoꝛio

laboremus: ne deus noster i tẽplo suo hoc est in nobilibꝫ iueniat qđ oculos suę maiestati offẽdat. Sed habitaculũ cordis nri euacuetur viciis ⁊ virtutibꝫ repleatur. ℟. Bñdic dñe domũ istã quã edificaui noi tuo venientiũ in loco isto. Exaudi preces i excelso solio glie tue. ℣. Dñe si querꝰ fuerit ppꝰs tuus et orauerit ad sanctuariũ tuũ. Exaudi. Gla. Exaudi. In ii. nocturno ā. Nõ est hic aliud nisi domꝰ dei ⁊ porta celi. ps. Quã dilecta. ā. Erexit iacob lapidẽ in titulum fundens oleũ desuper. ps Bñdixisti. ā. Erit michi dominus in deũ: lapis iste vocabitur domus dei. ps. Fũdamẽta. ℣. Bene fũdata est domus dñi. Supra firmã petrã allã. Lco iiii.

QUideo fratres carissimi vnusqsq; cõsideret conscientiã suã: et quã do se aliquo crimine vulneratũ esse cognouerit: proꝰ orationibus ieuniis vigiliis dei elemosinis studeat mũdare qscientiã suã: ⁊ sic ei⁹ charistiã plumat accipere ℟. Bti qui habitãt in domo tua dñe. In secla seculoꝝ laudabũt te. ℣. Nõ prauabis bonis eos qui ambulãt in innocẽtia dñe virtutũ beati oẽs qui sperãt i te. In letu. Ieni reatũ icõ v. suũ agnoscẽs ipe se ad diuino altari subduxerit: cito ad indulgentiã diuine mie pueniet. Qꝛ sicut qui se exaltat humiliabit: ita econtrario qui se humiliat exaltabitur. ℟. Lapides pciosi oẽs muri tui Et turres hierusalẽ gẽmis edificabũtur ℣. Vidi ciuitatẽ sctãm a deo paratã ornatã monilibus suis. Et turres hiet. Ui eni sicut i. vi. Odixi agnoscens reatũ suum: ipse se humiliter ab altari eodem pro emendatione vite renouare voluerit: ab eterno illo et celesti conuiuio excõmunicari penitus non timebit. ℟. Vidi ciuitatem sanctã hierusalem nouam a deo paratã et audiui vocem de celo dꝰ

cẽtẽ: Ecce tabernaculũ dei cũ hoibus: et habitabit cũ illis. ℣. Vidi angelũ dei volantẽ per mediũ celi voce magna clamantẽ ꝛ dicentẽ Ecce tabernaculũ. Glia. Ecce tabernaculũ. In .iii. nocturno. ãn. Edificauit moyses altare dño deo. ℣s Dñe de⁹ saluti. ℟. Qui habitat i adiutorio altissimi: in ptectione dei celi cõmorabit. ℣s Ipsũ. ℟. Domũ istã ptege dñe: et ãgeli tui custodiãt muros eius. ℣s. Lãtate. ℟. ℣. Hec est dom⁹ dñi firmiter edificata. Bene fũdata supza firmã petrã allã. Sedm Lucam

IN illo tẽpoze: Egressus ihc⁹ perãbulabat hiericho Et ecce vir nomie zacheus: ꝛ hic erat ꝓnceps publicanozũ: et ipse diues Et rel. Sermo ex cõmentario venerabilis Bede presbiteri

QUe impossibilia sũt apud hoies: possibilia sũt apud deum. Ecce enim camel⁹ depositã gybbi sarcina: per foramẽ ac⁹ trãsiit: hoc est diues ꝛ publican⁹ relicto onere diuitiaꝝ: cõtempto cẽsu fraudiũ: angustam pozlam artãq; viam que advitam ducit accẽdit. ℣. Domus mea doin⁹ ozationis vocabitur dicit dñs in eis omis q̃ petit accipit et q̃ q̃rit inuenit. Et pulsãti aperietur. ℟. Petite ꝛ accipietis: querite ꝛ inuenietis.

ET pulsãti. L. viii.

IStice autẽ zacheus qui iterpzetatur iustificatus: tredentẽ ex gentibus populũ significat: qui quãto curis secularibz occupatioz: tãto flagitiis deprimẽtibus erat fact⁹ humilioz. Sz ablut⁹ est: sed sctificatus: sed iustificat⁹ in nõe dñi. Jesu xpi ꝛ in spiritu: dei nr̃i. Tu. ℣. Mane surgẽs iacob erigebat lapidẽ i titulũ fundẽs oleũ desup: votũ vouit dño. Vere locus iste sãctus est: ꝛ ego nesciebã. ℟. Dauẽq; ipe dixit: q̃ terribilis est loc⁹ iste Vere locus iste sanctus.

QUi intrantẽ Lcõ. ix.

hiericho saluatorẽ vi

dere ꝓrebat: sed ꝓe turba nõ poterat: qz gratie fidei quã saluatoz attulit participare cupiebat. ⁊ iolita vitioz cõsuetudo ne ad votũ ueniret obstiterat. Alcẽsa ergo siconozo trãseũtẽ ppe dñm cernit: qz per hãc laudabilẽ fatuitatem: ⁊ si necdũ vt est solide: iam tñ captũ ⁊ quasi in trãsitu luci sapiẽtie celestis intẽdit. ℣. Terribilis est locꝰ iste nõ est hic aliud nisi domus dei: et porta celi vere enim dñs est i loco isto Cui laus est per secula. ℟. Vos estis templũ dei viui: ⁊ spiritus sctũs habitat i vobis Cui. Glia. Cui. ꝑs. Te deum. ℟. Bene fũdata est domꝰ dñi. Supza firmã petram alleluya. In laudibus. ã.

O Domũ tuã dñe decet sanctitudo i lõgitudinẽ dierũ. ꝑs. Dñs regnauit ãn. Domus mea domꝰ orationis vocabitur. ꝑs. Jubilate. ã. Hec est domꝰ dñi firmit̃ edificata bene fũdata est supza firmã petrã. ꝑs Deus deꝰ meꝰ. ã. Bene fundata est domus dñi supra firmã petrã. ꝑs. Benedicite. ãn. Lapides pciosi oẽs muri tui: ⁊ turres hierusalẽ gemmis edificabuntur. ꝑs. Laudate. Cap. Vidi ciuitatẽ. Hyꝰ.

A Ngulare fũdamẽtũ lapis christus missus est. qui compage parieti in vtroq; nectitur: quẽ syon sãcta suscepit i quo credẽs pmanet. O mnis illa deo grata et dilecta ciuitas plena modulis i laude ⁊ canore inbilo trinũ deũ vnicũq; cũ fauoze predicat. H ic in tẽplo summe deus exoratus adueni ⁊ clemẽti bonitate pzecũ vota suscipe largã benedictionẽ hic ifũde iugiter. H ic pmercantur oẽs petita acquirere: et adepta possidere cũ sanctis perẽniter: paradisum introire translati i requiẽ Glozia et honoz. ℟. Fũdata est domꝰ domini. Sup vertice m̃ontium alla In euangelio. ã. Mane surgens iacob erigebat lapidem i titulum fundẽs oleũ

deluper votum vouit dño vere locꝰ iste sctūs est ⁊ ego nesciebā. ℣. Benedictꝰ Dꝰ Deus q̄ nobis. Ad prīmā. ā. Domū tuū. ℣. Deus in nomine. ān. Gratias. ℣. Quicūq; ℟. Jesu xpe: cū allā. ℣ Qui sedes. ℟ Si vō hoc festū infra septuagesimā cōtigerit dicat. Benedictꝰ Jesu xpe sine allā. Ad. iii. ā. Domꝰ mea. ℣. Legē pone. ℟ Vidi ciuitatē. ℣ Domū tuā dñe decet sanctitudo. Allā allā. ℣. In lōgitudinē dierꝝ. Alleluya Glia. Domū. ℣ Bene fūdata. Dꝰ Deus q̄ nō. Ad vi. ān. Hec est domus. ℣.

Capitulū.

Ego iohannes audiui vocē magnā de throno dicē tē: ecce tabernaculū dei cū hoībz ⁊ habitat cū eis. ℣. Bñ fūdata est domꝰ dñi. Allā allā. ℣ Supra firmā petrā. Allā. Glia. Bñ. ℣. Hec est domꝰ Dꝰ vt s. Ad ir. a. Lapides. ℣. Mirabi

Capitulū.

erat lia tes. ℟ structura muri ei⁹ ex lapide iaspidis: ipa vō ex auro mūdo likis vitro puro. ℣. Hec est domꝰ dñi firmit̄ edificata. Allā allā. ℣ Bñ fūdata ē supra firmā petrā. Allā. Glia. Hec est. ā. Fūdata est domus dñi. Supra verticē mōtiū. Dꝰ vt ℣. Ad vsū ā. Domū tuā ps. Dixit dñs. ā Domus mea. ps Letatꝰ sū. ℣. Hec est. ℣ Nisi dñs edi. Bene fūdata. ps Cōfitebor. ii. ā Lapides. ps Lauda hierusalē. ℟ Ego iohānes. ℣. Terribilis. ℟ꝰ. Angulare fūdamentū. ℣. Bti qui habitāt. In eccl̄ā. ā zachee festinās descēde, q̄ hodie i domo tua opꝝtet me manere: at ille festinās descēdit ⁊ suscepit eū gaudēs i domū suā: hodie huic domui salus a deo facta est allā. ps Magt. Dꝰ. Deꝰ qui nobis. Antiphone sequentes dicātur infra oct. cum ppsa. Magt ⁊ Benedictꝰ

Capitulū.

Ecce tabernaculum dei cū hominibz et spiritus sanctus habitat in eo: templum enim dei sanctum est qd̄ estis vos. ps.

Mãgt. ã Pax eterna ab eterno patre huic domui pax per ennis verbũ patris sit pax huic domui pacẽ pius consolator pstet huic domui. ℟ Mãgt. ã. Pax huic domui ⁊ oibus habitantibus in ea pax ingrediẽtibz ⁊ egredientibus alla. Bñdictus ã. Bñdic dñe domũ istã q̃ edificata est nomini tuo vt sint oculi tui apti sup eam die ac nocte. ℟ Mãgt. ãn Fundamentũ aliud nemo potest ponere pzeter illud deniq; quod positũ ẽ a xpo dño. ps Bñdictus. ã. Bñdic dñe domũ istã ⁊ oẽs habitãteli ea q; tu dñe dixisti pax huic domui bñdic dñe timentes te pusillos cum maiozibus: benedicti vos a dño qui fecit celũ ⁊ terrã ps Mãgt. ãn. Benedic domine domũ istã quam edificaui nomini tuo veniẽtiũ in loco isto exaudi pzeces i excelso glie tue. ps. Bñdictus. Ecce tabernaculũ dei cum hoibus ⁊ spũs dei habitat in vobis templum enim dei sctũ est quod estis vos p cuius amoze celebzatis hodie gaudia tẽpli tẽpoze festi. ℟ps. Mãgt. ã Architectus fundauit domum istã ⁊ scificauit eã i eternũ q; scã sctoz manẽt in ea alleluya. ℟ps. Bñdictus. ℟t c.

℣ Infra octauas dicitur seruitiũ hoc modo Inuitatoziũ Filie lyõ. ps Venite exultemus do. Hyn. Azbs beata hierusalẽ In nocturno. ãn Tollite poztas. ps. Dñi est terra. ⁊ ceteri psalmi sicut i die sub eadẽ. ãña ℣ Domum tuã. Lectio. ℣

Natalẽ templi huius dilectissimi fratres in xpo ppicio cũ exultatione et gaudio hodie celebzam⁹ ⁊ maternã solennitatẽ matris ecclesie chzistiani populi colũt: per quam spiritaliter renatos se esse cognoscũt. Vbi sedm ozdinem nocturnozum ozdinatim iterata dicant. ℣ii.

Nam qui per pzimã natiuitatẽ vasa ire dei fuimus: p secũdã vasa mie fieri meruimus. Pzima enim natiuitas nos perdu

xit ad mortē: scōa renouatio ad vitā. Lcō. iii. Quēs ei nos fratres carissimi āte baptismū phana diaboli fuim⁹: et post baptismū tēpla xpi esse meruim⁹ Ista enī tēpla frēs carissimi de lignis et lapidibz dño fabzicāt vt ibi tēpla dei viuētis congregēt ac sic ad tēplū dei q̄uenīāt. p Te deū. v. Bñ fūdata. In laudibz hec sola. a. Domū tuā. ps Dñs regnauit et Lp Vidi ciuitatē ayy⁹ Angulare fūdamētū. v. Fūdata est. v. In euāgel vna ana de ꝓdictis añis. cū psalmi Bñdictus. Oco. De⁹ q̄ nobis. Ad pmā ā. Dom⁹ mea. ps Deus in noie. Ana de trinitate. p. Quicūq; vult. Ad tertiā et ad alias horas vt ō in die cū ozōe De⁹ qui nobis Ad vesp̄as hec sola. ā Domū tuā cū psalmis ō ꝑmis vesp̄is. Lañ Ego iohānes Ayy⁹ Angulare fūdamētū. v. Beati qui habitāt ana scōm ordinem super psal Mag Dño Deus q̄ nobis

Tercio die. Lcō. pma.

Un⁹ xp̄ian⁹ vnū tēplū dei ē et mlti xp̄iani multa lūt tēpla dei Quō ei mlta mēbza faciūt vnū corp⁹ sic mlta tēpla faciūt vnū tēplū Sz ista tēpla xp̄i hoc ē xp̄iani aīe p vniuersū mūdū lūt dilpse Cū ei dies iudicii venerit q̄gregabūtur oīa et i vita etna faciēt vnū

Gaudeam⁹ er tēplū. ii

Ego frēs carissimi q̄ tēplū dei esse meruim⁹: iz timeam⁹ ne tēplū dei malis opibz violem⁹. Timeam⁹ q̄d dicit apls. Si q̄s tēplū dei violauerit dispdet illū

Quātū ei possu dñs. ii

Om⁹ cū dei adiutozio studeam⁹ caritatē tenē: luxuriā repudiare auariciā q̄tēnere: miam q̄rere: odiū despicē: caritatē diligere vtilia q̄q; facē Hec si auxiliante deo facim⁹ frēs i tēplum corpis et corpis nīi deū ingiter inuitam⁹ Quarto die. i

Quoties ergo frēs carissimi natalē tēpli cupitis celebrare sobzii et pacifici debet ad ecclam q̄uenire et ātē plures dies castitatē

ctã cũ ꝓlis vxoribꝫ custo-
dire ⁊ sedꝫ vires vtas pau-
pib⁹ elemosinã exhibere: ⁊
tũc spiritalit ad natalẽ ba
silice: ⁊ ad scõꝫ solẽnitatẽ
uenire: ⁊ q̃cq̃d iuste volue
rit petere a deo: totũ pote
ritis obtinere. L.ii.

Dec etiã ãte oĩa opꝫtet
vt quõ ad eccl'aꝫ nitidis ve
stibꝫ venitis ita etiã ⁊ mũ-
do coꝛde veniat. Nichil ei
ꝓdest vt nitid⁹ appareas i
oculis hominũ: si soꝛdid⁹
fueris in oculis angelorũ.
Tu autem. Lectio.iii.

Quo eni sũt fratres di-
lectissimi q̃ i nobis ha
bitare desiderant. Xp̃s eni
dominus noster: ⁊ diabol⁹
aduersari⁹ nr̃. Ambo ergo
pulsãt ad hostiũ coꝛdis nr̃i
Noli ergo xp̃z repellẽ si vis
aduersariũ nõ timere. Qui

Quotidie. Lectio prima.

Quotiẽscunq; festiuita-
tes celebrãde fuerit: nõ so
lũ casto coꝛpoꝛe: sed etiam
mundo coꝛde ad ecclesiã ve
niamus: ⁊ ante oĩa aduer-
sus aliquẽ homin ẽ odium
in coꝛde nõ seruem⁹. L.ii

Qui eni vel vnũ hoiem
odio habet audiat scri
pturã dicẽtẽ. Qui frẽm suũ
odit homicida ẽ. Et si homi
cida ẽ q̃ frẽꝫ suũ odit. q̃ frõ
te ad altare dei ꝙmunicare
Et ideo ꝓsumit. l.iii.
q̃ iniuriã fecit cito ve
niã petat: ⁊ factã pertulit:
cito indulgeat: vt secur⁹ i
oratiõi dñica deo dicere p
tuit Dimitte nobis debita
nr̃a: sicut ⁊ nos dimittim⁹
debitoꝛibꝫ nr̃is. ¶ Dexto

In dedicati die.l.i.

Lonib⁹ quoq; ecclesiaꝝ
mlta signa nr̃is tp̃ib⁹ vide
m⁹ pacta. Idcirco nos de-
dicatões nouaꝝ eccl'aꝝ so-
lẽnit venerari opꝫtet vt si
cut coꝛpa alioꝝ i eis sanari
⁊ reformari videm⁹: ita aie
nr̃e sanenť: ⁊ interius mia
dñi renouenť. Lectio. ii.

Illuminãtur nãq; in ec
clesiis deo dedicatis vi
sibilit ceci: sꝫ coꝛda fideliũ
in eis inuisibiliter gratia sã
cti spũs illustrant. Leꝓsi
ergo visibiliter sanãtur sꝫ
inuisibiliter q̃ variis heresi-
b⁹ sũt aspersi spiritaliter i

xit ad mozte: scōa renoua=
Ouit advitā. Lcō. iii.
ēs ei nos fratres ca=
rissimi āte baptismū pha=
na diaboli fuim⁹: ⁊ post ba
tismū tēpla xpi esse merui
m⁹ Ista enī tēpla frēs ca=
rissimi de lignis ⁊ lapidibz
dēo fabzicāt vt ibi tēpla dei
viuētia congregēt ac sic ad tē
plū dei quenīāt. p Te deū
ỽ. Bñ fūdata. In lauoibz
hec sola. a. Domū tuā. ps
Dñs regnauit. c Lp Vidi
ciuitatē. y⁹ Angulare fū
damētū. ỽ. Fūdata est ỽ.
In euāgel vna ana de pdi
ctis añis. ux psalmi Bñdi
ctus. Dō. De⁹ q nobis.
Ad pmā ā. Dom⁹ mea. ps
Deus i noie. Añā de trinita
te. p. Quicūq; vult. Ad ter
ciā ⁊ ad alias hozas vt s in
die cū ozōe De⁹ qui nobis
Ad vesp̄as hec sola. ā Do
mū tuā cū psalmis ỽ pmis
vesp̄is. Cap̄ Ego iohānes
y⁹ Angulare fūdamētū
ỽ. Beati qui habitāt. a na
scām ordinem super psal
Mag Dō Deus q nobis
Tercio die. Lcō. pma.

Un⁹ xp̄ian⁹ vnū tēplū
dei ē ⁊ mlti xp̄iani mul
ta sūt tēpla dei Quō ei ml
ta mēbza faciūt vnū corp⁹
sic mlta tēpla faciūt vnū tē
plū Sz ista tēpla xpi hoc ē
xp̄ians aie p vniuersū mū=
dū sūt dispsē Cū ei dies iu
dicii venerit congregabūtur
oia ⁊ ī vita etna faciēt vnū
Gaudeam⁹ er tēplū. ii
go frēs carissimi q tē
plū dei esse meruim⁹: ix ti
meam⁹ ne tēplū dei malis
operibz violem⁹. Timeam⁹
qđ dicit apls. Si qs tēplū
dei violauerit dispdet illū
Quātū ei possu dñs. iii
m⁹ cū dei adiutorio stu
deam⁹ caritatē tenē: luxu=
riā repudiare auaricia q tē
nere: miam q̄rere: odiū de=
spicē: caritatē diligere vti
lia q̄q facē Hec si auxiliam
te deo facim⁹ frēs i tēplum
corpis ⁊ corpis nri deū iugi
ter iuitam⁹ Quarto die. ii
Quoties ergo frēs caris
simi natalē tēpli cupi
tis celebrare sobrii ⁊ paci
fici debet ad eccl̄am q̄uenire
et ātē plures dies castitatē

etã cũ ꝓpĩis vxoribꝫ custo-
dire ⁊ scõꝫ vires vtas pau-
pib⁹ elemosinã exhibere: ⁊
tũc spiritalit ad natalẽ ba
silice: ⁊ ad scõꝫ solẽnitatẽ
uenire: ⁊ q̃cq̃d iuste volue
rit petere a deo: totũ pote
ritis obtinere. L.ii.

Nec etiã ãte oĩa opꝫtet
vt quõ ad eccl'aꝫ nitidis ve
stibꝫ venitis ita etiã ⁊ mũ-
do coꝫde veniat. Nichil ei
pdest vt nitid⁹ appareas i
oculis hominũ: si sordid⁹
fueris in oculis angelorũ.
Tu autem. Lectio.iii.

Quo enĩ sũt fratres di-
lectissimi q̃ i nobis ha
bitare desiderant. Xp̃s eni
dominus noster: ⁊ diabol⁹
aduersari⁹ nr̃. Ambo ergo
pulsãt ad hostiũ coꝫdis nr̃i
Noli ergo xp̃z repellẽ si vis
aduersariũ nõ timere: Qui

Quo die. Lectio prima.

Quotiẽscunqꝫ festiuita-
tes celebrãde fuerit: nõ so
lũ casto coꝫpoꝫe: sed etiam
mundo coꝫde ad eccleſiã ve
niamus: ⁊ ante oĩa aduer-
sus aliquẽ homin̄ odium
in coꝫde nõ seruem⁹. L.ii

Qui enĩ vel vnũ hoĩem
odio habet audiat scri
pturã dicẽtẽ. Qui frẽm suũ
odit homicida ẽ. Et si homi
cida ẽ q̃ frẽꝫ suũ odit. q̃ frõ
te ad altare dei ꝙmunicare
Et ideo ꝓmit. l.iii.
q̃ iniuriã fecit cito ve
niã petat: ⁊ factã pertulit:
cito indulgeat: vt secur⁹ i
oratiõi dñica deo dicere p
tuit Dimitte nobis debita
nr̃a: sicut ⁊ nos dimittim⁹
debitoribꝫ nr̃is. Sermo

In dedicati die. l.i.
onib⁹ quoꝫ eccleſiaꝫ
mlta signa nr̃is tp̃ib⁹ vide
m⁹ pacta. Idcirco nos de-
dicatões nouaꝫ eccl'aꝫ so-
lẽnit venerari oꝫtet vt si
cut coꝫpa alioꝫ i eis sanari
⁊ reformari videm⁹: ita aie
nr̃e sanent: ⁊ interius mia
dñi renouent. Lectio. ii.

Illuminãtur nãqꝫ in ec
cleſiis deo dedicatis vi
sibilit ceci: sꝫ coꝫda fidelĩũ
in eis inuisibiliter gratia sã
cti spũs illustrant. Leprosi
ergo visibiliter sanãtur sꝫ
inuisibiliter q̃ variis hereti-
b⁹ sũt aspersi spiritaliter i

deo dedicatis ad fidem catholicam conuertuntur.

Vti quoq; vi[sibi]l. iii.
sibiliter in consecratis locis loquuntur: sed inuisibiliter latuis et vtiliter loqui nescientibus domini gratia recte loqui ministratur. Auditum quoq; in predictis locis sanctis visibiliter recipiunt surdi sed inuisibiliter aures precordiorum sancti spiritus illustratione aperiuntur.

¶ Dominica infra octauas ad vesperas antipho. Domum tuam. et cetere hñe cum psalmis de primis vesperis Capitulum Ego iohannes. Hymnus. Angulare fũdamentum. versus. Beati qui habitant. Ad psalmum Magnificat alia secundum ordinem. Ad matutinas omnia vt vt in die preter. antiphonam ad psalmum. Benedictus que dicetur secundum ordinem. Lcõ. pma.

Q; veneranda dies in q̃ parietes hui⁹ tẽpli diuinis precibus consecrati sunt. O amabilis ⁊ benedicta dies in qua dom⁹ hec dño diuinis cultibus ⁊ sacris actionibus est dedicata: vt in ea ppetualiter nomẽ dñi inuocet. Lcõ. ii.

Sacratissima dies i q̃ parietes huius tẽpli sacris vnctionibus ⁊ sãcto crismate sunt delibuti: vt i ea demum populi oblationes domino offerant: ⁊ sacrificia in ea domino sacerdotes celebrent. Lcõ. iii.

Totis visibus applectenda: ⁊ amanda dies venerabiliterq; ab omnibus colẽda: in qua altaria huius tẽpli diuinis vnctionibus sunt delibuta: ⁊ sãcto crismate ab epõ venerabiliter inuncta: atq; diuinis pcibus cõsecrata: vt sup ea sacerdotes hostias immolarent. Lectio. iiii.

Vere amanda ⁊ colẽ niter colẽda dedicationis huius sancti templi grata dies in qua fũdamẽta ⁊ pauimenta siue tecta huius templi ab epõ diuinis orationibus sunt dedicata

vt̄que antea domus voca
batur: postmodum eccle=
sia ad oꝛandum ⁊ conueni
endum vocaretur. Lcō. v

VAnte enī veneratio
nis erant apud pa=
tres nostros dedicationes
ecclesiarum q̄te ipsius re
surrectionis domini ⁊ na=
tiuitatis seu penthecostes di
es. Nam sāncti patres vt le
gimus querentes pignoꝛa
sanctoꝝ martyꝝ: in quoꝝ
honoꝛibus desiderabāt ha
bere ecclesias. Sed nō i=
uenientes: quoniā nec coꝛ
poꝛa eoꝛum adhuc inuēta
erant: nec reliquias eoꝝ
habere poterant. Lcō. vi.

PRedicti ergo sācti pa
tres ecclesias fabꝛica
bant: et altaria in eis erige
bant: atq; i honoꝛibus coꝝ
sanctoꝛum de quibꝫ desid
rabant habere pignoꝛa cō
secrabāt. Pannosq; quos
super altaria iam sacrata
mittebant: postmodum su
per defunctos ponebant:
qui et meritis coꝛum san=
ctoꝛum in quoꝛum hono=
ribus ipsa altaria sacrata
erant: statim reluscitabā=
tur. ℣Ers vltime lectiōes
de expositiōe euangelii si=
cut in die. In octaua dedi
cationis ad vesperas. ān.
Domū tuam. et cetere ān
cum psalmis de pꝛimis ve
speris. Capitulū. Vidi ci
uitatem. Hymnus. Urbs
beata hierusalem. ℣. Bea
ti qui habitant. In euāge
lio. ān. Dō metuendus.
℟s Magnificat Oꝝ. Deꝰ
qui uobis. Ad matutinas
inuitatoꝛium. Filie lyon.
Hymn: ān: et psalmi vt in
Oq̄metu die. Lcō. i.
enda ⁊ venerabiliter
colenda est sancte ecclesie
istius hodierne festiuitas
cōsecratio: in qua visitāt
āgeli q̄tes ⁊ q̄rētes toto
coꝛde dn̄m: ⁊ mirabiliꝫ pte
gēdo custodiūt: vt ait pphe
ta. In ꝓspectu āgeloꝝ psal
lā tibi: ⁊ ꝓsiteboꝝ noi tuo.

Letanie dicant in die dedicatiōis

Oq̄ veneraēd⁹ lo P. ii.
cus dn̄o dedicat⁹ est
iste: i q̄ sps celestes āgeli q̄z
atq; archāgeli: thꝛoni ⁊ dn̄a
tiōes: pꝛincipat⁹ ⁊ potesta=

deo dedicatis ad fidem catholicam conuertuntur.

Vti quoq; vi l. iii.
Olibiliter in consecratis locis loquuntur: sed inuisibiliter latuis et vtiliter loqui nescientibus domini gratia recte loqui ministratur. Auditum quoq; in predictis locis sanctis visibiliter recipiunt surdi sed inuisibiliter aures precordiorum sancti spiritus illustratione aperiuntur.

¶ Dominica infra octaues ad vesperas antipho. Domum tuam. et cetere sic cum psalmis de primis vesperis Capitulum Ego iohannes. Hymnus. Angulare fundamentum. ver sus. Beati qui habitant. Ad psalmum Magnificat alia secundum ordinem. Ad matutinas omnia vt vt in die preter. antiphonam ad psalmum. Benedictus que dicetur secundum ordinem. I. cõ. prin.

O q̃ veneranda dies in q̃ parietes hui⁹ tẽpli diuinis precibus consecrati sunt. O amabilis ⁊ benedicta dies in qua dom⁹ hec dño diuinis cultibus ⁊ sacris actionibus est dedicata: vt in ea ppetualiter nomẽ dñi inuocet. Lcõ. ii.

Sacratissima dies i q̃ parietes huius tẽpli sacris vnctionibus ⁊ sãcto crismate sunt delibuti: vt i ea demum populi oblationes domino offerant: ⁊ sacrificia in ea domino sacerdotes celebrent. Lcõ. iii

Totis visibus applectenda: ⁊ amanda dies venerabiliterq; ab omnibus colẽda: in qua altaria huius tẽpli diuinis vnctionibus sunt delibuta: ⁊ sãcto crismate ab epõ venerabiliter inuncta; atq; diuinis pcibus cõsecrata: vt sup ea sacerdotes hostias immolarent. Lectio. iiii.

Vere amanda ⁊ soleniter colẽda dedicationis huius sancti templi ꝛc ata dies in qua fundamẽta ⁊ pauimenta siue tecta huius templi ab epõ diuinis orationibus sunt dedicata

vt'que antea domus vocabatur: postmodum ecclesia ad orandum ⁊ conueniendum vocaretur. Lcō. v

UInte eni veneratio nis erant apud patres nostros dedicationes ecclesiarum q̄te ipsius resurrectionis domini ⁊ natiuitatis seu penthecostes dies. Nam sācti patres vt legimus querentes pignora sanctoꝝ martyꝝ: in quoꝝ honoribus deliderabāt habere ecclesias. Sed nō inuenientes: quoniā nec corpora eorum adhuc inuēta erant: nec reliquias eorū habere poterant. Lcō. vi.

PRedicti ergo sācti patres ecclesias fabricabant: et altaria in eis erigebant: atq; i honoribus eoꝝ sanctorum de quibꝫ deliderabant habere pignora cōsecrabāt. ¶Pannosq; quos super altaria iam sacrata mittebant: postmodum super defunctos ponebant: qui et meritis eorum sanctorum in quorum honoribus ipsa altaria sacrata erant: statim reuiscebātur. ¶Tres vltime lectiones de expositiōe euangelii sicut in die. In octaua dedicationis ad vesperas. ān. Domū tuam. et cetere āe cum psalmis de primis vesperis. Capitulū. Vidi ciuitatem. Hymnus. Urbs beata hierusalem. ℣. Beati qui habitant. In euāgelio. ān. Dō metuendus. ps Magnificat Oy. Deꝰ qui uobis. Ad matutinas inuitatorium. Filie lyon. Hymni: āe: et psalmi vt in q̄metu die. Lcō. i.

OEnda ⁊ venerabiliter colenda est sancte ecclesie istius hodierne festiuitatis cōsecratio: in qua visitāt āgeli orātes ⁊ q̄rētes toto corde dñm: ⁊ mirabilit̄ pte gēdo custodiūt: vt ait pphe ta. In ꝙspectu āgeloꝝ psallā tibi: ⁊ ꝙsitebor noī tuo.

Hic incipit de dedicatiōe

OQ̄ veneraēd⁹ lo cus dño dedicat⁹ est iste: i q̄ ips celestes āgeli q̄z atq; archāgeli: throni ⁊ dñationes: principat⁹ ⁊ potesta-

tes: die noctuq; iceſſãter pe
netrãt ſpũaliter cozda fide
liũ. Cũctosq; ad bene agen
dũ nutu diuino inſtigãt

IN eccliis ãppe et deo
dicat. ozatoziis ſepiſſi
me vidimus cecos illuiari
claudos reſozmari: lepzo=
ſos mũdari: ⁊ reliqua inu
merabilia ſigna manifeſtiſ
ſime fieri. In aliis ãq; lo=
cis hec minime repperim⁹
fieri: niſi i deuotiõe eũdi ⁊
redeũdi ad ſctã loca: aut i
bona deuotiõe ꝑmanendi

QUarram⁹ er
go ad ecclias deo di=
catas ⁊ ibi ozemus: ibiq; ſa
crificem⁹: quatenꝰ pctõzũ
nõz remiſſionẽ ibi ꝓcipi
amus ⁊ ꝙſolationẽ: vt nãa
miſteria i ſacratis locis iu=
ſtius ⁊ ſanctiꝰ ꝓagam⁹.

Feſtinemꝰ fratres cur
rere deuote ad eccl̃as
colam⁹q; venerabiliter en
enia: ⁊ totis niſibz laude=
mus dñm i hodierna dedi=
cationis feſtiuitate vt gra
tiã dei adipiſci valeamus.
Nã antiqui pres nri dedi=
catiões tẽploz in ãbz diui
nũ agebãt officiũ: per octo
dies venerabiliter ⁊ pie vi
uẽtes venerabãtur.

ET i eis octo diebz ſp
i hymnis ⁊ cãticis at
q; aliis diuinis laudibz in
veneratiõe dedicationũ tẽ
ploz iliſtebãt: ſolẽniterq;
i oibz cultibz hos octo dies
degẽtes: gr̃as ac laudẽ dño
ſemp agebãt: ⁊ ꝓzo eoz ſce
leribz ſue totiꝰ ꝓpli humi
liter poſcebãt veniãq; flꝫ
gitabãt.

IN illo tꝑe. Egreſſus
ieſus perambulabat
hierico Et ecce vir noie za
cheus: et hic erat ꝓzinceps
publicanoz ⁊ ipe diues Et
rel.

ZAcheus puſil
lus: hoz eſt nulliꝰ no=
bilitatis i gẽte. Dignitate
ſublimis: exiguus meritis
ſicut ꝓpls nationũ audito
de ſaluatozis aduẽtu quẽ
ſui non receperãt: videre
cupiebat. Sed nemo facile
ieſũ videt: nemo poteſt
ieſum videre conſtitutꝰ in

ET q; terra.
nõ ꝓzophetas: non re

gnum tāꝝ ꝺoꝛme gꝛain naturalis: alcēdit i arboꝛē ſi comoꝛ: natiuitatē ſcilz iuꝺoꝛ veſtigio ſuo ꝓſternēs erat ąꝝ erigēs ſuꝑioꝛis etatis. Et ideo ieſū iterioris ꝺom⁹ recipit hoſpitio.

Et bene alcē- dit i arboꝛē vt arboꝛ bona fruct⁹ bonos faceret ac naturali exciſ⁹ oleaſtro ⁊ extra naturā iſertus in bnā oliuā: fructū poſſet legis iferre. radix enī ſcta, et ſi rami iutiles ąꝝ ifructuoſam glām plebs gētiū fidē reſurrectiōis quaſi quaꝺā coꝛꝓoꝛis eleuatiōe trālcendit. Tu autē ꝺne. ℭ Rubꝛica de cōmemoꝛatiōnibz

Ꝺotāꝺum vero q̄ a feſto ſancte trinitat, vſq; ad feſtū natiuitatis ꝺñi excepta tercia ebꝺomaꝺa i aꝺuētu. et ab octa. epiphanie vſq; ad caput ieiunii: ⁊ ab octa. paſche vſq; ad vigiliam penthecoſtes: ꝺicatur ſemel in qualibet ſeptimana ꝺe ꝺña: videlicet ꝺie ſabbati cum regimine chori: niſi ꝑꝺiatur per feſtis nouem lectionū vel trium lectionū habentia ꝓꝓia reſpōſoꝛia vel ꝓꝓias laꝺes vel aliquoꝝ quiſq; in canone vt coſme et ꝺamiani. ſiue per quattuoꝛ tēpoꝛa vel vigiliaſ: ſeu ꝓ octauas ꝑcipuas vel ꝺies octauaꝝ aliquoꝝ ſancti: nō impeꝺientibus ꝺiebus infra octauas ſancti anꝺꝛee: ſācte agnetis: ſancti iohannis baptiſte ſācti petri aꝺ vincla ſancti laurentii vel ſācti martini. Et ſi nō poterit ꝺici ꝺe ea ꝺie ſabbati ꝓpter cauſas ꝓmiſſas fiet mutatio ꝺe ei⁹ ſeruitio in aliam feriam ſeptimane vbi competenti⁹ fieri poteſt. Nec omittat ipſius cōmemoratio quarta ebꝺomaꝺa aꝺuentus ſi ꝺies natiuitatis ꝺñi terciam feriam exceſſerit: et licet officium ꝺñicale tranſferatur in feriam ſecunꝺā ꝓpter feſtum ſancti thome cōtingene in quarta ꝺñica aꝺuētus tñ ſtria. ui. ipſi⁹ quarte ebꝺomaꝺe ꝺicetur ꝺe ꝺomina et illo āno ꝺicetur ꝺe

officio dñicali feria secũda predicta dũtaxat. ¶ Scié dũ th'q; si aliquo die septimane occurrerit festũ speciale btẽ virginis: vel etiã aliqua dies octaue q; alicuius festi eiusdẽ et festũ vel octaue hmõi diem sabbati precesserint: dicat nichilominus die sabbati de cõmemoratione btẽ virgis: nisi impediatur ex causis suprascriptis ne amittat ius diei sibi specialr assignati. ¶ Q̃d si die sabbati hmõi impedimentũ occurrat: ei' cõmemoratio p̃dicta septimana totaliter omittatur. ¶ Et sciendũ est q; quãdo dicendũ est de cõmemoratiõe vrate virgis: & cõmemoratio suas primas vesperas habere nõ potest: pro eo q; tale festũ precedit: q̃ habet suas secũdas vesperas: in ipsis vesperis pmo de cõmemoratione eiusdẽ virginis cũ meõria faciẽda. ¶ De cõmemoratione beate marie virginis infra aduẽtũ Ad vesperas antiphone & psalmi feriales. ℒ̃pm

ECce virgo concipiet et pariet filium: et vocabit nomẽ eius emanuel. butirũ et mel comedet: vt sciat reprobare malum et eligere bonũ. Hyp. Aue maris stella dei mater alma: atq; semper. Et ter dicatur primus versus: et sic in omnibus vesperis beate marie virginis quãdo dicitur hymnus: Aue maris stella. ℣. Egredietur virga de radice iesse. In euãgelio. ã. Ne timeas maria inuenisti gratiã apud dñm. ecce cõcipies & paries filiũ allã. ps. Mgt. ℣. Deus qui de btẽ marie virginis vtero. vt i festo annuciatiõis btẽ marie Meõria de aduẽtu. Ad cõpletoriũ ã. Cũ iocunditate. ps. Cũ inuocarẽ, ꝛc. cpm. Tu in nobis. Hyp. Te luce. cũ vlu. Glia tibi dñe q̃ natus. ℣. Custodi nos dñe In euãg. ã. Sub tuũ pridiũ. ℏ. Nũcũ. Ad mat. Hymn. In honore beatissime marie virginis Jubilemus domino. ps. Venite.

hymn⁹ Quẽ terra põth⁹ In noct. a Bñdicta tu, p. Dñe dñs nr. cñ certis psal. de dña. ℣ Egredietur Virga Missus est angelus l. i gabriel a deo: Raro ãt legim⁹ qz apparẽtes hoi bus ãgeli delignãt ex noie Verũ quotiẽscũqz fit: ideo vtiqz fit vt etiã ipo noie ꝺd ministraturi veniãt insinuẽt Gabriel nãqz fortitudo dei dicitur. Et merito tali⁹ no mine pfulget: q̃ nascituro i carne dño testimoniũ perhi bet de quo ꝓpheta in psal= mo. Dominus inquit fortis potens: dñs potẽs i plio. Illo nimirũ plio quo pote states aereas debellare: et ab earum tyrannide mun= dum veniebat eripere. ℟. Missus est gabriel ãgelus ad mariã virginẽ desponsatã ioseph nũcians ei ver bum et expauescit virgo de lumine. ne timeas maria i ueniſti gratiã apud dñm ec ce concipies ⁊ paries Et vo cabitur altissimi filius. ℣. Dabit illi dominus de⁹ se dem dauid patris eius et regnabit i domo iacob i et= nũ. Et vocabitur.

Ad virginẽ desponsatã viro cui nomẽ erat ioseph de domo dauid ⁊ no mẽ virginis maria Dõ dici tur de domo dauid. nõ tã= nũ ad ioseph: sed etiã per= tinet ad mariã Legis nãqz erat ꝓceptum vt de sua quisqz tribu ac familia du= ceret vxorẽ apostolo quoqz attestãte qui ad tymotheũ scribens ait. Memor esto igitur iesum christum re= surrexisse a mortuis ex se= mine dauid secundum euã gelium meum. Ideo enim veraciter ex semine dauid ortus est dominus: quia i= corrupta eius genitrix ve= rã de stirpe dauid originẽ duxit. ℟ Aue maria gra= tia plena dñs tecũ. Spũs sanctus supueniet in te ⁊ virtus altissimi obumbra bit tibi quod ei ex te nasce tur sanctum vocabitur fili us dei ℣ Quomõ fiet istud quoniã virũ non cognosco et respondens angelus di xit ei. Spũs sanct⁹.

Ingressus aūt angelus ad eā dixit Aue gratia plena dñs tecum: bñdicta tu in mulierib⁹. Que salutatio quantū hūane ꝙsuetudini inaudita tantū est btē marie dignati cōgrua. Vere enim gra erat plena cui diuino munere collatū est: vt ꝑma inter ceias glio sissimū deo vginitat' mun⁹ offerret. Añ iure āgelico aspectu simul ⁊ affatu meruit pfrui: q̄ vitā angelicā studuit imitari. ℟. Sulci pe vbū vgo maria qō tibi a dño per angelū transmis sum est concipies per aurē deum paries ⁊ hominē Ut benedicta dicaris ītr pcs mulieres. ℣ Paries quidē filiū: ꝙ virginitatis nō patieris detrimētū efficieris grauida ⁊ eris mater sēper itacta. Ut bñdicta Gla pri Ut bñdicta ℣ Emite agnū

Prophe In laudibꝫ ā te p̄dicauerit nasci salua tōrē de vgie maria p Dominꝰ regnauit. ⁊ ceti psal. sub eadē. ā. Capitulū. Ecce vgo coci. ℣p⁹. D glio sa dña. ℣. Elegit eā. In euangelio. ā. Spūs scūs ꝛ te descēdet maria ne timeas habēs in vtero filiū dei alla. ꝑ. Bñdict⁹ Dño. Deus qui de beate marie. In ꝓma. ā. Dzietur sicut sol saluator mundi ⁊ descendes in vterum virginis sicut ymber super gramen alla ꝑ. Deus in nōe tuo. ꝛc ā. de Trinitate super psal. Mutemur vult salu⁹ esse ℟. Jesu xpe. ℣. Qui de virgine ꝛc Ad. iii. ā Will⁹ est gabziel angelus ad mariā virginē desponsatā ioleph. ꝑs Lege pone michi Capitulū. Locutus est dñs ad achaz, vt i festo Annūciatiōnis. ℟. Veni ad liberā dū nos dñe De⁹ virtutū ℣ Et ostēde faciē tuā et salerimus. Dñe deus Gloria patri. Veni. ℣. Timebūt gentes. Dño vt supza Ad vi. ā. Aue maria gratia plena dominus tecū benedicta tu in mulierib⁹ alleluya. ꝑ Defecit in salutari. Cpm Ecce virgo ꝛcip iet. vt supza. ℟. Ostēde nobis do-

¶ Ite hymn⁹ Nocte surgentes dicitur in omnibus dieb⁹ dominicis ad matut quando de dominica agit: a dominica prima post oct epyphanie vsq; ad primã dominicam septuagesime et a prima dominica post festum sancte trinitatis vsq; ad primam dñicam kal. augusti. Hymn⁹.

NOcte surgentes vigilemus oẽs: semper i psalmis meditemur: atq; viribus totis dño canam⁹ dulciter hymnos Ut pio regi pariter canentes cum suis sctis mereamur aulã ingredi celi simul et beatã ducere vitã. Presstet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; sancti spũs: cui⁹ reboat in oi gllã mundo Amen. ¶ Iste hymn⁹ Primo dierũ. dicitur ad ad matu. oibus dieb⁹ dñicis: qñ de dñica agit: a prima dñica septuagesime vsq; ad primã dñicã quadragesime. Et a prima dñica kal. augusti. vsq; ad aduentum domini. Hymnus.

PRimo dierum oim: quo mund⁹ extat cõditus: vel quo resurgẽs cõditor nos morte victa liberet Pulsis pcul torporibus: surgam⁹ oẽs ocius: et nocte ꝙramus pñ: sicut p phetã nouim⁹. Quas pces vt audiat: suãq; dexteram porrigat: vt expiatos sordibus: reddat polor sedibus Ut quiq; sacratissimo hui⁹ diei tpe: horis q̃etis psallimus: donis beatis muneret Presta pater pissime: patriq; compar vnice: cũ spiritu paraclito: regnans per oẽ seculũ Amen ¶ In dominica prima ad introitus domini. ã. Nõ auferetur. ps. Beatus vir. ã Dñe ne in ira. vsq; ad primam dñicam quadragesime. Quando de dñica agitur ã. Seruite. ps. Btus vir A dominica prima quadragesime vsq; ad palcha. et a Deus omnium vsq; ad aduentum domini ã. Pro fidei meritis vocitatur.

Psalmus.

Beat⁹ vir qui nō abiit i ꝯsilio impioꝝ: ⁊ in via pecca-toꝝ non ste-tit: et i cathe dra pestilētie nō sedit. Sed in lege dñi voluntas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tan-q̄ lignū quod plātatū est se cus decursus aquaꝝ: quod fructū suū dabit in tēpoꝛe suo. Et folium ei⁹ non de fluet: et omnia quecūq; fa ciet pꝛosperabūtur. Non sic impii nō sic sed tā-q̄ pul uis quē pꝛoiicit vēt⁹ a fa cie terre. Ideo non resur gunt impii in iudicio: neq; peccatoꝛes in consilio iusto rum. Quoniā nouit do-minus viam iustoꝝ: et iter impioꝝ peribit. ꝑs.

Quare fremuerūt gē tes et populi medita ti sunt inania. Astiterūt reges terre: ⁊ pꝛincipes cō-uenerūt in vnū: aduersus dñm ⁊ aduersus xp̄m eius. Dirumpamus vincula eo rum: et pꝛoiiciamus a no-bis iugum ipsoꝝ. Qui ha-bitat i celis irrisdebit eos: ⁊ dñs subsānabit eos. Tūc loq̄tur ad eos in ira sua: ⁊ i furoꝛe suo cōturbabit eos. Ego autē cōstitut⁹ sum rex ab eo sup syon mōtē scm̄ eius: p̄dicans pꝛeceptū ei⁹. Dñs dixit ad me fili⁹ me us es tu: ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo ti bi gētes hereditatē tuā: ⁊ possessionē tuā terminos terre. Reges eos in virga ferrea: ⁊ tan-q̄ vas figuli cō frīges eos. Et nunc reges intelligite: eruditimini q̄ iu dicatis terrā. Seruite dño in timoꝛe: et exultate ei cum tremoꝛe. Appꝛehēdite di-sciplinā: neq̄n iracat dñs: et peratis de via iusta. Cū exarserit in breui ira eius: bti oēs q̄ confidunt i eo. ꝑs.

Domine q̄d multipli-cati sunt q̄ tribulāt me: multi insurgunt aduer-sum me. Multi dicunt ani me mee: non est salus ipsi in deo eius. Tu autē dñe susceptoꝛ meus es: gloria mea ⁊ exaltans caput meū

Voce mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de monte sancto suo. Ego dormiui et soporatus sum: et exurrexi: quia dñs suscepit me. Non timebo milia populi circundantis me: exurge dñe saluum me fac deus meus. Quoniã tu percussisti oẽs aduersantes michi sine causa: dentes peccatorũ contriuisti. Domini est salus: et super populum tuũ bñdictio tua. ps.

Cum inuocarẽ exaudiuit me deus iustitie mee: in tribulatione dilatasti michi. Miserẽ mei et exaudi oronem meam. Filii hominũ vsquequo graui corde: vt quid diligitis vanitatẽ: et queritis mendacium. Et scitote qm̃ mirificauit dominus sanctũ suum: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eum: Ira scimini: et nolite peccare: q̃ dicitis in cordibus vestris: et in cubilibus vestris compungimini. Sacrificate sacrificiũ iusticie: et sperate in domino: multi dicũt quis ostendit nobis bona. Signatum est super nos lumen vultus tui dñe: dedisti leticiam in corde meo. A fructu frumẽti vini et olei sui: multiplicati sunt. In pace in idipsum: dormiã et requiescam. Quoniã tu dñe singulariter in spe: constituisti me. ps.

Verba mea auribus percipe dñe: intellige clamorem meum. Intende voci oratiõis mee: rex meus et deus meus. Quoniã ad te orabo domine mane exaudies vocem meam. Mane astabo tibi et videbo: quoniam non deus volens iniquitatem tu es. Quoq̃ habitabit iuxta te malignus neq̃ permanebunt iniusti ante oculos tuos. Odisti omnes qui operantur iniquitatẽ: perdes oẽs qui loquuntur mendaciũ. Virum sanguinũ et dolosum abominabitur dñs: ego autem in multitudine misericordie tue Introibo in domũ tuã: adorabo ad tẽplũ scm̃ tuũ in timore tuo Dñe deduc

me in iustitia tua ꝓpter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viã meã. Quoniã non est in ore eorũ veritas: cor eorũ vanũ est. Sepulchrũ patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebant: iudica illos deus decidant a cogitationib⁹ suis: scõm multitudinẽ impietatũ eorũ ꝛ expelle eos: qm̃ irritauerũt te dñe. Et letent oẽs qui sperãt in te in eternũ exultabunt ⁊ habitabis in eis. Et gliabũtur in te oms qui diligunt nomẽ tuũ: quoniã tu benedices iusto. Dñe vt scuto bone voluntatis tue coronasti nos. Psalmus.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. Miserere mei dñe quoniã infirmus sum: sana me dñe quoniã cõturbata sunt ossa mea. Et aia mea turbata est valde: sed tu dñe vsq; quo. Conuertere dñe et eripe aiam̃ meã: saluum me fac ꝓpter misericordiã tuã. Quoniã non est in morte q̃ memor sit tui: in inferno autẽ quis confitebit tibi. Laboraui in gemitu meo: lauabo p singulas noctes lectũ meum: lachrymis meis stratũ meum rigabo. Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos. Discedite a me omnes q̃ operami iniqtatẽ qm̃ exaudiuit dñs vocẽ fletus mei. Exaudiuit dñs deprecationẽ meã: dñs orõnem meã suscepit. Erubescãt ⁊ turbent vehemẽter oẽs inimici mei: cõuertant et erubescãt valde velociter.

Gloria patri. ã Nõ auferet sceptrũ de iuda: et dux de femore eius: donec veniat qui mittẽdus est. ãn Seruite dño in timore. ã Pro fidei meritis vocitat iure beatus: legẽ qui dñi meditat nocte dieq;. Psalm⁹.

Domine deus meus in te speraui: saluum me fac ex omnibus persequentibus me et libera me. Nequando rapiat vt leo aiam̃ meam: dũ

non est qui redimat neq; q̃
saluum faciat. D ñe deus
meus si feci istud: si est ini-
quitas in manibus meis.
Si reddidi retribuentib⁹
michi mala: decidã merito
ab inimicis meis inanis.
P erſequat inimicus ani
mã meã et comp̃zehendat:
et conculcet in terra vitam
meam: ⁊ gloziã meã in pul
uerẽ deducat. E xurge do
mine in ira tua: ⁊ exaltare
in finibus inimicoz̃ meo-
rũ. E t exurge dñe deus
meus in p̃zecepto q̃ man
dasti: et synagoga popul̃o-
rũ circũdabit te. E t p̃zo-
pter hanc in altũ regrede-
re: dñs iudicat pp̃los. I u-
dica me dñe sc̃d̃m iusticiaz
meã: et secundũ inocentiã
meã sup me. C onsumet
neq̃tia peccatoz̃ ⁊ diriges
iustũ: scrutans coz̃da ⁊ re-
nes deus. I ustũ adiuto
rium meum a dño: qui sal-
uos facit rectos coz̃de. D e
us iudex iustus fort̃ ⁊ pa-
tiẽs: nunq̃d iracsc̃it per sin
gulos dies. N isi conuerſi
fueritis gladium suum vi-
bzauit: arcum suum teten
dit et parauit illũ. E t in
eo parauit vasa moz̃tis: sa
gittas suas ardentibus ef
fecit C cce parturit iniusti
ciam: concepit dolozem et
peperit iniquitatem. L a-
cum aperuit et effodit eũ:
et incidit in foueam quam
fecit. C onuertetur doloz
eius in caput eius: ⁊ in ver
ticem ipsius iniquitas ei⁹
descendet. C õfitebor do
mino sc̃ũdũ iusticiã eius:
⁊ psallam nomini dñi altis-
simi.

Psalmus.

D Omine dñs noster:
q̃ admirabile est no-
men tuum in vniuersa ter
ra. Q uoniam eleuata est
magnificentia tua: sup ce-
los. E x ozе infantiũ ⁊ la
ctentiũ p̃fecisti laudẽ p̃zo-
pter inimicos tuos: vt de-
struas inimicũ et vltozem.
Q m̃ videbo celos tuos o
pera digitoz̃ tuoz̃ũ: lunã
et stellas que tu fundasti.
Q uid est homo q̃ memoz̃
es eius: aut filius hoĩs q̃m
visitas eũ. M inuisti eum
paulomin⁹ ab angelis: gl̃ia

et honore coronasti eum: & constituisti eum super opera manuum tuarum Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues & boues vniuersas: insuper et pecora campi. Volucres celi & pisces maris: qui perambulãt semitas maris. O sie dñs noster q̃ admirabile est nomẽ tuũ in vniuersa terra. ps.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua Letabor & exultabo in te psallam nomini tuo altissime. In conuertendo inimicũ meum retrorsum: infirmabuntur & peribunt a facie tua. Quoniã fecisti iudicium meum & causam meam: sedes super thronũ qui iudicas iustitiã. Increpasti gentes & periit impius: nomẽ eorũ delesti in eternũ: et in seculũ seculi. Inimici defecerunt framee in finem: et ciuitates eorũ destruxisti Periit memoria eorũ cũ sonitu: & dñs in eternũ pmanet. Parauit in iudicio thronũ suũ: et ipse iudicabit orbẽ terre in equitate: iudicabit populos in iusticia. Et fact' est dñs refugium pauperi: adiutor in opportunitatib' in tribulatione. Et sperent in te q̃ nouerũt nomẽ tuũ: quoniã non dereliquisti querẽtes te dñe. Psallite dño q̃ habitat in syon: annũciate inter gentes studia eius. Q. ñ requirẽs sãguinẽ eorũ recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum. Miserere mei dñe: vide humilitatẽ meã de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt annũciem oẽs laudationes tuas in portis filie syõ Exultabo in salutari tuo: infixe sunt gentes in interitu quẽ fecerũt. In laqueo isto quẽ abscõderũt: cõprehensus est pes eorũ. Cognoscet dñs iudicia faciẽs in operibus manuũ suarũ: comprehensus est peccator Conuertãtur peccatores in ifernũ: oẽs gẽtes q̃ obliuiscunt deum. Q. ñ non in finẽ obliuio erit pauperis

patientia pauperum nō pe
ribit in finē ℣ rurge dñe
non confortetur homo: iu-
dicentur gētes in cōspectu
tuo. ℣ onstitue dñe legis-
latorē sup eos: sciāt gētes
quoniā homines sunt ℣t q̄d
dñe recessisti lōge: despicis
in oportunitatibꝫ in tribu
latione. ℣ū superbit im-
pius incēditur pauper: cō-
prehēdūtur i cōsiliis q̄bꝰ co
gitant ℣ m laudatur pec
catoꝛ in desideriis aīe sue:
et iniquꝰ bñdicitur ℣ ira-
cerbauit dñm peccatoꝛ: se-
cundū multitudinē ire sue
non q̄ret ℣ on est deꝰ i cō
spectu eiꝰ: inq̄nate sūt vie
illiꝰ in oi tpe ℣ uferuntur
iudicia tua a facie eiꝰ: oim
inimicoꝝ suoꝝ dñabitur.
℣ ixit enī in coꝛde suo: nō
moueboꝛ a generatione in
generationē sine malo ℣ u
ius maledictione os plenū
est et amaritudine et dolo:
sub lingua eius laboꝛ et do
loꝛ ℣ edet in insidiis cū di
uitibus in occultis: vt in-
terficiat innocentē: ℣ culi
eius in pauperem respici-
unt: insidiatur in abscon-
dito quasi leo i spelūca sua
℣ nsidiatur vt rapiat pau
perē: rapere pauperē dum
attrahit eum ℣ n laqueo
suo humiliabit eū: inclinabit
se ⁊ cadet cum dñatus fue
rit pauperum. ℣ ixit enim
in coꝛde suo: oblitꝰ est deꝰ
us: auertit faciē suam ne
videat in finē ℣ rurge dñe
deus ⁊ exaltet manus tua:
ne obliuiscaris pauperum
℣ propter q̄d irritauit im
pius deum: dixit enī i coꝛ-
de suo nō req̄ret. ℣ ides
q̄m tu laboꝛē ⁊ doloꝛē cōsi-
deras: vt tradas eos i manꝰ
tuas ℣ ibi derelictꝰ est pau
per: oꝛphano tu eris adiu-
toꝛ ℣ ōere brachiū pcō-
ris ⁊ malignī q̄retur pecca
tum illiꝰ ⁊ nō inuenietur.
℣ ñs regnabit i eternū ⁊ i
seculū seculi: peribitis gen
tes de terra illiꝰ ℣ eside-
rium pauperꝫ exaudiuit dō
minꝰ: pꝛeparationē coꝛdis
eoꝝ audiuit auris tua ℣ u
dicare pupillo ⁊ humili: vt
non apponat vltra magni-
ficare se hō sup terrā. ℣s.

In dño cõfido: quõ dicitis aie mee: tranſmigra ī montem ſicut paſſer. Quõm ecce pctõres intẽderũt arcũ: parauerũt ſagittas ſuas ī pharetra: vt ſagittẽt ī obſcuro rectos corde Quoniã q̃ perfeciſti deſtruxerunt: iuſt9 aut quid fecit. Dñs in templo ſctõ ſuo: dñs ī celo ſedes eius. Oculi ei9 ī pauperẽ reſpiciunt: palpebre ei9 interrogant filios hoim Dñs interrogat iuſtũ et ĩpiũ: qui autẽ diligit iniquitatẽ odit aiam ſuã Pluet ſup pctõres laqos ignis ſulphur et ſpũs procellarũ pars calicis eor Quõm iuſtus dñs ⁊ iuſtitias dilexit: eq̃tatem vidit vult9 eius. ã. Erit ipſe expectatio gentiũ: lauabitq; vino ſtolã ſuã: ⁊ ſanguine vue palliũ ſuũ. ã. De9 de9 meus in te ſperaui. ã. Juſte de9 iudex fortis patiẽs ac benignus: ī te ſperãtes muni miſerãdo fideles. ps Saluũ me fac dñe qm defecit ſãctus: qm diminute ſunt veritates a filiis hoim Vana locuti ſũt vnuſq; ad proximũ ſuũ: labia dolosa in corde ⁊ corde locuti ſunt Diſperdat dñs vniuerſa labia dolosa ⁊ liguã magniloquã Qui dixerunt linguã nr̃am magnificabim9 labia nr̃a a nobis ſunt q̃s nr̃ dñs eſt Propter miſeriã inopũ ⁊ gemitũ pauperũ: nũc exurgã dicit dñs Ponã ī ſalutari fiducialiter agã in eo Eloquia dñi eloquia caſta: argentũ igne examinatũ: probatũ terre purgatũ ſeptuplũ. Tu dñe ſeruabis nos et cuſtodies nos a gnatiõe hac ī etnũ. In circuitu impii ambulãt: ſcdm altitudinẽ tuã mltiplicaſti filios hoiz

Usq; q̃ dñe obliui (ps ſceris me ī finẽ: vſq; quo auertis faciẽ tuã a me Quãdiu ponã ꝯſilia ī aia mea: doloꝛẽ in corde meo p diem Vſq; quo exaltabitur inimicus me9 ſuper me reſpice ⁊ exaudi me dñe deus me9. Illumia oculos meos ne vnq̃ obdormiã ī morte: nequando dicat inim-

eus meus: ꝑualui aduersꝰ eum Qui tribulãt me exultabũt si motꝰ fuero: ego autẽ in mia tua speraui: Exultabit cor meũ in salutari tuo cantabo dño qui bona tribuit michi: et psallã nomini domini altissimi ꝑs Dixit insipiẽs in corde suo: nõ est deꝰ Corrupti sunt ⁊ abominabiles facti sũt in studiis suis: nõ est qui faciat bonũ nõ est vsq; ad vnũ Dñs de celo ꝓspexit sup filios hoiz: vt videat si est intelligens aut requirẽs deum Oẽs declinauerũt simul inutiles facti sũt: non est qui faciat bonũ nõ est vsq; ad vnũ Sepulchrũ patẽs est guttur eorũ: liguis suis dolose agebant: venenũ aspidum sub labiis eorũ Quorũ os maledictione ⁊ amaritudine plenũ est: veloces pedes eorũ ad effundẽdũ sanguinẽ Contritio ⁊ infelicitas in viis eorũ: ⁊ viam pacis nõ cognouerunt: nõ est timor dei ãte oculos eorũ Nõne cognoscẽt oẽs qui operãtur iniquitatẽ: qui deuorant plebem meã sicut escã panis Dñm nõ inuocauerũt illic trepidauerũt timore vbi nõ erat timor Quoniã dñs in generatione iusta est: cõsilium inopis confudistis: quoniã dñs spes eius est Quis dabit ex syon salutare israel: cum auerterit dominus captiuitatẽ plebis sue: exultabit iacob et letabit israel. ꝑs Domine quis habitabit i tabernaculo tuo aut quis requiescet in mõte sancto tuo. Qui ingreditur sine macula: et operatur iusticiã. Qui loquitur veritatẽ in corde suo q̃ nõ egit dolũ in lingua sua. Nec fecit ꝓximo suo malum: et opprobrium nõ accepit aduersus ꝓximos suos. Ad nichilum deductus est in conspectu eius malignus: timentes autẽ dominũ glorificat Qui iurat ꝓximo suo et non decipit: qui pecuniam suam non dedit ad vsuram: ⁊ munera super innocentẽ non accepit. Qui facit hec: nõ mouebitur in eternum.

ſin. Pulchriores ſunt oculi eius vino: ⁊ dētes eius lacte candidiores. Ān. Reſpice ⁊ exaudi me dñe de⁹ meus. Ān. Surge ⁊ in eternum ſerua munimine ſacro: cuſtodiq; tuos aſtripotēs famulos. ℣. Memor fui nocte nois tui dñe. Et cuſtodiui legē tuam. Pſalm⁹.

Conſerua me domine quoniam ſperaui i te dixi domino deus meus es tu: quoniam bonoꝝ meoꝝ non eges Sanctis qui ſūt in terra eius: mirificauit omnes voluntates meas i eis. Multiplicate ſunt infirmitates eoꝝ: poſtea accelerauerunt. Non congregabo conuenticula eorum de ſanguinib⁹: nec memor ero nominū eoꝝ p labia mea. Domin⁹ pars hereditatis mee ⁊ calicis mei: tu es qui reſtitues hereditatē meam michi Funes ceciderūt michi in pręclaris: etei hereditas mea pręclara eſt michi. Benedicam dñm q̄ tribuit michi intellectum: inſuper ⁊ vſq; ad noctem increpuerunt me renes mei. Proui dēbā dñm in conſpectu meo ſemper: quoniam a dextris eſt michi ne commouear. Propter hoc letatū eſt coꝝ meum: ⁊ exultauit lingua mea: inſuper ⁊ caro mea requieſcet in ſpe Quoniā nō derelinques animam meam in inferno: nec dabis ſanctum tuum videre corruptionem Notas michi feciſti vias vite: adimplebis me letitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua vſq; in finē. ℣. Bethleē nō es minima in pręcipib⁹ iuda: ex te enī exiet dux: q̄ regat pplm meum iſrael: iſpe enī ſaluū faciet pplm ſuū a pctis eoꝝ. Ān. Bonoꝝ meoꝝ non indiges; i te ſperaui conſerua me dñe. Ān. Nature genitoꝝ conſeruā morte redemptos: facq; tuo dignos ſeruitio famulos. Pſalmus.

Exaudi domine iuſticiam meā intēde deprecationē meam Auribꝫ percipe oratiōnē meā: nō in la

bis dololis. De vultu tuo iudiciū meum pdeat oculi tui videant equitatē. Pro basti cor meū & visitasti noctē: igne me examinasti: et non est inuenta in me iniquitas. Ut non loquatur os meū opera hominū: propter verba labiorum tuorū ego custodiui vias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis: vt nō moueāt vestigia mea. Ego clamaui quōm exaudisti me deꝰ: inclina aurē tuam michi: et exaudi verba mea. Mirifica mīas tuas qui saluos facis sperātes in te. A resistentibus dextere tue: custodi me vt pupillam oculi. Sub vmbra alarū tuarū protege me: a facie impiorū qui me afflixerunt. Inimici mei animā meam circundederunt adipē suum cōcluserūt: os eorū locutū est superbiā. Proiiciētes me nunc circūdederūt me: oculos suos statuerūt declinare in terrā. Suscepe rūt me sicut leo paratꝰ ad prēdā: & sicut catulꝰ leonis habitans in abditis. Exurge dñe pueni eū: et supplanta eū: eripe aīam meā ab īpio framea tuā ab inimicis manus tue. Dñe a paucis de terra diuide eos in vita eorū: de absconditis tuis adimpletus est vēter eorum. Saturati sunt filiis: & diuiserunt reliquias suas paruulis suis. Ego autē in iustitia apparebo in aspectu tuo: satiabor cū apparuerit gl̄ia tua. ā. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū & vocabit nomē eiꝰ emanuel. ān Inclina dñe aurē tuā michi et exaudi verba mea. ā Pectora nra tibi tm̄ ardentor orbis adure igne pio purgans atq; cremendo probans. Psalmus.

Diligā te domine fortitudo mea: dñs firmamentū meū & refugiū meum et liberator meus. Deus meus adiutor meꝰ: et sperabo in eū. Protector meꝰ et cornu salutis mee & susceptor meꝰ. Laudās inuocabo dominū: et ab inimicis meis saluꝰ ero. Circū-

cũdederẽt me dolores mortis: et torrẽtes iniquitatis conturbauerũt me. Dolores inferni circũdederũt me: ꝓoccupauerũt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocaui dñm: et ad deũ meũ clamaui. Et exaudiuit de tẽplo sancto suo vocẽ meam: et clamor meus in ꝓspectu eius introiuit in aures eius. Cõmota est et cõtremuit terra: fũdamẽta montiũ ꝓturbata sũt et ꝑmota sũt: qm̃ iratꝰ est eis. Ascẽdit fumꝰ i ira eiꝰ et ignis a facie eiꝰ exarsit: carbones succẽsi sũt ab eo. Inclinauit celos et descẽdit: et caligo sub pedibꝰ eiꝰ. Et ascẽdit sup cherubin et volauit volauit sup pẽnas ventorũ. Et posuit tenebras latibulũ suũ i circuitu eiꝰ tabernaculũ eiꝰ: tenebrosa aqua in nubibus aeris. Pre fulgore in conspectu eius nubes tranlierunt: grando et carbones ignis. Et intonuit de celo dñs et altissimus dedit vocẽ suã: grando et carbones ignis. Et misit sagittas suas et dissipauit eos: fulgura multiplicauit et cõturbauit eos. Et appuerũt fontes quarũ: et reuelata sunt fundamenta orbis terrarũ. Ab increpatione tua dñe ab inspiratiõe spũs ire tue. Misit de summo et accepit me et assumpsit me de aqs multis. Eripuit me de inimicis meis fortissimis: et ab his qui oderũt me qm̃ confortati sunt super me. Preuenerũt me in die afflictionis mee: et factus est dñs protector meus. Et eduxit me in latitudinẽ: saluũ me fecit qm̃ voluit me. Et retribuet michi dñs secũdm iusticiã meã: et secũdm puritatẽ manuũ mearũ retribuet michi. Quia custodiui vias dñi: nec impie gessi a deo meo. Qum̃ omnia iudicia eius in cõspectu meo et iusticias eius non repuli a me. Et ero imaculatus cũ eo: et obseruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet michi dñs secundum iusticiã meam: et secũdm puri

tatē manuū meaꝝ in ꝓspe
ctu oculoꝝ eius. Cū sācto
sanctus eris: ⁊ cū viro ino=
cente inocens eris. Et cū
electo electus eris: et cū p=
uerso puerteris. Cōm tu
populū humilē saluū faci=
es: ⁊ oculos supboꝝ humi
liabis. Cōm tu illuminas
lucernā meā dñe: deꝰ meꝰ
illumina tenebꝛas meas.
Cōm in te eripiar a tēptatio
ne: ⁊ in deo meo trālgredi
ar murū Deus meus ipol
luta via eiꝰ eloꝗa dñi igne
examinata: ꝓtectoꝛ est om
niū sperantiuꝫ in se. Cōm
quis deꝰ pter dñm: aut ꝗs
deus preter deū nr̄m. De=
us ꝙ pcinxit me virtute: et
posuit imaculatā viā meā.
Qui perfecit pedes meos
tanq̄ ceruoꝝ: ⁊ sup excel=
sa statuēs me. Qui docet
manus meas ad preliū: et
posuisti vt arcū ereū bra=
chia mea. Et dedisti mi=
chi ꝓtectionē salutis tue: ⁊
dextera tua suscepit me.
Et disciplina tua coꝛre=
xit me in finē: et disciplina
tua ipsa me docebit. Dila
tasti gressus meos subtus
me: et nō sunt infirmata ve
stigia mea. Persequar ini
micos meos ⁊ cōpꝛehendā
illos: ⁊ non quertar donec
deficiant. Confringā il=
los nec poterūt stare: cadēt
subtus pedes meos. Et
precinxisti me vtute ad bel
lū: ⁊ supplantasti insurgē=
tes in me subtus me. Et
inimicos meos dedisti mi=
chi doꝛsum: ⁊ odientes me
disperdidisti. Clamaue=
rūt nec erat ꝙ saluos face=
ret ad dñm: nec exaudiuit
eos. Et cōminuam eos in
puluerē ante faciē vēti: vt
lutum plateaꝝ delebo eos
Eripies me de ⁊tradictio=
nibus ppli: ⁊stitues me in
caput gentiū. Populus
quē non cognoui seruiuit
michi: in auditu auris obe
diuit michi Filii alieni mē
titi sūt michi: filii alieni in
ueterati sūt: ⁊ claudicaue=
rūt a semitis tuis. Viuit
dñs ⁊ bñdict⁹ deus meus:
et exaltet deꝰ salutis mee.
Deus ꝙ das vindictas mi=
chi ⁊ subdis ppos sub me

liberator me⁹ de inimicis meis iracūdis. Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Propterea confitebor tibi in nationibus dñe: ⁊ nomini tuo psalmū dicā. Magnificās salutes regis eius: ⁊ faciens miam xp̄o suo dauid: ⁊ semi eius vsq; in seculū. Glia. ān. Orieť in dieb⁹ ei⁹ iusticia et abūdantia pacis: ⁊ adorabunt eū oēs reges oēs gentes seruiēt ei. ā. Dñs firmamētū meū ⁊ refugiū meū. ān. Tu ppl'm hūilez saluasti ab hoste redēptor atq; supba tuo colla p̄mis iaculo. ℣ Media nocte surgebā. Ad confitendū nomini tuo. Psalmus.

Celi enarrant glorią dei: ⁊ opa manuū ei⁹ annunciat firmamentum Dies diei eructat verbū: et nox nocti indicat scientią. Non sunt loquele neq; sermones: quorū nō audiant voces eor. In omnem terrā exiuit sonus eorū: ⁊ i fines orbis terre verba eorū. In sole posuit tabernaculū suū: ⁊ ipse tāq; sponsus procedens de thalamo suo. Exultauit vt gygas ad currendā viam: a summo celo egressio ei⁹. Et occursus eius vsq; ad summū ei⁹: nec est q̄ se abscondat a caloze ei⁹. Lex dñi imaculata quertes ānimas: testimoniū dñi fidele sapientiā p̄stans paruulis Iusticie dñi recte letificātes corda: p̄ceptū dñi lucidū illuminās oculos. Timor dñi sctūs ꝑmanet in sc̄m scli: iudicia dñi vera iustificata i semetipa. Desiderabilia sup aurū et lapidē p̄ciosū mltū: ⁊ dulciora sup mel ⁊ fauū. Etenim seru⁹ tu⁹ custodit ea: in custodiendis illis retributio multa. Delicta q̄s intelligit: ab occultis meis mūda me ⁊ ab alienis p̄ce seruo tuo. Si mei nō fuerit dñati: tūc imaculat⁹ ero ⁊ emūdabor a delicto maximo. Et erūt vt placeāt eloq̄a oris mei: ⁊ meditatio cordis mei in cspectu tuo sēp

Dominꝰ adiutoꝛ meus: ⁊ redemptoꝛ meus Gl̃a pa. ā. Noꝛ recessit dies autem appꝛopīquabit: abiiciam⁹ ergo opera tenebꝛaꝝ et induamur arma lucis. ā. Nō sūt loquele neq; sermōes quoꝝū nō audiāt voces eoꝝ. ā. Sponsus vt e thalamo pꝛocessit chꝛistus ī oꝛbem descendens celo iure Gl̃ salutifero. Psalm⁹ Exaudiat te dñs ī die tribulatiōis: ꝓtegat te nomen dei iacob Mittat tibi auxiliū de sctō: ⁊ de syō tueatur te. Memoꝛ sit omnis sacrificii tui: ⁊ holocaustum tuū pinguefiat Tribuat tibi secundum coꝛ tuum: ⁊ omne cōsiliū tuum confirmet Letabimur in salutari tuo: et in noie dei nostri magnificabimur Impleat dñs oēs petitiōes tuas: nunc cognoui qm̄ saluū fecit dñs xp̄m suū Exaudiet illum de celo sctō suo: in potētatibus salꝰ dꝛextere eius. Hi in curribus ⁊ hi in equis: nos autē ī noie dñi dei nostri ĩuocabimus Ipsi obligati sunt ⁊ ceciderūt nos aūt surrexim⁹ et erecti sumus. Domine saluū fac regē: ⁊ exaudi nos ī die qua inuocauerim⁹ te Gloria patri. ān. Hoꝛa est iam nos de sōno surgere et apti sunt oculi nostri surgere ad chꝛistum quia lux vera est fulgens in celo. ān. Exaudiat te dominus ī die tribulationis. ān. Auxilium nobis saluatoꝛ mitte salutis et tribue vitam tempoꝛe perpetuo. Psalmus. Domine ī virtute tua letabitur rex: ⁊ super salutare tuum exultabit vehemēter. Desiderium coꝛdis eius tribuisti ei: ⁊ voluntate labioꝝ eius non fraudasti eum. Quoniam pꝛeuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coꝛonā de lapide pꝛecioso. Vitā petiit a te: ⁊ tribuisti ei longitudinē dieꝝ in sc̄m ⁊ in sc̄m sc̄i Magna ē gl̃a ei⁹ in salutari tuo: gloꝛiā ⁊ magnum decoꝛē ꝓponens sup eū Oīm̄ dabis eum in bñdi

stionē in ſcm ſeculi: letifi cabis eū in gaudio cū vultu tuo. Q. m. ex ſperat i dño: ⁊ i mia altissimi nō cōmouebitur. I. nuentatur manus tua oībus inimicis tuis: dextera tua inveniat oēs qui te odēt. P. ones eos vt clibanū ignis in tpe vultꝰ tui: dñs i ira ſua cōturbabit eos ⁊ deuorabit eos ignis. F. ructū eorum de terra perdes: et ſemen eorꝝ a filiis hoiꝝ. Q. m. declinauerunt in te mala cogitauerūt conſilia q̄ non potuerūt ſtabilire. Q. m. pones eos dorſū: i reliquiis tuis preparabis vultū eorꝝ. E. xaltare dñe i virtute tua: cātabim⁹ ⁊ pſallemus virtutes tuas. O. lia pa. ā. Gaudete i dño ſēper modeſtia vēa nota ſit omib⁹ hoibus dñs prope eſt nichil ſoliciti ſitis ſed i oī oratiōne petitiones veſtre innoteſcant apd deū. ā. Dñe i virtute tua letabitur rex. ā. Rex ſine fine manēs miſeris tu parce cunctis pmia cōcedēs ⁊ tua cuncta regēs. ā. Exaltare dñe i virtute tua. Cātabimus et pſallemus virtutes tuas. ℣. lic. Lacerū. Excelſꝰ ſup oēs gētes dñs Et ſup celos gla ei⁹. ℣. n i. ā.

REgnauit dñs pulc⁹ fortitudine cum decore virtutū cui⁹ ſedes parata eſt i eternū. ps. Dñs regnā. Sciam⁹ oēs q̄ dominus ipſe eſt deus cui iubilemus ⁊ ſeruiam⁹ ⁊ laudemus nomē eius ſeternū ps. Jubilate. ā. Vidicā te dñe i vita mea vt videre virtutē tuā ⁊ gloriā tuam ps. Deus deus meus. ā. Hymnū dicamus allā dño deo nro alleluya. ps. Vidicite. ā. Spūs omis laudet dñm quia ipe dixit et facta ſunt ola mandauit et creata ſūt vniuerſa. ℣. Lauda

BEnedictio te. ℟. et claritas ⁊ ſapiētia et grāy actio honor virt⁹ ⁊ fortitudo deo nro i ſcla ſeculoꝝ amē Deo grās. ℣⁹

ECce iā noctis tenuatur vmbra lucis aurora rutilās chorꝰ ſcat niſi bus totis rogitem⁹ oēs cū

cipotentẽ. Ut deus noster misereatur omnẽ pellat languorẽ tribuat salutem donet et nobis pietate patris regna polozum Ostendat hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; sãcti spiritus cuius regnat in omni glozia mundo. Amẽ.

Hic. Dominus regnauit. Decozẽ induit: induit dominus fozti tudinẽ et pzecinxit se virtute. Hymn⁹.

IAm nũc paterna clari tas te posculam⁹ affatim abscit libido sozdidans omniscq act⁹ noxius De feda sit vel lubzica compãgo nostri cozpozis q quam uerni ignibus ipsi cremur acri⁹ Ob hoc redemptoz ñr clamus vt pzobza nostra diluas vite perennis cõmoda nobis benigne cõferas. Quo carnis actu trules effecti ipsi celsibus vt pzesolamur cernui melos canam⁹ glozie Deo patri sit glozia eius ẽ soli filio cũ spiritu paraclito et nunc et in perpetuum Amen. Ãn. super. Benedict⁹. vtꝰ. ꝑs

DEus deus meus respice in me quare me dereliquisti: longe a salutem mea verba delictoꝝ meoꝝ Deus meus clamabo per diem et non exaudies: et noctem et non ad insipientiam michi Tu autem in sãcto habitas laus israel: In te speauerũt patres nostri: speauerũt et liberasti eos Ad te clamauerũt et salui facti sunt: in te speauerũt et non sunt confusi. Ego autẽ sum vermis et non homo: opprobzium hoim et abiectio plebis. Omnes videntes me deriserũt me: locuti sũt labiis et mouerũt caput Speauit in dño eripiat eũ: saluum faciat eũ quoñ vult eũ. Quoñ tu es q̃ extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibꝫ matris mee I te proiectꝰ sum ex vtero De vẽtre matris mee deus meus es tu: ne discesseris a me Quoñ tribulatio pxima est: quoñ non est qui adiuuet Circũdederunt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.

Pertransierunt super me omnes furores tui: sicut leo rapiens et rugiens. Sicut aqua effusus sum: et dispersa sunt omnia ossa mea. Factum est cor meum tanquam cera liquescens in medio ventris mei. Aruit tanquam testa virtus mea: et lingua mea adhesit faucibus meis: et in pulverem mortis deduxisti me. Quoniam circumdederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me. Foderunt manus meas et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea. Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: diviserunt sibi vestimenta mea. et super vestem meam miserunt sortem. Tu autem dñe ne elongaveris auxilium tuum a me: ad defensionem meam conspice. Erue a framea deus animam meam: et de manu canis unicam meam. Salva me ex ore leonis: et a cornibus unicornium humilitatem meam. Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclie laudabo te. Qui timetis dñm laudate eum: universum semen iacob glorificate eum. Timeat eum omne semen israel: quoniam non sprevit neque despexit deprecationem pauperis. Nec avertit faciem suam a me: et cum clamarem ad eum exaudivit me. Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum. Edent pauperes et saturabuntur et laudabunt dominum: qui requirunt eum vivent corda eorum in seculum seculi. Reminiscetur et convertetur ad dominum: universi fines terre. Et adorabunt in conspectu eius: universe familie gentium. Quoniam dñi est regnum: et ipse dominabitur gentium. Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terre: in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram. Et anima mea illi vivet: et semen meum serviet ipsi. Annunciabitur domino generatio ventura: et annunciabunt celi iusticiam eius populo qui nascetur quem fecit dominus. ps.

Dominus regit me ⁊ nichil michi deerit in loco pascue ibi me collocauit. Super aquā refectiōis educauit me: animam meā cōuertit. Deduxit me super semitas iusticie ꝓpter nomē suum. Nam ⁊ si ābulauero i medio umbre mortis: non timebo mala quoniā tu mecum es. Virga tua ⁊ baculꝰ tuus: ipsa me consolata sunt. Parasti in conspectu meo mensā: aduersus eos q̄ tribulant me. Impinguasti in oleo caput meū: ⁊ calix meus inebrians q̄ preclarus est. Et mia tua subsequet̄ me: omnibus diebꝰ vite mee. Et vt inhabitē in domo dñi: in lōgitudinē dierū. Psalmus.

Domini est terra ps. ⁊ plenitudo eius: orbis terrarū ⁊ vniuersi qui habitant in eo. Quia ipe super maria fundauit eū: et super flumina ꝓparauit eū. Quis ascendet in montē dñi: aut quis stabit in loco scto eius. Innocens manib⁹ ⁊ mūdo corde: q̄ nō accepit in vano aiam suā: nec iurauit in dolo ꝓximo suo. Hic accipiet bñdictionē a dño: ⁊ miam a deo salutari suo. Hec est generatio q̄rentiū eū: querentiū faciē dei iacob. Attollite portas principes vestras ⁊ eleuamini porte eternales: et introibit rex glie. Quis est iste rex glie: dñs fortis ⁊ potēs dñs potēs in ꝓlio. Attollite portas principes vestras ⁊ eleuami porte eternales: et introibit rex glie. Quis est iste rex glie: dñs virtutū ipe est rex glie.

Ad te dñe leuaui aiam meā: deus meus in te confido nō erubescā. Neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui sustinent te non confundentur. Confundantur omnes iniqua agentes: supervacue. Vias tuas domine demonstra michi: et semitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua et doce me: q̄ tu es deꝰ saluator meꝰ ⁊ te sustinui tota die. Memento miserationum

tionū tuarū dñe: et miarū tuarum que a ſeculo ſunt Delicta iuuētutis mee: et ignoꝛātias meas ne memineris. Secundū miſericoꝛdiā tuam memēto mei tu pꝛopter bonitatē tuā dñe. Dulcis ⁊ rectus dñs: pꝛopter hoc legem dabit delinquētibus in via. Diriget mānſuetos in iudicio: docebit mites vias ſuas. Vniuerſe vie dñi mia ⁊ veritas requirentibus teſtamentū eius ⁊ teſtimonia eiꝰ. Pꝛopter nomē tuū dñe ꝓpicia beris peccato meo: multū eſt enī. Quis eſt homo qꝰ timet dñm: legē ſtatuit ei in via quā elegit. Anima eiꝰ in bonis demoꝛabit: ⁊ ſemen eiꝰ hereditabit terrā. Firmamētū eſt dñs timētibꝰ eū: ⁊ teſtamentū ipſius vt manifeſtet illis. Oculi mei ſemp ad dñm: qm ipe euellet de laqo pedes meos. Reſpice in me ⁊ miſerere mei qꝛ vnicus ⁊ pauꝑ ſum ego. Tribulationes coꝛdis mei multiplicate ſūt: de neceſſitatibꝰ meis erue me. Vide humilitatē meā ⁊ laboꝛē meū: et dimitte vniuerſa delicta mea. Reſpice inimicos meos qm multiplicati ſunt: ⁊ odio iniquo oderūt me. Custodi aiaꝫ meā et erue me: non erubeſcaꝫ qm ſperaui in te. Innocentes ⁊ recti adheſerūt michi qꝛ ſuſtinui te. Libera deꝰ iſrael: ex oībus tribulationibꝰ ſuis. Gloria patri. ꝑs.

Iudica me domie qm ego in innocētia mea ingreſſus ſuꝫ: ⁊ in dño ſperans nō infirmaboꝛ. Pꝛoba me dñe ⁊ tēta mevꝛe renes meos ⁊ coꝛ meū. Qm miſericoꝛdia tua ante ocu los meos eſt: et complacui in veritate tua. Non ſedi cū cōſilio vanitatis: ⁊ cū iniqua gerentibus non introibo. Odiui eccleſiā malignantiū: et cū impiis non ſedebo. Lauabo inter innocētes manus meas: ⁊ circūdabo altare tuum dñe. Vt audiā vocē laudis: et enarrem vniuerſa mirabilia tua. Dñe dilexi decoꝛē domus tue: ⁊ locū habita-

tionis glie tue. Ne p̄das cū impiis de⁹ aiam meā: et cū viꝛ sanguinū vitā meā In quoꝝū manibus iniq̄tates sūt: dexteꝛa eoꝝ repleta est muneꝛib⁹. Ego autē in īnocētia mea ingressus sum: redime me ⁊ miserere mei. Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicā te dñe. Feria secūda. Inuitato. Venite exultemus dño, ps. Jubilemus deo. Hymnus.

SOmno refectis artubus sp̄zeto cubili surgimus nobis p̄ canētibus adesse te deposcimus Te lingua p̄mū q̄cinat te mēs ardoꝛ ābiat vt actuū sequētiū tu sctē sis exoꝛdiū. Te dant tenebꝛe lumini ⁊ noꝛ diurno sydeꝛi vt culpa quā noꝛ intulit lucis labescat munere. Oꝛecamur idem supplices noꝛas vt oēs amputes ⁊ oꝛe te canētiū laudeꝛis i ꝑpetuū. Oꝛesta p̄ piissime. ps.

Dñs illuminatio mea et salus mea: quē timebo. Dñs p̄tectoꝛ vite mee: a quo trepidabo. Dū appꝛopiāt sup me nocētes vt edāt carnes meas Qui tribulāt me īimici mei: ipi infirmati sunt ⁊ ceciderūt Si q̄listant aduersum me castra: nō timebit coꝛ meū Si exurgat aduersū me p̄liū: i hoc ego spabo. Unā petii a dño hāc requirā: vt inhabitē in domo dñi oib⁹ dieb⁹ vite mee. Ut videā voluntatē dñi: ⁊ visitē templū eius. Qm̄ abscondit me in tabernaculo suo in die maloꝝ ꝑtexit me in absc̄ondito tabernaculi sui.

In petra exaltauit me: ⁊ nunc exaltauit caput meū sup inimicos meos. Circuiui ⁊ īmolaui in tabernaculo eius hostiā vocifeꝛationis: cātabo ⁊ psalmū dicam dño. Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te: miserere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit coꝛ meū exquisiuit te facies mea: faciem tuā dñe req̄ram: Ne auertas faciē tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo.

Adiutor meus esto ne de relinq̃s me: neq̃ despicias me deus salutaris meus. Q̃m pater me⁹ ⁊ mr̃ mea dereliquerũt me: dñs aut̃ assumplit me. Dirige me dñe in via tua: et dirige me in semita recta: propter inimicos meos. Ne tradideris me in aĩas tribulantiũ me: q̃m insurrexerũt i me testes iniq̃ ⁊ mẽtita est iniq̃tas sibi. Credo videre bona dñi: in terra viuẽtiũ. Expecta dñm viriliť age: ⁊ cofortet cor tuum ⁊ sustine dñm. ps.

Ad te domine clamabo de⁹ meus ne sileas a me: neq̃ taceas a me et assimilabor descendẽtibus in lacũ. Exaudi dñe vocem deprecationis mee dũ oro ad te: dũ extollo manus meas ad tẽplũ sanctũ tuũ. Ne simul trahas me cũ peccatoribꝰ: ⁊ cũ opãtibus iniq̃tatẽ ne pdas me. Qui loquũť pacẽ cũ primo suo: mala autem in cordibus eorum. Da illis secundum opera eorum ⁊ secundum nequitiã adinuẽtionũ ipsorũ. Secundum opera manuũ eorũ tribue illis: redde retributionem eorũ ipsis. Quoniã non intellexerunt opera dñi et in opera manuum eius destrues illos et non edificabis eos. Benedictus dñs: quoniã exaudiuit vocẽ deprecationis mee. Dominꝰ adiutor meus et protector meus: ⁊ in ipso speravit cor meũ et adiutus sum. Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea confitebor ei. Dominus fortitudo plebis sue: et protector salvationũ christi sui est. Salvum fac populũ tuum domine et benedic hereditati tue: ⁊ rege eos et extolle illos vsq̃ in eternũ. Gloria patri. ã. Dñs defensor vite mee. Psalmus.

Afferte dño filii dei: afferte dño filios arietũ. Afferte dño gloriã et honorem: afferte dño gloriam nomini eius: adorate dñm in atrio sancto eius. Vox dñi sup aq̃s de⁹ ma

ietatis intonuit: dñs super aquas multas. Vox dñi in virtute: vox dñi in magnificẽtia. Vox domini confringẽtis cedros: & cõfringet dñs cedros libani Et cõminuet eas tanq̃ vitulũ libani: & dilectus quẽadmodũ filius vnicornium. Vox domini intercidentis flammã ignis: vox dñi concutientis desertũ: et cõmouebit dñs desertũ cades Vox domini ꝓparantis ceruos & reuelabit condensa: & in templo eius omnes dicẽt gloriam. Dominus diluuiũ inhabitare facit: & sedebit dñs rex in eternum Dñs virtutẽ populo suo dabit: dominus bñdicet populo suo in pace. Psalm9

Exaltabo te dñe qñ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me Domine deus me9 clamaui ad te: & sanasti me. Dñe eduxisti ab inferno animã meã: saluasti me a descẽdentibus in lacũ. Psallite dño sancti eius: & confitemini memorie sctitatis eius Quoniã ira in indignatiõe eius et vita in voluntate eius Ad vesperũ demorabit fletus: & ad matutinũ letitia Ego autẽ dixi in abũdantia mea: nõ mouebor in eternũ Dñe in voluntate tua: ꝓstitisti decori meo virtutẽ Auertisti faciẽ tuã a me: & factus sum conturbat9 Ad te dñe clamabo: & ad deũ meũ deprecabor Quevtilitas in sãguine meo: dũ descẽdo in corruptionẽ Numquid confitebitur tibi pulvis: aut annunciabit veritatẽ tuã Audiuit dñs & misertus est mei: dñs factus est adiutor me9 Conuertisti plãctũ meũ in gaudiũ michi: cõcidisti saccũ meũ & circũdedisti me letitia. Ut cãtet tibi gloria mea & nõ cõpungar: domine de9 meus in eternũ confitebor tibi. ã. Adorate dñm in aula sancta ei9. ps.

In te dñe speraui nõ cõfũdar in etnũ: in iusticia tua libera me Inclina ad me aurẽ tuam: accelera vt eruas me. Esto michi in deũ ꝓtectorẽ: & in domũ refugii

vt saluū me facias. Q ñ fortitudo mea ⁊ refugium meum es tu: ⁊ propter nomē tuū deduces me et enutries me. E duces me de laqueo quē abscōderūt mihi: qñ tu es protector meus I n manus tuas cōmendo spm meū: redemisti me dñe deꝰ veritatis. O dilixi observātes vanitates: supuacue E go autē i dño speraui: exultabo ⁊ letabor in mia tua Q ñ respexisti humilitatē meā: salvasti de necessitatibꝰ aiam meā N ec conclusisti me i manibus inimici statuisti i loco spacioso pedes meos. M iserere mei dñe qñ tribulor: conturbatus est in ira oculꝰ meus aia mea et venter meus. Q ñ defecit in dolore vita mea: et anni mei i gemitibus I nfirmata est i paupertate virtus mea: et ossa mea ⁊turbata sunt. S uper oēs inimicos meos factꝰ sum opprobrium vicinis meis valde ⁊ timor notis meis Q ui videbāt me foras fugerūt a me obliuioni datus sum tanq̄ mortuꝰ a corde. E factus sum tanq̄ vas perditum: qñ audiui vituperationē multorū commorantiū in circuitu I n eo dū conuenirent simul aduersum me: accipere aiam meā consiliati sunt E go autē i te speraui dñe: dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee E ripe me de manu inimicorū meorū: et a persequentibus me I lustra faciē tuā sup seruum tuū saluū me fac in mia tua: dñe non confundar qñ inuocaui te. E rubescāt impii ⁊ deducātur i infernū: muta fiāt labia dolosa Q ue loquuntur aduersus iustū iniquitatē: in superbia et i abusione Q uā magna multitudo dulcedinis tue dñe: quā abscondisti timentibus te P erfecisti eis qui sperāt in te: in cōspectu filioꝝ hoim A bscōdes eos in abscōdito faciei tue: a cōturbatione hoim. P roteges eos i tabernaculo tuo: a contradictione linguarū B enedictus dñs: qñ mirificauit miam suā mi-

chi ī ciuitate munita. Ego autē dixi in excessu mentis mee: proiectus sū a facie oculoꝝ tuoꝝ. Exaudisti vocē oōnis mee: dū clamarem ad te. Diligite dominum oēs sancti eius quoniā veritatē requiret dñs: et retribuet abundāter facientibus superbiam. Viriliter agite et cōfortetur cor vēm oēs q̄ speratis ī dño. Beati quorū remisse sunt iniq̄tates: et quorum tecta sunt pcta. Beatus vir cui non imputauit dominus pctm: nec est in spiritu eius dolus. Quoniam tacui inueterauerunt ossa mea: dū clamarē tota die. Quoniā die ac nocte grauata est sup me manꝰ tua: cōuersus sū in erūna mea dū configitur spina. Delictū meum cognitū tibi feci et iustitiā meā nō abscōdi. Dixi confitebor aduersū mei iustitiā meā dño: et tu remisisti impietatē peccati mei. Pro hac orabit ad te oīs sanctus ī tpe opportuno. Uerūtamē in diluuio aquarū multarū: ad eum nō approximabunt. Tu es refugiū meum a tribulatione q̄ circūdedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me. Intellectum tibi dabo et instruam te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos. Nolite fieri sicut equꝰ et mulus: quibus non est intellectus. In chamo et freno maxillas eoꝝ constringe: qui nō approximant ad te. Multa flagella pctōris: sperantem autē in dño mia circūdabit. Letamini ī dño et exultate iusti: et gloriamini oēs recti corde. ān. Iu tua iustitia libera me dñe. ps.

Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio. Confitemini dño ī cythara: in psalterio decē coꝝdaꝝ psallite illi. Cātate ei canticū nouū: bene psallite ei ī vociferatione. Quia rectum est verbū dñi: et omia opa eius ī fide. Diligit misericordiam et iudiciū: mia dñi plena est terra. Verbo dñi celi firmati sunt: et spi-

eitu oris eius omis virtus eoꝝ. Congregãs sicut in vtre aquas maris: ponẽs i thesauris abyssos Timeat dñm omis terra: ab eo autẽ cõmoueãtur oẽs inhabitãtes orbẽ. Quoniam ipse dixit et facta sunt: ipse mãdauit ⁊ creata sunt Dominus dissipat consilia gentium: reprobat autem cogitationes populorum: ⁊ reprobat consilia principum Consiliũ autẽ dñi in eternum manet cogitationes cordis eius in generatione et generationem. Beata gẽs cuius est dominus deus eius: popul⁹ quẽ elegit in hereditatẽ sibi. De celo respexit dñs: vidit omẽs filios hoim. De ꝑparato habitaculo suo: respexit super omnes qui habitãt terram Qui finxit sigillatim corda eoꝝ: q̃ intelligit oĩa opa eoꝝ Nõ saluatur rex p multã virtutẽ: et gygas nõ saluabit in multitudie virtutis sue Fallax equ⁹ ad salutẽ: in abũdãtia aũt virtutis sue non saluabit Ecce oculi dñi sup metuẽtes eũ et i eis qui sperant sup mia eius Ut eruat a morte aiam ã eoꝝ: et alat eos i fame Aia nr̃a sustinet dñm: q̃m adiutor et protector nr̃ est Qz i eo letabit cor nr̃m: ⁊ in noie scto ei⁹ sperabim⁹. Fiat misericordia tua domine sup nos: quẽadmodum speranim⁹ in te. ꝑs Benedicã dñm i oi tpe sp laus ei⁹ i ore meo: In dño laudabitur aia mea: audiãt mãsueti ⁊ letẽtur Magnificate dñm mecũ: et exaltem⁹ nomẽ eius in idipm Exq̃siui dñm et exaudiuit me: et ex omibz tribulationib⁹ meis eripuit me Accedite ad eũ ⁊ illuminamini: et facies vre nõ cõfundẽtur Iste pauper clamauit ⁊ dñs exaudiuit eũ: et ex oĩb⁹ tribulatiõib⁹ ei⁹ saluauit eũ Immittet ãgelus dñi in circuitu timẽtiũ eius: ⁊ eripiet eos Gustate et videte q̃m suauis est dñs: beatus vir qui sperat in eo Timete dñm oes sci ei⁹: quoniã nõ est inopia timẽti-

bus eū. Diuites egueruñt ⁊ esurierūt: inq̄rentes aūt dñm nō minuent oī bono. Uenite filii audite me timorem dñi docebo vos. Quis est hō qui vult vitā diligit dies videre bonos. Prohibe līguā tuā a malo: et labia tua ne loquant dolū. Diuerte a malo ⁊ fac bonū: inq̄re pacē ⁊ psequere eā. Oculi dñi sup iustos et aures eius in p̄ces eoz. Uultus autē dñi sup facientes mala: vt perdat de terra memoriā eoz. Clamauerūt iusti ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oībus tribulationibus eorū liberauit eos. Iuxta ē dñs his q̄ tribulato sūt corde: ⁊ humiles spiritu saluabit Multe tribulatōes iustoz: ⁊ de oīb⁹ his liberabit eos dñs. Custodit dñs oīa ossa eorū: vnū ex his non cōteret Mors peccatoz pessima: ⁊ q̄ oderūt iustū delinquēt. Redimet dñs aīas seruoz suoz et non delinquēt oēs q̄ sperāt in eo. ān Rectos decet collaudatio. Psalm⁹

Iudica dñe nocentes me: expugna ipugnātes me Apprehende arma ⁊ scutū: ⁊ exurge in adiutoriū michi. Effūde framea ⁊ q̄clude aduersus eos q̄ p̄sequunt me dic aie mee salus tua ego sum. Cōfundant ⁊ reuereant: querentes aiam meā. Auertant retrorsum ⁊ q̄fundant: cogitātes michi mala. Fiāt tanq̄ pulus ante faciē venti: ⁊ angelus dñi coartans eos. Fiat via illoz tenebre ⁊ lubricū: ⁊ angelus domini p̄sequēs eos. Quoniā gratis abscondерūt michi interitū laquei sui: supuacue exprobrauerūt aiaz meam. Ueniat illi laqueus quem ignorat: ⁊ captio quam abscondit apprehendat eum ⁊ in laqueum cadat in ipsum. Anima autē mea exultabit in dño: et delectabit sup salutari suo Omnia ossa mea dicent: domine quis similis tui. Eripiens inopem de manu fortiorum eius: egenum et pauperē a diripien

tibus eū Surgētes testes iniqui: que ignorabā interrogabant me. Retribuebāt michi mala p bonis: sterilitatē aie mee Ego aūt cū michi molesti essent: induebar cilicio. Humiliabā in ieiunio aiam meā: et oratio mea in sinu meo cōuertet. Quasi p̄imū quasi fratrē nostrū sic p̄placebā: quasi lugens ⁊ contristatus sic humiliabar Et aduersum me letati sunt ⁊ cōuenerūt: congregata sunt sup me flagella ⁊ ignorauī Dilacerati sunt nec cōpūcti tentauerūt me subsannauerūt me subsannatiōe: frendūerūt super me dētibus suis Dñe q̄n respicies: restitue aiam meā a malignitate eorū a leonibus vnicā meā. Confitebor tibi in ecclesia magna: in populo graui laudabo te. Non supgaudeāt michi q̄ aduersantur michi iniq̄: q̄ odert me gratis ⁊ ānuūt oculis. Quia michi quidē pacifice loquebātur: ⁊ in ira cōdia terre: loquētes dolos cogitabant. Et dilatauerunt sup me os suū: dixerūt euge euge viderūt oculi nri. Vidisti dñe ne sileas: dñe ne discedas a me. Exurge ⁊ intende iudicio meo: deus meus ⁊ dñs meus in causam meā. Iudica me scōm iusticiā tuā dñe deus meus: ⁊ non supgaudeāt michi Nō dicant in cordibus suis euge euge aie nre: nec dicant deuorabim⁹ eū. Erubescāt et reuereanr simul: q̄ gratulanr malis meis Induātur confusione ⁊ reuerētia: q̄ magnifica loquūtur sup me Exultēt ⁊ letenr q̄ volūt iusticiā meā: et dicāt semp magnificer dñs qui volūt pacē serui ei⁹. Et lingua mea meditabit iusticiā tuā tota die laudē tuā. ps.

Dixit iniust⁹ vt delinquat in semetipo: nō est timor dei āte oculos ei⁹ Quia dolose egit i conspectu ei⁹: vt inueniat iniqtas eius ad odiū Verba oris ei⁹ iniquitas ⁊ dol⁹: noluit intelligere vt bñ ageret. Iniqtatē meditat⁹ est i cubili suo

dilitit omni vie non bone
malitiam autē non odiuit
Dñe in celo mia tua: et ve
ritas tua vsq; ad nubes.
Iustitia tua sicut mon=
tes dei: iudicia tua abyssus
multa. Homines ⁊ iumēta
saluabis dñe: quēadmodū
multiplicasti misericordiā
tuā deus. Filii aūt homi
nū: in tegmine alarū tuaꝝ
sperabūt. Inebriabunt
ab vbertate domus tue: et
torrente voluptatis tue po
tabis eos. Quoniā apud
te est fons vite: et in lumi
ne tuo videbimus lumē. Pro
tende misericordiā tuā scien=
tibus te: ⁊ iustitiā tuā his
qui recto sunt corde. Non
veniat michi pes superbie
⁊ manꝰ peccatoris non mo
veat me. Ibi ceciderunt
qui operant iniquitatē: ex
pulsi sūt nec potuerūt sta=
re. ān. Expugna impugnan
tes me dñe. Psalmus
Noli emulari in ma=
lignātibꝰ: neq; zela=
ueris facientes iniq̄tatē Quo
niam tanq̄ fenū velocit arescēt:
⁊ quēadmodū olera herba
rū cito decidēt Spera in dño
et fac bonitatē: ⁊ inhabita
terrā ⁊ pascēris in diuitiis
eiꝰ. Delectare in dño: ⁊ da
bit tibi petitiones cordis tui
Reuela dño viā tuā: ⁊ spe
ra in eo et ipse faciet. Et
educet quasi lumē iustitiā
tuā: ⁊ iudiciū tuū tanq̄ me
ridiē: subditus esto dño et
ora eū. Noli emulari in
eo qui prosperat in via sua
in hoīe faciente iniustitias
Desine ab ira et derelinq̄
furorē: noli emulari vt ma
ligneris. Quoniā qui ma
lignant exterminabuntur
sustinentes autē dñm ipsi
hereditabunt terrā. Et
adhuc pusillum et nō erit
peccator: ⁊ queres locū eiꝰ
et non inuenies. Mansue
ti autē hereditabūt terrā:
et delectabunt in multitu
dine pacis Obseruabit pec
cator iustū: et stridebit sup
eū dentibus suis. Dñs au
tem irridebit eū: quoniaꝫ
prospicit q̄ veniet dies eiꝰ
Gladium euaginauerūt
peccatores: intenderunt ar
cum suum. Ut decipiant

pauperē ⁊ inopē: vt trucidēt rectos corde. Gladi⁹ eorū intret in corda ipsorū ⁊ arcus eorū confringatur. Melius est modicū iusto: super diuitias peccatorum multas. Quoniā brachia peccatorū conuerterēt: confirmat autem iustos dñs. Nouit dñs dies immaculatorū: ⁊ hereditas eorū in eternū erit. Non cōfundent in tēpore malo ⁊ in diebus famis saturabunt: q⁹ peccatores peribūt. Inimici vero domini mox vt honorificati fuerint et exaltati: deficientes quēadmodum fumus deficient. Mutuabit peccator et non soluet: iustus autē miserēt ⁊ retribuet. Quia benedicentes ei hereditabunt terrā: maledicētes autē ei disperibūt. A pud dominū gressus hominis dirigentur: ⁊ viam eius volet. Cum ceciderit iustus non collidēt: q⁹ dñs supponit manū suam. Iunior fui etenī senui ⁊ nō vidi iustū derelictū: nec semē ei⁹ querēs panē. Tota die miserēt ⁊ cōmodat⁹ ⁊ semē illius in benedictione erit. Declina a malo ⁊ fac bonū: ⁊ inhabita in seculū seculi. Quia dñs amat iudiciū ⁊ non derelinquet sanctos suos: in eternū cōseruabunt. Iniusti punient: ⁊ semē impiorū peribit. Iusti autē hereditabūt terrā: et inhabitabūt in seculū seculi sup eā. Os iusti meditabit sapientiā: et lingua eius loquetur iudiciū. Lex dei eius in corde ipsius: ⁊ nō supplātabūtur gressus eius. Considerat peccator iustū: ⁊ querit mortificare eū. Dñs aūt non derelinquet eū in manib⁹ ei⁹: nec dānabit eū cū iudicabit illi. Expecta dominū ⁊ custodi viā ei⁹: ⁊ exaltabit te vt hereditate capias terrā cū pierint pctōres videbis. Vidi impiū superexaltatū: et eleuatū sicut cedros libani. Et trāsiui ⁊ ecce nō erat: q̄siui eū ⁊ non est inuent⁹ locus eius. Custodi innocentiā ⁊ vide eq̄tatē: q̄m sūt reliquie

homini pacifico. ℣ Iniusti autē disperibūt simul: reliquie impiorum interibūt ℟ alus autē iustorum a domino: ℣ protector eorum i tempore tribulationis ℟ t adiuuabit eos dñs et liberabit eos: ℣ eruet eos a peccatoribus et saluabit eos: ℣ quia sperauerūt in eo. ℣ps.

DOmine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. ℣ Quoniā sagitte tue infixe sunt michi: ℣ cōfirmasti sup me manū tuā ℣ ō est sanitas in carne meā a facie ire tue: non est pax ossibus meis a facie peccatorū meorū ℣ Quoniam iniquitates mee supgresse sūt caput meū: ℣ sicut onꝰ graue grauate sūt sup me ℣ Putruerūt et corrupte sūt cicatrices mee: a facie insipiētie mee. ℣ Miser factꝰ sū et curuatꝰ sū vsq; in finē: tota die contristatꝰ ingrediebar ℣ Quoniā lūbi mei impleti sūt illusiōibus: ℣ non ē sanitas i carne mea ℟ Afflictꝰ sū et hūiliatꝰ sū nimis: rugiebam a gemitu cordis mei. ℣ Dñe ante te omne desiderium meū: ℣ gemitꝰ meus a te nō est absconditꝰ ℣ Cor meū conturbatū est: dereliquit me virtus mea: ℣ lumē oculorum meorum: ℣ ipsum non est mecū ℟ mici mei ℣ proximi mei: aduersum me appropinquauerūt ℣ steterūt ℟ t qui iuxta me erant de longe steterūt ℣ vim faciebant qui querebāt animā meam ℟ t qui inquirebāt mala michi locuti sunt vanitates: ℣ dolos tota die meditabantur. ℟ go autem tanq; surdꝰ non audiebā: et sicut mutus non aperiens os suū ℟ t factꝰ sum sicut homo non audiēs: et non habēs in ore suo redargutiones. ℣ Quia in te dñe speraui: tu exaudies me domine deꝰ meus ℣ Quia dixi nequādo supgaudeant michi inimici mei: ℣ dū cōmouētur pedes mei super me magna locuti sūt ℣ Quia ego in flagella parat sū: ℣ dolor meus in cōspectu meo semp ℣ Quia iniquitatē meā annūciabo: et

cogitabo pro pctō meo I ni mici autē me vtulit: et con firmati sunt sup me: ⁊ mul tiplicati sunt q̄ odēt me ir quā Q ui retribuīt mala pro bonis detrahebant mi chi: qm̄ sequebar bonitatem. ℣ e derelinquas me dñe de⁹ meus: ne discesseris a me. ℟ nte de in adiutoriū meū: dñe deus salutis mee. ℣ ℊa patri. ā. Reue la dño viā tuā. ℣. Dñe i ce lo mia tua. Et veritas tua vsq; ad nubes. ℣. Exaltabo. Fiat mia tua dñe sup nos Quemadmodū speauim⁹ in te. In laudib⁹. ā.

Miserere mei de⁹. ps Jpm. ān. Intellige clamorē meū dñe. ps. Ver ba mea. ā. De⁹ de⁹ meus ad te de luce vigilo. ℣. Jpm

Confitebor tibi ps. Dñe qm̄ iratus es mi chi: quiescat furor tu⁹: et cōsolat⁹ es me. ℣ ece de us saluator meus: fiducia liter agā et nō timebo. Q ⁊ fortitudo mea et laus mea dñs: ⁊ factus est michi i salutē. ℣ aurietis aquas in gaudio de fontib⁹ saluatō ris: et dicetis in illo die con fitemini dño ⁊ invocate no mē eius. ℣ notas facite i pō pulis adinuētiones eius: memētote qm̄ excelsum est nomen eī⁹. ℣ antate dño qm̄ magnifice fecit: annun ciate hoc in vniuersa terra ℣ xulta ⁊ lauda hitatio sy on: qz magn⁹ in medio tui sanct⁹ isrl. ℣ ℊa patri. ān Cōuersi⁹ est furor tu⁹ dñe et cōsolat⁹ es me. ā. Laudate dñm de cel ps Jpm. cp.

Vigilate et orate: state in fide: viriliter agite et cōfortamini: ⁊ oia vra cū caritate fiāt. Deo ℊ. hy⁹.

Splēdor paterne glie: de luce lucē proferēs: lux lucis et fons luis: dies die illuians. ℣ erusq; solū labere: micās nitore ppetuo: iubarq; sancti sps: ifūde nris sensibus. ℣ otis vocemus te patrē pīem pennis gle: patrē potētis gratie: culpā releget lubrica. I nfirmet actus frenuos: dentē re tundat invidi: calcus secun det asperos: donet gerēdi

gratiā. Q̄ ut tē gubernet et
regat: casto fidelī corpore:
fides caloze ferueat: frau-
dis venena nesciat. Q̄ hzi-
stusq; nobis sit cibus: po-
tusq; noster sit fides: leti bi-
bamus sobziam ebzietatē
spiritus. L̄ etus dies her
trāseat: pudoz sit vt dilucu
lum: fides velut meridies:
crepusculū mens nesciat.
Aurora curs⁹ pueheit: au
roza tot⁹ pzodeat: in patre
totus filius: & totus i verbo
pater. Q̄ eo patri sit glozia:
eiusq; soli filio: cū spiritu
paraclito: et nunc et imper
tuum. Amen. ℣. In matu
tinis dñe meditaboz in te.
Quia fuisti adiutoz meus
In euāgel. ā. Bñdict⁹ de
us israel. ps. Jpm. Kyrieł
iii. Christeleyson. iii. Ky-
rieleyson. iii. Et fiat pzo-
stratio. Pater noster. Et
ne nos iducas Sed libera.
Ego dixi domine misere
re mei. Sana animam me
am q; peccaui tibi. Q̄ ōuer
tere dñe vsq; quo Et deprē
bilis esto sup seruos tuos.
Q̄ ostende nob sup iustos Et au
res et⁹ ad pces eoz Q̄ onfi
teant tibi dñe oia opa tua.
Et sancti tui bñdicāt tibi.
Sacerdotes tui induant iu
sticiā Et sancti tui exultēt
Q̄ ñe saluū fac regē. Et ex
audi nos i die qua inocaue
rimus te Saluū fac popu
lum tuū dñe & bñdic here-
ditati tue Et rege eos et ex
tolle illos vsq; i eternum.
Fiat pax in virtute tua.
Et abundantia in turribz
tuis Q̄ remus p fidelibus
defūctis. Requiē eternam
dona eis dñe: & lux ppetua
luceat eis ℟. eqescant i pa
ce Amē. Etiam pzo pctis
et negligētiis nostris Dñe
ne memineris iniquitatū
nostraz antiquaz: cito an-
ticipent nos misericozdie
tue: q; paupes facti sum⁹
nimis Adiuua nos deus
salutaris nr̄. Et ppr̄ glām
nois tui dñe libera nos: et
propici⁹ esto pctis nostris
pzopter nomē tuū Exau-
di dñe vocē meam qua cla
mauī ad te Miserere mei &
exaudi me. ps Miserē mei
de⁹. tot⁹ ps. dicat cū. Gl̄s

patrē. Post psalmū surgēs sacerdos solus dicat. Exurge dñe adiuua nos Et libera nos ppt nomē tuum. Dñe deus virtutū conuerte nos Et ostende faciem tuam: & salui erimus. Domine exaudi orationem meā. Et clamor meus ad te veniat. Dominus vobiscū. Et cum spiritu tuo. Deo qualiscūq; cuenerit. Dicta oratione surgat chor? In aliis horis p̄ vesp. erit sacerdos p̄strat? cū aliis vlq; post orōnē dicta. Fer.iii Inuitatorium. Jubilem? deo salutari nostro. ps. Venite exultemus. Hy?

Omnipotens pater luminis: lux ipse lucis et dies: noctem canendo rūpimus: assiste postulantibus Fuga tenebras mētium: fuga cateruas demonum: expelle somnolentiam: ne pigritantes obruat Te christe nobis omnibus indulges credentibus: vt prosit exorantibus: quod precinentes psallim? Exaudi pater piissime. Psalm?

Dixi custodiā vias meas: vt non delinquam i lingua mea. Posui ori meo custodiam: cum cōsisteret petor aduersus me. Obmutui & humiliat? sū et silui a bonis: & dolor me? renouat? est. Concaluit cor meū intra me: & i meditatione mea exardescet ignis. Locut? sū i lingua mea: notū fac michi dñe finē meū. Et numerū dierū meor q̄s est vt sciā q̄d desit michi Ecce mēsurabiles posuisti dies meos: & substātia mea tāq; nichilū āte te Uerūtū vniuersa vanitas: omis hō viuēs Uerūtū in imagine pertransit homo: sed & frustra conturbatur Thesaurizat: & ignorat cui congregabit ea Et nūc que est expectatio mea nōne dñs: & substātia mea apd te est Ab oibz iniquitatibz meis erue me: opprobriū insipiēti dedisti me Obmutui & nō aperui os meū: quōm tu fecisti amoue a me plagas tuas. A fortitudine manū tuā ego defeci i ire-

pationibus: ꝓpter iniq̃tatẽ coꝛripuisti hoiem. Et tabescere fecisti sicut araneã aiam eiꝰ: veruntamẽ vane cõturbat ois homo. Exaudi oꝛationẽ meã dñe et deprecationẽ meã: auribꝰ percipe lachꝛymas meas. Ne tileas quoniã aduena ego sum apud te: et peregrinus sicut oẽs patres mei. Remitte michi vt refrigerer priꝰ q̃ abeã: ⁊ ãpliꝰ non

Expectans expectaui dñm: ⁊ itẽdit michi. Et exaudiuit ꝑces meas: ⁊ eduxit me de lacu miserie ⁊ de luto fecis Et statuit supꝛa petrã pedes meos: et direxit gressꝰ meos. Et imisit i os meũ canticũ nouũ: carmen deo nꝛo. Videbũt multi ⁊ timebũt: ⁊ sperabũt in dño. Beatus vir cuius est nomẽ dñi spes eiꝰ: ⁊ nõ respexit in vanitates ⁊ insanias falsas. Multa fecisti tu dñe deꝰ meꝰ mirabilia tua: ⁊ cogitatiõibꝰ tuis nõ est q̃ similis sit tibi. Annũciaui ⁊ loquutus sũ: multiplicati sũt supꝛa numerũ. Sacrificiũ ⁊ oblationẽ noluisti: aures aũt ꝑfecisti michi. Holocaustũ ⁊ ꝓ ꝑcatõ nõ postulasti: tũc dixi ecce vẽio. In capite libꝛi scriptũ est de me vt facerẽ voluntatẽ tuã: deꝰ meꝰ volui ⁊ legẽ tuã i medio coꝛdis mei. Annũciaui iusticiã tuã in ecclesia magna: ecce labia mea nõ prohibebo dñe tu scisti. Iusticiã tuã nõ abscõdi i coꝛde meo: veritatẽ tuã ⁊ salutare tuũ dixi. Nõ abscõdi miaꝛ tuã ⁊ veritatẽ tuã a cõsilio multo. Tu aũt dñe ne lõge facias miserationes tuas a me: mia tua ⁊ veritas tua semꝑ suscepeꝛunt me. Quoniã circũdederũt me mala q̃ rũ nõ est nũerꝰ: ꝓprehẽderũt me iniq̃tates mee ⁊ nõ potui vt viderẽ. Multiplicate sũt supꝛa capillos capitis mei: et coꝛ meũ dereliq̃t me. Cõplaceat tibi dñe vt eruas me dñe ad adiuuandũ me respice. Cõfundãt ⁊ reuereãt simul: q̃ q̃rũt aiaꝛ meã vt auferãt eã. Cõuertãt retꝛoꝛsũ ⁊ reuereãt: q̃ volũt michi mala. Herãt ꝓtesti ꝓtulionẽ suã

qui dicũt michi euge euge
Et xultent et letent sup te
oēs querentes te: ⁊ dicant
semp magnificet dñs q̄ di-
ligunt salutare tuũ. Ego
aut̄ mendicus sum ⁊ pau
per: dñs sollicitus est mei.
Adiutor meus ⁊ ꝓtector
meus tu es: deus meus ne
tardaueris. ān At non de
linquã in lingua mea. ꝑs.
Beatus qui intelligit
super egenũ ⁊ paupe
rẽ: in die mala liberabit eũ
dñs. Dñs ꝓseruet eũ ⁊ viui-
ficet eũ: ⁊ beatum faciat
eũ in terra: ⁊ nõ tradat eũ
in aiam inimicorum eius.
Dñs opẽ ferat illi sup le-
ctũ doloris eius: vniuersũ
stratũ eius versasti in infir
mitate eius. Ego dixi do
mine miserere mei: sana
aiam meã quia peccaui ti-
bi. Inimici mei dixerũt
mala michi: quãdo morie-
tur et peribit nomẽ eius.
Et si ingrediebat vt vide-
ret vana loquebat: cor ei⁹
congregauit iniquitatẽ sibi.
Egrediebat foras: ⁊ loq̄
batur in idipsum. Aduer
sum me susurrabant oēs
inimici mei: aduersum me
cogitabant mala michi.
Verbũ iniquũ ꝓstituerũt
aduersũ me: nũq̄d qui dor
mit non adiiciet vt resur-
gat. Etenim hõ pacis mee
in quo speraui q̄ edebat pa
nes meos magnificauit su
per me supplantationem.
Tu aũt dñe miserere mei
et resuscita me ⁊ retribuã
eis. In hoc cognoui q̄m
voluisti me: q̄m non gau-
debit inimicus meus super
me. Me autẽ ꝓpter inno
centiã suscepisti: ⁊ ꝓfirma-
sti me in conspectu tuo in
eternũ. Benedictus dñs
deus israel a seculo ⁊ in se
culum fiat fiat. Psalm⁹.
Quemadmodũ deside
rat ceruus ad fontes
aquarũ: ita desiderat aia
mea ad te de⁹. Sitiuit ani
ma mea ad deũ fontẽ viuũ
quãdo veniam ⁊ appareb
ante faciẽ dei. Fuerũt mi
chi lachrymе mee panes
die ac nocte: dũ dicit michi
quotidie vbi est deus tuus
Hec recordat⁹ sum ⁊ effu

di in me aiam meam: quoniã tranſibo in locũ tabernaculi admirabilis vſq; ad domũ dei. In voce exultationis ⁊ confeſſionis: ſonus epulãtis. Quare triſtis es aia mea: et quare cõturbas me. Spera in deo: quoniã adhuc cõfiteboꝛ illi ſalutare vultꝰ mei ⁊ deꝰ meus. Ad meipſum anima mea conturbata eſt: ꝓpterea memoꝛ ero tui de terra ioꝛdanis et hermonii a monte modico. Abyſſus abyſſum inuocat: in voce catharactarũ tuarũ. Omnia exceſſꝰ tui ſuꝑ me tranſierunt. In die mandauit dñs miſericoꝛdiã ſuam: ⁊ nocte canticum eius. Apud me oꝛatio deo vite mee: dicã deo ſuſceptoꝛ meus es. Quare oblitus es mei; ⁊ quare contriſtatus incedo dũ affligit me inimicus. Dum confringunt̃ oſſa mea: exprobꝛauerũt michi qui tribulãt me inimici mei. Dũ dicũt michi p ſingulos dies vbi eſt deꝰ tuꝰ. Quare triſtis es aia mea: ⁊ quare cõturbas me. Spera in deo quoniã adhuc cõfiteboꝛ illi ſalutare vultꝰ mei ⁊ deꝰ meus. ãn. Sana dñe aiaz meã: qꝛ peccaui tibi. ꝑs.

Iudica me deus ⁊ diſcerne cauſam meam de gente non ſancta: ab homine iniquo et doloſo erue me. Quia tu es deus foꝛtitudo mea: quare me repuliſti ⁊ quare triſtis incedo: dum affligit me inimicus. Emitte lucẽ tuã ⁊ veritatẽ tuam: ipſa me deduxerunt et adduxerunt in mõtem ſanctũ tuũ ⁊ in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deũ q̃ letificat iuuentutẽ meã. Cõfiteboꝛ tibi in cythara deꝰ deꝰ meus: quare triſtis es aia mea et quare conturbas me. Spera in deo qm̃ adhuc confiteboꝛ illi ſalutare vultꝰ mei et deꝰ meꝰ.

Deus auribꝰ noſtris audiuimus; patres noſtri annũciauerũt nobis. Opus quod operatus es in diebꝰ eoꝛ: ⁊ in die

bus ſtiquis. Manus tua gentes diſperdidit et plantaſti eos: afflixiſti populos et expuliſti eos. Nec enim in gladio ſuo poſſederunt terrã: ⁊ brachiũ eor nõ ſaluauit eos. Sed dextera tua et brachiũ tuũ ⁊ illuminatio vultus tui: quoniã cõplacuiſti in eis. Tu es ipe rex meus ⁊ deus meus: q̃ mandas ſalutes iacob. In te inimicos nr̃os vẽtilabim⁹ cornu et in noĩe tuo ſpernemus inſurgentes in nobis. Non enĩ in arcu meo ſperabo: ⁊ gladi⁹ meus nõ ſaluabit me. Saluaſti enĩ nos de affligẽtibus nos: ⁊ odiẽtes nos confudiſti. In deo laudabimur tota die: et in noĩe tuo cõfitebimur in ſeculũ. Nunc autẽ repuliſti et confudiſti nos: ⁊ non egredieris deus in virtutibus nr̃is. Auertiſti nos retrorſũ poſt inimicos nr̃os. et q̃ oderũt nos diripiebãt ſibi. Dediſti nos tanq̃ oues eſcarũ: et in gentibus diſperſiſti nos. Vendidiſti populum tuum ſine pretio: et nõ fuit multitudo in cõmutationibus eorum.

Poſuiſti nos opprobrium vicinis noſtris: ſubſannationẽ ⁊ deriſum his qui in circuitu noſtro ſunt. Poſuiſti nos in ſimilitudinem gentibus: commotionẽ capitis in populis. Tota die verecundia mea contra me eſt: et cõfuſio faciei mee cooperuit me. A voce exprobrantis ⁊ obloquẽtis: a facie inimici ⁊ perſequentis. Hec omnia venerũt ſup nos nec obliti ſumus te: et iniqueme nõ egimus in teſtamento tuo. Et non receſſit retro cor noſtrũ et declinaſti ſemitas noſtras a via tua. Quĩ humiliaſti nos in loco afflictionis: et cooperuit nos vmbra mortis. Si obliti ſum⁹ nomen dei nr̃i: ⁊ ſi expandim⁹ manus noſtras ad deũ alienũ. Nõne deus requiret iſta: ipe enĩ nouit abſcondita cordis. Quoniam propter te mortificamur tota die: eſtimati ſumus ſicut oues occiſionis. Exurge quare obdor-

uis dñe: exurge et ne repel
las in finē. Quare faciē tuā
auertis: obliuiscēris lopie
nostre et tribulationis no=
stre. Quoniā humiliata est
in puluere aīa nostra: con=
glutinatus est in terra vēter
noster. Exurge domine ad
iuua nos: et redime nos pro
pter nomen tuū. Ps
Eructauit cor meum
verbum bonū: dico ego ope
ra mea regi. Lingua mea
calamus scribe: velociter
scribentis. Speciosus
forma pre filiis hoim: diffu
sa est gratia in labiis tuis:
propterea benedixit te deus
in eternum. Accingere gla
dio tuo: super femur tuum
potentissime. Specie tua
et pulchritudine tua: intē=
de prospere procede et re=
gna. Propter veritatem
et mansuetudinē et iusticia
am: et deducet te mirabiliē
dextera tua. Sagitte tue
acute: populi sub te cadent
in corda inimicor regis. Se
des tua deus in seculum se
culi: virga directionis vir=
ga regni tui. Dilexisti iu=
sticiam et odisti iniquitatē
propea unxit te deus deus tu⁹
oleo letitie pre consortibz tu=
is. Mirra et gutta et casia a
vestimentis tuis a domibz
eburneis: ex quibus dele=
ctauerūt te filie regū in ho=
nore tuo. Astitit regina a
dextris tuis: in vestitu de=
aurato circundata varieta
te. Audi filia et vide et in
clina aurē tuā: et obliuisce=
re populū tuum et domum
patris tui. Et concupiscet rex
decorē tuū: quīa ipe est dñs
deus tuus et adorabūt eum
Et filie tyri in muneribus:
vultū tuum deprecabūtur
ōes diuites plebis. Omis
gloria ei⁹ filie regis abin=
tus: in fimbriis aureis circū
amicta varietatibus. Ad
ducētur regi virgines post
eā: proxime ei⁹ afferētur ti
bi. Afferētur in leticia et
exultatione: adducētur in
templū regis. Pro patribz
tuis nati sunt tibi filii: cōsti
tues eos principes sup om
nē terrā. Memores erunt no
minis tui dñe: in generatiōe
et generationē. Propterea p

puli cōfitebunt tibi: i eternū ⁊ in seculū seculi. ā. Eructauit cor meū verbū bonū.

DEus noster refugium ⁊ virtus: adiutor in tribulatiōib⁹ q̄ inuenerūt nos nimis. Propterea nō timebimus dum turbabit terra ⁊: transferētur mōtes i cor maris. Sonuerūt et turbate sunt aq̄ eorum: ⁊turbati sunt mōtes in fortitudine ei⁹. Fluminis ipetus letificat ciuitatē dei: sctificauit tabernaculū suū altissim⁹. Deus in medio eius non cōmouebitur: adiuuabit eā de⁹ mane diluculo. Cōturbate sunt gētes et inclinata sūt regna dedit voce suā mota est terra. Dns virtutū nobiscū: susceptor noster de⁹ iacob. Venite ⁊ videte opa dni: que posuit p̄digia sup terram. Auferens bella vsq; ad finē terre: arcū ⁊teret ⁊ cōfringet arma: et scuta cōburet igni. Vacate et videte q̄m ego sū de⁹ exaltabor in gētibus et exaltabor in terra. Dns virtutū nobiscū: susceptor noster de⁹ iacob.

OMnes gētes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultatiōis. Quoniam dns excelsus terribilis: rex magnus sup oēm terram. Subiecit pplos nobis: et gētes sub pedibus nostris. Elegit nobis hereditatē suā: speciē iacob quē dilexit. Ascendit deus in iubilo: et dns in voce tube. Psallite deo nostro psallite: psallite regi nr̄o psallite. Quoniam rex omnis terre deus: psallite sapienter. Regnabit deus sup gentes: deus sedet sup sedē sanctā suā. Principes pplor⁹ congregati sunt cū deo abrahā: q̄m dii fortes terre vehemēter eleuati sūt ā. Adiutor in tribulatiōib⁹.

MAgnus dns ⁊ laudabilis nimis: i ciuitate dei nostri in mōte scō eius. Fundatur exultatione vniuerse terre mons syon: latera aq̄lonis ciuitas regis magni. Deus in domibus ei⁹ cognoscetur: cū suscipiet eā. Quoniam ecce reges terre congregati sunt: cuene

mint in vnũ Ipi videtes sic admirati sunt turbati sunt mouti sũt: tremor apprehendit eos. Ibi dolores vt parturiẽtis: in spiritu vehemẽti conteres naues tharsis Sicut audiuimus sic vidimꝰ in ciuitate dñi virtutũ: in ciuitate dei nostri: deꝰ fundauit eã in eternũ. Suscepimus deꝰ miaz tuã: i medio tẽpli tui Scom nomẽ tuũ deꝰ sic et laus tua i fines terre: iustitia plẽa est dextera tua Letetur mõs syõ et exultẽt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe Circundate syon et cõplectimini eã: narrate i turribus eiꝰ Ponite corda vestra i virtute eius: et distribuite domos eiꝰ vt enarretis i progenie altera Quñ hic est deus deus nr in eternũ et in scꝫm seculi: ipse regget nos in secula. ps. Audite hec oñs gentes: auribꝰ percipite oẽs qui habitatis orbẽ Quiqz terrigene et filii hominum: simul in vnũ diues et pauper. Os meũ loquetur sapiẽtiam: et meditatio cordis mei prudẽtiã Inclinabo in parabolã aurẽ meã: aperiam in psalterio propositionẽ meã Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circundabit me. Qui confidunt in virtute sua: et i multitudine diuitiarũ suarꝫ gloriantur Frater nõ redimit redimet homo: nõ dabit deo placationẽ suã Et pciũ redẽptionis aĩe sue: et laborabit in eternũ et viuet adhuc in finem Qñ videbit interitũ cũ viderit sapiẽtes mori: et insipiens et stultꝰ peribunt Et relinquent alienis diuitias suas: et sepulchra eorꝫ domꝰ illorꝫ in eternũ. Tabernacula eorꝫ in pgenie et progenie: vocauerũt noia sua i terris suis Et hõ cũ in honore esset nõ intellexit: assimilat⁹ est iumẽtis insipiẽtibꝫ et similis factꝰ est illis Hec via illorꝫ scãdalũ ipis: et posteꝝ i ore suo placebũt Sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos Et dñabun-

sur eoꝝ iustꝫ matutino: et auxiliū eoꝝ veterascet i infernō a glīa eoꝝ Uerūtꝫ deꝰ redimet aiam meā: de manu inferi cum acceperit me Ne timueris cū diues factus fuerit hō: ⁊ cū multiplicata fuerit glā domꝰ eiꝰ Non cū interierit non sumet oīa: neqꝫ descendet cū eo glā eius Quia aīa eius in vita ipius bñdicet: ꝓfitebitur tibi cū bñfeceris ei In ꝛcibit vsqꝫ i progenies patrū suoꝝ: vsqꝫ in eternum nō videbit lumē Ho cum in honoꝛe esset nō intellexit: ꝓparatꝰ est iumētis īsipientibꝫ et similis factꝰ est illis. ā. Auribꝫ ꝑcipite qui habitatis oꝛbem. Psalmꝰ

Deus deoꝝ dñs locutus est: et vocauit trā Solis oꝛtu vsqꝫ ad occasum: ex syon ꝑfectio decoꝛis eiꝰ Deꝰ manifeste veniet: deꝰ nr̄ et nō silebit Ignis in ꝑspectu eiꝰ exardescet: et i circuitu eiꝰ tēpestas valida Hi uocauit celū desurſum: ⁊ terrā discernere populū suū Congregate illi sanctos eiꝰ: qui ordināt testamentū eius super sacrificia. Et ānūciabūt celi iustitiam eiꝰ: qꝛ deus iudex est. Audi pplꝰ meꝰ ⁊ loquar israel: ⁊ testificaboꝝ tibi deꝰ deꝰ tuꝰ ego sū Nō i sacrificiis tuis arguā te: holocausta aūt tua i conspectu meo sūt sꝫ Non accipiā de domo tua vitulos: neqꝫ de gregibus tuis hircos Quoꝝ mei sūt oēs ferē siluaꝝ: iumēta i mōtibꝫ ⁊ boues Cognoui oīa volatilia celi: et pulchritudo agri mecū est Si esuriero non dicā tibi: meꝰ est enī oꝛbis terre ⁊ plenitudo eius Numquid māducabo carnes tauroꝝ: aut sanguinē hircoꝝ potabo. Immola deo sacrificiū laudis et redde altissimo vota tua Et inuoca me i die tribulatiōis: et eruā te ⁊ honorificabis me Peccatoꝛi aūt dixit deus: quare tu enarras iustitias meas ⁊ assumis testamētū meū p os tuum Tu uero odisti disciplinā: ⁊ piecisti sermones meos retroꝛsum Si videbas

sure ⁊ currebas cū eo: ⁊ cum adulteris portionē tuā ponebas. Os tuū abūdauit malicia: et lingua tua concinabat dolos. Sedēs aduersus fratrē tuū loq̄bar: et aduersus filiū mr̄is tue ponebas scandalū: hec fecisti ⁊ tacui. Existimasti iniq̄ que ẏ ero tui similis: arguam te ⁊ statuā ꝙtra faciem tuā. Intelligite hoc q̄ obliuiscimini deū: neq̄ rapiat et non sit q̄ eripiat. Sacrificiū laudis honorificabit me: ⁊ illic iter quo ostendā illi salutare dei. ℣s Miserere mei de⁹: secundū magnā miam tuā. ℟t secōm multitudinē miserationū tuarū: dele iniq̄tatē meā. Amplius lauame ab iniquitate mea: et a pctō meo mūda me. Quōm iniq̄tatē meā ego cognosco et peccatū meū ꝙtra me est semp. Tibi soli peccaui ⁊ malū corā te feci: vt iustificer in sermonib⁹ tuis ⁊ vincas cū iudicar. Ecce enī in iniq̄tatib⁹ ꝙcept⁹ sum: ⁊ in pctis ꝙcepit me mater mea

Ecce enī veritatē dilexisti: īcerta ⁊ occulta sapiētie tue manifestasti michi. Asperges me dñe ẏsopo ⁊ mūdabor: lauabis me ⁊ sup niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ leticiā: ⁊ exultabunt ossa humiliata. Auerte faciē tuā a pctis meis: ⁊ oēs iniq̄tates meas dele. Cor mūdū crea ī me de⁹: ⁊ spm̄ rectū innoua in visceribus meis. Ne pjcias me a facie tua: et spm̄ sanctū tuum ne auferas a me. Redde michi leticiaz salutaris tui: et spiritu pncipali cōfirma me. Docebo iniq̄s vias tuas: ⁊ impii ad te ꝙuertēt. Libera me de sanguinib⁹ de⁹ de⁹ salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iusticiā tuā. Dñe labia mea apies: ⁊ os meum ānūciabit laudē tuā. Quōm si voluisses sacrificiū dedissē: vtiq̄ holocaustis nō delectaberis. Sacrificiū deo spūs contribulatus: cor cōtritū et humiliatū de⁹ nō despicies. Benigne fac dñe ī bona voluntate tua syō: vt edi

licent muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificium iusticie oblationes & holocausta: tunc ponent super altare tuum vitulos. ps.
Quid gloriaris in malicia: q potens es in iniquitate. Tota die iniusticiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum. Dilexisti malicia super benignitatem: iniquitatem magis q loqui equitatem. Dilexisti omnia verba precipitationis: lingua dolosa. Propterea deus destruet te in finem: euellet te & emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicem tuam de terra viuentium. Videbunt iusti & timebunt: et super eum ridebunt et dicent: ecce homo qui non posuit deum adiutorem suum. Sed speranit in multitudine diuitiarum suarum: et preualuit in vanitate sua. Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei: speraui in mia dei in eternum et in seculum seculi. Confitebor tibi in seculum quia fecisti & expectabo nomen tuum quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum. an.
Deus deorum dns locutus est. y. Immola deo sacrificium laudis. Et redde altissimo vota tua. Dic. sacerd. Fiat mia tua In laudibus. an.
Secundum magnam misericordiam tuam miserere mei deus.
ps. Miserere. an Saluum fac vultus mei deus meus ps. Judica me de. a. Dixit in te aia mea de me ps. Deus deus meus. ps.
Ego dixi: in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi. Quesiui residuum annorum meorum: dixi non videbo dominum deum in terra viuentium. Non aspiciam hominem vltra: et habitatorem quietis. Generatio mea ablata est & conuoluta est a me: quasi tabernaculi pastorum. Precisa est velut a texente vita mea: dum adhuc ordirer succidit me. De mane vsq ad vesperam finies me: sperabam vsq ad mane quasi

ti leo sic contriuit omnia ossa mea. De mane vsq; ad vesperam finies me: sicut pullus yrundinis sic clamabo meditabor vt columba. Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso. Dñe vim patior respō de pro me: quid dicam aut quid respondebit michi cū ipse fecerim. Recogitabo tibi oēs annos meos: in amaritudine anime mee. Domine si sic viuitur et in talibus vita spiritꝰ mei: corripies me et viuificabis me: ecce i pace amaritudo mea amarissima. Tu autē eruisti aiam meā vt nō periret proiecisti post tergū tuum omnia peccata mea. Quia non infernus confitebit tibi: neq; mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacū veritatē tuā Viuens viuēs ipse confitebitur tibi sicut ego hodie: pater filiis notam faciet veritatē tuam. Domine saluum me fac: et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in domo dñi. ā. Cūctis diebus vite nostre saluos fac nos dñe. ān In excelsis laudate deū. ꝑ Laudate. Capitulū. Vigilate et orate. Hymnus.

Ales die nūcius: lucē propīquā ꝓcinit: nos excitatoꝛ mentiū iam xp̄s ad vitam vocat. Auferte clamat lectulos: egros sopoꝛe et desides: castiq; recti ac sobꝛii: vigilate iā suꝛ proximus Jesum ciamꝰ vocibus flentes pꝛecantes sobꝛie intenta supplicatio doꝛmite coꝛ mundū vetat. Tu xp̄e somnū discute: tu rūpe noctis vincula: tu solue peccatū vetus: nouūq; lumē ingere. Deo ꝓti. ū. In matutinis dñe In euā ge. ā. Exꝛit dñs nobis coꝛnu salutis in domo dauid pueri sui. ꝑs. Benedictus Feria. iiii. Inuita. In manu tua dñe. Omnes fines terre. ꝑs Venite. Hyꝰ

Rerū creatoꝛ optime rectoꝛq; noster aspice: nos a quiete noxia: mersos sopoꝛe libera. Et sctō

ꝓpe poſcim⁹: ignoſce tu cri
minib⁹: ad q̄rendū ſurgi
m⁹: mozalq; nocti rūpim⁹
Ⓥ ētes manuſq; tollimus
ꝓpheta ſicut noctibus: no
bis gerēdū ꝑcipit: paulu=
q; geſtis cēſuit Ⓠ ides ma
lū qđ geſſim⁹: occulta nr̄a
pādim⁹: ꝑces gemētes fū=
dimus dimitte qđ peccaui
mus. Ꝓteſta pater. ꝑs.

Dixit inſipiēs in
corde ſuo nō eſt
de⁹. Ⓒ ozrupti
ſūt ⁊ abois abiles
facti ſūt i iq̄tatib⁹: nō eſt q̄
faciat bonū. Ⓓ e⁹ de celo
ꝓſpexit ſup filios hominū
vt videat ſi ē itelligēs aut
exq̄rēs deū. Ⓞ ēs declina=
uerūt ſīl iutiles facti ſunt
nō eſt q̄ faciat bonū nō eſt
vſq; ad vnū. Ⓘ ōne ſcient
oēs q̄ operant iq̄tatē: q̄ de
uozāt plebē meā vt cibū pa
nis. Ⓓ eū nō iuocauerūt:
illic trepidauerunt timoze
vbi non fuit timoz. Ⓠ m̄
de⁹ diſſipauit oſſa eoz qui
hoib⁹ placēt: ꝓfuſi ſūt q̄m
de⁹ ſpuit eos Ⓠ uis dabit
ex ſyō ſalutare iſrl: cū cō=
uerterit dñs captiuitatem
plebis ſue: exultabit iacob
Ⓓ et letabit iſrael. ꝑs.
Ⓓ Eus in noīe tuo ſal=
uū me fac: ⁊ i v̄tute tua iu
dica me. Ⓓe⁹ exaudi oō=
ne meā: aurib⁹ ꝑcipe v̄bs
oris mei. Ⓠ m̄ alieni inſur
rexerūt aduerſū me: ⁊ fo
tes q̄ſierūt aiam meā: ⁊ nō
ꝓpoſuerūt deū ante cōſpe
ctū ſuū. Ⓔ ce enī de⁹ ad
iuuat me ⁊ dñs ſuſceptor ē
aie mee Ⓐuerte mala imi
cis meis: ⁊ i v̄itate tua di=
ſpde illos. Ⓥ olūtarie ſa=
crificabo tibi: ⁊ confitebor
noī tuo dñe q̄m bonū eſt.
Ⓠ m̄ ex oi tribulatiōe eri=
puiſti me: ⁊ ſuper inimicos
meos deſpexit ocul⁹ me⁹. ꝑ
Exaudi de⁹ oōnē meā
⁊ ne deſpexeris ōpcatō
nē meā: itēde michi ⁊ exau
di me Ⓞ ōtriſtat⁹ ſū i exer
citatiōe mea: ⁊ ꝙturbat⁹ ſū
a voce īimici ⁊ a tribulatōe
pctōr̄ Ⓠ m̄ declinauerūt in
me iq̄tates: ⁊ i ira moleſti
erāt michi. Ⓒoz meū ꝙtue
batū ē i me ⁊ formido mor̄
cecidit ſup me Ⓣimoz ⁊ tre

prozvenerit lux me: ꝛ tenebre
erunt me tenebre. Et dixi
ſs dabit michi pēnas ſicut
polluēbe: ꝛ volabo ꝛ requieſcā
ere elōgauī fugiēs ꝛ mā
ſi i ſolitudie. Expectabā
eū q̄ ſaluū me fecit: a pusil
lanimitate ſps et tēpeſtate
Q recipita dñe diuide lin=
guas eoz: qm̄ vidi iiq̄tatē ꝛ
ꝗtradictionē i ciuitate. Die
ac nocte circūdabit eā ſup
muros ei⁹ iiq̄tas: ꝛ labor i
medio ei⁹ et iiuſticia. Et
nō defecit de plateis eius:
vlura et dolus Q m̄ li ini
mic⁹ me⁹ maledixiſſet mi=
chi: ſuſtinuiſſem vtiq; Et
ſi is qui oderat me ſup me
magna locutus fuiſſet: ab=
ſcōdiſſem me fozſitā ab eo
Q uō hō vnanimis: dux
meus ꝛ not⁹ meus Q ui ſi
mul mecū dulces capiebas
cibos: in domo dei ambula
uim⁹ cmm ꝛſenſu Q eniat
mozs ſup illos: et deſcēdāt
in ifernū viuētes Q m̄ neq;
tie in habitaculis eoz: i me
dio eoz Ego autē ad dñz
clamaui ꝛ dñs ſaluauit me
Q eſpe ꝛ mane ꝛ meridie
narrabo ꝛ annūciabo: et ex
audiet vocē meā ꝛedimet
in pace aiam meā ab his q̄
appropiquāt michi: qm̄ iter
multos erāt mecū Et audi
diet de⁹: ꝛ huiliabit illos q̄
eſt ante ſecula Q nō enim eſt il
lis ꝛmutatio et nō timuerit
deū: extēdit manū ſuā i re
tribuendo Q ōtaminauerit
teſtamentū ei⁹: diuiſi ſunt
ab ira vult⁹ eius ꝛ appropi=
quauit cozilli⁹ Q olliti ſūt
ſermones eius ſup oleū: et
ipi ſunt iacula Iacta ſup
dñm curā tuā et ipe te enu
triet: nō dabit in eternum
fluctuationem iuſto. Tu
vero deus deduces eos: in
puteū interit⁹ Q iri ſāgui
num et doloſi nō dimi=
diabunt dies ſuos: ego aūt
ſperabo i te domine. Auer
tet dominus captiuitatem
plebis ſue. Psalmus.

Q Iſerere mei de⁹ quo
niam cōculcauit me
hō: tota die impugnās tri=
bulabit me. Q ōculcauerit
me iimici mei tota die: qm̄
multi bellantes aduerſum
me. A b altitudine diei

timebo: ego vero in te speraui. In deo laudabo sermonem meum: in deo speraui non timebo quid faciat michi caro. Tota die verba mea execrabantur aduersum me: omnes cogitationes eorum in malum. Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum meum obseruabunt. Sicut sustinuerunt animam meam: pro nichilo salues facies illos: in ira populos confriges. Deus vitam meam annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. Sicut et in promissione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum. In quacunque die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es. In deo laudabo verbum in domino laudabo sermonem: in deo speraui non timebo quid faciat michi homo. In me sunt deus vota tua quę reddam laudationes tibi. Quoniam eripuisti animam meam de morte et pedes meos de lapsu: vt placeam coram deo in lumine viuentium.

Miserere mei deus miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. Et in umbra alarum tuarum sperabo: donec transeat iniquitas. Clamabo ad deum altissimum: deum qui benefecit michi. Misit de celo et liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me. Misit deus misericordiam suam et veritatem suam: et eripuit animam meam de medio catulorum leonum dormiui conturbatus. Filii hominum dentes eorum arma et sagitte: et lingua eorum gladius acutus. Exaltare super celos deus: et in omnem terram gloria tua. Laqueum parauerunt pedibus meis: et incurbauerunt animam meam. Foderunt ante faciem meam foueam: et inciderunt in eam. Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo et psalmum dicam. Exurge gloria mea exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo. Confitebor tibi in populis domine: et psalmum dicam tibi in gentibus. Quoniam magnificata est vsque ad celos misericordia tua et vsque ad nubes veritas tua. Exaltare super celos deus: et super omnem terram gloria tua. Quoniam in

confidit aia mea. ps.

Si vere vtiq; iustitiam loquimini recte iudicate filii hoim. teni in corde iniquitates operami in terra: iniquitas manus vre conciliat. alienati sunt peccatores a vulua: errauerũt ab vtero locuti sunt falsa. furor illis secom similitudinẽ serpentis: sicut aspidis surde et obturãtis aures suas. que non exaudiet vocẽ incãtantiuꝝ: vt pessimi incantantis sapientes. deus conteret dentes eorũ in ore ipsoꝝ: molas leonũ effringet dñs. ad nichilum deuenient tanq; aqua decurrẽs intendit arcum suum donec infirmẽtur. sicut cera q̃ fluit auferentur: super cecidit ignis et nõ viderũt solẽ. et ziuscq; intelligerẽt spine vre rãnũ: sicut viuentes sic in ira absorbet eos. letabit iust⁹ cũ viderit vindictã: manꝰ suas lauabit in sanguine peccatoris. et dicet homo si vtiq; est fructus iusto: vtiq; est deꝰ iudicans eos in terra. ps.

Eripe me de inimicis meis deꝰ meus: et ab insurgẽtibꝫ in me libera me. eripe me de operatibus iniquitatẽ: et de viris sanguinũ salua me. ecce ceperunt aiam meã: irruerunt in me fortes. nec iniquitas mea neq; peccm meum dñe sine iniquitate cucurri et direxi. surge in occursũ meum et vide: et tu dñe deus virtutũ deꝰ isrl. intende ad visitãdas oẽs gẽtes: nõ miserea omnibꝫ q̃ operãtur iniquitatẽ. conuertẽtur ad vesperã et famẽ patientur vt canes: et circuibunt ciuitatẽ. ecce loquntur in ore suo et gladi⁹ in labiis eoꝝ: quꝫ quis audiuit. et tu dñe derides eos: ad nichilũ deduces oẽs gentes. fortitudinẽ meam ad te custodiam: quia deꝰ susceptor meus: deus meus misericordia eius preueniet me. deus ostẽdit michi super inimicos meos: ne occidas eos nequando obliuiscãtur populi mei. disperge illos in virtute tua: et depone eos

protector meus dñe Oreli
quū oris cor sermonē labio
rū ipor: ⁊ comprehēdātur
in superbia sua Et de exe
cratione et mēdacio: annūci
abuntur i cōsumatione
In ira cōsumationis ⁊ nō
erunt: et scient q; dñs dñā
bitur iacob et finium terre
Convertent ad vesperā ⁊
famē patient vt canes: et
circuibūt ciuitatē Ipi di
spergētur ad māducādū:
si vero non fuerint satura
ti et murmurabunt Et go
autē cātabo fortitudinem
tuā: et exaltabo mane mi
sericordiā tuā Q ⁊ fact⁹ es
susceptor me⁹: et refugiu
meū i die tribulatiōis mee
Adiutor meus tibi psallā
quia deus susceptor meus
es: deus me⁹ misericordia
mea. Iuste iudicate filii
hominū. Psalmus.
Deus repulisti nos et
destruxisti nos: iratus es et
misertus es nobis Commo
uisti terrā et conturbasti eā:
sana contritiones eius q;
commota est Ostendisti po
pulo tuo dura: potasti nos
vino compunctionis Dedi
disti metuentibus te signi
ficationem: vt fugiant a fa
cie arcus. Ut liberentur
dilecti tui: salui fac dextera
tua ⁊ exaudi me Deus
locutus est in sancto suo: le
tabor et partibor sichimā:
et conualles tabernaculorū
metibor. Meus est galaad et
meus est manasses: et efraim
fortitudo capitis mei. Iu
da rex meus: moab olla spei
mee In idumeā extendā
calciamētū meū: michi alie
nigene subditi sunt Quis
deducet me i ciuitatē muni
tā: quis deducet me vsq; in
idumeā Nonne tu de⁹ q; re
pulisti nos: et nō egredie
deus i virtutibus nr̄is. Da
nobis auxiliū de tribulati
one: et vana salus hois In
deo faciem⁹ virtutē: et ipe
ad nichilū deducet tribula
tes nos. Psalmus.
Exaudi deus deprecati
onē meā: intēde oratōni mee
A finibus terre ad te clama
ui dū anxiaret cor meū: in
petra exaltasti me Deduxi
sti me q; fact⁹ es spes mea:

fuerit fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: protegar in velamento alarum tuarum. Quoniam tu deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomen tuum. Dies super dies regis adicies: annos eius usque in diem generationis et generationis. Permanet in eternum in conspectu dei: miam et veritatem eius quis requiret. Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi: ut reddam vota mea de die in diem. Da nobis dñe auxilium de tribulatione.

Nonne deo subiecta erit anima mea: ab ipso enim salutare meum. Nam et ipse deus meus et salutaris meus: susceptor meus non movebor amplius. Quousque irruitis in hominem: interficitis universi vos tanquam pariete inclinato et macerie depulse. Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere: sucurrerunt in siti: ore suo benedicebant et corde suo maledicebant. Verumtamen deo subiecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea. Quia ipse deus meus et salutator meus adiutor meus: non emigrabo. In deo salutare meum et gloria mea: deus auxilii mei et spes mea in deo est. Sperate in eo omnis congregatio populi effundite coram illo corda vestra: deus adiutor noster in eternum. Verumtamen vani filii hominum: mendaces filii hominum in stateris: ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum. Nolite sperare in iniquitate: et rapinas nolite concupiscere: divitie si affluant nolite cor apponere. Semel locutus est deus duo hec audivi: quia potestas dei est et tibi dñe misericordia quia tu reddes unicuique iuxta opera sua.

Deus deus meus: ad te de luce vigilo. Sitivit in te anima mea quam multipliciter tibi caro mea. In terra deserta invia et inaquosa: sic in sancto apparui tibi: ut viderem virtutem tuam et gloriam tuam. Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te. Sic be-

nedicam te in vita mea: et
in nomine tuo leuabo manꝰ
meas. ℣ icut adipe et pin=
guedine repleatur aia mea
et labiis exultationis lau=
dabit os meū ℣ ic memoꝛ
fui tui super stratū meū: in
matutinis meditaboꝛ in te
qꝛ fuisti adiutoꝛ meus. ℣ t
in velamento alarū tuarū
exultabo: adhesit aia mea
post te me suscepit dextera
tua. ℣ pli vero in vanum
quesierūt aiam meā introi
būt in inferioꝛa terre: tra=
dent in manus gladii par=
tes vulpiū erunt. ℣ ex ve
ro letabit in deo laudabun
tur oēs qui iurāt in eo: qꝛ
obstructū est os loquentiū
iniqua.

Psalmus.

℣ Audi deus oratione
meā cū deprecoꝛ: a ti
moꝛe inimici eripe animā
meā. ℣ protexisti me a cō=
uētu malignantiū: a multi
tudine operantiū iniquita
tē. ℣ uia exacuerūt vt gla
diū linguas suas: intende=
rūt arcū rem amarā: vt sa
gitent in occultis imacula
tū ℣ ubito sagittabūt eū
et non timebunt: firma=
runt sibi sermonē nequā.
℣ arrauerūt vt absconde=
rent laqueos: dixerunt qs
videbit eos. ℣ scrutati sūt
iniqtates: defecerūt scru=
tantes scrutinio. ℣ credet
homo ad coꝛ altū: et exalta
bit deus. ℣ sagitte paru=
loꝛū facte sunt plage eoꝛū:
et infirmate sunt ꝓ tra eos
lingue eoꝛ. ℣ onturbati
sunt oēs q̄ videbāt eos: et
timuit oīs homo. ℣ t an=
nūciauerūt opa dei: et fac=
ta eius intellexerunt. ℣ eta=
bit iustus in dño et sperabit
eo: et laudabunt oēs recti
coꝛde. ℣ timoꝛe inimici
eripe dñe aiam meā.

℣ Te decet hymnus deꝰ
in syon: et tibi reddi=
tur votū in hierusalē. ℣ ex
audi oratōnē meā: ad te oēs
caro veniet. ℣ erba iniqua
rū ꝓualuerūt sup nos: et im=
pietatibus nr̄is tu ꝓpicia=
beris. ℣ eatus quē elegi=
sti et assumpsisti: inhabitabit
in atriis tuis. ℣ eplebimur
in bonis domꝰ tue: sanctū
est templum tuū mirabile

in equitate. Exaudi nos deus salutaris noster spes omniū finiū terre ⁊ in mari longe. Preparans mōtes in virtute tua accinct⁹ potentia: qui conturbas profundum maris sonū fluctuū eius. Turbabunt gētes ⁊ timebūt: qui habitāt terminos a signis tuis: exitus matutini ⁊ vespere delectabis. Visitasti terram ⁊ inebriasti eā: multiplicasti locupletare eam. Flumen dei repletū est aquis: parasti cibū illoꝝ quoniam ita est ꝓparatio ei⁹ Riuos ei⁹ inebriās multiplica genimina eius: in stillicidiis eius letabit germinās Benedices corone anni benignitatis tue: et cāpi tui replebunt vbertate. Pinguescent speciosa deserti: ⁊ exultatione colles accingent Induti sunt arietes ouium: et valles abundabunt frumento: clamabūt etenim hymnū dicent. Psalm⁹

Iubilate deo oīs terra psalmū dicite nomini ei⁹: date gloriā laudi eius. Dicite deo ꝙ terribilia sūt opa tua dñe: in multitudine virtutis tue mētient tibi inimici tui Omis terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmū dicat nomini tuo. Venite ⁊ videte opa dei: terribilis in cōsiliis sup filios hoīm. Qui cōuertit mare in aridā in flumine ptransibūt pede: ibi letabimur in ipso Qui dñat in virtute sua i eternū oculi eius sup gentes respiciūt: q exasperant non exaltent in semetipīs Benedicite gentes deū nostrū: ⁊ auditā facite vocem laudis ei⁹ Qui posuit animā meā ad vitā: et non dedit in cōmotionem pedes meos Quoniam ꝓbasti nos deus igne nos examinasti sicut examinat argentū. Induxisti nos i laqueū posuisti tribulatōes in dorso nostro: iposuisti hoies sup capita nra. Transiuim⁹ p ignē ⁊ aquā: ⁊ eduxisti nos in refrigeriū. Introibo in domū tuā in holocaustis: reddā tibi vota mea q̄ distinxerūt labia mea Et locutū

est os meū: in tribulatione mea. Holocausta medullata offerā tibi cū incenso arietum: offerā tibi boues cū hircis. Uenite audite et narrabo oēs q timetis deū: q̄ta fecit aīe mee Ad ipm ore meo clamaui: et exultaui sub lingua mea. Ini q̄tatē si aspexi i corde meo nō exaudiet dns Propter ea exaudiuit de⁹: et attendit voci deprecatōis mee Benedict⁹ deus: q nō amouit oratōnē meā et miam suā a Deus misereat nr̄i et bēdicat nobis: illuiet vultū suū super nos et misereat nr̄i. Ut cognoscam⁹ in terra viā tuā: in oīb⁹ gētib⁹ salutare tuū Confiteant tibi ppli deus: cōfiteant tibi ppli oēs Letent et exultēt gētes: qm iudicas pplos i eq̄tate: et gētes i terra dirigis Confiteant tibi ppli de⁹ confiteant tibi ppli oēs: terra dedit fructū suū. Benedicat nos de⁹ deus noster benedicat nos deus: et metuāt eū oēs fines terre. Psalmus

Exurgat deus et dissipent inimici ei⁹: et fugiāt q oderūt eū a facie ei⁹ Sicut deficit fumus deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereāt pctōres a facie dei. Et iusti epulentur et exultent in cōspectu dei: et delectent in leticia. Cāte deo psalmū dicite nomini eius: iter facite ei qui ascendit sup occasum dns nomē illi. Exultate in cōspectu eius: turbabunt a facie eius pr̄is orphanorū et iudicis viduar. Deus in loco scō suo: deus q inhabitare facit vni⁹ moris in domo. Qui educit vinctos in fortitudine: simili⁹ eos q exasperāt q habitāt in sepulchris. De⁹ cū egredereris in conspectu ppli tui: cū ptranssires in deserto. Terra mota est: etenim celi distillauerunt a facie dei synai: a facie dei israel Pluuiā voluntariā segregabis de⁹ hereditati tue et infirmata est: tu vero perfecisti eam. Animalia tua habitabunt in ea: parasti in

dulcedine tua pauperi deꝰ
D ñs dabit verbū: euāgeli
zātibꝫ virtute multa. Rex
virtutū dilecti dilecti ꝫ ſpēi
domꝰ diuidē ſpolia S i dor
miatis iter medios cleros
penne columbe deargenta
te: et poſterioꝛa doꝛſi eius
in palloꝛe auri O um diſcer
nit celeſtis reges ſuper eā
niue dealbabūtur i ſelmon
mons dei mons pinguis.
M ons coagulatus mōs pi
guis: vt quid ſuſpicamini
montes coagulatos M ons
in quo beneplacitū eſt deo
habitare in eo: etenim dñs
habitabit in finem. C urrꝰ
dei decem mūlibus multi=
plex milia letantiū: domi=
nus in eis i ſyna in ſancto.
A ſcendiſti in altū cepiſti
captiuitatē: accepiſti dona
in hominibus E teni non
credentes: inhabitare dñm
deum B enedictus domi=
nus die quotidie: pꝛoſperū
iter faciet nobis deus ſalu
tarium noſtroꝝ D eꝰ no
ſter deus ſaluos faciendi: ꝫ
dñi dñi exitus moꝛtis E=
xūtñ deus ꝫfringet capita
inimicoꝝ ſuoꝝ: verticē ca=
pilli perambulantiū in deli
ctis ſuis. D ixit dominus
ex baſan ꝙuertam: conuer
tam i pꝛofūdū maris U t
intīgatur pes tuus in ſan=
guine: lingua canū tuoꝝ ex
inimicis ab ipſo V iderūt
ingreſſus tuos deus: īgreſ
ſus dei mei regis mei q̄ eſt
in ſancto P reuenerūt pꝛi=
cipes coniuncti pſallētibus
in medio iuuēculaꝝ tym=
paniſtriaꝝ. I n eccleſiis
benedicite deo: dño de fon
tibus iſrael I bi beniamī
adoleſcentulus: in mentis
excelſu P ricipes iuda du
ces eoꝝ: pꝛincipes zabu=
lon et pꝛincipes neptalim.
M anda deus virtuti tue
confirma deus hoc qđ ope
ratus es in nobis A tem=
plo tuo in hieruſalem: ti=
bi offerent reges munera.
I ncrepa feras arundi=
nis: congregatio tauro=
rum in vaccis populoꝝ:
vt excludant eos qui pꝛo=
bati ſunt argento. D iſſi
pa gentes que bella vo=
luīt: veniēt legati exegypto

ethiopia preueniet manus eius deo Regna terre cantate dño: psallite dño Psallite deo: q̃ ascendit sup celum celi ad orientem Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriã deo sup israel magnificentia eius & virtus eius i nubib⁹ Mirabilis deus in sctis suis: deus israel ipse dabit virtutẽ et fortitudinẽ plebi sue bñdictus deus, ãn. Bñdicite gentes deũ nrm, vñ. De⁹ vitam meã annunciaui tibi. Posuisti lachrymas meas i cõspectu tuo, vñ. Sacerdotal Fiat mis tua, In laud. ã. AMplius laua me de⁹ ab iniustitia mea, ps Miserere, ã. Te decet hymnus de⁹ in syon, ps. Ipm, ã. Labia mea laudabũt te in vita mea deus meus, ps Deus deus meus, ps.

EXultauit cor meũ in dño: et exaltatũ ẽ cor meũ in deo meo. Dilatatũ est os meum sup inimicos meos q̃ letata sum in salutari tuo. Non est sãctus vt est dñs: neq; enĩ est alⁱ ex tra te: & non est fortis sicut deus noster Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriantes Recedãt vetera de ore vro: q̃ deus scientiarũ dñs est: et ipsi preparãtur cogitationes Arcus fortiũ superatus est: et infirmi accincti sunt robore Repleti prius panibꝫ se locauerũt: & famelici saturati sũt Q̃ nec sterilis peperit plurimos: et q̃ multos habebat filios infirmata est. Dñs mortificat et viuificat: deducit ad inferos et reducit. Dñs pauperẽ facit et ditat humiliat et sublleuat. Suscitans de puluere egenum: et de stercore erigens pauperẽ, Vt sedeat cum principibus: & soliũ glorie teneat Dñi enĩ sunt cardines terre: & posuit sup eos orbẽ Pedes sanctorũ suorũ seruabit: et impii in tenebris obticescent: q̃ nõ in fortitudine sua roborabit vir Dñm formidabũt aduersarii eius: & sup ipos in celis tonabit. Dñs iudicabit fines terre: & dabit imperiũ

regi filio: et sublimabit cor-
nu xpi sui. ā. Dñs iudica-
bit fines terre. ā. Leti celo
rum laudate deū. ps Lau
date. ℣ Vigilate. Hy⁹.

Dox et tenebre et nu
bila ⁊kula mundi et
turbida lux intrat albescit
polus xps venit discedite.
Caligo terre scinditur per
cussa solis spiculo rebulq;
iam color redit vultu niten
tis syderis Te xpe solum
nouimus te mēte pura et
simplici flēdo canendo q̄s
intēde nostris sensibz Sūt
multa fucis illita que luce
purgentur tua: tu lux eoy
syderis vultu sereno illu-
mina Deo patri. ℣ſi. In
matutinis. In euāg. ā. Sa-
lutem ex inimicis nr̄is et de
manu oim q̄ nos odēr̄t libe
ra nos dñe: ps. Bñdictus.
℣ Feria v. Inuit. Adore
mus dñz Qm ipe fecit nos
ps. Venite exulte. Hy⁹.

Dox atra rerū ⁊tigit
terre colores omnū
nos ⁊fitentes poscimus te
iuste iudex cordium Ut au
feras piacula sordesq; mē
tis abluas donesq; xpe gra
tiam vt arceātur crimina.
Mens ecce torpet impia quā
culpa mordet noxia obscu
ra gestit tollere et te redem
ptor q̄rere Repelle tu cali
ginē intrinsecus q̄ maxime
vt i btō gaudeat se collocā
ri lumine Presta pater. ps

Siuū me fac de-
us: qm intrauer-
nā vsq; ad aiam
meā. Infix⁹ sū
in limo pfūdi: ⁊ nō est sub-
stantia Veni in altitudi-
nē maris: ⁊ tēpestas demer
sit me Laborauī clamans
rauce facte sūt fauces mee
defecerunt oculi mei dum
spo in deo meo Multiplica
ti sunt sup capillos capitis
mei: q̄ odiūt me gratis Cō
fortati sunt q̄ persecuti sunt
me inimici mei iniuste: q̄ nō
rapui tunc exoluebā. Deus
tu scis insipientiam mea
am: et delicta mea a te non
sunt abscōdita Nō erube
scant in me q̄ expectant te
dñe: dñe virtutū Nō con-
fundantur sup me: qui q̄-
runt te deus israel. Qm

propter te sustinui opprobriū: operuit confusio faciem meā. Extraneus factus sum fratribus meis: et peregrinus filiis matris mee. Quia zelus domus tue comedit me: et opprobria exprobrantiū tibi ceciderūt sup me Et operui in ieiunio aiam meā: et factū est in opprobrium mihi Et posui vestimentū meū cilicium: et factus sum illis in parabolā Adversum me loquebāt qui sedebāt in porta: et in me psallebant qui bibebāt vinū Ego vero orōnē meā ad te dñe: tēpus bñplaciti deus In multitudine misericordie tue: exaudi me in veritate salutis mee Eripe me de luto vt nō infigar: libera me ab his qui oderunt me et de profundis aquarū Non me demergat tempestas aque: neq; absorbeat me profundū: neq; vrgeat sup me puteus os suū Exaudi me dñe qm benigna est misericordia tua secōm multitudinē miserationum tuarū respice in me Et ne auertas faciē tuā a puero tuo: qm tribulor velociter exaudi me Intende aie mee et libera eā: propter inimicos meos eripe me. Tu scis improperiū meum et confusionē meā: et reuerentiā meā In conspectu tuo sunt omnes qui tribulāt me: improperium exspectauit cor meum et miseriā Et sustinui qui simul contristaret et nō fuit: et qui cōsolaret et non inueni Et dederunt in escā meā fel: et in sitī mea potauerūt me aceto. Fiat mēsa eorum coram ipsis in laqueum: et in retributiones et in scandalū. Obscurentur oculi eorū ne videāt: et dorsū eorū semper incurua. Effunde sup eos iram tuā: et furor ire tue comprehēdat eos Fiat habitatio eorū deserta: et in tabernaculis eorū nō sit q̄ inhabitet. Quēm tu percussisti persecuti sunt: et sup dolorē vulnerū meorū addiderūt Appone iniquitatem sup iniquitatē eorū: et non intrēt in iustitiā tuā Deleantur de libro viuentium: et cum iustis nō scribātur.

Ego sum paup⁹ ⁊ dolens salus tua de⁹ suscepit me. Laudabo nomen dei mei cum cantico: ⁊ magnificabo eū in laude. Et placebit deo: sup vitulū nouellū cornua pducentē ⁊ vngulas. Videāt paupes ⁊ letent: querite deū ⁊ viuet aia vestra. Qm exaudiuit pauperes dñs: et vinctos suos non despexit. Laudēt illū celi ⁊ terra: mare ⁊ omnia reptilia in eis Qm deus saluā faciet syon: ⁊ edificabunt ciuitates iude. Et inhabitabūt ibi: ⁊ hereditate acquirent eā Et semē seruoꝝ eius possidebit eā: et qui diligunt nomē eius habitabunt in ea. ps.

Deus in adiutoriū meū intende: dñe ad adiuuandū me festina. Confundant ⁊ reuereant: qui querūt aiam meā. Auertant retrorsū ⁊ erubescāt: q̄ volūt michi mala Auertant statī erubescentes: q̄ dicunt michi euge euge. Exultēt ⁊ letēt in te oēs qui q̄rūt te: ⁊ dicant semp magnificet dñs q̄ diligunt salutare tuū. Ego vero egenus ⁊ paup sum: deus adiuua me. Adiutor meus ⁊ liberator meus es tu: dñe ne moreris. ām Dñe de⁹ in adiutoriū meū intende. ps

In te dñe speraui nō confundar in eternū in iusticia tua libera me et eripe me Inclina ad me aurē tuā: ⁊ salua me Esto michi in deū protectorē ⁊ in locū munitū vt saluus me facias. Qm firmamentū meū: ⁊ refugiū meū es tu. Deus meus eripe me de manu peccatoris: ⁊ de manu cōtra legē agētis ⁊ iniq̄ Qm tu es patiētia mea dñe: dominē spes mea a iuuentute mea. In te confirmat⁹ sū ex vtō: de vētre mātis mee tu es protector meus In te cātatio mea sēp tanq̄ prodigiū factus sū mltis ⁊ tu adiutor fortis Repleat os meū laude: vt cantē gloriā tuā tota die magnitudinē tuā Ne proicias me in tpe senectutis: cū defecerit virtus mea ne derelinquas me. Qz di-

ꝓtexũt inimici mei michi: et qui custodiẽbãt aiam meã consiliũ fecerũt in vnũ Dicentes deus dereliquit eũ: persequimini & ꝓprehendite eũ: qz non est qui eripiat. Deus ne elongeris a me deus meus in auxiliũ meũ respice. Confundant & deficiant detrahẽtes aie mee operiant confusione & pudore qui ꝙrũt mala michi. Ego autẽ semp sperabo: & adiiciã sup omnẽ laudẽ tuam. Os meũ annũciabit iustitiã tuam: tota die salutare tuũ. Quoniã nõ cognoui litteraturã introibo in potentias dñi: dñe memorabor iustitie tue solius Deꝰ docuisti me ex iuuentute mea: et vsqz nũc ꝓnũciabo mirabilia tua. Et vsqz in senectã & seniũ: deus ne derelinquas me. Donec annũciẽ brachiũ tuũ: generationi omni ꝙventura est. Potentiã tuã & iustitiã tuã deus vsqz in altissima que fecisti magnalia: deus qs similis tibi. Quãtas ostendisti michi tribulationes multas et malas: & conuersus viuificasti me et de abyssis terre iterũ reduxisti me. Multiplicasti magnificẽtiã tuã: & cõuersus cõsolatꝰ es me. Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatẽ tuã deꝰ psallã tibi in cythara sctũ israel. Exultabunt labia mea cũ cantauero tibi: et aia mea quam redemisti. Sed & lingua mea tota die meditabit iustitiã tuã: cũ confusi et reueriti fuerint qui querũt mala michi. ps

Deus iudiciũ tuũ regi da: & iustitiã tuã filio regis Iudicare populũ tuũ in iustitia: et pauperes tuos in iudicio Suscipiant montes pacẽ populo: & colles iustitiã. Iudicabit pauperes populi & saluos faciet filios pauperũ: & hũiliabit calũniatorẽ. Et permanebit cũ sole et ante lunã in generatiões generationũ Descẽdet sicut pluuia in vellus: et sicut stillicidia stillantia super terrã Orietur in diebus eius iu

ficta et abundantia pacis:
donec auferat luna. Et
dñabit a mari vsq; ad ma-
re: et a flumine vsq; ad ter-
minos orbis terrarū. Co
ram illo procident ethiopes: &
inimici eius terrā lingent.
Reges tharsis & insule mu
nera offerēt: reges arabū &
saba dona adducent. Et
adorabūt eum oēs reges:
oēs gētes seruient ei. Qa
liberabit pauperē a poten-
te: et pauperē cui non erat
adiutor. Parcet pauperi &
inopi: & animas pauperū sal-
uas faciet. Ex usuris & ini
quitate redimet animas eor:
et honorabile nomē eor co
ram illo. Et viuet & dabitur
ei de auro arabie: & adora-
būt de ipso semp tota die
benedicēt ei. Erit firma
mentū in terra in summis
montiū superextolletur super
libanū fructus eius: & flo-
rebunt de ciuitate sicut fe
nū terre. Sit nomen eius
benedictum in secula: ante
solē permanet nomen eius
Et benedicentur in ipso
omnes tribus terre: omes
gentes magnificabunt eū.
Benedictus dñs deus isra
el: q̄ facit mirabilia solus.
Et benedictū nomen ma
iestatis eius in eternū: & re
plebitur maiestate ei⁹ oīs
terra fiat fiat ām. Esto mi
chi dñe in deū protectorē. ps

Quām bonus israel de-
us: his qui recto sūt
corde. Mei autē pene mo-
ti sūt pedes pene effusi sūt
gressus mei. Quia zelaui
super iniquos: pacē peccato-
rum videns. Quia nō est
respectus morti eorū: & fir
mamentū in plaga eorum.
In labore hominū non
sunt: et cum hominibus non
flagellabunt. Ideo tenuit
eos superbia: operti sunt
iniquitate et impietate sua
Prodiit quasi ex adipe ini
quitas eorum: transierunt
in affectum cordis. Cogi
tauerunt & locuti sunt ne-
quitiam: iniquitatē in ex-
celso locuti sunt Posue-
runt in celum os suum: et
lingua eorum transiuit in
terra. Ideo cōuertetur
populus meus hic: et dies

pleni inuenient in eis Et dixerũt quomõ scit deus: et si est sciẽtia in excelso Ecce ipsi peccatores et abundãtes in sclo: obtinuerũt diuitias Et dixi ergo sine causa iustificaui cor meũ: et laui inter innocentes manus meas Et fui flagellatus tota die: et castigatio mea in matutinis Si dicebã narrabo sic: ecce nationẽ filiorũ meorũ reprobaui Et existimabã vt cognoscerem: hoc labor est ante me donec intrẽ in sanctuaria dei: et intelligam in nouissimis eorũ Verũtamẽ propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarẽtur Quomodo facti sunt in desolationẽ: subito defecerunt: perierunt propter iniquitatẽ suam. Velut somniũ surgentium: domine in ciuitate tua imaginẽ ipsorũ ad nichilum rediges Quia inflammatũ est cor meum et renes mei cõmutati sunt: et ego ad nichilũ redactus sum et nesciui. Ut iumentũ factus sum apud te: et ego semper tecum. Tenuisti manũ dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me: et cum gloria suscepisti me Quid enim michi est in celo: et a te quid volui super terrã. Defecit caro mea et cor meum: deus cordis mei et pars mea deus in eternũ. Quia ecce qui elongant se a te peribunt: perdidisti omnes qui fornicant abste Michi autẽ adherere deo bonum est: ponere in dño deo spem meam. Vt annunciẽ omnes predicationes tuas: in portis filie syon.

Psalmus.

Ut quid deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oues pascue tue. Memor esto congregationis tue: quam possedisti ab initio Et redemisti virgam hereditatis tue: mons syon in quo habitasti in eo. Leua manus tuas in superbias eorũ in finẽ: quanta maligna est inimicus in sancto Et gloriati sunt qui oderunt

te: in medio solēnitatis tue. Posuerūt signa sua signa et nō cognouerūt: sicut in exitu sup̄ summū. Quasi in silua lignoꝝ securibꝫ exciderūt ianuas eius in idipsum: in fer ro et ascia deiecerūt eā. Incēderūt igni sanctuariū tuū: in terra polluerūt tabernaculū nois tui. Dixerūt in coꝛde suo cogitatio eoꝝ simul: quiescere faciamus oēs dies festos dei a terra. Signa nostra nō vidimus: iā nō est ꝓpheta et nos non cognoscet āplius. Usquequo deus improperabit inimicus: irritat aduersarius nomē tuū in finē. Et quidē auertis manū tuā et dexteram tuā: de medio sinu tuo in finē. Deus aūt rex nr̄ ante secula: operatus est salutē in medio terre. Tu ꝛfirmasti in virtute tua mare: cōtribulasti capita draconū in aq̄s. Tu cōfregisti capita draconis dedisti eū escā pplis ethiopū. Tu diripuisti fōtes et torrentes: tu siccasti fluuios ethan. Tuus est dies et tua est nox: tu fabꝛicatus es aurorā et solē. Tu fecisti oēs fines terre: estatem et ver tu plasmasti ea. Memoꝛ esto huius: inimicus improperauit dño et pplis ifatuus incitauit nomē tuū. Ne tradas bestiis aias cōfitētes tibi: et aias pauperū tuoꝝ ne obliuiscaris in finē. Respice in testamētū tuū: quia repleti sunt q̄ obscurati sunt terre domibꝫ iniq̄tatū. Ne auertatur humilis factus cōfusus: pauper et inops laudabūt nomē tuū. Exurge deus iudica causam tuam: memoꝛ esto improperioꝝ tuoꝝ eoꝝ que ab insipiēte sunt tota die. Ne obliuiscaris voces inimicoꝝ tuoꝝ: superbia eoꝝ qui te oderunt ascēdit semper. Ant. Liberasti virgam hereditatis tue.

Confitebimur ps. Confitebimur tibi deus: confitebimur et inuocabimus nomē tuū. Narrabimus mirabilia tua cum accepero tempus ego iustitias iudicabo. Liquefacta est terra et omēs q̄ habitant in ea: ego ꝛfirmaui co-

ſūnes eius. Dixi iniq̃s no-
lite iniq̃ agere: et delinquenti-
bus nolite exaltare cornu.
Nolite extollere in altum
cornu vestrū: nolite loq̃ ad
uersus deū iniq̃tatem. q̃
neq; ab oriente neq; ab oc
cidẽte neq; a desertis mon
tibus: quoniã deꝰ iudex est
Hunc humiliat: hunc exal
tat: q; calix in manu dñi vi-
ni meri plenꝰ mixto. et in
clinauit ex hoc in hoc verun
tamẽ fex eius nõ est exina-
nita: bibẽt ex ea oẽs pecca-
tores terre. go aũt annũ
ciabo in ſcm: cantabo deo
iacob. et oĩa cornua pec-
catoꝝ ꝓfringã: et exaltabun
tur cornua iusti.

Psalmus.

Deus in iudea deus:
in iſrl magnũ nomẽ eius.
Et factus est in pace locꝰ
eius: et habitatio eiꝰ in ſy-
on. Ibi confregit potẽtias
arcum ſcutũ gladium et bel
lum. Illuminãs tu mira
biliter a montibꝫ eternis:
turbati sũt oẽs insipientes
corde. Dormierũt sõnũ ſu
um: et nichil inuenerũt oĩes
viri diuitiaꝝ in manibꝫ ſu

is. Ab increpatione tua de
us iacob: dormitauerũt
qui ascẽderũt equos. Tu
terribilis es et quis resistet
tibi: extũc ira tua. De celo
auditũ fecisti iudicium: ter
ra tremuit et quieuit. Cũ
exurgeret in iudicio deus:
vt saluos faceret oẽs man
ſuetos terre. Nã cogita-
tio hois confitebitur tibi: et
reliquie cogitatiõis diẽ fe-
stum agẽt tibi. Vouete et
reddite dño deo nro: oẽs q̃
in circuitu eiꝰ afferetis mu-
nera. Terribili et ei q̃ au-
fert ſpm principum: terribi
li apud reges terre. Et
inuocabimꝰ nomẽ tuũ dñe.

Voce mea ad dñm
clamaui: voce mea ad
deũ et intendit michi. In
die tribulatiõis mee deum
exquisiui manibꝫ meis no
cte ctra eum: et nõ sum de-
ceptus. Renuit ꝛsolari aĩa
mea: memor fui dei et delec-
tatꝰ sum: et exercitatꝰ sũt
defecit ſpũs meꝰ. Anti-
pauerũt vigilias oculi mi
turbatus sum et nõ sum lo
cutus. Cogitaui dies anti

quos: et annos eternos in mẽte habui. Et meditat⁹ sum nocte cum corde meo: et exercitabar & scopebam spiritum meũ. Numquid in eternũ proiiciet deus: et non apponet vt cõplacitior sit adhuc. Aut in finem misericordiã suã abscidet a generatione in generationẽ Aut obliuiscet misereri de⁹: aut continebit i ira sua mias suas Et dixi nũc cepi: hec mutatio dextere excelsi. Memor fui operũ dñi quia memor ero ab initio mirabiliũ tuorũ Et meditabor i omnibus operibus tuis: & in adinuentionibus tuis exercebor Deus in sancto via tua quis deus magnus sicut de⁹ nr̃: tu es deus qui facis mirabilia Notã fecisti i populis virtutẽ tuã redemisti brachio tuo populũ tuũ filios iacob et ioseph Viderũt te aq̃ deus viderũt te aq̃ & timuerũt et turbati sũt abyssi. Multitudo sonit⁹ aquarũ: vocẽ dederũt nubes. Etenim sagitte tue trãseũt: vox tonitrui tui in rota Illuxerũt coruscationes tue orbi terre: cõmota est & contremuit tra. In mari via tua & semite tue i aq̃s multis: et vestigia tua nõ cognoscẽt Deduxisti sicut oues pplm tuũ: in manu moysi et aarõ. Ps.

Tendite ppe me⁹ legẽ meã: inclinate aurẽ vestram i verba oris mei. Aperiã i parabolis os meum: loquar propositiones ab initio Quanta audiuimus & cognouimus ea: et patres nostri narrauerunt nobis Non sunt occultata a filiis eorũ: i generatiõe altã. Narrantes laudes domini et virtutes eius: et mirabilia ei⁹ q̃ fecit Et suscitauit testimoniũ i iacob: et legem posuit i isrl Quãta mandauit patribus nostris nota facere ea filiis suis: vt cognoscat generatio altã. Filii q̃ nascẽt et exurgẽt: enarrabũt filiis suis. Vt ponãt in deo spẽ suam: & non obliuiscant operũ dei: et mãdata ei⁹ exquirant Ne fiãt sicut pres eo

rum: generatio prava & exasperãs. Generatio q̃ nõ direxit cor suũ: et nõ est creditus cũ deo spus ei⁹. Filii effrẽ incedẽtes et mittẽtes arcũ: conversi sũt in die belli. Non custodierũt testamẽtũ dei: et in lege ei⁹ noluerũt ambulare. Et obliti sunt beneficiorũ eius: & mirabiliũ eius q̃ ostendit eis. Coram patribus eor̃ fecit mirabilia i terra egypti: in cãpo thaneos. Interrupit mare & pduxit eos & statuit aquas quasi i utre. Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte in illuminatiõe ignis. Interrupit petram i heremo: et adaquauit eos velut i abysso multa. Et eduxit aquam de petra: et deduxit tanq̃ flumina aquas. Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram excitauerunt excelsum in inaquoso. Et tẽtauerũt deũ in cordib⁹ suis: vt peterẽt escas animabus suis. Et male locuti sunt de deo: dixerũt nunquid poterit deus parare mensam in deserto: Quoniam percussit petram et fluxerunt aque: et torrentes inundauerunt. Nunquid et panem potest dare: aut parare mẽsam populo suo? Ideo audiuit dominus et distulit: et ignis accensus est in iacob: et ira ascendit i israel. Quia nõ crediderunt in deo: nec speraverunt in salutari eius. Et mandauit nubibus desuper: & ianuas celi aperuit. Et pluit illis manna ad manducandum: et panem celi dedit eis. Panem angelor̃ mãducauit homo: cibaria misit eis in abundãtiã. Transtulit austrum de celo: et induxit in virtute sua affricum. Et pluit super eos sicut puluerem carnes: & sicut arenam maris volatilia pennata. Et ceciderunt in medio castror̃ eorum: circa tabernacula eorum. Et manducauerũt et saturati sunt nimis: & desiderium eorum attulit eis. non sunt fraudati a desiderio suo. Adhuc esce cor̃

erant in ore ipsorum: & ira dei ascendit super eos & occidit pingues eorũ et electos israel impediuit ¶ In omnibus his peccauerunt adhuc: et non crediderunt in mirabilibus eius & defecerunt in vanitate dies eorũ: et anni eorum cũ festinatione. ¶ Cũ occideret eos quærebant eum: et reuertebantur et diluculo veniebant ad eum. & rememorati sunt quia deus adiutor est eorum: & deus excelsus redemptor eorum est. & dilexerunt eum in ore suo: et lingua sua mentiti sunt ei. ¶ Cor autem eorũ non erat rectũ cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius. ¶ Ipse autem est misericors et propicius fiet peccatis eorum: & non disperdet eos. & abundauit vt auerteret iram suã: et non accendit omnẽ iram suam. & recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens & non rediens. ¶ Quotiens exacerbauerunt eum in deserto: in ira cõcitauerunt eũ in inaquoso. & rursus cõuersi sunt et tentauerũt deũ: & sanctum israel exacerbauerunt. ¶ Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis. & sicut posuit in egypto signa sua: & prodigia sua in campo thaneos. & conuertit in sanguinem flumina eorum: & imbres eorum ne biberent. ¶ Misit in eos cynomiã & comedit eos: & ranã & disperdidit eos. & dedit erugini fructus eorũ: et labores eorum locuste & occidit in grandine vineas eorum et moros eorũ in pruina. & tradidit grãdini iumẽta eorum: et possessionem eorum igni. ¶ Misit in eos iram indignationis sue: indignationem et iram & tribulationẽ: immissiones per angelos malos. ¶ Iam fecit semite ire sue: non pepercit a morte animarũ eorũ: et iumẽta eorum in morte cõclusit. & percussit omne primogenitum in terra egypti: primitias omnis la

boꝛis eoꝛum in tabernaculis cham. Et abstulit sicut oues populum suum: et perduxit eos tanꝙ gregem in deserto Et deduxit eos in spe et non timuerunt: et inimicos eoꝛũ operuit mare. Et induxit eos in montẽ sanctificationis sue: montẽ quem acquisiuit dextera eius. Et eiecit a facie eoꝛum gentes: ꝛ soꝛte diuisit eis terrã in funiculo distributiõis. Et habitare fecit in tabernaculis eoꝛum: tribus israel. Et tentauerunt et exacerbauerũt deũ excelsum: et testimonia eius non custodierunt. Et auerterũt se et non seruauerunt pactum: quẽadmodũ patres eoꝛũ conuersi sunt in arcũ pꝛauũ. In ira cõcitauerũt eũ in collibus suis: et in sculptilib⁹ suis ad emulationẽ eũ pꝛouocauerunt Audiuit deus et spꝛeuit: et ad nichilũ redegit valde israel. Et repulit tabernaculuꝫ silo: tabernaculum suum vbi habitauit in hominibus. Et tradidit in captiuitatẽ virtutẽ eoꝛum ꝛ pulchꝛitudinẽ eoꝛ in manus inimici. Et conclusit in gladio populũ suũ: ꝛ hereditatẽ suã spꝛeuit. Iuuenes eoꝛ comedit ignis: et virgines eoꝛũ non sunt lamẽtate. Sacerdotes eoꝛũ in gladio ceciderũt: ꝛ vidue eoꝛũ non ploꝛabãtur. Et excitat⁹ est tanꝙ doꝛmiẽs dñs: tanꝙ potẽs crapulatus a vino. Et percussit inimicos suos in posteꝛioꝛa: oppꝛobꝛiũ sempiternũ dedit illis. Et repulit tabernaculũ ioseph: et tribum effraim non elegit. Sed elegit tribũ iuda: mõtem syon quẽ dilexit. Et edificauit sicut vnicoꝛnis sanctificiũ suum: in terra quam fundauit in secula. Et elegit dauid seruũ suũ et sustulit eum de gregib⁹ ouium: depost fetantes accepit eum. Pascere iacob seruum suum: et israel hereditatẽ suam. Et pauit eos in innocẽtia coꝛdis sui et in intellectibus manuũ

suaꝝ deduxit eos. ān. Tu es deus q̄ facis mirabilia.

DEus venerunt ps. gentes in hereditatē tuā: polluerunt templum sanctum tuū: posuerūt hierusalē in pomorū custodiā. Posuerunt mortticina seruorum tuorū escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorū bestiis terre. Effuderunt sanguinē ipsorum tanq̄ aquā in circuitu hierusalē: ⁊ non erat qui sepeliret. Facti sumus opprobriū vicinis nostris: subsānatio et illusio his q̄ in circuitu nostro sunt. Usq; quo dñe irascēris in finē: accendet velut ignis zelus tuus. Effū de iram tuam in gentes que te non nouerunt: et in regna q̄ nomen tuum non inuocauerunt. Quia comederunt iacob et locum eius desolauerūt. Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarū cito anticipēt nos mie tue: quia pauperes facti sumus nimis. Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ propter gloriam nominis tui dñe libera nos ⁊ ppicius esto peccatis nostris propter nomē tuum. Ne forte dicant in gentibus vbi est deus eorum: et innotescat in nationib⁹ coram oculis nostris. Ultio sanguinis seruorū tuorū: qui effusus est: introeat in cōspectu tuo gemit⁹ cōpeditorū. Secundum magnitudinē brachii tui: posside filios mortificatorum. Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperiū ipsorum quod exprobrauerunt tibi dñe. Nos autē populus tuus et oues pascue tue: confitebimur tibi in seculū. In generatione et generatiōe annūciabim⁹ laudē tuā. p.

QUi regis israel intēde: q̄ deducis velut ouem ioseph. Qui sedes super cherubin: manifestare coram effraim beniamin ⁊ manasse. Excita potentiam tuam et veni: vt saluos facias nos. Deus cōuerte nos: et ostende faciē tuam ⁊ salui erimus. Dñe

deus virtutū: quousq; irascēris super oratiōnem serui tui. Cibabis nos pane lachrymarū: et potum dabis nobis in lachrymis in mensura. Posuisti nos in contradictionē vicinis nostris: et inimici nostri subsannauerunt nos. Deus virtutum conuerte nos: et ostende faciem tuam & salui erimus. Vineā de egypto transtulisti: eiecisti gentes & plantasti eam. Dux itineris fuisti in conspectu eius & plantasti radices eius & impleuit terrā. Operuit mōtes vmbra eius: & arbusta eius cedros dei. Extendit palmites suos vsq; ad mare: et vsq; ad flumen propagines eius. Ut quid destruxisti maceriam eius: et vindemiāt eam omnes qui pretergrediuntur viam. Exterminauit eā aper de silua: & singularis ferus depastus est eam. Deus virtutum conuertere: respice de celo et vide et visita vineam istam. Et perfice eā quā plantauit dextera tua et super filiū hominis quē confirmasti tibi. Incensa igni et suffossa: ab increpatione vultus tui peribunt. Fiat manus tua super virum dextere tue: et super filium hominis quē confirmasti tibi. Et non discedimus a te viuificabis nos: et nomē tuū inuocabimus. Dñe deus virtutum conuerte nos: et ostende faciē tuam et salui erimus. ān. Propitius esto peccatis nostris dñe. ỹ. Gaudebunt labia mea dum cantauero tibi. Et anima mea quam redemisti. ỹ. Fiat misericordia tua. In laudib⁹ ān.

Ubi soli peccaui dñe miserē mei. ps. Miserere. Dñe refugium factus es nobis. ps. Iām. ān. In matutinis dñe meditaboꝛ in te. ps. Deus deus meus. Psalmus.

Quam dño gloriose cum magnificatus est equū & ascensoꝛē proiecit in mare. Fortitudo mea et laus mea dominus & factus est michi in salutē. Iste

deus meus et glorificabo eum: deus patris mei et exaltabo eum. Dominus quasi vir pugnator omipotēs nomen eius: currus pharaonis et exercitū eius deiecit in mare Electi principes eius submersi sunt i mari rubro: abyssi operuerūt eos descēderunt i profundum quasi lapis. Dextera tua domine magnificata est in fortitudine: dextera tua domine percussit inimicū: ⁊ i multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos Misisti irā tuā que deuorauit eos sicut stipulā: i spiritu furoris tui congregate sunt aq̄. Stetit vnda fluēs: cōgregati sunt abyssi in medio mari. Dixit inimicus persequar ⁊ comprehendam: diuidā spolia implebitur anima mea Euaginabo gladiū meum: interficiet eos manus mea Flauit spiritus tuus ⁊ operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aq̄s vehementibus. Quis similis tui i fortibus dñe: q̄s similis tui magnificus i sanctitate: terribilis atq; laudabilis: et faciens mirabilia. Extēdisti manū tuā: et deuorauit eos tra Duxisti in mia tua: populo quem redemisti Et portasti eum i fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuū. Audierūt populi tui et irati sūt: dolores obtinuerūt habitatores philistiim Tūc conturbati sunt principes edō: robustos moab obtinuit tremor: obriguerūt oēs habitatores chanaā. Irruat sup eos formido et pauor: in magnitudie brachii tui. Fiant immobiles quasi lapis: donec pertrāseat pp̄s tu⁹ dñe: donec ptrāseat populus tu⁹ iste quē possedisti Introduces eos ⁊ plātabis in monte hereditatis tue firmissimo habitaculo tuo qđ operatus es domine Sanctuariū tuum dñe quod firmauerūt man⁹ tue: dñs regnabit i eternū ⁊ vltra Ingressus est enī eques pharao cum curribus et equitibus ei⁹ i mare: ⁊ reduxit

super eos dñs aquas maris. ℟ Filii autē israel ambulauerūt per siccū: in medio eius. ā. In eternū dñs regnabit ℣ vltra. ā. In sanctis eius laudate deum. ℣ Laudate. Capl'm. Vigilate ℣ orate. Hymnus.

Lux ecce surgit aurea: pallens fatiscat cecitas: que nosmet in preceps diu erroze traxit deuia. Nec lux serenū ferat purosq; nos ꝑstet sibi nichil loquamur subdolū voluam⁹ obscurū nichil. Sic tota decurrat dies ne lingua mendax nec man⁹ oculi nec pectent lubrici ne noxa corp⁹ inq̄net. Speculator astat desuper qui nos diebus oibus actusq; nostros prospicit a luce prima i vesperum. Deo patri sit gloria eiusq; soli filio: cū spiritu paracleto et nūc ℣ iperpetuū Amē. ℣. In matutinis domine. ā. In sāctitate seruiamus dño: ℣ liberabit nos ab inimicis nostris. ℣. Qui dict⁹ ¶ Feria vi. Inuit. Qui fecit nos venite adoremus. ℣. Venite. Hymn⁹

O trinitatis vnitas: orbē potenter qui regis: attende laudū cantica que excubātes psallimus. Dū lectulo consurgimus noctis quieto tempore: vt flagitemus vulnerum a te medelā omniū. Quo fraude quidq̄d demonū in nocti bus deliquimus: abstergat illud celit⁹ tue potestas glorie. Ne corpus astit sordidum: nec torpor instet cordiū: et criminis cōtagio tepescat ardor ꝑs. Ob hoc redemptor q̄s reple tuo nos lumine: per quod dierū circulis nullis ruamur actibz. Deesta pater. Psalmus.

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. Sumite psalmū ℣ date tympanū: psalteriū iocundū cū cythara. Buccinate i neomenia tuba: in insigni die solēnitatis vestre. Quia preceptū in israel est: ℣ iudicium deo iacob. Testimonium in ioseph posuit illud cū exiret

de terra egypti: linguam quam nō nouerat audiuit. Auertit ab oneribz dorsū eius: manus eius in cophino seruierunt In tribulatione inuocasti me et liberaui te: exaudiui te i abscondito tempestatis: probaui te apud aquam cōtradictionis. Audi populus meus et contestabor te: israel si audieris me non erit in te deus recēs: neqz adorabis deum alienū. Ego enim sum dñs deus tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuū et implebo illud. Et nō audiuit populus meus vocē meā: et israel nō intēdit michi Et dimisi eos scōm desideria cordis eorum: ibūt in adiuentionibus suis Si populus meus audisset me: israel si in viis meis ambulasset. Pro nichilo forsitan inimicos eorum humiliassem: et sup tribulātes eos misissē manū meā. Inimici dñi mentiti sunt ei: et erit tempus eorum in secula. Et cibauit illos ex adipe frumēti: et de petra melle saturauit eos. Psalmus.

Deus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos diiudicat Usqz quo iudicatis iniquitatem et facies peccatorum sumitis Iudicate egeno et pupillo: humilē et pauperē iustificate Eripite pauperem et egenū de manu peccatoris liberate Nescierunt neqz intellexerunt in tenebris ambulāt: mouebūtur oia fundamenta terre. Ego dixi dii estis: et filii excelsi omnes. Vos autē sicut homines moriemini: et sicut vnus de principibus cadetis Surge deus iudica terrā: qm tu hereditabis in oibus gentibus. ā Exultate deo adiutori nostro. ps

Deus qui similis erit tibi: ne taceas neqz cōpescaris deus Qm ecce inimici tui sonuerūt: et qui oderunt te extulerunt caput. Super populū tuum malignauerunt cōsilium: et cogitauerunt aduersus sanctos tuos. Dixerunt venite et disperdamus eos

de gente: et non memoretur nomen israel vltra.
Quoniam cogitauerunt vnanimiter simul aduersus te testamentū disposuerunt tabernacula ydumeorum et ysmaelite moab et agareni gebal et amon et amalech: alienigene cum habitantibus tyrum etenim assur venit cum illis: facti sunt in adiutorium filiis loth. Fac illis sicut madian sysare: sicut iabin in torrente cyson disperierunt in endor: facti sūt vt stercus terre. Pone principes eorum: sicut oreb et zeb et zebee et salmana. Omnes principes eorū: qui dixerūt hereditate possideamus sanctuarium dei Deus meus pone illos vt rotam: et sicut stipulam ante faciem venti. Sicut ignis qui comburit siluā: et sicut flama comburens montes. Ita persequeris illos in tempestate tua: et ira tua turbabis eos. Imple facies eorū ignominia et querent nomē tuum domine. Erubescāt et conturbentur in seculum seculi: et confundantur et pereant. Et cognoscant quia nomen tibi deus: tu solus altissimus in omni terra. Psalmus.
Quam dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiscit et deficit anima mea in atria domini. Cor meū et caro mea exultauerunt in deum viuum. Etenim passer inuenit sibi domum: et turtur nidum sibi vbi reponat pullos suos. Altaria tua domine virtutum: rex meus et deus meus. Beati qui habitant in domo tua: in secula seculorum laudabunt te. Beatus vir cuius est auxilium abste: ascensiones in corde suo disposuit: in valle lachrymarum in loco quem posuit. Etenim benedictiones dabit legislator: ībūt de virtute in virtutem: videbitur deus deorum in syon. Domine deus virtutum exaudi orationem me

um: auribus percipe deus iacob. Protector noster aspice deus: & respice in faciem christi tui. Quia melior est dies vna in atriis tuis: super mília. Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis q̃ habitare in tabernaculis peccatorum. Quia misericordiam & veritatem diligit deus: gratiã & gloriã dabit dominus. Non priuabit bonis eos q̃ ambulant in innocẽtia: dñe virtutũ beatus homo qui sperat in te. ãn. Tu solus altissimus super omnẽ terram.

Psalmus.

Benedixisti dñe terrã tuã: auertisti captiuitatem iacob. Remisisti iniquitatem plebis tue: operuisti omnia peccata eorũ. Mitigasti omnẽ iram tuã auertisti ab ira indignationis tue. Conuerte nos deus salutaris noster: et auerte iram tuam a nobis. Numquid in eternum iraceris nobis: aut extendes iram tuam a generatione in generationem. Deus tu conuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te. Ostende nobis dñe misericordiam tuam: et salutare tuum da nobis. Audiam quid loquatur in me dominus deus: quoniam loquetur pacem in plebem suã. Et super sanctos suos: et in eos qui cõuertuntur ad cor. Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra. Misericordia et veritas obuiauerũt sibi: iusticia & pax osculate sunt. Veritas de terra orta est: & iusticia de celo prospexit. Etenim dominus dabit benignitatem: & terra nostra dabit fructũ suũ. Iusticia ante eũ ambulabit & ponet i via gressus suos.

Psalmus.

Inclina dñe aurẽ tuã et exaudi me: qm̃ inops & pauper sum ego. Custodi aiam meã qm̃ sanctus sum: saluũ fac seruũ tuum deus meus sperantẽ in te. Miserere mei dñe quoniã ad te clamaui tota die letifica

alaz letui tui qm̃ ad te dñe
aiam meã leuaui. Quo-
niã tu dñe suauis et mitis
et multe misericordie om-
nibus inuocantib⁹ te. Au
ribus percipe dñe oratio-
nem meã: et intende voci
deprecationis mee In die
tribulationis mee clamaui
ad te: qz exaudisti me. Nõ
est similis tui in diis dñe: ⁊
non est secundũ opera tua
Omnes gentes quascũq;
fecisti venient et adorabũt
coram te dñe: ⁊ glorificabũt
nomen tuum. Quoniam
magnus es tu: et faciẽs mi
rabilia tu es deus solus. De
duc me dñe in via tua et in
grediar in veritate tua: le-
tetur cor meum vt timeat
nomen tuũ. Confitebor
tibi dñe deus meus in toto
corde meo: ⁊ glificabo no-
men tuũ in eternũ. Quia
misericordia tua magna est
super me: et eruisti aiam
meam ex inferno inferiori
Deus iniqui insurrexe-
runt super me: et synago-
ga potentium quesierunt
animam meam: et non p-
posuerunt te in conspectu
suo. At tu domine deus
miserator ⁊ misericors: pa
tiens ⁊ multe misericordie
⁊ verax. Respice in me ⁊
miserere mei: da imperiũ
puero tuo: ⁊ saluum fac fi
lium ancille tue. Fac me-
cum signũ in bono: vt vi-
deant qui oderunt me ⁊ cõ
fundantur: quoniã tu dñe
adiuuisti me ⁊ consolatus
es me. ãn. Benedixisti do
mine terram tuam. ps.

Fundamẽta eius in
mõtibus sanctis: di-
ligit dñs portas syon sup
omnia tabernacula iacob.
Gloriosa dicta sunt de te
ciuitas dei Memor ero ra
ab ⁊ babylonis: scientium
me. Ecce alienigene ⁊ ty-
rus ⁊ populus ethyopum:
hi fuerunt illic. Nunqd
syõ dicet homo ⁊ homo na
tus est in ea: ⁊ ipse funda-
uit eam altissimus. Do-
minus narrabit in scriptu
ris populorum: ⁊ principũ
horum qui fuerunt in ea.
Sicut letantium: omniũ
habitatio est in te. ps.

Domine deus salutis mee: in die clamaui & nocte coram te. Intret in conspectu tuo oratio mea inclina aurē tuam ad precem meam Quia repleta est malis anima mea: et vita mea in inferno appropinquauit. Estimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes in sepulchris: quorū nō es memor ampli9: & ipi de manu tua repulsi sunt. Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis & in vmbra mortis Super me confirmat9 est furor tuus: et omnes fluctus tuos induxisti sup me. Longe fecisti notos meos a me posuerunt me abominationē sibi. Traditus sum et non egrediebar: oculi mei lāguerūt pre inopia. Clamaui ad te dñe: tota die expādi ad te manus meas. Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabūt et confitebuntur tibi. Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiā tuā: & veritatē tuā in perditione. Nunquid cognoscent in tenebris mirabilia tua & iustitia tua in terra obliuionis. Et ego ad te dñe clamaui: & mane oratio mea preueniet te. Ut quid dñe repellis orationē meam: auertis faciē tuam a me Pauper sum ego & in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autē humiliatus sum et conturbatus. In me trānsierūt ire tue & terrores tui cōturbauerūt me. Circūdederūt me sicut aqua tota die: circūdederūt me simul. Elōgasti a me amicū & primū: & notos meos a miseria. ā. Fundamenta eius in mōtibus sanctis. Psalm9.

Misericordias dñi: in eternū cantabo. In generatiōe & generationē: annūciabo veritatē tuam in ore meo. Quoniā dixisti in eternū misericordia edificabit in celis: preparabit veritas tua in eis. Di

fericoꝛdie tue antiq̃ domine:sicut iurasti dauid i veritate tua. ℳemoꝛ esto domine oppꝛobꝛii seꝛuoꝛum tuoꝛum:quod continui in sinu meo multaꝝ gentium. ℚuod exꝓobꝛauerunt inimici tui domine: quod exꝓobꝛauerunt commutationem chꝛisti tui ℬenedictus dominus deꝰ in eternum fiat fiat. ℙsalmꝰ

ℕDomine refugium factus es nobis:a generatiõe i generationẽ ℙriusq̃ mõtes fierent aut foꝛmaretur terra ꝛ oꝛbis:a seculo et in seculũ tu es deus ℕe auertas hominem in humilitatẽ:et dixisti cõuertimini filii hominum ℚm mille anni ante oculos tuos ꝛ tãq̃ dies hesterna que pꝛeteriit ℰt custodia i nocte:que pꝛo nichilo habentur eoꝛ anni erũt ℳane sicut herba tranſeat: mane floꝛeat ꝛ tranſeat:vespere decidat induret ꝛ arefcat. ℚ ꝛ defecimꝰ in ira tua:et in furoꝛe tuo turbati sumꝰ ℚposuisti iniq̃tates nr̃as i cõ ſpectu tuo ꝛ ſeculum nr̃m in illuminatione vultꝰ tui ℚuoniam omes dies nr̃i defecerunt:ꝛ in ira tua defecimus. ℳ anni nr̃i sicut aranea meditabũtur dies annoꝝ nr̃oꝝ in ipſis ſeptuaginta annis ℰi autem i potentatibus octoginta anni: ꝛ amplius eoꝝ laboꝛ ꝛ doloꝛ ℚuoniam ſuperuenit manſuetudo:ꝛ coꝛripiemur ℚ quis nouit poteſtatem ire tue:ꝛ pꝛe timoꝛe tuo iram tuam dinumerare. ℙ exteram tuam fit notam fac:ꝛ eruditos coꝛde in ſapientia ℚ onuertere domine vsqquo:ꝛ deꝓcabilis esto ſuper ſeruos tuos. ℬ epleti ſumus mane miſericoꝛdia tua:ꝛ exultauimꝰ ꝛ delectati ſumus i omibus diebus noſtris ℳ etati sumꝰ pꝛo diebus quibus nos humiliaſti annis quibus vidimus mala. ℜ eſpice i ſeruos tuos et i opꝛa tua:ꝛ dirige filios eoꝝ ℰt ſit ſplendoꝛ domini dei noſtri ſuper nos:et opera manuum nr̃

frarum dirige super nos: et opus manuū nostrarū di

Qui habitat rige. ps

in adiutorio altissimi: in protectione dei celi com morabitur. Dicet domi no: susceptor meus es tu: et refugium meum de⁹ me us sperabo in eum Quo niam ipse liberauit me la queo venantium: et a ver bo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: ⁊ sub pen nis eius sperabis. Scu to circundabit te veritas eius: non timebis a timo re nocturno A sagitta vo lante in die: a negocio per ambulante in tenebris: ab incursu et demonio meri diano Cadēt a latere tuo mille: et decem milia a dex tris tuis: ad te autē nō ap propinquabit Verūtamē oculis tuis consyderabis: ⁊ retributionē peccatorū vi debis Quoniam tu es do mine spes mea altissimū po suisti refugiū tuū Nō acce det ad te malū: ⁊ flagellum nō appropiquabit taberna culo tuo. Qm angelis su is mādauit de te: vt custo diāt te in omnibus vijs tu is. In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedē tuū Super aspidem ⁊ basiliscū am bulabis: ⁊ conculcabis leo nem ⁊ draconem. Quo niam in me sperauit libe rabo eum: protegā eū qm cognouit nomen meū Cla mauit ad me ⁊ ego exau diam eū: cum ipo sum in tri bulatione eripiam eū ⁊ glo rificabo eū. Longitudi ne dierū replebo eū: ⁊ ostē dam illi salutare meū. ps.

Bonum est cōfiteri do mino: ⁊ psallere no mini tuo altissime Ad an nunciādum mane misericordiā tuā: ⁊ veritatē tuā per noctem In decacordo psalterio: cum cāticō in cythara Quia delectasti me domine i factura tua: i ope ribus manuū tuarū exul tabo Quam magnificata sunt opera tua domine: ni mis profunde facte sunt co gitationes tue Vir insipi ens nō cognoscet: ⁊ stultus

non itelliget hec cum ex
orti fuerint peccatores si
cut fenum: & apparuerint
omnes qui operantur ini
quitatē. Ut intereant in
seculū seculi: tu aūt altissi
mus in eternum domine.
Qm ecce inimici tui do
mine qm ecce inimici tui pe
ribunt: & dispgētur omēs
qui operantur iniquitatez
Et exaltabitur sicut vni
cornis cornu meū: & sene
ctas mea i misericordia vbe
ri. Et despexit oculus me
us inimicos meos: & isur
gētibus i me malignāt. aus
audiet auris mea. Iustus
vt palma florebit: sicut ce
drus libani multiplicabi
tur. Plantati in domo
dñi: in atriis dom⁹ dei no
stri florebūt. Adhuc multi
plicabunt in senecta vberi:
et bene patientes erūt vt an
nūcient. Qm rectus dñs de
us noster: & non est iniqtas
Dominus in eo.
regnauit decorē indu
tus est: idutus est dñs fortī
tudinē & precinxit se. Etenī
firmauit orbem terre: qui
nō cōmouebit. Parata
sedes tua extime: a seculo
tu es. Elevauerūt flumi
na dñe: elevauerunt flumi
na vocē suā. Elevauerunt
flumina fluctus suos a vo
cibus aquaz multaz. Mi
rabiles elatiōes maris: mi
rabilis i altis dñs. Testimo
nia tua credibilia facta sūt
nimis: domū tuā decet sanc
titudo dñe in longitudinē
Deus vl dierū. Ps.
tionū dñs de⁹ vltio
num libere egis. Exaltare
qui iudicas terram: redde
retributionem superbis.
Usqquo peccatores do
mine: usqquo peccatores glo
riabuntur. Effabūtur et
loquentur iniqtatem: loqū
tur oēs qui operāt iniusticiam.
Populū tuū dñe humi
liauerūt: et hereditatē tuā
vexauerūt. Viduā & aduc
nam interfecerūt: et pupillos
occiderūt. Et dixerunt non
videbit dñs: nec intelliget
deus iacob. Intelligite
insipientes i populo et stulti
aliquādo sapite. Qui plātā
uit aurē nō audiet: aut qui

finxit oculum non conside
rat. Qui corripit gentes
non arguet qui docet homi
nē scientiā. Dominus scit
cogitationes hoīm: quoniā
vane sunt. Beatus homo
quē tu erudieris dñe: et de
lege tua custodieris eum.
Ut mitiges eum a diebꝰ
malis: donec fodiat pecca
tori fouea. Quia non re
pellet dñs plebē suam: et he
reditatē suam non derelin
quet. Quoadusq; iusticia
conuertat in iudiciū: et qui
iuxta illam omnes qui re
cto sunt corde. Quis con
surget michi aduersus ma
lignantes: aut quis stabit
mecū aduersus operantes
iniquitatē. Nisi qꝛ dñs ad
iuuit me: paulominus ha
bitasset in inferno aīa mea
Si dicebā motus est pes
meus: mīa tua dñe adiuua
bit me. Secūdm multitudi
nem dolorū meorū in corde
meo: consolationes tue letifi
cauerūt aīam meā. Num
quid adheret tibi sedes ini
quitatis: q̄ fingis dolorem
in precepto. Captabunt in
aīam iusti: et sanguinē inno
centē condēnabunt. Et fa
ctus est michi dñs in refu
giū: et deus meꝰ in adiuto
riū spei mee. Et reddet il
lis iniquitatē ipsorum et in
malicia eorꝝ disperdet eos di
sperdet illos dñs deus no
ster. Amen. Benedictus dñs in
eternū. Psalmus.
Venite exultemꝰ dño:
iubilemꝰ deo salutari nro.
Preoccupemꝰ faciē eius
in confessione: et in psalmis
iubilemꝰ ei. Qm deꝰ ma
gnus dñs: et rex magnꝰ su
per oēs deos. Quia in ma
nu eius sunt oēs fines ter
re: et altitudines montium
ipsius sunt. Qm ipsius est
mare et ipse fecit illud: et sic
cā manꝰ eius formauerūt.
Venite adorem⁹ et pro
cidam⁹: et plorem⁹ ante dñm
qui fecit nos: qꝛ ipe est dñs
deus nr̄. Et nos ppls pa
scue eius: et oues manꝰ eiꝰ.
Hodie si voce eiꝰ audieritis
nolite obdurare corda ve
stra sicut in irritatione:
secōm dīē tentationis in de
serto. Vbi tētauerūt me

patres vestri: ꝓbauerũt et
viderunt opa mea. Qua-
draginta ānis offensus fui
generationi illi: ⁊ dixi sem
per errant corde. Et isti
nõ cognouerũt vias meas
vt iurauī in ira mea: si in-
trabũt in requiē meã. ꝑs

Cantate dño canticũ
nouũ: cãtate dño oīs
terra. Cãtate dño ⁊ bene
dicite nomini eius: annũ-
ciate de die in diem salutа
re ei⁹. Annũciate inter gẽ
tes gloriã eius: in oībus po
pulis mirabilia eius. Quo
magn⁹ dñs ⁊ laudabilis ni
mis; terribilis est sup oēs
deos. Quoniã oēs dii gẽ
tiũ demonia: dñs autẽ ce-
los fecit. Cõfessio ⁊ pul-
chritudo in cõspectu eius:
sanctimonia ⁊ magnificen
tia in sanctificatione eius.
Afferte dño patrie gentiũ
afferte dño gloriã ⁊ hono-
rẽ: afferte dño gloriã nomi
ni eius. Tollite hostias ⁊
introite in atria eius: ado-
rate dñm in atrio sctõ eius
Commoueat a facie eius
vniuersa terra: dicite in gẽ
tibus q⁹ dñs regnauit et
enī correxit orbẽ terre qui
non cõmouebit: iudicabit
populos in equitate. Le
tent celi ⁊ exultet terra cõ-
moueat mare ⁊ plenitudo
eius: gaudebunt campi et
oia que in eis sunt. Tunc
exultabũt oia ligna silua-
a facie dñi: q⁹ venit q⁹ ve
nit iudicare terrã. Iudica
bit orbẽ terre in equitate
⁊ pplos in veritate sua. ꝑs

Dñs min⁹ regnauit ex-
ultet terra: letent in
sule multe. Nubes ⁊ cali-
go in circuitu eius: iusticia
⁊ iudiciũ correctio sedis ei⁹
Ignis ante ipsum pre-
det: ⁊ inflãmabit in circui-
tu inimicos eius. Illux
runt fulgura eius orbi ter
re: vidit ⁊ cõmota est terra
Mõtes sicut cera fluxerũt
a facie dñi: a facie dñi omīs
terra. Annũciauerũt ce-
li iusticiã eius: et vidērunt
omnes populi gloriã eius.
Confundant omnes qui
adorant sculptilia: et q̄ gla
riãtur in simulachris suis
Adorate eum omnes an

geli eius: audiuit et letata
est syon. Et exultauerũt
filie iude: propter iudicia
tua domine. Quoniã tu
dñs altissimus super om=
nem terram: nimis exalta
tus es super omnes deos.
Qui diligitis dñm odite
malum: custodit dominus
animas sanctorum suorũ
de manu peccatoris libera
bit eos. Lux orta est iusto
et rectis corde leticia. Le=
tamini iusti in domino: et
confitemini memorie san=
ctificationis eius. ān Can
tate dño et benedicite no=
mini eius. ỹ. Intret in cõ
spectu tuo domine oratio
mea Inclina aurem tuam
ad precem meam. ỹ. Fiat
mia tua. In laudibus ān.

Sacrificiũ deo spũs cõ=
tribulatus. ps. Mise
rere. ā. In veritate tua ex
audi me dñe. ps Dñe exau
di oõnem ji. ān. Illumia
dñe vultũ tuũ sup nos. ps
Deus deus meus. ps.

Domine audiui: audi
tũ tuũ et timui. Do
mine op9 tuũ: in medio an
norũ viuifica illud. In me
dio annoꝝ notũ facies: cũ
iratus fueris mie recordã=
beris. Deus ab austro ve
niet: ⁊ sanct9 de mõte pha=
rã. Operuit celos gl'ia ei9
et laudis ei9 plena est terra
Splendor eius vt lux erit:
cornua in manibus eius.
Ibi abscõdita est fortitu
do eius: ante faciẽ eius ibit
mors. Et grediet dyabol9
ante pedes eius: stetit ⁊ mẽ
sus est terrã Hspexit ⁊ dis
soluit gẽtes: et cõtriti sunt
montes seculi. Incurua
ti sunt colles mundi: ab iti
neribus eternitatis eius.
Pro iniquitate vidi ten=
toria ethiopie: turbabunt
pelles terre madian. Nũ
quid in fluminibus iratus
es dñe: aut in fluminib9 fu
ror tuus: vel in mari indi=
gnatio tua. Qui ascendes
sup equos tuos: ⁊ quadri=
ge tue saluatio. Suscitãs
suscitabis arcũ tuum: iura
mẽta tribubus q̃ locut9 es
Hfluuios scĩdes tre: vide
rũt ⁊ doluerũt mõtes gur=
ges aquarũ trãsiit. Dedit

abyssus vocē suā: altitudo manus suas leuauit. ℟ Sol et luna steterūt in habitaculo suo: in luce sagittarū tuarū ibunt in splendore fulgurātis hastē tue. ℣ In fremitu conculcabis terrā in furore obstupefacies gētes. ℟ Egressus es in salutē populi tui: in salutez cū christo tuo. ℣ Percussisti caput de domo impii: denudasti fundamentū vsq; ad collū. ℟ Maledixisti sceptris eius capiti bellatorū eius: venientib⁹ vt turbo ad dispergendū me. ℣ Exultatio eoz: sicut eius qui deuorat pauperē i abscōdito. ℟ Iā fecisti in mari equis tuis: in luto aquarū multarum ℣ Audiui et conturbat⁹ est vēter me⁹ a voce contremuerūt labia mea ℟ Ingrediatur putredo in ossib⁹ meis et subter me scateat. ℣ Et requiescā in die tribulationis: vt ascendā ad populuz accinctū nostrū ℟ Ficus enim non florebit: et nō erit germen in vineis. ℣ Mentietur opus oliue: et arua non afferent cibum. ℟ Abscidetur de ouili pecus: et nō erit armentum in presepibus. ℣ Ego autē in domino gaudebo: et exultabo in deo iesu meo. ℟ Deus dñs fortitudo mea: et ponet pedes meos quasi ceruoz. ℣ Et super excelsa mea deducet me victoz: in psalmis canētem. ℟ Domine audiui auditū tuū et timui. ℣ In tympano et chozo in cozdis et organo laudate deū. ℟ Laudate. Capitulum. Vigilate.

Hymnus.

Eterna celi gloria beata spes mortaliū celi tonantis vnice castezq; proles virginis. ℣ Os dexteri surgētibus exurgat et mētis lobzia flagrantesq; in laudes dei grates rependat debitas. ℟ Ortus refulget lucifer sparsamq; lucem nunciat cadat caligo noctium lux sancta nos illuminet. ℣ Mentesq; nostris sensibus noctem repellat seculi omniq; fine diei purgata seruet pectoza. ℟ Hactenus iam primum fides radicet

ētis cenibus: secūda spes
cōpiendeat et maior exta
ritas. O eo patri sit glo-
ria cūlq; soli filio cum spū
paraclito et nūc ⁊ i ꝙpetuū
cui. ℣. In matutinis. ℟ Per
viscera mie dei nr̄i in q̄bus
visitauit nos oriēs ex alto
hs. Ben̄dict⁹. ¶ Sabbato
ad matu. Inuit. Dnm de
um nr̄m venite adoremus
Ps. Venite. Hymn⁹.
Summe de⁹ clemētie
mūdiq; factor machine vn⁹
potentialiter trinusq; per
sonaliter O ostros pios cū
tāticis flet⁹ benigne suscī-
pe quo corde puro sordib⁹
te pfruamne laeti⁹ U ūbos
tecum regnorabidū adure igni
cōgruo accicti vt sint ꝙpeti
luxu remoto pessimo. Q t
quiq; horas noctiū nūc cō-
cinnēdo rūpim⁹ donis bea
te patrie ditemur oēs acca-
tim. O resta pat. Psalm⁹
Antate dño cāti
cū nouū: q; mi-
rabilia fecit ⁊ al
uauit sibi dexte
ra eius: ⁊ brachiū sanctum
ius O otū fecit dñs salu-
tare suū: ⁊ ꝙspectu gētiū re
uelauit iusticiā suā Q ecor-
dat⁹ est mie sue: et vitatis
sue domui isrl̄ U ident
oēs fines tre salutare dei
nr̄i: iubilate deo oīs terra:
cātate et exultate ⁊ psallite
P sallite dño i cythara in
cythara et voce psalmi: i tu
bis ductilib⁹ ⁊ voce tube cor-
nee. I ubilate i ꝙspectu re-
gis dñi: moueat mare ⁊ ple
nitudo ei⁹: orbis tra ⁊ qui
habitāt in eo. F lumina
plaudēt manu in mul: mon
tes exultabūt a conspectu
dñi qm̄ venit iudicare trā.
I udicabit orbē terra ⁊ i
iusticia: ⁊ pplos i eqtate. ℣
Dmin⁹ regnauit ira
scant ppli: q; sedet su
per cherubin moueat ter-
ra O minus i syō magn⁹
et excellus super omes po-
pulos O fiteant noi tuo
magno qm̄ terribile ⁊ scm̄
est: et honor regis iudicii
diligit. Q u parasti dire-
ctiones: iudiciū ⁊ iusticiā in
iacob tu fecisti. E xaltate
dñz deū nr̄m: ⁊ adorate scā
bellū pedū ei⁹: qm̄ scm̄ est

Moyses et aarō i sacerdotibus eius: et samuel inter eos ꝙ inuocant nomē eius inuocabāt dñm ⁊ ipe exaudiebat eos: in colūna nubis loq̄batur ad eos. Custodiebāt testimonia eius: et pceptū qđ dedit illis Domine de⁹ nr̄ tu exaudiebas eos: deus tu ppicius fuisti eis ⁊ vlciscēs in oēs adinuēciones eoꝝ Exaltate dñm deū nr̄m: et adorate i mōte scō ei⁹: qm̄ scūs dñs deus nr̄. ā. Mz mirabilia fecit dñs. ps.

Iubilate deo oīs terra seruite dño i leticia. Introite i ꝓspectu eius: in exultatione Scitote qm̄ dñs ipe est de⁹: ipse fecit nos et nō ipi nos Populꝰ eius et oues pascue eius introite portas eius i confessiōe: atria eius in hymnis cōfitemi illi Laudate nomē ei⁹ quoniam suauis est dñs: i eternū misericordia eius et vsq; i generatone et generationē veritas eius. ps.

Misericordiā et iudiciū cātabo tibi dñe: psallā et intelligā in via i mata ta qn̄ venies ad me ambulabā in īnocētia cordis mei: i medio dom⁹ mee Nō ꝓponebā ante oculos meos rem iniustā: facientes pzeuaricatiōes odiui Non adhesit michi cor pzauum: declinantē a me malignū non cognoscebā Detrahentē secreto pximo suo: hunc perseq̄bar Superbo oculo et insatiabili corde: cū hoc non edebā. Oculi mei ad fideles terre vt sedeāt mecum: ambulās i via imaculata hec michi ministrabat Non habitabit in medio dom⁹ mee ꝙ facit superbiā: qui loquit iniqua nō dirigit in ꝓspectu oculoꝝ meoꝝ In matutio interficiebā omnes pctōres terre: vt disperderem de ciuitate dñi omnes operātes iniquitatē. ā. Jubilate deo oīs terra. ps.

Domine exaudi oīonem meā: ⁊ clamoꝝ me⁹ ad te veniat Non auertas faciē tuā a me: i quacūq; die tribulor inclina ad me aurē tuā. In quacūq; die in-

uēo te: velociter exau=
me Quia defecerūt sicut
m dies mei: et ossa mea
ut cremiū aruerūt Per
ssus sum vt fenū ⁊ aruit
meū: qz oblitus sum co
edere panē meū A voce
mit mei: adhesit os me
carni mee Similis fa
us sum pellicano solitu=
inis: factus sū sicut nicti=
az i domicilio. Vigila
i: et factus sū sicut passer
litarius i tecto. Tota
e exprobrabant michi ini=
ici mei: et q laudabāt me
uersū me iurabāt. Qz
inerē tanq panē manduca=
bam: et potū meū cū fle=
u miscebam. A facie ire
ndignatiōis tue qz eleuās
llisisti me. Dies mei sic=
ut umbra declinauerunt:
t ego sicut fenū arui. Tu
autē dne i eternū permanes:
et memoriale tuū in gnatio=
one ⁊ gnationē Tu exur
gens dne misereberis syō:
qz tēpus miserendi eius qz
venit tēpus Qm placuērt
seruis tuis lapides eius: et
terre ei⁹ miserebūtur. Et
timebūt gētes nomē tuum
dne: et oēs reges terre gloriam
tuā Qz edificauit dns syon: ⁊ videbit i gla sua Re
spexit in oratiōnē humiliū: et
nō sprevit precē eorū Scri=
bant hec i generatiōe altera: et populus q creabitur
laudabit dnm Qz prospe
xit de excelso sctō suo: dns
de celo i terrā aspexit Ut
audiret gemitus compeditorū: vt solueret filios interē
ptorū. Ut ānuncietur i syō
nomē dni: ⁊ laudē ei⁹ i hie=
rusalē In cōueniendo pōlos
in vnū: et reges vt seruiāt
dño. Respondit ei i via virtu=
tis sue paucitatē dierū meo
rū nūcia michi. Ne revo
ces me i dimidio dierū meo
rum: i generatiōe et gene=
rationē anni tui. Initio
tu domine terrā fundasti:
et opera manuū tuarū sūt
celi Ipsi peribūt tu autē
permanes: et oēs sicut ve=
stimentū veterascēt. Et
sicut operturium mutabis
eos et mutabūtur: tu autē
idemipse es et anni tui non
deficiēt Filii seruorū tuorū

habitabunt et semē eoꝝ in
Bseculū dirigetur. ps.
Benedic aia mea dño
et omnia que intra me sūt
nomini sancto eius. Be-
nedic anima mea domino:
et noli obliuisci omnes re-
tributiones eius. Qui pro
piciatur omnibus iniquita
tibus tuis: qui sanat omēs
infirmitates tuas. Qui
redimit de interitu vitam
tuam: qui coronat te in mi
sericordia et miserationi-
bus. Qui replet in bonis
desiderium tuum: renouabi
tur vt aquile iuuētus tua.
Faciēs misericordias do
minus: et iudiciū oībus iniu
riam patiēt. Bz Notas fe
cit vias suas moysi: filiis
israel voluntates suas. Mi
serator et misericors dñs:
longanimis et multum mi
sericors. Non in perpe-
tuum irascet: neqz in eter-
nū comminabitur. Nō se-
cundū peccata nostra fecit
nobis: neqz secōm iniquita-
tes nostras retribuit nobis
Quoniā secōm altitudinē
celi a terra: corroborauit
misericordiam suam super
timentes se. Quantum dis
tat ortus ab occidēte: lon-
ge fecit a nobis iniquitates
nostras. Quomodo mise-
retur pater filioꝝ: misert⁹
est dñs timentibus se: qm
ipe cognouit figmentū no
strum. Bz Creatus est qm
puluis sumus: homo sicut
fenū: dies eius tanq̄ flos
agri sic efflorebit. Quoni-
am spiritus pertrālibit in
illo z non subsistet: et non
cognoscet amplius locum
suum. Misericordia autē
dñi ab eterno et vsqz i eter
num: super timentes eum
Et iusticia illius in filios
filioꝝ: his qui seruant testa
mentum eius. Et memo-
res sunt mandatorum ipsi
us: ad faciēdum ea. Dns
in celo parauit sedē suam:
et regnū ipsius omnib⁹ do
minabitur. Be enedicite do
mino oēs angeli eius: potē
tes virtute facietes verbū
illius: ad audiēdam vocem
sermonū eius. Be enedici
te domino omnes virtutes
eius: ministri ei⁹ q̄ facitis

voluntatē eius. Benedicite dño oia opera eius: in loco dñationis eius: benedic aia mea dño. ān. Clamor meus ad te veniat de⁹. ps. Benedic aia mea dño: dñe deus me⁹ magnificat⁹ es vehementer. Confessionē et decorē induisti amictus lumine sicut vestimento. Extendēs celū sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius. Qui ponis nubem ascēsum tuum qui ambulas sup pennas vēti rū. Qui facis angelos tuos spūs: et ministros tuos ignem vrentē. Qui fundasti terram super stabilitatē suam: non inclinabit in seculum seculi. Abyssus sicut vestimentū amict⁹ ei⁹: super montes stabunt aq̄. Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabūt. Ascendunt montes ⁊ descendunt campi: in locū quē fundasti eis Terminū posuisti quē nō transgredient: neq̄ cōuertent operire terram. Qui emittis fontes i cōuallib⁹ intermediū montiū ptrans sibūt aq̄. Potabūt oēs bestie agri: expectabūt onagri in siti sua. Sup ea volucres celi habitabunt: de medio petrarū dabunt voces. Rigans montes de superioribus suis: de fructu operū tuorum satiabit⁹ terra. Producens fenum iumentis: et herbā seruituti hominum. Ut educas panem de terra: et vinum letificet cor hois Ut exhilaret faciem in oleo: ⁊ panis cor hois confirmet. Saturabunt ligna cāpi: et cedri libani quas plantauit: illic passeres nidificabunt. Domus herodii domus dux est eorū: mōtes excelsi ceruis: petra refugiū herinaciis. Fecit lunā i tpa: sol cognouit occasum suū. Posuisti tenebras ⁊ facta est nox: in ipsa ptrālibūt oēs bestie silue Catuli leonū rugientes vt rapiāt: et q̄rāt a deo escā sibi Ort⁹ ē sol ⁊ congregati sūt ⁊ i cubilib⁹ suis collocabūt Exibit hō ad op⁹ suū: ⁊ ad operationē suā vsq̄ ad vespe

eā Quā magnificata sunt opa tua dñe: oia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua. Hoc mare magnū z spacios manib⁹ illic reptilia quoꝝ non est numerus. Animalia pusilla cū magnis: illic naues pertranslibūt. Draco iste quē formasti ad illudendū ei: oia a te expectāt vt des illis escam in tēpore. Dā te te illis colligēt: aperiente te manū tuā: oia implebunt bonitate. Auertēte autē te faciē turbabuntur auferes spiritū eoꝝ z deficient: z in puluerē suū reuertent. Emitte spm tuū z creabunt: z renouabis faciē terre. Sit gla dñi in seculū: letabit dñs in opib⁹ suis. Qui respicit terrā et facit eā tremere: qui tāgit montes z fumigāt. Cantabo dño in vita mea: psallā deo meo q̄diu fuero. Jocundū sit ei eloquiū meū: ego vero delectabor in dño Deficiant pctōres a terra et iniqui ita vt non sint: benedic aīa mea dño. ps.

Confitemini dño z inuocate nomen eius: annūciate inter gētes opa eius. Cantate ei z psallite ei: narrate omnia mirabilia eius: laudamini in nomine sancto eius. Letetur cor querētiū dñm: querite dñm z cōfirmamini: querite faciē eius semp. Memēto mirabiliū eius q̄ fecit prodigia ei⁹ et iudicia oris eius. Semē abraham serui eius filii iacob electi ei⁹. Ipse dñs deus noster in vniuersa terra iudicia ei⁹ Memor fuit in seculū testamenti sui: verbi q̄ mādauit in mille generationes. Quod disposuit ad abraham: et iuramēti sui ad isaac. Et statuit illud iacob in p̄ceptū: z israel in testamentū eternū. Tibi dabo terram chanaan funiculum hereditatis vestre Cum essent numero breui: paucissimi et inquilini eius. Et pertranslerunt de gente in gentem: z de regno ad populum alterum. Non reliquit hominē no

dere eis: ⁊ corripuit pro eis reges. Nolite tangere christos meos: et in prophetis meis nolite malignari. Et vocauit famem super terram: ⁊ omne firmamentū panis contriuit. Misit ante eos virum: in seruum venundatus est ioseph. Humiliauerunt in compedibus pedes eius: ferrū pertransiit animam eius: donec veniret verbum eius. Eloquiū domini inflammauit eum: misit rex ⁊ soluit eum: princeps populorum ⁊ dimisit eum. Constituit eū dñm domus sue: et principem omnis possessionis sue. Vt erudiret principes eius sicut semetipm: et senes eius prudentiā doceret. Et intrauit israel in egyptum: ⁊ iacob accola fuit in terra cham. Et auxit populū suum vehementer: ⁊ firmauit eum super inimicos eius. Conuertit cor eorum vt odirent populum eius: et dolum facerēt in seruos eius. Misit moysen seruū suum: aaron quē elegit ipsum. Posuit in eis verba signorum suorū et prodigiorū in terra cham. Misit tenebras et obscurauit: ⁊ nō exacerbauit sermones suos. Conuertit aquas eorū in sanguinem: et occidit pisces eorū. Edidit terra eorum ranas: in penetralibus regum ipsorū. Dixit ⁊ venit cynomia et cyniphes in omnibus finibus eorum. Posuit pluuias eorū grandinē: ignem comburentē in terra ipsorū. Et percussit vineas eorū ⁊ ficulneas eorū: ⁊ cōtriuit lignū finiū eorū. Dixit ⁊ venit locusta: et bruchus cuius non erat numerus. Et comedit omne fenū in terra eorū: ⁊ comedit omnē fructū terre eorum. Et percussit omne primogenitū in terra eorū: primitias omnis laboris eorum. Et eduxit eos cum argento ⁊ auro: ⁊ non erat in tribubus eorum infirmus. Letata est egyptus in profectione eorum: quia incubuit timor eorum sup eos

Expandit nubem in pro
tectionē eoꝝ: ⁊ ignē vt lu
ceret eis p noctē. Petierūt
et venit coturnix: et pane
celi saturauit eos. Dirupit petrā ⁊ fluxerūt aq: abie
rūt in sicco flumina. Quia memor fuit vbi sancti sui:
qō habuit ad abrahā puerū suū. Et eduxit populum
suū in exultatiōe: ⁊ electos suos in leticia. Et dedit
illis regiones gentiū: et labores populoꝝ possederūt
Et custodiāt iustificatio
nes eius: ⁊ legē eius requrant
Alleluia. Confitemini dño quia
Confitemini dño qm
bonus: qm in seculū
mia eius. Quis loquetur potentias dñi: auditas fa
ciet oēs laudes eius. Beati q custodiunt iudiciū: ⁊ fa
ciūt iusticiā in oni tempo
re. Memēto nostri dñe in beneplacito populi tui: vi
sita nos in salutari tuo.
Ad videndū in bonitate electoꝝ tuoꝝm: ad letan
dum in leticia gentis tue:
vt laueris cum hereditate tua. Peccauimus cū pa
tribus nostris: inique egi
mus iniquitatē fecimus.
Patres nostri in egypto non intellexerunt mirabi
lia tua: non fuerūt memo
res multitudinis mie tue.
Et irritauerūt ascenden
tes in mare mare rubrū: ⁊ saluauit eos ꝓpter nomen
suū: vt notā faceret poten
tiam suam. Et increpuit mare rubrū et exiccatū est
et deduxit eos in abyssis
sicut in deserto. Et salua
uit eos de manu odientiū:
⁊ redemit eos de manu ini
mici. Et operuit aqua tri
bulantes eos: vnus ex eis
non remansit. Et crediderunt in verbis eius: et lau
dauerunt laudem eius.
Cito fecerunt obliti sunt operum eius: nō sustinue
runt consilium eius. Et
concupierunt concupiscen
tiam in deserto: et tentauerūt deū in inaquoso. Et
dedit eis petitionem ipso
rum: et misit saturitatē in
ias eoꝝ. Et irritauerūt moysen in castris: aarō san
ctum dñi. Aperta est ter

ra et deglutiuit dathan: et operuit sup congregationem abiron. Et exarsit ignis i synagoga eoꝝ: flama combussit pctōres. Et fecerūt vitulū i oreb: et adorauerūt sculptile. Et mutauerunt gloriam suam: et in similitudinē vituli comedētis fenū. Obliti sūt deum qui saluauit eos: qui fecit magnalia in egypto: mirabilia i terra cham terribilia i mari rubro. Et dixit vt disperderet eos: si nō moyses electus eius stetisset in cōtractiōe i cōspectu eius. vt auerteret irā eius ne disperderet eos: et pro nichilo habuerūt terrā desiderabilē. Nō crediderūt verbo eius: et murmurauerūt in tabernaculis suis: nō exaudierūt vocē dñi. Et eleuauit manū suā sup eos: vt prosterneret eos i deserto. Et vt deiiceret semē eoꝝ in natiōibꝫ: et dispergeret eos in regiōibus. Et initiati sūt beelphegor: et comederunt sacrificia mortuorū. Et irritauerunt eum i adinuentionibus suis: et multiplicata est in eis ruina. Et stetit phinees et placauit: et cessauit quassatio. Et reputatū est ei i iusticiā: a ghatiōe i generationem vsq; i sempiternum. Et irritauerūt eū ad aquas cōtradictiōis: et vexatus est moyses propt eos: qz exacerbauerūt spm eius. Et distinxit i labiis suis: nō disperdiderūt gētes quas dixit dñs illis. Et cōmixti sunt inter gētes et didicerūt opa eoꝝ: et seruierūt sculptilibus eoꝝ: et factū est illis i scādalum. Et immolauerunt filios suos: et filias suas demoniis. Et effuderunt sanguinē innocētē: sanguinem filiorū suorum et filiarū suarꝫ: quas sacrificauerunt sculptilibus chanaan. Et interfecta est terra i sanguinibus: et cōtaminata est i operibus eoꝝ et fornicati sunt i adinuentionibus suis. Et iratꝰ est furore dñs i plm suū: et abominatus est hereditatem suam. Et tradidit eos

in manus gentiū: et dñati sunt eoꝝ qui odēr eos. Et tribulauerunt eos inimici eoꝝ et humiliati sunt sub manibus eoꝝ: sepe liberauit eos. Ipi autē exacerbauerūt eū in consilio suo: et humiliati sunt i iniquitatibus suis. Et vidit cū tribularentur: et audiuit oratiōnē eoꝝ. Et memor fuit testamēti sui: et penituit eū secundum multitudinē mie sue. Et dedit eos in miserico2dias: i conspectu omniū qui ceperāt eos. Saluos fac nos dñe deus noster: et congrega nos de nationibus. Ut confiteamur noī sancto tuo: et gloriemur in laude tua. Benedictus dñs deus israel a seculo et vsq; i scm: et dicet omis populus fiat fiat. ps

Confitemini dño qm bonus: qm in seculū mia eius. Dicāt q redempti sunt a dño: quos redemit de manu inimici: de regionibus congregauit eos. A solis oztu et occasu: ab aquilone et mari. Erauerunt i solitudine i inaquoso: viam ciuitatis habitaculi non inuenerūt. Esurientes et sitiētes: alia eoꝝ i ipsis defecit. Et clamauerunt ad dñm cū tribularētur: et de necessitatibus eoꝝ eripuit eos. Et deduxit eos in viā rectā: vt irēt in ciuitatem habitationis. Confiteātur dño mie ei9: et mirabilia ei9 filiis hoim. Quia satiauit aiam inanē: et aiaꝝ esurientem satiauit bonis. Sedentes in tenebris et vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro. Quia exacerbauerūt eloqa dei: et consiliū altissimi irritauerunt. Et humiliatū est in laboribus coꝝ eoꝝ: et infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret. Et clamauerūt ad dñm cū tribularētur: et de necessitatibus eoꝝ liberauit eos. Et eduxit eos de tenebris et vmbra mortis: et vincula eoꝝ dirupit. Confiteantur dño misericoꝝdie eius: et mirabilia eius filiis hominum. Quia contriuit portas ereas: et

ries terreos congregit. Et
stupit eos de via iniquitatis
eoꝝ: ꝓpter iustitias enī su
as humiliati sunt. O mnē
escā abominata est aia eoꝝ:
et appꝛopiquauerūt vsqꝫ ad
portas mortis Et clama
uerunt ad dñm cum tribu
larētur: ⁊ de necessitatibꝫ
eoꝝ liberauit eos. Misit
verbū suū et sanauit eos:
et eripuit eos de interitionibꝫ
eoꝝ. Confiteant dño mie
ri⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filiis ho
minū. Et sacrificēt sacrifi
cia laudis: ⁊ ānūciēt opera
ei⁹ i exultatiōe. Qui descē
dūt mare i nauibꝫ: facien-
tes operationem i aqs multis
Ipi vidērt opa dñi: ⁊ mi
rabilia ei⁹ i pfundo. Dixit ⁊
stetit spūs procelle: et exaltati
sūt fluct⁹ ei⁹. Ascēdūt vsq
ad celos et descēdunt vsq
ad abyssos: aia eoꝝ i ma
lis tabescebat. Turbati sūt
⁊ moti sūt sicut ebri⁹: ⁊ omis
sapia eorum deuorata est:
Et clamauerūt ad dñm cū
tribularent: et de necessita
tibus eoꝝ eduxit eos. Et
statuit procellā ei⁹ i auram:
et siluerunt fluctus eius.
Et letati sūt qꝫ siluerūt: ⁊
deduxit eos i portū voluñ
tatis eoꝝ. Confiteant dño
mie ei⁹: et mirabilia ei⁹ fi-
liis hoim. Et exaltent eū i
ecclā plebis: ⁊ i cathedra se
nioꝝ laudēt eū. Posuit flu
mina i desertū: ⁊ exitus a-
quaꝝ i sitī. Terrā fructi-
ferā i salsuginē: a malicia i
habitātiū i ea. Posuit de
sertū i stagna aquaꝝ: ⁊ ter
ram sine aqua i exit⁹ aqua
rū. Et collocauit illic esu
rientes: ⁊ fundauerūt ciuita-
tem habitationis. Et seminaue
rūt agros et plātauerūt vi
neas: et fecerūt fructū nati
uitatis. Et benedixit eis: ⁊ mul
tiplicati sūt nimis: ⁊ iumē
ta eoꝝ nō minorauit. Et
pauci facti sunt: et vexati
sunt a tribulatiōe malorū
et dolore. Effusa est cōten-
tio sup principes: ⁊ errare fe
cit eos i inuio et non i via.
Et adiuuit pauperē de i
opia: ⁊ posuit sicut oues fa
milias. Videbūt recti et le
tabūtur: et omis iniqtas oppi
labit os suū. Quis sapiēs ⁊

custodiet her: et intelliget
mias dñi. ā. Visita nos do
Mine i salutari tuo. ℣
Ratū cor meū: deus
paratum cor meum canta-
bo ⁊ psallā i gla mea Exur
ge psalteriū ⁊ cythara: ex-
urgā diluculo Cōfitebor ti
bi i ppls dñe: ⁊ psallā tibi i
natiōibz Q. ⁊ magna est su
per celos mia tua: ⁊ vsqz ad
nubes veritas tua Exal-
tare sup celos deus et sup
oēm terrā gla tua: vt libe-
rentur dilecti tui. Saluū
fac dextera tua et exaudi
me: deus locutus est i sācto
suo. Exultabo et diuidā
sicchimā: et qualē taberna
culoz dimetiar Me⁹ est ga
laad et meus est manasses:
et effraim susceptio capitis
mei. Iuda rex me⁹: moab
lebes spei mee. In ydu-
meā extendā calciamentū
meū: michi alienigene ami
ci facti sunt Quis deducet
me in ciuitatē munitā: q̄s
deducet me vsqz in ydume
am ⁊ Nonne tu deus qui
repulisti nos: et non exibis
deus i virtutibus nostris:
Da nobis auxiliū de tribu
latione: q̄z vana salus hois
In deo faciem⁹ virtutē
et ipse ad nichilū deducet
Inimicos nr̄os. ps.
Eus laudē meā ne ta
cueris: q̄z os pctōris et os
dolosi sup me aptū est Lo
cuti sunt aduersum me lin
gua dolosa: et sermonibus
odii circundederūt me: ⁊ ex-
pugnauerūt me gratis Pro
eo vt me diligerent detra-
hebant michi: ego autē ora
bā Et posuerūt aduersū me
mala pro bonis: et odiū pro
dilectiōe mea Cōstitue su
per eū pctōrē: et dyabolus
stet a dextris eius Cū iu
dicatur exeat cōdēnatus: et
oratio ei⁹ fiat i peccatū Fi
ant dies eius pauci: et epy
scopatū eius accipiat alter.
Fiant filii eius orphani:
et vxor eius vidua Nutan
tes trāsferātur filii eius et
mēdicent: eiiciātur de ha-
bitationibus suis Scrute
tur fenerator oēm substā-
tiam eius: et diripiāt alie-
ni labores eius Non sit il
li adiutor: nec sit qui mise-

reatur pupillis eius. Flãt nati eius in interitũ: in generatione vna deleatur nomen eius. In memoriaz redeat iniquitas patrũ eiꝰ in conspectu dñi: et peccatum matris eius nõ deleat. Fiant contra dñm semp et dispeat de terra memoria eoꝝ: pro eo q̃ non est recordatus facere misericordiã. Et persecutus est hominẽ inopem et mendicũ: et compũctũ corde mortificare. Et dilexit maledictionẽ et veniet ei: et noluit benedictionẽ et elõgabitur ab eo. Et induit maledictionẽ sicut vestimentum: et intrauit sicut aqua in interiora eiꝰ: et sicut oleum in ossibus eius. Fiat ei sicut vestimentũ quo opitur: et sicut zona qua semp̃ precingit. Hoc opus eoꝝ qui detrahunt michi apud dñm: et qui loquunt mala aduersus aiam meam. Et tu dñe dñe fac mecum propter nomen tuũ: q̃ suauis est mia tua. Libera me q̃ egenus et paup̃ ego sum: et cor meũ conturbatũ est intra me. Sicut vmbra cuz declinat ablatus sum: et excussus sicut locusta. Genua mea infirmata sunt a ieiunio et caro mea immutata est propter oleũ. Et ego factꝰ sum opprobriũ illis: viderunt me et mouerũt capita sua. Adiuua me dñe deus meus: saluuz me fac scõm miam tuam. Et sciãt: q̃ manus tua hec: et tu dñe fecisti eã. Maledicẽt illi et tu benedices: qui insurgũt in me cõfundant: seruus aũt tuus letabit. Induant qui detrahunt michi pudore: et opiantur sicut diploide confusione sua. Confitebor domino nimis in ore meo: et in medio multoꝝ laudabo eum. Qui astitit a dextris pauperis: vt saluam faceret a persequentibus animam meam ãn. Cõfitebor domino nimis in ore meo. ℣. Dñe exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat. ℟. Et cum spũ tuo. Oremus. Fiat misericordia tua. In laud.

gomorre. Uua eorū uua fellis: et botri amarissimi. Fel draconū uinum eorum: et uenenum aspidum insanabile. Nōne hec cōdita sunt apud me: et signata in thesauris meis? Mea est ultio et ego retribuā eis in tempore: ut labatur pes eorū. Iuxta est dies perditionis: et adesse festinant tempora. Iudicabit dñs populū suum: et in seruis suis miserebitur. Uidebit q infirmata sit manus: et clausi quoq; defecerūt: residuiq; cōsumpti sunt. Et dicent ubi sunt dii eorū: in quibus habebant fiduciā. De quorum uictimis comedebant adipes: et bibebant uinum libaminum. Surgant et opitulentur uobis: et in necessitate uos protegant. Uidete q ego sum solus: et non sit alius deus preter me. Ego occidā et ego uiuere faciam percutiam et ego sanabo: et nō est q de manu mea possit eruere. Leuabo ad celum manum meam: et dicam uiuo ego in eternum. Si acuero ut fulgur gladium meū et arripuerint iudicium manus mea. Reddam ultionem hostibus meis: et his qui oderunt me retribuam. Inebriabo sagittas meas sanguine: et gladius meus deuorabit carnes. De cruore occisorum: et de captiuitate nudati inimicorum capitis. Laudate gentes populū eius: quia sanguinem seruorum suorum ulciscetur. Et uindictam retribuet in hostes eorum et propitius erit terre populi sui. Et in seruis suis dominus miserebitur.

Antiphona. In cymbalis benesonantib⁹ laudate deum. Psalmus. Laudate.

Capitulum Vigilate.

Hymnus.

Aurora iam spargit polum terris dies illabitur lucis resultat spiculum discedat omne lubricum.

Phantasma nocti decidat mentis reatus subruat quicquid tenebris horridis nox attulit culpe cadat ut ma

ne illud vltimū quod ꝓfitemur cernui in luce nobis effluat dum hoc canore concrepat. ℣. eo patri. ℣lic. In matutinis. In euā. ān In viā pacis dirige nos domine. ꝓs. Benedictus.

¶Dicendi sunt illi quiqz psalmi sequentes cum suis antyphonis vel cum añis alicuius festi qñcūqz ititulent psalmi dñicales. ān. Dixit dominus. Psalm⁹.

DIxit domin⁹ domino meo: sede a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos: scabellum pedum tuorum. Virgā virtutis tue emittet dñs ex syon: dñare in medio inimicorum tuoꝝ Tecū ꝓncipium i die virtutis tue i splēdoribus sctōrum: ex vtero ante luciferū genui te Iurauit dñs et non penitebit eum: tu es sacerdos in eternum scōm ordinē melchisedech. Dñs a dextris tuis: cōfregit i die ire sue reges. Iudicabit in natiōibus implebit ruinas: cōquassabit capita i terra multorꝝ. De torrente in via bibit: ꝓpterea exaltauit caput. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. ℣. Fidelia.

COnfitebor tibi ꝓs dñe i toto corde meo in cōsilio iustorum et ꝯgregatione. Magna opera domini: exq̄sita in oēs voluntates eius. Confessio et magnificentia opus eius: et iusticia eius manet in scm̄ seculi. Memoriā fecit mirabilium suoꝝ misericors et miserator dñs escā dedit timētibus se Memor erit in seculum testamenti sui: virtutē operum suorū annunciabit populo suo Vt det illis hereditatem gentium: opera manuum ei⁹ veritas et iudicium Fidelia omnia mādata eius confirmata i scm̄ seculi: facta i veritate et equitate. Redēptionē misit populo suo: mandauit in eternum testamētum suum Scūm et terribile nomē eius: Initium sapientie timor dñi Intellectus bonus oibus facientibz eū: laus

datia ei⁹ manet in sc̃m ſs culi. ā. Fidelia oia mãdata eius ꝓfirmata in sc̃m sc̃li. ℟ā. In mãdatis. ꝑs.

Beat⁹ vir q̃ timet dñm: in mãdatis ei⁹ volet nimis Potes i terra erit semen eius: generatio rectoꝝ bñdicetur Glia et diuitie in domo ei⁹: et iusticia ei⁹ manet i sc̃m sc̃li Exoꝛtũ est i tenebꝛis lumẽ rectis: miſꝛicoꝛs et miſeratoꝛ et iust⁹. Jocund⁹ hõ q̃ miseret ꝛ cõmodat: disponit sermones suos i iudicio qꝛ i eternum nõ ꝓmouebitur In mẽoꝛia eterna erit iustus: ab auditione mala nõ timebit Paratũ coꝛ ei⁹ sperare in dño: ꝓfirmatũ est coꝛ ei⁹ non ꝓmouebitur donec despiciat inimicos suos Disperſit dedit pauperibus: iusticia eius manet in seculũ seculi: cornu ei⁹ exaltabitur i glia Peccatoꝛ videbit et irascet: dẽtibus suis fremet et tabescet: desideriũ petõꝝ peribit. ā. In mandatis eius volet nimis ā. Dit nomen. Psalmus.

Laudate pueri dñm ꝛ laudate nomen dñi. Sit nomen dñi bñdictũ: ex hoc nunc et vsqꝫ i seculũ A solis oꝛtu vsqꝫ ad occasũ: laudabile nomẽ dñi Excelsus sup oẽs gentes dñs: et sup celos gl̃a ei⁹ Quis sicut dñs deus nr̃ q̃ in altis habitat: ꝛ humilia respicit in celo et in terra. Suscitãs a terra inopẽ: et de stercoꝛe erigẽs pauperẽ Ut collocet eũ cũ pꝛincipib⁹: cũ pꝛincipibꝫ ppli sui Qui habitare facit sterilẽ in domo: matrẽ filioꝝ letãtẽ. ā. Sit nomen dñi bñdictũ in secula. ā. Nos qui viuimus. ꝑs

In exitu isr̃l de egypto: domus iacob de pplo barbaro Facta est iudea sanctificatio eius: israel potestas eius. Mare vidit et fugit: iordanis conuersus⁹ est retroꝛsũ Mõtes exultauerũt vt arietes: et colles sicut agni ouiũ Quid est tibi mare q̃ fugisti: et tu iordanis qꝛ conuersus es retroꝛsum Montes exultastis sicut arietes: et colles sicut

ogni oviũ: ℣facie dñi mo
ta est terra: a facie dei iacob
℣Qui quertit petrã i stag=
na aquaꝝ: et rupẽ in fõtes
aquaꝝ. ℣Nõ nobis dñe nõ
nobis: sꝫ noi tuo da gloriã
℣Sup mia tua et veritate
tua: neqñ dicant gẽtes vbi
est deꝰ eoꝝ ℣Deus aũt nr̃ i
celo: oia q̃cũqz voluit fecit
℣Simulachra gẽtiũ argen
tũ et aurũ: opa manuũ ho
minũ ℣Os hñt et nõ loq̃n=
tur: oculos habẽt et nõvide
bunt ℣Aures hñt et nõ au
dient: nares habent et non
odorabũt ℣Manꝰ habẽt et
nõ palpabũt: pedes habẽt
et nõ ambulabunt: nõ cla=
mabũt in gutture suo ℣Si=
miles illis fiãt q̃ faciũt ea:
et oẽs q̃ q̃fidũt i eis ℣Omꝰ
israel spauit i dño: adiutor
eoꝝ ꝫ ptector eoꝝ est ℣Do=
mus aarõ spauit i dño: ad=
iutor eoꝝ et ptector eoꝝ est
℣Qui timẽt dñm spauẽt i
dño: adiutor eoꝝ et ptector
eoꝝ est ℣Dñs mẽor fuit no
stri: et bñdixit nobis ℣Be=
nedixit domui israꝫ: benedi
xit domui aarõ ℣Benedixit
obus qui timẽt dñm: pusil
lis cũ maioribus ℣Adiciat
dñs sup vos: sup vos et su
per filios vestros ℣Benedicti
vos a dño: q̃ fecit celũ ꝫ ter
ram ℣Celum celi dño: trã
aũt dedit filiis hoim ℣Non
mortui laudabunt te dñe:
neqz oẽs qui descẽdũt i in=
fernũ ℣Sed nos q̃ viuimus
bñdicimꝰ dño: ex hoc nũc ꝫ
vsqz in sc̃m. ã. ℣Nos q̃ vi=
uimus benedicimus domi
no. ℣Capitulum.

℣Omnipꝰ autẽ dirigat
corda ꝫ corpa nr̃a i caritate
dei et patiẽtia xpi. ó. g. pꝰ.

℣Actis creator optime
lucẽ dierũ pferẽs pri
mordiis lucis noue mundi
parans originẽ ℣Qui ma=
ne iuctũ vesperi die vocã=
ri pcipis tetrũ chaos illabi
tur audi pces cum fletibus
℣Ne mẽs guata crimie vi=
te sit exul munere dũ nil p
enne cogitat seseqz culpis
illigat ℣Celoꝝ pulset inti=
mũ vitale tollat pniũ vite
mus oẽ noxiũ purgemꝰ oẽ
pessimũ ℣Oꝛatia pẽ. ó. Di
rigat dñe oõ mea. ℣Sicut

mestum in conspectu tuo.
℣ Feria ii. ad vesperas. ā
℣ Inclinauit. Psalm⁹
℣ Ilexi qm exaudiet dominus vocē orationis mee
℣ uia iclinauit aurem suam michi: et i diebus meis inuocabo. ℣ ircundederūt me dolores mortis: et pericula iferni inuenerunt me
℣ ribulationē et dolorē i ueni: et nomē dñi inuocaui.
℣ dñe libera aiam meaz misericors dñs et iustus: et deꝰ nr̄ miseret ℣ ustodiēs parvulos dñs: humiliat⁹ sū et liberauit me ℣ ōuertere aīa mea i requiē tuā: qz dñs benefecit tibi. ℣ z eripuit animā meā de morte: oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu ℣ lacebo dño: i regione viuoꝝ. ā
Inclinauit dñs aurē suam
℣ michi. ā. Credidi. ℣s
℣ Credidi ꝓpter qō locutus sū: ego aūt humiliat⁹ sū nimis ℣ go dixi i excessu meo: oīs homo mēdax.
℣ uid retribuā dño: ꝓ oībus q̄ retribuit michi ℣ a licē salutaris accipiā: z nomē dñi inuocabo ℣ ota mea dño reddā coꝝā omni ppło eius: pciosa i cōspectu domini mors sctōꝝ ei⁹ ℣ domine qz ego seruꝰ tuꝰ: ego seruus tuus z filius ancille tue. ℣ irupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis: et nomē dñi inuocabo.
℣ ota mea dño reddā in cōspectu oīs ppli ei⁹: i atriis domus dñi in medio tui hierlm. ān. Credidi ꝓpter qō locutꝰ sū. ā. Laudate.
℣ Laudate dñm oēs gētes: laudē eū omnes ppli. ℣ m z firmata ē sup nos mia ei⁹: et veritas dñi manet i eternū. ā. Laudate dñm oēs gētes ℣ Inve
sper̄ trāsiliēdū ē ab hic vsq; ad psal. Ad dñm cū tri. ꝑs.
℣ onfitemi dño qm bonus: qm in sclm mia ei⁹ ℣ icat nūc ilsrl qm bonꝰ qm i sclm mia eius ℣ icat nūe domꝰ aarō: qm i sclm mia eius ℣ icāt nunc q̄ timēt dñm: quoniā i sclm misericordia eius. ℣ e tribulatione inuocaui dñm: z exaudiuit me i latitudie dñs

Dñs michi adiutoz: non timebo ꝙd faciat michi homo Dñs michi adiutoz: & ego despiciā inimicos meos. Bonū est ꝯfidere i dño ꝙ cōfidere in hoīe. Bonū est sperare in dño: ꝙ sperare in pncipib⁹. Oēs gētes circuierūt me & in noīe dñi qz vltus sū in eos. Circūdātes circūdederūt me: & i noīe dñi qz vlt⁹ sum in eos. Circundederūt me sicut apes: & exarserūt sicut ignis in spinis: & in noīe dñi qz vltus sum in eos Impulsus euersus sū vt caderē: & dñs suscepit me. Fortitudo mea & laus mea dñs: et fact⁹ est michi in salutē Vox exultatiōis & salut: i tabernacul' iustoz. Dextera dñi fecit vtutē dextra dñi exaltauit me dextra dñi fecit vtutē. Nō moziar sz viuā: & narrabo opa dñi Castigās castigauit me dñs: & mozti nō tradidit me Apite michi portas iusticie & ingressus i eas cōfitebor dño: hec porta dñi iusti intrabūt in eam. Confitebor tibi qm exaudisti me: & fact⁹ es michi in salutē Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic factus est in caput āguli. A dño factū est istud: & est mirabile in oculis nīis. Hec est dies quā fecit dñs exultemus & letemur in ea O dñe saluū me fac o dñe bñprosperare: bñdictus q̄ venit in noīe dñi. Benedixim⁹ vobis de domo dñi: deus dñs et illuxit nobis. Constituite diē solennez in cōdensis: vsq; ad cornu altaris Deus me⁹ es tu & cōfitebor tibi: deus me⁹ es tu & exaltabo te. Confitebor tibi qm exaudisti me: et factus es michi in salutem Cōfitemini dño quoniā bonus quoniā in sclm misericordia eius.

Ad pzimā. Hymnus.

Iam lucis orto sydere deū pzecemur supplices: vt i diurnis actib⁹ nos seruet a nocētib⁹. Ignē rekrenās tēperet ne lis⁹ horror ilonet vsū fouedo pte gatne vaitatē haurīat sit pura cordis itima absistat & vecordia carnis terat sug

hiam potus cibiq; parcitas
Ut cū dies abcesserit noctēq; sol reduxerit mūdi p
abstinētiā ipi canam⁹ gl̄iaz
Deo patri. ps. Deus in
noie tuo. Psalmus.

Beati imaculati in via
qui ambulant in lege
dñi. Beati q̄ scrutant̄ testimonia ei⁹: in toto coꝛde
exquirūt eū. Non enī qui
opant̄ iniquita tem: in viis
ei⁹ ambulauerūt. Tu mā
dasti: mandata tua custodiri nimis. Utinā dirigant̄
vie mee: ad custodiendas
iustificationes tuas Tūc
nō cōfundar: cū pspexero
in omibus mandatis tuis.
Cōfitebor tibi in directiōe
coꝛdis: in eo q̄ didici iudicia iusticie tue. Iustificationes tuas custodiā: non
me derelinquas vsqquaq;
In quo coꝛrigit adolescētior viā suā: in custodiēdo
sermones tuos. In toto
coꝛde meo exq̄siui te: ne repellas me a mādatis tuis.
In coꝛde meo absc̄ōdi eloquia tua: vt nō pecc̄ tibi.
Benedictus es dñe: doce
me iustificatiōes tuas. In
labiis meis pnunciaui: omnia iudicia oꝛis tui. In via
testimoniorū tuoꝛ delectatus sum: sicut in oībus diuitiis. In mādatis tuis
exercebor: et considerabo vias
tuas. In iustificationibus tuis meditaboꝛ: non
obliuiscar sermones tuos.
Psalmus.

Retribue seruo tuo
viuifica me et custodiam sermones tuos Reuela oculos meos: et considerabo mirabilia de lege
tua. Incola ego sum in
terra: non abscondas a me
mandata tua. Concupiuit anima mea: desiderare
iustificationes tuas in omni tempoꝛe. Increpasti
superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.
Auser a me oppꝛobriū et
cōtēptū: quia testimonia
tua exquisiui Etenī sederūt pꝛincipes et aduersū me
loq̄bant̄: seru⁹ aūt tuus exercebat̄ in iustificatiōibus
tuis. Nā et testimonia tua
meditatio mea est: et consi-

ſtam meũ iuſtificatões tue
Adhęſit pauimẽto anima
mea: viuifica me ſcõm ver
bũ tuũ Vias meas enũcia
ui et exaudiſti me: doce me
iuſtificatões tuas Viã iu
ſtificationũ tuarũ inſtrue me
et exercebor i mirabilib⁹ tu
is. Dormitauit aia mea
pre tedio: ꝓfirma me i ver=
bis tuis Viã iniq̃tatẽ amo
ue a me: et de lege tua mile
rere mei Viã veritatis ele
gi: iudicia tua nõ ſum obli
tus Adhęſi teſtimoniis tu=
is dñe: noli me cõfundere.
Viã mandatorũ tuorũ cu
curri: cũ dilataſti cor meũ.
ān. Dñs regit me et nichil
michi deerit in loco paſcue
ibi me collocauit Dñica
eſt de feria: vel ferialit de
dñica. Deꝰ exaudi orõnẽ
meã: auribꝰ ꝑcipe vbas oris
Qui cũq vult mei. ꝙ
ſaluꝰ eſſe: ãte oia opꝰ
eſt vt teneat catholicã fidẽ
Quam niſi quiſq ītegrã
inuiolatãq ſeruauerit: abſ
q dubio in eternum ꝑibit.
Fides autẽ catholica hec
eſt: vt vnũ deũ i trinitate ꝫ
trinitatẽ i vnitate veneremur Neq confundẽtes ꝑſonas: neq ſubſtãtiã ſeparãtes Alia eſt ei ꝑſona ꝑris: alia filii: alia ſpũſci Sꝫ ꝑris et filii ꝫ ſpũſcti vna eſt diuinitas: eq̃lis gla coetna maieſtas Qualꝭ ꝑ talꝭ filiꝰ talꝭ ſpũſctus Increatꝰ ꝑ increatus filiꝰ: increatꝰ ſpũſctus Immẽſꝰ ꝑ immẽſus filiꝰ: immẽſus ſpũſctus Eternus ꝑ eternꝰ filiꝰ: eternꝰ ſpũſctus. Et tñ nõ tres eterni: ſed vnꝰ eternus. Sicut non tres increati nec tres immẽſi: ſed vnꝰ increatꝰ ꝫ vnꝰ immẽſus Sic omnꝭ ꝑ omnꝭ filiꝰ: omnꝭ ſpũſctus Et tñ nõ tres omnipotẽtes: ſꝫ vnꝰ omnꝭ. Ita deꝰ ꝑ deꝰ filius: deꝰ ſpũſctus Et tñ nõ tres dii: ſed vnꝰ eſt deꝰ Ita dñs ꝑ dñs filiꝰ: dñs ſpũſctus Et tñ nõ tres dñi: ſꝫ vnus ē dñs.
Qz ſicut ſingillatim vnãquãq ꝑſonã deũ et dñm ꝛpiane veritate cõpellimur: ita tres deos aut dños dicere catholica religiõe ꝓhibemur Oꝝ a nullo ē factꝰ nec creatꝰ nec geitꝰ Filiꝰ a ꝑre

solo est: nō factus nec creatus sed genit⁹. Spūssctūs a pre et filio: nō factus nec creat⁹ nec genitus sed pce dēs. Un⁹ ergo pr nō tres pres vnus filius nō tres filii: vnus spūssctūs nō tres spūssancti. Et in hac trinitate nichil prius aut posterius nichil maius aut minus: sed tote tres persone coeterne sibi sūt et coequales. Ita vt p oia sicut iā supdictū est: et vnitas in trinitate: et trinitas in vnitate veneranda sit. Qui vult ergo salu⁹ esse: ita de trinitate sentiat. Sed necessariū est ad eternā salutē: vt incarnationē quoq; dñi nri ihesu xpi fideliter credat. Est ergo fides recta vt credam⁹ et pfitemur q; dñs nr̄ ihesus xpus dei fili⁹ deus et hō est. Deus est ex substātia pris ante scla genitus: et hō est ex substātia mris in seculo nat⁹. Perfectus deus: perfectus hō: ex aia rōnali et hūana carne subsistēs. Equalis pri secūdū diuinitatē minor pr̄s secundū hūanitatē. Qui licet deus sit et homo nō duo tñ sed vnus est xps. Unus aūt non puerlione diuinitatis in carnē: sed assūptione hūanitatis in deū. Unus omino non cōfusione substātie sed vnitate psone. Nam sicut aia rationalis et caro vnus est homo: ita deus et homo vnus est xps. Qui passus est p salute nostra: descendit ad inferos tertia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad celos: sedet ad dexterā dei patris omnipotentis: inde venturus est iudicare viuos et mortuos. Ad cuius aduentū omnes homines resurgere habent cum corporibus suis: et reddituri sunt de factis propriis rationē. Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum.

Hec est fides catholica: quam nisi quisq; fideliter firmiterq; crediderit: saluus esse non poterit. Gloria patri et filio et. Quadragesimalis preter certa tempora: vt

potat in tpali. et ꝓter festa .ix. lec. duplicia ꝫ simplicia ĩ. Te deũ pkem igenitũ: te filiũ vnigenitũ: te spm̃ sctm̃ paraclitũ: sctã ꝫ idiuiduã trinitatẽ toto cozde et ozẽ cõfitemur: laudamus atqz bñdicim⁹: tibi gla in scla. ℣ In festo. ix. lec. duplici vel simplici: ꝓter certa festa notata ĩ tpali ꝫ sctõꝝ ã. Glas tibi de⁹ glas tibi ba vna trinitas: vna ꝫ sũma deitas: sctã et vna vnitas. ℣ In feriis ꝓter certa tpa vtꝫ notat. Fet. ii. sup psalmũ. Quicũqz. ã. Adesto de us vnus ops: pr̃ et filius et spũsãctus. Fet. iii. ã. Te vnũ ĩ substãtia trinitatẽ in psõis qkitemur. Fet. iiii ã. Te sp idẽ eẽ viuẽ ꝫ itelligere pkitemur. Fet. v. ãn Te iuocam⁹: te adozamus te laudam⁹ o btã trinitas. Fet. vi. ã. Spes nra: sal⁹ nra honoz nr̃ o btã trinitas. Sabbato. ã. Libera nos: salua nos iustifica nos o be ata trinitas. Capm. Omine miserere nr̃i te enim expectauim⁹: ello bzachiũ nr̃m i mane: ꝫ sal⁹ nra i tpe tribulatiõis. ỽ. g. Ỽ. Jesu xpe fili dei vivi miserere nobis. Jesu xpe. ỽ. Qui sedes ad dexterã pr̃is Miserere. Glia pr̃i. Jesu xpe. ỽ Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomẽ tuum. Ỽ yziel. iii. Ỽpel. iii. Ỽ yziel. iii. Ỽal nr̃. Et ne Oz. ℣ iuet ala mea ꝫ laudabit te. Et iudicia tua adiuuabũt me ℣e raui sicut ouis que periit. Quere seruũ tuum dñe qz mãdata tua nõ sum oblit⁹ ℣ redo i deũ ℣ armis re surrectionẽ. Et vitã eternã. ℣t ego ad te dñe clamaui Et mane oõ mea ꝓueniet te Ỽ epleat os meũ laude Ut cãtẽ gloziã tuã tota die magnitudinẽ tuã ℣omia auerte faciẽ tuã a pcis mei is. Et oñs iniqtates meas dele. ℣ oz mũdũ crea i me deus. Et spm̃ rectũ inova in vsceribz meis. ℣ e pici as me a facie tua. Et spm̃ scm̃ tuũ ne auferas a me. Ỽ edde mihi leticiã salutaris tui. Et spũ ꝓncipali

cōfirma me ℟ ripe me dñe ab hoie malo. ℣ viro iiquo eripe me ℟ ripe me de inimicis meis deꝰ meꝰ. Et ab insurgētibꝰ i me libera me ℟ ripe me de operantibus iniq̄tatē. Et de viris sāguinū salua me. ℣ icꝑ psalmū dicā noi tuo i sēcm sēcī. Ut reddā vota mea de die i diē ℟ audi nos deus salutaris nr. Spes oim finiū tre et i mari lōge ℣ eꝰ i adiutoꝛiū meū intēde Dñe ad adiuuādū me festina. ℟ ctūs deꝰ: sanctus foꝛtis: sanctus et imoꝛtal. Agnus dei q̄ tollis pcā mūdi miserere nobis ℟ ñdic aia mea dño Et oia q̄ intra me sunt noi sctō eius ℟ ñdic aia mea dño. Et noli obliuiscī oīs retributiōes eius ℣ ui ꝑ picia tur oibꝰ iiq̄tatibꝰ tuis Qui sanat oēs infirmitates tuas ℣ ui redimit de interitu vitam tuā Qui coꝛonat te in mia et miserationibꝫ. ℣ ui repler i bonis desideriū tuum Renouabit vt aq̄le iuuentꝰ tua. ℣ ōfitemi dño Quīa in sēcm. ℣ onfiteoꝛ deo Miserea Absolutionē vt i ꝛple. in dñica ꝑma aduētus dñi ℣ ignare dñe. Sine petō. ℣ iserere nr̄i dñe. Miserere nr̄i. ℟ iat mia. Quēad. ℣ ñe deꝰ virtutū Et ohde ℣ ñe exau. Et cla. ℣ ñsvobīs. Et cū.

℣ Dmine sctē pr̄ omps eterne deus: q̄ nos ad ꝓncipiū huius diei gueni re fecisti: tua nos hodie salua virtute: et cōcede: vt in hac die ad nullū declinemꝰ prtm̄: nec vllū icurramꝰ periculū: sꝫ sp ad tuā iusticiā faciēdā omis nr̄a actio tuo moderamine dirigat. ꝑ. ℣ ñsvobīscū ℟ ñdicamꝰ dño ℣ reciosa i ꝛspectu dñi Moꝛs sanctoꝝ eiꝰ. Sine.

Stā maria oꝛemꝰ. mat dñi nr̄i iesu xp̄i atq̄ oēs sci iusti ⁊ electi dei interredant ⁊ oꝛēt ꝑ nobis petōꝛibꝫ ad dñm deū nr̄m: vt mereamur ab eo adiuuari et saluari: q̄ in trinitate ꝑfecta viuit et regnat deus ꝑ oia scla sclōꝝ amen. Deinde dicat ter. Deꝰ in adiutoꝛiū meū intēde Dñe

ad adiuuandū me festina. Gloria patri. Sicut erat Ex yriel. Expel Ex yriel Quē noster Et ne Auertat super nos mia tua dñe Salutare tuū secōm eloquiū tuū Et respice i seruos tuos ⁊ in opa tua: et dirige filios eoz Et sit splēdoz dñi dei nri sup nos: et op⁹ manuū nrāz dirige sup nos et op⁹ manuū nrāz dirige Oze⁹.

OMps sempiterne deus: dirige act⁹ nros i bñplacito tuo: vt i nole dilecti filii tui mereamur bonis opibus abundare Qui tecū viuit et regt in vnitate spūsc̄ti deus p oia scla seculoz amē. Dñs vobiscū. Et cū Benedicam⁹ dño. Deo gras. Ad iii. Hymn⁹

NUnc stē nobis spūs vnum pri cū filio dignare prompt⁹ ingeri nō refulus pectoz Os lingua mēs sensus vigoz ⁊ confessio nē ylonent flamescat igne caritas accēdat ardoz pximos. Dresta pē. ps Egē pone michi dñe viā iustificationū tuaz: et exquirā eā scp. Da michi intellectū ⁊ scrutaboz legē tuam: et custodiā illā in toto coze meo Deduc me i semita mandatoz tuoz: qz ipam volui. Inclina coz meū i testionia tua: ⁊ nō in auariciā Auerte oclōs meos ne videāt vanitatē: i via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloquiū tuū: i timoze tuo Imputa opprobriū meū qđ sulpicat⁹ sum qz iudicia tua iocūda Ece concupiui mandata tua in eqtate tua viuifica me Et veniat sup me mia tua domine: salutare tuū scōm eloquiū tuū Et rñdebo exprobrātibus michi verbum: qz sperani i sermonibz tuis Et ne auferas de oze meo vbm veritatis vlqquaqz: qz in iudiciis tuis superspera Et custodiā legē tuā semper: i sclm et in sclm seculi Et ābulabā in latitudie: qz mādata tua exqsiui Et loqbar i testimoniis tuis i cōspectu regū: et nō cōfundebar. Et meditabar: in mādatis tuis q dilexi Et le

tauī manus meas ad mandata tua que dilexi: et exercebor i iustificatōibz tuis.

MEmor esto verbi tui seruo tuo: in quo mihi spē dedisti. Hec me cōsolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum vivificauit me. Superbi inique agebant vsqquaq: a lege autem tuā non declinaui. Memor fui iudicioz tuorum a seculo dñe: et consolatus sū. Defectio tenuit me: pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam. Cantabiles mihi erāt iustificationes tue: in loco peregrinatōis mee. Memor fui nocte nois tui dñe: et custodiui legē tuā. Hec facta ē mihi: quia iustificationes tuas exquisiui. Portio mea dñe dixi custodire legē tuā. Deprecatus sū faciē tuā i toto corde meo: miserere mei secūdum eloquium tuum. Cogitaui vias meas: et cōuerti pedes meos i testimonia tua. Paratus sum et nō turbat⁹: vt custodiā mandata tua. Funes peccatoz circūplexi sunt me: et legē tuā nō sū oblit⁹. Media nocte surgebā ad cōfitendū tibi: super iudicia iustificationis tue. Particeps ego sū omī timētiū te: et custodientium mādata tua. Miseri cordia tua dñe plena est terra: iustificatiōes tuas doce me.

Bonitatē fecisti cū seruo tuo dñe: secundū vbū tuū. Bonitatē et disciplinā et sciam doce me: quia i mādatis tuis credidi. Priusq̄ humiliarer ego delict: propterea eloquium tuum custodiui. Bonus es tu: et in bonitate tua doce me iustificatiōes tuas. Multiplicata ē super me iniq̄tas superboz: ego aūt i toto corde scrutabor mandata tua. Coagulatū est sicut lac cor eoz: ego vero legē tuā meditat⁹ sū. Bonum michi quia humiliasti me: vt discā iustificationes tuas. Bonū michi lex oris tui: super milia auri et argēti. Manus tue fecerūt me et plasmauerūt me: da michi intellectum vt discā mādata tua. Qui timent te videbunt

me et letabunt: qz in ꝟbꝫ tua suꝑspaui. ℣. ognoui dñe qz eqtas iudicia tua: z in veritate tua humiliasti me. ℟. iat mia tua vt ꝙsolet me: scõm eloquiũ tuuz seruo tuo. ℣. eniãt michi miserationes tue z viuam qz lex tua meditatio mea ẽ ℣. onfundant supbi: qz iniuste iniquitatẽ fecerũt in me: ego autẽ exerceboz in mandatis tuis ℣. onuertant michi timentes te: z q̃ nouerunt testimonia tua. ℟. iat coz meũ imaculatũ in iustificatiõibus tuis: vt non ꝙfundar ãn. Laus et pennis glia deo patri z filio sctõ simul paraclito in secula seculoz. Capitulũ.

DEus caritas est et q̃ manet in caritate in deo manet z de⁹ in eo Deo gias. ℟. Inclina coz meũ de⁹ In testimonia tua ꝟ. Auerte oculos meos ne videãt vanitatẽ in via tua viuifica me In testimo. Gloria. Inclina ꝟ. Ego dixi dñe miserere mei Sana aiam meã quia peccaui tibi. ãn Da michi intellectũ et scrutabor legẽ tuã dñe. Psalmus. Legem pone.

Capitulum.

SAna me et saluabor: saluũ me fac z saluus ero: qm̃ laus mea tu es. ℟. Sana aiam meam. Quia peccaui tibi. ꝟ. Ego dixi dñe miserere mei Qz pec. Glia. Sana. ꝟ. Adiutoz meus esto dñe ne derelinquas me. Neqz despicias me deus salutaris meus. Kyrie eleyson ℣. Christe eleyson ℣. Kyrie eleyson ℣. Pater noster. Et ne nos. Sed libera ℟. go dixi domine miserere mei. Sana aiam meã quia peccaui tibi. ℣. õuertere dñe vsqzquo. Et deprecabilis esto super seruos tuos. ℟. culi domini sup iustos Et aures eius ad p̃ces eorum. ℣. onfiteant tibi domine omnia opera tua Et sancti tui benedicant tibi. ℟. acerdotes tui induant iustitia. Et sancti tui exultent. ℣. ñe saluũ fac regẽ. Et exaudi nos in die q̃ in

uocauerim⁹ te. Saluũ fac populũ tuũ dñe ⁊ bñdic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vsq; in eternũ Fiat pax in virtute tua. Et abũdantia in turribus tuis. Oremus p fidelib⁹ defunctis. Requiẽ eternã dona eis dñe: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. Requiescant in pace. Amẽ. Ostiã p peccatis et negligentiis nostris. Dñe ne memineris iniquitatũ nrax antiquarũ: cito anticipent nos mie tue: q; pauperes facti sumus nimis Adiuua nos de⁹ salutaris noster. Et ꝑpter gloriã nominis tui dñe libera nos: ⁊ ꝑpicius esto peccatis nrīs ꝑpter nomẽ tuũ. Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te Miserere mei ⁊ exaudi me ps. Miserẽ mei de⁹ totus ps. dicat cũ. Gloria patri. post ps. dicat. Surge dñe adiuua nos Et libera nos ꝑpter nomen tuum Deus virtutũ conuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erim⁹. Dñe exaudi oronẽ meã. Et clamor meus ad te veniat. Dominus vobiscũ. Et cũ spiritu tuo. Oratio qualiscunq; cuenerit. Ad vi. Hymn⁹.

Rector potens verax deus q̃ tẽperas rerũ vices splẽdore mane illustris ⁊ ignibus meridiẽ. Extingue flãmas litiũ aufer calorẽ noxiũ confer salutẽ corporũ veracẽq; pacẽ coridiũ Precesta pater pi. ps.

Dereliquit i salutare tuũ aia mea: et in verbũ tuũ supsperaui. Defecerũt oculi mei in eloquiũ tuum: dicentes quãdo cõsolaberis me. Quia factus sũ sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus Quot sunt dies serui tui quando facies de ꝑsequentibus me iudiciũ. Narrauerũt michi iniq; fabulationes: sed nõ vt lex tua Omnia mandata tua veritas: iniqui persecuti sunt me adiuua me. Paulomin⁹ cõsumauerũt me in terra: ego aũt non dereliqui mãdata tua Secũdm miam tuã viuifica me: et custodiã testimonia

oꝛis tui. In eternū dñe: verbū tuū ymanet in celo In gnatiōe ⁊ gnatiōe ꝺi tas tua: fundasti terrā ⁊ y manet. Oꝛdinatiōe tua y ſteterat dies: qm̄ oia ſeruiunt tibi Nili q lex tua me ditatio mea eſt: tūc forte y iſſem in hūilitate mea. In etnū nō obliuiſcar iuſtificatiōes tuas: qꝛ in ipis viuificaſti me. Tuus ſum ego ſaluū me fac: qm̄ iuſtificatiōes tuas exq̄ſiui Me expectauerūt pctōꝛes vt y derēt me: teſtionia tua itelleꝛi. Oīs cl̄ūmatiōis vidi finē: latum mādatū tuū ni

Quomodo mis. ꝓs.

Q dileꝛi legē tuā dñe: tota die meditatio mea eſt Sup inimicos meos pꝛudētē me feciſti mādato tuo qꝛ in eternū michi eſt. Sup oēs docētes me itelleꝛi: qꝛ teſtionia tua meditatio mea eſt. Sup ſenes itelleꝛi: quia mandata tua q̄ſiui Ab oī via mala pꝓhibui pedes meos: vt cuſtodiam ꝝba tua. A iudiciis tuis nō declinaui: qꝛ tu legē po ſuiſti michi Quam dulcia faucibus meis eloquia tua ſup mel oꝛi meo. A māda tis tuis itelleꝛi: ꝓpt̄ea odi ui oēm viā iniq̄tatis. Lucerna pedibus meis ꝝbum tuū: ⁊ lumē ſemitis meis. Iuraui ⁊ ſtatui: cuſtodi re iudicia iuſticie tue. Hu miliat⁹ ſum vſq̄quaq̄ dñe viuifica me ſcōm ꝝbu tuū Uolūtaria oꝛ mei bñpla cita fac dñe: et iudicia tua doce me. A ia mea in ma nib⁹ meis ſemp: ⁊ legē tuā nō ſum oblitus. Poſuerūt pctōꝛes laqueū michi: ⁊ de mādatis tuis nō erraui Ho reditate acquiſiui teſtimo nia tua in eternū: qꝛ exul tatio coꝛdis mei ſūt. In clinaui coꝛ meū ad faciendas iuſtificationes tuas in eternū: ꝓpt̄ retributionē.

Iniquos odio ha ꝓs. bui: ⁊ legē tuā dileꝛi. A diutoꝛ ⁊ ſuſceptoꝛ me⁹ es tu: ⁊ in ꝝbū tuū ſuſtpa ui. Declīate a me malig ni et ſcrutaboꝛ mandata dei mei. Suſcipe me ſecundū eloquiū tuū et viuā: ⁊ non

confundas me ab expectatione mea. ℟. diuua me ⁊ saluus ero: ⁊ meditabor in iustificationibus tuis semper. ℣. spreuisti oēs discedētes a iudiciis tuis: qz iniusta cogitatio eorz. ℟. preuaricantes reputaui oēs peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua. ℣. confige timore tuo carnes meas: a iudiciis ei tuis timui. ℟. ecci iudiciū ⁊ iustitiā nō tradas me calūniātibus me. ℣. suscipe seruū tuum in bonū: non calumnient me superbi. ℟. oculi mei defecerūt in salutare tuū: ⁊ in eloquiū iustitie tue. ℣. fac cum seruo tuo scdm miam tuam: ⁊ iustificationes tuas doce me. ℟. seruus tuus sum ego: da michi intellectū vt sciaz testimonia tua. ℣. tempus faciendi dñe: dissipauerūt legem tuā. ℟. ideo dilexi mādata tua: super aurū et topazion. ℣. propterea ad oīa mādata tua dirigebar: omnē viā iniquā odio habui. ℟. Gloria laudis resonet in ore omniū patri genite qz proli spiritui sancto pariter resultet laudes perenni.

Gratia dñi nr̄i ihesu xp̄i et caritas dei et cōmunicatio sancti spūs sit semp cū omnibus nobis. ℟. In eternū dñe. Permanet verbū tuum. ℣. In celo ⁊ in scm seculi veritas tua. Permanet. Gloria. In eter. ℣si. Dñs regit me et nichil michi deerit. In loco pascue ibi me collocauit. ān. Adiuua me ⁊ saluus ero dñe. cp̄m

Omnia aūt pbate qd bonum est tenete: ab oi specie mala abstinete vos ℟. Benedicā dñm In oi tpe ℣. Sēp laus ei⁹ in ore meo In omi Glia. Benedi. Dñs regit. Ad nonā. Hymn⁹.

Rerū de⁹ tenax vigor immotus in te ymanēs lucis diurne tpa successib⁹ determinās. Largire clarū vespe quo vita nulli decidat: sed premiū mortis sacre perēnis instet glia. Preesta pr̄. Psalm⁹

Mirabilia testimonia tua dñe: iō scrutata

est ea anima mea. Declaratio sermonum tuorũ illuminat: et intellectum dat parvulis. Os meũ aperui et attraxi spũm q̃ mandata tua deliderabã. Aspice in me et miserere mei: scõz iudicium diligentiũ nomen tuum. Gressus meos dirige scõm eloquiũ tuũ: ꝛ non dñetur mei oĩs iniustitia. Redime me a calũniis hominũ: vt custodiã mandata tua. Faciem tuã illumina sup̃ seruũ tuũ: ꝛ doce me iustificationes tuas. Exitus aquarũ deduxerunt oculi mei: q̃ nõ custodierũt legem tuã. Iustus es dñe: ꝛ rectum iudicium tuũ. Mandasti iustitiã testimonia tua: et veritatẽ tuã nimis. Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei. Ignitum eloquiũ tuum vehemẽter: ꝛ seruus tuus dilexit illud. Adolescẽtulus sũ ego et contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus. Iustitia tua iustitia in eternũ: ꝛ lex tua veritas. Tribulatio ꝛ angustia inuenerunt me: mãdata tua meditatio mea est. Equitas testimonia tua in eternum intellectũ da michi et viuam.

Lama. vi.

Qui in toto corde exaudi me domine: iustificationes tuas requirã. Clama ui ad te saluum me fac: vt custodiã mãdata tua. Preueni in maturitate ꝛ clamaui: q̃ in verba tua supspera ui. Preuenerũt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua. Vocem meã audi scõm misericordiam tuã dñe: ꝛ scõm iudicium tuũ viuifica me. Appropinquauerũt persequentes me iniquitati: a lege aũt tua longe facti sũt. Prope es tu domine: ꝛ oĩs vie tue veritas. Initio cognoui de testimoniis tuis: q̃ in eternũ fundasti ea. Vide humilitatẽ meã ꝛ eripe me: quia legem tuam non sum oblitus. Iudica iudiciũ meũ ꝛ redime me: propter eloquiũ tuum viuifica me. Procul a peccatoribꝰ salus:

qz iustificatiões tuas nō ex quisiērt. Misericordie tue multe dñe: scōm iudiciū tuum viuifica me. Multi q̄ persequunt me et tribulāt me: a testimoniis tuis non declinaui Vidi prevaricā tes et tabescebā: quia eloquia tua non custodierūt. Vide quoniā mādata tua dilexi dñe: in misericordia tua viuifica me Principium verboz tuoz veritas: in eternū oia iudicia iustitie tue. Gla pa. ps. Principes persecuti sūt me gratis: et a verbis tuis formidauit coz meū Leta boz ego super eloq̄a tua: sicut q̄ inuenit spolia multa. Iniq̄tatem odio habui ⁊ abominatus sū: legē autē tuā dilexi Septies in die laudē dixi tibi: sup iudicia iusticie tue Pax multa diligentibus legē tuā: et non est illis scādalū Expectabam salutare tuum dñe: et mā data tua dilexi Custodiuit aia mea testimonia tua et dilexit ea vehementer. Seruaui mandata tua et testimonia tua: qz oēs vie mee i conspectu tuo. Appropiquet deprecatio mea in cōspectu tuo dñe: iuxta eloquium tuū da michi intellectum. Intret postulatio mea i conspectu tuo: scōm eloquium tuum eripe me. Eructabunt labia mea hymnum: cū docueris me iustificationes tuas Pronūciabit lingua mea eloq̄um tuum: qz oia mandata tua equitas. Fiat manus tua vt saluet me: qm̄ mandata tua elegi. Concupiui salutare tuū dñe: ⁊ lex tua meditatio mea est. Viuet aia mea et laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabunt me. Erraui sicut ouis q̄ periit quere seruū tuū: qz mādata tua nō sum oblitus. ān. Ex quo oia p quē oia i quo oia ipsi gl'a i scl'a. Capm. Tres sūt qui testimonium dant i celo: pater et filius et spūs sanctus: et hi tres vnum sunt. ℟. Clamaui in toto coze Exaudi me dñe. ℣. Justificationes tuas requiram Ex-

audi. Gl'a. Clamaui. ℣. Ab occultis meis munda me dñe Et ab alienis parce seruo tuo. ℟. Aspice in me dñe et miserere mei. Ch̄m Alter alterius onera portate: ⁊ sic adimplebitis legem christi. ℣. Redime me dñe. Et miserere mei. ℟. Pes eni meꝰ stetit in via recta in ecclesiis benedicã te dñe Et miserere Gloria. Redime. ℣. Ab occultis meis. ℟. Clamaui. ℣ Ad dñm cum tribularer clamaui: et exaudiuit me. Domine libera aiam meã a labiis iniquis et a lingua dolosa Quid detꝫ tibi aut quid apponatur tibi ad linguã dolosã Sagitte potẽtis acute: cũ carbonibus desolatoriis. Heu michi qꝛ incolatus meus pꝛlõgatus est: habitaui cũ habitãtibꝰ cedar multum incola fuit aia mea. Cum his qui oderunt pacem erã pacificus: cũ loquebar illis impugnabãt me gratis. ℟. Clamaui et exaudiuit me ℟. Auxilium. ℣ Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium michi. Auxilium meũ a dño: qui fecit celum et terrã Non det in cõmotionẽ pedẽ tuum: neqꝫ dormitet qui custodit te Ecce non dormitabit neqꝫ dormiet: qui custodit israel. Dñs custodit te dñs pꝛotectio tua: sup manum dexterã tuã. Per diẽ sol nõ vꝛet te neqꝫ luna per noctem Dñs custodit te ab oi malo: custodiat animã tuã dñs Dñs custodiat introitũ tuũ et exitũ tuũ: ex hoc nunc et vsqꝫ in scm. ℟. Auxiliũ meum a dño. Ch̄. Dominꝰ autẽ dirigat. hymꝰ

Lymẽle celi ꝓditoꝛ q̃ mixta ne ꝓfunderent aq̃ fluẽta diuidẽs celũ dedisti limitẽ firmãs locũ celestibꝫ simulqꝫ terre riuulis vt vnda flamas tẽpet terre solũ ne dissipẽt Inde nunc piissime donũ pennis gẽe fraudis noue ne casibus nos erroꝛ atterat verus ducẽ fides iueniat lucis iubar ferat her vana

cuncta terreat hanc falsa nulla ꝓximãt Oꝛesta pꝛ. versic. Dirigatur dñe oõ mea. ãn. Magnificat aia mea dñm. ps. Ipm. Kyrie et cete. pꝛeces minoꝛes.

Fer iii. ad vs. ã. In do- Etat' cũ i mũ. ps his q̃ dicta cũt michi in domũ dñi ibim' q̃ tãtes erãt pedes nr̃i: i atriis tuis hierlm ierlm q̃ edificat vt ciuitas: cuius participatio ei' i idipm Illuc ei ascẽdert tribus trib' dñi: testimoniũ ilrl' ad ꝓfitẽdũ noi dñi. Q ꝛ illic sederũt sedes in iudicio sedes sup domũ dauid B ogate q̃ ad pacem sunt hierlm: ꝛ abundãtia diligẽtibus te B iat pax in virtute tua: et abũdantia in turribus tuis ꝓpt fꝛa tres meos ꝛ pꝛios meos: loquebar pacẽ de te D ꝓpt domũ dñi dei nr̃i: q̃liui bona tibi ã. In domũ dñi letãtes ibimus. ã Qui hitas A D te leuaui ocu ps los meos: qui hitas i celis E ece sicut oculi seruoꝝ: in manibꝫ dñoꝝ suorum. Sicut oculi ancille i manibus domine sue: ita oculi nostri ad dñm deum nostrum donec misereatur nostri M iserere nr̃i domine miserere nr̃i: quia multũ repleti sum' despectione. Q ꝛ multũ repleta est aia nostra: oppꝛobꝛium abundãtibus et despectio superbis ãn. Qui hitas in celis miserere nobis. ã. Ad N isi iutoꝛium ps. q̃ dñs erat in nobis dicat nunc ilrl': nisi q̃ dñs erat in nobis Q ũ exurgerẽt hoies i nos: fꝛte viuos deglutissent nos Q ũ iracceretur furoꝛ eoꝝ in nos: fꝛte aqua absoꝛbuisset nos T oꝛrẽtẽ ptrãsiuit aia nr̃a fꝛte ptransisset aia nostra aquã intolerabilem B enedictus dñs qui non dedit nos i captione dentibus eoꝝ. A nima nostra sicut passer erepta est de laqueo venãtiũ. L aqus cõtritus est: ꝛ nos liberati sumus A diutoꝛiũ nr̃m in nõe dñi: qui fecit celum et terram ãn. Adiutoꝛium

nostrū in nomine dñi. ān. Benefac. Psalmus.

QUi confidūt in dño sicut mons syon: nō commouebitur in eternuz qui habitat in hierusalem. Montes in circuitu eius ⁊ dñs in circuitu ppli sui: ex hoc nūc ⁊ vsqꝫ in scłm. Qz non relinquet dñs virgam pctōꝝ sup sozte iustozū: vt non extendāt iusti ad iniq tatē manus suas. Bñfac dñe: bonis et rectis coꝛde. Declinātes aūt in obligatiões adducet dñs cū opantibus iniq tatē pax sup isrł ān. Benefac dñe bonis et rectł coꝛde. ā. Facti sumꝰ.

IN cōuertēdo dñs ps captiuitatē syon: facti sumus sicut consolati. Tūc repletū est gaudio os nm̄: et lingua nr̄a exultatiōe. Tūc dicēt inter gētes magnificauit dñs facē cuz eis. Magnificauit dñs facere nobiscū: facti sumꝰ letātes. Conuerte dñe captiuitatē nostrā: sicut toꝛrens in austro. Qui seminant in lachꝛymis: in exultatiōe metent. Euntes ibāt et flebāt: mittētes semina sua Veniētes aūt veniēt cū exultatiōe: poꝛtātes manipulos suos. ān. Facti sumus sicut cōsolati. Phm. Dñs autē dirigat. Hyꝰ.

TElluris ingens ꝙdictoꝛ mūdi solū q̄ eruens pulsis aq̄ molestiis terram dedisti īmobilē. Ut germen aptū pferens fluuiis decoꝛa flozibus fecūda fructu sisteret pastūq̄ gratū redderet. Mētis puste vulnera munda viroꝛe gre vt fcta fletu diluat motꝰ q̄ pꝛauos atterat Iussis tuis obtēpet nullis malis appꝛoximet bonis repleri gaudeat ⁊ moꝛtł actū nesciat Pꝛa pī. Dirigat dñe ān Exultet spūs meꝰ in dño deo salutari meo. ℣ Magt. Kyrie. Feꝛ.iiii. ad vs ān. Btūs vir. ps.

NIsi dñs edificauerit domū: in vanū laborauerunt qui edificant eā. Nisi dñs custodierit ciuitatē: frustra vigilat q̄ custodit eā. Vanū est vobis ān

luce surgere surgite postq̃ sederitis qui manducatis panem doloris. Cum dederit dilectis suis somnū: ecce hereditas dñi filii merces fructus vētris. Sicut sagitte in manu potentis: ita filii excussorum. Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cū loquet inimicis suis i porta. ā. Beatus vir qui impleuit desideriū suū, ān. Bti oēs. ps

Beati omnes q̃ timēt dñm qui ambulāt in viis eius. Labores manuum tuarū quia manducabis: beatus es et bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis abūdans: in lateribus domus tue. Filii tui sicut nouelle oliuarū: in circuitu mense tue. Ecce sic benedicetur homo: qui timet dñm. Benedicat tibi dñs ex syon: et videas bona hierusalem omnibus diebus vite tue. Et videas filios filiorū tuorū: pacē sup israel ān. Bti oēs q̃ timēt dñm. ān. Benediximus. ps

Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: dicat nunc israel. Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: etenī nō potuerūt michi. Supra dorsū meū fabricauerūt pctōres: prolōgauerūt iniquitatē suam. Dñs iustus concidet cervices peccatorū: confundātur & conuertant retrorsū oēs qui oderūt syon. Fiāt sicut fenū tectorū: qđ priusq̃ euellat exaruit. De quo non impleuit manū suā qui metet: & sinū suū qui manipulos colliget. Et non dixerunt qui preteribāt bñdictio dñi sup vos: benedicimus vobis in nole dñi. ān. Benedixim⁹ vobis in nole dñi. ān. De profundis. ps.

De profundis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocem meā. Fiant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit. Quia apud te propiciatio est: & propter legē tuā sustinui te dñe. Sustinuit aia mea in verbo ei⁹:

speravit aīa mea in dño.
A custodia matutina vsq; ad noctē: speret israel in dño
Quia apud dñm mia: ⁊ copiosa apud eū redēptio. Et ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatibus eius.
ān De profundis clamaui ad te dñe. ān. Speret. ps.
DOmine nō est exaltatū cor meū: neq; elati sunt oculi mei Neq; ambulaui in magnis: neq; in mirabilib⁹ supra me. Si nō humiliter sentiebā: sed exaltaui aīam meam. Sicut ablactat⁹ super mātre sua: ita retributio in aīa mea Speret israel i dño: ex hoc nūc et vsq; in sēm. ān. Speret israel in dño. Capitulum.
QDñs aūt dirī. Hy⁹.
QDeli deus sctissime q̄ lucidū centrū poli candore pingis igneo augēs decoro lumine. Quarto die q̄ flā meā solis rotā ꝓstituēs lūe militrā sordini vagos recursus sydez Ut noctib⁹ vel lumini direptiōis tēminū p̄ mordis ⁊ mentiū signū daret notissimū Illumia cor hoim absterge sordes mentiū resolue culpe vinculuz euerte moles criminum.
Oratio pater pi. ōlic. Dirigatur dñe. ān Respexisti humilitatē meā dñe de⁹ meus ps. Magt. Kyri. ic. Feria. v. ad vs ān. Et ois. ps
MEmento dñe dauid: et omis mansuetudis eius. Sicut iurauit dño: votū vouit deo iacob. Si introiero in tabernaculuz domus mee: si ascēdero in lectū strati mei. Si dedero sōnū oculis meis: ⁊ palpebris meis dormitationem. Et requiē tēporibus meis donec iueniā locū dño: tabernaculū deo iacob. Ecce audiuim⁹ eā in effrata: inuenim⁹ eā in cāpis silue Introibim⁹ in tabernaculū ei⁹: adorabim⁹ in loco vbi steterūt pedes ei⁹ Surge dñe in requiē tuā: tu et archa sanctificationis tue. Sacerdotes tui induant iusticiā: ⁊ sancti tui exultēt Propter dauid seruū tuū non auertas faciē xpi tui. Iurauit dñs dauid veri

tatē et non frustrabit eū: de fructu ventris tui ponā sup sedē tuam. Si custodierint filii tui testamētū meū: ⁊ testimonia mea hec que docebo eos. Et filii eoꝝ: vsqꝫ in seculū sedebūt sup sedē tuā. Q. m elegit dñs syon: elegit eā in habitationē sibi. Hec requies mea in scm scli: hic habitabo qm elegi eā. Viduā ei⁹ bñdicēs benedicā: pauperes eius saturabo panib⁹. Sacerdotes eius induā salutari: ⁊ sancti ei⁹ exultatiōe exultabunt. Illuc pducā cornu dauid: parauī lucernā christo meo. Inimicos ei⁹ induā cōfusiōe: sup ipsum autē efflorebit sanctificatio mea. ān. Et ois māsuetudinis ei⁹ ān. Ha

Ecce q̄ bitare. ps bonū ⁊ q̄iocūdū: habitare frēs in vnū. Sicut vnguētū in capite: qđ descēdit in barbā barbā aaron. Q. đ descēdit in oꝝ vestimēti ei⁹: sicut ros hermō q̄ descēdit in mōtē syō. Q. m illic mādauit dñs bñdictionē ⁊ vitā vsqꝫ in scm. Vitas re fratres in vnū. Sequēs ps. non dicit in vespis. ps.

Ecce nūc bñdicite dominū: oēs serui dñi. Q. ui statis in domo dñi: in atriis dom⁹ dei nr̄i. In noctib⁹ extollite manus vras in scta: ⁊ bñdicite dñm. Bñdicat te dñs ex syō: q̄ fecit celū ⁊ trā. Dia. ps

Laudate nomen dñi: laudate serui dñm. Q. ui statis in domo dñi: in atriis dom⁹ dei nr̄i. Laudate dñm q̄ bonus dñs psallite nomini ei⁹ qm suaue. Q. m iacob elegit sibi dñs: israhel in possessionē sibi. Q. ego cognoui q̄ magn⁹ est dñs: ⁊ de⁹ nr̄ p oib⁹ dīs. Q. ia q̄cūqꝫ voluit dñs fecit in celo ⁊ i tra i mari ⁊ i oib⁹ abyssis. Educēs nubes ab extremo tre: fulgura in pluuiā fecit. Q. ui producit vētos de thesauris suis q̄ percussit primogenita egypti ab homine vsqꝫ ad pecus. Et misit signa ⁊ prodigia in medio tui egypte: in pharaonē ⁊ in oēs seruos ei⁹. Q. ui percussit gētes multas: et occidit reges fortes

Seō regē amoꝛreoꝝ et og regē basā: et oīa regna chanaā Et dedit tr̄ā eoꝝ hereditatē: hereditatē ilr̄l̄ ꝑ̄lo suo Dñe nomē tuū i eternū: dñe mēoꝛiale tuū i gnatione ⁊ generationē Quia iudicabit dñs ꝑ̄lm suum: et in seruis suis deꝛecabitur. Simulachꝛa gētium argentū ⁊ aurū: opa manuum hoim Os habēt ⁊ non loquētur: oculos habēt et non videbunt Aures habēt ⁊ non audiēt: neq; enī est ꝓs in oze ipoꝝ Similes illis fiāt q̄ faciūt ea: ⁊ oēs q̄ cōfidūt i eis Dom9 israel benedicite dñm: dom9 aaron benedicite dñm Dom9 leui benedicite dñm: q̄ timetis dominū benedicite dñm Benedictus dñs ex syon: q̄ habitat in hierlm̄. Dīa ā̄cūq; voluit dñs fecit. Notādū q̄ in festo dupl̄. tm finiēt q̄libet ꝑ. psalmi sequentis cum isto fine. Dñm i eternum mia eius. al's non. ā. Dñm. ꝑs.

Onfitemini dño q̄m bon9: q̄m in eternum mia ei Onfitemī deo deoꝝ Onfitemini dño dñoꝝ. Qui facit mirabilia magna sol9. Qui fecit celos i intellectu Qui firmauit tr̄ā sup aq̄s Qui fecit luminaria magna Solē i potestatem diei. Lunā ⁊ stellas i potestatem noctis Qui percussit egyptū cū ꝓmogenitis eoꝝ. Qui eduxit israel de medio eoꝝ In manu potēti ⁊ brachio excelso. Qui diuisit mare rubꝝ in diuisiones. Et eduxit israel p̄ medium ei9. Et excussit pharaonē et virtutē ei9 in mari rubꝝ. Qui traduxit ꝑ̄lm suū per desertū Qui percussit reges magnos Et occidit reges foꝛtes Seon regem amoꝛreoꝝ Et og regem basan Et dedit terrā eoꝝ hereditatē Hereditatē israel seruo suo Q ⁊ in humilitate nr̄a mēoꝛ fuit nr̄i Et redemit nos ab inimicis nr̄is Qui dat escam omni carni Onfitemini deo celi Onfitemini dño dñoꝝ: q̄m in eternum mia eius. Dñm in eternū mia eius. Hymnum ꝑs.

SUper flumina babilonis illic sedimꝰ: & flevimꝰ dū recordaremur syon. In salicib⁹ in medio eius: suspendimꝰ organa nostra. Quia illic interrogauerūt nos q̄ captiuos duxerunt nos: verba cantionū. Et q̄ abduxerūt nos hymnū cātate nobis de cāticis syon. Quō cātabimꝰ canticū dñi: i terra aliena. Si oblitus fuero tui hierusalē: obliuioni det dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: si nō memi nero tui. Si non ppposuero tui hierlm: in ꝓncipio leticie mee. Memor esto dñe filioꝝ edom: in die hierlm. Qui dicūt exinanite exinanite vsq; ad fūdamētū i ea. Filia babilonis miſera: beatus q̄ retribuet tibi retributionē tuā quā retribuisti nobis. Beatus qui tenebit: et allidet paruulos tuos ad petrā. ā. Hymnū cā tate nobis de canticis syō. Cpm. Dñs autē dirigat.

QAgne deus ℣p⁹. potētie q̄ ex ag̃s ortum genus pauci remittis gurgiti pauci leuas ad ceros. Demersa limphis impius mens lubuersa telis irrogans vt stirpe vna ꝑdita diuersa rapiāt loca. Ut arguire cunctis seculis quos mūdat vnda sanguinis ne scire lapsus criminum nec ferre moꝛā tedii. Ut culpa nullū deꝑmat nullū leuet iactātia celsa mens ne cōcidat elata mēs ne cōrua at. Q ca. versi. Dirigatur dñe &. Deposuit potētes de sedibus & exaltauit hūiles. Esurientes implevit bonis & divites dimisit inanes. Gl. Magn. Kyrie. C Fer. vi ad vesp̄as ān. In conspectu.

Psalmus.

QConfitebor tibi dñe in toto corde meo: qm audisti verba oris mei. In spectu āgelorꝝ psallā tibi: adorabo ad tēplū scm tuū et cōfitebor nomi tuo sup mīa tua & vītate tua: qm magnificasti sup oēm nomē scm tuū. In q̄cūq; die invocauero te exaudi me: multiplicabis in aīa mea virtutē. Cōfiteant tibi dñe oēs reges

uere: qz audiet verbꝰ vꝝs
ui Et cātēt in vijs dñi: qm
magna ē gla dñi Q. m excel
sus dñs ⁊ humilia respicit: et
alta alōge cognoscit Si am
bulavero i medio tribulati
onis viuificabis me: et sup
īā inimicoꝝ meoꝝ extēdi
sti manū tuā ⁊ saluū me fe
cit dextera tua Dñs retri
buet p me: dñe mia tua in
scīm: opa manuū tuaꝝ ne
despicias. ā. In ꝓspectu an
gelꝝ psallā tibi deꝰ meus
Dā. Dñe ꝓbasti. ps.
Domine ꝓbasti me et
cognouisti me: tu cognoui
sti sessionē meā et resurrec
tionē meā. Intellexisti co
gitationes meas delōge: se
mitā meā et funiculū meū
inuestigasti Et oīs vias
meas ꝑuidisti: qz nō est ser
mo i lingua mea Ecce dñe
tu cognouisti oīa nouissima
et ātiqua: tu formasti me ⁊
posuisti sup me manū tuā
Mirabilis facta est scia tua
ex me: ꝓfortata est ⁊ nō po
tero ad eā Quo ibo a spū
tuo ⁊ quo a facie tua fugiā
Si ascēdero in celū tu illic
es: si descēdero ad infernū
tu ades Si cūpsero pēnas
meas diluculo: et hītauero
in extremis maris Etei illuc
manꝰ tua deducet me: ⁊ te
nebit me dextera tua Et di
xi forsitan tenebre ꝓculca
būt me: ⁊ nox illuīatio mea
in delicijs meis Qz tenebre
nō obscurabūt a te ⁊ nox si
cut dies illuīabit sicut tene
bre ei⁹ ita ⁊ lumē eius Qz
tu possedisti renes meos: su
scepisti me de vtero matris
mee Cōfitebor tibi qz tribi
liter magnificat⁹ es: mira
bilia opa tua ⁊ aīa mea co
gnoscet nimis Nō ē occul
tatū os meū a te qđ fecisti i
occlto: ⁊ substātia mea i in
feriorib⁹ tre Imperfectū me
um viderūt oculi tui: ⁊ in libro
tuo oēs scribēt: dies formā
būt ⁊ nemo i eis Michi aūt
nimis honorificati sūt ami
ci tui deꝰ: nimis ꝓfortat⁹ ē
principat⁹ eoꝝ Dinūerabo
eos ⁊ sup arenā mltiplica
būtur: exurrexi ⁊ adhuc sū
tecū Si occideris deꝰ pāōres
viri sāguinū declīate a me
Qz dicit i cogitatiōe: asci

plāt ſvanitate ciuitates ſuas. Ꝺone q; odeīt te dñe oderā: ⁊ ſup inimicos tuos tabeſcebā Ꝺ erfecto odio oderā illos: inimici fci ſūt mi. chi Ꝺ roba me de⁹ ⁊ ſcito coꝛ meū: interroga me ⁊ cognoſce ſeītas meas Ꝺ t vide ſi via iiq̄tatis i me ē: ⁊ deduc me i via etna. ā. Dñe ꝓba ſti me ⁊ cognouiſti me. ā Ꝺ Eripe viro iiq̄ ꝑs me dñe ab hoie malo a viro iiq̄ eripe me Ꝺ ui cogitauerūt miq̄tates i coꝛde: tota die ꝓſtituebāt ꝓlia. Ꝺ cuerūt līguas ſuas ſicut ſerpentes: venenū aſpidū ſub labiis eoꝝ Ꝺ uſtodi me dñe de manu ꝑcōꝝ: ab hoīb⁹ iiq̄s eripe me Ꝺ ui cogitauerūt ſupplātare greſſus meos: abſconderūt ſuperbi laqueū michi Ꝺ r funes extēderūt i laq̄um: iuxta it ſcādalū poſuerūt michi Ꝺ ixi dño de⁹ me⁹ es tu exaudi dñe vocē deprecatiōis mee Ꝺ ne dñe virt⁹ ſalutis mee: obūbrasti ſup caput meū i die belli Ꝺ ō tradas me dñe a deſiderio meo ꝑcōꝝ cogitauerūt ⁊ra me ne derelinq̄s me ne forte exaltent Ꝺ caput circuitus eoꝝ: labor labioꝝ ipoꝝ operiet eos Ꝺ adet ſup eos carbones: i igne deicies eos i miſeriis nō ſubſtet Ꝺ ir liguoſ⁹ non dirigetur i tra: vir iniuſtus mala capiet i interitu Ꝺ ognoui q; faciet dñs iudiciū inopis: ⁊ vindictā pauperum. Ꝺ erūtiq̄ iuſti confitebūt nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo. ā. A viro iniquo libera me dñe. ā. Dñe ꝓs.

Ꝺ Omine clamaui ad te exaudi me: intēde voci mee cū clamauero ad te Ꝺ irigat oro mea ſicut incēſū i ſpectu tuo: eleuatio manuū meaꝝ ſacrificiū veſpertinū. Ꝺ one domine cuſtodiā oi meo: et hoſtiū circunſtantie labiis meis. Ꝺ on declines coꝛ meum in verba malicie: ad excuſandas excuſatiōes i pctis cū hoibus operantibus iniquitatē: et nō cōmunicabo cū electis eoꝝ. Ꝺ oripiet me iuſt⁹ in miſa et increpabit me: oleū aūt pctōris

non impiguet caput meū. Q ñ adhuc et oō mea in vāplacitū eoꝝ ablozpti sūt sancti petre iudices eozū. Audiēt vba mea qñ potuerūt: sicut crassitudo terre erupta est sup terrā. Q ossa nra sparsa sūt secus infernū: qz ad te dñe dñe oculi mei in te sperauī nō auferas aiam meā. Q ustodi me a laqueo quē statuerūt michi: et a scādalis operantiū iniquitatē. Q adēt in retiaculo eius pctōres: singulariter sū ego donec trāseā. ān Dñe clamaui ad te exaudi me.

ān. Poztio. Psalmus.

Voce mea ad dñm clamaui voce mea ad dominū deprecatus sum. Effundo in conspectu eius oronē meā: et tribulationē meā ante ipm pnūcio. In deficiēdo ex me spūs meus et tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabā: absconderūt laqueū michi. Q ōsidcrabā ad dexterā et vidēbā: et nō erat q cognoscceret me. Q eriit fuga a me: et non est q requirat aiam meā. Q clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea: poztio mea in terra viuentiū. Intende ad deprecationē meā: qz hūiliatus sum nimis. Libera me a persequētibus me: qz corroborati sūt super me. Educ de custodia aiam meā ad confitendū nomini tuo: me expectant iusti donec retribuas michi. ān Poztio mea dñe sit in terra viuentiū. Capitulum. Dñs aūt dirigat. Hymn⁹

Psalmatoz hoīs deus q̄ cūcta solus ozdinās humū iubes pduce reptātia et fere gen⁹. Q ui mag̃ rerū cozpa dictu iubentis viuida vt seruiāt pozdinē subdēs dedisti hoi. Repelle a seruis tuis q̄cq̄d p imundiciā aut mozib⁹ se suggerit aut actib⁹ illerit. Da gaudioz pmia da gr̃az mūera dissolue lita vincla: astrige pacis federa. Oīa pf. ō Dirigat dñe. ān. Suscepit deus israel puerū suū: sicut locutus est abzahā et semini ei⁹: et exaltauit humiles vsq̄ in sc̄la. ps. Magnificat. ps.

Dñe exaudi oro-
nē meā auribus pci-
pe obsecrationē meā: in ṽi
tate tua exaudi me i tua iu
stitia Et non intres in iu-
diciū cū seruo tuo: qz nō iu
stificabit in conspectu tuo
oīs viuēs Q z plecutus est
inimicus aīam meā: hūlia
uit in terra vitā meā. Q ol
locauit me in obscuris sicut
moztuos seculi: z āxiat⁹ est
sup me spūs me⁹: i me tur
batū est coz meū M emoz
fui dierū antiquozū: medi
tatus sum in oībus opibus
tuis: in factis manuū tuarū
meditabar S xpādi man⁹
meas ad te: aīa mea sicut
terra sine aqua tibi V elo
citer exaudi me dñe: defe-
cit spūs me⁹. N on auer-
tas faciē tuā ā me: z similis
ero descēdētib⁹ in lacū A u
ditā fac michi mane mīam
tuā: qz in te speraui Q o-
tā fac michi viā in qua am
bulē: qz ad te leuaui aiam
meā S ripe me de inimi-
cis meis dñe ad te cfugi do
ce me facere volūtatē tuā:
qz de⁹ meus es tu. S pūs
tuus bon⁹ deducet me i ter
rā rectā ppt nomē tuū dñe
viuificabis me i eqtate tua
S duces de tribulatōe ani
mā meā: z in mia tua dissi-
pes inimicos meos. S ex-
pes oēs qui tribulāt aiam
meā: qm ego seru⁹ tuus sū
Sabbō ad vs ā Bñdict⁹.
B Enedict⁹ dñs de⁹ me
us q̄ docet man⁹ me-
as ad plīū: et digitos meos
ad bellū M ia mea z refu-
giū msū: susceptoz meus z
liberatoz me⁹. P zotectoz
me⁹ z in ipo spaui: q̄ subdit
ppl'm meū sub me O he q̄d
est hō qz inotuisti ei: aut fi
li⁹ hois qz reputas eū H ō
vanitati sīlis fact⁹ est: dies
ei⁹ sicut vmbza ptereunt.
D ñe iclina celos tuos et
descēde tāge mōtes z fumi
gabūt H ulgura chozusca
tionē z dissipabis eos emit
te sagittas tuas z cōturba
bis eos S mitte manū tuā
de alto: eripe me et libera
me de aq̄s mltis: z de ma-
nu filioz alienoz Q. uoz-
os locutū ē vanitatē: z dex
tera eozū dextera iniqtat.

Deꝰ cãticũ nouũ cãtabo tibi: in psalterio decacoꝛdo psallã tibi Qui das salutẽ regibus q̃ redemisti dauid seruũ tuũ: de gladio maligno eripe me Et erue me de manu filioꝝ alienoꝝ: q̃ rũ os locutũ est vanitatẽ: ꝛ dextera eoꝝ dextra iniq̃tatis Quoꝝ filii: sicut nouelle plãtatiões in iuuẽtute sua Filie eoꝝ cõpolite: circũornate vt similitudo templi. Promptuaria eoꝝ plena eructantia ex hoc in illud. Oues oꝝ fetose abũdãtes in egressib⁹ suis: boues eoꝝ crasse. Nõ est ruina maceríe neq; trãsit⁹: neq; clamoꝛ in plateis eoꝝ. Beatũ dixerũt ppl̃z cui hec sũt btũs ppls cui⁹ dñs de⁹ ei⁹ in. Bñdict⁹ dñs deus me⁹ Cãn. Internũ. ps Exaltabo te deus me⁹ rex: ꝛ bñdicã noi tuo in seculũ ꝛ in scḳm scli. Per singulos dies bñdicam tibi: ꝛ laudabo nomẽ tuũ in scḳm et in scḳm scli Magn⁹ dñs et laudabil' nimis: ꝛ magnitudis ei⁹ non est finis Ge-

neratio et gñatio laudabit opa tua: ꝛ potẽtiã tuã pnũciabũt. Magnificẽtiã gl'ie sctitatis tue loq̃nt: ꝛ mirabilia tua narrabũt Et vtutẽ terribiliũ tuoꝝ dicent: ꝛ magnitudinez tuã narrabũt Memoꝛiã abũdantie suauitatis tue eructabũt: et iusticia tua exultabũt. Miserator et miserícoꝛs dñs: patiẽs et mꝛtũ miserícoꝛs. Suauis dñs vniuersis: et miserationes eius sup omia opa eius. Cõfiteant tibi dñe oia opa tua: et scti tui bñdicãt tibi Gloꝛiã regni tui dicent: ꝛ potẽtiã tuã loquent. Vt notã faciãt filiis hoim potẽtiã tuã: ꝛ gloriã magnificẽtie regni tui. Regnũ tuũ regnũ oim seculoꝝ ꝛ dñatio tua i oi gñatiõe ꝛ gñationẽ. Fidelis dñs in oibus vbis suis: et sctũs in oibus opib⁹ suis. Allevat dñs oẽs q̃ corruunt: ꝛ erigit omnes elisos. Oculi oim in te spant dñe et tu das escã illoꝝ in tpe opoꝛtuno. Apis tu manũ tuã: ꝛ iples omne aial bñdi-

ctione. Justus dñs in oi bus viis suis: ⁊ scūs in oi= bus op̄bus suis. Prope est dñs oibus inuocātibus eū: oibus iuscantib⁹ eū in veritate. Voluntatē timē tiū se faciet et deprcationē eor̄ exaudiet: ⁊ saluos fa= ciet eos Custodit dñs oēs diligētes se: ⁊ oēs petōres dispdet. Laudationē dñi loquet os meū: et bñdicat ois caro noi scō ei⁹ in secu lū ⁊ in sclm scli. ā. In eter nū ⁊ ī sclm scli. ā. Lauda=

Lauda aīa bo⁹. mea dñm: laudabo dñm ī vita mea psallā deo meo q̄diu fuero. Nolite confidere in p̄ncipib⁹: in fi liis hoim in quibus nō est salus. Exibit spūs ei⁹ et reuertet in trā suā: in illa die ꝑibūt oēs cogitatiōes eor̄. Beatus cui⁹ de⁹ iacob adiutor ei⁹: spes ei⁹ in dño deo ipsi⁹: q̄ fecit celū ⁊ ter= rā mare ⁊ oia q̄ in eis sunt Qui custodit v̄itatē in se culū: facit iudiciū iniuriā patiētib⁹: dat esc̄ā esurien tib⁹. Dns soluit ꝑpeditos dns illuminat cecos. Dns erigit elisos: dns dirigit iu stos. Dns custodit adue= nas: pupillū ⁊ viduā suscipiet ⁊ vias petōrū dispdet. Regnabit dns in scla: de⁹ tuus syō in gnatiōe ⁊ gnatiōnē. ān. Laudabo deus meū in vita mea. ān. Deo

Laudate dñm nrm. qm̄ bon⁹ est psalmus deo nr̄o sit iocunda decor q̄ laudatio. Edificans hierusalē dns: dispsiōes isrāel ꝑgregabit Qui sanat cōtritos corde: ⁊ alligat cō tritiōes eor̄. Qui nūerat mltitudinē stellar̄: ⁊ oib⁹ eis noia vocat Magn⁹ dns noster: ⁊ magna virt⁹ eius: et sapiētie eius nō est nūe= rus. Suscipiēs māsuetos dns: humilians autē petō= res vsq̄ ad terrā Ꝑcinite dño in ꝓfessiōe: psallite deo nr̄o in cythara. Qui opit celū nubibus: ⁊ parat terre pluuiā Qui p̄ducit in mōtibus fenū: ⁊ herbaz seruituti hominum. Qui dat iumentis escā ipsor̄: ⁊ pullis corui inuocātibus

ęs. Q ō i fortitudine ęq̄ vo
luntatē hēbit: nec i tibijs vi-
ri bñplacitū erit ei. R ene-
placitū est dño sup timen-
tes eū: et i eis q̄ sperāt sup
mia ei⁹. ā. Deo nr̄o iocun
da sit laudatio. ā. Lauda
H hierusalem. ps.
Auda hierlm dñm:
lauda deū tuū syon. Q. qm
confortauit seras portarū
tuaꝝ: bñdixit filijs tuis in
te Q. ui posuit fines tuos
pacē: et adipe frumenti sa
tiat te Q. ui emittit eloqui
um suū terre: velocit̄ cur-
rit sermo ei⁹ Q. ui dat ni-
uē sicut lanā: nebulā sicut
cinerē spargit M ittit cri-
stallū suū sicut bucellas an
te faciē frigoris ei⁹ q̄s sustie
bit A mittet v̄bū suū ꝛ liq̄
faciet eas: flauit sp̄s eius et
fluēt aq̄ Q. ui ānūciat v̄bū
suū iacob iusticias et iudi-
cia sua isrl. Q ō fecit talit̄
oi nationi: ꝛ iudicia sua non
manifestauit eis. ā. Lau-
B da hierlm dñm. Sp̄
Enedictus de⁹ et pa
ter dñi nr̄i ihesu xp̄i: pat̄
miaꝝ: et de⁹ toti⁹ cōsolatio
nis: q̄ cōsolatur nos i omni
tribulatiōe nr̄a Deo gr̄
T Et notādū q̄ i oibz sab
bat̄ ad vs ab oct. epyphie
vsq̄ ad. lxx. ꝛ a Dei⁹ oim.
vsq̄ ad p̄mā dñicā kaleh.
augu. q̄n de dñica agitur:
O ille hymnus dicitur.
Lux btā trinitas et
p̄incipalis vnitas iā sol re-
cedit igne⁹ infunde lumen
cordibz E mane laudum
carmie te dep̄cemur vespi
te nr̄a supplex gla q̄ cūcta
laudet sclā Deo p̄ti. ȳ. Ve
spertina obo accēdat ad te
dñe Et descendat sup nos
mia tua. T Notādū q̄ in
oibz sabbis a. lxx. vsq̄ ad
xl. et a p̄ime dominica kal̄
augu. vsq̄ ad aduētum do
mini: quādo de dominica
agitur: ille hym. dicatur.
O Eus creator oim po
liq̄ rector vestiēs di-
em decoro lumine nōctē so
poris gratia A rctus solu-
tos vt quies reddat labo-
ris vlui mentesq̄ fessas al
leuet luctusq̄ soluat ārios
G rates pacto iā die et no
ctis exortu p̄ces vot̄ reos

vt adiuues hymnū canen-
tes soluimus. Te cordis
ima cōcināt te vox canora
concrepet te diligat castus
amor te mēs adoret sobria
Ut cum profundo clauserit
diē caligo noctium fides te
nebras nesciat et lux fidei
luceat Dormire mentem
ne sinas dormire culpā no
ueris castos fides refrige-
rans sōni vaporē temperet
Cruta sensu rubrico te
cordis alta sōnient ne ho-
stis insidi dolo pauor quie-
tos sulcitet. Spm roge-
mus et patrē xpi pīlq; spi
ritū vn⁹ potens p oīa soue
pzecātes trinitas. ℟li. Me

Ipertina dño. ps.
Laudate dñz de celis:
laudate eū in excelsis Lau
date eū oēs āgeli eius: lau
date eū oēs virtutes eius.
Laud eū sol et lūa: laud
eū oēs stelle et lumē. Lau
date eū celi celor: et aque
que super celos sūt laudēt
nomē domini. Quia ipse
dixit et facta sūt: ipse man
dauit et creata sūt Statuit
ea in eternū et in seculū se-
culi: pzeceptū posuit et nō
pzeteribit Laudate dñz de
terra dzachones et oēs abis
si Ignis grādo nix glacies
sps procellar: q̄ faciunt ver-
bū eius Montes et oēs col-
les: ligna fructifera et oēs
cedri. Bestie et vniuersa
pecora: serpentes et volu-
cres pēnate Reges tre et
oēs ppli: pncipes et oēs iu
dices tre. Iuuenes et vir
gines senes cum iunioribz
laudēt nomē dñi: qz exalta
tū ē nomē ei⁹ soli⁹ Con-
fessio ei⁹ sup celū et trā: et
exaltauit cornu populi sui
Hymnus oibz sctis ei⁹: fi
liis isrl ppło appropiquāti
sibi Qui ātate dño cāticum
nouū: laus ei⁹ i eccla sctōr
Letet isrl i eo q̄ fecit eū:
et filie syō exultēt i rege suo
Laudēt nomē ei⁹ i choro
i tympano et psalterio psal
lāt ei Quia dñs placitū ē dño
in pplo suo: et exaltauit mā
suetos i salutē Exultabūt
scti i gla letabunt in cubili
bus suis Exultationes dei
in gutture eor: et gladii an
cipites i manibz eor. Ad

faciendã vindictã i nationi
bus: increpatiões in pplis
A d alligãdos reges eoꝝ i
cõpedibꝫ et nobiles eoꝝ in
manicis ferreis U t faciãt
in eis iudiciũ ꝓscriptũ: gla
hec est omibꝫ sanctis eius.
U audˀ dñm in sctis eius:
laudate eũ i firmamẽto vir
tutis eiꝰ U audate eũ i vir
tutibꝫ eiꝰ: laudate eũ scdm
mlitudinẽ magnitudinis
eius. U audate eũ in sono
tube: laudate eũ i psalterio
et cythara U audate eũ in
tympano et chorꝺo: laudˀ eũ
in coꝛdis et orgãno U audˀ
eũ in cymbalis bñsonãtibꝫ
laudˀ eũ in cymbalis iubila
tiõis: omis spūs laudet dñm. ꝑs

Benedicite oia opa dñi
dño: laudˀ ⁊ superexal=
tate eũ i scla Bñdˀ ãgeli dñi
dño: bñdicite celi dño Bñdˀ
aq̃ oẽs q̃ sup celos sũt dño
bñdˀ oẽs virtutes dñi dño:
Be. sol ⁊ lũa dño: beñ. stel
le celi dño Bñdˀ iber ⁊ ros
dño: be. omis spūs dñi dño Be.
ignis ⁊ estus dño: bñ. frigꝰ
et estas dño. Bñdˀ rores et
pruina dño: bñ. gelu et fri=
gus dño Bñdˀ glacies ⁊ ni
ues dño: be. noctes et dies
dño. Bñdˀ lux et tenebre
dño: bñdi. fulgura ⁊ nubes
dño. Bñdicat terra dñm:
laudet et superexaltet eũ in
scla Bñdicite montes et
colles dño. bene. vniuersa
germinãtia i tra dño Be=
nedˀ cõtes dño. benedi. ma
ria et fluia dño Benedˀ ce
te et oia q̃ mouẽtur in aq̃s
dño: benedi. oms volucres
celi dño Bñdicite oms be=
stie et pecora dño: bene. fi=
lii hoim dño Bñdicat isrl
dñm: laudet et superexaltet
eum in secula Bñdicite sa
cerdotes dñi dño: bene. ser
ui dñi dño. Bñdˀ spūs et
aie iustoꝝ dño: benedi. scti
et humiles coꝛde dño. Be=
nedicite anania azaria mi=
sael dño: laudate et super=
exaltate eũ in scla. Bene=
dicamꝰ patrẽ ⁊ filiũ cũ san
cto spiritu: laudemus et su
perexaltemꝰ eũ i scla. Be
nedictˀ es dñe in firmamẽ
to celi: ⁊ laudabilis ⁊ gl'osˀ
et superexaltatˀ in scla

Benedictus dñs deus

ſrael: q̃ viſitauit et fecit redẽptionẽ plebis ſue ℭ t erexit cornu ſalutis nobis: in domo dauid pueri ſui. ℭ icut locutus eſt per os ſcr̃ōꝝ: qui a ſc̃lo ſunt ꝓphetaꝝ eius ℭ alutem ex inimicis noſtris: et de manu oiꝝ qui oderũt nos ℍ d faciẽdã miſericordiã cum patribꝫ noſtris: et mẽorari teſtamẽti ſui ſcti I uſiurandũ qd̃ iurauit ad abꝛaham patrẽ nr̃m: daturũ ſe nobis. ℚ t ſine timore de manu ĩimicoꝝ noſtrorum liberati: ſeruiamus illi I n ſanctitate et iuſticia coram ipſo: oĩbus diebus noſtris ℭ t tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis: ꝓibis enĩ ante faciem dñi parare vias eius ℍ dãdam ſcientiã ſalutis plebi eius: in remiſſionẽ peccatoꝝ eorum. ℚ er viſcera miſericordie dei noſtri: in quibus viſitauit nos oriẽs ex alto I lu minare his qui in tenebꝛis et ỹmbꝛa moꝛtis ſedent: ad dirigendos pedes nr̃os in viã pacis. ℙſalmus.

ℳ Agnificat: aĩa mea dñm ℭ t exultauit ſpiritus me⁹: in deo ſaluta ri meo ℚ. q̃ reſpexit humilitatẽ ancille ſue: ecce enim ex hoc beatã me dicent omnes generatiões ℚ uia fecit michi magna qui potẽs eſt et ſc̃tũ nom̃ eius ℭ t mia eius a ꝓgenie i ꝓgenies timẽtibus eũ ℍ ecit potentiã in bꝛachio ſuo: diſperſit ſuperbos mente coꝛdis ſui ℚ epoſuit potẽtes de ſede: ⁊ exaltauit hũiles. ℭ ſurientes ĩpleuit bonis: ⁊ diuites dimiſit ĩanes ℳ uſcepit iſrael puerũ ſuũ: recoꝛdatus mie ſue ℳ icut locut⁹ eſt ad pr̃es nr̃os abꝛahã ⁊ ſemini eius ĩ ſcla. ℙſ.

℧ E deũ laudamus: te dñm ꝛfitemur ℚ te eternũ patrẽ: oĩs terra veneratur ℚ ibi omnes angeli: tibi celi et vniuerſe potẽſtates ℚ ibi cherubin ⁊ ſeraphin: incẽſſabili voce ꝓclamant ℳ anctus ℳ anctus. ℳ anctus dominꝰ deus ſabaoth ℚ leni ſũt celi et terra maieſtatis gl̃e tue.

Ge gl̃iosus: apostolo⁊ chorus Ue ypphetarũ: laudabilis numerus. Ge martyrũ cãdidatus laudat exercitus Ue per oꝛbẽ terra⁊ sctã ꝯfitet ecclesia Patrẽ immense maiestatis Uenerandũ tuũ verũ: ⁊ vnicũ filiũ. Sctm quoq; paraclytũ spm Uu rex gl̃ie xpe. Tu p̃cis: sempiternus es filius Tu ad liberandũ suscepturus hoiem: non horruisti virginis vterũ. Tu devicto mort̃ aculeo: aperuisti credẽtibus regna celoꝛum Tu ad dexterã dei sedes in gl̃ia p̃is. Judex crederis: esse venturus Te ergo q̃suum⁹ famulis tuis subueni: quos p̃cioso sanguine redemisti. Eterna fac cũ sanctis tuis in gl̃ia numerari. Saluũ fac p̃lm tuum dñe: ⁊ bñdic hereditati tue. Et rege eos: ⁊ extolle illos vsq; in eternũ Per singulos dies: benedicim⁹ te Et laudam⁹ nomẽ tuũ in sc̃m ⁊ in sc̃m sc̃i. Dignare dñe die isto: sine peccato nos custodire. Miserere nr̃i dñe: miserere nr̃i. Fiat mia tua dñe super nos quẽadmodũ sperauim⁹ in te In te dñe sperani nõ cõfundar in eternum. p̃s.

Nunc dimittis seruũ tuum dñe: sc̃dm v̄bum tuum in pace Quia viderunt oculi mei: salutare tuum. Quod parasti ante faciẽ oim populoꝝ. Lumẽ ad revelationẽ gentiũ: et gloriã plebis tue israel. ā. Ne reminiscaris dñe delicta nostra vel parentũ nostroꝝ: neq; vindictam sumas de peccatis nostris.

Kyrie eleyson Christe eleyson. Christe audi nos. Pater de celis deꝰ miserere nobis Filii redẽptoꝛ mũdi deus: miserere nobis Spiritus sãcte deꝰ: miserere nobis. Sancta trinitas vnus deus: miserere nobis.

Sctã maria Oꝛa p nobis
Sctã dei genitrix oꝛa
Sctã virgo virginũ oꝛa
Sctẽ michael oꝛa
Sctẽ gabꝛiel oꝛa
Sctẽ raphael oꝛa

O ēs sci ageli ⁊ archāgli or
O ēs sci beator spirituū
ordines or
S cte iohānes baptista or
O ēs sancti patriarche ⁊ p
phete or
S ancte petre or
S ancte paule or
S ancte andrea or
S ancte iacobe or
S ancte iohannes. or
S ancte thoma or
S ancte iacobe or
S ancte philippe or
S ancte bartholomee or
S ancte mathee or
S ancte symō or
S ancte iuda or
S ancte mathia or
S ancte barnaba or
S ancte marce or
S ancte luca or
S ancte marcialis or
S ancte tymothee or
O ēs sci apli ⁊ euāgeliste o
O ēs sci discipuli dñi or
O ēs sci inocentes or
S ancte stephane or
S cē line or S cē clete or
S ancte clemens or
S ancte cozmeli or
S ancte cypriane or

S ancte lixte or
S ancte thoma or
S ancte laurenti or
S ancte vincenti or
S ancte grisogone or
S ancte fabiane or
S ancte sebastiane or
S ancte chrisologe or
S ancte geozgi or
S cē dionysi cū sociis t. or
S cē maurici cū sociis t. or
S cē eustachi cū sociis t. or
S ancte blasi or
S cti iohānes ⁊ paule or
S ci cosma ⁊ damiane or
S ci marcelline ⁊ petre or
S ancte albane or
S ancte oswalde or
S ancte edmunde or
O ēs sancti martyres or
S ancte siluester or
S ancte iso or
S ancte gregozi or
S ācte ambrosi or
S ancte martine or
S ancte nicholae or
S ancte basili or
S ancte germane or
S ancte augustine or
S ancte pauline or
S ancte iohānes or
S ancte wilfride or

Sancte willelme or
Sancte cuthberte or
Sancte swithune. or
Sancte samplon or
Sancte edmunde or
Sancte hieronyme or
Sancte edwarde or
Sancte leonarde or
Sancte bñdicte or
Sancte egidi or
Sancte anthoni or
Sancte hylarion or
Oēs sancti pfessores or
Oēs scī mōachi ⁊ hēmite
Sancta anna or
Sca maria magdalene or
Sca maria egyptiaca or
Sancta pelagia or
Sancta felicitas or
Sancta perpetua or
Sancta agatha or
Sancta agnes or
Sancta cecilia or
Sancta lucia or
Sancta anastasia or
Sancta sabina or
Sancta eufemia or
Sancta fides or
Sancta caritas or
Sancta spes or
Sancta katherina or
Sancta margaretha or
Sancta iuliana or
Sancta scolastica or
Sancta petronilla or
Sancta austreberta or
Sancta hylda or
Sancta euerildis or
Sancta etheldreda or
Oēs sancte virgines or
Omnes sancti or
Propicī esto: pce nobis
dñe Ab oi malo: Libera
nos dñe Ab illidiis dyabo
li℔ A pestelupbie℔ Hcar
nalib⁹ desideriis℔ Ab oi
b⁹i mūdiciis mēt ⁊ coꝛpoꝛ℔
A psecutiōe paganoꝝ ⁊
oim inimicoꝝ nꝝ℔. A b
ira ⁊ odio ⁊ oi malavolūta
te℔. A vētura ira℔ A su
bitanea ⁊t eterna moꝛte℔.
Per mysteriū scte icarna-
tiōis tue℔ Per crucē ⁊ pas
sionē tuā℔. Per sctām re
surrectionē tuā℔. Per ad
mirabilē ascēsionē tuaz℔.
Per grām scti spūs pacli-
ti℔. A penis iferni℔ In
die iudicii℔. Pctōres: te
rogam⁹ audi nos Ut pa-
cē ⁊ cōcoꝛdiā nobis dones:
te. Ut sctām ecclesiā tuā
regē ac defēsare digneris.

re. ℣t dñm apostolicū et oēs gradus eccl'ie in scta religione ꝙseruare digneris te ro. ℣t archiepm nrm ⁊ oēm ꝙgregationē sibi ꝙmissam in scta religione ꝙseruare digneris te ro. ℣t regibus ⁊ ꝓncipibus nris pacē ⁊ verā concordiā atq; victoriā donare digneris te rogam⁹. ℣t locū nostrū et oēs hitatores in eo visitare ⁊ consolari digneris te. ℣t oibus bñfactoribꝰ nostris eterna bona retribuas te. ℣t cunctum pplm xpianū pciosо sanguie tuo redēptū ꝙseruare digneris. te ro. ℣t remissionē oīm pctōrū nrox nobis donare digneris te ro. ℣t obsequium seruitutis nre rōnabile facias te ro. ℣t aias nostras ⁊ parentū nrox ab eterna dānatiōe eripias te ro. ℣t mia ⁊ pietas tua nos sēp custodiat te ro. ℣t aeris tēperiē bonā nobis dones t.r. ℣t fructꝰ tre dare ⁊ ꝙser. dig. t.r. ℣t fr̄ibꝰ nr̄is ⁊ oibꝰ fidelibꝰ infirmis sanitatē mētis ⁊ corporis donare dig. t.r. ℣t miserias paupex ⁊ captiuox intueri ⁊ releuare dig. t.ro. ℣t cūctis fidelibus defūctis req̄ē eternā donare digneris t.r. ℣t ad gaudia eterna nos ꝓducere dig. te ro. ℣t nos exaudire digneris te r. ℟ Fili dei te ro. ℟ gnꝰ dei q̄ tollis pcā mūdi ꝓce nobis dñe. ℟ gnꝰ dei q̄ tollis pctā mūdi: exaudi nos dñe ℟ gnꝰ dei q̄ tollis pctā mūdi miserē nobis. ℣ pce audi nos ℟ yrie el'eyson ℣ pce ℟ yrie ℣ at nr̄e. ℣ t ne. ℣ ecce auim⁹ dñe cū patribꝰ nr̄is. ℣ niuste egim⁹ iniq̄tatē fecim⁹ ℣ fie nō scdm pctā nr̄a facias nobis. ℣ neq; scdm iniq̄tates nr̄as retribuas nobis ℣ e memineris dñe iniq̄tatū nr̄arox ātiq̄rū. ℣ cito āticipēt nos mie tuc q; paupes facti sum⁹ nimis ℟ diuua nos deꝰ salutaris nr̄. Et ꝓp gloriā nois tui dñe libera nos ⁊ ꝓpicius esto pcis nr̄is ꝓp nomē tuū ℣ emor esto ꝙgregationis tue. Quā posse dilui ab initio ℣ acerdotes tui induā

ustitiã. Et letꝫ tui exultẽt
Dñe saluũ fac regẽ. Et ex
audi nos i die q̃ iuocaueri-
mꝰ te Saluũ fac ꝑ̃m tuũ
dñe ⁊ bñdic hereditati tue
Et rege eos ⁊ extolle illos
vsq; i etnũ Exurge dñe ad
iuua nos Et libera nos ꝓ-
pter nomẽ tuũ Dñe deus
virtutũ Et oñde. Dñe ex
audi. Et claõꝫ Dñs vobiſ.

Deꝰ cui Et cũ spi. oꝝ

Oppriũ ẽ miserere nr̃i sp ⁊
parcere suſci q̃ depcationẽ
nr̃am: et q̃s delictoꝝ cathe
na ꝛstrigit miseratio tue pi
etat absoluat. p. x. oꝝ.

Deus i te spantiũ fortꝫ-
tudo: adesto ꝓpicꝰ in
nocatiõibꝫ nr̃is: et q̃ sine
te nichil põt mortal infir-
mitas: ꝑa auxiliũ gr̃e tue
vt i exequẽdis mãdatis tu
is et volũtate tibi et actiõe
placeamus. oratio.

Protector i te spantiũ
um: deꝰ sine quo nichil est
validũ nichil scñ: multipli
ca sup nos miam tuã: vt te
rectore te duce sit transea-
mus p bona tẽpalia vt non
amittamus eterna. Dñ̃.

Deꝰ cui oẽ cor patet ⁊
oĩs voluntas loq̃t: et
quẽ nullũ latet secretũ: pu
rifica p ifusionẽ sctiſps co
gitatiões cordis nr̃i vt ꝑfi
cte te diligere ⁊ digne lau-
dare mereamur. oꝝ.

Dñs sẽpiterne deꝰ q̃
facis mirabilia magna so-
lus: ptẽde sup famulũ tuũ
archiepm nr̃m ⁊ sup cũctã
cõgregationẽ sibi cmissam
spm gr̃e salutaꝛ et vt iveri
tate tibi ꝓplaceant ꝓpetuũ
eis rorẽ tue bñdictiõis in-

Deus q̃ cuncta fũdẽ. oꝝ
tatis dona p gr̃iã scti
spũs tuoꝝ cordibꝫ fideliũ i
fudisti: da famul ⁊ famula
bus tuis p q̃bꝫ tuam depca
mur clemẽtiã salutẽ mẽtis ⁊
corpis: vt te tota vtute dili
gãt: ⁊ q̃ tibi placita sũt tota
dilectione perficiant. oꝝ.

Adesto domine sup-
plicationibus nostris
et viam et actus famuloꝝ
tuoꝝm in salutis tue ꝓ-
sperit̃ate dispone: vt inter
oĩs huius vie et vite vari
etates tuo semper ꝓtegã
tur auxilio: Dratio.

DEꝰ a quo ſcta deſide
ria recta ꝙfitia ⁊ iuſta
ſũt opa: da ſeruis tuis illã
quã mundꝰ dare nõ poteſt
pacẽ: vt et coꝛpa nꝛa mãda
tis tuis dedita ⁊ hoſtiũ ſub
lata feꝛmidie: tpa ſint tua
Hꝑotectiõe trãquilla
Jdeliũ deꝰ oiz ꝙdi. ⁊
redẽ. ani. ſa. ſa. q; tua. re=
miſ. cũcto. tri. pec. vt idul.
quã ſẽp op. pi. ſup. ꝙle. oꝛ
OMnitũ ſctoꝝ itercelſi
onibz q̃s dñe gꝛa tua
nos ſp ꝓtegat: ⁊ xpianis oi
bus viuẽtibz atq; defũctis
miaz tuã vbiq; ꝓtẽde: vt vi
uẽtes ab oibz ĩpugnationi
bus defẽſi tua opitulatione
ſaluẽt: ⁊ defũcti remiſſionẽ
oim ſuoꝝ mereãtur accipe
petõꝝ p xpm dñm no. amen.
Fidelũ aie p miam dei i pa
ce requieſcant amen.
¶Sequũt ſuffragia ꝙluc
ta. ☩ feſto ſcẽ trinitatꝭ vſq;
ad aduẽtũ dñi kiãt meſſ ſe
quẽtes niſi qñ fit ſeruitiũ
cũ regie chozi: ac ẽt pꝰ oct.
epiphã. vſq; ad dñicã ꝓmã
xl. ꝓt q omittit meſſ. de
cruce: ⁊ me. brẽma. mutat
vt pleuꝝ ibi. pꝛDe l. cruꝛ
Per ſignũ crucis de ĩmica
nꝛis libera nos deꝰ nꝛ. vũ
Dis terra adoꝛet te deꝰ Et
pſallat tibi: pſalmũ dicat
DEus q̃ noi tuo oꝛ.
vnigeniti filii tui dñi
nꝛi ieſu xpi pciolo lãguis
viuifice crucis vexillũ ſcti=
ficari voluiſti: ꝙcede q̃s: eos
q̃ eiuſdẽ ſcẽ crucis gaudẽ
honoꝛe tua q̃q; vbiq; ꝓtec
tione gaudere. p. e. xpm.
De dña. ã. Btã mꝛ ⁊ mun
pta dei gꝛioſa regia mũdi
intercede pꝛo nobis ad do=
minum. ꝟ. Poſt partum.
OMnipotẽs ſempiterne deus qui
beatã Mariã ſemp virginẽ
matrem filii tui domini nꝛi ieſu xpi
ſpiritu ſcto ſuperadificare et inhabi
tare voluiſti: da nobis fidei tue ſacra
menta puris mentibus celebrare: ut
quã ſolã ante partum virginẽ fuiſſe
credimus: ipſã poſt partum matrem
miſericordie ſentiamus. per eundem
dñm nꝛm ihm xpm filium tuum qui
tecum vi. ⁊ re. in vnitate ſpiritus ſcti
deus. per omnia ſecula ſeculoꝝ. amen

ter ⁊ hostis lumē qō p ſctm
reparat cetꝰ celi numē. ℟.
Oꝛa p nobis bte v vilke. oꝝ

DEus q̄ nos bti v vilfi
cōfessoꝛis tui atq; pon
tificis meriꝺ et inkcellōe le
tificas: ꝛcede ꝓpicius: vt q̄
et⁹ bñficia poſcimus: ꝺono
me gratie ꝙſequmur. p xpm
Derelicquus. Coꝛpoꝛa ſcō
rū in pace ſepulta ſūt et vi
uēt noīa eoꝝ in eternū. ℟.
Exultabūt ſcti i glia. Oꝝ

PRopiciare nobis q̄s ꝺ
mine famul' tuis p clā
toꝝ tuoꝝ q̄ꝝ reliq̄e i pſēti
reꝙſcūt eccla merita glo=
ioſa: vt eoꝝ piis itercellio
nibꝫ ab oībꝫ ꝓtegamur ad
uerſis. p. x. De ꝙſeſſoꝛibꝫ.
Sint lūbi veſtri ꝓcincti
et lucerne arꝺētes in mani
bus vr̄is. ℟. Hacerō. Oꝝ

OEus q̄ nos ſctōꝝum
confeſſoꝝ tuoꝝ ioha̅
nis v vilfridi et cuthberti:
cōfeſſiōibꝫ gloſis circūꝺas
et ꝓtegis: ꝺa nobis ex eoꝝ
imitatiōe ꝓficere et iterceſ
ſione gauꝺere ℣ Per chriſtū
Deo ꝺbus ſctis. ℟. Scti ꝺei
omēs itercꝛeꝺite ꝓ nostra
omniꝫ ſalute. ℣. Letamini

TRibue. in ꝺño. oꝝ
ñs ꝺñe oēs ſctōs tu=
os iugiter oꝛare p nobis: et
ſēp eos clemēter audire di
gneris. p. x. ℣ro pace. ān.
Da pacē ꝺñe i ꝺiebꝫ nr̄is:
q̄z nō eſt alius q̄ pugnet ꝓ
nobis niſi tu ꝺe⁹ noſter. ℟

OFiat pax. Oꝛatio.
Eⁱ⁹ a q̄ ſctā ꝺeſideria
recta ꝙſilia ⁊ iuſta ſūt opa:
ꝺa ſeruis tuis illā quā mū=
ꝺus ꝺare nō pōt pacē: vt ⁊
coꝛꝺa nr̄a mā ꝺata tuis ꝺedi
ta et hoſtiū ſublata ſoꝛmi=
ꝺine tp̄a ſint tua ꝓtectione
tranq̄lla. p ℟. Dñs vo. Et
cū ſpū tuo ℟ Benedicam⁹ ꝺño

Adveſpas de ſcā cruce. ān
Nos autē gl̄ari oꝛtet in
cruce ꝺñi noſtri ieſu xpi. ℟

ADis terra ado. oꝝ
Deſto nobis ꝺñe ꝺe⁹
noſter et quos ſācte crucis
letari facis honoꝛe: et⁹ quo
q̄z perpetuis ꝺefēꝺe ſubli
ꝺiis. p. x. De ꝺña. ā. Sanc
ta ꝺei genitrix virgo ſēp̄e
maria intercede ꝓ nobis
ad ꝺm̄ ꝺeum noſtrum. ℟
Poſt partum. oꝝ.

OMps sempiterne deus nos famulos tuos dextera ptētie tue a cūctis ꝓtege periculis: et gliosa btē marie sēp virgis intercessione fac nos pñti gaudere ꝓsperitate et futura. De apl̄is. Glioli ꝓncipes terre quō in vita sua dilexrēt se: ita ꝛ i mozte nō sūt separati. ℟. In oēz ter. oy

PRotege dñe ꝑ m tuum et aplox tuox petri et pauli patrocinio cōfidentē perpetua defensiōe conserua. Per chr̄m. De sancto vvillelmo. ān. Ab abysli faucibus biduo submersū mater natū recipit a mozte reuersum. ℟. Oza pro nobis. oy. Deus qui nos. De reliquiis. ān. Corpa scōx. ℟ Exultabūt sancti. ꝛ c. vt̄s. De ꝓfessor. ā Fulgebūt iusti ꝛ tanq̄ scintille in arūdineto discurrēt iudicabūt natiōes ꝛ regnabūt i etnū. ℟. Sacer. tui.

BEatox ꝓfessox tuox Iohannis vvilfridi et cuthberti nos foueat dñe preciosa cōfessio: et pia iugiter intercessio tueat. p. ē. De omnibus sanctis. ān. Omēs electi dei nostri memozamini āte deum vt vestris ꝓcibz adiuti mereamur vobis adiungi. ℟. Le

Utamini. Oratio.

IDe dñe iſirmitates nostras et intercedentibus oibus sāctis tuis: celeri nobis pietate succurre. p. xp̄z Pro pace. ā. Da pacem domine in diebus nostris. ℟

OFiat pax. Oratio.

DEus auctox pacis et amatox quem nosse viuere cui seruire regnare est: protege ab omibus ipugnationibus supplices tuos vt: q̄ in defensione tua cōfidim' nullius hostilitatis armati meamus Per dñm nostrū Dñs vobiscū. Et cū spi.t. Benedicamus domino. ℟. Deo gr̄atias.

In vigilia vnī aplī vel plurimox apostolox ad ve speras ān.

Os q̄ reliquistis oia: ⁊ secuti estis me: centuplū accipietis et vitā eternā possidebitis. Psalmi feriales. ān Non vos me elegistis: sed ego elegi vos et posui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis et fructus vr̄ maneat. ān. Tradēt enī vos in cōsiliis: et in synagogis suis flagellabūt vos: et ante reges ⁊ p̄sides ducemini ꝓpter me in testimoniū illis ⁊ gentibus. ān. Bti pacifici beati mūdo corde: qm̄ ipsi deum videbūt. ā. O glorioli apostoli: columne ecclie vitatis p̄cones lāpades fulgentes: vos igne spūssancti fugatis errorū tenebris mūdū illuminastis: intercedite pro nobis ad deum qui vos elegit. Cap: rulli.

Non vos me elegistis sed ego elegi vos: et posui vos: vt eatis et fructū afferatis: ⁊ fructus vr̄ maneat: dixit ihesus discipulis suis. ℟. Qui sunt isti q̄ vt nubes volāt. Et q̄si colūbe ad fenestras suas. ℣. Candidiores nive: nitidiores lacte: rubicūdiores eboꝛe antiquo. Et quasi. Gl̄ia pa. Et quasi. Hymnus.

Annuerꝑe seculoꝛum dñe nobis ꝙ horū tibi cara merita vt que te corā grauiter deliq̄mus: horū soluant gl̄iosis p̄cibus Salua redemptoꝛ plasma tuū nobile signatū scō vultus tui lumine ne laceret rapinas fraude demonū ꝓpt̄ qđ moꝛtis exoluisti p̄ciū. Dole captiuos esse tuos seruulos: absolue reos cōpeditos erige ⁊ quos cruore redemisti ꝓpꝛio rex bone tecū fac gaudere ꝑpetim. Sit tibi ihesu bñdicte dñe gl̄ia virtus honoꝛ ⁊ iperiū vna cū p̄re sctōq̄ paracleto cū q̄bus regnas deꝰ ātesecla amē. ℣. In oēm terrā exiuit sonus eoꝛū. Et in fines oꝛbis terre v̄ba eoꝛū. In euā. ā. Bti eritis cū vos

oderint hoies: ⁊ cū segregauerint vos: ⁊ exprobrauerint et eiecerint nomē vrm tāq̄ malū ppter filiū hominis: gaudete ⁊ exultate: ecce ei merces vestra multa est in celo. ps. Magt. Oratio.

Oncede nobis quesumꝰ ops deus vētu tā bti apli tui. N. colēnita tē cōgruo puenire honore: et veniētē digna celebrare deuotiōe. p dnm. In vi g. plurimoꝝ aplorꝝ. Oro

Oncede q̄s ops deꝰ: vt sicut btōꝝ aplorū tuorꝝ. N. ⁊ N. gliosa nata licia pueniꝰ sic ad tua bñ ficia pmerēda maiestatem tuā pro nobis ipsi pueniāt Per dnz. Ad matu. Inui. Regē aplorꝝ dnm. Venite adorem⁹. ps. Venite. hyꝰ

Eterna xpi munera aplorꝝ glia laudes ca nentes debitas letis cana mus mētibus. Ecclesiaꝝ pncipes belli triūphales duces celestis aule milites et vera mundi lumina De uota sāctorū fides inuicta spes credentiū ferta chri sti caritas mundi triūphat pncipē. In his pena glo ria in his volūtas filiꝰ exul tat in his spūs celū replet gaudiis. Te nūc redēptor q̄s vt iplorū ploratio iugas precātes seruulos in sem piterna secla Amen. In. i. noc. ān. In oēm terrā exi uit sonus eorꝝ: ⁊ in fines or bis terre verba eorꝝ. ps Celi enar. ān. Clamauerūt iu sti: ⁊ dns exaudiuit eos. ps Bndicā. ā. Cōstitues eos pncipes sup oēm terrā: me mores erunt nois tui dne. ps. Eructauit. ℣. In oēm Primū ℟. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lu porꝝ dicit dns. Estote ergo prudētes sicut serpētes: et simplices sicut colūbe. ℣. Dū lucē habetis credite in lu cez: vt filii lucis sitis: dicit dns. Estote. ii. ℟. Tollite iugū meum super vos dicit dns: ⁊ discite q̄z mitis sum ⁊ humilis corde. Jugū enim meū suaue est: ⁊ onus meū leue. ℣. Et inuenietis requi am vrabꝰ vestris. Jugū. iii. ℟ Dū steteritis ante reges

fides: nolite cogitare quō
ent q̄d loquami. Dabit ei
vobis in illa hora q̄d loqua
mini. ℣. Nō enī vos estis
qui loq̄mini: sed spūs p̄tis
vr̄i: q̄ loquit in vobis. Da
bit. In. ii. noc. ān. Prici-
pes pplox cōgregati sunt
cum deo abrahā. ps. Dns
gentes. ān Dedisti heredi
tatē timentibus nomē tuū
dne. ps. Exaudi deus dep
cationē. ān. Annūciauerūt
opera dei: ⁊ facta eius itel-
lexerūt. ps. Exaudi deus
oōnē meā cum deprecor.
℣. Constitues eos princi
pes sup oēm terrā Memo
res erunt nominis tui dne
Quartū responsoriū. Vi-
di coniunctos viros haben
tes splendidas vestes: ⁊ an
gelus dñi locut⁹ est ad me
dicens. Isti sūt viri sancti
amici dei. ℣. Vidi angelū
dei volantē per mediū celi
voce magna clamantē ⁊ di
centē. Isti sunt viri sancti
Quintū. ℟. Isti sunt trīū
phatores et amici dei: q̄ cō
tēnētes iulla principū me-
uerunt p̄mia eterna Mo
do coronant ⁊ accipiūt pal
mā. ℣. Isti sunt qui vene-
runt ex magna tribulatiōe
et lauerunt stolas suas in
sanguine agni. Modo. vi.
℟. Isti viuentes in carne
plantauerūt ecclesias san-
guine suo: nō sunt in ter-
ris corpora eor̄ separata.
Quor̄ū merita sunt in ce-
lis anime sanctor̄ coequa-
les. ℣ Sancti per fidē vice
rūt regna operati sunt iu-
sticiam: adepti sūt p̄missio
nes. Quor̄. Gloria. Quo
rū. In. iii. noc ān. Exalta
bunt cornua iusti alla. ps.
Confitebimur. ā. Lux ori-
ta est iusto alla: rectis cor-
de leticia alla. ps. Dns re
gnauit exultet. ān. Custo-
diebant testimonia eius et
p̄cepta ei⁹ alla. ps. Dns
regnauit iracūd. ℣. Ni-
mis honorati sūt amici tui
deus: nimis confortat⁹ est
principatus eorū. Secun-
dum Johannem.

In illo tempore. Di-
xit iesus discipulis su
is. Hec mādo vobis: vt di-
ligatis inuicem. Et reliq̄.

Omelia ex cōmētario beati augustini epi̇scopi.

Si non venissem inq̄t dñs et locutus fuissez eis: peccatū non haberent. Nūquid sine peccato erāt iudei anteqū xp̄us venisset in carne? Quis hoc vl̄ stultissim⁹ dixerit. Hoc est enī peccatū: q̄ non crediderūt in xp̄m: qui ꝓpterea venit vt credaꝝ in eum. Hoc peccatū si non venisset nō vtiq̄ haberēt. ℟. Isti sunt viri sancti quos elegit dñs in caritate non ficta: et dedit illis gloriā sempiternam. Quor doctrina fulget ecclesia vt sole luna. ℣⁹. In oēm terram exiuit sonus eorū: et in fines orbis terre verba eorum. Quorum.

Aduentus quippe ei⁹ quantū credentibus salutaris: tantū non credētibus exitiabilis factus est. Qui me odit inq̄t dñs: et patrē meū odit. Si interrogarēt iudei an diligerēt deū: quid se aliud q̄ diligere responderēt? Nec mentientes ex animo: sed errāt potius opinātes. ℟. Fuerunt sine querela ante dominū: et abinuicē non sūt separati. Calicē dñi biberūt: et amici dei facti sunt. ℣⁹. Tradiderunt corpora sua ꝓpter deum ad supplicia: ideo coronant̄ et accipiunt palmam. Calicem.

Quomō aūt Lec. ix. diligerent patrē veritatis: q̄ haberent odio veritatē. Tantū igit̄ oderūt veritatē: quantū oderunt suas penas: quas talibus irrogat veritas. Nesciunt aūt illam esse veritatē que tales quales ipsi sunt damnat. ℟. Ciues apostolorū et domestici dei aduenerūt hodie. Portantes facem: illuminātes patriam date paceꝫ gentibus et liberare populū domini. ℣⁹. Audite p̄ces supplicū vite eterne poscentes p̄mia: q̄ ferūt in dextris manipulos iustitie: quiq̄ gaudentes aduenistis hodie Portātes. Gloria patri. Portantes.

In illo tp̄e. Facta est

Lexpositio scōm lucam

contentio inter discipulos iesu: quis eorum videretur esse maior. Et reliqus.

Sermo ex commentario venerabilis bede presbiteri

QErtatibz de l'.vii. apziozatu discipul': pius magister eos nō inite cōtētiōis arguit: sed kozmam quā sequūt humilitatis modestia ratiōe describit In q̄ tñ kozma obtinēda maiozes ⁊ pzeceptozes id est doctozes ecclē nō minima discretiōe opus hñt: ne videlicet regnū gentiū istar dñari subiectis: seqz ab eis gaudeāt superuacuis laudibz attolli: sz ad exēplū regis eterni quasi minozes eis quibz regendis pzesunt efficiantur

Q et ministri. le.vii

Am nimirū necesse est: vt sic bene agētibz p humilitatē sint socii quatenꝰ cōtra delinquentiū vicia p zelū iusticie sint erecti: vt ⁊ bonis in nullo se ꝑkerāt: et cū pzauozum culpa exigit: ꝓtestatē pzotinus sui pziozatus agnoscāt. l'.ix

Q Eni ꝑsidētis animus ad elationē potestatis siue delectatiōe rapiat: recte p quēdā sapientē dicitur Dulcē te cōstituerūt: noli extolli: sed esto in illis quasi vnꝰ ex illis Igit ktes grauius nōnunq̄ delinquit: si inter pueros plus equalitas q̄ disciplina custodiat.

CAlia expositio secundū

IN illo tpe iohannē. Dixit iesus discipulis suis. Hoc est pzeceptū meū vt diligatis inuicē: sicut dilexi vos Et rel'. Omel'.vti gregozii pape. Lcō.vii

QRecepta ergo dominica et multa sunt et vnū Multa sūt per diuersitatē operis: vnum in radice dilectionis. Qualiter autē dilectio ista sit tenenda: ipse insinuat: qui in pleriqz scripture sententiis ⁊ amicos iubet dīligi in se: et inimicos pzopter se. le.vii

ILle veraciter caritatem habet: qui et amicum diligit in deo: et inimicum pzopter deum. Nam sunt nonnulli qui diligunt pzoximos: sed p affectum

cognatiōis et carnis: quibꝫ tamen i hac dilectiōe sacra eloꝗa nō ꝓtradicūt. Hz aliud est qđ spōte ipeditur natura: aliud quod ꝓceptis dñicis ex caritate debetur

Hobedictie Lctō. ix.

Inimirū et ꝓmum dligūt: et tñ illa sublimia dilectiōis ꝑmia nō assequūtur. Qz amorē suū non spiritualiter sz carnaliter ipē dūt. Pzoinde cū dñs dicēt hoc est ꝓceptū meū: vt diligatis inuicē: ꝑtinus addidit: sicut dilexi vos. Ac si apte dicat. Ad hoc amate: ad qđ amauī vos. ps. Te đ ℣. Annunciauerūt opa dei. Et facta eius intellexerunt.

HOc est In laud. ān ꝓceptū meū: vt diligatis inuicē sicut dilexi vos ps. Dñs regnauit. ā. Maiorem caritatem nemo habet: vt animā suā ponat qs pro amicis suis. ps. Jubilate deo. ā. Vos amici mei estis: si feceritis que precipio vobis: dicit dominus. ps. Deus deus meus. ān. Si mundo corde: qm ipsi deū videbunt. ps. Confitemini. ā. In patiētia vra possidebitis animas vras. ps. Lau

PEr manꝰ date. cp. apostolorꝫ fiebant signa et ꝓdigia multa in plebe. Deo gras. Hyᵖ.

Exultet celū laudibꝰ resultet terra gaudiis apostolorꝫ gloria sacra canunt solēnia Qui os electi iusti iudices et vera mūdi luia votis precamur cordiū audite preces supplicum Qui celum verbo clauditis seraqꝫ eiꝰ soluitis nos a peccatis oībꝫ soluite iussu qs.

Quorꝫ precepto subditur salus et lāguor oīm sanate egros morbis nō redentes virtutibꝫ Ut cū iudex aduenerit xps in fine seculi nos sempiterni gaudii faciat esse potes Deo pti. ℣. Dedisti hereditatē timētibus nomen tuum dñe In eternū. ā. Estote fortes in bello: et pugnate cū antiquo serpēte: et accipietis regnū eternum alleluya. ps.

QBenedictus. Oco.

QCelumꝰ opus deus: vt

beatus. R. apl̃us tuus pro nobis ploret auxiliū: vt a nris reatibꝫ absoluti: a cū ctis ēt picul eruamur. ꝓ ō.

Deus q̃ nos ānua apostolor tuor. R. et. R. cole nitate letificas: presta q̃s: vt quor gaudemus meritis: istruamur exēplis. ꝓ. ō

Ad primā. ā. Hoc ē pceptū. ps. Deꝰ in noie tuo ā. Gr̃as. ps. Quicūq vult et cetera q̃ ad primā pertinēt

Ad. iii. ān. Maiorem. ps. Legē pone. Cap. Nō vos R. In oēm terrā exiuit sonus eor. ỽ. Et in fines orbis verba eor. Gla pri In oēm. ỽ. Cōstitues eos Oro vtš. vel ppria. Advi. ān. Vos ami. ps. Dekecit

Am nō estis Cap. holspites et aduene. sz estis ciues sctōr: et domestici dei supedificati super fundamētū aplor et prophetar. R. Cōstitues eos prīcipes sup oēm terram ỽ. Memores erūt nois tui dñe Gla. Cōstitu. ỽ. Nimis ho. Oro vrš. vel ppria.

Ad nonā. ā. In patientia. ps. Mirabilia. cp. Per manus. R. Nimis honorati sunt amici tui deus. ỽ. Nimis porotatus est pncipatus eor. Gla. Nimis ho. ỽ. Dedisti hek. Oro. vtš.

vel ppria. Ad vš. ān

Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternum. ps. Dixit dñs. ā. Collocet eū dñs cū pncipibus populi sui. ꝓ. Laudate pueri. ā. Dirupisti domine vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis. ps. Credidi ppter. ā. Eūtes ibant ⁊ flebāt mittētes semina sua. ps. In conuertendo. ā. Confortatus est pncipatus eor: et honorati sunt amici tui deꝰ. ps. Dñe probasti. Cpm. Per manus. Si dupler fuerit R. Ciues aplor. Hymꝰ Exultet ce. ỽ. In oēm terrā. In cuā. ā. In regeneratione cum sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis et vos iudicantes duodecim tribus israel: dicit dominꝰ. ꝓ. Magnificat

Oratio vt ſ. vel propria.
Cū nata.euangeliſtarū
ad vſ ā. Vos qui re.ā. Nō
vos.ā. Tradent enim.ān
Beati pa.ā. Ecce ego mit
to vos ſicut oues in medio
lupoꝝ dicit dom̄ꝰ: eſto
te prudentes ſicut ſerpen=
tes: et ſimplices ſicut colū
be. Plal. feriales. Capm

VNicuiqꝫ noſtrum da
ta eſt gratia ſecūdum
menſurā donationis chri=
ſti: propter quod dicit: aſcē
dens in altū captiuā duxit
captiuitatē dedit dona ho=
minibꝫ. R̄. Quattuoꝝ aia
lia. hyᵖ. Annue xpe. ỹ. In
oēm. In euāg. ā. Ecce ego
iohānes vidi hoſtiū apertū
in celo: et ecce ſedes poſita
erat in eo: ⁊ in medio ſedis
et in circuitu eiꝰ quattuoꝝ
animalia plena oculis ante
et retro: et dabant gloriam
et honorē et benedictionē
ſedenti ſuper thronum vi=
uenti in ſecula ſeculoꝝ. ℣s
Magnificat. Oro propria
Cōo martiꝝ. Inuitat
Regē euangeliſtaꝝ dom̄.
Venite adoremus ℣s. Ve

nite. hyᵖ. Eterna chriſti.
In. i. noc. ā. Conuocatis
ieſus duodecī apoſtolis mi
ſit illos p̄dicare regnū dei:
egreſſi aūt euāgelizabāt et
curabant vbiqꝫ. ℣s. Celi
enarrāt. ā. Mittēs dñs et
alios ad p̄dicandum dice
bat illis meſſis quidē mul=
ta: operarii pauci. ℣s. Vñ=
dicā. ā. Jeſu chriſti dñi gra
tia credētibus populis do=
ctoꝝ et euangeliſte ſūt in
miniſterium fidei miſſi. ℣s
Eructauit. ỹ. In omnem
Primū R̄. In viſione dei
vidi: ⁊ ecce vētus turbinis
veniebat ab aq̄lone: nubeſ
q̄ magna ⁊ ignis inuoluēs
ſplendoꝝqꝫ i circuitu eius.
Et ex medio eoꝝ ſimilitu=
do quattuoꝝ aialiū: ⁊ aſpe=
ctus hominis erat in eis.
ỹ. De medio autem eoꝝ
quaſi ſpēs electri hoc eſt de
medio ignis. Et ex meḍ.
ii. R̄. Quattuoꝝ facies vni
erāt: ⁊ quattuoꝝ pēne vni:
pedes eoꝝ pedes recti: plā=
ta pedis eoꝝ vt vituli. Et
ſcintille quaſi aſpectꝰ cris
cādentiū. ỹ. Sub pēnis eoꝝ

manꝰ: homīs in quattuoꝝ partibꝰ. Et. iii. Ez. Silitudo vultus aialiuꝝ facies hoīs ꝫ facies leonis a dextris ipsoꝝ q̄ttuoꝝ: facies vero vituli atq; aquile a sinistris ipsoꝝ quattuoꝝ Et facies ꝫ pēne extēte desuper erāt. ℣. Due pēne singulo rū iūgebanꝯ ꝫ due tegebāt eoꝝū coꝝpa. Et. Glia. Et. In. ii. noc. ān. Sapientia dñi euāgelii erupeꝝt abyssi: ꝫ annūciātes fecundati roꝛe celesti mundo itonāt. ps Dēs gen. ā. Labia eorū salutarē dissemināuerꝝt sciam: opus sctm̄ dignū benedictione plenū fecerunt misteriū sibi traditū deuote ipleuerunt. ps. Exaudi deꝰ depr̄. ān. Elegit eos ex oīni carne: ꝫ dedit illis p̄cepta et legē vite ꝫ discipline ps. Exaudi deꝰ oīonē meā cū. ℣ Cōstitues eos. iiii Ez Facies ꝫ pennas p q̄ttuoꝝ partes habebāt. Inceden tes vero nō reuertebanꝯ: sed vnūqōdq; ibat añ faciez suā. ℣. Pedes coꝝ pedes recti: plāta pedis vt planta vituli. Inceđ ℣. Ez. Silitudo aspectꝰ aialiū vt carbonū ignis ardentiū: ꝫ velut aspectꝰ lāpadaꝝ. Ubi erat spūs ipetus: illuc gradiebanꝯ cū ambularēt. Et vnūquodq; coꝝ ibat coram facie sua. Ubi. vi. Ez. Quattuoꝝ aialia ibāt ꝫ reuertebanꝯ in silitudinem fulguris chozulcātī: ꝫ erat in medioꝝ splendoꝝ ignis. Et de igne fulgur egrediens. ℣. Erat autē quasi visio discurrens in medio q̄ttuoꝝ aialiū. Et. Glia. Et. In. iii. noc. ān. Electi sūt in chzisto ante mundi ꝯstitutionē: vt essent sctī ꝫ immaculati in conspectu dei in caritate. ps. Confitebimur. ān. Sapientiā coꝝū narrabūt oēs ppli: ꝫ laudem coꝝū pnūciat omis ecclesia sctoꝝ. ps. Dñs regn. ex. ān. Sapiēciā antiquorū exquisierūt sancti euāgeliste: ꝫ pphetaꝝ dicta narrationē suā cōfirmauerūt ps. Dñs regnauit iraſ. ℣.

IN illo tpe. Deliḡuit

dñs ihesus alios septuagin ta duos: et misit illos bi nos añ faciẽ suã in oẽm ci uitatẽ ꝫ locũ: q̃ erat ipe vẽ turus. Et reliq̃. ℣. añ. bea ti gr̃. pape. Lectõ septima

DOminus iesus xp̃us ꝛ̃es carissimi aliquã do nos sermõib9: aliqñ ṽo opibus ãmonet Ipa eteni facta: eius sunt p̃cepta: qz dũ aliq̃d tacitus facit quid agere debeam9 innotescit Ecce eni binos ad p̃dican dũ discipulos mittit Quia eni duo sunt p̃cepta carita tis: dei videlicet amoz ꝫ p ximi: ꝫ min9 q̃ inter duos haberi caritas non potest. ℟. Cũ aspicerẽ aialia: ap paruit rota vna iuxta ea quattuoz habẽs facies. Et vna sikitudo ipsarũ quat tuoz. ℣. Aspectus eoz̃ et opus erat quasi vitio ma tis. Et vna. Lectõ octaua

DEmo eni pzopzie ad semetipsum habere caritatez dicit: sed dilectio se in alterũ tendit. Ut esse caritas possit: binos ad pze dicãdũ dñs discipulos mit tit. Quaten9 hoc in nobis tacitus innuat: quia q̃ cari tatẽ erga altez̃ non habet pzedicationis officiũ sulci pere nullatenus debet. ℟. Statura erat rotarũ ꝫ al titudo horribilis: totumq̃ corpus plenum oculis. Et aspectus earũ ꝫ opa velut si sit rota in medio rote. ℣. Per quattuoz ptes eun tes ibant: ꝫ nõ reuertebã tur cũ ãbularẽt. Et aspec tus earũ. Lectio nona.

BEne autẽ dicit qz mi sit eos binos añ faciẽ suã in oẽm ciuitatẽ et locũ quo erat ipse vẽtur9. Pze dicatoz̃es eni suos dñs se quit: qz pzedicatio p̃uenit Et tũc ad habitaculũ men tis nr̃e dñs veniet: qñ ṽba exhoztatiõis p̃currũt: atq̃ per hec veritas in mẽte su scipit. ℟. Cũ ambularẽt aialia: ambulabant ꝫ rote iuxta ea Quocũq̃ ibat spi ritus: illuc pariter et rote eleuabant sequentes eum ℣. Cũ eleuarent aialia de terra: eleuabant ꝫ rote iux ta ea Quocũq̃ Glia Quo

cũq. ps. Te deũ. ℣ Annũciauerũt In laudibus ãn.

OLecti deo et hoibus lãcti euãgeliste: q̃ ordinauerũt tpa christi bono odore vsq ad q̃lũmationẽ vite. ps Dñs regnauit. ãn Dederũt i celebratiõe operis sct̃i dei: ideo memoria eor est in bñdictiõe in sc̃la scl̃i. ps. Jubila. ã. Impleuit eos dñs spũ sapiẽtie et intellectus iocũditatẽ ⁊ exultationẽ thesaurisauit super eos. ps Deꝰ deus meꝰ ãn. Ex omni corde laudauerũt nomẽ sc̃tm dñi: vt amplificarẽt nomẽ sc̃tũ ad. p. Bñdicite. ãn. Datum est opus eor in bñitate: ideo in terra sua duplicia possidebũt: et leticia sempiterna erit eis in xpo. ps. Laudate. Cpm. Unicuiq. Hyꝰ. Exultet. ℣ Dedisti hẽdi. In euã. ãn In medio ⁊ in circuitu sedis dei quattuor animalia senas alas habentia oculis vndiq plena: nõ cessant die ac nocte dicere sãctus sctũs sctũs dñs deus ops: q̃ erat: ⁊ q̃ est: ⁊ q̃ venturꝰ est ps Bñdictus Oõ pria ad vsimã ãn. Dilecti. ps Deꝰ in no. ãn. Gratias. ps. Quicunq ꝛc. Ad iii. ãn Dederũt. ps Legẽ pone. Cpm Unicuiq. ℟. In oẽm ter. Oõ vtẽ. Ad vi. ãn Impleuit. ps Deduxit.

Capitulum.

OHyllꝰ dedit quosdam quidẽ apl̃os q̃ldã autẽ pphetas alios vero euãgelistas: alios aũt pastores et doctores ad q̃lũmationẽ sctõr in opus ministerii i edificationẽ corpis xpi. ℟ Constitues. Oratio vtẽ. C Ad. ix. ãn Datũ est. ps Mirabilia.

Capitulõ.

SApiam ãtiq̃ exquisierũt scti euãgeliste ⁊ pphetar dictis narrationẽ suã confirmauerũt. ℟ Nimis honora. Oõ vtẽ ãn. Dilecti. ps. Dixit dñs ãn. Dederũt. ps Laudate pueri. ã Impleuit. ps Credidi ppter. ãn Ex omni. ps In cõuertẽdo ãn Datum est ps Dñe ꝑbasti Cpm. Sapientiã. ãti. ℟ Cũ ambularẽt. Hyꝰ. Exultet ꝛc.

℣. In omnē terrā. In euā gelio .ā. Tua sunt hec chriſte opa q̄ ſanctos tuos ita glificas vt etiā dignitatis gr̄am in eis future p̄fire miraculis facias: tu inſignes euāgelii p̄dicatores aīaliū celeſtiū admirabili fulgura p̄ſignaſti: his nāq; celeſte munus collatū gl̄ioſis indiciis es dignatus oſtendere: hinc laus hinc gl̄ia tibi reſonet in ſcla. ℟s Magt. Oō p̄pria. Et ſciendū q̄ in nullo fō euāgeliſt. mutatur hoc nomē. Apoly in p̄fatiōe ſeu in hymnis Eterna xp̄i munera. ℣ Exultet ce. ¶ In natali. vn̄ martyr̄ ad vs. aſſe et pſal. feria. Si duplex fuerit: dicant ſi le aſſe ſup pſal. feriale. ān.

BEatus vir q̄ ſuſtinet tēptationē m̄ qñ cū p̄bat⁹ fuerit accipiet coronā vite quā repromiſit de⁹ diligentibus ſe. ān. Hic eſt vir qui nō eſt derelictus a dño in die certaminis quia fideliter vicit in mandatis dñi alla. ān. Hic vir deſpiciens mundū ⁊ terrena triumphans diuitias celo cōdidit ore manu. ān. Btus vir qui inuētus eſt ſine macula q̄ poſt aurū non abiit nec ſpauit in theſauris pecunie: quis eſt hic ⁊ laudabimus eū: fecit enī mirabilia i vita ſua. ān. Qui odit aīam ſuā in hoc mundo in vitā eternā cuſtodit eam.

BEatus vir Cōm. qui ſuffert tēptationē quoniā cum p̄batus fuerit accipiet coronā vite quam repromiſit deus diligentib⁹ ſe. ℣. Miles chriſti glorioſe. ℟. ſanctiſſime Tuo pio interuētu. Culpas noſtras ablue. ℣. Ut celeſtis regni ſedem valeamus ſcā dere. Tuo. Glia Culpas.

DEus tuor Hymn⁹ militū ſorſ ⁊ coronā p̄miū laudes canētes martyris abſolue nexu criminis. Hic nēpe mūdi gudia et blādimēta noxia caduca rite deputās puenit ad celeſtia. Penas cucurrit fortiter ⁊ ſuſtulit viriliter p̄ te effundēs ſanguinē eterna

dona pollidet. Ob hoc pre catu supplici te poscimus pissime i hoc triūpho martyris dimitte noxam criminis. Laus et perennis. ℣ Gloria ⁊ honore coronasti eū dñe Et ⁊stituisti eū super opa manuū tuarū. In cuā. ā. Hic est vere martir q̄ pro xpi noie sāguinē suū fudit qui minas iudicum non timuit ner terrene dignitatis gloriā quesiuit sed ad celestia regna felicit̄ puenit. ps Magt. Alia ān. q̄ nō dē nisi i festis ad q̄ spāle ītitulat ā. Btūs vir q̄ inuent⁹. vtq̄

Resta q̄s ops de oportus: vt q̄ bti. ℟. martyris tui natalicia colim⁹: intercessiōe eius i tui nois amore roborem⁹. per do. Ad matutinas. Inuita. Iustus florebit in domo domini plantatus. Gaudeam⁹ et exultemus in hac sacra solennitate. ps. Venite. hy⁹ De⁹ tuorū. In. i. noc. ān. In lege domini fuit voluntas eius die ac nocte. ps Beatus vir. ān. Predicās preceptum domini consti-

tutus est i monte sctō eius ps. Quare fremuerunt. ā Voce mea ad dñm clamaui et exaudiuit me de monte sancto suo. ps. Dñe q̄d mul. ℣. Gloria et ho. Le. i

Gloriosi igitur martyris xpi. ℟. celebrātes festiuitatē: venerari debemus patiētie ipsius sanctitatē: qui quoniā xpi firmatus erat munimine: superari nō potuit i certamine. Corp⁹ vo suū tradidit carnificibus: aiam suā ihesu ⁊misit manibus. ℣. Iste sctūs p lege dei sui certauit vsq̄ ad mortē et a vobis impiorū nō timuit Fundatus enī erat supra firmā petrā ℣ Munimine regio septus nullatenus est ab aduersis

Doctis superatus. Le. ii

Hes hodiernus angelico decore nitēs effulsit: quē scti. ℟. Martyris corona vestiuit: cuius festiuitas veneranda hodie illuxit: qz exultās cūctos vicit hostes: ⁊ ad regna ꝓmissa sibi ꝓperat. ℣. Desiderium aie ei⁹ tribuisti ei domine

Et volūtate labioꝝ eiꝰ nō fraudasti eū. ℣. Posuisti i capite eius cozonā de lapide pzeciolo. Et vo. Lcō. iii

IBat nāqz cāctus ille martyꝛ. N. p angustias atqz pluras: piiciens i terra artus fragiles acceptuꝰ a dño eterne remuneratiōis flozes: qz iustꝰ vt palma flozebit. Nescit enī vnq̄ i cetis flozētibꝰ decoz ille marcozē: cui dñs tanq̄ perēnis fluuiꝰ ꝛtinuos latices et refrigeria larga ministrat. ℟. Justus germinabit sicut liliū. Et florebit i eternū ante dñm. ℣. Plātatꝰ i domo dñi in atriis domꝰ dei nr̄i Et flozebit Gl̄a Et flo. In. ii. noc. ān Filii hoim scitote qm̄ dñs sanctū suū mirificauit. ps Cū inuo. ān. Scuto bone volūtatis tue cozonasti eū dñe. ps. Uerba mea. ān. In vniuersa terra glia et honoze cozonasti eum. ps. Domine dñs noster. ℣. Posuisti dñe super caput eius. Cozonam de lapide pzeciolo. Lcō quarta.

ALmus dei martir. N. cuius certaminis laus despicerimus: intrepidus hausit calicē passiōis i terris: vt cōsuui etnū gaudio reficeret i celis Bzeui q̄dē p labozē: etno ditat honore. ℟. Iste cognouit iusticiam et vidit mirabilia magna et exozauit altissimū. Et iuētus est i numero sctoꝝ. ℣. Iste est q̄ ꝛtēplit vitā mūdi et puenit ad celestia regna Et iuē. le. v

SAnctus martyꝛ ille. N. cozpis amando vulnera ad etna victoꝛ puenit munera Foꝛtis pmālit i certamine: ꝛ ecce i celesti letat culmie Et q̄ i mundo cōtēnebat nunc in celo sublimatur. ℟ Dñe preuenisti eum i benedictiōibus dulcedinis Posuisti i capite eius cozonam de lapide pzeciolo. ℣ Uitam petiit a te et tribuisti ei longitudinē dierum in scl'm seculi. Et Posuisti. le. vi.

ERat enī martyꝛ ille. N. seculi ꝛtēptoꝛ: dei amatoꝛ fide plenꝰ ꝛ vicijs vacuꝰ

mente diues: corpore pau-
per: moribus humilis: actu
venerabilis. Habet quod
gessit: tenet quod dilexit
R. Vir inclitus. N. mar-
tyr dei pręciosus succēsus
igne diuini amoris cōstan-
ter sustinuit supplicia pas-
sionis Et per immanitatē
tormentorum peruenit ad
societatem angelorum. ℣.
Cuius intercessio nobis ob
tineat veniam qui per tor-
menta passionis eternam
meruit palmam et sempi-
ternam coronam. Et per.
Gloria pa. Et y. In ter-
cio noct. ā. Justus domin⁹
et iusticias dilexit equitatē
vidit vultus eius. ps. In
dño confido. ān. Habita-
bit in tabernaculo tuo re-
quiescet in monte sancto
tuo. ps. Domine quis ha-
bita. ān. Posuisti domine
super caput eius coronam
de lapide pręcioso. ps. Do
mine in virtute. ℣⁹. Ma-
gna est gloria eius in salu-
tari tuo. Gloriā et magnū
decorem impones super eū
Secundum iohannem.

In illo tēpore. Dixit
Iesus discipulis suis.
Amen amen dico vobis: ni
si granū frumenti cadens
ni terrā mortuū fuerit: ip-
sum solum manet. Si au-
tem mortuum fuerit: mul-
tum fructum affert Et rel
Dme. bti hiero. p̄sbi. f. vii

Diēnē scti martyris
celebrātes tropheū:
qui dū in granario pallio-
nis contritus est sicut gra-
num frumenti panis eter-
ni meruit dulcedine refici:
debemus libenter audire
verba ẽtatis: debeni⁹ etiā
subsequi vestigia martyris
pro xp̄o certātis. R. Sto-
la iocūditatis iduit eū dñs
Et coronā pulchritudis po
suit super caput eius. ℣⁹.
Cibauit illū pane vite et i-
tellectus ⁊ aqua sapie salu
taris potauit illū Et. f. vii

Granū frumēti qđ in
terrā cadēs mortuū
fuit: xp̄s sine dubio itelligi
tur. Qui nisi vnus pro oīb⁹
moreret: mūd⁹ adhuc mor
te eterna p̄meret Pulchre
eni dñs iesus xp̄s se grano

frumēti ꝓparauit: qui ꝛ angelos in celo pascit: ꝛ hoies in terra nutrit: atq; oē aiāl sua replet bñdictione. ℟. Btūs vir. Nq̄ post aurum non abiit: nec sperauit in thesauris pecunie Fecit ei mirabilia in vita sua. ℣. Qui potuit transgredi et non est trāsgressus ꝛ facere mala et nō fecit Fecit. l.ix

IPse etiā est granū qđ dū solum moztuū fuerit: non solū multū fructū attulit: sz etiā totū mūdū spiritali messe repleuit. Hoc ergo granū: suis locutus ē discipulis dicēs Qui amat aiam suā i hoc mūdo: in vitā etnā custodit eā. ℣. Miles xp̄i. Aliō lcōz lucā. IN illo t. Di. ie. di. ku is. Si quis vult post me venire: abneget semet ipm et tollat crucē suā ꝛ sequatur me. Et reliqua. Omelia beati gregozii pape. Lectio septima.

QUia dñs ac redēptoz noster nouꝰ hō venit in mundum: noua ꝓcepta edidit mundo. Nam sicut arte medicine calida frigidis frigida calidis curātur ita dñs noster cōtraria opposuit medicamēta pctis: vt lubzicis ꝓtinentiā: tenacibus largitatem: iracūdis mansuetudinē: elatis ꝓcipret humilitatē lcō. viii

QUid vero fratres i hac lectione dñs dicat: audiamus. Qui vult post me venire: abneget semetipm Foztasse laboziosum nō est homini relinquere sua: sed valde labzioſū est relinquere semetipm Minus ꝺppe est abnegare qđ habet: valde eni multū est abnegare

QUi quod est. l.ix

Ergo cū nudo luctari debemus sic vestitur quisq; cum nudo luctatur: citius ad terrā deiicitur: q̄ habet vnde teneatur. Quid eni sunt terrena oia nisi q̄dā cozpis i dumēta. Qui ergo cōtra diabolū ad certamen ꝓzperat: vestimēta abiciat ne succūbat Nichil i hoc mundo amādo possideat: ne vnde aduersarius tegitur: ad casum inde teneatur.

Aud lcom matheum.

IN illo tēpore. Dixit ihesus discipulis suis. Nichil optū quod non reuelet neq; abscōditū quod non sciatur. Et reliqua. Om. beati hieronym. plbi.

QUomō ergo Lc. vii. fratres in pñti seculo multorū diu latet hypocrisis: ergo de futuro tempore intelligendū est qñ iudicabit dñs occulta hominū. Nam sicut vnus amicorū beati iob veracissime dixit. Laus impiorū breuis est: et gaudiū hypocrite ad ītar puncti. Lectio octaua.

SI ascenderit ad celum superbia eius et caput eius nubes tetigerit: quasi sterquiliniū in fine perdetur In fine inquit perdetur: qui in principio florere videbatur. Et est sensus At tēdite ne emulemini simulatores: quia veniet profecto tēpus in quo vestra virtus omībus: et eorum reuelet hypocrisis. Lc. ix.

SEquitur. Quoniā q̄ in tenebris dixistis: in lumie dicent: id est q̄ inter tenebras quōdā prestura et carcerū q̄ vmbras vel locutivel pausi sunt apti: nō clarificata per orbē ecclesia: lectis eorū actibus publice p̄ dicant. ps. Te deum. ℟. Posuisti dñe. In laudi. ā.

QUi me confessus fuerit coram hominibus cōfitebor et ego eū coram patre meo. ps. Dñs regē. ā. Qui sequit me non ambulat in tenebris sed habebit lumē vite dicit dñs. ps. Jubilate. ā. Qui michi ministrat me sequatur et vbi ego cū illic erit et minister meus ps. Deus deus meus. ān. Si quis michi ministrauerit honorificabit cū pater meus qui est in celis dicit dñs ps. Benedicite. ān. Volo pater vt vbi ego sum illic sit et minister meus. ps. Laudate. Capitulum.

IStе sanctus pro lege dei sui certauit vsq; ad mortem et a verbis impiorum non timuit fundatus enim erat super firmā petram. Hymnus.

Martyr dei qui vnicū
pīs sequēdo filiū vi
ctis triūphans hostibus vi
ctor cruens celsthr⁹, Cui
pzecatus remunere nostruz
reatū dilue arcens mali cō
tagiū vite remouēs tediū
Soluta sunt iam vincula
tui sacrati cozpozis nos sol
ue vinclis seculi amoze fi=
lii dei. ℣. eo patri. ℣. Ius=
tus vt palma flozebit. Si
cut ce.li.mul.i do.dñi, ℣ n
euāge.ān. Nisi granū fru
menti cadēs in terra moz=
tuū fuerit ipsum solū ma=
net, ℘s. Benedictus Oratio
Pīa ās. Ad pzimā ā. Qui
me cōfel. ℘s. Deus i noie
ān. Gratias ℘s. Quicūq;
ī. Ad.iii.ān. Qui sequit
℘s. Legē po. Cpm. Bea=
tus vir q̄ suffert. ℟. Glia
et ho. Lo.eū dñe, ℣ Et cō
stituisti eū sup opa manuū
tuaz. Lozo. Glia pa. Glo
tia z hono. ℣ Posuisti dñe
Dēo vt ℣. Ad vi.ā. Qui
michi. ℘s. Defecit. Cpm.

Beatus vir q̄ in sapia
mozabit: et qui in iu
stitia meditabit et in sensu
cogitabit circūspectionem
dei. ℟. Posuisti dñe Su=
per caput eius. ℣. Lozonā
de lapide pzecioso. Super
Glozia. Posuisti. ℣. Ma=
gna est. Dēo vt ℣. Ad.ix
ān. Uolo pī. ℘s. Mirabi=
lia. Cpm Iste sanctus. ℟.
Magna est gl̄ia ei⁹. In sa
lutari tuo. ℣⁹. Gl̄iaz z ma
gnum decozez ipones sup
eū. In sa. Gl̄ia. Magna
est. ℣. Iustus vt pal. Dēo
vt ℣. Ad vesp̄as ā. Qui
me zkel. z cete. ān. de lau.
cū psal. ferialibus. Cpm.
Iste sanct⁹ Si duplex fue
rit ℟. Uir inclytus. Hy⁹.
Martyr. dei. ℣ Gl̄ia z ho.
In euā. ān Iste sanctus p
lege dī sui certauit vsq; ad
moztē z a verbis ipioz nō
timuit fundat⁹ eni erat su
pza firmā petrā. ℘s. Mgt.
Oratio. Pīa quesumus.
In festo. iii. lec. vnius
martyris. Ad vesperas ān
et psalmi feriales. Capitu
lū: Beatus vir qui suffert.
℟. non dicitur. Hymnus
Deus tuozum milit⁹. ℣⁹.
Gl̄ia z hono. In euāgelio

ãn Hic est vere. vel ãn. Beatus vir qui inuentꝰ. si cõtigerit. ps. Magnificat Oratio. Pta q̃s ops deus vel ppria si habeat Ad matuti. Inuita Regẽ martyrũ dñm. Venite adorem⁹. ps Venite. Hymnꝰ Deꝰ moꝝũ. In no. vna ãn: sup ix. psalmos videlz ãn. In lege ps Beatus vir. ⁊ cetera ps. vnius martyꝛ. ℟. Glia ⁊ ho. iii. lec. Lectõ. i. Glioli igit marty. ⁊ cete. vt s. Rꝛ. de ꝓma ⁊ scda turba alternati cũpta si pluꝛa festa vnius mart. in septimana q̃tigerit: qꝛ tercia turba Rꝛoꝝ non dicit in festo. iii. lec. ps Te deũ laun. non dicat ℟ Poluisti dñe ℂ In laudi. ã. Qui me cõfes. ꝑ Dñs re. ⁊ cete. psal. sub hac ã. Capitulũ. Iste sanctus. Hymnꝰ. Martyr dei. ℟ꝰ. Justus vt pal. In euãgelio ãn. Nisi granum ps. Benedictus. Oro. Pta q̃s. ℂ Ad ꝓmã ã. Qui sequitur. ps Deus in noie tuo. ⁊ cete. ℂ Ad. iii. et ad alias ho. cete. ãñs. de laudi. cpm

℟e. ⁊ oro. vt s. vnius martyꝛ. ℂ Et sciendũ q̃ quotiens cũq̃ dicit tñ ꝓma ãn de laudibus sup oñs psalmos totiens dicit secunda ãn. de laudi. sup psal. ad. i et tercia ãn. ad. iii. ⁊ quarta ad. vi. ⁊ q̃nta ad. nonã. ℂ In nat. plurimoꝝ martyruꝫ. Ad vesperas añe et psal. ser. Si dupler fuerit dicãt ille añe sup psal. seq̃

Isti sunt sancti q̃ ꝓpter dei amoꝛe minas hominũ contempserunt sancti martyrs in regnũ eternũ exultent cum angelis o q̃ꝛ pretiosa est moꝛs sanctorũ qui assidue assistũt ante dñm et abinuicẽ non sunt separati. ãn. Tradiderũt coꝛpoꝛa sua ad supplicia vt heredes fierẽt in domo domini. ãn. Si coꝛã hoibus toꝛmẽta passi sunt spes electoꝝũ est imoꝛtalis in eternum. ãn Ecce merces sanctoꝝũ copiosa est apud deũ ipsi vero moꝛtui sũt ꝑ christo ⁊ viuũt in eternum. ãn. Dabo sanctis meis locum nominatũ in regno patris

mei dicit dñs. Capitulũ.
Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iusticiam: adepti sunt repromissiones: in christo iesu domino nostro, ℣ Iustorum anime in manu dei sunt. Et non tanget illos tormentum malicie. ℟ Visus Visi sunt oculis insipientium mori illi autem sunt in pace. Et nõ. Gloria Et non. Hymnus.
Sanctorum meritis inclyta gaudia pangamus socii gestaq; fortia nã gliscit animus promere cãtibus victorum genus optimum. Hi sunt quos retinens mundus inhorruit ipsum nam sterili flore per aridum sprevere penitus teq; secuti sunt rex christe bone celitus Hi pro te furias atq; ferocia calcarunt hominũ sevaq; ũbera celsit his lacerãs fortiter vngula nec carpsit penetralia Cedsitur gladiis more bidentium non murmur resonat nõ q̃rimonia sed cor de tacito mens bñ gscia cõ seruat patientiã Quevox que poterit lingua retexere que tu martyribus munera p̃paras rubri nã fluido sanguine laureis ditantur bene fulgidis. Cui sũma deitas vnaq; poscimus vt culpasablual noxia lubtrahas des pacem famulis nos quoq; gloriam per cuncta tibi seca Amen. ℣ Exultẽt iusti in conspectu dei Et delectenẽ in leticia. Iuenã. ãn. Gaudent in celis anime sanctorũ qui xpi vestigia sunt secuti: ⁊ qr pei amore sanguinẽ suũ fuderũt iõ cũ xp̃o regnabunt in eternum. Psalmus. Magnificat. Oratio.
Deus qui nos cõcedis sanctorũ martyrum tuorum. N. ⁊ N. natalicia colere: da nobis in eterna beatitudine de eorũ societate gaudere. Per dñm nostrum iesum xp̃m. Ad matutinas Inuitatorium Gaudete ⁊ exultate Quia nomia vestra scripta sunt in celis. Psalmus Venite exultemus. Hymnus.

Eterna christi munera et martyrum victorias laudes canentes debitas letis canamus mentibus Terrore victo seculi penisq; spretis corporis mortis sacre compendio vitam beatam possident.

Traduntur igni martyres et bestiarum dentibus armata seuit vnguis tortoris insanit manus. Nudata pendent viscera sanguis sacratus funditur sed permanent immobiles vite perennis gratia. Te nunc redemptor quesumus vt martyrum consortio iungas precãtes seruulos in sẽpiterna scla

In primo nocturno. ā. Secus decursus aquarũ plantabis vineã iustorum sed i lege dñi fuit voluntas eor ps. Btus vir. ā Predicantes preptũ dñi q̃stituti sũt in mõte sctõ eius. ps Quare fremuerunt. ā Filii hominũ scitote: quia dominꝰ sanctos suos mirificauit. ps. Cũ inuocarem. ℟. Exultent iusti. Sctõ prima.

Beati martyres xpi. ℟. et. ℟ quorũ festa celebramus: qz contra fidei inimicos viriliter pugnauerũt: feliciter ad coronas peruenerunt. Qui ergo tã intrepidi ad certamen accesserunt: sicut ab amore mundi recesserunt: ita ad amorem dei accesserunt. ℣. Absterget deus omnẽ lachrymã ab oculis eorum et iam nõ erit amplius neq; luctꝰ neq; clamor sz nec vllus dolor Qm̃ pria trãsierunt. ℟ Non esurient neq; sitient amplius et non cadet super illos sol neq; vllus estus Qm̃ pri. le. ii.

Ecce enim sãcti martyres inter sanctos exultant angelos: quia libenter tormenta pertulerunt inter pessimos Et gloriosa portant lucis diademata: qz p xpo certamina sustinuerũt inania. ℣ Viri sci gliosum sanguinẽ fuderunt pro dño amauerũt xpm̃ i vita sua imitati sũt eũ i morte sua Et ideo coronas triũphales meruerũt.

℣. Unus spiritus et vna fides erat in eis Et ideo. ℣. iii

QUotiẽscũq; fratres carissimi sãctoꝝ martyrum solẽnia celebramus ita ipsis intercedẽtibus expectamus a domino bñficia vt ipsos martyres imitando contẽnamus tẽpoꝛalia: vt accipere mereamur celestia. ℟. Justoꝝ aie. vtš. i ꝑmis vel. In ii. noc. ā. Scuto bone voluntatis tue coꝛonasti eos dñe. ꝑs. Verba mea. ā. In vniuersa terra glozia et honoꝛe coronasti eos. ꝑ. Dñe dñs nr̃ ān. Sanctis qui sunt i terꝛa eius mirificauit oẽs voluntates meas iter illos. ꝑs. Cõlerua me. ℣. Letamini in dño et exultate iusti. Et gloziami oẽs recti coꝛde

AB ipsis itaq; ℣. iiii. leoꝝ martyꝝ in veritate festiuitatis gaudia celebꝛantur: qui ipsoꝝ exempla sequũtur Solẽnitates ergo illoꝝũ exhoꝛtationes sunt martyꝛioꝝum. Atq; ideo imitari nõ pigeat: qõ celebꝛare delectat. ℟. Tradiderunt coꝛpoꝛa sua ꝓpter deum ad supplicia. Et meruerũt habere coꝛonas perpetuas. ℣. Isti sũt qui venerunt ex magna tribulatione et lauerunt stolas suas in sanguine agni Et meruerũt. Alleꝛ. v.

SAnctoꝝ solennia martyrũ idcirco celebꝛare cãꝛit ecclesia: qꝛ quẽadmodum chꝛistus post mirabilem passionis et resurrectionis sue dispositionem in paternam consedit dexteꝛa sic et martyꝛes post agones suos in celestem receꝛpti sunt gloziam. ℟. Scti tui domine mirabile consecuti sũt iter: seruiẽtes ꝓceptis tuis: vt inuenirentur illesi in aquis validis. Terra apparuit arida: et in mari rubꝛo via sine ipedimento. ℣. Victricẽ manum tuam laudauerunt pariter et decantauerunt domine nomen sanctum tuum. Terra apparuit. ℣. vi

SAncti quidem martyres verberantur fustibus: alii virgis: flagrisq;

alii: nonnulli loꝛis aſtricti vel funibus appenſi: iunctiſq; manibus alii appendebantur: ⁊ trocleis diſtenti mẽbꝛatim diuellebãtur. ℟. Juſti in perpetuum viuẽt: et apud dñm eſt merces eoꝛum. Et cogitatio eorum apud altiſſimum. ℣. Ideo accipiẽt regnũ decoris et diadema ſpeciei de manu dñi. Et co. Gloꝛia laus et honoꝛ decus poteſtas et iubilatio patri ⁊ nato et ſpiritui ſancto. Et. In iii. noc. ã. Hec eſt generatio q̃rentiũ dñm: q̃rentium faciẽ dei iacob. ꝑs. Domini eſt terra. ãn. Letamini in dño et exultate iuſti: et gloꝛiamini oꝝs recti coꝛde. ꝑs. Bti quoꝛ. ã. Jſti ſunt ſancti qui ꝓ teſtamento dei ſua corpoꝛa tradiderunt: ⁊ in ſanguine agni lauerunt ſtolas ſuas. ꝑ. Deus vene. ℣. Juſtoꝛ aie in manu dei ſunt Et non tãget illos toꝛmentum malicie. S. lucã

IN illo tempoꝛe: Deſcendens ieſus de mõte: ſtetit i loco cãpeſtri: ⁊ turba diſciploꝝ eiꝰ cũ eo Et ꝙ Sermo ex cõmentario venerabil̃ bede ꝓbiteri. l. vii

ELecturus apl̃os dñs in mõtana ſubiit̃ tur bas vero docturus ad campeſtria rediit qz nõ niſi in hũili rp̃z turbe videre ſuſtiniũt Nã hec eſt noꝛma: quã ſecutus aplũs ait. Non potui vobis loq̃ quaſi ſpiritalibus: ſed quaſi carnalibꝰ. Quaſi enĩ paruulis in xpo lac vobis potũ dedi nõ eſcã ℟. Seti mei q̃ in iſto ſeculo certamẽ habuiſtis Mercedẽ lawꝝ ego reddã vobis ℣. Veite bñdicti pr̃is mei

EMercedẽ. Le. viii

Turbis turba q̃rebat eũ tãgere: qz virtus de illo exibat: et ſanabat oẽs Dis turba q̃ eum tãgere potuit ſpũs illiꝰ virtute ſanatur. Tactus ergo ſaluatoꝛis opus eſt ſalutis. Quẽ tangere: eſt fideliter in eũ credere A quo tangi: eſt eius munere firmari. ℟. In circuitu tuo dñe lumẽ eſt qđ nunq̃ deficiet: vbi conſtituiſti lucidas manſiones.

Jbi requiescūt sanctorum aie. ℣ Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri: in mōte sancto eius. Jbi re. le. ix

BEati pauperes spiritu: qm ipsoꝝ est regnū celorū. Spū sunt pauperes: qz nichil terrenū: nichilqꝫ carnale ābiunt Bti mites: qm ipsi possidebūt terram Mites sunt: qui nec verbo vel opere ledētibus resistūt: sz potius aduersa queqꝫ libētissime amplectuntur. ℟. O constātia martyrū laudabilis: o caritas inextinguibilis: o patiētia inuincibilis: que licet iter pressuras placquētiū vita sit despicabilis inuenietur i laudē ⁊ gliam et honorē Jn tēpore retributiōis. ℣ Nobis ergo petimus piis subueniāt meritis honorificati a patre qui est in celis Jn tempore retributiōis Gla pa Jn tpe.

LJlud scōm matheū.

IN illo tpe: Videns turbas iesus: ascēdit i montē. Et reliqua Omelia beati Augustini. epi. l. vii

SJ queritur quid significet mons: beneintelligitur significare maiora p̄cepta iusticie: qz minora erāt q̄ iudeis data sunt. Sedens autē docet: quod pertinet ad dignitatē magisterii. Et accedunt ad eū discipuli eius: vt audiēdis verbis illis: hi essent corpore viciniores qui preceptis implēdis aio ꝓpinquabāt

REcte deus ex l. vii celsus i montē excelsum ascēdit: vt hoībus excelsa p̄dicaret Et aperiens os: docebat eos. Diuini oris aptio: celestiū est gaudioꝝ demōstratio. Hic enim os suū dicitur aperire: qui p̄i⁹ oza ꝓphetaꝝ aperuit.

SEquit Lcō nona. Bti pauperes spiritu qm ipsoꝝ est regnum celorū. Pauperes sūt spū: humiles et timētes deū: ⁊ qui nichil terrenū nichilqꝫ carnale ābiūt. Qui bene ideo primi ponūtur i ordine: qz primi sunt in bītudine. Bti mites: nā et indignationem excludit. ps. Te deum. ℣.

Mirabilis deus in sanctis suis Et gloriosus in maiestate sua. In laudibus. ān.

Martyres sancti quā ta passi sunt tormenta vt securi peruenirēt ad palmā martytii. ps. Dñs reg ān. Cū palma ad regna puenerūt sancti coronas decoris meruerunt de manu dei. ps. Jubilate. ā Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sunt ⁊ viuent nomia eorum in eternū. ps. Deꝰ deus meꝰ. ān. Sancti spiritus et aie iustorum hymnū dicite deo alla. ps. Benedicite. ān. Exultabunt sancti in gloria letabunt in cubilibus suis. ps. Laudate.

Capitulum.

Reddet deus mercedem laborū sanctoꝝ suoā ⁊ deducet illos in via mirabili.

Hymnus.

Rex gloriose martyruꝫ coronа ⁊ kitentiū qui respuētes terrena ducis ad celestia. Hurē benignā ptinus appone nīs vocibus trophea sacra pāginꝰ ignosce qđ deliqmꝰ Quia tis in martyribꝰ parendo cōfessoribꝰ tu vince nīs crimina donādo indulgentiā

Deo pīi. ℣. Justi autē in perpetuū viuent. Et apud dñm est merces eorum In euā. ān. Vestri capilli capitis oēs numerati sunt nolite timere multū passeribus meliores estis vos. ps. Bñ dictꝰ. Ōro. Deus qui nos

℣ Ad primā. ān. Martyres sancti: ps. Deus in nomine tuo. ān. Gratias. ps. Misericordia vult. ⁊ cē. ℣ Ad terciā. ān. Cū pal. ps. Legem pone. Cpm. Sancti per fidē. ℟ Exultēt iusti. In cōspectu dei. ℣. Et delectent in leticia. In cōspectu. Gloria pīi. Exultent. ℣ Letamini in dño Ōro. Deꝰ q̄ nos. ℣ Ad. vi. ān. Corpora sanctoꝝ. ps. Dilexit. cpm Reddet deꝰ. ℟ Letamini in dño. Et exultate iusti. ℣ Et gloriamini oēs recti corde. Et exulta. Gloria pīi. Letamini. ℣. Justoꝝ anime. Ōro. vt ℣. ℣ Ad nonā. ā Exultabūt ps. Mirabilis. Capitulū.

Sancti et iusti in domino gaudete: vos elegit deus in hereditatẽ sibi. ℟. Justoꝝ anime in manu dei sunt. ℣. Et non tãget illos tormentũ malicie In manu. Gloria pa. Justoꝝ. ℣. Justi aũt. Oco vt supra ¶ Ad vesperas. ãn Martyres sancti. ⁊ cetere ańe de laud. cum psalmis ferialibus. Capitulũ. Sancti et iusti. Si duplex fuerit. ℟. O q̃stantia martyrũ. Hymn⁹ Rex glriose. ℣ Exultent iusti. In euã. ãn. Justoꝝ est enim regnũ eoꝝ qui contẽpserunt vitã mundi et puenerũt ad pmia regni et lauerũt stolas suas in sanguine agni. ps. Magt. Oco Deus q̃ nos. ¶ In festo plurimoꝝ martyrum. iii. lec. Ad vs ańe ⁊ psalmi feriales. Cpm Sãcti p fidẽ. ℟ non dr. Hy⁹. Octõꝝ meritis. ℣⁹. Exultent iusti. In euã. ã Gaudẽt in celis. ps Magt. oco Deus q̃ nos cõceꝺ. ¶ Ad mat. Jnui. Regẽ martyrum. ⁊ cetera. ps Venite. Hy⁹. Eterna chzisti. In no. ãn. Decus decur. ps Beatus vir. ⁊ ce. psal. plurimoꝝ martyrum sub hac ãn. ℣. Exultent iu. iii. lec Beati marty. xpi N. ⁊. N. ℟. de pma turba et secta alẽnati sumpta. Si pla festa pliorũ mar. in septiana q̃tigerit. ℣. Mirabilis de⁹. In lau. hec sola ã. Martyres sancti. ps Dns re. Cpm. Reddet deus. Hy⁹. Rex glriose. ℣⁹ Justi autẽ. In euã. ã. Vki capilli. ps. Benedictus. Oco De⁹ q̃ nos Ad horas ce. ańe. de lau. Cpm. ℟. ⁊ Oco vt. s. In nat. vni⁹ q̃fes. et põtificis Ad vesperas ańe ⁊ ps. fer. Si duplex fuerit dicãt ille ańe sup psal. fer. ãn.

Mauit eũ dns ⁊ ornauit eũ stola glie induit eũ ⁊ ad portas paradisi coronauit eũ. ãn. Justũ deduxit dns p vias rectas et ondit illi regnũ dei ⁊ dedit illi sciam sanctoꝝ hõestauit illum in laboꝝib⁹ ⁊ compleuit labores illi⁹. ã. Ille

est qui ante deum magnas virtutes opatus est et ois terra doctrina eius repleta est ipse intercedat p peccatis oim populoꝝ. ā. Iste cognouit iusticiā ⁊ vidit mirabilia magna et exoꝛauit altissimū et inuentus est in nūero sctōꝝ. ān. Iste homo ab adolescētia sua pari meruit infirmos curare dedit illi dñs claritatē magnā cecos illuīare et demones effugare. Capitulū.

Ecce sacerdos magnus q̄ in diebus suis placuit deo ⁊ inuētus est iustus ⁊ in tp̄e iracūdie fact⁹ est reconciliatio. ℟. Miles xp̄i. ℣. Ut celestis. Hy⁹.

Iste confessoꝛ dñi sacratus festa plebs cuius celebꝛat y oꝛbē hodie letus meruit secreta scandere celi. Qui pi⁹ pꝛudēs humilis pudicus sobꝛius castus fuit ⁊ q̄etus vita dum pꝛesens vegetauit eius coꝛpoꝛis art⁹. Ad sacrū cui⁹ tumulū frequenter mēbꝛa lāguētum mō sanitati quolibet moꝛbo fuerint graua ta restituuntur. Ut hi nūc nostri choꝛus in honoꝛe ipsius hymnū canit hunc libenter vt piis eius meritis iuuemur omne per euum.

Sit salus illi dec⁹ atq̄ virtus qui supꝛa celi residens cacumē totius mundi machinam gubernat trinus ⁊ vn⁹. amē. In trāslatiōe vero vni⁹ cōfessoꝛis. ac etiam in ipsius cōmemoꝛatiōe dicat sic. Iste cōfessoꝛ dñi sacrat⁹ sobꝛius castus. ꝛc. ℣. Amauit eum dñs et oꝛnauit eū. Stola gloꝛie induit eum. In euangelio. ān. Confessoꝛ dñi. Nō a stante plebem coꝛroboꝛa sācta intercessione vt qui viciosū pondere pꝛemimur beatitudinis tue gloꝛia subleuemur et te duce eterna pꝛemia cōsequamur. Psalm⁹. Magnificat. Oꝛatio.

Oꝛa quesumus omnipotēs deus vt beati. N. confessoꝛis tui atq̄ pontificis venerāda solennitas: ⁊ deuotione nobis augeat et salutē. Per dñm. Ad matutinū. Inuitato. Unū deuꝝ.

in trinitate fideliter adoremus. Cuius fide deum vicit sanctus pontifex. ℟. ps. Venite. Hymn⁹. Iste confes. In. i. noc. ān. Beatus vir qui in lege dñi meditatur voluntas eius ꝑmanet die ac nocte et oia q̄cūq; faciet semp ꝓsperabunt. ps. Beatus vir. ān. Beat⁹ iste sctūs ꝙ consilius est in dño ꝓdicauit ꝓceptū dñi constitutus est in mōte sancto eius. ps. Quare fremuerunt. ān. Tu es glia mea tu es sulceptoz meus dñe tu exaltans caput meum ⁊ exaudisti me de monte sancto tuo. ps. Dñe quid multipli. ℣. Amauit eū. Sermo bti fulgētii epi. Le. i.

Dominic⁹ sermo quē debemus omnes nō solum studiose verūetiam sapienter audire: cui nos opoztet humiliter ac delectabiliter obedire moderationis sue tenens vbiq; tēperiē vt nec ouibus desint pabula: nec pastoribus alimenta: q̄dam specialit̄ solis ꝓcepit nobis: q̄dā vero generaliter ⁊ nobis ⁊ vobis. ℟. Euge serue bone ⁊ fidelis q; in pauca fuisti fidelis supza multa te constituā. Intra in gaudiū dñi tui. ℣. Dñe q̄nq; talenta tradidisti michi ecce alia q̄nq; superlucratus sum. Intra. Lectio secūda.

Nobis nāq; id est seruis quis pater ille familias rerū omniū dns ad hoc in sua magna domo cōstituit: vt populo eius verbū gratie ministrem⁹ specialiter iniungitur sancte ꝓdicationis officium: generaliter vero et nobis et vobis salutaris indicitur obedientia mandatoꝛum. ℟. Ecce sacerdos magn⁹ qui in diebus suis placuit deo. Ideo iureiurando fecit illum domin⁹ crescere in plebem suam. ℣. Benedictionem omniū gentiuz dedit illi ⁊ testamentū suū cōfirmauit sup caput eius Ideo iure. Lectio tertia.

In q̄bus denuo mādatis tā⁹ ditissimis seculis sic celestiū deliciaꝛ co

pia spūalis exuberat: vt in verbo dei abūdet qđ perfectus comedat abundet etiam qđ paruulus sugat. ℟. Agnina sacra angeloꝝ letamini ꝑ conciue vro. ℣. De quo gaudet xpi ecclia feliciter ⁊ exultat gaudēter ℟. Dēs virtutes et ois militia celoꝝ merito glami cū beato. ℣ De quo Gloria. De. In ii. no. ān. Innocentem exaudiuit dns scm suū dns exaudiuit eum et cōstituit eū i pace. ꝑs Cū i uo. ā. Letētur oēs q̄ spant in te dne qm̄ tu benedixisti iusto scuto bone voluntatis tue coronasti eum. ꝑs. Verba mea. ān. Dne dns noster q̄ admirabile est nomen tuū in vniuersa terra q̄ gloria ⁊ honore coronasti sactum tuū ⁊ cōstituisti eum super opera manuum tuaꝝ. ꝑs Jpm. ℟. Justum deduxit. Lcō quarta.

IBi est enī simul et lacteus potus quo tenera fideliū nutriatur infantia: ⁊ solidus cibus quo robusta ꝙfectoꝝ iuent⁹ spiritualia scē virtutis accipiat incremēta Ibi ꝓlus ad salutem cōsulitur vniuersis quos dns saluare dignat. ℣ Posui adiutoriū sup potētē: ⁊ exaltaui electū de plebe mea ℟ Man⁹ ei mea auxiliabit ei. ℟ Jnueni dō seruū meū oleo sctō meo vnxi

IBi eū. Man⁹. ℣ Est qđ oi etati ꝙgruat: ibi est quod omni professioni conueniat. Ibi audiuimus ꝓcepta que faciam⁹ ibi cognoscimus premia q̄ speremus. Ibi est que nos per litteram doceat et instruat ad scientiam: ibi promissio que ꝑ gratiā ꝑducat adveniā. ℟. Jurauit dns et nō penitebit eum tu es sacerdos in eternum Secundum ordinē melchisedech. ℟ Dixit dns domino meo sede a dextris meis.

SEcdm. Lcō sexta.

SEruoꝝ igitur quos populo suo ꝓposuit dns ispsciale volēs officiū demonstrare: ait quod ex euangelio sepe audiuimus. Quis putas est fidelis dispen-

sator et prudens: quē constituit dñs supra familiam suam: vt det illis i tempore tritici mēsurā. ℟. Bt̄us ille seruus: quē cum venerit dñs inuenerit sic facientē. ℣. Vir israelita gaude cohores xp̄i. Intercede pro nobis. ℟. Ut p̄cib⁹ tuis a deo veniā spem⁹: supplices ad te confugimus Intercede Gla Intercede. In iii. noc. ān. Dñe iste sctūs habitabit i tabernaculo tuo: operat⁹ est iusticiā: requiescet in monte sctō tuo. ps. Dñs qs habitā. Vitā petiit a te: tribuisti ei dñe: gliam et magnū decorē iposuisti sup eū: posuisti i capite eius coronam de lapide pretioso. ps. Domine in virtute. ān. Hic accipiet benedictionem a dño: et miam a deo salutari suo: qz hec est generatio q̄rentiū dñm. ps. Dñi ē ter. ℟. Magnificauit eum.

In illo tpe: S. mat. Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Hō q̄dā peregre proficiscēs vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua. Et rel. Omelia sancti gregorii pape. Le. vii.

Homo iste fratres qui peregre proficiscit: redemptor noster est: q̄ i ea carne quā assūpserat abiit in celum. Carnis ei locus procul a terra est. Que quasi ad peregrinādum ducitur: cum per redēptoris nostri ascēsionē i celis collocatur. ℟. Amauit eum dñs: et ornauit eum: stola glorie induit eū. Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eū dñs lorica fidei: et ornauit eū. Et ad portas paradisi coronauit eū. l. vii.

Prosectus autē peregre dedit seruis suis: alii quinq; talēta: alii duo: et alii vnū: q̄ apl̄is suis diuersor⁹ carismatū dona largitus est. Per quinq; etenim talenta exteriorum rerum scientia intelligitur: q̄ quinq; corporis sensibus capit. Quinq; etenim sunt sensus: visus: audit⁹: gustus: odoratus: et tactus. ℟. Magnificauit eum in conspectu regum. Et dedit il-

li coronam glorie. ℣. Statuit illi dñs testamētū sempiternū. Et dedit illi. Vnius confessoris non pontificis. ℣. Justum deduxit dominus per vias rectas: et ostendit illi regnum dei Et de. Lectio nona.

DUobus vero talentis: intellectus et operatio designantur Unius autem talēti noīe: intellectus tantummodo designatur Deinde et ille qui de quinq talentis decē fecerat: et qui de duobus quattuor: similē recepit gaudium: qz retributor ille nō consideret lucri magnitudinē: sed fidei voluntatē. ℟. Sancte. N. confessor dñi: audi rogantes seruulos Et impetratam celitus. Tu defer indulgētiā. ℣. O sācte N. sydus aureum dñi gratia: seruor̄ gemitus solita fulcipe clementia Et impetratam Glia pa. Tu defer

¶ Alia secundum lucam.

IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Homo quidam nobilis abiit in regionem longiquam accipere sibi regnum et reuerti. Et reliqua. Omelia ex cōmentario venerabilis bede pzelbyteri. Lectō vii.

HOmo nobilis chzistus est: longinqua regio ecclesia est ex gentibus Bifaria ratione regio longinqua vocatur: vel quia a finibus terre clamat ad dñz vel quia longe est a peccatoribus salus Lectō viii.

VOcat itaqz paterfamilias decem seruos: qz elegit discipulos per litteram legis imbutos. Dedit illis decē mnas: qz post passionem et resurrectionem suam aperuit illis sensum: vt intelligerēt scripturas.

¶ Dixit illis: Lectō. ix

Negociamini dū venio. Verba inquit legis ac pzophetarum mistica interpzetatione discussa populis offerte: atqz ab eis fidei confessionem morūqz pzobitatem recipite. ¶ Alia secundum lucam.

IN illo tempore: Di-

xit ieſꝰ diſcipulis ſuis No lite timere puſillus grex: quia complacuit patri veſtro dare vobis regnū Et ꝙ

Ome. venerabil bede pbri

PUſillus gregē electo rum ob cōparationē maioris numeri reprobꝝ vel potius ob humilitatis deuotionē deus nominat: quia videlicet eccleſiā ſuā quantalibet numeroſitate iam dilatatam: tamē vſqz ad finē mundi humilitate vult creſcere: et ad promiſ ſum regnū puenire. ſ. vii

IDeoqz eiꝰ labores blā de conſolatus eis re= gnum a patre dandū com= placita benignitate promit tit Vendite que poſſidetis: et date elemoſinā. Nolite inquit timere: ne propter regnū dei militantibus hu ius vite neceſſaria deſint: quoniā etiā propter poſſeſ ſa elemoſinā vēdite. ſ. ir

EAcite ergo vobis ſac culos qui nō veterā= ſcunt: elemoſinas. ſ. ope= rando quaꝝ merces i eter= num manet. Ubi non hoc preceptum eſſe putandum eſt vt nichil pecunie reſer= uetur a ſanctis: cū et ipſe dñs: cui miniſtrabant an= geli: tamē ad inforꝫmādam eccleſiam ſuam loculos ha buiſſe legatur: ⁊ a fidelibꝰ oblata reſeruans: ⁊ ſuoꝝ neceſſitatibus aliiſqz indi gentibus tribuens: ſed ne deo propter iſta ſeruiatur: et ob inopie timorē iuſticia deſeratur. ¶ Alia expoſi= tio ſecundum matheum.

IN illo tempore: Di= xit ie. diſcipul ſ. Vos eſtis ſal terre. Et reliqua.

Omelia excerpta de diuꝛ ſis tract. Lectio ſeptima

SAl appellātur apoſto= li: qꝛ per ipſos vniuer ſum hoim cōditur genus. Terre enī noīe hūana na= tura ſignificatur Sal vero verbi ſapiētia Salis aut natura i fecunditatem ter re facit. Unde et i pſalmo ſcriptum eſt. Poſuit ter= ram fructiferā i ſalſugini

ALlego= rice autē hoc bñ ꝙue= nit doctrine aplice: vt di

structis aduersariozū mu=
nitiōibus: et peccati regno
iecto: sapiētie ꝓfectat vi
ta in carnis hūane terra
seculi luxū atq; feditatem
germinare viciozꝫ. Le. ix.

QVia sal ad custodien
dos ciwscarnesq; ser
uādas factū est: rite demō
strat: q; per ꝓdicationem
euāgelii restringit fluxus
voluptatū: et humana na
tura exclusis vermibus et
putredine peccatozū: illesa
seruatur suo conditozi per
eius custodiaz mandatozū

Cōlia scōm matheum.

IN illo tpe. Dixit ie=
sus discipuk suis Vos
estis lux mundi. Non pōt
ciuitas abscondi supza mō
tem posita. Et reliqua.

Omeh. pene. bede. plbi.

MAgna celestis le. vii
mgti clemētia: ma=
gna discipulos suos digni=
tate et honoze dignat osté=
dere dicens. Vos estis lux
mūdi. Quomodō lux mū=
di ergo esse non poterant:
qui cum auctoze lucis gra
diebanť: et ab eo oīi cele=
sti sapiētia instruebantur.

SVblimiter Le. vii
eni instrui merebanť
quia fideliter sontez lucis
sequebanť. Nam sicut ali
bi idem apostoli sal terre fi
guraliter sūt nomiati: ita
nunc lux mūdi sunt intel=
ligendi. Terra vero acci=
pienda est ꝓ homibus q̄
terrena diligūt Et hic mū
dum non celū ꝫ terrā: sed
hoies intelligi opoztet: qui
bus illuminandis apostoli
missi sunt. Lectio nona.

NOn pōt ciuitas ab=
scondi supza montē
posita. Mōs vero iste xp̄s
sigt. Ciuitas vero totā ec=
clesiā xp̄i: qui ex multis gē
tibus: sicut ex multis lapi=
dibus est ꝫstructa. Hec tu=
ta fit intrātibus: sed labo=
riosa adeuntibus.

Cōlia Scōm Marcum.

IN il. t. Videte vigila
te ꝫ ozate. Nescit enī
quādo tps sit. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede
ꝓsbiteri. Lectio septa.

PEr ipsum coūdit q̄re su
ꝓa dixit: ō die illa vī

hora nemo scit: neq; angeli neq; filius: nisi pater: q; non expediat scire aplis vt pēdule expectatiōis incerto semp eū credant esse vēturū: quē ignorant quādo venturus sit. Lec. viii.

Hō dixit: nescim⁹ qñ tēpus sit: sed nescitis premissoq; pīlkamilias exēplo: cur reticeat cō summationis diē: manifestius docet dicens. Vigilate ergo nescitis enī quādo dñs domus veniat sero an media nocte an gallicantu an mane Ne cū venerit: inueniat vos dormictes. l. ix

Homo autē qui pegre pfectus est reliqt domū suam haud dubiuz q̄n xp̄us sit: qui ad patrē post resurrectionē suam victor ascendēs ecclesiā corporaliter reliquit. Quā tamen nunq̄ diuine presentie pīdio destituit: manēs cum ea omībus diebus vsq; ad consummationē seculi. ps Te deum. ℣. Ora pro nobis beate. ℟. Ut di. efficiamur. In laudibus. ān.

Ecce sacerdos magnus q̄ in diebus suis placuit deo et inuentus est iustus. ps Dñs reg. ā. Non est inuentus simlis illi q̄ conseruaret legē excelsi. ps Jubilate. ān. Bt̄us ille seruus quē cū venerit dñs eius inuenerit ita facientē. ps Deus deus me⁹. ān. Fidelis seruus et prudēs quē constituit dñs sup familiā suā. ps Dixit dñs. ān. Serue bone et fidelis intra in gaudiū dñi tui. ps. Lauda. Capitulum.

Benedictionem omniū gentiū dedit illi dñs et testamētū suū confirmauit super caput eius

Hymnus.

Iesu redemptor omnium perpes corona presulum in hac die clementiam nostris fauento vocibus.

Qui sacri qua nomis confessor almus claruit cuius celebrat ānua deuota plebs solennia. Qui rite mundi gaudia huius caduca spuens cum angelis celebris letus potitur premiis.

Huius benigne ãnue no
is sequi vestigia huius p̃
atu seruuꝝ dimitte noxaz
riminis Sit xp̃e rex ptilli
me tibi p̃ſiqz gl̃ia cum spũ
arsclito in sempiterna se
cula. Amen. ℣. Justus ger
minauit sicut lilĩu. Et floze
bit in eternũ añ dñm. In
uã. ãn. Euge serue bone
et fidelis qz sup pauca fui
fidelis supza mlta te cõ
ituã dicit dñs. ps. Bñdi
tus. oõo Da q̃s. vt supza
Ad p̃mã ãn. Ecce sacer
dos. ps Deus in noie. ãn.
Gratias. ps. Quicũqz. ℟.
Ad. iii. ãn Nõ est in. ps
Legẽ. Cpz Ecce sacer. ℟.
Amauit eũ dñs. Et oz. eũ
ó. Stola gl̃ie induit eum
Et oz. Gl̃ia. Ama. ℣ Ju
stũ de. oõo. Da q̃s. Ad
pi. ãn Btũs ille. ps. Defe
cit. cp. Bñdictionẽ. ℟ Ju
stũ deduxit dñs. Per vias
rectas. ℣. Et ostẽdit illi re
gnũ dei. Pervi. Gl̃ia. Ju
stũ. ℣. Magnificauit. oro.
vt supza. Ad nonã. ãn.
Serue bone. ps. Mirabi
lia.

Capitulum.

Dedit illi dñs fũgi sa
cerdotio et hẽre lau
dem in noie ipsius et offer
re illi incensum dignum in
odozẽ suauitatis. ℟. Ma
gnificauit eũ. In conspe
ctu regũ. ℣ Et dedit illi co
ronã gl̃ie. In conspectu.
Gl̃ia. Magnifi. ℣ Justus
ger. Oõo vt s. Ad vs. ã
Ecce sacer. ℟ cete. ane de
lau. tũ psalmis fer. Cpm.
Benedictionẽ. Si duplex
fuerit. ℟. Sctẽ. N. hyᵖ.
Jesu redemptoz. ℣. Ama
uit eum. In euã. ã. Simi
labo eũ viro sapienti q̃ edi
ficauit domũ suã supza pe
tram. ps. Mgt. Oõo. Da
quesumᵖ. In festo vniᵖ cõ
fessoꝝ põtificis. iii. lec. Ad
vespas añe. ℟ psal. fer. cp.
Ecce sacer. ℟ non dicitur
Hympn⁹ Iste confessoz. ℣
Amauit eum In euãgelio
ãn. Cõfessoz dñi. ps. Ma
gnificat. Oratio. Da que
sumᵖ Ad matutinas. In
uitatoziũ. Regem cõfes
soꝝ dominũ. Venite ado
remus. ps. Venite exulte
mus Hympn⁹ Iste confessoz

In noc. ān **Bestus vir.** ps **Ipsum.** ℣ cet pſal. vnius confeſſoris ſub hac ān. ℟. **Imanuit.** iii. lec. **Lectio pma Dñicus ſermo.** vt ſupra. ℟. de pma et ſecunda turba alternati ſumpta ſi plura feſta vnius confeſſoris pontificis vel nō ponti. in ſeptimana contigerit. ℟ **Ora pro nobis.** ¶ In laudibus hec ſola ān. **Ecce ſacerdos.** ps. **Dñs reg.** ℣ ce. Cōm. **Bñdictionē.** Hyp. **Jeſu redemptor.** ℟. **Juſtꝰ ger.** In euangelio. ān. **Euge ſerue bone.** ps. **Benedictus.** Dño vt ſupra. ¶ Ad horas cets añe de laudibꝰ. Cōm. ℟. ℣ oro vt ſ ¶ In nata. vniꝰ cfeſſo, nō pōtif. Ad vſ. añe. ℣ pſal. feriales Si duplex fuerit: dicātur ſup pſal. feriales añe que ſupra notant in feſto vniꝰ confeſſo. ponti. excepto q̄ quādo āña. **Juſtū deduxit** vel. ān. **Iſte eſt qui añ deū** dī ſupra. pſal. **Mgt.** tūc loco eiꝰ dicet hec ān. **Sācte N.** cōfeſſor dñi pciole adeſto noſtris pcibus piꝰ ac propicius. Capitulū.

Juſtus cor ſuum tradet ad vigilā duz diluculo ad dñm q̄ fecit illū et in cſpectu altiſſimi deprecabit. ℟. **Miles xpi Hyp.** **Iſte confeſſor.** ℟. **Imanuit eū.** In euāgelio ān. **Juſtū deduxit** Si doctor fuerit. ān. **Iſte eſt qui ante deum** ps. **Magnificat.** Dño.

Adeſto dñe pcibus noſtris quas in ſancti N confeſſoris tui ſolennitate deferim⁹ vt qui nre infelicie fiduciā non habem⁹: ei⁹ qui tibi placuit: meritis et precibus adiuuemur Per dñm noſtrum ieſum. Alius abbatis. Oratio.

Intercellio nos quesumus dñe beati. N abbatis tibi cōmendet: vt q̄ noſtris meritis nō valem⁹ ei⁹ patrocinio alleuiemur Per do. ¶ Ad mat. Jnuitato. **Juſtꝰ florebit.** ps **Venite.** Hyp. **Iſte cfeſſ.** Ān pſal. et ℟. vt ſupra vnius cōfeſſ. pōtifi. Sermo beati maximi epi. Lectio pma.

AD sancti ac btissimi pris nri. N. cuius hodiesta celebrā⁹ laudes attigisse aliqd decerpsisse ē. Cū siqdē vtutum ei⁹ gra nō sermonibz expnēda sit sed opibus ꝙprobāda. R. QUam Euge ser. l.ii ei dicat scriptura gloria patris est filius quante hui⁹ gre q tantoꝝ filiozum sapiētia ꝫ deuotiōe letatur In xpo eni iesup euāgeliū ipe nos genuit. R. Iste co QUic gnouit. l.iii. quid igit in hac sācta plebe potest esse vtutis et gre de hoc quasi quodā fonte lucidissimo oim riuuloꝝ puritas emanauit Etsi qz castitatis virtutū pollebat vigore: quia abstinētie gloriabatur angustiis: qz blandimētis erat ꝓditus lenitatis: oim ciuium in eū ꝓuocauit affectū. R. Agmina sa. l. ctō quarta.

BEne ꝫ congrue i hac die quam nobis beati patris nostri. N. ad paradisum trālitus exultabilem reddit. ꝓsētis psalmi versiculum decantauimus. In mēoria etna erit iustus

O R. Dñe ꝓueniisti. l.v

Ignē eni i memoriaz vertit hominū: qui ad gaudium trālit angeloꝝ Dicit sermo diuinus. Ne laudaueris hominē in vita sua. Tanq si diceret. Lauda post mortē magnifica post consummationem. Si doctoꝝ fuerit. R. Iste est qui ante deum magnas virtutes operatus est et omnis terra doctrina ei⁹ repleta est. Ipse itercedat ꝓ peccatis oim populoꝝ. ℣. Iste est q contēpsit vitam mūdi et ꝓuenit ad celestia regna. Ipse. Si doctoꝝ nō fuerit R. Iste hō ab adolescētia sua parti meruit infirmos curare Dedit illi dominus claritatem magnā cecos illuminare et demones effugare. ℣. Ecce homo sine querela verus dei cultoꝝ abstinens se ab omni opere malo ꝫ permanēs in inocētia sua Dedit. l.v

OMplici eni ex causa vtili⁹ est hoi magis

memozie laudē dare ꝯ vite vt illo potissimū ꝛpe merita letitatis extollas: qū nec laudātem adulatio nocet: nec laudatū tentet elatio. Lauda ergo post periculū ꝓdica secuꝝ: lauda nauigātis felicitatē: ꝙz cū peruenerit ad ꝑtū. lauda ducis virtutē: ꝙz cū ꝓduct⁹ est ad triūphū. ℟. Vir israelita.

Secundū lucam.

IN illo t. Dixit ie. discipulis suis Nemo lucernā accēdit: ⁊ in abscondito ponit neqz sub modio ꝙz super cādelabꝝ: vt q̄ ingrediūtur lumē videāt Et rel. D. venerabi. ix. pbr̄i. ℣ vii

Qui lucernā lumis claritate repleuit: xp̄us sine dubio est: q̄ hūanitatē quā de virgine sūplit diuinitatis splēdoꝛe: irradiauit Lucerna accensa tenebꝝas dissipat: dū ministrat: domū illustrat: familiā letificat et q̄ videnda sūt demōstrat. ℟. Amauit eū. ℣. viii

Sic et christus tenebꝝas perfidie dissipauit: lucem fidei condonauit domum ecclesie illustrauit: familiā credentiū letificauit oībusqz opera lucis agēda demōstrauit: dū inter pcō res coꝛpoꝛaliter habitauit ℟. Magnificauit. ℣. Justum deduxit. se. ix

Non eni voluit xp̄s lucernā accēsā id est hūanitatē diuinitatis iclāmatā in ablcōdito neqz sub modio ponere: hoc est: nō sic fact⁹ est fili⁹ dei hō: vt tm̄ notus esset i iudea et i israel solo ppło magnū nomē hēret: sed vt etiā in tote oꝛbe terraꝝ lux vera agnosceretur et dn̄s. ℟. Miles xp̄i. ps. Te deū. ℣ Oꝛa pꝛo nobis

beate. M. In laud. ā

Justū deduxit dn̄s ꝑ vias rectas ⁊ ostēdit illi regnū dei. ps. Dn̄s reg. ⁊ cē ās cū psalmis de lau. vnius cōfess. ⁊ pōti. vt s. Capm. Benedictionē. hy⁹. Jesu re dēptoꝛ oim sal⁹ in te credē tiū i hac. ic. ℣ Just⁹ ger. In euan. ā. Euge ser. ps. Benedictus. oro. vt supꝛa.

¶ Ad primam. ā Justum de. ps. Deus in nomine.

ā. Gratias. ps. Quicūqz. ꝛc. Ad tertiā. ā Non ē luc. ps. Legem. capz. Justus corruum. ℟. Amauit eum ꝛc. oratio vtš. Ad certam. ā. Beatus ille. ps Dekerit cap. Benedictionem. ℟. Justū dedu. oz. vt supra

℣ Ad nonā. ā Serue bōe ps. Mirabilia. cpm.

Cognouit eum i benedictionibus suis: cōseruauit illi misericordiaz suā: ⁊ inuenit gratiam corā oculis dñi. ℟ Magnificauit. ozō. vtš. Ad vesperas. ān. Justum deduxit. ⁊ cete ãe de laudi. cum psal. feſt. Capm. Benedictionem. Si dupler fuerit. ℟ Vir israelita. hy⁹. Jesu redē. ℣. Amauit eū. zn euā. ā. Similabo eū. ps Magt. oz vtš. ℣ In festo iii. lec. vnius cōfessoris nō pōtifi. Ad vesperas. ā ⁊ psalmi feſt capz. Justus corruſ. ℟. nō dicitur. hy⁹. Iste ꝛfes. vt supra. ℣⁹. Amauit. In euan. ā. Justū dedux. ps Magnificat. oz. Adesto. Uni⁹ abbat. Intercessio. Ad matutinas Invitatoriū Regē cōfes. ps. Venite. p⁹ Iste cōfessoꝝ. In noc. ān. Btūs vir. ps Jpm. ⁊ cete psal. vnius cōfessoris sub hac ā. ℣. Amauit. iii. lect. Le. i. Ad sancti ac btissimi vt ℟. de pma ⁊ secūda turba alternati sumpta: si pla festa uni⁹ cōfess. in se ptimana cōtingerint. ℣⁹. Oza pro nobis. In laudi. hec sola ah. ā. Justū dedu. ps. Dñs reg. ꝛc. cp. Bñdictionē. hy⁹ Jesu red. vtš ℣. Justus ger. In euā. ā Euge ser. ps Benedictus oz vtš. Ad horas cete. añe de laud. cap. ℟. et oz vtš ℣ In festo primoz ꝛfes. Ad vesš. añe ⁊ psal. feſ. Si dupler fuerit dicantur iste ān. super psalmos feſ. ān. Sācti per fidem. ān Reddet deus. ā Scti q̄ sperāt ā. Justi autem. ā Certamen magnum. ḡre in festo reliquiaꝝ. cap Scti p fidē ℟. Justoꝝ aīe. hy Scoꝝ meritis. Hi sunt quos re. Te sūma. ℣. Sacerdotes tui. In euāg. ā Fulgebūt

iusti. ps. Magt. gre i luc. DEus qui nos letōr ꝑ festo reꝝ tuorum. M et. M. confessionibus gloriosis circūdas et protegis da nobis ꝑ eor imitatiōe profícere: et intercessione gaudere. p. ō Ad matutinas. Innuit Gaudete ꝑ exul. ps. Venite. p̄ Scōr meritis. cū versibz vtā. ad vs. In. i. noc. ān. Dec̄ decur. ps. Btūs vir ān. Predicātes. ps. Quare fremuerūt. ā. Filii hoim ps. Cū inuo. ō. Exultent iusti. Lec. de sermone bti marini. Le. i. Qui letōrū merita. ꝛc. vt i festo reliquarum. primū. R. Ibsterget leōm. R Sācti tui dñe mirabile. iii. R. Justor aie. In scōo noc. ā. Scuto bone. ps. Verba mea. ā. In vniuersa. ps. Dñe dñs nr ān. Sctis q̄ sunt. ps. Cōserua. ō. Letamini. iiii R Sci mei. R In circuitu t. R. Justi in perpetu. In tercio noc. ā. Hec est gen. ps. Domini est terra. ān. Letamini. p. Beati quorū remiſ. ā. Justi sūt viri sci. q̄re i festo reliquar istā. ā. ℣ Exultate iusti. ō. Justor

IN illo aie. S. luce tpe. Di. ie. di. su. Sit lūbi vēr pcincti: et lucerne ardētes ī manibz vēris Et ꝑ Omelia bti gre. pa. l. vii.

HUmbos eī nōs pcingimus: cū carnis luxuriā per ꝓtinctiā coartamus. Sz qz min⁹ est mala nō agere: nisi etiā q̄lq̄ studeat ꝑ bonis opibz insudare: ꝓtinus addit: ꝑ lucerne ardētes ī manibz vēris. R. Justi sūt viri sācti q̄s elegit dñs ī caritate nō ficta ꝑ dedit illis gloriā sempiternā. Quor doctrina fulget ecclesia vt sole luna. ℣ Sancti per fidē vicerūt regna operati sūt iusticiā adepti sūt pmissiones. Quor. l. vii.

HUcernas quippe ardētes ī manib⁹ tenemus cū per bona opera pximis nostris lucis exēpla mōstramus. De q̄bz profecto operibus dñs dicit Sic luceat lux vestra coram hominibus: vt videant opera

vestra bona: et glorificent patrem vestrū q̄ in celis est ℟. Fulgebūt iusti ꝛ tanq̄ scintille in arundineto discurrēt. Judicabūt nationes ꝛ regnabūt in eternū. ℣. Justi in ꝑpetuū viuēt ꝛ apd dñm est merces eoꝝ. Judica. Lectio tercia.

DUo autē sunt q̄ iubē tur: ꝛ lūbos restrigere ꝛ lucernas tenere: vt et mūdicia castitat̄ sit in coꝝpore: ꝛ lumē veritat̄ in operatiōe Redēptoꝛi eteni nostro vnū sine alto placere nequaq̄ pōt. ℟. Sint lūbi vr̄i p̄cincti ꝛ lucerne ardē tes in manib⁹ vr̄is Et vos similes hoibus expectātibus dñm suū. Q̄n reuertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo q̄ nescitis q̄ hoꝛa dñs vester vēturus sit. Et vos Glia pa. Mñ. ꝑs. Te deū laudam⁹. ℣. Sacerdotes tui in. In laudibus. ān.

IUstoꝝ aūt aie in manu dei sunt ꝛ non tanget illos tormentū malicie ꝑs. Dñs re. ān. Cū palma ꝑs. Jubilate. ceterꝛ añe de laudibus plurimoꝝ martyrū. Cp̄m Reddet de⁹. hy⁹ Rex glriose. ℣. Justi autē. In euāgelio ān. Sit lumbi vestri p̄cincti et lucerne ardentes in manibus vr̄is ꝛ vos sil̄es hoibus expectātib⁹ dñm suū q̄n reuertat̄ a nuptiis. ꝑs Būdict⁹. oō Deus q̄ nos ℂ Ad p̄mā. ān Justoꝝ aūt. ꝑs. De⁹ in nomie tu. ān Gr̄as. ꝑs. Qui cūq̄. ꝛ cete. ℂ Ād. iii. ꝛ ad alias hoꝛas vt supꝛa. plurimoꝝ martyrū cum oō. Deus qui nos sanctoꝝ. t. ℂ Ad vesꝑas ān. Justoꝝ aūt: ꝛ cete. añe de laudib⁹ cū psal. feria. Cp̄m Scti et iusti. Si dupler sit. ℟. Sint lūbi. hy⁹. Rex glorie martyrū. ℣. Sacerdotes tui In euā. ān. Beati serui illi quos cum venerit dñs inuenerit vigilātes amē dico vobis q̄d p̄cinget se et faciet illos discūbere ꝛ trā siens ministrabat illis. ꝑs. Mgt. Oō Deus qui nos sctoꝝ vt s. ℂ In festo. iii lec. pꝛoꝝ ꝛfes. Ad vū. añe ꝛ psal. fer. Cp̄. Scti q̄ si. ℟

non dicit hy⁹. Sanctoꝝ meritis. Hi sunt. Te sum ma. ỽ⁹. Sacerdotes tui. Et dicat iste ỽ. qñ fit mẽ: de plurib⁹ cõfessoꝝibus tã ad vs ꝓ ad mat. In euãge lio ãn. Fulgebũt iusti. ꝑs. Magt. Dño. Deus q̃ nos sctoꝝũ cõfessoꝝ t. N. ⁊ N. Ad mat. Innu. Regez cõfessoꝝ. ꝑs. Venite hy⁹. Sctõꝝũ meritis. Hi sunt. Te suma. In no. ãn. Secus decursus ꝑs Btũs vir ⁊ cete. plurioꝝ cõfessoꝝ sub hac. ã. ỽ Exultẽt iusti. iii. lec. Le. i. Qui sctoꝝ merita. vt. ỽ. Ry. Justi sunt viri sancti. Ry Fulgebũt iusti. Ry Sint lũbi. ỽ Sacerdotes tui. In laudi. hec sola ãn. Justoꝝ ait. ꝑs Dñs re. Cpm. Reddet de⁹. hy⁹. Rex gl'iose martyꝝ. ỽ Justi aũt. In cuã. ãn. Sit lũbi. ꝑs. Bñdict⁹. Dño vt ỽ. Ad horas cete. añe. de laud. Cpm. Ry ⁊ Dño. vt ỽ. In nat. vnius ỽginis ⁊ martyꝛ. Ad vs añe ⁊ psal. feꝛ. Si duplex fuerit dicãt ille añe sup psal. feꝛ. ãn.

Justa est ỽgo sapiens quã deus inuenit vigilãtẽ que accepta lãpade sũpsit secũ oleũ et veniente dño itroiuit cum eo ad nuptias. ãn. Unguẽtũ effusum nomen tuum ideo adolescẽtule dilexerũt te nimis. ãn. Dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odoꝛẽ suauitatis. ã. Leua ei⁹ sub capite meo ⁊ dexteꝛa illius ãplexabitur me. ã. Hec est que nescinit thorum in delicto habebit fructum in respectione animaꝝ sanctarum. Cpm

Qui gloꝛiat in dño gloꝛietur non enĩ qui seipsum cõmendat ille pꝛobatus est: sed quẽ deus cõmẽdat. Ry. Regnũ mũdi. hy⁹

Virginis pꝛoles opiferq̃ matris virgo quẽ gessit peperitq; virgo virginis festũ canimus tropheũ accipe votum. Hec tua virgo duplici beata soꝛte dum gestit fragilẽ domare coꝛpoꝛis sexum domuit cruentum coꝛpoꝛe seclum Un

de nec moꝛtem nec amica
moꝛtis seua penaꝝ genera
pauescẽs sanguie fuso me
ruit secreta scandere celi.
Huius obtẽtu deus alme
nostris ꝓce iaꝝ culpis vicia
remittens quo tibi puri re
sonem⁹ almũ pectoꝛ hym
nũ. ℊ Kia pĩ genitoꝛq; pli
et tibi ꝙpar vtriusq; semp
spũs alme deus vn⁹ omni tẽ
poꝛe secli Amen. In festo
uni⁹ virgis nõ mar. sic di=
cat hy⁹. Virgis ples. ℟⁹.
Hui⁹ obtentu. ℣ Gloria pa.
℣li. Diffusa est gꝛa in la=
biis tuis. Pꝛopterea bñdi=
xit te deus in eternum. In
euã. ãn Simile est regnuꝫ
celoꝝ sagene misse in ma=
re et ex omni genere pisciuꝫ
cõgregãti quam cũ imple=
ta esset educẽtes ⁊ secus lit
tus sedentes elegerũt bo=
nos in vasa sua malos aũt
foꝛas miserũt. ꝑs Mgt. oco

Deus qui nos btẽ. N
virgis martyꝛisq; tue
annua solẽnitate letificas:
cõcede ꝓpicius vt ei⁹ adiu=
uemur virtutibus cui⁹ ca=
stitatis ꝛra diamur exem=
plis. Per dñm. Alius vir
ginis non martyꝛ. Oco.

O Mps eternipotens de⁹
da nobis in festiuita=
te beate. N. virgis tue con
grua deuotiõe gaudere: vt
et potentiã tuã in eius trã
situ laudem⁹: ⁊ pusũ no=
bis ꝙcipiam⁹ auxiliũ. Per
dñm. ℣ Ad matu. Inui.
Agnum sponsum virginũ
Uenite adoꝛemus dñm ie
sum xp̃m. ꝑs Uenite. hy⁹.
Uirgis p. vt s. In. i. no. ã
Ante thoꝛũ huius virgis
frequẽtate nobis dulcia cã
tica dꝛagmat. ꝑs De⁹ de⁹
noster. ãn. Nigra sum sed
foꝛmosa filia hierusalẽ: iõ
dilexit me rex ⁊ introduxit
me in cubiculũ suũ. ꝑs Le
li enar. ãn O q̃ pulchꝛa est
casta generatio cum clari=
tate. ꝑs Dñi est terra. ℟⁹.
Diffusa est. Lectio ꝓma.

Auctoꝛ ⁊ ꝙsecratoꝛ vir
ginitatis iesus xp̃us
qui dum de sede paterna l
her intima descendere di=
gnatus est: nusq; gratioꝛeꝫ
locum q̃ in virgineo inue=
nit pectoꝛe. Et ideo pudi=

cicie integritas celebzande est magnope. ℣. Diffusa est gr̃a in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te deꝰ in eternū. ℣. Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniquitatē. ℟. Propterea bene. Lectio scḋa.

HInc est q̄ in huiꝰ scte virgis ℟. solēniis et psalmis ⁊ hymnis ⁊ cāticis spūalibꝰ occupamur: quatenus eiꝰ suffragiis deo cō mēdemur ⁊ pcibꝰ ℟. Propter veritatē ⁊ māsuetudinē ⁊ iusticiā. Et deducet te mirabilit dextera tua. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurē tuā et obliuiscere ppl'm tuū ⁊ domū pr̄is tui. Et ℣.

DIgne ergo ⁊ Le. iii. cōgrue huiꝰ scte virgis cuius solēnia celebzamus pie placatiōis multiplicamꝰ officia q̄ dū martyris ⁊ v̄gis secuta ē vestigia virgo ⁊ mr̄ saluatoꝛ ꝓmeruit existē ℟. Regnū mūdi ⁊ oēm ornatū scli ꝛtēpli ꝓpter amoꝛē dn̄i mei ihesu xp̄i. Quē vidi quē amaui quē credidi quē dilexi. ℣. Eructauit coꝛ meū verbū bonū dico ego opa mea regi. Quē Gkia. Quē ℣. In scḋo noc. ān. Specie tua ⁊ pulchzitudine tua itēde ꝓspere ꝓcede et regna. ℣s. Eructauit ān. Adiuuabit eā ℣s vultu suo deꝰ in medio eiꝰ nō cōmouebit. ℣s Deꝰ nr̄ re ān. Hec est virgo sancta atq; gliosa q̄z dn̄s oim dilexit eā. ℣. Fundamēta. ℣. Specie tua ⁊ pulchzitudine tua. Intende ꝓspere ꝓcede et regna. Lec. iii.

VIrginitas v̄o ꝓbata sicut nullā recipit cōparationē: ita nullā i se nouit diminutionē ⁊. Cōpzobat hoc auctoꝛ ipse virginitatis dicēs. Qui volūtatē fecerit pr̄is mei q̄ i celis est ipe frater meꝰ ⁊ soꝛoꝛ ⁊ mr̄ est ℟. Veni electa mea et ponā i te thzonū meū. Q̄z cōcupiuit rex speciē tuā. ℣. Specie tua ⁊ pulchzitudie tua itende ꝓspere ꝓcede et regna. Quia. Lectio quinta

HEc est v̄go quā dn̄s introduxit i celar iū suū et in q̄ ordinauit caritatē: dans ei inter angelos ⁊ ar-

chāgelos societatē Que qz
spōlū reculabat i terris: i=
peratozis eterni filio despō
sari meruit i celis. ℟. Di=
lexit iusticiā ⁊ odisti iniqui
tatē. ℣. Propterea vnxit te de
us de⁹ tu⁹ oleo letitie. ℣⁹.
Diffusa est grā i labiis tu=
is Propterea Ant. vi

QUi ei virginitatē sequ
tur itegritatē: angelo⁹ imi
tatur dignitatem. In hac
ēni fragilitate lawdiosa est
opatio: ⁊ imēsa i celestibz
illis cōper est remuneratio.
℟. Audiui vocē de celo ve=
nientē. venite ōes virgines sapi
entissime Obuiā recōdite in
valis vr̄is. Dum sponsus
aduenerit. ℣ Media nocte
clamo⁹ fact⁹ est ecce spōs⁹
venit. Obuiā. Gloria Dū.
In tercio noc. a. Inuenta
bona margarita dedit oia
sua et cōparauit eā. ℣. Cā
tate. i. ā. Prudētes virgi=
nes aptate lampades ve=
stras ecce spōsus venit exi
te obuiā ei. ℣s. Dns reg.
exul. an. Virgines sancte
dei orate pro nobis vt scele
rum veniā per vos accipe=
re mereamur. ℣s. Cātate.
.ii. ℣ Adiuuabit eā de⁹ vul
tu suo. De⁹ i medio ei⁹ nō
I ⁊mouebit. ℣. math.
In illo t. Di. ie. d. sti.
parabolā hāc Simile est regnū
celoz decē virgibz q̄ accipie
tes lāpades suas exierūt ob=
uiā sponso et sponse. Et reliq

HOmelia dti gre. ps.
Egnū celoz i isto lo=
co sctām significat eccliam
in qua de⁹ regnat: qz ipsa
spōsa sua est. Lāpades virgi
nū: bona opa sūt fidelium
Oleū qđ vginū lāpades in
flamat: caritatē esse estimo
Media nocte id est dū nul=
lus prescire: vel prouidere
siue sperare poterit: ve=
niet ad iudiciū dominus.
℟. Hec est virgo sapiens:
quam dominus vigilantē
inuenit que accepta lāpade
sūplsit secū oleū Et venitē
dño itroiuit cū eo ad nupti
as. ℣ Inuēta bona marga
rita dedit oia sua ⁊ ꝓpara=

QUit ad eā Et. ℣. vtū
lamo⁹ iste vox ꝗttuo⁹
tubarū est excitātiū omēs
de sepulchro Canet ei tuba

et mortui resurgent incorrupti. Fatue virgines sapientibus dixerūt Date nobis de oleo vestro ꝛc. Tunc plorabunt et gemēt stulti: qz similia opera sanctis nō fecerunt Dicent enim cùm lachrymis et angustia. Lucerne vestre nunc clarescūt nostre autem tenebrescunt ℟. Offerentur regi virgines domino post eā proxime eius offerētur tibi. In leticia et exultatione. ℣. Prudentes virgines aptate lampades vestras: ecce sponsus venit exite obuiā ei. In leticia Lcō. ix

Respondentes autez prudentes dicentes. Ne forte nō sufficiat nobis et vobis: ite ꝛc. hoc est: ite ad eos a quibus gloziam et laudem hūanaz requisistis et quid vobis prodesse possit approbate. Venditores quippe olei adulatores sunt. Qui enī acceptа qualibet gratia vanis suis laudibus nitorem glorie offerunt: quasi oleum venditat ℟. Dimat nostra ter sancta quaterqz beata. Cum prece deuota famulantum suscipe vota. ℣. Jam christo iuncta sponsoqz tuo sociata Cū prece. Gloria pa. Cum prece Oratio.

Cerne virgo memorie quam sibi despondit rex glorie. ℣. Virginis egregie sponsusqz virginis ecclesie. ℣. Tu gaudes hodie de domo gratie. ℣. Et cantas in celo carmen leticie. ℣. Te laudātes in terra respice. ℣ Atqz nostra clementer suscipe vota.

Alia secundū matheum

In illo t. Dixit discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnū celorū thesauro abscōdito in agro. Et resp. Omelia bti gregorii pape. Lcō vii.

Sicut enī regnū celorū thesauro abscondito cōparatur: quē qui inuenit homo abscondit: z pre gaudio illi⁹ vadit: et vēdit vniuersa q̄ habet: z emit agrū illū In presenti eteni vita fratres quasi in via sumus qua ad patriam perginus

caret ꝛ celarea: apparuit ei dñs Ielus xps: ꝛ ait ad eum Rex indoꝛ gundofoꝛus misit pꝛepolitū suū ad syꝛiam querere hoiem architectoꝛica arte eruditū: veni ꝛ mittam te cū eo. Dicit ei thomas Domine quo vis mitte me: pꝛeter indos. Dicit ei dñs Vade qꝛ ego tecū sū et nō te delerā Et cū acquisieris michi indos: cū coꝛona martyꝛii venies ad me.

Hec eo dicēte: ecce pꝛepolitus regis indoꝛū noie abbanes descendens de naui deambulabat iuxta mare i foꝛo rex venalium. Quē cū dñs interrogaret quid ꝓparare voluisset: ꝛ ille responderet: hominē architectoꝛica arte eruditum Habeo inquit dñs seruum michi valde fidelem: hunc mitta tecū: vt expletis oñibus cum honoꝛe facias eū ad me remeare. L.iii

PErgentes autē abbanes ꝛ thomas: puenerunt ad regem in die gundofoꝛū noie Rex autē vt vidit thomā: dixit ei. Potes michi fabꝛicare palatiū ? Respondit thomas Possum. Dñdēs aūt rex locū apło: relliquēs ei pecunias infinitas: abiit. Aplus aūt circuibat pꝛvicinas ciuitates: et pꝛedicabat ūbum dei: ꝛ baptisabat credētes: ꝛ pauperib⁹ pecuniam diuidebat.

QUam autē ve L.iiii. nisset rex post biēniū: et hoc qđ fecit apls deꝑhendisset: iussit eū simul cū abbane i carcerē mitti: ꝛ qm̄ frater regis in extremitate vite languebat: distulit interfectionē illoꝛ Cūq; moreret frat regis: noie gad: et tā sepulturā ei pararent quarto die is qui moꝛtuus fuerat: surrexit Tūc dixit gad fratri suo regi. Audi frater Ille hō quem occidere ꝓponis: amic⁹ dei est: et michi ostensum est palatiū qđ ipse tibi edificabat L.v

DIxit autē gad ad sanctum thomā aplm. Palatiū qđ fratri meo gūdofoꝛo fabꝛicasti ꝓpexi: et petētibus angelis dei hoc merui: vt illud emerē Hic

itaq; gestis veniente die dominica: baptizati sūt quattuordecim milia hominū: exceptis parvulis et mulieribus. Tūc iussit migidonius rex in die superioris sanctū apostolum manibus a tergo ligatis adduci ad se: et iussit ferrū igniri: et precepit super illud sctm apostolum ambulare. Extincto autem igne dei virtute cogere nitebat cū rex: vt sacrificaret deo soli. Le. vi

Cum autē venisset sāctus apls ad simulachrū solis: ait. Adiuro te demō: qui in isto simulachro habitas: vt istud cōminuas mox vt genua meā flexero. Orāte autē plo: quasi cera iuxta ignē posita idolū ipsum liquefactū est. Tūc omēs sacerdotes mugitū leuauerūt. Pōtifex aūt templi tenēs gladiū: trāsfodebat apl'm dicēs. Ego vindicabo iniurias dei mei. Factaq; est dissensio i plo: maior th pars populi clamabat p apl'o: ita vt ipm pontificē q eum pcussit q̄rerent: vt vivus incenderet. Corp⁹ vero sti apli cū honore aplico in ecclam trāstulerunt. S. ioh.

In illo t. Thomas autem vn⁹ ex duodecim: q̄ dicitur didim⁹: nō erat cum eis quādo venit iesꝰ. Et p. Omelia gregorii pape.

Iste vn⁹ discipulus defuit reuersus q̄ gesta sunt audiuit: audita credere renuit. Venit iterū dñs: et nō credēti discipulo latus palpādū pbuit: manus ostēdit: et ostensa suoꝝ cicatrice vulnerum: infidelitatis illi⁹ vuln⁹ sanauit. le. vii

Quid ptes carissimi: q̄d inter hec aīaduertistis? Nunq̄d casu gestū creditis: vt electus ille discipulus tūc deesset: post autem veniens audiret: audiens dubitaret: dubitās palparet palpās crederet? Nō hoc casu: sed diuina dispēsatione gestum est. le. ix

Fit nāq; miro modo superna clemētia: vt discipulus dubitans: dum i magistro suo vulnera palparet carnis i nobis vulne

ta sanaret infirmitatis. Plus enī nobis thome infidelitas ad fidē: q̄ fides credentiū discipulorū p̄fuit quia dum ille ad fidem palpando reducit nostra mēs omni dubitatione postposita in fide solidat. In euāgelio. ān. Thomas qui dicitur didimus: non erat cū eis q̄n venit ihesus: dixerūt ei alii discipuli: vidim⁹ dominū alla. Oratio.

OMnipotēs sempiterne deus: qui nobis ā dñe beati apli tui thome solēnitatibus ita gl̄iari: vt ei⁹ sempr patrocinijs subleuemur et fidē congrua deuotione sectemur Per dñm. Cetera de cōi. Memo. de aduētu. ān. Nolite timere: ānta enim die veniet ad vos dñs nr̄. ℣. Vox clamātis. Oco dñicalis: nisi in dñica euenerit. et tunc non dicit ān. Nolite timere sed tiet memo. de aduētu tā in p̄cibus q̄ in secūdis vespe. et matu. cū añis ⁊ ℣ ad dñicā p̄tigētib⁹: ⁊ oōne dñicali. ⁊ nisi quattuor tp̄a in festo suo euenerint: quia si. vi. feria vel sabbato quattuor temporū festum eius euenerit: nō dicat ān. Nolite timere sed ān. de euāgelio sup̄ psalmū. Benedictus cū oōne de quattuor tempo. et memo. de dñica ad matutinas tm̄. Ad horas dica de cōi cū oōne p̄pa. Advt spas ā. Iurauit dñs. etc. añe cum psalmis de apostolis ⁊ cetera vt in cōi. In euā. ā. Quia vidisti me thoma credidisti: bti qui non viderūt ⁊ crediderūt alla. Psalm⁹ Magt. Oco. vtš Memo. de aduētu ān. O rex gētiū

Sancti felicis p̄sbyteri in p̄ncis. Oratio.

COncede quesum⁹ omnipotēs deus: vt ad meliorē vitā sanctorū tuor⁹ exempla nos p̄uocent quatenus quorū solennia agim⁹ etiam actus imitemur. Per dñm. Lectō. i.

EPist completionē beatissimi felicis p̄bīteri: alius felix p̄sbiter germanus eius p̄ro cōfessiōe x̄pi a paganis inuadit. Qui cū adductus fuisset ad iniquissimum flac

ẽ vrbis ꝓfectũ: cepit cõpellere: vt idolis imolaret Cui beatus felix ait. Puto q̃ inimici estis deorũ vestrorũ effecti. Si vultis ꝓbare virtutẽ dñi mei ielu xp̃i: ad capitoliũ me ire iubete: vt ipm ionẽ ꝑncipem demoniorũ vestrorũ ruere faciam. Lectio sexta.

AUdiẽs hec flaccus ꝓfectus clausit aures suas: et iussit eũ fustib⁹ cedi: atq; exilio deportari in montẽ qui vocat circei vbi lapides quadrati excidebãtur: vt ibidẽ oĩbus diebus vite sue hoc sanct⁹ felix faceret. Aduenies igit in predictũ locũ inuenit ibidẽ cuiusdã ꝑbi tribuni: qui ꝓerat loco filiã a dñmonio vexari. Pro quo inuocato nomie dñi nostri ielu chꝛisti: statim saluata est. Lec. iii.

UNus ꝑ ꝓbus tribunus: cũ vidisset hoc miraculũ factũ in ei⁹ filia: misit se ad pedes eius clamãs et dicens. Vere tu verus es homo dei sctũs. Et exinde iam non eũ ꝓmisit penitus: vt sibi iniurie sua iaceret. Supuixit aũt beatissimus felix ꝑbiter in eadẽ ciuitate ꝑ annos duodeci. Post duodeci vero annos ipsa die dñica cõfectis mysteriis: dans q̃ pacẽ vniuerso ppl'o: ꝓiciẽs se in pauimento: in oratione ꝓrexit addñm. Cetera de cõmuni vnius cõfessoris non pontificis. Sancti mauri abbatis. Lectio ꝓxima.

BEatus maurus igit a sctõ bñdicto instruct⁹ magistri sui adiutor existens: ac miraculorũ eius cooperator: corpus ꝑ ꝓpriũ ieiuniis: vigiliis: nimiisq; frigoribus edomauit. In vicesimosexto ãno fundationis cenobii beati mauri: cui tũ quadraginta fratrũ congregatio illic erat adunata Quẽ numerũ excederevel minuere nunq̃ licebat.

QUedã vero Le. ii. nocte cũ sanct⁹ maurus more solito ecclesiã vellet itrare: diabolus magna obsequẽtiũ stipatus caterua: ab ingressu ꝓhibuit eũ

dicẽs. Eya maure ego nũc strages diuersarũ mortiuz inferendo de tuis triũpha bo: ita vt vix alicq̃ de tãta re maneant congregatione. Cui cũ vir dñi respõdisset increpet dñs te sathan: qz mẽdax es: diabolus velut fumus euanuit. Lec. iii.

INterea cũ vir dñi eleemosynis hisque audierat merens: angelus dñi apparuit ei dicens. O dilectissima deo aia: vex est aliquo modo qõ audisti. Pars enĩ maxia huius ꝯgregationis infra breue tps colliget ad dñm. Quos cũ oĩs ꝑmisericordis felix: vt ꝑmeruisti felicior ꝑseqũris. Factũ est eñ vt infra q̃nq̃ mẽses centũ et sedeci morerent fratres Exp leto tanto nũero: dolor lateris grauiter beatũ inualit manu. Qui lãguore ingrauescẽte: astantib⁹ qui relicti fuerant discipulis: feliciꝫ migrauit ad dominũ. Cetera de cõi vni⁹ confessoris non põtificis.

¶ Sancti marcelli pape ⁊ martyris. Oratio.

PReces ppli tui q̃s domine clementer exaudi: vt beati marcelli martyris tui atq̃ põtificis meritis adiuuemur cuius passione letamur. Per dñm. Lc. i.

TEmporib⁹ diocletiani ⁊ maximiani ĩperatorũ: beatus marcellus papa ꝑfuit i ecclesia xpi in romana vrbe: mortuo aũt diocletiano: filius eius maximianus precepit puniri oĩs christianos: zeloq̃ dutus fecit maximis tormentis affligi beatũ cyriacũ: largus ⁊ smaragdus ⁊ crescẽtian⁹ diuersa supplicia ꝑpessi sũt. Btũs quoq̃ marcellus iubente maximiano fustibus cesus est et expulsus ab eo. Lectio secũda.

POst hoc dictauit augustus sententiã: vt cyriacus et socii eius capitalem deberent subire sententiã. Et ducti sunt cũ cyriaco ꝑmixtim sexus numero viginti: et decollati sunt via salaria: quorũ corpora iohãnes ꝓsbyter cõdidit in eadem via. Ipso tpe maxi

mianus interfecit corpore meum ãrlemiã ꝓpter chriſtianã religionẽ. Lectio tercia

POſt dies octo ſanctꝰ marcellus cuꝫ lucina xpianiſſima matrona trãſtulit corpora ſctõrũ in prediũ ſuũ ſeptimo die mẽſis auguſti. Et cõſecrauit beatus marcellus domũ lucine eccleſiã ſicut obnixe rogauit ipſa. Et cum ſepe in eadem eccleſia miſſas celebraſſet: iratus maximianꝰ iuſſit in eadẽ eccleſia plãgas ſternere ad ſtabulũ aialiũ: et ipſum marcellũ deputauit i cuſtodia publica. Ibiꝫ ſeruiuit deo: ⁊ poſt multos ãnos defũctus eſt ſub die ſeptiodecimo kl. februariũ: ⁊ ſepultꝰ in cimiterio ꝓcilievia ſalaria. Cetera de cõmuni vnius martyris

¶ Sci ãthonii mona. oõ

Adeſto do. vt in cõi. Le. i.

BEatus anthoniꝰ nobilibꝰ religioſiſꝫ parentibus ab egypto oriũdꝰ fuit: quiꝫ ⁊ virtutibus immenſis claruit: et poſtmodũ pẽ monachorũ innumerabiliũ illigniſſime enituit Qui poſt multas tribulationes et vexationes demonũ ſolus conſeẽdit ad mõtem: ⁊ heremi adhuc monachis ignotã iterrupto meatu viã conatus eſt pãdere.

DIabolus autẽ ſe. ii. impedire eius ꝓpoſitũ volens argenteũ diſcũ in itinere ꝓiecit. Quo viſo ãthoniꝰ: callidi artificis cognoſcens aſtutiã ait. Hoc artificiũ diabole tuũ eſt nõ impedies voluntatẽ meã: argentũ tuũ teciũ ſit in ꝓditionẽ. Hec illo dicente: diſcus euanuit. Deinde non vt ante fantaſiã: ſed ingẽtem maſſam auri iacentẽ in itinere conſpexit. Ꝑ ille rapido curſu quaſi ꝗdãviaret incẽdiũ: ad montẽ ꝓ-

APpropin rexit. ſ. iii. quãle vero eius vite termiõ: vocatis ad ſe duobus fratribus dixit. Ego ꝗdem filioli: iam nũc patrũ gradior viã: vos pẽis operite corpuſculũ: ⁊ illud cuſtodite mandatum: vt nemo ꝓter vos mei nouerit tu

muli locū: ne forte corpus vano seruetur honore Dū ergo verba finierat: mortē letus aspexit: atq; regna penetrauit celestia Vbi cū sanctis omnibus regnat in secula seculorum amen. Le tera de cmuni vnius cōfessoris non pontificis Mā ete vrsule virgis et mar. ox

Oā qs omipotens deus: vt q̄ btē prisce martiris tue natalicia colimus: et annua solēnitate letemur: et tante fidei proficiamus exemplo. p̄ō. Le. pma.

Celebrātes ergo venerāda fcē prisce virgis et martyris festa: libet i medium cōferre q̄dā de ei⁹ martyrio glorioso Beata vero prisca nobilis romana terciodecimo etatis sue anno iussa est a claudio imperatore in templo apollinis sacrificare: Qua orāte: in eodem templo terremot⁹ factus est: et ciuitas cōcussa: et apollo cecidit et comminutus est: et quarta pars templi ruēs oppressit multitudinē peccatorū Le. ii.

Deinde expoliata et cesa in carcere clausa p totā noctē hymnū cātabat: et visitatione angelica confortata est. Postmodū pinguedine adipum feruenti peruncta est. Secundo vncinis ferreis toto corpore dissipata Dehinc ferocissimis bestiis expolita. tandē carnifices tādiu carnes ei⁹ raserunt: donec ad ossa peruenerunt: et sic a tormentis cessarunt. Le. tercia.

Dāne imperator iussit eam igne cōsumi. Sed pluuia magna de celo facta: ignis extinctus est Tunc comā capitis ei⁹ iussit radi: i qua credebat' magicam artē consistere Post hec inclusit eam in tēplo: vt ibi fame deficeret. Die autem tercio ingressus vidit ancillam xp̄i: q̄ angelico solatio fuerat releuata: et idolum deiectū et cōminutū Et iratus claudi⁹: iussit eā capite truncari. Cetera de cōmuni vnius virgis et martyris. Scti germanici martyris: omia vt i communi.

¶ Sãctoꝫ martyꝫ fabiani et ſebabiani.

In feſto ſctoꝝ martyꝝ fabiani ⁊ ſebaſtiani dominica i. lxx. euenerit ãtici pet feſtũ: ⁊ fiat i die ſabbati. Si vero i feſto ſctẽ agnetis fiat in craſtino ſci vicẽtii. ⁊ fiat mẽo. de ſctã emerentiana Oñ ⁊ ex q̃bus cauſis iſta feſta debeãt ãticipari vel differri: vide ſupꝛa in magna rubꝛica añ hyſtoꝛiã Oñe neſtra. ¶ Adv̄. cp Sci p fidẽ. ℟. Erat nãq. hy⁹ Octoꝝ meritis. ℣. Exultent iuſti In cuãgelio. ã Inſignes p̃conii alme tue nobilitati ꝙſonant voces: collaudãtes v̄bo ſupplici p ſequamur Aue iclite martyꝛ: angeloꝝ ꝙꝛoꝝ: apoſtoloꝝ ſoci⁹: pphetaꝝ ꝛciuis et martyꝛũ coheres: ſctẽ ſebaſtiane cum ſociis tuis: intercede p nr̃a oim̃q ſalute. p̃s. Magnificat. Oꝛatio

Infirmitatẽ nr̃am reſpice omp̃s deus: ⁊ q̃ põdus p pꝛie actionis grauat: bti fabiani: martyꝛ tui atq̃ põtificis itercellio gloꝛioſa nos pꝛotegat. Per.

Dvna concluſione.

Deus q̃ beatum ſebaſtianum martyꝛẽ tuũ virtute ꝙſtãtie i paſſione roboraſti: ex eius nobis imitatione tribue p amoꝛe tuo pſpera mũdi deſpicere ⁊ nulla ei⁹ aduerſa ꝛmidare. p Ad mat. Inuitatoꝛium. Gaudete. p̃s Venite. hy⁹. Eterna xpi. In p̃mo no. ã Sebaſtianus mediolanẽſium partiũ ciuis: quẽ p fuderat deus gr̃a ab oĩbus amabatur. p̃s Beatus vir. ãn. Erat enĩ in ſermone verax in iudicio iuſt⁹. p̃s Quare fre. ã Xp̃o quotidie ſedulũ exhibebat officiũ: erat enĩ verus dei cultoꝛ. p̃s Cũ invocarẽ. ℣. Exultent iuſti.

Sebaſtianus Le. i. vir chriſtianiſſim⁹: mediolanẽſium partiũ ciuis: diocleciano et maximiano imperatoꝛibꝫ ita car⁹ erat: vt pꝛincipatũ ei pꝛime cohoꝛtis traderent: ⁊ ſuis ꝙſpectibus eum ſemp̃ iuberẽt aſtare Erat enĩ vir totius pꝛudẽtie In ſermone verax: in

iudicio iustus: in ꝯsilio ꝓuidus: i ꝑmisso fidelis: in ĩterueniendo strenuus: i bonitate cõspicuus: i vniuersa morum honestate ꝑclarus. ℣. Sebastianus dei cultor studiose curabat sub absc̃so clamidis sct̃or aios ꝙrere. Spẽ ꝓmittẽs ⁊ gloriam consequi sempiternam. ℟. Ꝋpo quotidie sedulũ exhibebat officiũ: ⁊ chr̃istianor aios ꝙrtabat. Spẽ. Ie.ii

Clarissimis igitur viris marcelliano et marco duobꝫ geminis fratribꝰ ꝓ xp̃i noie in viculis ꝙstitutis quotidie solatiũ exhibebat sct̃us sebastianus: ⁊ ipsis ꝯsolatiõe seruis eorꝫ cũ quibus tenti fuerãt: ⁊ oĩbꝫ in viculis pro xp̃i fide ꝙstitutis: salutaria fidei ꝙsilia ministrabat: vt scti blãdimenta respuerẽt: ⁊ mometanea tormẽtorꝫ genera nõ timerẽt. ℣. Erat nãq; i sermone verax: i iudicio iustꝰ: in consilio ꝓuidus i bonitate cõspicuꝰ. In vniuersa morum honestate ꝑclarus. ℟. In ꝑmisso quoq; fidelis: in interuẽtu strenuꝰ. In.r.iii

Igitur cũ hec quotidie sctũs sebastianꝰ faceret: quadãdie subito ꝓ vnã fere horã splẽdore nimio de celo veniente circũdatꝰ est: et sub ipso splendore inuenis amictus pallio cãdidissimo apparuit iuxta eũ Hec autẽ gerebant intra domũ nicholstrati: apd quẽ custodiebãtur marcellianus et marcus Qui nicholstratus habebat vxorẽ noie zoe. hec autẽ ante sex annos facta est muta: ꝓpter fidem tñ audiendi et intelligẽdi nõ solũ nõ emiserat: verũ etiã ⁊ melius q̃ habuerat ꝓius: obtinebat. ℣. Sebastianꝰ vir xp̃ianissimus quẽ occultabat militaris habitus. Et clamidis sue obumbrabat aspectus. ℟. Quẽ ꝑfudebat deus gr̃a: ideoq; ab oĩbus amabat Et clamor̃ ꝑ patri Et cla. In ii.no.ãn. Ad hoc tñ sub clamide chr̃isti militẽ tegebat abscondit̃um: vt deo redderet aias: quas dyabolus conabatur auferre. ℣. Verba mea.

I. Clarissimis quotidie vi-
tis marcelliano et marco
suadebat xti blādimēta re
spuere: ⁊ momētanea tor-
mentoꝝ genera nō timere
ps. Dñe dñs noster. Se-
bastianus vir xpianissim⁹:
quem occultabat militaris
habitus: ⁊ clamidis sue ob
umbrabat aspectus. ps Cō
serua me. Letami. f. iiii

IGitur cum itellexisset
zoe vroꝝ nicostrati oia
que beatus sebastian⁹ pre-
dixerat: ⁊ tantū lumē circa
eum vidisset: genibus fle-
xis rogare eū cepit manuū
indiciis. Cūe dixit sebastia
nus. Si ego verus xpi ser-
uus sum: ⁊ si vera sūt om-
nia: que ex ore meo hec mu
lier audiuit: ⁊ credidit: ape
riat os eius: qui aperuit os
zacharie prophete dñi. R.
Ppo quotidie sedulū exhi-
bebat officiū. Et xpianoꝝ
aios: quos i tormentis vide
bat deficere: ꝛhortabat. ℣.
Erat eni sermone verax:
in iudicio iustus i vniuersa
mox honestate preclarus.
Et xpianoꝝ. Lc. v.

AD hanc vocē clama-
uit mulier voce ma-
gna dicens. Beatus es tu:
et benedict⁹ sermo oris tui
et beati qui credunt per te
xp̄z filiū dei viui Hys ⁊ aliis
multis expletis: btūs seba
stian⁹ a fabiano p̄fecto ap̄ō
diocletianū impatorē accu
sat⁹ est Quē diocletian⁹ ad
se aduocās ait. Ego te iter
primos i meo palatio semp
habui: ⁊ ꝛtra salutē meā in
deoꝝ iuriis hactenus la
tuisti. Sebastianus respō
dit. Pro salute tua semper
ehzistū colui: ⁊ pro statu ro-
mani imperii: illū qui in ce
lis est semp adoraui. Con-
sideraui eni a lapidibus au
xiliū p̄tere: ilani capitis el
se et vani. R. Sebastian⁹
mediolanēsium partiū ci-
uis: quem perfuderat de-
us gratia: ab omibus ama
batur. ℣ Erat eni i sermo-
ne verax: i iudicio iustus.

IQuem, Lc. sexta.

IRatus ast diocleciā-
nus impatoꝝ: tulit sctm se
bastianū duci i mediū cāpū
et ligari quasi signū ad sa-

gittandū: et iussit vt sagittarii circūdarent eū. Tūc posuerūt eū milites in mediū campum: ⁊ hinc inde repleuerūt eū sagittis: vt q̄si hericius ita esset cōsit⁹ ictibus sagittarū. Estimātes autē illū mortuū: abierūt Quedā autē religiosa mulier ꝛ venit nocte: et inueniens eū viuentē: duxit in domū suam: ibiq; ītra paucos dies salutem integerrimā recupauit in oībus mēbris. Bēzoe vroz nichostrati dixit btō sebastiano: beatus es tu: ⁊ bñdict⁹ sermo oris tui. Per ieluz xp̄m dominū nostrū. ℟. Bñdicti qui in oibus que locut⁹ es credunt. Per ielum. Gl̄ia Per In tercio nocturno. ān. At vidit beatus sebastianus athletas dei imēso certaminis pōdere fatigari: dixit: o foztissimi milites xp̄i nolite per misera blandimenta cozonas deponere sempiternas. ps. Dñi ē terra. an Sebastianus dixit marcelliano et marco: non vos seducant blandimenta mulierū. ps. Beati quozū. ān. Nolite timere: non seperabūt a vobis sed vadūt in celū parare vobis sydereas manliones. ps. Deus venerūt. ℟. Justoz aīe. Expositio. Descēdēs iesus de monte. Omel. vt in cōi. ℣. Egregie dei martyr sebastiane p̄nceps ac p̄pagatoz sanctissimozū p̄ceptoz: ecce nomen tuū in libzo vite celestis adscriptū est. Et memoziale tuū non derelinquet in secula. ℟. Socius enim factus es supernarū virtutū: et que in celis spiritū tuū suscepert Et memoziale. Lec. viii.

CUm ergo oēs chzistiani cōuenissent ad sctm sebastianū: hoztabantur eū abscedere. Ille aūt oōne cōpleta: ascēdit sup gradus. Et impatoz diocletian⁹ adueniēs: dixit ad eū Tu ne es sebastianus: quē nos iussim⁹ sagitt⁹ iterfici? Sebastian⁹ rñdit. Ad hoc me dñs resuscitare dignatus est: vt conueniā et contestar vos cozā oīni pplo in

tusto iudicio ꝓsecutionẽ ve
strã in xpi famulos ebuli=
re. Tũc iussit eũ diocleti
nus i hypodzomiũ palatii
duci: ⁊ tandiu fustigari: do
nec spũs exalaret. ℟. Ele=
git dñs virũ de plebe: ⁊ cla
ritatẽ viliõis eterne dedit
illi: celebremus solennita=
tẽ sebastiani martyꝛis Gau
diũ sit in celo: et in tra pax
hoibus bone volũtatis. ℣.
Btũs es tu ⁊ bene tibi erit
egregie martyr sebastiane
Gaudiũ sit. Lectio nona.

PRoiecerunt autẽ sanctissimũ coꝛpus sebastiani in cloacã maximã dicentes: ne forte xpiani eum martyrẽ sibi faciãt. Appaꝛuit autẽ sctũs sebastianꝰ lucine cuidam matrone dicens ad eã. In cloaca illa q̃ est iuxta circũ inuenies coꝛpus meum pendens in gũpho. Quod cũ leuauerit ꝓduces ad catacũbas: et sepelies iuxta vestigia apostoloꝛũ. Beata autẽ lucina ꝓgens noctis medio tulit inde coꝛpus eius: et ipso loco vbi ipse imposuit honoꝛifice sepeliuit ad laudem dñi nostri iesu chꝛisti: cui est honoꝛ et gl̃ia in sec̃la secꝛoꝛum Amen. ℟. Beatus es ⁊ bene tibi erit egregie martyr sebastiane. Quia cũ sctis gaudebis: et cũ angelis exultabis in eternũ. ℣. Beatus es chꝛisti martyr sebastiane: ⁊ benedictus sermo oꝛis tui. Quia. Gl̃ia. Mꝛ. ℣ Mirabilis deꝰ. In laudibus. ãn.

SEbastianꝰ dei cultoꝛ studiose curabat sub ablcõlo clamidis sanctoꝛũ aios ꝓfoꝛtare: spem ꝓmittens: ⁊ gloꝛiã ꝓsequi sempiternã. ℣. Dñs regnauit. ãn. Si ego verꝰ xpi seruus sum: ⁊ si vera sunt oĩa que ex oꝛe meo hec mulier audiuit ⁊ credidit: aperiat os eius qui aꝑuit os zacharie ꝓphete dñi. ℣. Jubilate. ãn Ad hãc vocẽ chꝛisti martyris sebastiani ilico apertũ est os vꝛoꝛis nicostrati ℣. Deus deus meus.

Zoe vꝛoꝛ nicostrati dixit beato sebastiano: beatꝰ es tu: et b̃dictus sermo oꝛis

rul. ps. Vñdicite. ān. Sebastian⁹ dixit ad nicholtratū: saluator nr̄ p̄ peccatoribus dignatus est suā exhibere p̄lentiā. ps. Laudate Xp̄m. Reddet deus hy⁹ Rex gl'iole martyr. v̄. Iusti aūt. In euāge. ān. Beatus es: ⁊ bene tibi erit egregie martyr sebastiane: qz cū sanctis gaudebis: et cū angelis exultabis i eternū ps. Vñdict⁹. Dño. Infirmitatē. Alia oño. De⁹ qui beatū sebastianū. Ad horas añe. v̄ laudib⁹. cete. de cōi plurimor̄ mar. cū oño

INfirmitatē nostram respice ops deus: ⁊ qz pondus ꝓprie actionis grauat: beator̄ martyrū tuorum fabiani et sebastiani intercessio gl'iosa nos ꝓtegat. Per dñm. ¶ Sancte agnetis virgins ⁊ martyr ad vesp̄as ān. Sebastian⁹ et cetere añe de laudi. cum psal. ferialib⁹. Xp̄m. Qui gl'ia. ℟ Dextera mea. Hy⁹. Virginis ꝓles. v̄. Diffusa est. In euāgelio. ān. Beata agnes in medio clāmarū expansis manib⁹ orabat: te deprecor veneranda colēde pie metuende: qz per sctm filiū tuum minas euasi sacrilegi tyrāni ⁊ cas nis spurcicias immaculato calle transiui: et ecce venio ad te: quē amaui: quē quesiui: quē semp optaui. ps.

OMagnifica t. Dño. Mps sēpiterne de⁹: qui infirma mundi eligis vt fortia quēq confundas: cōcede ꝓpici⁹: vt cū beate agnetis martyris tue solēnia colimus: eius apud te patrocinia sentiam⁹. Per dñm. Memo. de sctis fabiano ⁊ sebastiano. ā. Egregie dei martyr sebastiane princeps ac ꝓpagator sctōrū p̄ceptorū: ecce nomen tuū in libro vite celestis adscriptū est: et memoriale tuū non derelinquet in secula. v̄. Exultēt iusti. Dño Infirmitatē nostrā. Dño. Deus cui beatū. Ad matutinas. Inuitato. Christum dñm: cuius mater virgo est: cuius pater fœminam nescit. Venite adorem⁹. ps Venite. Hymn⁹

Virginis ꝑles. In.i. nocturno. ān. Discede a me pabulū mortis: qz iam ab alio amatore ꝓuenta cū. ꝑs. Dñe dñs noster. ān. A nullo suo subarrauit me dominus meus iesus xp̄s: et tanq̄ sponsā decorauit me corona. ꝑs. Celi enarrant. ān. Dexterā meā et collum meū cinxit lapidibus p̄ciosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. ꝑs. Dñi est terra. ℣. Dixit.

Iem sa. Lectō. i. Festum sanctissime virginis agnetis celebremus: omnesq; gratulemur in dño: et qualiter passa sit ad memoriā reuocemus. Hic illo erat quedā virgo rome: nobilis genere noie agnes que certās xtra ꝓcipes tenebrarū tertiodecimo etatis sue āno morte ꝑdidit: z vitam iuenit: qz solū vite auctore dilexit. Dū a scholis reuerteret: a prefecti vrbis filio adamat. Cuius parentes ceperūt ei multa offerre et plura ꝓmittere. ℟. Diem festum sacratissime virginis celebremus: qualiter passa sit beata agnes: ad memoriā reuocem⁹: tertiodecimo etatis sue anno morte ꝑdidit et vitā inuenit. Quia solū vite dilexit auctorem. ℣. Ingressa agnes turpitudis locū āgelū dñi ꝓparatū inuenit. Quia solum. Lectō scdā.

Inuenis aūt omnem ꝓciosum lapidem secum detulit: et per seipsum et per amicos cepit aurem virginis appellare: domos possessiones: et omnes mūdi diuitias ꝓmittere: si cōsensum suum eiusq; coniugium non negaret. Tunc btā agnes dixit ad eū. Discede a me pabulū mortis qz iam ab alio amatore ꝓuenta cū: q̄ michi satis melioza te obtulit ornamēta: et anulo fidei sue subarrauit me. ℟. Dexterā meā z collū meū cinxit lapidib⁹ ꝑciosis: tradidit auribus meis iestimabiles margaritas Et circūdedit me vernātibus atq; chorusc̄atibus gēmis. ℣. Induit me dñs ycia

de auro texta: ⁊ immensis monilibus oznauit me. Et circundedit. Leō tercia

AUdiēs hec inanissimus iuuenis amoze teco cozripiť: ⁊ iter angustias aie ⁊ cozpis anhelo cruciabať spū. Fiūt hec iterea nota pūi: qui cepit inqrere: quis esset spōsus de cui⁹ se agnes potestate gloziareť. Dictūq; est ei hāc esse xp̄iānā: et ita magicis artibz occupatā: vt dicat xp̄m spōsum suū esse. Audiēs hec p̄fectus let⁹ efficiť: et eā sibi p̄ntatā p̄mo blādis sermonibz: deide terroribz pulsat. Sed xp̄i virgo eodē vultu p̄seuerās: ⁊ terrētē sicut blādientem aio deridebat. ℟. Induit me dñs vestimēto salut: et iduměto leticie circūdedit me. Et tāq̄ spōsam decozauit me cozona. ℣. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas: et circundedit me vernātibus atq; chozuscātibus gēmis. Et tāq̄ Gl̄a patri Et tanq̄. In .u. no. an. Christus circundedit me vernā

tibus atq; chozuscantibus gēmis pzeciosis. ℣. Extructauit. ā. Posuit signū i faciem meā: vt nullū p̄ter eū amozē admittā. ℣. Deus noster re. ā. Induit me dominꝰ ciclade auro texta: et immēlis monilibz oznauit me. ℣. Fūdamēta. ℟ Spe

SEquē cie tua. f. iiii

ti aūt die pzefectꝰ insistit sibi p̄cētari agnetē: ⁊ iterū atq; iterq; repetēs cepit replicare de iuuenis amoze sermonem. Noli inquit te metipsam decipe: vt irā de ozū incurras: sed ad venerabilē deā nostrā p̄perare nec esse habes vt si perseuerare i virginitate placet: eius die ac nocte sacrificiis insistas. Unum iquit e duob⁹ elige: aut cum virginibus dee mee veste sacrifica aut cum meretricibus scozteris. At illa respōdit. Noui virtutem dñi mei iesu xp̄i: et ideo secura ⁊temno minas tuas. ℟. Amo xp̄m in cui⁹ thalamum itroiui cuius mē virgo est: cui⁹ p̄ feminā nescit cui⁹ michi ozga

na modulatis vocibus can-
tant. Quē cū amauero ca-
sta sum: cū tetigero mūda
sum: cū accepero virgo sū.
℣. Mel ⁊ lac ex eius ore su
scepi: ⁊ sanguis eius ornauit
genas meas Quē cū. Ie. v

ILlanissimus autē iu
dex iussit sanctā virgi
nem spoliari: ⁊ nudā ad lu
panar duci sub voce preco-
nia dicens. Agnetē virginē
sacrilegā deos blasphemā-
tem scortatā lupanaribus
datā. Statī aūt: vt spolia-
ta est tantā densitatē capil
lor ⁊ cessit ei gra diuina: vt
meli⁹ capillis ꝙ vestibus vi
deret tecta Ingressa igitur
agnes turpitudis locū an-
gelū dñi illic preparatū iue
nit q̄ imenso eā splendore
circūdedit: ita vt nullus pos
set eā pre splēdore pspice-
re: nec ⁊tingere: nec videre
℟. Ipsi sum desponsata:
cui angeli seruiūt: cui⁹ pul
chritudinē sol ⁊ luna mirā
tur. Ipsi soli seruo fidē ipi
me tota deuotōe ⁊mitto. ℣
Dexterā meā et collū meū
cinxit lapidibz p̄ciosis: tra-
didit auribz meis sertima-
biles margaritas Ipi. ℟. vt

AUmq̄ btā virgo ora
tione p̄sterneret: su-
bito apparuit āte oculos ei⁹
stola cādidissima: ⁊ ipsa ap
prehendēs eā induit se: et
dixit Gr̄as tibi ago dñe ie-
su xp̄e: q̄ me i numero ācil-
lar tuar ⁊putās: vestē mi
chi largiri p̄cepisti Cūq̄
hec agerentur: p̄fecti filius
venies ad locū i quo sācta
virgo orabat: ⁊ vidēs tātū
lumen circa eā esse: non de
dit honorē deo: sed irruens
in ipsū lumē p̄iu sq̄ manu
eam ⁊tingeret: cecidit i fa-
cie suā: ⁊ p̄focatus a dya
bolo expirauit. ℣ Jā corpus
eius corpori meo locia
tum est: ⁊ sanguis ei⁹ orna
uit genas meas. Cui⁹ ma-
ter virgo est: cuius p̄ femi
nā nescit. ℣ Ipsi cū despō
sata cui angeli seruiūt: cu-
ius pulchritudinē sol et lu-
na mirātur Cui⁹ Glia pa.
Cuius. In. iii. no. ā. Mel
et lac ex ore eius sulcepi: et
sanguis ei⁹ ornauit genas
meas. ℣. Cantate. i. ān.

Cuius pulchritudinē sol ⁊ luna mirant: ipsi soli seruo fidē. ps. Domin⁹ reg. exultet ā ꝓ̄i virgo nec terroꝛe ꝛcutit: nec blādimentis seducitur. ps Cantate ii. ℣ Adiuuabit eā ⁊ ꝛpō. Simile est regnū celoꝛum decē vgib⁹. Omel. vt i cōi ℣. Ops adoꝛāde: colēde: tremēde benedico te Quia per filiū tuū vnigenitū euasi minas hominum impioꝛum: et spurcicias diaboli impolluto calle transiui. ℣. Te ꝛpiteoꝛ labiis: te coꝛde: te totis visceribus ꝛcupisco. Oꝛ p filiū. l. viii.

PRefect⁹ autē audiēs filiū suū interisse: cū ingenti tumultu venit ad theatrum: et inuenit coꝛp⁹ filii sui iacere exanime: et dixit ad beatam agnetem. In hoc apparebit: quia magicis artibus ista non gessi: si deꝛpecata fuer: vt restituatur michi filius meus. Cui beata agnes respōdit. Licet fides vestra hec impetrare non mereatur a dño: tamen quia tps est; vt virtus dñi mei ihesu xp̄i manifestetur: egredimini foras: vt solā me i oꝛatione offeram ℣ Pulchra facie: sed pulchrioꝛ fide beata es agnes respuens mundum scaberis cū āgelis Intercede pꝛo oibꝫ nobis. ℣ Spētus et pulchritudnie tua intēde pꝛosꝑere pꝛocede ⁊ regna.

ORante Inter. l. ix. igitur btā agnete: resuscitatur ille iuuenis: ⁊ cepit clamare dicens Un⁹ est deus i celo ⁊ i terra: qui est deus chriſtianoꝝ. Ad hanc vocē oīs clamabāt Tolle magā: tolle maleficā: q̄ mētes mutat et animos alienat Igitur alpasius vꝛbis rome vicarius iussit i ꝛspectu omniū ignem copioſuꝫ accendi: ⁊ in medio sanctā virginem iactari Quod cū fuisset impletū flame in duas partes diuise sunt Ipsāqꝫ penit⁹ incendiū i nullo ꝛtingebat. Tūc alpasius gladium i eius gutture mergi fecit. Sicqꝫ gloꝛioſa migrauit ad dominū. ℣. Mel ⁊ lac ex eius oꝛe susce-

pi Et sanguis eius ornauit genas meas. ℣. Cui⁹ pulchritudinē sol et luna mirā tur: ipsi soli seruo fidem. Et. Gloria pa. Et. ℣. Te deū. ℣. Spes tua. Iub. ā.

Ingressa agnes turpitudinis locū: āgelum dñi pparatū inuenit. ps. Dñs re. ā Mecū eni hatro custodē corporis mei angelum dñi. ps Iubilate. ān. Stat a dextris eius agnus niue cādidior: christus sibi sponsā et martyrē prelegit. ps Deus deus. ā Benedico te pater dñi mei iesu christi: q per filiū tuum ignis extinctus est a latere meo. ps Benedicite. ā Cō gaudete mecū: et congratulamini: quia cū his omnibus lucidas sedes accepi. ps. Laudate. Capm Sapientia vicit. hyⁿ. Iesu corona virginum. ℣ Adducentur In euā. ā. Ecce quod cupiui: iam video: quod speraui: iam teneo: illi sum iūcta in celis: quem interris pura tota deuotione dilexi. ps. Benedictus. Oratio. Omps sempiterne deus. Ad horas ān. ℣ laud. Cetera de cōi vnius virginis et mar. cum oratione propria Sancti vincētii martyris. Ad vespas. ā Ingressa agnes. cete ā de laud. cū psalmis ferial. Capitulū. Beatus vir qui suffert. hȳ Sctūs vicentius. hyⁿ. Deus tuor. ℣ Glia et honore In euā. ān. Sacrā huius diei solēnitatē humili celebremus deuotiōe qua invictus christi martir vicētius tyranno deuicto isigne victorie palmā celo gaudens intulit. ps. Magt Dr.

Adesto q̄sum⁹ dñe supplicationibus nostris vt qui ex iniquitate nostra nos reos esse cognoscimus beati vincētii martyris tui intercessiōe liberemur. pd Nemo. de sctā agnete. ān. Stās btā agnes in medio flame expānis manibus orabat ad dñm: ops adorāde: colēde tremēde benedico te: et glorifico nomē tuū i eternum. ℣ Diffusa est. Or. Omps sempiterne deus.

Ad matu. Inuita. Vincē-
tem mundū adorem⁹ dñm
In quo pressuras mundi
martyr vicit vincentius.
ps. Venite. hymn⁹. De⁹
tuorū. In ꝓmo noctur. ān
Sanctus vincenti⁹ a pue-
ricia studiis litteraꝝ tradi
tus supna sibi ꝓuidēte cle-
mentia gemina scientia ef
ficacissime claruit ꝙ. Bea
tus vir ān. Sāctitate ꝙq
inlignis diaconii arce su-
scepta: vices pontificis di-
ligenter exeq̄bat. ps. Mua
re fremān. Valerius igitur
eps et leuita vincētius spe
truendi victoria diuinitus
subnixi in confessione dei-
tatis alacriter cucurrerūt
ps. Dñe q̄d. ℣. Glia ⁊ ho.

PRobabile Lec. i.
latis est ad gloriā vi-
cētii martyris q̄ de scriptis
passionis ipsius gestis titu
lo inuidit inimic⁹ Igit̄ glo
riosus leuita xp̄i vincenti⁹
cū ep̄m valeriū magistrum
suū in supplicijs positū vi-
deret: ita eum alloquitur.
Quid agis ep̄e dei? Quid
contra canē leuiter muli-
tas? Exclama i magna vir
tute xp̄icola vt q̄ per te exo
ptāt corroborari te discāt
imitari. ℟. Sacraz pñtis
dei solennitatē humili cele
bremus deuotione: quā in
uictus xp̄i martyr vincen
tius tyrāno deuicto. Insi-
gnem victorie palmā celo
gaudēs itulit. ℣. Peracto
passionis sue venerādo tri
umpho angelorum cetibus
comitat. Inlignem victo.

AUdiens hec Le. ii.
dacian⁹ preses dixit.
Amouete ep̄z istū / vicētiū
vero grauiorē rebellē: qui
in publicā ꝓtumeliā venit
applicate tormētis. Dum
antē martyr xp̄i cederetur
torqueret: nec vinceret: ty
rāno subridēs ait. Insur-
ge diabole: et toto maligni
tat̄ tue spū debachare: vt
dū me punis: graui⁹ ipe pu
niaris. Non eū vincere po
terūt supplicia: quem cele-
stia munīūt p̄sidia. ℣ Sā
ctus vincenti⁹ xp̄i martyr
prouidente superna clemē
tia: que sibi eum preuide-
bat vas electionis futurū.

Gemina scientia efficacissime claruit. ℣. Sanctitate quoq; insignis diaconii arce suscepta vices pōtificis diligenter exequebat. Ge-

Qmina scię. Lectō .iii. Ernēs ergo dacian⁹ p̄ses ministros suos martyrē punicdo deficere: virgis eos ⁊ fustibus iubet cedi: quosq; etiā mādat occidi Subide alii ⁊ alii ad toz quendū seruū dei accedentes: mox in ipso conamine deficiūt: et quē vincere exardescūt: inuictū obstupescūt: seq; nil p̄ficere igemiscūt. ℣. Valerius igit eps et leuita vincenti⁹ spe fruē divictoria diuinit⁹ subnixi In confessiōe deitatis alacriter cucurrerūt. ℣. Canto nāq; feliciozes se esse credebāt q̄to acrioza tyrāni supplicia pia longanimitate certassent euincere. In conf. Glia. In cōfessiōe Pzosa. Salue cozpea oīno posth abita. ℣. Mundi quoq; gl̄ia. ℣. Mente libera. ℣. Cōculcādo terrena. ℣. Minas ⁊ blandicias. ℣ Carcerū custodias. ℣ Flagella fustes ⁊ supplicia. ℣ Ipsi facti hostia. ℣. Pzo yenni gl̄ia. ℣. Dantes satis vilia. ℣. Emētes mozte vite pzemia. ℣. Huius vite stadia alacrit cucurrerūt. In

lcō nocturno ān. Tanto nanq; feliciozes se esse credebant quāto acrioza tyrāni supplicia pia longanimitate certassent euicere. ps Cū inuocarē. ān. Leuita vincentius dixit beato valerio: si iubes pater sctē: rspōsis iudicē aggrediar. ℣ Verba mea. ān. Jam tibi fili carissime diuini ꝰbi curam cōmiserā: nunc quoq; pro fide qua astamus rōsa cōmitto. ps Dñe deus nr̄. ℣. Posuisti dñe. Lec. iiii.

Tunc sanctus vincentius dixit ad p̄sidez O daciane: ecce iā de appritozibus tuis vindicoz: vitionē etiam michi in pena ipse fecisti. Videns ista dacianus: contremuit mente et ad suos insano exclamauit furoze. Quid agimus: alios in confessione mozti

sue loqui coegimus: huic silentium: ne cōtumeliā nobis loquatur: impare non possumus. ℣. Leuita vincentius dixit ad beatū valeriū: si iubes pater sancte rēlis iudicem aggrediar: iam tibi fili carissime diuini verbi curam cōmiseram Nūc quoq; p fide qua astamus rūsa cōmitto. ℣. Tibi em gemina scientia pollenti ac supni amoris igne feruēti celestis olim doctrine ministerium delegaui.

A Nunc. Lectio ḡnta.

D hec vincentius inquit. Torque diutius cōstitentē nec a pena mea cessas: vt me gloriosiorem in oibus facias. Torquetur sanctus vincentius: tūdit flagellatur: exurit: et distētis mēbris crescebat corp⁹ ad penā. Imprimūtur ardentes pectori lamie: ⁊ vulnera vulneribus imprimūtur. Sales ignibus aspersi crepitātib⁹ minuciis per mēbra dissiliūt: et iam non ad artus tm: sed ad viscera supplicioꝝ tela iaciunt.

℟. Ecce tā i sublime agor ⁊ oms principes tuos seculo altior tyranne despicio: nolo gloriā meam minuas nec dāna iferas laudi. Paratus sum em ad oia tormēta p saluatoris noie sustinenda. ℣. Insurge ergo ⁊ toto malignitat spū debachare: videbis me dei virtute pl⁹ posse dū torqueor q̄ possis ipse: qui torques.

℟ Paratus. Lec. vi.

Enunciat daciano a dilectis suis sanctū vincentiū hylari vultu vniuersa percurrisse supplicia. Heu inquit dacianus vincimur sed adhuc habeo: quod de supplicitis supsit. Querite locū tenebrosum extra carceres carcerez: ibi de fragmentis te stulte passim era spatos 2gerite mucrones: vt ex oīi parte iacenti cor pus offendat: cuz euadere se credit. ℟. Assumpt⁹ ex eculo leuita vincentius atq; ad patibulū raptus torquentes suos pene preueniens. Moras carnificū arguendo: ad penam alacri-

ter ꝓperabat. ℣. Intrepidus itaq; dei athleta candentis ferri machinam vltro ascendit. Mozas. Gloria. Mozas. In tercio nocturno. ān. Beatus vincētius: cuius iam mens ꝑcia erat cozone: dixit daciano hactenus a te habitus sermo de negāda fide pozauit ꝓs In dño cōfido, ān. Nepharīū th apud chzistia nozū pzudentiā esse cognoscere deitatis cultū abnegando blasphemare. ꝓs. Dñe quis habi, ān Pzohibemur em̄ chzistiane religiōis nos esse cultozes ac vnius veri dei ymanētis in secula famulos ⁊ testes. ꝓs. Dñe in virtute. ℣. Magna est gloria. Expositio Nisi granū frumenti Omel. vt in cōi ℟. Beatus dei athleta vincentius hozrendo clausus ergastulo carceris psalmū deo ⁊ hymnū angelozū frequentia releuatus letus dicebat. Quozū vallatus caterua venerando foueba-tur obsequio: et mulcebat alloquio. ℣. Dantur ergo laudes deo altissimo: et resonāte ozgano vocis angelice modulata suauitas ꝑcul diffūdit. Quoz. l. viii.

SAncto igitur vincentio diuinitus totum cōmutatum est in glozias: quod dacianus pzeses sibi ingerere decreuerat ad penam. Nimius enim splendoz luminis in carcere illo tenebzoso fulserat: in quo sectiis martyr iclusus erat. Tunc sanctus vincentius dixit custodibus. Nolite timere: sed potius renunciate daciano: qua ꝑfruoz luce. Comentetur diabolus si adhuc potest: et aliquid supaddat ad gloziam meā ℟. Chzisti miles ꝑciosus leuita vincentius: vt tribunal sponte rogum conscendit intrepidus. Cuius salis crepitantis per cozpus minucie sparsim ibant atq; pzune vernabant e sanguine. ℣. Inter hec manet immotus ille dei famulus ozans chzistum in sublime erectis luminibus. Cuius salis Lectō nona.

QVid ergo inquit dabimus amplius facie mus? Jam victi sum⁹ Deferatur ad lectulū corpus: et stramētis molliorib⁹ reponatur: nolo glorioliorez facere: li iter tormenta defecerit. Ferē ad lectulū sanctus vicenti⁹ gaudētiū manibus: qui oscularent̄ vestigia eius: ⁊ oē eius laceratū lāberent corpus: ⁊ q̄ ipsius fuerāt supplicio grassati: eorum vtitur baiulor⁹ obsequiis. Hinc stati sēti martiris spūs victoriā victo dyabolo: cruēto migrauit e seculo. ℟. Agnosce o vincēti inuictissime: pro cuius noie fideliter decertasti. Ipse tibi coronam preparatā seruat in celis. Qui te fecit victorem in penis. ℣⁹. Esto igitur iam securus de premio: q̄ mox deposito onere carnis: nostro eris adendus collegio Ipse tibi. Gloria patri. Qui te fecit vict. ℣. Posuisti. In laudib⁹. ā

ASsumptus ex eculeo leuita vincentius atq; ad patibulum raptus morās carnificum arguendo ad penā alacritet prope rabat. ℣⁹. Dñs reg. ℟n. In trepidus itaq; candētis ferri machinā vltro conscendit: ac manēs immot⁹ erectis in celū luminibus dominū precabatur. ℣⁹. Jubilate. ā Hinc horrēdo carceris claus⁹ ergastulo dei athleta angelorum venerādo fouebatur obsequio: ⁊ mulcebatur alloquio. ℣⁹. De⁹ deus meus. ℟n. Agnosce o vincenti inuictissime: quia pro cuius noie fideliter decertasti: ipe tibi coronā preparatam seruat in celestib⁹ ℣⁹. Benedicite. ℟n. Dantur ergo laudes deo altissimo et resonāte organo vocis āgelice modulata suauitas procul diffunditur. ℣⁹. Laudate. Cap. Iste san.

QVisti miles hy⁹. preciosus leuita vincentius: vt tribunal sponte rogum conscendit intrepidus: cuius salis crepitantis per corpus minucie. Sparsim ibant atq; prune vernabant e sanguine

ne: ⁊nter hec manet ⁊mot⁹ ille dei famulus: oz̄ās x̄pm in sublime erectis luminibus ⁊ corone qua nitescis almus sacrinois: nosq̄ tibi famulamur sac consortes fieri ⁊ exptes dire mortis in die iudicii ℣ Gloria et honor deo vsqz quo altissimo vna p̄ filioq; iclyto paracito: cui laus est ⁊ potestas per eterna secula amē ℟. Justus vt palma floze. In cuā. ān Egregius dei martyz vincentius diris tormētoz supplicijs p x̄po alacriter superat⁹ ac felicis pugne agone ⁊stanter expleto tandē p̄ciosā resolut⁹ in morte: celo triūphans spm reddidit. p̄s Bñdictus. oz̄ Adesto quesumus domine Memo. ō sancta maria de inde de sancta agnete. ān. Ingressa agnes. ℟ Adducētur. oz̄ Dñs sēpitne de⁹ ℭ Et fiat mēo. p octa. de ctā agnete cū ān̄is de laud. ordinati iteratis ℭ Ad horas āe de laud. ⁊cetera de cōi vni⁹ marti. cū oz̄ōe p̄pa ℭ Advs āe ō l. cū pis ⁊cet. Capm. Iste sāctus. hy⁹. Martyz dei. ℟ Gla ⁊ ho. In cuā. ā. Ecce iā in sublime agoz: ⁊ oēs p̄ncipes tuos scio altioz tyz̄āne despicio: parat⁹ ad oia p̄ saluatoris noie sustinēda. ps. Magī Oz vtš. Memo. de dña: ⁊ de ctā emerentiana: et de ctā agnete ℭ Si aūt ifra lxx. añ th̄ festū purificationis ocurrāt festa. ix. lec. et triū: et mīoz̄ie fuerīt faciē de: is cit ordo: facto seruitio. ix. le. p̄mo sequat mēo, de lxx. scō de dña. tercio de festo iii. lec. vltīo de ctā agnete: nisi de festo fueriti crastino cātādū: qz ei⁹ p̄cedet memo. vñ i crastīo est dicendū ⁊ siue sit ifra. lxx siue nō ℭ Sctē emerētiane virgis ⁊ martyzis. ⁊ e. i

POst morte vero trāte agnetis virgis: parentes illius nullā penitus de morte eius habētes tristiciā cū oi gaudio abstulerunt corpus ei⁹: et posuerūt illud i p̄dio suo nō longe ab vrbe roma: via q̄ dicitur numētana: vbi dū ois tur-

barbianoꝝ ꝙcurreret: inſidias a paganis ꝓpelli ſunt Et videtes ꝑm infideliũ ſup ſe veniẽtẽ armatũ: oẽs fugerunt. Lcõ.ii.

Qui erẽtiana aũt: q̃ fuerat collactanea beate agnetis: ꝺ̃go cãctiſſima licet cathecumina: ꝙſtãter intrepꝺa iuxta ſepulchꝝ̃ eius ſtabat imobilis: et his verbis exprobrabat eis dicẽs Supflui miſeri caduci atq; atrociſſimi ipii pagani: deũ oippotẽtẽ colẽtes occidiſtis: ⁊ ꝑ defenſione lapidum innocentes homines iugulaſtis Lc.iii.

Hec ⁊ his ſimilia dum turbis diceret lapidata eſt ab eis: et ozãs iuxta ſepulchꝝ̃ btiſſime agnetis virginis: emiſit ſpm̃. Uñ dubium nõ eſt: ꝙ in ſuo ſanguine ſit baptiſata: que ꝑ defenſione iuſticie dũ ꝙſiteretur deũ: mozte ꝙſtãter excepit Uenietes aute parentes btiſſime agnetis virginis cum ſacerdotibꝫ: nocte abſtuleꝛt cozpus ſcẽ virginis emerẽtiane: et ſepelierunt illud in ꝙdinio agelli beatiſſime virginis. Le tera ꝺ̃ cõiuni⁹ ꝺ̃gis ⁊ mꝝ.

De ſcõ ꝙmartyꝝ babille: cum ſociis Lc.i.

Numerianus igit̃ rex cũ immolaſſet ĩmundis ſdolis: voluit ĩtroire in domũ dei: ſãctus babillas eps prohibebat eũ dicens. Nõ eni intres ĩ domũ dei: habẽs manus coinq̃natas. Tũc numerianus iratus: iuſſit torqueri ſcm̃ epm̃ habentẽ ꝙpedes: ⁊ boias ſup collũ Tres etiã paruuli: q̃ cũ eo adducti erãt: cũ eppſcopo ſuſpenſi ſunt multis horis. Lc.ſcda

Poſt hec numerianus rex iuſſit babillã epm̃ cum tribus paruulis deponi dixitq; ei Libera te a tormentis et pẽnis: quas ĩcipies ſuſtinere: et ꝓſuade ĩfantibꝫ vt finẽ vite non habeant. Babillas eps dixit Inſipiẽtiſſime ⁊ impiiſſime tyranne: ꝓmiſſiones tuas da filiis tuis. ⁊ ꝓuidentia tua tecum ſit: non enim tãta potes dare: quanta conaris

auferre. Leõ tercia.

Hanc iratus rex numerianus: iussit scm̃ episcopum decollari: cum tribus paruulis. Beatus vero babillas eps: rogauit prius pcuti ifãtos: & ita se Et ipse eps videns puulos occisos: dixit Bñdict⁹ de⁹ xpian⁹ q̃ fecisti nobis scdz magnã miam tuã Et ita ipli⁹ scti epi icisum est caput: et positus est cũ ifantibz cum bonis & xpedibus. Cetã de eõi plurimoz martyzum.

In quersiõe scti pauli: ad vs. ãe. & psal. ferial. cõ.

Saulus adhuc spirans minaz & cedis in discipulos dñi: cũ iter faceret: contigit vt appzopinquaret damasco: & subito circũfulsit eũ lux de celo. Ibat

Igitur saulus. Hy⁹

Octoz egregie paule: moꝛes istrue: & mente polũ nos transferre satage: donec perfectũ largiat̃ plenius euacuato quod ex parte gerimus. Hymn⁹. Annue xpe. v⁹ In omnẽ terram. In euã. ã. Cũ aũt zplacuit

ei qui me segregauit ex vtero matris mee: & vocauit p gr̃am suã vt reuelaret in me filiũ suũ in gẽtibz: zstinuo nõ acquieui carni & sanguini: nec abii ad antecessoꝛes meos aplos. p. Magt. oꝛ

Deus q̃ vniuersũ mundum bti pauli apli tui pzedicatiõe docuisti: da nobis q̃s: vt qui eius hodie cõuersionẽ colimus: p ei⁹ ad te exempla gradiamur. p ỗ Memoꝛia de sãcta maria & mẽoꝛia de scõ pfecto martyze. ã Hic est vere martyꝛ ỗ. Gla & honoze. Oꝛ

Martyꝛis tui pzeiecti nos q̃sumus dñe interuẽtio gloziosa zmẽdet: vt quod nostris actibz non meremur: ei⁹ pzecibus consequamur Per chzistum. Memoꝛia de sãcta agnete

Ad matutinas Inuitatoziũ Laudemus iesũ chzistum. In conuersione apostoli pauli. ps. Venite exultemus. Hy⁹. Eterna chzisti munera. In pzimo nocturno. ãn. Saulus adhuc spirans minarum et cedis in discipu-

los domini: abiit ad pncipem sacerdotum: et petiit: illum: vt vbi inueniret huius vie viros: vinctos perduceret hierusalē. ℣. Et cū iter faceret: contigit vt appropinquaret damasco. ℟. Celi enarrāt. ān. Ibat saulus furia inuectus: dirūq; toto pectore virus efflabat et sanctorū sanguinem sine intermissione sitiebat. ℣. Per totam iudeam insania ferebatur: vt christi membra laniaret in terris. ℟. Benedicam. ān. Et subito circumfulsit eum lux de celo: et cecidit in terram nichilq; videbat. ℣. Audiuit autem vocem dicentez sibi: saule saule: quid me persequeris. ℟. Eructauit. ℣. In omnem terrā. ℂ Sermo beati maximi epi copi.

Celebritatē hodierne diei p̄ vniuersum orbē doctoris gentium gl̄iosa conuersio decorauit: in quo xp̄s dñs eū ad fidē nois sui dum ipsaz fidem persequeret elegit. Qui dum velut acerrim⁹ persecutor xp̄ianam vastat ecclesiā inimico adhuc ei⁹ in pectore amicum sibi corpus inuenit. ℟. Saulus adhuc spirans minarū et cedis in discipulos dñi: abiit ad pncipē sacerdotū: et petiit illū Vt vbi iueniret hui⁹ vie viros: vinctos pduceret hierusalem. ℣. Ibat igit saulus furia inuectus dirūq; toto pectore virus efflabat. Vt. Lectō scōa.

Quam saul⁹ tpalia capit ad supplicia christianos: ipse perpetuā raptus ad gratiā: fact⁹ est subito pastor ex lupo: ex predone custos: ex hoste defensor. Unde patuit nec paulū malignē mentis ppolito plebem dñicam persecutū nec xp̄m latuisse: quē elegerit in paulo. ℟. Ibat igit saulus furia inuectus: dirūq; toto pectore virus efflabat. Et sanctorū sanguinē sine intermissione sitiebat ℣. Per totā iudeā insania ferebatur: vt christi membra laniaret in terris. Et sanctorū. Lectio tercia.

Hic est paulus: qui xpi vocibus inclinatus: e celo oculis in se iudaice infidelitatis obtulis videndi aciẽ non ꝓdidit: sed mutauit. Amisit oculos: et recepit vt vno eodẽq; tpe: et in persequentẽ cecitatis vindicta ꝓcederet: ⁊ vocantis dei gr̃a electũ illuminaret. ℟. Tu es vas electiõis sãcte paule aple: ꝓdicator veritatis in vniuerso mundo. Per quẽ oẽs gentes cognouerunt gratiaz dei. ℣. Intercede ꝓ nobis ad dominum: qui te elegit. Per quẽ. Gr̃ia. Per quem. In scõo nocturno. ãn. Saule saule: quid me ꝑsequeris? quis es dñe? ego sũ ihesus: quẽ tu ꝑsequeris: durũ est tibi contra stimulũ calcitrare. ℣. Circunfulsit eũ lux de celo: ⁊ audiuit vocẽ dicẽtẽ sibi. ℟. Dñes gentes. ãn. Saulus autez tremẽs ac stupens: dixit ad ihesum: dñe quid me vis facere: ait autem dñs ad eum: surge et ingredere ciuitatem: et dicetur tibi quid te oporteat facere. ℣. Viri autem illi: qui comitabantur cũ eo stabant stupefacti. ℟. Exaudi deus deprecationem. ℣. Admanus autẽ illum trahentes: introduxerũt damascũ: et erat tribus diebus non videns: et non manducauit neq; bibit. ℣ Surrexit autẽ saulus de terra: apertis q; oculis nichil videbat. ℟ Exaudi deus or̃onem. ℣.

Constitues. Le. iiii.

Ait nanq; illi dñs de celo. Saule saule: q̃d me ꝑsequeris? Cur me inquaz persequeris saule? Nũq̃d quia illumĩaui cecos: quia sanaui egrotos quia demones effugaui: quia esurientes ꝑpos q̃nq; panib⁹ paui? An q; de tumulis mortuos suscitaui? An forte magis quia fidelibus meis regnũ celeste ꝓmisi? ℟. Ihesu de celo vocat⁹: ⁊ in terrã ꝑstrat⁹: ex ꝑsecutore effectus est vas electionis: et plus omĩbus laborans multo latius inter omnes verbi gratiã seminauit. Atq; doctrinã euangelicã sua ꝓ

dicatiõe compleuit. ℣. Inter apostolos vocatiõe nouissimus: pzedicatione pzimus: nomen xpi multarũ manikestauit gentiũ ppkis

Qtcz. Lectio ꝯta.

Quare me plequeris saule? aut ꝙd me plequendo pficies? Nunꝙd aduersus regnantẽ in celo: vllũ tua plecutio habebit effectum? Nũquid nocere michi quicq̃ poteris: quez nõ potes intueri? Ego sum ielus nazarenus: quẽ tu plequeris: qui terras celo: crucem regno: moztẽ ppetuitate mutaui. De quib⁹ oibus non te debere cunctari: et erept⁹ tibi nunc et post paululũ reddit⁹ suadebit alpect⁹. ℟. Vade anania et quere saulũ: quia vas electionis est michi: vt poztet nomen meũ. Cozã gentibus et regibus: et filiis israel. ℣. Ego enim ostendam illi: quanta opozteat eũ pati pzo nomine meo. Cozã.

At beatissim⁹ se. vi. paulus repẽtina quadam cecitate coercitus: intellecta tamẽ maiestate loquentis e celo: continuo fidelis effectus: et a persecutione destitit: et nouos intuendi chzistum oculos acquisiuit. Fecit ergo chzist⁹ ex lupo agnũ: ex saulo paulũz: ex persecutoze ecclesie doctozem: de quo pzedixit iacob Beniamin lupus rapax: mane comedet pzdã vespere diuidet escam. ℟. Ingressus paulus in synagogam: pzedicabat ielum iudeis Affirmans quia hic est chzistus. ℣. Stupebãt autem oĩs qui eum audiebant. Affirmãs. Glia pri. Affirmans. In tercio nocturno ãn. Vade anania et quere saulũz: ecce enĩ ozat quia vas electionis est michi: vt poztet nomen meũ coram gẽtibus: et regibus et filiis israel. ℣. Dixit autem dñs in visu anie. p. Confitebimur. ãn. Saule frat: dñs misit me ielus q̃ apparuit tibi in via qua veniebas: vt videas: et implearis spiritu sancto. ℣. Abiit ananias. et introiuit

domum: et imponēs ei manus dixit ℣. Dñs regnauit exultet ℟n. Arpo de celo vocatus: et in terram ꝓstratus: ex persecutore effectus es vas electionis. ℣. ℟. Prostratus es seuissimus persecutor: et erectus es fidelissimus predicator. ℣. Dñs reg. iral. ℣. ℟. Nimis honorati. Sc̄m matheū.

IN illo tpe. Dixit simō petrus ad iesum: ecce nos reliquimus omia et secuti sum⁹ te. Quid ergo erit nobis? Et reliqua. Sermo ex cōmētario beati hieronymi ꝓsbiteri.

QUandis fuducia petrus piscator erat: dines non fuerat: cibos manu et arte querebat: et ñ loquitur confidenter: reliquimus oia. Quid autē reliquerat: q̄ nichil aliud habuerat: nisi tm̄ nauē et retia Sed multa petrus relict: qui etiā voluntatē habendi deseruit. ℟. Libenter gloziabor in infirmitatib⁹ meis. Ut inhabitet in me virtus chzisti. ℣. Quando enim infirmor: tūc fortior sum et potens. Ut. ℣e. viii.

QUantū enim a petro et ceteris apostolis dimissum est: quantū ab aliquo non sequente dñm cōcupiscei poterat. Jesus autem dixit apostolis suis. Amen dico vobis: q̄ vos q̄ secuti estis me: in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue sedebitis et vos sup sedes duodecim: iudicantes duodecim trib⁹ israel. ℟. Magnus sanctus paulus vas electiōis: vere digne est glorificandus. Qui et meruit thzonum duodecimuz possidere. ℣. ℟. Arhzisto de celo vocatus: et in terram ꝓstratus: ex persecutore effectus es vas electiōis. Qui.

Lectio nona.

REgeneratione generalem resurrectionē appellat quoniā sicut anima et spiritus per aquā regenerantur: ita tunc regenerabuntur corpora ad incorruptionē. Igitur sicut apostoli iudicaturi sūt: ita

etiam omnes sācti: qui perfectionem apostolorum cō secuti sunt. Similiter etiam sicut duodecim tribus iudicande sunt: ita etiā omēs homines gentes et iudei et gentiles ad iudicium sunt diuinitus adducendi. ℣. Sancte paule apostole predicator veritatis et doctor gentiū. Intercede pro nobis ad deum: qui te elegit. ℟. Ut digni efficiamur gratia dei Intercede pro nobis Gloria patri. Intercede. ℘s. Te deū. ℣ Annūciaue runt. In laudibus. Ān.

INgressus paulus in synagogam: predicabat iudeis iesum affirmans: quia hic est chr̄ist⁹. ℣. Stupebant autem omnes qui eum audiebant. ℘s Dominus regnauit. Ān. Saulus qui et paulus magnus predicator a deo confortatus conualescebat: et confundebat iudeos. ℣⁹. Ostendens quia hic est chr̄istus filius dei viui. ℘s. Jubilate. Ān. Prostratus est seuissim⁹ persecutor: sed erectus est fidelissimus predicator: quos die verbis edocet de te: meritis ducat ad te. ℣ Inter apostolos vocationis nouissimus: p̄dicatione prim⁹. ℘s Deus de⁹. Ān Magnus scūs paulus vas electiōis vere digne est glorificādus: q̄ et meruit thronū duodecimū possidere. ℣ In regnatione cū sederit filius hois in sede maiestatis sue. ℘s. Benedi. Ā. Sācte paule apostole predicator veritatis et doctor gentium intercede pro nobis ad deū qui te elegit. ℣ Ut digni efficiamur gratia dei. ℘. Laudate. Lāpm. Saulus adhuc. hy⁹. Exultet celum. ℣. Dedisti heredi. In euāgelio. Ā. Celebremus querelionē beati pauli apostoli: quia hodie ex persecutore effectus est vas electionis: ideo gaudēt angeli: atq; letantur archangeli: et collaudant in celis filium dei. ℘s Benedictus. Oro. Deus qui vniuersum mundum. Memoria vt supra. Ad p̄ma. Ā. Ingress⁹ paulus.

¶ Notandū q̄ ad oēs horas. et ad vesp. añe dicende sunt sine v̄sibus. Q̄n vero v̄sus cāt̄atur: cāt̄ari debēt statim finito psal. añā. ps. Deus in nōie. ā. Ḡtias. ps. Quicūq; vult. Ad. iii. ān. Saulus qui et paulus. ps. Legem pone. Cap. Saulus adhuc. ℟. In oēm terram. or. De⁹ q̄ vniuersū mū. Ad vi. ā. Prostratus ps. Defecit aīa mea. Cap

AVit ananias: ⁊ intrōiit in domum: et ipōnēs sup̄ saulo man⁹ dixit Saule frater: dñs misit me iesꝰ xp̄s: qui apparuit tibi i via qua veniebas: vt videas: ⁊ implearis sp̄ūsctō. ℟. Constitues eos. Or. vt⁹. Ad. ix ā. Setē p. ps. Mirabilia.

SAulus aūt mul Cap tomagis q̄ualescebat et q̄fundebat iudeos: q̄ habitabāt damasci: affirmās quia hic est chr̄istus. ℟. Nimis honorati. Or. vt⁹.

¶ Ad vs̄ ān de laud. cum psal. de apostolis. Capm. Saulus aūt. hyⁿ. Exultet ℣. In oēm ter. In eua. ā.

¶ Tu es vas electionis sācte paule apostole p̄dicator veritatis in vniuerso mundo per quē oēs gentes cognouerūt gr̄am dei: interced̄e pro nobis ad deum: qui te elegit. ps. Magnificat. Or. Deus qui vniuersū mundum. Memo. de dña: de scō policarpo: ⁊ de sancta agnete.

¶ Sci policarpi mr. Le.

ANtonino qui pius cognominat⁹ est: vicesimo ⁊ secundo āno p̄incipatus exacto: marcus aurelius verus: et antoninus fratelius ei⁹ cū lucio fratre successit. Quo in tp̄e clamatū est. Tollāt⁹ innocentes. Querebatur policarpus. Cum igitur p̄socōsuli esset oblatus: deū toto corde confessus: impia iudicis ⁊ mata ⁊ tempsit. le. ii.

UNiuersus itaq; populus iudeoꝝ ⁊ gentiū q̄ smirnā colebat: ira ⁊ mor exclamat. Hic est alie⁹ magister: xp̄ianoꝝ pater: nostrū deoꝝ destructor: p̄tinax violatorq; tēploꝝ: qui docebat non sacrificādum: ne

eoꝝ adozãda esse simula=
cra. Tãdem quod pecca=
rat inueniat. Lcõ tercia

Hunc placuit illis ob=
bus: vt viuũ policar
pũ ignis exureret Cum igi
tur hoc peccatozibus fuis=
set ostensum: vt itelligerẽt
eũ non posse ꝙburi pzecepit
cõgestozẽ ignis accẽdi ⁊ gla=
dium sancto coꝛpoꝛi imergi
Quo facto: ecce subito flu
uius sãguinis copia: colum
ba pzocessit de coꝛpoꝛe: sta=
timq; sopitũ cruoꝛe cessit i
cẽdiũ Tale itaq; policarpꝰ
ſctẽ smirnensis ecclie magi
ster: passiõis munꝰ ipleuit.
Lctera de cõi vnius mar.
Sancti iuliani epi cro=
i et confessoꝛis. Le. pma.

Beatus itaq; iulianus
romana generositate
clarissimus: cũ ab vzbe egre
deretur: vt chzisto lucrum
faceret: dño ducente: ad vz
bẽ cenomanicã venit. Per
cuius manꝰ tãtas xps ope
rabatur virtutes: vt verbꝝ
demones fugaret: lepzosos
mũdaret: cunctisq; languẽ
tibus opẽ crucis medicami
ne largiretur. Deinq; cum
ad eũ multi cõcurrerẽt pzo
adipiscenda salute coꝛpoꝛ:
illuminati verbo fidei cum
salute redibant aiaꝝ Le. ti.

Dam cũ idem vir bea=
tissimus ab vzbe de=
grediens: vt lucrũ xpo de
pereuntibus faceret: dioce
sis sue partes visitaret: ec=
ce defunctus efferebatur:
magna populi comitante
caterua adolescens cuiusl=
dam magnifici viri filius: q̃
dicebatur iouinianus. Su
perueniẽs sctũs eps ꝙsueta
in dñm fiducia fretꝰ iussit
deponi defunctum coꝛpus
Genibus vero i terrã cur=
uatis oculis ac manibus in
celũ poꝛrectis. cunctis au=
dientibus oꝛationem fudit
ad dñm. Finita igit oꝛatio
ne: adolescẽs quasi a sõno
surrexit a feretro: et clara
voce clamauit dicens. Ue
re magnus est deus xpiano
rum: quẽ pzedicat seruus
eius iulianus. Lcõ tercia

Dc audiẽtes ꝓzoui
ciales: fidem susce=
runt: et abeato iuliano om=

ee i

nes baptizati sunt Appro-
pinquãte itaq; vocationis
sue die: recessit ad vicũ: in
quo nũc eccl'ia bti martia-
lis sita est. Jn qua cũ pluri
bus degeret diebz expectãs
horã: qua a dño p laboze pci
peret coronã: letus celos as
pexit: z aiam xpo reddidit.
Cetera de comuni vni⁹ cõ-
fessoris z pontificis ℂ In
octa. sancte agnetis ad vẽs
ãe et psalmi feria. Cap̃m.
Qui gloziatur. Hymnus.
Virginis proles. ℣. Diffu
sa est. In cuang. ã. Beata
agnes. ℣ Magnificat. or

DEus qui nos annuã
beate agnetis mar-
tyris tue solẽnitate letificas:
da ẽs: vt quã veneramur
offic'io: etiam pie conuersa
tionis sequamur exẽplo. p
dñm. Memoria de supra.
Ad matu. Jnuitatoziũ.
Ep̃m dñm. ℣ Venite hy⁹.
Virgis ples. ãn Discede a
me. ℣s Dñe dominꝰ noster
Cet ceteri psalmi vnius vir
ginis sub hac ãn. ℣ Diffu-
sa est gratia. Le.i

ITur cũ parẽtes sctẽ
agnetis: cuius octauũ die
hodie celebzamꝰ: ipsius se
pulchzum visitarẽt: me die
noctis silentio videẽt exer-
citum virginũ: iter quas vi
derũt btãm agnetẽ virgi-
nẽ: z ad dexterã eiꝰ agnum
niue cãdidiozẽ. Quod vidẽ
tes stupozẽ incurrebãt. Cui
btã agnes dixit parẽtibus
suis. Nolite me lugere q̃ si
moztuã: qz cum his virgini
bus lucidas sedes accepi.

℣ Die festũ. Le.ii.

CUm aũt hec visio di-
uulgata narraret z stãtie si
lie cõstãtini: que a capite vl
q; ad pedes vulneribus ob-
sessa erat: spe recuperande
sanitatis: quadã nocte ad
sepulchzũ sãcte agnetis ve
nit: z licet pagana: fideliter
tñ ozabat. Repentino igit
somno arrepta: vidit p vi-
sum btãm agnetem dicen-
tem sibi Constãter age con
stãtia. Euigilãs aut̃: sani
se penitus inuenit. ℣. Di
Cur terã. Le.iii
rit autem opinio ad
oẽs: z quotquot credentes
ad sepulchzũ btẽ agnetis ve

nillent: sanabãtur de quacũq; detenti essent infirmitate. ℣ Perseuerauit ergo cõstãtia in virginitate sua per quã multe virgines sacra velamina susceperunt et prece illi⁹ edificauerunt basilicã parentes ei⁹ in honore btẽ agnetis virginis. ℟. Pulchra facie. ℣. Spetua. ¶ In lau. hec sola. ā. Ingressa agnes. ℣p̃z. hy⁹ et ℣. de cõi vnius virginis In euãge. ān. Ecce qd̃ cõcupiui ℣s. Wñdict⁹ Dño. Deus qui nos. ꝛc. vtꝫ. Ad hoz. vtꝫ. cũ oõne De⁹ q̃ nos. Sctẽ batildis regine

¶ Recolam ⁊ Lcõ. i. gloriosam dei ancillaz batildẽ de partib⁹ trãsmarinis diuina aduocãs puidentia: vili precio venũdatam: gallã aduenire ꝓcessit. Trãsacto vero tpe: scã batildis clodoueũ dagoberti regis filiũ in cõiugiũ accepit: quẽ humiliter postulabat: vt assidue pro ecclesiis et pauperib⁹ esset ⁊ eis elemosinarũ beneficia deuotus ipenderet. Lcõ. ii.

¶ Gitur cuz clodoueus xp̃o iubente rex francozum vir sctẽ batildis migraret de cozpoze ipa vero dato precio captiuos plurimos redimere precepit: et liberos ire permisit. ¶ Post hec monasteriuz petiit: qõ vocatur scala: ⁊ in illa sctã cõgregatiõe cũ oi deuotiõe est recepta. Diligebat eñ sozores vt ꝓprias filias: et abbatisse obediebat vt matri: atq; omib⁹ ministeriũ exhibebat vt vilissima ancilla. Lectio. iii.

¶ Propinquante igitur glozioso obitu sctẽ batildis vilio ei preclara fuit ostensa: scala videlicet stãs ante altare sãcte marie: cuius cacumen celos attingeret: et quasi ipsa ascenderet p illam: angelis dei comitantibus. Ipa vero hac vilione comperta: cognouit se q̃totius de cozpoze esse migraturam: atq; secum consistentibus precepit: vt aliis sozozibus hoc nullatenus innotescerent Illa vero ꝓcessit ad tumu

lum: et confidenter se consignans cuncta eiulit spm. Cetera de cõi vni⁹ matrone cũ oõne de cõi. ¶ Sãcte Brigide virgis nõ martyris. Lectio prima.

Sancta igit brigida de bona ꝓlapia scotica orta a sua puericia moꝛib⁹ sobrietatis ac pudicicie plena Hec cum suas pasceret oues in campestri loco: nimia ꝓfusa est pluuia: et sic humecti vestibus domũ rediit. Et cũ vmbra solari ꝑ foramina domus intraret desup suam cõplutã vestẽ sulpẽdit Sicqꝫ in ipso vmbraculo vestis illa pepẽdit: tanꝯ in aboꝛe grãdi ⁊ firma Lectio secũda.

Mirabili quoqꝫ euẽtu ab hac venerabili brigida leꝓsi cerusiã postulabãt Cũqꝫ illa cerusiã non haberet: videns aquã ad balnea paratã: et cũ virtute fidei benedicẽs: in optimam conuertit cerusiã: ⁊ abunꝺanter sitientibus tribuit Quedã etiam ad eã veniebat sal petẽs: ipsaqꝫ in illa hoꝛa sale factũ de lapide: quẽ dñs dixit: poscẽti sufficienter largita est. Lectio iii.

Nam secm exẽplum dñi: et hec sancta virgo oculos ceci nati aperuit Quandã etiã feminã mutam oꝛõne sua fecit esse sanissimã. Leꝓsis tribus vas argenteũ cõtulit: ⁊ ne esset materia discoꝛdie fregit: nec vlla pars alia mioꝛ vel maioꝛ inuenta est. Hec vero sctã virgo brigida pꝛima die die mẽsis febꝛuarii sarcinam deiecit carnis et agnũ dei in celestibus secuta est mãsionib⁹: que nos etiã illuc suis attollat pꝛecibus: vbi cum dño gaudet in secula seculoꝛum amen. Cete. de cõi vnius virgis non martyris. ¶ In festo purificationis beate marie Ad vesperas añ. O admirabile Et cetere ane sequentes: cũ psal. de dñica. Cpm.

Ece ego mitto angelum meũ: q̃ pꝛeparabit viã ante faciẽ tuã: et statim veniet ad templũ

ſanctū tuū dominator dñs quem vos queritis: et angelus teſtamenti: quē vos vultis. ℟. Videte miraculum. Hymnus.

QUod chorus vatum venerandus olim ſpūſctō cecinit replet⁹ in dei factū genitrice cōſtat eſſe maria. Hec deū celi dñmq; terre virgo cōcepit. peperitq; virgo: atq; poſt partū meruit manere inuiolata. Quez ſenex iuſtus ſymeon in vlnis in domo cūpſit dñi gauiſus ob qđ optatū meruit videre lumine xp̄m. Tu libens votis petimus pzecātū regis eterni genitrix faueto clara que celſi renitens olympi regna petiſti. Sit deo noſtro dec⁹ et poteſtas ſit ſalus ypes: ſit honor perennis: qui poli ſumma reſidet in arce trinus ⁊ vnus amen. ℣. Reſponſū accepit ſymeon a ſpūſctō. Non viſurū ſe mortē niſi videret dñm. Ant. eua. an. Cum inducerēt puerū ieſum parētes eius: accepit eum ſymeō in vlnas ſuas et bñdixit deū dicēs: nunc dimittis dñe ſeruū tuū in pace. ℣s. Magnificat. oō.

ERudi q̄s dñe plebem tuā et q̄ extrinſecus annua tribuis deuotiõe venerari: intrinſecus aſſequi gr̄e tue luce cōcede. p dñm Memoria de. lxx. ſi cōtingat. Ad cpleto. ah. Verbū caro. Si infra. lxx. eue. dicatur ſine alla. ℣s. Cū iuo carē. Chm. Tu in nobis. Hymn⁹. Corde natus. ℣. Bñdictus qui venit. Ant. Glorificamus te. ℣s. Nūc dimittis. Ad matut. Inuitat. Ecce venit ad tē plū ſcīm tuū dñator dñs. Gaude et letare ſyon: occurrēs deo tuo ℣s. Venite

QUem terra Hym. pōthus ethera colūt adorant predicāt trinā regentē machinā: claustrum marie baiulat. Qui luna ſol et oia deſeruiunt per tē poza perfuſa celi gratia geſtant puelle viſcera. ℟ tā mater munere: cui⁹ ſupn⁹ artifex mundū pugillo cōtinens: ventris ſub archa

clausus est. Beata celi nūcio fecunda sctō spū desiderat⁹ gentibus: cuius p alū fulsus est, O gl'iosa domina excelsa supza sydera qui te creauit puide: lactās sacrato vbere. Quod eua tristis abstulit tu reddis almo germine: itrēt vt astra flebiles celi fenestra facta es. Tu regis alti ianua: et pozta lucis fulgida: vitā datā per virginē: gētes redempte plaudi:e. Gloria tibi dñe: qui nat⁹ es de virgine cum patre ⁊ sctō spū in sempiterna secula Amen. In.i.nocl. ān. Specialis virgo inter agmina vginū gaude munere magnifico: q̄ sola regē regū ferre maria digna fuisti casta itra viscera: quo minozatus paululum ab angelis est deitate qui pēi cōsilijs. ps. Dñe dñs noster. ān. Celi regia maria te iure fatemur: ex cuius thalamo pcessit iusticie sol. ps. Celi enarrant. ān Virgo creatozis celozū mater ⁊ ozbis innocuis manibus: mūdo quoq; cozde beato: rite dei pinguē meruisti scandere montē. ℣. Dñi est terra. ℟. Respōsū accepit. Sermo beati augustini. Lectio pzima.

Hodiern⁹ dies magnū nobis cōtulit gaudiū in quo xp̄s infans in tēplo est pzesentat⁹. Hodie nāq; pactis a natiuitate xp̄i quadraginta dieb⁹: in tēplo est a parētibus idē dñs psentat⁹. Hodie a sctō symeōe susceptus: pīq; cū sacris muneribus oblatus. Hodie redēptōez isrl̄ expectātib⁹ ab eodē symeone et anna publice pdicat⁹. ℣. Adozna thalamū tuū syon: ⁊ suscipe regē xp̄m. Quē vgo cōcepit: vgo peperit: vgo post pt̄ū quē genuit adozauit. ℟ Accipiēs symeō puerū in manibus: gratias agens benedixit dñm. Quē virgo. Lectō. ii.

Exultēt ergo vgines: q̄z vgo maria peperit xp̄m Nichil i ea qđ vouit putēt extimiatū: mālit vgo post pt̄ū: ⁊ illibata post filiū Exultēt vidue: istantē xp̄m vi

dna anna cognouit. Exultēt ℣iugate: nasciturū xp̄m helizabeth maritata ꝓphetauit Nullus gradus pretermiss⁹ est: de quo non habeat testimoniū salus oim nostrū. ℟. Senex puerum portabat: puer aūt senē regebat. Quē virgo ℣cepit: virgo peperit: ℣go post partū quē genuit adorauit. ℣. Ecce venit ad tēplum sanctū suū dñator dñs gaude ⁊ letare syon occurrēs deo tuo

Quē. ℣ cō tercia

Unq̄d enī sole virgines ad regnū celoꝝ peruenīunt? Peruenīūt ⁊ vidue Et magni meriti fuit illa vidua sancta anna: que a virginitate sua vixerat cū viro suo septē annis Quo defuncto: vsq; ad senilem etatē puenerat senectute sctā. Octogīta enim gerēs annos: expectabat ifantiā saluatoꝝ vt paruū videret annosa puum cognosceret annicula: intrātē mūdum saluatorē videret itura. ℟. Accipiēs symeon puerū in manibꝫ Grās agēs bñdixit dñm. ℣. Symeō iustus ⁊ timorat⁹ expectās redēptionē isrl. Grās Glorīa patri Grās. In ii. no. ān. Gratia celestis reparatrix toti⁹ orbis: diffusa est labiis ℣go maria tuis: propterea regum te rex benedixit i eū: et facit a dextris casta sedere suis: aurea quā fuluo vestis circundata lūbo: ambit ⁊ exornat riteq; ℣decorat. ℟. Eructauit. ℣. Sanctificās dñs templū xp̄s sibi dignū: virgine matre natus descēdit ab arce ploꝝ: cuncte cui gentes terre simul omīa regna: gaude dei genitrix dicunt ⁊ kyrīa chere. ℟. De⁹ noster refugiū

℣. Aula maria dei casta: tutulusq; pudoris: porta syō rutilis semp fūdata saphiris que sola e cūctis placuisti casta tonāti: suscipe seruoꝝ miserās pia vota tuorū. ℟. Fūdamēta. ℣. Accipiens symeon puerū i manibus. Grās agēs bñdixit dñm. ℣ cō quarta

In masculino sexu tria ipsa genera commendata

sunt. Ipse dñs xps natus: puer i tẽplo est pzesentat⁹ Exultẽt pueri ꝙtinentiam vouentes puero Ipse vero integritatẽ puericie ꝙsecrauit: ꝙ sue matri fecunditatem attulit: virginitatem non abstulit. Symeon ille senex diu vixerat: cui⁹ etas comparabatur anne: et audierat responsum: ꝙ non esset visurus mozte: nisi videret chzistũ. ℟ Symeon iustus et timozatus expectabat redemptionẽ israel Et spiritus sãctus erat in eo. ℣ Responsum accepit symeõ a spiritu sancto: non visurum se mozte: nisi pzius videret chzistum dñi

INtel Et spi. Le. v

ligite fratres: quãtuz delideriũ habebant ãtiqui sancti videre chzistũ. Sciebant illũ esse venturum: et omnes qui pie viuebant direbant. O si hic me inueniat illa natiuitas O si quod credo in scripturis dei: videam oculis meis Et vt noueritis antiquos sanctos et iustos optasse videre: quod concessum est huic seni symeoni: dominus ad discipulos dicit Multi iusti et pzophete voluerũt videre ꝙ vos videtis: ⁊ non viderũt et audire que auditis: ⁊ nõ audierunt. ℟ Suscipiẽs iesum in vlnas suas symeon: exclamauit et dixit Tu es vere lumen ad illuminationẽ gentiũ: et gloziã plebis tue israel. ℣ Cum inducerent puerũ iesum parentes eius: accepit eum symeon in vlnas suas: ⁊ dixit Tu es. Leõ sexta

MUltum senex ille fuit ad audiendum serus: sed ad videndum maturus. Non expectauit vt chzistũ videret loquentem: quẽ vidit inkãtẽ. Et hoc illi ꝙcessum erat iã decrepito: quasi deliderãti ⁊ suspirãti ⁊ dicẽti quotidie i ozationibus suis. Quãdo veniet? Qñ nascetur? Qñ videbo? Putas durabo? Putas hic me inueniet? Putas ꝙ illi ocli videbunt: pz quem cozdis oculi reuelabuntur? Dicebat ista in

ꝓpatiõibus suis: et ꝓ desi derio meruit audire: ꝙ nõ gustaret mortẽ: nisi ꝓius videret christũ dñi. ℣. Videte miraculum: mater domini concepit virgo: virilis ignaria consortii. Stat onerata nobili onere maria: et matrẽ se electam cognoscit: que se nescit vxorem. ℟. Hec speciosum forma ꝓe filiis hominum castis concepit visceribus: et benedicta in eternum: deum nobis ꝓtulit et hominem. Stat onerata nobili onere ma. Gloria. Stat.

In tercio nocturno. ãn.

Psallite cãtantes dño nouã cãtica xpo oĩs ⁊ illi⁹ nomẽ bñdicito tell⁹: mũdo virginea quẽ florẽ ꝓtulit aluus. ℣. Cantate. *l.ã.* Exultet tellus letenť ⁊ insule xpo regnante dauitico germine: quẽ virgo sacra puritatis gremio ꝓlatũ mundo edidit castissima maria: cui⁹ celebrãs solẽnia plebs veneratur vbiqz fidelium ℣s. Dominus regnauit exultet. ℟. Aue o theothocos virgo maria: que trinã mũdi regentẽ machinã filium ꝓtulisti: hinc rite exaltata supra sydera laudaris per secula. ℣s Cãtate. ii. ℟ Obtulerũt ꝓ eo dño. Par turturũ aut duos pullos columbarũ. *Scdm lucam*

In illo tpe Postq̃ impleti sunt dies purgationis marie scdz legẽ moysi: tulerunt iesum parẽtes eius in hierusalem: vt sisterent eũ dño: sicut scriptum est in lege dñi. Et reliqua.

Dme. venerabil. vde pbri

Recepit nãqz le. i lex fratres carissimi: vt mulier: que suscepto semine pepisset filiũ: imũda esset septem diebus: et in die octaua circũcideret infãtulum: nomenqz aptaret. ℣. Responsum acceperat symeõ a spiritusancto: nõ visurũ se mortẽ: nisi videret xpm dñi: ⁊ benedixit deum et dixit. Nunc dimittis seruũ tuũ in pace: qz viderunt oculi mei salutare tuũ dñe ℟. Cũ inducerẽt puerũ iesum parẽtes ei⁹: accepit eũ

symeon in vlnas suas: & dixit. Nunc dimittis. Lectõ. viii

DEinde etiã alios triginta tres dies ab ingressu templi ac viri thoro abstineret: donec quadragesima natiuitatis die filiu cum hostiis ad templũ dñi deferret. Primogenitum aũt omne masculini sexus sctũ dño vocari: atq; ideo munda queq; deo offerri: immũda aute mundis mutari vel occidi: & hois primogenitum q̃q; filiis argẽti debere redimi. ℟. Cum inducerẽt puerũ iesũ parentes eius: accepit eũ symeõ in vlnas suas: et benedixit deũ: & dixit Nunc dimittis dñe seruũ tuũ in pace. ℣. Accipiẽs symeon puerũ in manibus gras agẽs: exclamauit dicẽs Nunc dimitt.

SI aũt feminã peperisset mulier: immũda fieri iussa est quattuordeci diebus: et sexaginta & sex diebus aliis a templi ingressu suspendi donec octogesima natiuitatis die: que dies purgationis eius vocabatur: illo se suãq; lobolem hostiis sãctificatura deniret: ac sic demũ ad thorũ viri libera redire deberet. ℟. Gaude gaude gaude maria virgo cũctas hereses sola iteremisti: que gabrielis archãgeli dictis credidisti. Dñ virgo deũ et hominẽ genuisti: et post partum virgo inuiolata pmãsisti. ℣. Gabrielem archãgelum scimus diuinitus te esse affatum: vterũ tuum de spiritu sctõ credimus ipregnatũ erubescat iudeus infelix: qui dicit xpm ex ioseph semine esse natũ. Dñ virgo. Glozia. Dum. ℟. Gaude, reincipiat scilicet. Ixx. eur: Lnerit. Prosa.

INuiolata integra & casta es maria. ℣. Que es effecta fulgida celi porta. ℣. O mat alma xpi carissima ℣. Suscipe laudũ pia pcamina. ℣. Nostra vt pura pctora sint & corpa. ℣. Que nũc flagitãt deuote voces corda. ℣. Tu da y precata dulcisona. ℣. Nobis ppetua fruivita. ℣. O mata.

O benigna. ℣. O btā que sola inuiolata permānisti. ℘s. Te deū. Si extra lxx. euenerit dicat. ℣. Accipiēs Symeon. In lau. ān. Responsū accepit symeon a spūsctō: nō visurū se mortē: nisi videret dñm ℘s. Dñs regnauit. ā. Symeon iustus ⁊ timorat⁹ exspectabat redēptionē israel et spūsctūs erat in eo, ℘s. Jubilate. ān. Accipiens symeō puer in manib⁹: grās agens: benedixit dñm, ℘s. Deus de⁹ me⁹. ān. Obtulerūt pro eo dño par turturū: aut duos pullos colūbarum. ℘s. Cūdicite. ān. Lumen ad reuelationē gētiū: et gliam plebis tue israel, ℘s Laudate. Cpm. Ecce ego mitto hy⁹. Solis ort⁹ cardine. ℣. Symeon iustus ⁊ timoratus. Expectabat redēptionē israel: et spūsctūs erat in eo, In euange. ān. Senex puerum portabat: puer autē senem regebat: quem virgo peperit: ⁊ post partū virgo ymansit: ipm quē genuit adorauit. ℘s. Benedictus. Oratio.

OMps sempitne de⁹: maiestatē tuā supplices exorāmus: vt sicut vnigenitus filius tuus hodierna die cū nre carnis substātia in tēplo est presentat⁹: ita nos facias purificatis tibi mentibus presentari. p eūdem dñm. Cappriās hy⁹: Agnoscat. ā. Responsum. ℘s. De⁹ in noie tuo. ℘s. Quicūq vult. sub eadem ān. Cpm. Dñe miserere. ℟. Jesu christe. cum alleluya. ℣. Qui de virgine. vel ℟. Jesu christe, ℣. Tu pris verbigena. si extra lxx. euenerit. ℣. Exurge. et kyrieleyson, ⁊c. Ad. iii. hy⁹. Maria ventre. ān. Symeon iust⁹. ℘s. Lege pone. Cpm. Ecce ego mitto, ℟. Responsū accepit symeon a spūsctō alla alla. ℣. Non visurū se mortem nisi videret dñm alleluya alleluya. Gloria patri ⁊ filio et spiritui sctō. Responsum accepit symeon a spiritu sctō alleluya alla, ℣. Accipiens symeon puerū.

Oꝛ. Omps sẽpiterne deꝰ. ℣ Et notandũ qꝺ si hoc festum ifra septuagesimam euenerit non dicetur Allã ad responsoꝛia et ad hoꝛas neqꝫ in vltima parte versiculoꝝ Ad sextam hymnus Pꝛesepe poni. ã. Accipiẽs symeon pu. p̃s Defecit. cp̃ EGo qualiꝫ vitis fructificaui suauitatẽ odoꝛis: et flogꝛes mei fructꝰ honoꝛis et honestatis. ℟. Accipiens symeon puerum in manibꝫ alleluya alleluya. ℣. Gr̃as agẽs bñdixit dñm alleluya allã Gloꝛia patri. Accipiẽs symeõ puerũ. ℣. Obtulerũt pꝛo eo. Oꝛatio vt supꝛa. Ad nonam. hyꝰ. Adam vetus. ã. Lumẽ. p̃s EMirabilia Lpm. Go mater pulchꝛe dilectionis: ⁊ timoꝛis: et magnitudinis: et sancte spei: in me oñis gratia vie et veritatis: in me ois spes vite et virtutis. ℟ Obtulerũt pꝛo eo dño alleluya allã. ℣ Par turturum: aut duos pullos columbaꝝ alleluya alleluya. Gloꝛia patri Obtulerũt. ℣. Symeon iustꝰ et timoꝛatꝰ. Oꝛ vt supꝛa. Ad vesp. ã Responsũ accepit. p̃s Dixit dñs. ⁊ cetera de laudi. cũ psalmis de dña pꝛeter ãntũ psalmum qui erit. Lauda hierusalẽ dñm. cap̃. Ego qualiꝫ vitis. ℟. Gaude gaude. cũ pꝛosa Inuiolata. hyꝰ Apparuit. Solis oꝛtus. ℣ Respõsum accp. In euãge. ã. Homo erat in hierusalẽ cui nomẽ symeon: homo iste iustus et timoꝛatus expectãs consolationẽ israel: et spiritus sctũs erat in eo. p̃s Mgt. Oꝛ. Oms sẽpiterne. Memo. de sctõ blasio martyꝛe et pontifice. ã Beatus vir qui inuẽtus est. ℣ Gloꝛia et honoꝛ

OMnipotẽs Dñe. sempiterne deus: qui beatum blasium pꝛesulem martirẽqꝫ tuũ in agone certaminis tuo amoꝛe roboꝛasti: cõcede pꝛopicius: vt cui⁹ triũphũ recolimus in terris: eiꝰ pꝛecibꝰ adiuuemur in celis. p ℣. Ad completoriũ vt supꝛa in pꝛimis vesp.

EDei blasii martiꝛis. Le-

BEatus blasi⁹ toto tẽ pore vite sue sctũs et mitis degebat: sicut de scõ iob legimus Uidẽtes eius vitã irreprehẽsibilẽ hi qui in sebasta capadocie ciuita te fideles existebant elegerũt eũ sibi epm. Ipse vero declinãs ppli frequẽtiã pergens i montẽ q̃ vocatur argei: hitauit ibi i quadã spe

IN illis lũca. le. ii. itaq; dieb⁹ milites missi a pzeside agricolo ibi eũ inuenientes dixerũt ei Egrede re: vocat te ples. Quos videns sanctus dixit: filioli eamus simul. Cum ergo pergerẽt: in itinere multa mirabilia faciebat Nõ tantũ hoies: sed etiã diuersa aialia cum se lederẽt adinuicẽ sana restituebat Quẽ cum vidisset agricolus: dixit Gaude blasi: amice deo rũ. Blasi⁹ respõdit. Gaude et tu ples: nec dicas eos deos esse: sed demones: qui eterno igni tradũtur cum his q̃ eos adorãt. l. iii

RAt⁹ itaq; ples: iussit eũ fustibus cedi: et i ligno suspẽdi: z carnes ei⁹ cũ ferreis pectinibz laniari Post ea iussit eũ de ligno deponi: et i carcerẽ mitti Et iterũ ante eum adducto eo: dixit ei. Uis nũc adorare deos an nõ? Respõdẽs martyr chzisti ait. Impie cecus es: et non vides lumen dei verũ Tunc iratus seuissimus ille: iussit caput eius amputari Et mox spiculatoz eiiciens martyrẽ chzisti blasium: vna cum duobus pueris a pzetorio amputauit capita eorum. Leters de cõmuni vnius martyr

SAncti gilberti confessoris. Lectio pzima

SAnctus gilbertus genere et morum honestate conspicuus: in vico dicto simpynghã extitit oriund⁹. Constitutus autem ecclesie rectoz tanq̃ fidelis dispensatoz: ac pauperatis amatoz: de beneficiis ecclesiasticis sibi collati quicquid colligere potuit totũ egenis: orphanis: et pauperibus deputauit: vt ex contemptu tẽpzalium: z ex in

rro aiarum: duplam a dño
reportaret remuneratõnẽ

Scliens etiã Lcõ. ii.
dtus gilbertꝰ grataz
a deo esse ẅginitatẽ: septẽ
ẅgines: quas diuino amo
re succẽderat: inclusit sub
pariete ecclie beati andree
in sympynghzam solitarie
victuras. Quibus postea
alias quasdã adiũxit. Nec
non et fratres laicos: et cle
ricos regulares sibi associa
uit. Monialibꝰ vero regu
lã beati bñdicti: clericis ve
ro regulã sci augustini te
nendã ꝓponens. Lcõ. iii.

INstãti itaqꝫ tpe: quo
sãcta eius aia carnis
hospitiũ erat relictura mu
niuit se sacramentis eccle
sticis: ⁊ sic hozã sui exitus:
qua decuit deuotione expe
ctauit. Sicqꝫ pridie nonas
febzuarii: anni gre millesi=
mi cẽtesimi octogesimino=
ni: noꝫ cum immutaretur
in diem a tenebzis huiꝰ se=
culi et laboꝛibus mũdi: ad
verã lucem requiẽqꝫ eter=
nã migrauit: glozio⁹ius se=
nex et plenus dierum hꝫbi

taturus in domo dei ⁊ de
laudaturus in secula. Le=
tera de cõi vnius ⁊ tesso
non pontificis. ¶ Hãcte
agathe virginis et martyꝛ
Ad vesperas alie ⁊ psalmi
feriales. Cpm. Qui glia
Ry. Audisti dñe. Hymnus
Virginis pzoles. ℣. Diffu
sa est. In euange. ãn. Aga
tha letissime et glozianter
ibat ad carcerem: et quasi
ad epulas inuitata agonẽ
suum dño pzecibus cõmen
dabat. ℣s. Magt. Oõ.

OEus qui inter ceteras
potentie tue miracu=
la etiam in sexu fragili vi
ctoziam martyrii cõtulisti:
concede pzopicius: vt cui⁹
natalicia colimus per eius
ad te exempla gradiamur.
Per dominum nostrum.
¶ Ad matutinas Inuita
toꝛium. Chzistum regẽ
gum adoremus. Qui vi
ctrici triumpho sanctã ag
then hodie eternam trans
uexit ad gloziam ℣s. Ve
nite exultemus. Hymn⁹.
Virginis ples In. i. noc.
ãn. Mẽs mea solidata est

t in christo fundata. ℣. Do
mine dñs noster. ℟. Inge=
nua sum et expectabilis ge
nere: vt omnis parentela
mea testatur. ℣. Celi enar
rant. ℟. Et si ingenua es:
cur te ostendis seruilē per
sonā: qz christi ancilla sum
deo me ostendo seruilem
personā. ℣. Domini est ter
ra. ℟. Diffusa. Le. pma

IN sicilia vrbe catha=
nēsium sub decio im=
peratore: quintianus pro=
consul sicilie audiens opi=
nionē virginis deo dicate
agathe: multipharia inten
tione perquirebat eam.
Quam cum apparitoribus
suis fecisset coartari: dedit
eam cuidā matrone nomi=
ne afrodosie: que habebat
nouem filias turpissimas:
sicut erat ⁊ mater. ℣. Cū
ingrederetur beata agatha
in carcerē: dixit ad iudicem
Impie crudelis et dire ty=
rannе non es cōfusus am=
putare in femina: quod ip=
se in matre fuisti. ℟. Ego
veni habeo mammillas inte
gras intus in anima mea:
quas domino consecraui.

HOc autē Impi. fecit quintianus: vt per dies triginta quotidie blandirentur: et mutaret animū eius. Et modo pro mittēdo leta: modo igeren do aspera sperabat se men tem sanctā a bono proposi to reuocare. Quibus san=cta agatha dicebat. Mens mea solidata est: et in chri=sto fundata. ℣. Vidisti do mine: et expectasti agonem meum: quomodo pugnaui in stadio: ⁊ quia nolui obe=dire mandatis principum. Jussa sum i mammila tor queri. ℟. Propter veritā tem et mānsuetudinem et iusticiam. Jussa. Le. iii.

VIdens autem āfro=dosia mentem sancte virginis a sācto proposito nō posse ꝑmutari: abiit ad quitianū: ⁊ dixit ei. Facili=us possūt saxa moliri: ⁊ fer rum in plumbum cōuerti: q̄ ab intentione christiana mens istius puelle posset reuocari. Cūq; iratus quin tianus: iussit scām virginē

in ecules lusp̃ndi:⁊ in mā
milla torqueri:⁊ torta diu-
ti⁹ iussit abscidi. ℟. Quis
es tu: qui venisti ad me cu-
rare vulnera mea? ego sū
apostol⁹ xp̃i: nichil i me du
bites filia. Ipse me misit
ad te. Quē dilexisti mente
et puro corde. ℣. Nam et
ego apostol⁹ ei⁹ sum:⁊ noui
medicinā. Ip̃e Gloria pa.
Quem. In. ii. noc. ā. In-
cilla xp̃i sum: ideo me ostē-
do seruilem personam. ℏ
Eructauit. ān Summa i-
genuitas illa est in qua ser-
uit⁹ xp̃i ⁊ probatur. ℏ De⁹
noster re. ā Agatha sancta
dixit si feras michi p̃mit-
tas: audito xp̃i noīe mālue
scūt. ℏ Fūdamēta. ℣ Spe
cie tua. Le. iiii

AGatha vero dixit ad
quitianū. Impie crudelis
et dire tyrānē: nō es confu
sus hoc amputare in femi-
na: qđ ip̃e in matre suxisti.
Sed ego quidē habeo mā-
millas itegras in aia mea:
quibus enutrio oēs sensus
meos: quas ab infantia do
mino ꝯsecraui Quitianus
vero ꝑconsul mittēs scām
virginem in carcerē: p̃cep-
it: vt nullus medicorū ad
eam sanādi gratia ītraret:
neq; cibum ei quilḡ vel p
tū ministraret. ℟. Ip̃e me
corronauit: q̄ p apl̄m petrū
in custodia me confortauit
p̃o eo quod Iussa sum sus-
pēdi i eculeo ꝓpter fidem
castitatis adiuua me dñe
deus me⁹ in tortura mam-
millaꝝ meaꝝ. ℣ Vidisti d̄o
mine agonē meum quomo
do pugnaui in stadio: sz q̄
nolui obedire mādatis p̃n
cipū Iussa sum Le. v.

QVm igitur beata aga
tha i carcere fuisset i
clusa circa mediam noctem
venit quidam senex: quem
antecedebat puer luminis
portitor ferens diuersa me
dicamina i manu sua:⁊ di-
xit ad eam. Licet enim te
nimis corporalibz penis af
flixisset quintianus: tu eū
grauioribus supplicijs astri
xisti responsionibus tuis.
Sed tamē q̄ ibi eram qua
hora hoc patiebar: ꝑspexe-
ui ꝙ tua māmilla sanitatē

potest accipe. ℟. Agathes stillime ⁊ gratulãter ibat ad carcerẽ Et quali ad epulas iuitata agonẽ suũ dño precibꝫ ꝯmendabat. ℣. Nobilissimis orta natalibꝫ ab ignobili gaudens trahebat ad carcerẽ Et q̃li. le. vi

Vnc sãcta agatha respõdit Munꝯ corpori meo medicamina ab omnibus facta accedũt: qz salua torem habeo dñm ieſũ chriſtũ: q̃ solo sermone restaurat vniuersa Hic si vult: potest me saluam facere Tũc senior subridens: dixit. Et me ipse misit ad te: nam et ego apostolus eius sum: et in nomine eius scias te esse saluatam. Et cum hoc dixisset: ab oculis eiꝰ sublatus est: ⁊ oia mẽbra eiꝰ saluata sunt: ⁊ restituta erat mãmilla eius. Et post hec iussit quitianꝰ itez sãctam virginẽ ante tribunal astare: et dixit ei Immola diis Agatha respondit Omnia verba tua sunt vana Et q̃s vult ad auxiliũ suũ lapidẽ inuocare: et non deũ summum ⁊ verũ: qui me dignatus est ab omni plaga curare. ℟. Ego autẽ adiuuata a dño pseueraboi confessione eius. Qui me saluam fecit: ⁊ ꝯsolatus est me. ℣. Gratias tibi ago domine ieſu chriſte: qui misisti ad me apostolũ tuũ. Qui. Gloria Qui me. In iii. noctur. ℟. Si ignem adhibeas: rorẽ michi saluificum de celo angeli ministrabunt. ps. Cantate. i. ãn. Audisti domine agonem meum: quomodo pugnaui in stadio: sed quia nolui obedire mãdatis pncipum iussa sum in mãmilla torqueri. ps. Dominus regn. exultet. ã. Propter fidem castitatis iussa sum suspendi in eculeo: adiuua me domine deus meus in tortura mammillarum meaꝝ. ps. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit. Expositio Simile est regnũ celoꝝ decem virginibꝰ. Omel. vt i cõi

℟. Medicinam carnalem corpori meo nunꝯ exhibui sed habeo dominũ ieſũ xp̃m Qui verbo curat omnia.

℣. Ego enī habeo mămillas integras intus i anima mea: quas dño consecraui Qui verbo curat omnia.

Lectio octaua.

QUintianus vero dixit. Et quis est: qui te curauit? Agatha respōdit Christus filius dei viui. Tunc quintianꝰ ira commotus: testulas acutas iussit spargi: ⁊ sub testulis viuos immitti carbones: ⁊ sanctam virginē in eis nudo corpore volutari. Cūq; hoc faceret: subito locus i quo sanctum corpus volutabatur cōmotus est: et pars parietis cecidit: et oppressit cōsiliarium ducis nomine siluinū: et amicum eiꝰ nomine falconū. Sed ⁊ omnis ciuitas cathanēsiū a terre motu exagitata est. Quod vidēs quirianus: fugit: iubens sctām virginē in carcerem mitti. ℟. Qui me dignatus est ab omni plaga curare ⁊ mămillam meam meo pectori restituere. Ipsum inuoco deum viuum. ℣. Medicinam carnalem corpori meo nunq̄ exhibui sed habeo dominū iesum christum. Ipsum inuoco.

SAncta virgo Le. ix. agatha ingressa carcerem expandit manus suas ad deum: et dixit Domine qui me fecisti vincere tormenta carnificis: ignē ferrum et vincula: te deprecor vt accipias spiritum meum modo: quia tempus est vt me iubeas istud seculum derelinquere: et ad tuam misericordiam peruenire. Hec cum dixisset: cōtā omni populo emisit spiritum. Quod fideles populi audientes: tulerunt corpus eius: et posuerunt illud in sarcofago nouo ad laudem domini nostri iesu christi: cui est honor et gloria in secula amen. ℟ Beata agathes ingressa carcerē expādit manus suas ad deum: et dixit domine qui me fecisti vincere tormenta carnificum. Jube me domine ad tuam misericordiā peruenire. ℣ Gratias tibi ago domine iesu christe: qui me

feciſti vincere ferrū ignē ꝛ vincula. Jube me. Glozia patri. Jube me. Si infra ſeptuageſimā euenerit re incipiatur Ve. Beata aga the ingreſſa car. Hinaũt ps. Te deum. ỹ. Specie

Q tua. In laudib⁹. ā. Uis es tu qui veniſti ad me curare vulnera mea ego ſum apoſtolus chriſti: nichil in me dubites fīlia. ps. Dñs regnauit. ā. Me dicinam carnalem cozpozi meo nunq̃ exhibui: ſed ha beo dñz ieſum xp̃m: qui ſo lo ſermone reſtaurat vni uerſa. ps. Jubilate. ān. Gratias tibi ago dñe: quia memoz es mei: ꝛ miſiſti ad me apoſtolum tuū curare vulnera mea. ps. De⁹ de⁹ meus. ān Bñdico te pater dñi mei ieſu chriſti: qz per apoſtolum tuū māmillam meam meo pectozi reſtitui ſti. ps. Benedicite. ā. Qui me dignatus eſt ab oī pla ga curare: et māmillā meā meo pectozi reſtituere: ip ſum inuoco deum viuum. ps. Laudate. Cp̃m. Sa pientia vincit. ỹ⁹. Jeſu cozona. ỹ⁹. Adducentur. In euange. ān. Paganoz multitudo fugiens ad ſe pulchzū virginis: tulerūt velum eius contra ignem vt cōpzobaret dñs: q a pe riculis incendii meritū aga the martyzis ſue eos libe raret. ps. Bñdictus dñs. Oco. De⁹ qui iter cetera. Meōzia de. lxx. ſi euenerit Ad hozas añe de laudibus Cetera de cōi vnius virgi nis cū oōne pzpzia. Ad vs. añe de laud. ſup pſal. feria les. Cp̃m. Emuloz. ỹ⁹. Jeſu cozona virginū. ỹ⁹. Diffuſa eſt. In euāge. ā. Mentem ſanctam ſponta neum honozem deo: et pa trie liberationem. ps. Ma gnificat. Oratio vt ſupza. Memoz ia de ſanctis con feſſoribus ꝛ pontifi. pedaſto et amando. ān. Fulge bũt. ỹ. Sacerdotes. Oco Deus qui nos cōcedis. vt in cōi. Secōz cōfeſſoz vedaſti et amādi. Leō. l.

Egregia ꝛ omni acce ptione digna merita

ctoꝝ xpi pꝛeculũ vedasti ⁊ amandi: ctã celebꝛare cõsueuit ecclia. Sctũs ei vedastus: qꝛ sitienti amico vinũ de vacuo ꝓduxit vasculo: laudabile ⁊ diuturnum ctitatis suc ꝓbet testimoniũ. Xps igit in chana galilee de aqua vinum fecerat vedastus vero ex arido poculo vinũ ꝓduxerat. Magnũ igitur qd dns: sed maius ẽ qd gessit seruꝰ. Nõ tamen vedastũ dño: sꝫ dñz ꝓponumꝰ vedasto. Lcõ. ii

QUadã igit nocte dũ ctũs amãdus: vt illi mos erat oꝛaret: imũdꝰ spũs vnũ e famulis appꝛehensa manu trahebat ad mare: volens eũ demergi. Sed ildẽ puer qui trahebatur: magnis cepit vocibus clamare dicens Chꝛiste adiuua me: xpe adiuua me. Sꝫ malignꝰ spũs eidẽ puero insultãdo respõdit. Qualis xps? Sꝫ dũ puer qui trahebatur minime responderet: ait ctũs amandus. Dic illi fili. Xps filiꝰ dei viui crucifixꝰ. Statiꝙ ad vocẽ illius inimicus vt fumus euanuit. Lcõ. iii.

SAnctus etiã amãdus latronẽ quẽdam a periculo moꝛtis liberare volebat: sed apud iudicẽ hoc ipetrare nequibat. Latrone illo suspenso et defũcto et ppko ad pꝛopꝛia ꝛeuerso ctũs amandus aduenies: moꝛtuũ deposuit de ligno et tandiu sup eũ pꝛeces fuderat: donec eũ vite pꝛisti restituerat Hos igit cõfessoꝛes vedastũ. c. et amãdũ sicut celestis aula suscepit cũ gꝛia: ita nos eoꝝ pꝛecibꝰ diuina custodiat mia: et ad illam perducat gꝛiam: que nescit finiꝛi ꝑ secula. Cetera de cõi plurimoꝝ cõfes.

CSce scolastice ẏgi. l. i.

BEata igit scolastica: vt legimus nobilissimis oꝛta natalibꝰ: magnificentissimis floꝛuit virtutibus. Nã btũs papa gregoꝛiꝰ de sctõ bñdicto et soꝛoꝛe eiꝰ ita inquit. Soꝛoꝛ nãqꝫ scti bñdicti scolastica oipotenti dño ab ipo pueri cie tpe dedicata ad colloq̃a

fratris sui semel p annum venire cõsueuerat: ad quã vir dei non longe extra ianuã possessionis monasterii descendebat. Quodam vero die venit ex more: et totũ diẽ in dei laudibus sanctisq; colloquiis ducentes: incũbẽtibus iã noctis tenebris: simul acceperũt cibũ

Cum vero Lcõ. ii. Actus bñdict⁹ sororq; ei⁹ scolastica adhuc ad mẽsam sederent: soror ei⁹ rogauit eũ dicens. Quesso te frater: vt ista nocte me nõ deseras: vt vsq; mane de celestis vite gaudiis aliq̃d loquamur. Cui ille. Manere extra cellã nullaten⁹ possũ. At illa caput in mensa dñm rogatura declinauit. Cũq; leuaret de mẽsa caput: tanta chorusc atiõis virtus in tonitruũ vertit: et inundatio pluuie erupit: vt neq; venerabilis bñdictus: neq; fratres q̃ cũ eo aderant: extra limen loci: quo⁹ sederãt pẽdẽ mouere

Quo potuissent. Lcõ. iii. Quod vidẽs sctus benedictus: dixit. Parcat tibi soror o ipotẽs: q̃d est qõ fecisti? Cui illa. Ecce te rogaui: & audire me noluisti. Rogaui etiam dñm meũ: & exaudiuit me. Modo ergo si potes egredere & recede. Sic vero mansit cũ sorore inuitus: qui extra cellã monasterii noluit manere spõte rogat⁹. Cũq; die altero venerabilis femina scolastica ad cellã ppriã recessit vir dei bñdict⁹ ad monasteriũ rediit. Et ecce post triduũ in cella cõsistens: vidit eiusdẽ sororis sue aiaz celi secreta pẽnetrare. Qui tante ei⁹ glie cõgaudẽs: oi potenti deo gr̃as reddidit: eiusq; obitũ fratrib⁹ denũciauit. Cetera de cõi vni⁹ virginis nõ mar. ¶ Heti valentini martyr. Dẽo.

Presta q̃s ops de⁹: vt qui bti valẽtini martyris tui natalicia colimus a cũctis malis iminẽtibus ei⁹ intercessiõe liberemur.

Per dñm. Lcõ. i. Erat⁹ vir terraminẽsis ciuitatis presbiter valẽ

tinus bene viuēdo meruit virtutib⁹ adherere. Factū est aūt vt vnicus cratonis filius ceremon noie talem incurreret egritudinez: vt incuruat⁹ dorso: caput habens inter genua maneret et nullus medicus ei posset succurrere: dixit q̄ dā: germanū suuz a simili morbo per quendam valentinum presbiterum esse curatum et hortatur transmitti ad eum. Lectio. iii.

QVem cum veniente craton hospitio recepisset: filiū suum ceremonē ostendit ei: et cepit petere: vt sicut curauit germanū cōtei ita isti succurreret. Cui valentinus dixit. Crede ergo filiū dei verum deū esse iesum xp̄m: et oībus renūcia simulachris et videbis saluum filiū tuū. Tunc cratō vocauit coniugē suam et oēm familiā suā: et pedibus eius p̄strat⁹ cepit promittere: qm̄ si ille salu⁹ ēet oēs crederēt xp̄o. Lcō. iii.

QVnc valētinus iussit silentiū vnius dici et vni⁹ noctis fieri: et claustra hostium super se et puerū: et tota nocte in dei laudib⁹ et oratione pleuerauit. Sed spacio vnius hore trālacto surrexit puer sanissimus. Tūc cratō cū cōiuge sua et omni domo credens: baptizatus est. Tūc indignatio pene oim senatorū accē sa est: et tentū valentinum atq; virgis cesum incarcerauerūt. Et medio noctis silentio eiectum de carcere derollauerūt iussu placidii vrbis p̄fecti. Letera de cōmuni vni⁹ martyris.

SĀcte iuliane virginis et martyris. Lectio p̄ma.

IMperatoribus igit maximiani imperatoris scelestissimi xp̄ianorū p̄secutoris: extitit quedā vīgo iuliana noie: nobilis gēne: sed nobilioris fide. Que dū floreret p̄cherrima: a quodam nobili licet gentili et sacrilego ad maritales iuitatur amplexus. Cui⁹ nuptias prophanas dum virgo abhorreret: tormentis grauib⁹ est afflicta. Sz dū

nec idolis vel nuptiis consentiret: carceralibus mācipatur tenebris. Le. ii.

Veniens autē ad ipam dyabolus i figura angelica: dicens se e celo missum: blādis eam illecebris persuadet: vt idolis et nuptiis consentiendo: penas horrificas iam sibi paratas effugeret Sācta virgo christi iuliana ad sermonē dyaboli perterrita: cogitabat: quisnam esset: qui talia persuaderet. Que mox a deo edocta et corroborata apprehēdit dyabolū: ⁊ alligauit eū: ⁊ tādiu verberibus palā afflixit: donec oīa mala: que ab initio mundi fecerat: ꝓfessus est. Le. iii.

Deniq; educta de carcere iuliana: tormenta ꝓferre iussa est maiora: sed maiora ei a deo adhibita sunt prēsidia Nā oēs pēnas sibi illatas ac si epulas dulcissimas suscepit oblatas. Siquidē flamas ignium: et ollā superās feruentem: demū capitis decollatione martyriū cōsūmauit

Hulus virginis meritis et precibus adiuuemur: vt celestis gaudia sāctitatis consequamur: ipso ānuente: q̄ viuit et regnat deus in secula seculoꝝ amen. Cetera de cōmuni vnius v̄ginis et martyr. ¶ In cathedra sancti petri. Ad vesperas. Ā Quem dicunt homines esse filiū hois dixit ihesus discipulis suis rndēs petrus dixit tu es xp̄s filiꝰ dei viui ⁊ ego dico tibi q̄ tu es petrꝰ ⁊ sup hāc petrā edificabo ecclam meaz. pi ſet. ān. Petrꝰ ad se reuersus dixit nunc scio vere q̄ misit dñs āgelū suum ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de oī expectatione plebis iudeoꝝ. ā. Dñe si tu es iube me venire ad te sup aquas et extendēs ihesꝰ manū apprehendit eū ⁊ dixit ihesus modice fidei quare dubitasti. ān Cūq; vidisset ventū validū veniētē timuit ⁊ cū cepisset mergi clamauit dicēs dñe saluū me fac. ā. Solue iubēte deo fratrū petre cathenas q̄ facis vt possideāt celestia regna tecū ⁊c.

PEtrus apostolus iesu christi electis aduenis dispersionis ponti galatie capadocie asye ⁊ bithinie secundum prescientiã dei patris in sanctificatione spiritus: in obedientia ⁊ aspersione sanguinis iesu christi gratia vobis et pax a deo multiplicetur. ℣. Quodcũq; ligaueris sup terrã erit ligatũ ⁊ i celis Et quodcũq; solueris sup terram erit solutũ et in celis. ℟ Tu es inquit petrus xpũs filius dei viui respondens dñs ait et ego dico tibi q; tu es petr⁹ et sup hanc petrã edificabo ecclam meã. Et quodcũq; Gloria patri. Et. ℣p⁹.

IAm bone pastor petre clemẽs accipe vota pre cãtum ⁊ peti vincla resolue tibi potestate tradita: qua cũctis celũ ỽbo claudis aperis. ℣p⁹ Annue xpe. ỽ. Ex altẽt eũ in eccla plebis Et i cathedra senior laudẽt eũ In euãg. an. Tu es pastor ouium princeps apostolor: tibi tradite sunt claues regni celor. ℟s Magt. oro.

DEus q; btõ petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis ligãdi atq; soluẽdi pontificiũ tradidisti: concede: vt intercessionis eius auxilio a peccatorum nostror nexibus liberemur Qui viuis ⁊ reg.

Memoria de lxx. vel. xl. vtralibet euenerit. Quocunq; die sabbati .lxx. vel xl. euenerit istud festum beati petri: habebit oino ultimas vesp. suas. Et mem. fiet de .lxx. vel. xl. ¶ Et si hoc festũ in pma dñica vel aliis dñicis .xl. euenerit differatur festũ in scdam feriam et in dñica habebit oino primas vcs. suas ⁊ memoria fiet de dñica prout plenius notatur de hoc et de aliis i magna rubrica i sabbato. xl. Ad matutinas. Inuitat. Pastori cũmo iubilemus corde iocũdo Qui claues petro celor contulit almo. ℟ Venite ℣p⁹. Eterna xpi munera. In. i. no. ã Pontificalis aper venerator iure cathedre: quã primũ meritis petr⁹ acrẽdit ho

tilis. ℣s Celi enarrant. ℟n Hic sup excelse polit⁹ fundamina petre: moribus exornat humeri quos vita reportat. ℣s Benedicam. ℟n Anthiochena polis diuini lumine solis: irradiata sacrũ decus hoc colit ois et orbis. ℣s Eructauit. ℣. In omnem. Leõ pma.

INstitutio festiuitatis hodierne a senioribus nr̃is cathedre nomẽ accepit: ideo q primus apostolorum petrus hodie epyscopatus cathedram suscepisse referatur. Recte ergo ecclesia natalẽ sedis illius colit: quam apostolus p eius salute susscepit. dicẽte ei dño. Tu es petrus ⁊ sup hanc petram edificabo ecclesiam meam ℟. Symon petre anteq̃ de naui vocarem te noui te et sup plebem meaz p̃cipẽ te cõstitui Et claues regni celoz tradidi tibi. ℣. Qcũq; ligaueri sup trã erit ligatũ ⁊ i celis ⁊ qcũq; solueris sr̃ terzã erit solutũ ⁊ i ce

Petrũ itaq; lis. Et. cũdamẽtũ ecclie noia uit dñs. Et ideo digne hoc cũdamẽtũ generalis ecclia colit: supza quod sui edificii celsitudo consurgit An de conuenienter psalm⁹ dicit, Exaltent eũ in ecclesia plebis: et in cathedza seniorum laudẽt eum Dignum ergo est: vt fundamentum hoc in ecclesia honozetur: per quod ad celum ascendi tur. Quod natalis ergo cathedze beati petri hodie colitur: sacerdotale officium honozatur. Que etiam tãto necesse est: vt plus habeat i ecclesia dignitatis: quãto sacerdotale officiũ plus est honozis. ℟. Si diligis me symon petre pasce oues meas dñe tu nosti q; amo te. Et animã meam pono pzo te. ℣. Et si opoztuerit me mozi tecum nõ te negabo Et aiam Leõ tercia

Dies ergo hec fratres carissimi a nobis merito honozatur: quia dum natale cathedze colimus: epyscopatum petri aposto stoli veneramur. Huius autem solennii religio: sic

in ecclia introducta est. Cū
eni pretrāsiret apl̄us dille
minās verbū vite: ⁊ funda
mentū iaciens ecclie: cum
appropinquaret āthiochiā:
cepit p nicetā et aquilā to-
ta ciuitas audire: q petrus
aduentaret. Omis autē pp
pulus anthiochie ciuitatis
audientes petrum venire:
occurrerunt ei. Dēlq; ma-
iores natu et nobiles cine-
res sparserunt in capite:
multiq; cilicio induti sunt:
nudis pedibus penitentiā
agentes: quod contra pre-
dicationē eius cum symo-
ne mago consensissent. ℟
Tu es petrus ⁊ sup hāc pe
trā edificabo ecclesiam meā:
et portę iferi nō prevalebūt
aduersus eā. Et tibi dabo
claues regni celor. ℣ Quō-
cūq; ligaueris sup terrā erit
ligatū ⁊ i celis et qcūcūq; sol
ueris sup terrā erit solutū
et i celis. Et tibi. Gla Et ē.
In ii. no. ā. Huius amore
deus seruor terge reatus:
vt tibi placuit placitos nos
reddere possit. ℣. Dēs gen
tes. ā Pāde tuis celos quos
seruas mane sacerdos ne ti
bi ꝓmissos inuadat pestifer
agnos. ℣ Exaudi de⁹ de. ā
Hydera scālur⁹ terrisq;
hinc dona daturus: qs sibi
elegit tibi xp̄s petre subegit
p̄s. Exaudi deus oro̅nē. ℣

Hec Cōstitues. l. iiii
⁊ his similia plenter
offert ei vexatos lāguoribz
⁊ demoniis fatigatos: para
liticos quoq; ⁊ diuersa picu
la patientes. Et erat infinita
multitudo lāguentiū Quos
ocs hac voce alloquitur Si-
mīlē vobis hoiem me cē vi
dentes: nolite putare: q a
me possit recupare salutē:
sed p eū q de celo descēdēs
ostendit credentibz sibi verā
aie ⁊ corpis medicinā. Ih
vox vra testem habeat hūc
ocm ppm: qz ex toto corde
creditis i dm̄ ielū xp̄m: vt
sciāt etiam seipsos ab ip-
so per nos posse saluari.
℟. Dñe si tu es iube me ve
nire ad te sup aq̄s Et exten
dens manū app̄hendit eū ⁊ di
xit ielus modice fidei quare
dubitasti ⁊ ℣. Cūq; vidisset
vētū validū venientē timuit

et cū cepisset mergi clamauit dicēs: dñe saluū me fac

Et extendēs. Luc. v.

Amqz omis multitudo infirmātiū vna voce clamauerat: hūc eē verū deū quē petr⁹ ānūciabat: subito īmēsū lumē gratie dei i medio plebis appuit. Et cepe cūt paralitici currere ad pedes petri sani: ceci recepto visu clamare: claudi restaurato gressu gras deo agere: languētes recepta sanitate gaudere. Nōnulli etiā solo flatu viuētes iā sine sensu et sñ voce recuperati sūt. Tā tā itaqz spūssūs in illa die gre sue vtutē oñdit vt oēs a minimo vsqz ad maximū vna voce cōfiterēt deū. Ego p te rogaui petre vt nō deficiat fides tua Et tu aliquādo querl⁹ cfirma frēs tuos. v. Symō ecce sathanas expetiuit vos vt cribraret sicut triticū ego autē rogaui p te. Et tu. Luc. vi.

Infra igitur septem dies plusqz decēmilia holes credētes deo baptismatis sūt sctificatione consecrati: ita vt oi auiditatis desiderio theophilus q erat cūctis potētib⁹ in ciuitate sublimioz: dom⁹ sue ingētē basilicā ecclie noie cōsecraret: in qua petro apl'o cōstituta est ab omi ppl'o cathedra septimo Kalēdas martias: ⁊ ois deinceps multitudo quotidie ad audiēdū verbū dei cōueniēs credebāt sane doctrine: quā sanitatum efficacitas affirmabat. Quodcūqz ligaueris sup trā erit ligatū et i celis Et qcūqz solueris sup terrā erit solutū ⁊ in celis. v. Tu es inqt petr⁹ xps filiꝰ dei viui respōdēs dñs ait et ego dico tibi q; tu es petr⁹ et sup hāc petrā edificabo eccliam meā. Et. Glia Et. In. iii. noc. ā. Qui regni claues ⁊ curā gestat ouilis pclis quoqz pio vite renouatur orīgo. ps. Cōfitebimur. ā. Huic celi terreqz petro cōmisit habenas: vt reseret claulis: ⁊ soluat vī cla ligata. ps. Dñs reg. ex. ān. Solue iubēte deo trax petre cathenas: q facis vt

pateãt celestia regna btis. ps. Dñs reg. iralcã. ℣. Nimis ho. Scdm Matheũ.

IN illo tpe. Venit ie-sus in partes cesaree philippi: ⁊ interrogauit discipulos suos dicẽs. Quẽ dicũt hoies esse filiũ hois? Et rel. Dme. bti hiet. pl.

ISte philippus frater fuit herodis iunioris sub quo dñs passus est: filius herodis illius sub quo dñs natus esse legitur: qui i honore tyberii cesaris ciuitatẽ quandã restaurauit et eam ex noie cesaris atq; sui: cesareã philippi noiauit. In hac ergo ciuitate: hoc est in cesarea philippi: tradunt hystorie reges romanos solitos fuisse ab vniuerso regno tributa pcipe. ℟. Quẽ dicunt hoies esse filiũ hois dixit iesus discipulis suis: respondens petrus dixit: tu es xps filius dei viui. Et ego dico tibi q; tu es petrus et super hanc petraz edificabo ecclesiam meã. ℣. Beatus es symon bariona q; caro et sanguis non reuelauit tibi: sz pater me⁹ q̃ est in celis. Et ego.

DIgnum Leõ. viii ergo fuit vt vbi rex terren⁹ censũ a sibi subiectis exigebat: ibi rex celestis a suis subditis censum fidei requireret dicẽs. Quẽ dicũt hoies esse filiũ hois? Querit dñs de cõtẽcia vulgi: nõq; ipe ignoraret que de se vulgus sentiret. sz vt cõfessio apostolorũ pmiũ cõsequeretur. Simul etiã his verbis exemplũ dedit epyscopis et pelatis ecclesie vt a suis requirant. cuius opinionis sit apud populũ. ℟. Tu es pastor ouium princeps apostolorũ tibi tradidit deus omia regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorum. ℣. Tibi em a dño collata est potestas ligãdi atq; soluendi. Et ideo tra.

CUm dñs Leõ. ix. interrogasset discipulos quẽ eũ dicerẽt esse homies. ⁊ illi diuersas diuersor; opiniões pomplissent dicit illis Vos aũt quẽ me

esse dicitis? Respõdens sy
mon petrus: dixit. Tu es
xps filius dei viui. Respõ
dens aũt ihesus dixit. Btũs
es symon bariona: qz caro
et sanguis nõ reuelauit ti=
bi: sed pater meus qui i ce
lis est. Bariona filiꝰ colũ=
be dicit. Filius aũt colũbe
recte vocatur petrꝰ apłus
qz prudenti ac pia simplici
tate dñz sequebat. Dñs ei
xps filius dei per naturaz:
petrꝰ vero sicut ceteri ele=
cti filius est spũscti p gr̃az
℟. Petre amas me tu scis
dñe qz amo te Pasce oues
meas. ℣. Symon iohãnis
diligis me plus his: tu scis
dñe qz amo te. Pasce. Glo
ria patri. Pasce oues. ℟s.
Te deum. ℣ꝰ. Exaltent
eum in ecclesia plebis. Et.

Symon Jn lau. ãn.
iohis diligis me plus
his. tu scis dñe qz amo te.
℟s. Dñs regnauit. ãn. Pe
tre amas me: pasce oues
meas. tu scis dñe qz amo te
℟s. Jubilate. ãn. Caro et
sanguis non reuelauit tibi
sed pater meus qui est in ce
lis. ℟s. Deus deus meus.
ãn. Ego pro te rogaui pe=
tre vt nõ deficiat fides tua
et tu aliquando cõuersus
cõfirma fratres tuos. ℟s.
Benedicite. ãn. Tu es pe
trus. et sup hanc petrã edi
ficabo eccl̃iam meam. ℟s.
Laudate. Cpm. Petrus
apostolꝰ. Jn euãgelio. ãn.
Quodcunqz ligaueris sup
terrã erit ligatũ et in celis
et quodcunqz solueris sup
terrã erit solutũ et in celis
dicit dñs symoni petro. ℟s
Bñ dictus. Oco. vtš. Be
moria vtš. Ad primã. ãn.
Symõ iohãnis diligis me
plus his. tu scis dñe quia
amo te. ℟s. Deus in noie.
ãn. Gratias. ℟s. Quicũqz
Ad terciã. ãn. Petre amas
me. ℟s. Legẽ pone. Cpm.
Petrus apostolus. ℟. In
oẽm terrã. Oco. Deꝰ qui.
Ad sextam. ãn. Caro et sã
guis. ℟s. Defecit. Cap̃m.
Jã non estis hospites. ℟.
Constitues eos. Oco. vtš
Ad. ix. ãn. Tu es petrus.
℟s. Mirabilia. Cpm. Per
manus. ℟. Nimis hono.

Oratio vt̄s. Ad vesp̄as. ā. Symon iohānis. ℟ cetere ant̄e de laudib⁹ cū psalmis de apostolis. Cōm. Petr⁹ apostol⁹. ℣. Petre amas me. Hymn⁹. Exultet celū laudibus. ℣. Exaltēt. ān. Symon bariona tu vocaberis cephas qđ interp̄etatur petr⁹ ianitor celi pulsantibus aperi. sup̄a modū peccauimus oēs dimitte septuagies septies. p̄s. Magnificat. Oratio vt̄s. Memoria vt̄s. ¶ Quādo vero festum scī petri in cathedra differt. tūc ad sedal vs̄. incipiēdum est ad cōm de sācto mathia nisi fuerit annus bisextilis. Nā quādo bisextus cōtigerit: festū bti mathie apli fiet quarto die a festo scī petri in cathedra vtroq; die computato. Et si anno bisextili dies scī petri in cathedra cōtingat dñica in q̄nquagesima fiat de sancto mathia in die cinerum. Cōmunibus vero annis tertia die celebr̄etur et cetera. ¶ Sācti mathie apostoli ad vesperas ant̄e. Vos qui reliquistis. et ī. Psalmi feriales. Cap̄m. Non vos. ℟m. Qui sunt isti qui vt. Hymnus.

QUathia iuste duodeno solio residens sortenos a cunctis nexib⁹ solue peccati vere lucis gaudiis quo perfruamur tuis sctis p̄ecibus. Hy⁹. Annue x̄pe ℣. In omnem terram exi. In euāgelio. ān. Beati eritis ℣s. Magnificat anima mea dominū. Oratio.

DEus qui beatum mathiam apostolor̄ tuor̄ collegio sociasti: tribue quesumus: vt eius intercessione tue circa nos pietatis semp̄ viscera sentiamus. Per dñm nostrum.

¶ Memoria de septuagesima vel q̄dragesima vtra libet euenerit. Ad matuti. Inuitatorium. Regē apostolorum dñm et cetera vt in communi apostolorum.

HAec Lectio p̄ima solennem diem beati mathie celebr̄amus: quē apl̄or̄ electio in apostolatū constituit: vt ꝑ ta digni

tas esset in eis quos principes mundi supna ordinauit diuinitas: mundo vbique patescere. De quo nemo ambigere debet verum apostolum eū existere: quia qui paulum vocauit de celo: vt vas esset electionis: huic affuit in terris: vt honorem apostolici sortiretur culminis. Leō lecta.

Quam omia apostolor opa: sed spiritus cōfirmauit gratia. Nam petrus deo fidentissimus qui claues meruit retinere celorum: iure perditum repatrauit numerū apostolorum vtens sua potestate: vt qui primus erat in auctoritate primus esset in electionis dignitate. Le. iii

Macas enī aliter mathias ad aplatū puenerit: subtiliter innotuit dicens Exurgēs petrus in medio fratrū dixit. Erat autē turba hominū simul fere centum viginti. Viri fres oportet impleri scripturā quā predixit spiritus sāctus per os dauid de iuda q fuit dux eor qui prehēderunt iesum: q connumerat⁹ erat in nobis et sortit⁹ est sortē ministerii hui⁹. Le. iiii

In vndenario numero petr⁹ remanere apostolos timuit. Dē enī petrm vndenariū est: quia dū qs peruerse agit: precepta decalogi trālit. Btūs igitur petr⁹ alium p iuda ordinare volens apostolū: nō hunc neophytum sed pbatū ex tpe curauit eligere videlicet ex eor numero virorū qui ab initio erāt cum dño: et que apud illū viderūt et audierunt absq vlla ābiguitate predicare valebāt. Le. v

Statuerūt duos ioseph qui vocabat barsabas: qui cognominat⁹ est iustus: et mathiā. et orātes dixerunt. Tu domine q cor da nosti oim: ostende quem elegeris ex his duob⁹ vnū accipere locū ministerii huius et apostolatus de quo preuaricatus est iudas: vt abiret in locum suum id est m profundū inferni. Hi ābo qui ad sortē apostolat⁹ sta-

tuti sūt: barsabas videlicet et mathias: de numero fuerunt septuagita discipulo=

IGitur rū xpi. l. vi fratres barsabas filius quietis: mathias dei parvus interpretatur De quo orator inquit O quantū distant humana supernis indiciis. Parui merito transcenditur ille laudi hoim q iustus erat. Et dederūt sortes eis: et cecidit sors super mathiā: et ānumeratus est cum vndecim apostolis Cuius meritis sēp muniamur vt ad gaudia celestia subleuemur: p eū qui viuit et regnat i secula seculoy amen

In iii. no. a. Exaltabūtur cornua iusti in eternū. ps. Confitebimur. ā. Lux orta est iusto rectis corde letitia. ps Dns reg. ex. ā Custodiebant testimonia eius et precepta eius que dedit illis. ps. Dns reg. iralcātur

d Nimis hono. O. matb.

IN illo tpe Respōdens Iesus dixit. Confiteor tibi pater dne celi et terre quia abscondisti hec a sapientibus et prudentibus et reuelasti ea paruulis Et p

Omelia bti augustini epi scopi. Lectio vii.

QAgna et inestimabilis dei clemētia i huius euangelii lectione nobis commendatur. Que enim excellentior esse poterat pietas: quam vt filius dei per quem facta sūt omnia: pro manifestata sapiētia auditoribz suis deo patri gratias referret. le. viii

Idcirco cū gaudio summo suscipiendum est: q dominus exhilaratꝰ i spiritu patri dixerit Confiteor tibi pater dne celi et terre. Confessio enī non sēper ad peccati accusationem: sed aliquādo ad laudis pertinet declarationem sicut in hoc loco. Chzistus nāq patrē suū dnm celi et terre vocat: vt imēsā pietatē sue nobis insinuet bonitatem.

QVid enī reue le. ix. lauerit discipulis suis aperitur cum dicitur Quia abscondisti hec archana que de ore meo egrediuntur: a

diūtur: a sapientibus ꝛ pru dētibus: et reuelasti ea parvulis Sapientia que apostolis ꝺpetiebatur: cunctis sapientibus ꝛ prudenibus et philosophis mundi occultabatur. In euangelio ān. Estote prudentes. Et finiatur sicut regnū eternū dicit dominus. ps. Benedictus. Oratio vt supra. cetera tam ad matutinas horas q̄ ad vesperas de communi cum oratione propria vt supra. ¶ Sancti albini epi et confessoris. Lectio prima.

BEatus igitur albin⁹ nobilibus ortus natalibꝫ: studiis litterarꝫ est traditus i breui doctrina ꝛ moribus sanctis profecit. Regiis deinceps ministeriis adhesit regis persuasione: aduersantiumq̄ hostium iniqua proposita auctoritatis mucrone conuertit. Et cū a semita mādatorꝫ xp̄i non recesserit: cler⁹ ac pp̄s andegauēsis vbis vnanimi voluntate ꝛ pari ꝓcessu btm albinū dignū epatu asserebat et sibi dari petebant. Le. ii.

SAnctus vero albinus ad epatus dignitatē vocatus: occulte cilicio indutus: elemosinis q̄ intentus: multis ieiuniis macerabat corpus. Huius sancti viri conuiuia non cum diuitibus erāt: sed cū egenis et pauperibus quibus multa impendebat beneficia: non ad impletionē sed ad sui sustentationē: cibū moderate sumens psalmis hymnis et cāticis spiritalibus inuigilabat. Le. iii.

CUm vero ecclesiam sibi cōmissam ecclesiasticis institutionibus informasset: victor carnis de corona securus de incolatu huius seculi migrauit. Denicꝫ cum ad superne vocationis sue bꝛauium peruenisset: et ad vrbem andegauensem delatus fuisset: posteriores qui feretrum portabant: casu ceciderunt: et vt creditur: virtutes angelice illud susceperūt Ibi vo requiescēs in dño: multa pretentibꝫ cōfert bñficia Per

cuius btā merita ꝓkerat ie
ſus xp̄s dñs nr̄ deliderata
nobis gaudia. Cetera vni⁹
cōfeſſ. et pontificis. ¶ In
feſto ſcī cedde epi et ꝓfeſſ.
adveſ. ãe et pſalmi feria-
les. cetera de cōi. Le. ꝑma

¶ Empozibus olvvy
nozthymilyymbzoz re
gis: vir dñi cedda in lindif
fernēſi inſula: i loco qui di
citur leſtingay: in monaſte
rio ſācte marie monachicā
vitā iuxta ſcōz patrū inſti-
tutionē agebat. Le. ii.
Unqz vilfrid⁹ in par
tibus trāſmarinis demoza
retur: rex olvvy miſit can
ciam cedda virū ſcīm mo-
deſtum inozibz vt ebozacē-
ſis ozdinaretur epyſcopus
Non erat tunc Le. iii.
excepto illo vnus in
tota bzitania canonice con
ſecratus epyſcopus. Con-
ſecratus in epyſcopū ced-
da maximā moz cepit eccle
ſiaſtice veritati et caſtitati
curā impendere: humilita-
te cōtinentie lectioni ope-
ram dare. Le. iiii
Veniens poſtea bzita-
niā vvilfridus iam epūs ſa-
ctus et ad eccleſiā vnde oz-
dinand⁹ diſceſſerat: redit
Erat fere ipſo tempoze ro-
me monachus noie theodo
rus: qui ozdinatus eſt a vi-
taliano papa atqz eccleſiis
angloz missus. Le. v.
Peruenit autē ſdē theo
dozus in bzitaniam: ꝛ
ceddam epm cum argueret
non fuiſſe rite conſecratū:
reſpondit voce humilima.
Si me inquit noſti epatuz
non rite ſuſcepiſſe: libēter
ab officio diſcedo. Le. vi.
Interea pzouincie mer
ciorum rex vvlferus
pzefuit: q̄ cum moztuo iam
anno illi⁹ pzouincie epi
ſcopo: ſibi q̄qz ſuis a theo-
dozo epiſcopū dari peteret
ac theodozus poſtulauit a
rege olvvy: vt illis epyſco
pus cedda daretur. Le. vii
Nolite timere: puſil-
lus grex. ⁊c. vt in cō
muni. Le. octaua.
Uſceptūqz epatū gē-
tis mercioz ⁊ lindiſferoz
cedda: iuxta exēpla patrū:
in magna vite perfection

ministrare curauit. ℣. ix

HAbuit autem sanct⁹ cedda sedē episcopa-lem in loco qui dicit liche-feld: in quo defunctus ac sepultus est vbiusq; hodie sequētium quoq; puincie illius ep̄orum sedes est Fe cerat vero sanct⁹ cedda si-bi mansionē non longe ab ecclesia remotiorē: in qua secretius cum paucis id est septem siue octo fratribus quoticns a labore et mini-sterio dei vacabat: orare ac legere solebat. Cetera de cōmuni vnius confessoris et pōtificis. ℭ Sancti gre gorii pape. Ad vesp̄as. ān. Amauit. cū psalmis feria-libus. Capitulū. Ecce sa-cerdos. Ry Propter intol-lerabiles. Hymn⁹. Iste cō fessor. ℣. Amauit eum dñs In euāgelio. ān. Egregio beatitudinis tue preconio triumphat vniuersalis ec-clesia per te nobiliter insti tuta: aue papa isignissime romanorum decus: anglo-rum gloria: fuerorum leti-cia: sācte gregori iterueni

as p̄o nostra omniusq; sa-lute. ℟. Magr. Oratio. DEus q̄ anime famu-li tui gregorii eterne beatitudinis premia cōtu-listi: cōce de propicius: vt q̄ peccatorū nostrorum pon-dere premimur: eius apud te precibus subleuemur. Per dñm. Memo. de qua dragesima. Ad matutinas Inuitatorium. Adorem⁹ christum regem confessorū dominū. Qui eterna san-ctum gregorium corona-uit gloria. ℟. Venite exul temus. Hymnus. Iste cō-fessor. In primo nocturno ān. Gloriosa magnificri vo luntas gregorii fructum reddidit domino tempore continuo. ℟. Beatus vir. ān. Instabat eni precibus diebus ac noctibus assti-tus a dño predicatori maxi mus. ℟. Quare fremue-rūt gē. ā. Erat ei p oibus cura grandis gentiū: ora bat specialius p anglis gē-tilib⁹. ℟. Dñe quid multi plicati sunt. ℣. Amauit eū dominus. Lectio prima.

GRegorius igitur genere roman⁹: patre gordiano editus: non solū spectabili senatorū prosapia: verūetiā religiosā origine duxit. Tādem patre orbatus: ter monasteria in ciciliā fabricans: sufficientibus fratrib⁹ cumulauit. Septimū vero itra roma ne vrbis menia instituit: in quo ipse monachicum capiens indumentū: sub abbatis regula militauit. Fulgebat in venerādo duplex decus gregorio: senatoria dignitas secundū legē seculi: voluntaria paupertas. Juxta p̄ceptū dñi. ℣. Beatus vir qui metuit dñm: in mandatis eius cupit nimis. Juxta p̄ceptū domini. Lectio secunda.

QUam igitur quadam die aduenientibus nuper negociatoribus: multa venalia in foro romane vrbis fuissent collata: multiq; ad emēdū vndiq; fluerent: contigit ⁊ gregorium ante scilicet ꝓ pontificale decus haberet cum ceteris aduenisse ac inter alia vidisse pueros venales positos: corpore candidos: forma pulcherrimos: vultu venustos: capillorū nitore perspicuos. Propter intollerabiles rex curas mūdanarū reculsabat p̄latū suscipere romanorū. Sed victus p̄ce populi suscepit iugū dñi. ℣. Nec fecit proximo suo malū ⁊ opprobrium non accepit aduersus p̄ximos suos. Sed. ℣. iii.

INterrogauit aūt beatus gregorius mercatorē de qua patria illos attulisset. Dictūq; est illi q; de britania insula essent: ⁊ cuius incole quāuis pagani tamen omnes tali decore niterent. Rursum interrogat quod esset vocabulū illius gentis? Mercator respondit. Angli vocantur. At ille. Bene inquit angli quasi angeli: quia ⁊ angelicos vultus habent: ⁊ tales in celis angelorū decet esse conciues. ℣. Videns ergo vir beatus anglorum casu pueros bene inquit bene an

gli vultu nitent vt angeli. Oportet illis mõstrari iter salutis eterne. ℣. Quoniã domini est regnũ ℟ ipse dominabitur gentiũ. Oportet. Gloria patri. Oportet

In secundo nocturno ãn. Exãudiuit ergo deus orantem gregoriũ et saluauit q̃ baptismũ angloꝝ exercitũ ps. Cum inuocarẽ. ãn. Ecce gens que prius monstra colebat et idola: nunc orat ad templũ dei in timore domini. ps. Verba mea. ãn. Nunc ergo nomẽ domini laudemus mirabile qui direxit vias nostras vltra maris semitas. ps. Dixit dñs. ℣. Justũ deduxit. Lc. iiii.

Accedens igit beatus gregorius ad benedictum sedis apostolice pontificem: rogauit vt gẽti angloꝝ predicatores mitteret: alleres seipsum in hoc opus domino cooperante esse paratum. Quod dum perficere romanis obstantibus non posset: mox vt ipse pontificatus officio fũctus est: misit ad gentẽ angloꝝ augustinũ cũ multis deum timentibus monachis qui intra breue tẽporis spactum: regem ipm cum suo populo ad christũ conuerterunt. ℣. Dũ oraret i obscuro seruꝰ dei oraculo lux immensa super eũ resplenduit post triduum. Hoc signo cunctis ꝓditus papa vrbis est effectus. ℣. Quia misericordiã et veritatem diligit deus gratiam ℟ gloriam dabit dominus. Hoc signo.

Lectio quinta.

Deniq; venerabil põtifex benedictus violenter sanctum gregorium a mõasterio suo abstrahẽs leuitam septimũ ad suum adiutorium consecrauit. Igitur postq̃ romam venerabilis leuita reuersus est: tantũ tyberis fluuius excreuit: vt eius vnda super muros vrbis iflueret ℟ multitudo serpentium cũ magno draconẽ in modũ trabis valide per tyberim fluminis alueum in mare descẽdit: sed sine mora suffocate bestie in litore decide-

runt: cuaq; putredine totum aerem coꝛruperunt. ℟. Oꝛante beatissimo ad dominum gregoꝛio Sanata est plebs romana a peste inguinaria. ℣. Multum enim valet depꝛecatio iusti assidua. Sana. Lctō. vi. Secuta ē cuestigio clades inguinaria q̄ romanā vꝛbem laniauit: pꝛimumq; pelagium papam extinxit: et postea in reliquum vulgus desseuit. Igitur dum magna populi multitudo iuxta pꝛeceptū gregoꝛii leuite die cōstituta ad dominum rogatura venisset: lues ipsa ita desseuit vt intra vnius hoꝛe spacium octoginta homines in conspectu omniū spiritum exalarent. Sed nequaq; sanctus gregoꝛius leuita destitit ab oꝛatione: donec miseratione diuina pestis ipsa quiesceret. ℟. Uere felicē pꝛesulem vere fidei doctorem quo petēte panis chꝛisti. Foꝛmam accepit digiti ad firmandam plebis fidē versus in cruentam carnē ℣. A domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris. Foꝛmam. Gloria patri. Foꝛmā accepit. In tercio nocturno. ān. Dominus de summo celo per sanctum gregoꝛiū ditauit fidei dono angloꝛū collegium. ꝑs. In domino cōfido. ān. Quoniā non fuit dolus in sctō gregoꝛio ideo nunc requiescit in pace cū domino. ꝑs Domine quis habitabit. ān. Quomodo multiplicasti tuā deus gratiam per beatum gregoꝛiū gentem saluans anglicam nūc pꝛetende iā fideli hāc misericoꝛdiā vt possit seruare tuam deuota iusticiā ꝑs Domine in virtute tua ℣lus. Magnificauit eum. Expositio. Uos estis lux mundi. Omelia vt in communi. ℟ Laudabile miraculum per beatum gregoꝛium indulsit deus omniū Traiani quippe animam iam olim penis traditā placatus sancti lachꝛymis reuocauit ab inferis. ℣ Omnia quecūq; voluit domin⁹

fecit in celo et in terra ī ma ri et in omnibus abyssis. Traiani quippe animam.

Lectio octaua.

POst hec beatus gregorius dum agnouisset populum pari inspiratione velle vt pontifex eis ꝓficeretur: occulte de vrbe egrediens loca remotiora expetiit. Vbi cū oratiōibꝫ occuparetur et ab omnibꝫ quereret: post triduum fulgide iudicio colūne lucra eum de celo splendente inuenitur: sicqꝫ capitur: trahitur: cōsecratur: ac papa vrbis efficitur. ℟. Hodie preclarissimus deo dignus eppscopus et angloꝝ apostolus. A terrenis separat⁹ coniunctus est celestibꝫ cū gloria gregorius ait⁹. Ecce vere israelita in quo dolus non est A terrenis separatus.

Lectio nona.

IPse vero ad mensam suā peregrinos quoslibet inuitabat. Inter quos die quadam vnus accessit: in cuius manibus dum ipse aquam fundere vellet: conuersus vt ceum acceptu rus: repente eum non inuenit. Sed eadem nocte dominus ei per visionem dixit. Ceteris diebus me in membris meis: hesterno autem die me in memetipso suscepisti. Beatus igitur pontifex gregorius sedem romane ecclesie annis. xiii. et mensibus sex: diebus decem gloriossime rexit: sicqꝫ ex hac luce subtractus ad eternam regni celestis sedem est translatus: cuius interuentu nobis dominus sit propicius: qui viuit et regnat in secula seculoꝝ amen. ℟. O pastor apostolice o defensor ecclesie gregori confessor christi: eruditor augustini: presta nobis auxilium Per dominum iesum christum. ℟. Memor esto congregationis tue quam adquisisti gratia christi. Per dominum. Gloria patri. Per dominum Incipiatur Rem. O pastor apostolo. Prosa. Iesum xpm quem peccādo desinenter offen-

dimus. ℣. Nobis tua ꝓpicium ꝓece sentire mereamur. ℣ Et quem districtū nobis timemus iudicem. ℣ Dium in celis per te vite largitoꝛem. ℣ Tecum habeamus iesum chꝛistum.

Versiculus. Oꝛa ꝓo nobis

O In laudibus. ā.

Admirabile beati gregoꝛii meritum: quo intercedente ossa dominici coꝛpoꝛis pars digiti auricularis sanguine cruentata inuenta ac ostensa est. ꝑs. Dominus regnauit. ā. Ad huius quoq; spectat meritum qꝺ traiani paganissimi animā oꝛationibus ac lachꝛymis mercatam ex ipsa inferoꝛū conclaui eripuit. ꝑs. Jubilate deo. ān. Eius quoq; laudabile ꝓconium est ꝙ anglοꝛum ecclesia noua semper sobole fecundatur ꝑs. Deus deus meus. ān. Iplius quoq; gloꝛie ascribitur ꝙ suelοꝛum glia vna cum sanctis ibi qui ielcentibus eius ꝓecibus constare vꝺetur. ꝑs Vidicite. ā Laudemus dñm ꝙ doctrinis btissimi gregoꝛii multi per oꝛbem vniuersū de peccato elongati reuertuntur ad chꝛisti clementiam. ꝑs. Laudate. Cꝑm. Benedictionem. Hym⁹. Jesu redēptoꝛ. ℣ Justꝰ germi. In cuāge. ā Hodie vas electionis habitaculū spiritussācti beatissimus gregoꝛius pontifex ex hac luce subtractus ad eterni regni sedem est translatus. ꝑs Vidicꝰ Oꝛatio vt supꝛa. Memoꝛia vt supꝛa. Ad hoꝛas añe de laudibus. cetera de cōmuni cum oꝛatione ꝓpꝛia. Ad vesperas añe de laudibus ꝓsal. feriales. Cꝑm. Vidictionem. ℣. O pastoꝛ. sed sine ꝓsa. Hymn⁹. Jesu redēptoꝛ. ℣. Amauit eū. In cuāge. ā. Gaudeamus vniuersi eccle filii gaudeat specialius nunc āgloꝛ populus ꝙ beatum gregoꝛium 2uersus ad dñm cuius vita ⁊ meritum fulget ꝑpetuum. ꝑs. Magnificat Oꝛō vt s. Mēo. de. xl. Hi festū sci cuthberti i aliqua dñica a dñica ꝓma xl. vsq;

ad dīc palmar eueneritꝫ qr ꝓpter festū scī bñdicti in crastinū differri nō potest: anticipet et fiat die sabbato p̄cedēte Vespe ãe i dicto sabbato erūt de dñica ⁊ memo. de sācto cuthberto put pleni⁹ colligit ex magna rubrica polita s̄ i sabbato. xl.

¶ Si festum sancti cuthberti feria sexta ante diem palmar contigerit: fiat de eo seruitium ipsa feria sexta: sed quia tunc in sabbato sequēti dicendum est de festo annunciationis beate marie virgis: p̄occupet festum scī Bñdicti: et fiat de eo feria. v. p̄cedenti. Si vero dictū festū sācti cuthberti in vigilia pal. vel die ipso palmar seu in crastino ipsius dici ꝙtigerit: anticipet vna cum festo sācti bñdicti et fiat de scto cuthberto feria. v. p̄cedēti ⁊ feria. vi. de scto bñdicto: qr tunc etiam in ipo sabbato dicet de annūciatiōe bte ma. vgis prout infra dicet. Cū aūt festū scī cuthberti i crastino palmar ꝙtigerit tūc nō poterit dici de eo. viii. die p̄cedenti. videlz feria. ii. ꝓpter dñicã in passione. ꝓpter seruiciū sācti gregorii quod tunc trālferendū est ad dictã feriã. ii. Si vero p̄dicta festa scōr cuthberti et bñdicti inter crastinū palmar ⁊ festū pasche ꝙtingãt p̄occupētur ⁊ fiãt. viii et vii. dieb⁹ p̄cedētibus. et illo ãno festū scī cuthberti nullas hẽbit vs̄. Primas eni hre nō poterit ꝓpter festum scī gregorii qđ p̄cedit et i scdis vesp. incipietur ad cap̄. de sancto benedicto

¶ Sãcti cuthberti epi ad vs. cap̄. **Ecce sacerdos.** ℟. **In sanctis.** hy⁹. **Iste confessor.** v̄. **Amauit.** In cuã gelio. ã **Oriens sol iusticie dignatus est illustrare per mistros lucis sue cūctos fines orbis terre ipi laus qui dedit anglis lucernã sue salutis cuthbertū bonū doctorem: ac ꝓ his intercessorē. p̄.**

O Mps Magt. Oy. **Sempiterne deus qui semper es ⁊ vbiq; mirabilis quesumus clemētiã tuam:**

vt sicut bto cuthberto pontifici tuo eminentē gloriaz contulisti sic ad sequendā miam tuā. eius nos facias precibus adiuuari. Per d̄. Memoria de. xl. Ad matutinū Inuitat. Dño qui cū patre regi. Jubilem⁹ i hac sacra solennitate pontificis almi cuthberti ps. Venite. hy⁹ Iste confessor. Jn i. no. ān Iuctor donor spūs inspirans vera vatibus per triennem fatur infātem cuthbertū fore prelulē. p. Beatus vir. Qui raphaelem archāgelū thobie dedit medicum cuthberti genu languidū suum sanat per angelum. ps. Quare fremuerunt. Dū iactātur puppes salo fessus orans heret solo mox ventor vis mutata naues vertit ad littoraq; Dñe q̄d multi. ō. Amauit eū. Le. i

Religiosus igitur & pius puer cuthbertus xpianissimis editus parentibus: dum octauū etatis annum felici auspicio ingrederetur: simplicibus puerorum se sepe immiscuit ludib⁹ Qui dū quadā die solitis se indulgeret lusibus. puer paruulus ac si triennis iuxta ludentes apparuit: & et ad eum accurrit. & quasi senili constantia hortari eū cepit ne iocis & ocio sese indulgeret &c. Cuthbertus puer bone indolis peruigil nocturnis insistēs hymnis Aydani epi aiam in celum ferri vidit ab angelis. ō⁹. Cū pastoribus ouium positus pastor aiaq; deo preelectus mente & vultu supnis intentus. Aydani. Le. ii

Cuthberto vero monita spernēte luget ille puer corruens in terrā: & faciē lachrymis rigans accurrunt solaturi ceteri: & ille ps̄tat in fletibus Tādē vero ille puer exclamās cōsolāti se cuthberto inquit O sanctissime ātistes cuthberte: ludere te iter pueros nō decet quē dominus pastorē ecclie consecrauit &c. Inter sctis crescens vtutibus: altus vir cuthbert⁹ despecti huius caduci scli reb⁹ venerabilis ac per cuncta digne

laudabilis. Factus est monachus.℣. Corpe mente habitu factisq; ꝓbabilibus castris dñicis associatus. Factus. Lectio tercia.

Audiens hec cuthbertus mestum ifantem pijs blandiciis consolatur relictaq; continuo ludendi vanitate domuz rediit: ac stabiliorz iam ex illo tẽporze existere cepit.℣. Cm̃ puer dñi cuthbertus q̃ ꝓ hoiem accepit hoztamenta sedulo corde retinebat: etiã angelico vilu affatu ꝓhortari ꝓmeruit.℟. Patriarche nostri abzahe exẽplo beatus pater cuthbertus hospitalitatis deditus obsequio: supnũ ciuẽ gaudẽs accepit hospitio Cui dum terrenum querit mistrare panẽ recipere meruit celestẽ.℣. Digredit nãq; vir dei panẽ trupiẽs deferre calẽtẽ: sed rediẽs nequaq̃ inuenit cõiuuã. Cui dñ. Gkia pa. Cui dum. In.ii.nocturno.ãn Edomãs corpꝰ iuuenis in vndis pnoctat mari vbi dõ vota laudis ex affectu reddit corpis.ꝓs. Cũ inuocarem.ãn. Mirũ dictũ huic egresso et orãti genu flexo mẽbzare fouẽt rigida equoris aialia.ꝓs. Verba mea ãn. Adest frater curiosus explorãs q̃d agat iustꝰ quẽ lãguore ⁊ pauore mox correptũ sanat ꝓcepꝓs Dñe dñs nr̃.℣. Justũ deduxit.

Deuotus dei famulꝰ cuthbertꝰ quẽ dã hospitẽ more solito humiliter suscepit: eũq; lotis manibꝰ ⁊ pedibus secũ manere coegit. Statimq; vt vescendi tẽpus aderat: mensam apposuit ⁊ ait. Obsecro te frater expecta hic donec rediẽs panẽ calidũ tibi afferã. At vbi rediit: hospitẽ non inuenit quẽ edẽtẽ reliq̃rat.℟. Vir dñi cuthbertus maris tẽpestate cũ sociis ꝑclusus futuri diem sereni certũ predixt. Cum quibus cibo sua sibi ꝓce diuinitus dato pasci ꝓmeruit.℣. Positis nãq; genibus orationem fudit nautasq; in dño fidere iussit. Cum quibus. Lcõ q̃nta.

Stupefactus vir dñi ꝛ secum querens de facto: reposuit mensam in cō ciaui. Mox vt egressus est: obuiam habuit miri odoꝛis fragrantiam viditq; iuxta positos tres panes calidos insoliti candoꝛis et gratie panemq; dixit. Cerno qui angelus dñi erat quē suscepi. Et panes attulit: quales terra gignere nequit.

℟. Merito sanctitatis et gradu dignitatis acceptovir dei sacerdotio nomē equabat officio. Pꝛebens cunctis monita salutis ꝛ exempla bone actiōis. ℣. Quod enim verbis docebat operibus adimplebat. Pꝛebēs.

Sanctus etiā Le. vi. cuthbertus aquā allatam benedixit et vꝛoꝛi cuiusdam comitis transmisit que pene iam moꝛtua iacebat. Mox vero vt eā aqua tetigit: sanissima surrexit. Quandam etiā sanctimonialem feminam per integrum annum intollerabili capitis et totius lateris alterius doloꝛe vexataz: oleo benedicto perunxit: que ab illa moꝛ hoꝛa meliꝛari incipiēs post dies paucos plena solpitate conualuit. ℟. Igne feruoꝛis diuini succēsus sanctꝰ sacerdos cuthbertꝰ ignes noxios sepe repꝛessit. Suis sacris pꝛecibus. ℣. Fantasticum quidem ignē cum auctoꝛe suo effugauit: materialem vero ab edibus quas voꝛabat extinxit. Suis. Gloꝛia patri. Suis. In tercio noct. ān. Quandam vexatam a demone pergit sanctus inuisere. sed moꝛ dirꝰ fugit hostis fit mulier incolumis ps. Dñe quis habita. ān. Multos hic sanauit egros languoꝛes depellēs seuos mꝛtas effugauit laruas virtute crucis territas. ℣. Domine in virtute. ān. Sanctus antistes cuthbertꝰ vir perfectus in oībus in turbis erat monachꝰ digne cūctis reuerendus. ps. Domini est terra. ℣. Magnificauit. Expositio. Homo quidam peregre. Omelia vt in cōmuni. ℟. Versi-

quus vates cuthbertus ecclesie iussis pretib⁹ lachrymisq; coactus: vt ipse ante predixerat. Episcopali cathedra sublimat populisq; regendis preficitur. ℣. Secreti extrahitur latebris ⁊ perfusus genas fletibus Episcopali. Lectõ octaua

Tempore deo dilecti regis egfridi: et theodori archiepiscopi. beat⁹ cuthbertus ad episcopatũ ecclesie lindisfarnensis electus est. Qui q̃uis multum renitens: ep̃atus officium suscipere compellitur. Duobus igitur annis in regimine ep̃ali transactis: sciens in spũ appropinquare diẽ sui transitus abiecit põd⁹ cure pastoralis atq; ad dilectum heremitice conuersationis agonem properauit Qui cum inibi in magna constãtia chzisto militaret: subito tactus est infirmitate: nec tamen a cõsueta desecit sanctitate. ℟. Celestium minister donoz cuthbertus antistes vrozem cuiusdam comitis aqua benedicta virginẽ crismate perunctã: patrẽfamilias pane a se benedicto. Pristine reddidit sanitati. ℣. Iuuenem quoq; iam pene mozturum sola oõne puerũq; seminecẽ oculo tñ dato. Pristine reddidit. Le. ix.

Oeruens vero beatus cuthbert⁹ tẽpus sue resolutionis instare: pauca cepit disserere fratrib⁹ de pace et humilitate. Pacez inquit inter vos semper et caritatẽ custodite diuinam et cũ de nostro statu consiliũ vos agere necessitas poposcerit: videte attentius vt vnanimes existat: et cũ aliis xp̃i seruis mutuã habetote cõcozdiã. Atvbi cõsuetũ nocturne oõnis tẽpus aderat: dominici cozpozis ⁊ sanguinis cõmunione se muniuit. atq; intẽtã supernis laudibus animã ad gaudia regni celestis emisit. Ad que veniendi concedat vos deus gratiã qui viuit et regnat in secula. ℟. O beatum presulem cuthbertũ qui gratia diuini mu

neris vigens multiplicium morborum valitudines depulit. Prophetie spū polens. Plurimorū ac sui ipsius obitum et prescivit et prenunciavit. ℣. Admirandus cūctis operibus & verbis diuina sapiētia vitam cōposuit. Prophetie. Gloria patri. Plurimorum. ℣ Ora pro. In laudibus. ān

Qui christi fortis hic athleta acverus anachorita mundi templit hec infima quo celi caperet sūma. ps. Domin⁹ regnauit. ān. Qui de rupe pmilit aquā post in vinum vertens eam hoc vtrūq; donum suo caro contulit cuthberto. ps. Jubilate deo. ān. In ēpatu suo iam exacto biennio vt soli vacaret deo dilecto se reddidit antro. ps. De⁹ deus meus. ān. Hinc tanguntur artus sacri corporis morbo letali sciens vero se resolui confortat oui le christi. ps. Confitemini. ān. Mox pater suos affat qlq; vestrum temnat mundum: amet christum: colat bonum: sic supernum sumet regnum. ps. Laudate. Capitulū. Benedictionem. Hymnus. Jesu redēptor. ℣. Justus germinabit In euāgelio. ān Languor accrescens indies artus vexabat fragiles: ipse sacras fundens preces: celicas pregustabat laudes: cum terrenis redit dies: etna cuthberto quies: salutares sumit dapes: sic lucernas scandit sedes. ps. Benedictus Oratio. vt supra Memo. de. xl. ℂ Ad horas añe de laudi. Cete. de cōi cū octone ppria. ℂ Octi Benedicti abbatis. Ad vespas. ān Christi fortis. & cetere añe de laudibus cū psalmis feriat. Capitulū. Justus ceruū. ℟. Miles christi. hy⁹ Iste confessor. v. Amauit In euāgelio. ān. Justū deduxit. ps. Magt. Oro In tercessio. vt i col. Memo. de scō cuthberto. ā. O magne pclit cuthberte cui xps tuit viuere: cui mox lucrū perēne dū post mortē viuis vere signis diuinis in-

dite languidos sanãs a la-
be hoc rogamus pia ꝑce: tu
ꝓ nobis intercede. ℣. Ma
gnificat. Oꝛõ vt ℟. Meo.

EAit de. xl. Lectõ. i.
vir vite venerabilis
gratia benedictus et noie:
ex ꝓuincia myꝛsie oꝛtus
rome liberalibus litterarũ
studiis eruditus Hic itaqꝫ
cũ iam relictis litteraꝝ stu-
diis: petere deserta decre-
uisset: sola nutrix sua eum
secuta est Sed bñdict⁹ nu
tricẽ suã occulte fugiẽs: de
serti loci secessũ petiit: cui
sublat⁹ est vocabulũ: ac ibi
dem moꝛatus est. Mñsoꝛia

UIr aũt dei de cõi. sii
in eodẽ loco tribus an
nis mãsit nullo sciẽte exce-
pto romano monacho: qui
sibi diebus certis panem
ferebat. Qui cum in illo lo
co aliquã diu moꝛaretur: di
uina allocutione est admo-
nitus vt mõtem cassinum
expeteret. Ibiqꝫ diutissi-
me fanũ fuit: in quo ex an-
tiquoꝝ moꝛe gentiliũ a stul
to populo apollo colleba-
tur. Lectio tercia.

QUm beatus benedi-
ctus ad ꝓdictũ locũ
aduentaret: semꝫ ad offi-
biuiũ: duo angeli in figura
iuuenũ apparentes ostẽdũt
ciuiã: ꝑ quã ꝑgere deberet
Et cum ibi peruenisset: ido
lum contriuit: arãqꝫ sub-
uertit: atqꝫ in ipso templo
apollinis construxit altare
sancti iohãnis baptiste: po
pulumqꝫ in vicino, cõmoꝛã
tem ad fidem conuertit ca

Qtholicã. Lectõ. iiii

QUadam die dũ san-
ctus benedictus sol⁹ esset:
nigra paruaqꝫ auis que me
rula a vulgo vocatur circa
ipsius faciem volitare ce-
pit. Sed moꝛ signo crucis
edito: recessit. Recedente
autẽ aue: tanta carnis ten
tatio secuta est: quantã vir
sanct⁹ nunꝗ fuerat expt⁹
Quãdam feminam etiam
aliquãdo viderat: quã ma-
lignus spiritus ante eius
mentis oculos reduxit Tã
toqꝫ igne serui dei aiam in
specie illius accendit: vt pe
ne heremum deserere deli
beraret. Lectõ quinta

Quāmq; subito respectus superna gratia ad semetipm reuersus est: nudū se in spinarum aculeis et vrticarum incendiis proiecit: ibiq; diu volutatus: voluptatem traxit in dolorem. Ex quo videlicet tēpore ita tentatio voluptatis in illo est edomita: vt tale in se aliq̄d minime sentiret. Reperūt multi postea mundum derelinquere atq; ad eius magisterium festinare: ita vt duodecim monasteria construeret: q̄bus singulis duodenos monachos deputauit. Ic. vi.

Quām sanctus benedictus ad agri opera fuerat egressus: quidam rusticus defuncti filii corpus ferens ad sepeliendum: vidensq; benedictum clamauit ad eum. Redde michi filium meum. Cui vir sanctus respondit. Nunquid ego filium tuum abstuli? Cui ille. Mortuus est veni suscita eum. Hoc audiens sanctus dixit Recedite fratres recedite. Hec nō a non sunt sed apostolor sunt. Ille rusticus iurauit q̄ non recederet nisi filiū eius resuscitaret. Tunc sanctus benedictus sup corpusculum infantis incubuit seseq; post orationem erexit: et eum patri viuentem atq; incolumem dedit. Expositio. Ecce nos reliquimus oīa. c. vt i querione scti pauli.

Eodem vero anno quo sanct⁹ benedict⁹ de hac vita erat exiturus quibusdā discipulis secum querentibus: q̄busdā longe manētibus: sctissimi sui obitus denunciauit die. Cū vero tēpus sue resolutiōis instaret: ante sextum sui exitus die: apiri sibi sepulturam iubet: q̄ mox corripitur febribus: acri cepit ardore fatigari. atq; sexto die portari se in oratoriū a discipulis fecit: seq; muniuit preceptiōe corporis xpi et sanguinis: atq; erectis i celū manibus: vltimū spm̄ inter vba orōis efflauit. Ic. xi

Eodem autem quo trāsiit duo monachi vi-

derūt vīā ab eius cella in celum tendentē: stratā pallis atq; innūeris chorulcātem pādibz. Quibz vir venerando hītu desup clarꝰ existens ait Hec est via qua dilectus deo bñdictus celum ascēdit. Migrauit ad dñm pater bñdictus in vigilia pasche duodecio. Kalēdas Aprilis. Sepultusq; est in oratorio bti iohānis baptiptiste: quod destructa ara apollinis ipse construxit ad laudem dñi nr̄i ihesu christi. Lra de cōi iꝰ z̄fec. abbat

SJ festū annunciationis beate marie in ali qua dominica. vl ān dñicā in ramis palmarꝫ eueneritt trālferat̄ i. ii. feriam z vtꝫ ueniat ī ii. fer̄. vel a dñica trālferat̄: vel. i dñica oino erūt de festo: et mēo. tñ de dñica. Et si ī dñica i ramis palmarꝫ: vel ebdomada sequēte die palmarꝫ eue. ātipet z fiet die sabbi ān die palmarꝫ z vel. i illo sabbō oino de dña erūt: z tñ mēo. de dñica Jdē ordo seruet de aliis festis duplicibus dicto tpe contigentibz Si aūt annunciatio dñe euenerit in die pasche vl. ii. vl. iii. vel iiii. feria quā feriā non potest excedere semp fiet die martis post octauā pasche. Quādocūqz autē fiet festū ir. le. ifra passiōem dicetur Glia patri ad ps. Venite. et ad versus Rr. Jn festo ḡ dem annūciatiōis dē ad Rr Jesu xpe. ℣. Qui de virgie

℣ In annūciatione beate marie virgis. Ad ves. ān.

SPiritus sanctus in te descēdet maria: ne timeas hs bens in vtero filium dei. ℣. Dixit dominus. ān. Ne timeas maria: inuenisti gratiam apud dñm: ecce concipies z paries filium. ℣. Cō fitebor. ā Ecce ancilla domini fiat michi scdm verbum tuum. ps. Beatus vir. ān. Beatam me dicent omnes generationes: qz ancillā humilem respexit deꝰ. ℣. De profundis. ā Beata es maria que credidisti perficientur in te: que dicta sunt tibi a dño. ℣ Memēto. Cap

Ecce virgo ꝛcipiet ꝛ pariet filiũ ꝛ vocabit nomẽ eius ẽmanuel: butirũ ꝛ mel coẽdet: vt sciat reprobare malũ et eligere bonũ. ℟. Quõ fiet. ℣. Aue maris stella. ℣. Egredietur virga. In euã. ã. Ingressꝰ ãgelꝰ ad mariam ait: aue maria gꝛa plẽa do.te. ℣. M. ox. Deus q̃ de btẽ marie virginis vtero verbũ tuum ãgelo nũciãte carnẽ suscipe voluisti: pꝛa supplicibus tuis: vt q̃ vere eã genitricẽ dei credimus: eiꝰ apõ te intercessiõibꝫ adiuuemur p eũdẽ dõ. ¶ Si hoc festũ infra .xl. cue. tũc fiat mẽo. de .xl. ad vtrasq; vẽs et ad matu. Cõplet. nõ mutat i fra .xl. quin fiet oino de .xl. nisi q̃ dicet. Gla tibi dñe: qui natꝰ es. in fine hymni ℟e q̃ lux es ꝛ dies. Ad matu. Inuit. Aue maria gꝛa plẽa do.te. Bñdicta tu in mulieribꝫ. ℣. Venite, hymꝰ Aue maris stella. In i.no. ã Pꝛophete pdicauerũt nasci saluatorẽ de virgine maria ℣. Dñe dñs nr. ãn. Egredietur vga de radice iesse ꝛ replebit eos tra gꝛa dñi: et videbit omis caro salutare dei. ℣. Celi enar. ã Oziel sicut sol saluatoꝛ mundi: ꝛ scẽdet i vterꝫ vgis sicut imber super gramẽ. ℣. Dñi est terra. ℣. Ex lyõ. Sermo

Abti ãbroſii epi. Le.i Dest nobis ꝛres dilectissimi optatus dies btẽ ac venerabil sẽp vgis marie Jõ cũ cũma deuotiõe gaudeat tra nꝛa: tãte vgis illustrata ãnunciatiõe. Hec est eni flos cãpi: de q̃ oztũ ẽ pꝛecioꝝ liliũ qualiũ: p cuius partũ mutat natura: ptho plasti delet clpa. ℟. Ingressus ãgelꝰ ad mariã ait Aue maria gꝛa plena dñs te. ℣. Bñdicta tu i mulieribꝫ ꝛ benedictꝰ fructus vẽtris tui.

Recessũ ẽ i Aue. ſ. ij ea illud eue ifelicitat elogiũ: i tristicia pies filios qꝛ ista i leticia dñz pturuit Virgo quippe genuit qꝛ vir go ꝛcepit. Inuiolata pꝛpit: qꝛ i ꝛceptu libido non fuit. Extitit eni sine coꝛruptiõe grauida: ꝛ i ptu vgo puer-

rera. ℟ Maria vt audiuit turbata ē i sermōe āgeli Et cogitabat qlis esset ista salutatio. ℣ Quō fiet istud ait maria qm virū nō cognosco

Ave inqt Et co. l.iii

Angel⁹ ad eā gr̄a plēa dn̄s tecū Impleta ē maria gr̄a: ⁊ eua euacuata ē a culpa. Maledictio eue: i bn̄dictionē mutat marie. Aue gr̄a plēa dn̄s tecū. Tecū in corde: tecū i vētre: tecū i vtero tecū i auxilio. ℟ Bn̄dicta tu i mulieribꝫ Et bn̄dictus fructus vētris tui. ℣ Aue maria gr̄a plēa dn̄s tecū Et bn̄. Gr̄a Et bn̄. In.ii no.ā. Mill⁹ est gabriel āgelus ad mariā v̄ginē desponsatā ioseph. ℣ Eructauit. ā Aue maria gr̄a plēa dn̄s tecum bn̄dicta tu i mulieribꝫ ps. Deus nr̄e. an. Angelus dn̄i nūciauit marie ⁊ cōcepit de spū sctō. ps Fūdamenta. ℣ Egredietur vir.

Oratulare btā le.iiii

virgo: xp̄s e celo tuo descendit i vterum tuū Ex sinu p̄is: in vterū dignat⁹ est descēdere matris Bene dicta tu in mulieribꝰ inqt: que vitam ⁊ viris ⁊ mulieribus peperisti. Mater generi nri pe⁹ā intulit mundo: genitrix dn̄i nr̄i salutē attulit mundo. ℟ Dixit āgel⁹ ad mariā ne timeas maria Inuenisti gratiā apud dn̄z. ℣ Ecce cipies ⁊ paries filiū: et vocabis nomē eius jesū.

Inuenisti. Le. ℣

Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria Eua occidēdo obfuit: maria viuificando pfuit. Percussit illa: ista sanauit Pro inobediētia eni obediētia ⁊ mutatur Fides p plidia cōpensatur Btā igit maria gestat ifantem. āplexat filiū. portat a quo portabat. Nec fortuitu vt fingūt fabelliani reperit paruulū. ⁊ decurlis nouē mensibꝫ peperit xp̄z. ℟ Ecce cōcipies ⁊ paries filiū Et vocabit nomen eius iesus. ℣ Hic erit magnus et filiꝰ altissimi vocabit: ⁊ dabit illi dn̄s de⁹ sedem dauid patris eius. Et. Le. vi

Laudat nunc orgānis maria: ⁊ inter ve-

loces articlos tympana pul
erpre ꝛcrepẽt Concinãt le
tantes chori: ꝛ alternãtibꝫ
modis dulcissima carmina
misceant. Audire igit quẽ
admodũ tympanistria nra
cãtauerit Ait ei. Magnifi=
ficat aia mea dñm. ꝛ cet̃a.
Caulã igit i. ialeſcẽtis er
roris miraculũ noui partꝰ
euicit: ꝛ eue planctũ: marie
cãtus exclusit. Extat ẍgo
cũ ꝛcipit. ẍgo grauida vir
do cũ parit. ẍgo post ptum
℣. Quõ fiet istud respon=
dit maria: qꝛ virũ nõ cogno
sco: angelus ad hec. Spũs
sanctꝰ supueniet i te Et vir
tus altissimi obũbꝫabit ti=
bi. ẍ. Ideoq; qõ nascet ex
te scm vocabit filiꝰ dei Sps
sctũs Gla. Et ẍtꝰ. Jn. iii
no. ã. Ecce ẍgo ꝛcipiet et
pariet filiũ: ꝛ vocabitur no
men ei⁹ emmanuel, p Cã
tate. i. ãn. Multiplicabi=
tur eius ĩperium: et pacis
non erit finis. ℣. Dominꝰ
regẽ. ex. ã. Dabit illi dñs se
dem dauid pris eius ꝛ re=
gnabit i eternũ. Cãtate
u. ẍ. Egredietꝫ dñs Ueiet

In illo tpe. S. lucã
Missus est angelꝰ ga=
briel a deo in ciuitatẽ gali=
lee cui nomẽ nazareth: ad
virginẽ desponsatã viro: cui
nomẽ erat ioseph de domo
dauid. et nomẽ ẍginis ma
ria. Et ℣. Omel'. ex ꝛmen
tario venerabilis bede pre
sbyteri. Lectio. vii.
D mariã ergo virgi=
nem gabriel mittit: qui dei
fortitudo noiatur. Illũ ap
pe nunciare veniebat: qui
ad debellãdas aerias pote=
states hũilis apparere di=
gnatus est. De quo ꝑ psal=
mistã dicitur. Dñs fortis ꝛ
potens dominus potẽs in
prelio. ℣. Dabit illi domi
nus deꝰ sedẽ dauid patris
eius Et regnabit in domo
iacob in etnũ. ẍ. Et regni
eiꝰ nõ erit finis. Et. l. viii
Multas ob causas sal
uatoꝛ noster non de
simplici ẍgine. sed de de=
sponsa' a voluit nasci ꝓi
mo videlicet vt per genera
tionẽ ioseph cuiꝰ maria co
gnata erat: marie ꝗꝝ nasce
retur oꝛigo. Deinde ne ve

lud adulta lapidaret a iudeis: malēs aliquos de suo ortu: ꝙ de pudore dubitare parentis: simul et virginibus impudicis occasionē tollens. ne mrem saluatoris quoq; dicerēt fallis suspicatiōibus infamatā. ℟. Dixit autē maria ad angelum. Ecce ancilla dñi: fiat michi scōm verbū tuū. ℣. Spiritussanct⁹ superueniet in te. et cum rñdisset agel⁹ ait maria. Ecce. Letō. ix.

ATertio: vt in egyptū fugiēs. et inde rediēs haberet solatiū viri: qui integerrime virginitatis custos pariter et testis existeret. Quarto: ne partus ei⁹ diabolo pateret: qz si eū de virgine nasci cognosceret forlitā quasi ceteris hoibus eminētiorē morti tradere timeret Maria aūt hebraice stella maris syriace vero dña vocat: z merito quia z totius mundi dñm et lucē seculi meruit generare ȳennē. qui cū pre z spū sctō viuit et regnat i scla sclorū. ℟. Xpi virgo dilectissima virtutū opatrix opē fer miseris Subueni dña clamātibus ad te iugiter. ℣. Dñe peccatorū mole premimur et nō est qui adiuuet. Subueni. Gria ps. Subueni. Reciptat culorū Xpi virgo. ℣⁹. Emitte agnū dñe. In laudibus. ān.

EOrate celi desuper z nubes pluant iustū. aperiatur terra et germinet saluatorem. ps. Dñs regna. ān. Emitte agnum dñe dñatorē terre de petra deserti ad montē filie syō. ps. Jubilate. ān. Egredietur dñs de loco sctō suo veniet vt saluet pplz suū. ps. Deus deus me⁹. ān. Ecce veniet desideratus cūctis gētibus z replebit gria dom⁹ dñi. ps. Bñdicite. ān. Nō auferet sceptrū de iudā et dux de femore eius donec veniat qui mittēdus est: et ipse erit expectatio gentiū ps. Laudate. Cpm. Ecce virgo cōcipiet. Hy⁹. Quē terra pontus. cū. O glriosa dña. ℣. Elegit eā. In cuā gel. ā. Quomō fiet istud an

gele dei. qui vix in ꝯcipiēdo
nō ptuli. audi maria virgo
xpi spūsscrūs supueniet in
te ⁊ virtus altissimi obum
brabit tibi. ℣s. Benedictus.
Dño vt supra. Ad ꝑmā. ā.
Rogate. ℣s Deus in noie.
ā. Glas ℣s. Quicūq. ℟.
℣. Jesu xpe. ℣ꝝ. Qui de
virgie. cū. Glia pa. ¶ Ad
terciā. ān. Emitte. ℣s. Le
gem pone. Capitulū.

HOcutus est dominꝰ
ad achaz dicēs. pete
tibi signū a dño deo tuo in
pfundū iferni siue i excel-
sū supra: ⁊ dixit achaz non
petā et non tentabo dñm.
℟. Veni ad liberādū nos
Quere in ꝑma dñica aduc
tus. Dño. Deus q̄ de bea-
te marie. Ad. vi. ān. Egre
dietur dñs. ℣s. Dereerit. cpz.
Ecce vgo ꝯcipiet. ℟. Dste
de nobis dñe. vt s. Ad no-
nā. ān. Non auferet. ℣s.
Mirabilia. Capitulū.

EGredietur vga de radi
ce iesse. ⁊ flos de radi
ce eius ascēdet. ⁊ requiescet su
per eū spūs dñi. ℟. Sup te
hierlm. Dño. vt. s. āñc de

laudi. cū psal. de dñica. Le
Egredietur vga. ℟. Ꝑpa
go. ℣ꝝ. Que tra pōtū
cū. O gloiosa dña. ℣. Egr
dietur vga. In cuā. ā O vg
ginū quō fiet istō q̄ ne
ꝑmā similē visa es nec hī
sequētē filie hierlm dō m
admirami diuinū ē myste
riū hoc q̄ cernit. ℣ Magt
Dño. vt. s. Deꝰ q̄ ¶ Ho
ābrosii epi ⁊ xpi. ser. ix.
oia de cōmuni ꝑtex lectōe

IGit positio in
administratiōe ꝑfectu
re gallia xp̄e eiꝰ ambrosiꝰ
natus est filius eiꝰ ambro
sius. Qui cū in cunis pos
tus apto aze dormiret: su
bito examē apū aduenie
facie eius et oza cōpleuit
ita vt ingrediēdi ⁊ egredi
di vices in os eius frequē

QVe post tarēt.
ea euolantes in tan
tā aeris altitudinē suble
uate sunt: vt hūanis ocu
lis minime viderent. Que
peracto: territus pater au
Si vixerit infans ille: aliq̄d
magni erit. Postea vo cū
adoleuisset. ⁊ rome litteris

erudit⁹ esset: in adiutoziū
pfecture pretozii ad con-
siliū tribuendū eligit: post
quod suscepit insignia cō
sulatus. Lectio tercia.

QUanq; mediolanū ve
nisset ⁊ causa sedan-
de seditiōis que erat in po
pulo in petendo epm pre-
xit ad eccliam: subito ferit
vox infantis sonuisse: am
brosiū epm. Ipo aūt resi-
stente: ⁊ obluctāte ac fugā
petente. cū adhuc cathecu
minus esset: capit. baptiza
tur. et octauo die in epāle
cathedrā sublimat. f. iiii.

POstea vero erat q̄dā
vir de hereli arriano
cū acerrim⁹ nimiū disputa
tor: ⁊ durus atq; incōuerti
bilis ad fidē catholicā. Is
cōstitutus in eccl'ia: p̄dicā-
te ambrosio. vidit: vt ipse
postmodū loquebat: ange
lū ad aures epi stantē: ⁊ in
dicantē ei quid populo pre
dicare deberet. Quo viso
cōuers⁹ fidē quā expugna
bat cepit ipe defēdere. f. v

IPse aūt vir venerabi
lis eps erat multe ab
stinentie. ⁊ multarum vigi
liarū ⁊ labor. quotidiano
ieiunio macerans corpus.
Cui prandendi nunq; con
suetudo fuit. nisi die sab-
bati ⁊ dnico vt cū natalicia
celeberrim⁹ martyr es-
set. Hāc etiā assiduitas
magna die ac nocte illi erat
nec oīa declinabat scribēdi
ppria manu libros: nisi cū
aliquis infirmitate corp⁹ at-
tineretur. Lectio. vi

ANte paucos vō dies
quā lectulo detinerer: cum
q̄dragesimū tertiū psalmū
dictaret notorio ei⁹ excipiē
te ⁊ videte: subito i modū
fluuii bzeuis ignis caput ei⁹
cooperuit: atq; paulati p os
ipsi⁹ tāq; i domū hitator in-
gressus ē. Postea vō facta ē
facies ei⁹ tāq; nix ⁊ itez re
uersa ē ad speciē suā Scri
bēdi aūt vt dictādi ipo die
finē fecit: sic dē ipz psalmū
explere nō potuit. Expos
tio. Vos estis lux mundi.

OMel. vt i cōi. f. viii

QUanq; post dies aliq
bt⁹ ābrosi⁹ infirmaret: et i
lectulo detineret. tpe quo

migrauit ad dñm: ab hora circiter vndecima diei vsq; ad illam horam qua emisit spiritũ: expansis manibus in modũ crucis orauit. Labia vero illius tm̃ mouere videbant: vox tamen eius non audiebat. Lectõ nona.

HOnoratus etiã sacerdos ecclesie vercellensis: cũ in supiora dom⁹ se ad quietẽ ꝓposuisset: tercio vocẽ vocãtis se audiuit: dicentisq; sibi. Surge felix quia modo est recessur⁹ Qui consurgẽs: mediolanũ concitus venit: & dñici corporis sacramentũ ei dedit Mox q; ille manus in modũ crucis expãdit: et vltimũ spm̃ inter ũba oõnis efflauit ad eũ q̃ viuit & regnat p oĩa scla de⁹. Cetera ꝺ cõi vni⁹ cõfes. pontifi. et doctoris.

Sctõr tyburtii valeriani Rosa & maximi. or

Qs ops de⁹ vt q̃ sctõr martyr tuor tyburtii valeriãi & maximi solẽnia colim⁹ eor etiã ũtutes imitemur. Per dñm. ℣. i. In dieb⁹ illis. Tiburti⁹ et valerianus per beatã cecilliã ad xp̃m quersi: ad hoc diuinũ officiũ implẽdũ studiose vacabãt q̃tidie: vt p̃cios martyr facerent sepulturas elemosinis & pietatib⁹ insistẽtes. Intea vt solitũ est: bonos odiũt mali & indicãt vniuersa almachio pfecto vrbis rome: q̃ p eos dñs circa egẽtes ageret: vl̃ q̃ studiose q̃s ille iusserat occidi sepelirẽt. ℣. ii.

TEnti ergo ab apparitorib⁹ almachio pl̃entãtur Quos almachi⁹ ptin⁹ his ũbis aggress⁹ est. Offerte diis libamia: & abscedite illesi. Rñdert ãbo & dixerũt Nos nõ diis sz deo q̃tidie sacrificiũ exhibem⁹ Tunc almachi⁹ pfect⁹ iussit carnificib⁹ vt ab eis ducerẽt ad pagũ vbi erat idolũ iouis: et iussit vt si noluissent sacrificare sententiã capitalẽ exciperent. Lectõ tercia.

GLorioli vero martyres tẽti a mario cornicario pfecti ducebãt ad pagũ. In q̃ p tẽpli ianuaz trãsit⁹ erat vt oĩs q̃ ingredi

rentur si ioui thura nō ipo
nerēt punirent Venientibz
ergo sctis offerunt thura ⁊
recusāt: recusātes ponunt
genua: feriunt gladio. Ad
quoz ꝓdicationē ipe maxi=
mus regis cozniculari⁹ cū
oī domo sua: ⁊ ip̄i carnifi=
ces crediderūt ⁊ veniēte no=
cte scā cecilia cū sacerdoti=
bus vniuersi baptizati sūt
eosq; i fide catholica instru
xit: Igit̄ dū cōpillet alma=
chius qđ maximus cozniicu
larius cū sociis oibz factus
fuisset xp̄ianus: iussit eū tā
diu plūbatā tūdi ꝙdiu spm̄
exalaret Quē scā cecilia se
peliuit iuxta sepulchrū ty=
burtii et valeriani ad lau=
dem dñi nr̄i ihesu xp̄i. Cetā
de ꝯmuni plimoz martyz

¶ Si festū sctī geozgii an
pascha cueñ. fiat. viii. die
pzecedēti tāꝙ festū duplex
de miozibz cū ix. le. vi. ꝑme
cōnes erūt de cōi i⁹. martiꝝ
vii. le. ꝙ expōe euāg. scdm
lucā. Si q̄s vult p⁹ me ve=
nire. vii. le. ⁊ ix. de vita ei⁹

¶ Adp̄mas vs̄ ā, Ds̄ vir
qui fulcert. ⁊ cete āe sequē

tes de cōi i⁹ martyꝝ cū pis
ferialibz. cp̄. Ds̄ vir. R̄.
Miles xp̄i. p⁹. Deus tuoz
militū. ỽ Glia ⁊ honoze. ā
Hic ē vere mar. ꝙ M. oz.

DEus q̄ nos beati geoz
gii martyzis tui meri
tis ⁊ intercessione letificas
concede ꝓpicius: vt qui ei⁹
bñficia poscimus dono tue
gratie ꝙsequamur. per do.
Ad mat. Innuit. Iul⁹ filo
rebit i domo dñi. ⁊ cē de cōi
i⁹ martyꝝ vt patz s̄ vsq; ad

I vii. lectōem. Lectō viii

IN diebus illis. Scūs
geozgi⁹ capadocie regionis
genere oriūd⁹: aspiciēs iussu
daciani ip̄atoꝝ oēs xp̄z dere
linq̄re. ⁊ ad idoloz cultura
festināre lozica fidei idur⁹ ve
xilloq; sce crucis circūdatus
dixit. Ego xp̄ian⁹ sū: ma=
lēs secularī dignitate exui:
et adherere ip̄erio imoztaꝝ
dei. his dictis replet⁹ ira da
cian⁹ iussit geozgiū i eculeo
leuari: ⁊ mēbzatī coz⁹ ei⁹
vngulis lacerari: cepitq;
lateribz ei⁹ lāpades applica
ri: ita vt īterioza viscerum
apparerent Le. ix.

Olim ergo has penas martyr xpi sustineret: iussit eū tirān⁹ deponi. ⁊ extra ciuitatē eiici: et ad vbera extendi et diuersis plagis cruciari. Salē vo⁹ vulnera eius spargi et ea ex cilicio fricari et cū his oīb⁹ pēnis martir illes⁹ maneret: irat⁹ dacian⁹ iussit eū i sartaginē ebulientem plumbo impletum imitti. Georgi⁹ autē facto coram se signo crucis i sartaginem quasi dormiens: donec plūbū refrigeraretur: repausauit Tunc dacianus precepit decollari sanctum martyrē: sicq; coronatus est in celo: cuius intercessiōe adiungamur angelorum collegio. Nō dicit ps. Te deū. In laudibus. ān Qui me confessus. ⁊ c. de communi. i⁹ martyris. cū oratione propria. Ad sedas vesp ante de laudibus cum psalmis ferialibz incipiatur ad capm d sancto⁹ vilfrido. Ecce sacerdos magnus. Ve Miles xpi. p⁹. Iste ⁊ cet. d communi vnius confessoris cum oratione.

Deus qui beatū vvilfridū pontificē tranſtulisti: da nobis p eius merita gliosa ad gaudia trālire pennia. p dn̄m. Nō. de sancto Georgio. an. Iste sc̄us. d. Gla ⁊ honore cū oratione pp̄a. Ad matutinas Inuitatoriū Unū deū i trinitate. Hy⁹. Iste ⁊ Oratio. sicut i trālatiōe confessoris ⁊c. oīa sicut i cōi preter lectiones et orationē. ī. Anno ig; ab incarnatiōne vbi dei sexcētesimo tricesimo quarto regnāte in northūbria sanctissimo rege oswaldo puer dei vvilfridus nat⁹ est Scūs vvilfridus vbi quartūdecimū etatis attigit annū venit i insulā lindisfernēsē ibiq; monachoram famulatui se ⁊ eorum dās diligēt ea q̄ monastice pietatis ⁊ castitatis erāt. ⁊ discere cura Ubi cū bat ⁊ agere. aliq; annos deo seruiret ꝓposuit romā ire ⁊ monasteriales rit⁹ ibi videre. Veniens vo a wnekacio archidiacono quattuor euāgeliorum libros didicit: et alia

pulta ecclē disciplinis uti=
QVam aūt lia.l.iii.
aliq̄diu in roma stu=
diis indulgeret rediit i galli
am ad dalphinū lugdunēsē
archiepm ꝛ tres ānos apd
eū ꝙmoꝛat⁹ ē ac tōsus ē ab
eo et tāt⁹ hīt⁹ amoꝛe vt he=
redē sibi illū facē cogitaret
PRedictus d̄o dalphi
nus iussu bꝛihildisre
gine ad decollādū duct⁹ est
quē secut⁹ ē vvilfrid⁹ deli
derās cū eo occūbere. Sꝛ
cū cognouerīt eū carnifices
de natiōe āgloꝝ noluerīt eū
trucidare cū suo pontifice
Sāctus vvilfrid⁹ bꝛita=
niā veniēs ꝙiunct⁹ est
amicitiis alfridi regis q̄ de
dit ei trā trigita familiarū
in loco q̄ vocat Ripō. Ita=
q̄ deliderāte rege alfrido
vvilfrid⁹ sacerdos oꝛdina
tus ē ab gilberto gevvilo
ēpo a q̄ postea ep̄s est ꝙse=
cratus. Quo adhuc i tranl
marinis partibꝫ demoꝛāte
cōsecrat⁹ est cedda vir san
ctus in epatu eboꝝ iubēte
rege olvvino: et tribꝫ ānis
rexit deinde lostyngiū ce=
cessit: acꝛipiēte vvilfrido
epatū tot⁹ noꝛthumbꝛiep.
REgnāte uicie. l. vi
rege egfrido pulsus
est vvilfrid⁹ ab epyscopatu
et tres p illo ꝙsecrati sunt
antistites: ꝫ āno scd̄o alfri
di regis q̄ post egfridum re
gnauit suo epatu iuect⁹ est
Scriptūq̄ ē regibꝫ āgloꝝ
vt eū i epatū suū facerent
recipi eo q̄ iiuste fuerat cō=
dēnatus. Cū vvilfrid⁹ bꝛi
taniā remeās i galliā dene
uisset tact⁹ infirmitate quat
tuoꝝ dieb⁹ q̄si moꝛtuus: cui
archangelus michael: appa
ruit dicens. Donauit tibi
dn̄s vitā p oꝛōnes fratrum
tuoꝝ: ꝙ intercessionē geni
tricis sue: ꝫ patus esto q̄
post quadꝛieniū visitabo te
et i pace trāquillā: vitā ter
minabis. Scūs d̄o vvilfri
dus post q̄dꝛagita q̄nq̄ an
nos ep̄at⁹ sui die clausit ex
tremū: ꝫ i monasterio suo
qd̄ dicit ripō. honoꝛifice est
sepult⁹. Septia le. d̄ exposi
tiōe euāgelio scd̄ꝫ matheū
Homoquidā ꝙgre. Ome=
lia vt in ꝙmuni. Lctō. viii

Q Dꝛs lane ista ꝑ quã beatus dvalkrid⁹ introductus est in gaudium: non est moꝛs: sed dormitio Abiit ergo: nõ obiit: nec extincta est lucerna eius. Cũ igitur inter chozos angelorum multiplici meritoꝝ excellentia flozeret i celis locũ i quo cozp⁹ eius requeuit pluribꝫ miraculoꝝ ſignis deus poꝛnauit i terris Erexit itaqꝫ de⁹ i archipsulem ebozacen. venerabilẽ virũ oſvvaldũ moꝝ scitate poꝛnatũ Qui celit⁹ diuina ſpiraꝫ gra: cũma cũ reuerẽtia de ſtimo tumulo: quo sepeliebat cozp⁹ eius trãſferre

Q Dn disposuit. ſ. ix gregatis itaqꝫ ad diẽ assignatũ archiepo ꝓdicto oſvvaldo cũ ceteꝛis ꝓlat: hi ſpalit q̃ dignitate ⁊ meritis ꝓcellebãt: sumẽtes sãcti cozpis reliquias in capsa lignea cupzo deaurato cooꝑta honozifice collocauerũt: quã i aꝯionari ꝑte ecclesie iuxta altare bti petri ꝑsuerunt: dictusqꝫ archieps oſvvald⁹ diẽ trãslationis i tã ꝓuincia ebozacẽ. festiuari ꝓcepit. Elapso aliquo tꝑe vvalter⁹ gray dicte ecclesie ebozacẽ. archiepus itez cozp⁹ ei⁹ in feretrũ auro et argẽto oꝛnatũ: eodem quo pꝛi⁹ trãſlatũ fuit octauo kcilicet. Kalẽdas maias laudabilit trãſtulit ad laudem dñi iesu xpi. ps. Te d nõ dẽ. Ad laudes ãn Ecce sacerdos. ⁊ c. ã. seqnt. vti cõi. Cap Bñdictionẽ, hy⁹ Jesu redẽptoꝛ oim.. v. Justus ger. ã Euge seruꝫ. ps Bñd⁹. Dꝛõ ꝓpꝛia. vtꝫ Ad pꝛimã ⁊ aliis hoꝛas de cõi vni⁹ ꝯfessoꝝ cũ oõe ꝓpa. Ad sedas ys ãe d laudẽ cum psal. ferialibꝫ cap. Bñdictionẽ Sctẽ. N. ꝯfessoꝛ hy⁹. Jesu redemptoꝛ. v⁹. Amauit. ã Similabo eum Dꝛõ ꝓpꝛia. vt supꝛa.

¶ Finis pꝛime partis huius bꝛeuiarii scilicet temporis hyemalis de sãctis

Gratis aũt diuina in=
spirãte anno vndeci=
mo obit⁹ scissimi pr̃is cuth
berti ep̃i carissimi lidisfar
nẽsis monasterii sepulchrũ
ei⁹ aperientes inuenerũt cor=
pus ei⁹ quasi adhuc viueret
integrum: multo dormiẽti
ꝑ mortuo similius: sed ⁊ ve
stimẽta q̃bus idutũ corpus
erat: prisca nouitate ꝓpa=
rebãt. Quod videntes ep̃i:
festinãtes retulerũt antistiti
suo eadberto q̃ inuenerãt et
viderãt. Attulerũt quoq; ei
et partẽ i dumẽtor: q̃ corp⁹
sctm̃ ãbierãt. L.ii

Ipse aũt dilectus deo
eadbertus ãtistes cuthber=
ti successor: sancti patris vesti
mẽtor munera gratãter ac
cipiens: et miracula liben=
ter audiẽs: ipsa idumenta
miro osculabaꝫ affectu Di
xitq; ep̃ibus. Vos ergo no=
ua idumẽta scõ corpori ex
hibete pro his que ad me at
tulistis: ⁊ sic reponite in ar
cha quã paratis. L.iii

Adiecit quoq; dicens:
Scio autẽ certissime
q; nõ diu remanebit vacu⁹
locus ille Et ꝑ btũs est: cui
in eo facultatem quiescẽdi
dñs prestare dignabit Fe=
cerũt aũt fratres vt iusse=
rat: ⁊ in theca corpus recon
ditũ supra pauimentum, sã
ctuarii posuerũt. Nec mul
to post: ipe dilectus eadber
tus morbo corrept⁹ acerbo
migrauit ad dñm Et posi
erũt corp⁹ ei⁹ in sepulchro
supradicti pr̃is cuthberti.
In quo etiã loco signa sani
tatũ meritis ãbor fuisse re
ferũtur q; vita vtriusq; deo
digna iuẽta est: cui ẽ honor
et gla i scla sclorum amen.
Med. le. d scõ birino. L.iiii

Beatus siqdem cõfes
sor birin⁹ rome ex no
bili prosapia ortus: pie ⁊ re
ligiose moralitatis ornamẽ
ta querebat Perlato igitur
rumore tãti viri sũmo pon
tifici honorio: inuitatur ab
eodem: ⁊ iã illius presenta=
tur obtutibus: q; eũ ad epy
scopatus euexit officiũ mã
dãs: vt britãniã fidei v̄bũ
predicaturus adiret. Inuũ
cto itaq; opere suscepto: be
atus birinus i brytaniã per

uenit: et ge vilox totã terrã paganã ingrediens: kyne gilsũ regem illoxũ de aqua lauacri a sãcto rege oswvaldo dispondẽte de gratia susceptũ ad fidẽ xpi cõuertit

Baptisato aũt L. v rege baptisatur ⁊ eiꝰ familia vniuersaq; puicia. Donauerũt q; mẽoxati reges btõ birino ciuitatẽ: que doxcacester vocatur ad faciendũ inibi sedẽ epyscopalem Sublimatꝰ igit i sede btũs ãtistes parat ecclesias fana cũ simulachris euertit oxdinauit clericos: viuere verbo docet et exẽplo. Dedicatis xo q; pluribꝫ ecclesiis: multisq; populis ad dominũ aduocat humane cõcedens nature migrauit ad dñm.

Lectio sexta

Sepultus xo i ciuitate pontificatꝰ per longũ tempus reqeuit. Et post multos ãnos edde epyscopatũ regẽte: q ãntꝰ ei i epatum successit: trãslatꝰ atꝰ est in ventanã ciuitatem: ⁊ i ecclesia btõꝝ apostoloꝝ petri ⁊ pauli honoxifice tumulauit.

Euoluto aũt multo tpe beatus adelvoldus magne religionis vir: q in epatu vicesimus sextus successit: de loco vbi politũ fuerat sctissimũ coxpus eleuauit: ⁊ i eadem ecclesia iuxta maius altare honoxifice tumulauit: ad laudẽ dñi nri ihesu xpi. Tres vltime lec. de expositiõe euãgel. Vos estis lux mũdi. Omel. vt i cõi. nonũ. Ꝛ Sint lũbi. Cetã ad matu. ⁊ hoxas de cõi vnius ꝓfes. põtificis: cũ oxõe Ops sẽpitme deus. Et fiat memo. de sãcto birino. ãn Amauit. ⁊ Magnificauit. Oõe de cõi. Adveñ. ãn Ecce sacerdos. Psal. feriales et cetavniꝰ cõfes. pontifi. cũ oxõe. Ops sẽpiterne deꝰ

Mẽo. de scõ bertino abbate. ãn Justum deduxit. ⁊ Magnificauit. oz. Intercessio. vt in communi.

Si trãslatio sci cuthbxti i dominica euenerit: differat et ibi incipiat hystoxia Si bona. ⁊ fiat memo. de sancto birino tãtum: cum. ã Cõfessoꝝ dñi. ⁊ Amauit.

Oco Dañs ops de? vor in cōl. Et ad capitā in dñica incipiat de scō cuthberto. ℣ memo. fiat de dñica. ℣ memo. de scō bertino abbate. ℣ i crastino fiat de scō cuthberto. ℣ meḍ. lec. de scō bertino. cum rñsoriis. Dñe pzeueniſti. ℟. Iste hō ab ado. ℟. Vir israelita. Expō. Vos estis lux mūdi et nonū. ℟. Scē cuthberthe. et sup psalmū. Bñdictus. ān. Euge serue. Et memoria de scō bertino. ā Iste homo. Et Si meḍ. lectiunt de scō birino in die sācti cuthberti: nonū ℟. erit Sint lū. Si aūt nonū ℟ erit Scē cuthberthe. In laudi. añe. ℣ cetavi s. Memo. de scō bertino. ā Iste hō ꝛc. Et Scti bertini abbatis. f. i.

Gregius dei abbas bertin? post a domari obitū multis vixerat ānis: turbāq; monachoꝝ sub districte sacre regule iugo custodiebat. Post trāsitū aūt bti bertini quadā nocte dñica tres viri ad pisca tionē ibāt: ℣ tātā multitudinē pisciū capiebant: quantā nūq; āte a vna pzēdiderūt nocte. Post piscationē vero lati nauigabāt ad pozt̄ū sed de nauicula ꝛ mouere non poterāt f. ii.

Dno eni ex eis pedū ℣ manuū officio ꝑuati toto fuerūt coꝛpoze cōtriti Tercius aut̄ officio pedū pziuatus: surdus effectus est. Ultio eni sup eos venit diuina ꝓpter noctis dñice trāsgressionē. Venientes aūt ad sancti bertini sepulchrū: ꝓstinā receperūt sanitatē. Quidā etiā hō maligno spū replet? ecclesiā sci bertini ingressus dū kīes ad ꝓcipiēdā refectiōez peteret refectoriū: furat? est vasa

Dam argētea. f. iii.

Ille egressus cepit q̄rere aditū pozte: vidit sicut ipe postea narrauit' plurimos sibi assistere inimicos Vñ ꝛtigit vt reuertēs p̄ mediū mōasteriū iter arripet ℣ p̄ parietū ꝓcipicia salt' daret. Cūq; deter? interrogaret cur ita demētasset: stati exposuit totius rei verita-

tem ⁊ redditũ est ei exire liberũ. Cetera de cõi vnius confessoris non pontificis. ℣ In vigilia natiuitatis btẽ marie virginis. Ad matu. fiat seruitiũ de sctõ eunucio cum nocte. Lectio ỏma.

QUidã sancte romane ecclesie subdiaconus noie eunucius pfectus ad ciuitatẽ aurelianensẽ venit In qua autẽ pro constituendo epõ cõtẽtio exorta fuerat: et pontifices ꝑ antistitis electione: atq; nuncii ab impatore pro reprimẽda populi dissensione directi cõuenerãt. Predict⁹ vero subdiaconus ad locũ veniens: iuxta ianuas ecclesie stetit. Lectio secunda.

OMnibus ergo dñm de precãtibus: ecce colũba instinctu dei transmissa volitare cepit per totã ecclesiã more personã inuestigãs. Que speculata beatum eunucium: statim sup caput eius cedit. Hoc signũ videns populus: admirari cepit: ocs vero clamauerũt dicentes. Iste est quẽ dñs nobis pastorẽ: et sibi prelatum sinauit. põtificẽ. Lec. iii.

QUid multa? Perficit dei volũtas. Peracta igitur sancti viri consecratione: cepit dñs per eum signa operari maiora. Surdi vero recipiebant auditũ ceci visum: muti loquelã: claudi gressum: palytici curationẽ. Cũq; extremũ vite presentis vir tempus sibi iminere vir dei cognosceret: timens ne post suũ obitum sicut antea pro pastore dissensio fieret: facto cõsilio cũ vniuerso clero ⁊ populo: successorẽ sibi sanctũ elegit anianũ. Quibus expleto: corp⁹ terre aiam reddidit celo. Cetera ad matu. et horas de cõi vnius pontificis cũ oõne de cõi. ℣ In nati. btẽ Marie virginis. Ad vs. ãn. Felix nãq;. ps. Dixit dñs ã. Virgo pru. Et cetera sicut in vigilia assũptiõis. Cpm

OQuã pulchra est casta generatio cũ claritate imortalitas eni est in memoria illius: qm ⁊ apud

deū nota'est et apud hoies ℟. Solē iusticie Hymn⁹. Aue maris stella. ℣. Post partū. In euāge. ān. Gl̄iose virginis marie ortum dignissimū recolamus cuius dñs humilitatē respiciens angelo nūciante cōcepit redemptorē mūdi. ℘s. Mgt. Applicationē Dro seruoꝝ tuorū de⁹ miserator exaudi: vt qui i natiuitate dei genitricis ⁊ virginis cōgregamur: eius intercessionibus ꝑplacatus a te de istātibus piculis eruamur. Per eūdē dñm. Memo. de lctō adriano martyre. ān. Hic est vere ℣. Gl̄a Resta et ho. Dō. Quesumus oꝑs deus: vt qui beati adriani martyris tui natalicia colimus: a cūctis malis iminentibus eius intercessiōe liberemur. Per dñm. Ad cōpleto. vt i festo assūptiōis. Ad matu. Inuitato. Corde ⁊ voce simul xp̄m regē veneremur. Virginis et mātis iubilem⁹ nobili ortu. ℘. Venite. hy⁹ Aue maris. In. i. noct. ān. Hodie nata est beata virgo maria ex progenie dauid q̄ quā salus mūdi credētib⁹ apparuit. ℣s. Dñe dñs nr̄. ān. Beatissime v̄ginis marie natiuitatē deuotissime celebremus vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm deū nr̄m is. Celi enarrāt. ān. Dñi nata est virgo sacratissima: tūc illumiat⁹ est mūdus stirps beata radix sancta et benedictus fructus vētris tui. ℣. Dñi est terra ℣. Sctā dei geni. Sermo fulberti carnoteñ. cōi. l. i. Approbate consuetudinis est apud xp̄ianos sanctoꝝ patrū dies natalicios obseruare diligenter: ⁊ tunc p̄cipue virtutes eoꝝ assignatas l̄is in ecclesia recitare ad dei laudē ex munere cuius sunt ⁊ ad instrumenta minorū. ℟. Hodie nata est btā v̄go maria ex ꝑgenie dauid q̄ quā salus mūdi credentibus apparuit. Cuius vita gl̄iosa lucē dedit seculo. ℣. Btissime virginis marie natiuitatem deuotissime celebre

mus. Cuius. Lectio sca.

INter oēs aut̄ scōs memoria btissime marie virginis eo frequēt̄ius agit̄ atq; festiuit̄: quo maiorē gr̄am apud deū credit̄ inuenisse. Vñ post alia que dā ipius antiquiora solennia non fuit contēta deuotio fideliū: quin natiuitatē solēne superaddaret hodiernū. ℟. Beatissime v̄ginis marie natiuitatē deuotissime celebremus. Ut ipsa p nobis īteredat ad dñm ie sum x̄pm. ℣. Cū iocūditate natiuitatē btē marie celebremus. Ut. Lectio. iii.

NAc itaq; die peculiariter in eccl'ia recitandus esse videret̄ liber ille q̄ de ortu ei⁹ atq; vita script⁹ inueniebat̄: si non iudicassent eū pēs inter apocrifa numerandum. At q̄n magnis ac sapiētibus viris ita visum est: nos alia q̄ dā: sed nō aliena legētes eccl'iastico more debitū officiis exequamur. ℟. Stirps iesse Ia. n. noct. ān. Hodie nata est virgo maria ex semine abrahe: letant̄ archāgeli exultant oēs scti: & cōgaudet ois mūdus. ℣s. Eructauit ān. Dignum nāq; est: vt ei cū summa deuotiōe famulemur per quā nobis virginitatis insignia pululārūt ℣s. Deus noster refu. ān. Vñdicta & venerabilis sancta maria v̄go dei genitrix cui⁹ natiuitatē celebrem⁹: vt intercessio ipius sit pro nobis ad dñm. ℣s. Fundamenta. Speciosa facta es & suauis. Lectio quarta

BEata ergo dñi mr̄ et ppetua virgo maria: priusq̄ nasceret̄: oraculis enūciata est & designata miracul'. Nata v̄o ex pgenie diuinit⁹ ordinata: puilegio virtutū insignis enituit: saluatorē edidit: a q̄ glorificata in celo nunq̄ terrigenis patrocinari desistit. ℟. Gloriose v̄ginis marie ortū digniss̄imū recolam⁹ Cuius dñs hūilitatē respiciēs ange lo nūciāte cōcepit redēpto rē mūdi. ℣. Hodie nata est btā virgo maria ex pgenie dauid. Cuius do. Lec. v.

Propositionē sequar suo ordine narratio. Iāq; referam⁹ vnū de ꝑtaxatis miraculis: ac deinde paucis expediamus. Dixit eternus ad veterem: de⁹ ad serpentē. Inimicicias ponā inter te et mulierem et semē tuū et semē illius Ipsa conteret caput tuū: et tu insidiaberis calcaneo eius ℟. Ordē z ais xp̄o canamus gloriā i hac sacra solēnitate i qua beata dei genitrix virgo maria exorta est Quā gabriel archāgel⁹ plenā gr̄a oñdit. ℣. Valde nāq; eā nos oportet cūma cū deuotione venerari: que tā sctā permanet virgo Quā

Quid est ꝓtes in hoc loco caput serpentis cōterere nisi principalē suggestionē dyaboli: id est concupiscentiā relictēdo superare Si ergo quera⁹: quenā mulier huiusmodi victoriam operata sit: profecto non reperitur i linea generationis humane donec perueniatur ad illā de qua nūc agimus sctāz sāctā. Nata est igitur beatissima virgo patre nazareno: mē bethleemitica: quas vrbes christi natiuitati vel conuersationi destinatas esse pphete nō tacuerāt. ℟ Ad nutum dñi. In. ii. noc. ā. Natiuitas est hodie sctē marie v̄gnis cuius pulchritudinē respexit de⁹ et visitauit humilitatē suā. ℣ Cātate. i. ān. Ista est sponsa electa a dño cui⁹ natiuitatē celebremus vt ipa intercedat pro nobis ad dñm deū nostrū. ℟ Dñs reg. ex. ān Sctā maria succurre miseris iuua pusillanimes refoue flebiles: ora pro pplo interueni p clero intercede p deuoto femineo sexu. ℟ Cātate. ii. ℣ Sicut⁹. Post ptū. Initiū sci euāg.

Liber scdz matheū generatiōis iesu xp̄i. Et rel. Sermo exameneta rio bti hieronimi pbyteri

Ysaias legit Generationē eius q̄s enarrabit? Non ergo putemus euangelistā prophete esse ꝛtrariū vt qđ ille nō dixit ego futurū: hoc hic narra

re inciplat: qz ibi de gñatione diuinitatis: hic de icarnatione est dictū. A carnalibz aūt cepit: vt p hoiez deū discere iciplam⁹. ℟. Natiuitas gloiose ⁊ginis marie ex semie abzahe ozta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cuius vita iclyta cunctas illustrat ecclesias. ℣. Natiuitas est hodie sācte marie virgis. Cuius. Le. viii

Filii dauid: filii abzahā. Ozdo pzeposter⁹ sed necessario cōmutatus. Si enī pzi⁹ posuisset abzaham et postea dauid: rursꝰ ei repetēdus fuerat abzahā vt generatiōis series texeretur. Ideo aūt ceteris pretermissis hoz filiū nūcupauit: qz ad hos tātū est facta de xpo repzomissio. Ad abzahā i semie inq̄t tuo bñdicēt oēs gētes: qđ est xps. Ad dauid: de fructu vētris tui ponā sup sedē tuā. ℟. Felix nāq; ⁊ ter. ℣lic. tuā natiuitatē. L. ix.

Iudas aūt genuit phares et zarā de thamar Notādū in genealogia saluato ris: nullā fētā ⁊ assumi mulier⁹: sz eas q̄s scriptura repzehēdit. Ut ꝯ ppter petō resveneraꝝ de pectatricibz nascēs oiz petā deleret Ñ er i ⁊sequētibz ruth moabitis ponit: ⁊ bersabee vxoz vzie. Naalō aūt genuit salmō Iste ē salmō pzinceps iude: sicut i numeꝝ legimus. ℟. Holē iusticie regē paritura supremū Stella maria maris hodie pressit adoztū. ℣. Cernere diuinū lumē gaudete fideles Stella Gla. Stel. ℣. Te deū. ℣

Spola fētā. Iub. ā Natiuitas gloziole virginis marie ex semie abzahe ozta de tribu iuda clara ex stirpe dō. ℣. Dñs regē. ān Natiuitas est hodie sce marie ⁊gis cui⁹ vita iclyta cūctas illustrat ecclesias. ℣s. Jubil. ā. Regali exp̄genie maria exozta refulget: cui⁹ pzecib⁹ nos adiuuari mēte et spū deuotissime poscim⁹ ℣s De⁹ de⁹ me⁹. ā. Lozde et aio xpo canamus gloziā in hac sacra solēnitate pzecelse genitricis dei marie ℣s

Benedicite. ā Cū iocūdita te natiuitatē btē marie celebrem⁹ vt ipa pro nobis intercedat ad dñm deū nr̄m. ps Laudate. cap̄ O q̄ pulchra. hy⁹. O q̄ glorifica. ỽ. Elegit eā deus. In euāgelio. ā Natiuitatem hodiernā perpetue virgis genitricis dei marie solenniter celebremus qua celsitudo throni processit alleluya. ỽ Benedictus. Oy Supplicationem. Memo. de martyre. ān. Nili granum. ỽ⁹ Justus vt palma. Dño vt in cōi Ad prima. ān Natiuitas gloria. ỽs Deus in nomine tuo. ℟ Jesu christe. ỽ. Qui de virgine. Ad ter-

ā Natiuitas est. ỽs Legem pone. Cap̄. O q̄ pulchra. ℟ Sctā dei genitrix virgo cēp maria. ỽ Intercede pro nobis ad dñm deum nr̄m. Virgo Gla. Scā ỽ. Post ptum. oy Supplicationē. Ad sextā. ā Regali. ỽs Defecit. cap̄. Et licī cyō. ℟ Post ptū vgo. Inuiolata permānisti. ỽ. Dei genitrix intercede pro nobis Inuiolata. Gloria. Post. ỽ⁹. Speciosa. Dño. vtš. Ad. ix. ā Cū iocū. ỽ. Virga bilia. Cap̄. Et radicaui. ℟ Spōsa cā es. Et suauis. ỽ⁹. In deliciis tuis cā dei genitrix. Et Gla. Spōsa. ỽ. Elegit eā. Oy vtš. Ad vesp. āe de laud. cū plal de dña. Cap̄. O q̄ pul. ℟ Ad nutum. hy⁹ O q̄ glori. ỽ. Post ptū. In cuā. ā Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiū ānunciauit vniuerso mūdo ex te eni ortus est sol iusticie xp̄s de⁹ nr̄: q̄ solues maledictionē: dedit benedictionē: z̄ resundēs morte donauit nobis vitā sempiternā. ỽ Mgt. oy Supplicationē. Meq. de sancto gorgonio. ā Btūs vir q̄. ỽ

Gla et ho. Dño

Anct⁹ martyr tu⁹ gorgonius dñe cuius nos intercessione letificet z̄ pia faciat solēnitate gaudere. p ỽ. Quotidie ifra octauas: usq; ī dñica hoc mō dicat̄ seruicium. Ad mat. Inuit. In honore. ỽ Veite. hy⁹ Aue mar. In noc. ā Hodie nata. ỽs.

Dñe dñs nr. Et cet̃i psalmi sicut i die sub hac ã. ℣ Octã dei. Le.i Osculetur me osculo oris sui: qz melioza sũt vbera tua vino fragrantia vnguentis optimis. Oleum effusũ nomẽ tuũ: ideo adolescẽtule dilexerũt te. Trahe me post te: curremꝰ i odorem vnguẽtoꝝ tuoꝝ. Introduxit me rex in cellaria sua: exultabimus et letabimur i te memores vberum tuoꝝ super vinũ recti diligunt te. Ex Hodie nata. Et cet̃a de ꝑma turba: secũdo die de secũda turba: tertio die de tcia turba: ꝛ ordinati iterẽtur. Le.ii Ux synagoge Nigra sũ sed formosa filie hierlm sicut tabernacula cedar: sicut pelles salomonis. Nolite me ꝯsiderare: q fusca sũ qz decoloꝛauit me sol. Filii mr̃is mee pugnauerũt ꝯtra me posuerũt me custodem in vineis: vineam meã nõ custodiui. Lectio tercia Ux ecclesie. Indica michi quẽ diligit aia mea: vbi pascas: vbi cubes i meridie Ne vagari icipiã q greges sodaliũ tuoꝝ. Uox xp̃i ad ecclam Si ignoꝛes te o pulchꝛa ĩter mulieres: egredere et abi post vestigia gregũ: ꝛ pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastoꝛũ. ℣ Te deũ. ℣ Sponsa. ℭ In laudibꝫ hec sola. ã Natiuitas glo. ℣ Dñs reg̃. Cap. O q̃pulchꝛa. hꝫ. O q̃ glorifica. ℣ Elegit eã. ãe super psalmos. Benedictus. et Magnificat. vt supꝛa ifra octa. assumptiõis: excepto q quando dñica contigerit tercia die natiuitatis beate marie: tũc ad matut. dicatur ãn In pꝛole mater. super psalmũ. Bũdictus. loco alic. Sancta maria. Oco. Supplicationem. Memoꝛia de setõ gorgonio Ad ꝑmã. ãn Natiuitas est Xe. Jesu christe. ℣ Qui de virgine. ꝛc. Ad terciã. ãn. Regali. Et cete ãe de laudibꝫ ad alias hoꝛas. Capitula et responsoꝛia hoꝛalia sicut i die. Oz. Supplicationem. Ad vesperas. ãn.

Natiuitas glozio. ℣s Dixit dñs. et ceteri psalmi sicut in die sub hac. ā. Cōm O q̄ pulchra. hy⁹ O q̄ glorifica. ℣⁹ Post partū. In euāge. ā. scōm ozdinē. ozo. Supplicationem. Tercio die. Lectio prima.

EQuitatui meo ī curribꝰ pharaonis assimilaui te amica mea. Pulchre sūt gene tue sicut turturis: collū tuū sicut monilia. Murenulas aureas faciemꝰ tibi: vermiculatas argento. Ꝟ. Historia scōm ozdinē. f. ii.

VOx ecclie de xp̄o Dū esset rex in accubitu suo nardꝰ mea dedit odozē suū. Fasciculꝰ myzrhe dilectꝰ meus michi: iter vbera mea cōmozabit. Botrꝰ cypzi dilectꝰ meꝰ michi: in vineis engaddi. Lectio. iii.

VOx xp̄i. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui colūbarū. Vox ecclie. Ecce tu pulcher es dilecte mi ⁊ decorus: lectulꝰ nr̄ flozidꝰ tigna domozū nostrarū cedzina: laquearia nostra cypressina. Ad vespas nichil. de martyzibꝰ pth̄o ⁊ iacinto. Oro

BEati pth̄i nos dñe ⁊ Iacinti foueat pciosa confessio et pia intercessio tueat. Per dñm. Quarto die. Lectio prima.

VOx xp̄i Ego flos cāpi et lilium cōuallium. Sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias Vox ecclie Sicut malus ī ter ligna siluaꝝ: sic dilectꝰ meꝰ inter filios. Sub vmbza illiꝰ quē desiderabā sedi: ⁊ fructꝰ eiꝰ dulcis gutturi meo. Lectio secunda.

INtroduxit me rex in cellā vinariā: ozdinauit in me caritatē. Fulcite me flozibꝰ: stipate me malꝝ amoze lāgueo. Leua eiꝰ sub capite meo: et dextera illiꝰ āplexabit me. Lec. iii.

VOx chzisti. Adiuro vos filie hierusalem per capzeas ceruosq̄ campozum: ne suscitetis neq̄ euigilare faciatis dilectā: quoadusq̄ ipsa velit. Vox ecclesie. Vox dilecti mei. Ecce iste veniet: saliens in mōtibus: transiliēs colles

Memoria de martyribus. Dō vt supra. Quito die.

Si Imilis est dile Le. i. ctus meus capree hin nulloz ceruozum En ipse stat post parietē nostrum a spiciēs p fenestas pspiciēs per cancellos. Et dilectus meus loquit michi Surge ppera amica mea: colūba mea: formosa mea et veni.

Iam eni hyems Le. ii transiit imber abiit ⁊ recessit. Flozes apparuerūt in terra nīa: tps putatiōis aduenit. Vox turturis audita est in terra nīa: fic⁹ p= tulit grossos suos vinee florētes odorē dederūt. ℞. iii.

Vox xpi. Surge amica mea: speciosa mea et veni. Colūba in foramini= bus petre: i cauerna macerie. Ostende michi faciē tuam sonet vox tua in auribus meis. Vox eni tua dulcis et facies tua decora. Le tera vt ꝫ. Advespas. Memo. de sctō maurilio epō ⁊ confessore. ān. v. ⁊ oro vt in cōmuni. Si vero festū natiuitatis beate marie in dñica contigerit: tunc erit sexto de legenda sequens.

Sexto die. Lectio prima.

Vox aduersus hereses Capite vobis vulpes paruulas que demoliūtur vineas: nā vinea nīa floruit. Vox ecclesie. Dilect⁹ meus michi et ego illi: q̄ pascit̄ iter lilia donec aspiret dies: et inclinent̄ vmbre. Reuertere sīlis esto dilecte mi capree aut hīnulo ceruorū sup mōtes bethel. ℞. ii.

Vox eccl̄ie electe de gētib⁹. In lectulo meo p noctes q̄liui quez diligit aīa mea: q̄liui illū: ⁊ nō inueni. Surgā et circuibo ciuitatē p vicos ⁊ plateas q̄rā quē diligit aīa mea: q̄liui illū et nō inueni. Inuenerūt me vigiles: q̄ custodiunt ciuitatē. Lectio tercia

Ecclesia de xpō dicit. Num quē dilexit aīa mea vidistis? Paululū cū trālissem eos: inueni quem diligit anima mea. Tenui eum nec dimittam: donec introducaz illum in domū matris mee: et in cubiculū

genitricis mee. ℣ Septio die infra natiuitatē beate Marie. Lectio ꝑma.

VOx synagoge de ecclesia. Que est ista q̄ ascendit per desertuz sicut virgula fumi ex aromatib⁹ myrre et thuris et vniuersi pulueris pigmentarii. Vox ecclesie. En lectulū salomonis sexaginta fortes ābiunt ex fortissimis israel. Lec. ii.

OMnes gladios tenentes ⁊ ad bella doctissimi: vnusquisq; ensis super femur suū ꝓpter timores nocturnos. De ecclesia dicit Ferculū fecit sibi rex salomon de lignis libani. Colūnas eius fecit argenteas reclinatoziū aureū: ascensum purpureuz media caritate constrauit ppt̄ filias hierusalē. Ꝛ. iii.

VOx ecclesie de chzisto Egredimini: et videte filie syō regē salomonē in diademate quo cozonauit eum mater sua in die desponsatiōis illius: et in die letitie cozdis eius. ℣ Dñica infra octa. Adus. ā. Natiuitas glo. Et cete añe cū psalmis de dña. Cp̄m. O q̄ pulchza. Hyᵖ. O q̄ glozifica. ℣. Post partū. ā. sup psalmū. Magt. iuxta ozdinē ꝓscriptū in assūptiōe. Dō Supplicationē. ⁊ ceteraut in die. Ad matuti. Inuita. Cozde et vo. ps. Venite. Hyᵖ Aue maris. In. i. noc. ān. Hodie nata est. ps. Dñe dñs nr̄. Et cetere añe ⁊ psalmi sicut i die Bñdictiones situt in die. Sermo bti hieronymi. l. i

SI beatissimā dei genitricē mariā ītes carissimi diligentius ispiciam⁹ nichil virtuti est: nichil speciositatis: nichil cādoris et glie: qō in ea non resplendeat Et ideo bñ circūdant eam flozes rosarū: et lilia cōuallium: vt virtutes virtutibus fulcianī: et fozmositas decoze castitatis augeatur. ℟. Hodie na. ⁊ cetera rēsoria vt in die. Lctō. ii.

DAm ois splēdoz ⁊ gloria quāto illustratur fulgoze suo sublimi⁹: tāto apparet ꝑstātioz claritate:

et quozūlibet subiectozum eximioz pzedicat. Sic beata dei genitrix: cuius cādoz virginitatis: ac si plātatio rose in iericho specialius effulget: circū data officio ceritatis splēdidi⁹ enitescit.

Submittit sctōzū claritas: vt eius amplius gl'ia cōmendet: q̄ sup angelozū chozos eleuata iā btissima p̄dicat. Nā angelozū q̄uis ceilioz sit natura: nō tñ gr̄a maioz: qz et ipsi gratuita gr̄a ne cozruerēt saluati sunt. Vñ illud. Verbo inq̄t dñi celi firmati sūt et spiritu ozis eius ois virtus eozum Lectio quarta

Quod si spū dei ois virtus angelozū: constat beatā ꝫ gl'iosam virginē: in quā supuenit spūssctūs: et deus totus illapsus poztat nouē mēsibus in vtero: credendū āplioza ꝑmeruisse virtutū p̄uilegia: p̄cepisse gr̄am ab āgelis esse collau

Unde etsi datā. s. v. mirabilis est eoz virtus ꝫ firmitas ꝑpetuitatis mirabilioz thi maria: quā obumbzauit virt⁹ altissimi vt vltra oēm virtutē sit angelicā: qđ factū est in ea: et admirabile cunctis seculis sacramentū: ac ꝑ hoc etiā angelis exinde maioz p̄zestat gr̄a: cum instruant ab eo oia: quē venerant ꝫ adorant sup se xp̄m regē dñm natū ex eadē ⁊gine l. vi.

Hinc ꝫ maria cūctis tāto venerabilioz quanto gl'iosioz: ꝫ quāto virtute altissimi extollit ad sublimia: tanto clarioz resultat in gl'ia. Plena liquidē gr̄a plena deo: plena virtutib⁹ non potest nō possidere pleniter gloziā claritatis eterne: quā plenissime accepit vt mater fieret saluatoris

Tres vltime lec. de exp̄o euāgelii. Secundū Lucā

In illo tēpoze. Intrauit iesus in quoddam castellū: ꝫ mulier quedam martha noie excepit illum in domū suam. Et reliqua

Ser. mel. de sermone bti anselmi epi. excerpti. Lectio. vii.

Cum marthā vel mariā dico: earum ligni

ficãtia itelligo. Sed iã vide amus actionẽ: deide ꝙmendem⁹ ꝙtẽplationẽ hui⁹ maris. Et vt plenius id faciamus: ꝺd alii ꝙ martha operãtur: ⁊ ꝺd iſta opata ẽ con

Alii feram⁹. ℣. viti hoſpitẽ quẽlibet i domo ſua ſuſcipiunt: iſta non quẽlibet ſz ꝓpziũ dei filiũ: q̃ nõ habet vbi caput reclinet non i domo ſz i vtero ſuſcepit. Alii nudũ quẽlibet veſte mutabili atq; coꝛruptibili vndelibet ꝙpoſito cooperiunt iſta carne ſua veſtiuit verbũ dei: quod i eadẽ virgine carnem i vnitate perſone aſſumpſit: que ſine fine icommutabilis atq; incoꝛruptibilis permanebit.

Lectio nona

Alii quẽlibet eſurientem vel ſitientẽ cibo vel potu exterioꝛi reficiũt: iſta hoiez deũ hũanitus idigentẽnõ ſolũ exterioꝛibz cibis vel potibz pauit: verũ etiã intioꝛi lacte ſuo aluit. Et vt bꝛeuiter ſex illa mie opa ꝓcurram⁹: q̃ cũ vni ex minimis ſuis fiunt: de⁹ ſibi facta ꝙſitet: ⁊ iſta nõ quẽlibet ex minimis: ſz ſũmũ dei filiũ hoſpitẽ ſuſcepit nudũ carne vel etiã pãnis opuit. Eſuriẽtẽ pauit: ſitientẽ lacte potauit: infirmũ ꝙ ifãtiã et iacentẽ nõ ſolũ viſitauit ſed etiã balneãdo: foueẽdo: liniendo: geſtãdo frequẽtauit. Vt merito de ea dicat. Maria aũt ſatagebat circa frequẽs miniſteriũ. Cetera ad mat. et ad hoꝛas ſicut i die natiuitatis ꝓpter añaz ſuper. ℣s. Benedictus. que dicetur iuxta oꝛdinem ꝓſcriptũ in aſſumptione.

℣ In exaltatione ſcte ꝛucis. Ad veſperas. ã. Natiuitas glo. ⁊ cete añe ſequẽtes cu ꝓſalmis de dñica. cãꝛ

Michi autẽ abſit gl̃ari niſi in cruce dñi noſtri ie ſu xꝛi ꝙ quẽ michi mũd⁹ crucifixus eſt: et ego mũdo

℟ Hoc ſignũ. ſine alla. hy⁹ Arboꝛ decoꝛa. ℣ Btã cuius. ℟ O crux aue ſpes vnica hoc exaltationis tpe. ℣ Te ſũma. ℟ Hoc ſignũ crucis erit i celo. Cum dñs ad iudicãdum venerit alla

Et sciēdū: q̄ ad oēs vsq. tā de festo q̄ de mēoriis vsq ad secundas vs. rñdeat cū alia. In euāg. ā O crux benedicta q̄ i te pependit salvator mundi ℟ i te triūphasti rex āgelor al. ℣s Mgt.

DEus q̄ vnigenit i or filii tui dñi nostri iesu xp̄i p̄cioso sanguie humanū genus redimere dignat⁹ es ℟cede p̄pici⁹: vt q̄ ad adorā dā viuificā crucē aduenīūt a pctōr suor ne p̄ibz liberent. p. e. ℣ Mēo. de martyribz cornelio ℟ cypriano. ā Gaudēt. ℟ Exul

INfirmitatē tēt. or. nostrā q̄s dñe p̄picius respice et mala oia q̄ iuste meremur: scōr martyrum tuor cornelii et cipriani intercessiōe auerte. Per xp̄z ℣ Mēo. de dñica: cum ā. sc̄ cū dū ordinē ℣tigēte: ℟ oōe Supplicationē. Ad vpl'. ān Miserere. ℣s Cū inuocarē ℟c. cap. Tu i no. hy⁹. Te lucis. ℟ Procul. ℟ Presta pater. ℟ Custodi. ā Salua nos. ℣ Nūc dimitt. ℟c. Ad matu. Inuit. Venite ado remus dñm Qui nos redemit p crucē. Cine alla. ℟s. Venite. Hy⁹ Crux fidelis ℟. Sola digna. ℟ Glōria ℟ honor. In. i. noc. ān Adorām⁹ te xp̄e ℟ bñdicimus tibi: q̄ p crucē tuā redemisti mundū. ℣s Dñe dñs nr̄. ā Per signū crucis de inimicis nr̄is libera nos de⁹ nr̄. ℣s In dño cōfido. ā Adorem⁹ crucis signaculum p quod salut sumpsimus sacramētū. ℣s Dñi ē

ITer. ℟ Hoc sig. Le. i

IN illo tp̄e Coldroe q̄ dā p̄rophan⁹ ℟ ipius regnū est adeptus p̄lar Qui hierosolymā aduenit: ℟ ecclesias subuertit Ad sepulchrū autē dñicū cū voluisset accedere: territ⁹ rediit Sz tñ ligni salutar̄ partē quā helena religiosa regina ibi i testimoniū ℟tutis reliq̄rat: aspr̄tauit. R. Dulce lignū dulces clauos dulce pond⁹ sustinuit'. Que digna fuit portare p̄cium hui⁹ sc̄i. ℟ Hoc signū crucis erit i celo cū dñs ad iudicādū venerit Que digna fuit. Le. ii.

Pꝛegēs igit filius cos
dꝛoe ꝛtra eraclīū: qui
tūc arcē tenebat ipii: iuxta
danubiū magnū fluuiū: cū
suo ꝛdebat exercitu Tādē
vtrisqꝫ pꝛicipibꝫ placuit: vt
ipi singuli i medio fluis pō
te dimicaturi ꝛsurgerēt: et
cui soꝛs victoꝛiā cōtulisset:
ipe sine dāno vtriusqꝫ exer
citus iperiū vsurparet. ℟.
Hoc signū crucis erit i celo
cū dñs ad iudicādū venerit
Tūc manifesta erūt ablcō
dita coꝛdis nr̄i. ℣ Cum se-
derit filiꝰ hois i sede maie-
statis sue ꝛceperit iudicare
Oscꝝm y ignē Tūc. ℣. iii
Amqꝫ vtriqꝫ pplo her
pactio placuisset: iuicē diu
dimicāces: tādē dñs pulsa-
tus lachꝛymis xpianoꝝ: per
virtutē scē crucis suo fide
li eraclio xps ꝛcessit de ho-
ste triūphū. Eraclius ergo
regna q̄ coldꝛoe tenuerat y
lustrās: ad eū i thꝛono sedē
tem alcendit Cui dixit Si
vis salutē habere: et crede
re dño iesu xpo: regnū per
sarum obtinebis Cūqꝫ ille
negaret: eraclius extracto
gladio caput eiꝰ āputauit.
℟. Tuā crucē adoꝛamus
dñe tuā gl'olā recolimꝰ pas
sionē Miserere nobis qui
pasꝰ es ꝓ nobis. ℣ Adoꝛa-
mus te xp̄e et bn̄dicimus ti
bi: qꝛ per crucem tuā rede-
misti mūdū. Miserere no-
bis. Gl'a. Miserere nobis.
In secundo nocturno. ān.
Nos aūt gloꝛiari opoꝛtet i
cruce dñi nr̄i iesu chꝛisti. ꝑs
Exaltabo te. i. ā. Tuā cru
cem adoꝛamus dñe tuā glo
riosā recolimus passionem
miserere nobis qui passus
es ꝓ nobis. ℣ Omnes gē
tes. ān Dulce lignum dul-
ces clauos dulce pondus su
stinuit que digna fuit poꝛ-
tare ꝓcium huius seculi.
ꝑs. Magnus dominus. ℣ꝰ
Exultent iu. Medie lectio
nes de martyꝛibus. Le. iiii
Tempoꝛibus valeria-
ni et galieni: cū esset p
secutio apud vꝛbem roma-
nam: sāctus coꝛnelius pon
tificatū ꝓdicte vꝛbis sum
mis virtutibꝫ ꝓditus tūc
regebat. Itaqꝫ sanctus coꝛ
nelius pontifex diuturnis

tormentis afflictus: gladio finiuit temporalem vitã. Cũq; hec persecutio etiã i lybicis esset terminis ferũt a pside tũc clibanum calcis accensum: et i ora illius pzunas cũ thure exhibitas chzistianis. ℟. Absterget.

Recenti vero .L. viri chzistũ filium dei fatentes: iactu rapidissimo se i ignem pzoiecerũt: quos sic sibi chzist⁹ martyzes cõsecrauit. In his etiam diebus beatus cyprianus antistes cartaginẽsium: per pzeceptum aspasii pzoconsulis ductus est i exilium i ciuitatem corrobitanã Post mltos autẽ dies regressus ab exilio habitabat in ortis suis. Postquam vero oblat⁹ est pzoconsuli harino maximo cui ita ait: Tu ne es tascius cyprianus: quite papam sacrilege mentis hominibus pzebuisti? Sãct⁹ martyz respondit. Ego cũ cyprianus: et chzistianus sum atq; dius sacrificare nõ potero. ℣. Viri sancti.

Lectio sexta.

Tunc iratus pzoconsul: ex tabella recitauit: talciũ cyprianũ gladio interire libet. Perductus autẽ sanctus cyprianus ad martyzium dixit. Gratias ago deo omnipotenti: qui me a vinculis huius corporis dignat absoluere Fratres vo lentes litheamina et oraria ãte eũ ponebant: ne sctũs cruor absorberet a terra. Ligatis quoq; manicis ad ceruicẽ a iuliano pzesbytero: ipe sibi manu pzopzia oculos texit: et sic gladio pcussus occubuit: et obdormiuit i dño: qui viuit et regnat i secula seculoz amen ℟. Justoz aie. In iii. noc. ã. Saluator mundi salua nos: qui per crucẽ et sãguinem redemisti nos auxiliare nobis te depzecamur deus noster. ℣. Jubil. i. ãn. Per crucem tuã salua nos xpe redẽptor: q̃ morte nr̃a moziendo destruxisti et vitã resurgẽdo reparasti. ℣. Notus i iu. ãn. Supoia ligna cedzoz tu sola excelsioz i q̃ vita mũdi pepẽdit in q̃ xps

triũphauit: et moꝛs moꝛtẽ
ſupauit alka. ℣. Dñs reg.
exultet. ℟. Omnis terra.

Secundum Lucam.

In illo tpe. Dixit iesꝰ
diſcipulis ſuis. Non eſt ar
boꝛ bona: que facit fructus
malos: neq; arboꝛ mala fa
ciens fructũ bonũ. Et reli
qua Omelia venerabilis
bede pꝛesbyteri. Lec. vii.

Iuxta p̃ncipalẽ et lici-
tã intelligentiã bona
arboꝛ bonus ipſe dñs intel
ligit. Hec eni arboꝛ q̃ de ce
lo deſcendẽs oñi macula ⁊
pctõ carẽs: arboꝛes q̃ſq; bo
ne ſtirpis reddidit fertiles:
et vniuerſo mundo vtiles.
Pꝛopterea eadẽ arboꝛ de
ſe dicit. Nõ eſt arboꝛ bõa q̃
facit fructꝰ malos. Hoc eſt
q; ſine me nemo fructꝰ bo
nos pꝛfert. ſicut ⁊ alibi dicit
Nemo bonꝰ niſi vnꝰ deꝰ ℣
O crux fideliter oĉs arboꝛ
vna nobilis: nulla ſilua talẽ
pꝛfert frõde floꝛe germine.
Dulce lignũ dulces clauos
dulce põdꝰ ſuſtinuit ℣ Su
p oĩa ligna cedꝛoꝛũ tu ſola
excelſioꝛ. Dulce lig ℓ. vii.

Ex vero eraclius ſu-
ſcipiens lignũ ſancte
crucis hieroſolymã pꝛperat
Oñs q; pꝛli gaudentes cũ
hymnis ⁊ canticis ei obuiã
pergũt. Cũq; de mõte oli-
ueti deſcendit: ⁊ p eã poꝛtã
quã dñs intrauerat q̃n ad
paſſionẽ venerat: ipe equo
regio oꝛnamentis impiali-
bus decoꝛatꝰ ſedẽs voluiſſ
intrare: repẽte lapides poꝛ
te cadentes ſe clauſerũt in
uicẽ: ⁊ factꝰ eſt paries vnꝰ.
Cũq; mirarent attoniti vi
derũt lignũ crucis in celo.
Et angelus dñi accipiẽs il
lud lignũ crucis in manib⁹
ſtetit ſupꝛa poꝛtã ⁊ ait Oñ
rex celoꝛũ dñs p hũc aditũ
paſſionẽ ꝓpetur⁹ introiuit
noꝛ ſe purpuratũ ſed hũi-
lis aſelli terga ſuperſedẽs
cultoꝛibus ſuis hũilitatẽ ex
empla reliq̃t. His dictis ad
celum rediit. ℣ Adoꝛam⁹
te xp̃e: ⁊ benedicimus tibi.
Quia p crucẽ tuã redemi-
ſti mundũ. ℟. Tuã crucẽ
adoꝛam⁹ dñe: tuã glioꝛioſã
recolimus paſſionẽ. Quia
per crucẽ. Lectio nona.

Tunc imperator diſcal ciatus crucẽ dñi ſuſcipiens: iuit ad portã: q̃ ſe ſtatim ſubzigẽs liberũ omnibus patefecit ingreſſum. Sicq; eraclius p̃ciosã crucẽ cũ honore loco ſuo reſtituit. Die vero eodẽ vnus mortuus recepit vitã: paraliticiquattuor: lepꝛoſi decẽ quindeci ceci: plurimiq; a demonibus et a ſuis infirmitatib⁹ ſũt liberati. Qui cũq; memoriã faciunt ſctẽ crucis: partẽ hẽbunt cũ dei genitrice in celis. Dõ nobis idẽ filius concedat: qui viuit ⁊ regnat i ſcla ſclorꝛ. ℟. Per tuam crucẽ ſalua nos xp̃e redemptor. Qui mortẽ noſtrã moriendo deſtruxiſti: ⁊ vitã reſurgendo reparaſti alla ỹ Miſerere nobis ieſu benigne q̃ pall⁹ es clementer ꝛ nobis. Qui mortẽ. Glia. alla. ps. Te deũ. ỹ Adoramus te. In

O Magnũ laudi. ãn. pietatis op⁹ mors mortua tũc eſt quãdo in ligno mortua vita fuit. ps. Dñs regnauit. Ecce crucẽ dñi fugite partes aduerſe: vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. ps. Jubilate. ãn. Salua nos xp̃e ſaluator ꝛ virtutẽ ſancte crucis q̃ ſaluaſti petrũ in mari miſerere nobis. ỹ. Deus de⁹ meus. ℟. O crux admirabilis eua cuatio vulneꝝ reſtitutio ſanitatis. ps. Bñdicite. ãn. Crux benedicta nitet dñs qua carne pepẽdit atq; cruore ſuo vulnera nr̃a lauit. ps. Laudate. Cp̃z. Michi autẽ. Hyp⁹. Arbor decora. vt ſ. bꝰ. Dicite in nationibus. ãu. Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis nulla ſilua talẽ pfert fron de floꝛe germine. dulce lignum dulces clauos dulce pondus ſuſtinet. ps. Bene dictus. Oco. De⁹ q̃ vnigenitum. Memo. de martyꝛib⁹. Oꝛ vt ſ. ⁊ de dña. ã. Via mea. ỹ Elegit eos. Supplicatio. Ad. i. a. O magnũ ꝓ De⁹ in noie tuo. ãn. Grãs. ps. Quicũq; Jeſu xp̃e. cũ alla. ỹ. Quiſedes. Ad. iii. et aũ alias horas añe de laudib⁹. Capla ⁊ Ria ſicut in

alio festo cū alla. ℣ oōne. Deus q̄ vnige. vt supra.

¶ In octa. natiuitat̄ btē marie. Advs. ā. O magnū Et cetere ante. de laudi. cū psal. dñicalib⁹. ¶ hm O q̄ pulchra. Hy⁹. Aue maris. ℣. Post partū. In euange. ān Gliose. ps Mgt. Oō Supplicatio. Memoria de cruce. ā O crux splēdidior stine. alla. Quere in alio festo. ℣. Hoc signum. Oō. Deus q̄ vnige. Memo. de sctō nicomede martyre. ā. Hic est vere. ℣. Glia ℣ ho.

ADesto dñe Oratio pplo tuo: vt beati nichomedis martyris tui merita p̄clara suscipiēs ad impetrādā miam tuā semper eius patrocinijs adiuuet. Per dñm. Ad copleto. ān. Cū iocūditate. ℣ cetera sicut i die natiui. btē marie. Ad matu. Inuita. Oꝛde et vo. ps. Venite. ℣ cete. ut i die. Sermo beati hieronymi. Lectio prima.

HAbemus fratres carissimi i beata maria magisteria p̄bitatis exp̄lla quid p̄imū eligere: q̄d respuere debeamus. P̄ima eius virtus est fundamentum omniū virtutū: ℣ custos humilitatis ipa de qua gloziat: qꝛ respexit inq̄t humilitatez ancille sue. Ecce enī ex hoc beatā me dicent oēs generationes. Lec. ii.

ERgo p̄imū discendi incitamentū: nobilitas magistri. Deinde merces laboꝛis optimi: fructus beatitudinis. Quid igitur nobilius matre dñi? Quid splēdidius ea: quā splēdoꝛ elegit glozie sempiterne? Quid castius ea q̄ coꝛpus xp̄i sine cōtagione coꝛpoꝛis generauit? Et tū in ea sola humilitatē respexisse dominū ꝛlitet: q̄ est custos ceterarū virtutū. Lectio. iii.

QUocauerat enī i tuto statiōis poꝛtu: sublimia meritoꝛ suoꝛū exercitia: ℣ iō diutnitus illustratur. Unde dñs: ad quē respiciā nisi ad humilē et q̄etam ℣ trementē sermones meos. Fecit qđ p̄miserat: ℣ respexit hūilitatē ancille

lue: vnde btā iam ab omni
O seculo dicit. Le. iiii.
Filie si vere vgines esse vultis: humilitatē sectamini: et matrē dñi: q se ancillā vocat: corde amoꝛ imitari pcurate. Que didicit ab ipso sponso: cui vos deuouistis humilitatē quā vos ex se docuit. Vnde ait idē. Discite a me: qz mitis sum z humilis corde. I. v.
Non ergo btā dei genitrix a filio suo domino nō didicit celos fabꝛicare: nō miracula diuinitat ꝯ signia opari: sed tm humiliari: ceteraqz virtutū documēta itra humilitat ꝯ stodiā aggregare. Vñ cum ea semp singulaꝛ virtutū pudicicia comes in remota mālsit: qz oino pudoꝛ idiuiduus comes vginitati esse debet: sine q castitas vera seruari nō potest. Le. vi.
Vng igit btā maria sine pudoꝛis sui custode pcessit. Et ideo si placet vobis carissime: talis ac tanta virgo: placeat z opus virtutis: cuius vita oim disciplina est: cuius moꝛes instituta sunt ecclesiarū: quē pꝛecellit cūctis: supeminet vniuersis. Propterea que cūqz virgo sibi ab ea optat pꝛemiū z iploꝛat auxiliū debet imitari exēplū. Initium sancti euāgelii scōm
Liber ge matheum neratiōis iesu xpi filii dauid filii abꝛahā. Et reliqua. Omelia beati hieronymi pꝛesbyteri. Le. vii.
Animaduertendū est vobis frēs carissimi matheū sulcepisse icarnationē dñi scōm stirpē regiā plenaqz scōm hoiem: plentē vitā: facta z dicta ei⁹ exequi. Vñ z in pncipio euāgelii sui talit exoꝛsus ait. Liber gnatiōis iesu xpi I. viii.
Quo exoꝛdio suo sat ostēdit generationē chꝛisti secundū carnē se susscepisse narrandū. Secundum hanc enim xps filius hominis est quod etiā se ipse sepissime appellat cōmē dēs nobis: quid misericoꝛditer dignatus sit esse pꝛo nobis. Lectio nona.

Dam illa supna ⁊ eterna generatio, secũdũ quã filius dei vnigenitus est ante omnẽ creaturã: qz per ipm facta sũt oia: ita ineffabilis est vt de illa dictũ a ppheta ysaia itelligatur: generationẽ ei⁹ quis enarrabit? Quãꝫ et de tẽpozali eius natiuitate qua verbum caro factũ est: ⁊ virgo spiritusancto grauida filiũ peperit: et virgo permãsit hec pzophetica sentẽtia possit non iconuenienter accipi ne sacre edificatõis discoꝛs compago non hereat. Cetera ad matu. ⁊ gaudas sicut in die natiuitatis cũ oꝛõne. Supplicationẽ. Et fiat memo. ad matu. de sctõ nicho mede. Si octaue natiuitatis btẽ marie die sabbati euenerit: secũde vespe oino erunt de dña: et fiat memoria de hystoꝛia ⁊ in crastino canterur de hystoꝛia scilicet Peto dñe. et c. Sãcto cum martyꝛ Eufemie Lucie et Geminiani. ã. Gaudent in celis. ℟. Exultent iusti. Oꝛatio.

Omnipotẽs sẽpiterne de⁹ qui ifirma mundi eligis: vt foꝛtia queqꝫ cõfũdas: concede ꝓpici⁹: vt qui btẽ eufemie martyꝛis tue solẽnia colimus eius apud te patrocinia sentiamus. ꝑ Alia oꝛõ sub eadem conclusione ad vẽ et ad matu. oꝛ

Presta q̃sum⁹ dñe ꝓcibus nr̃is cũ exultatione pzouentũ vt quoꝫ diem passionis ãnua deuotione recolimus: etiã fidei ꝓfectũ amplequamur. ꝑ. ẽ. Le. i

Sancta igitur eufemia fide adoꝛnata ãte pzi-scum ꝓlidẽ est adducta. Et qz deo marti sacrificare respuebat: post dira toꝛmẽta rũ supplicia iussit argumẽtũ rotaꝫ fieri: et i medio illã poni: vt cito redderet spiritũ. Angelus vero dei cõfesti descendẽs argumẽtũ rotaꝫ ꝓfregit: et ministros dissoluit ita vt fierẽt paralytici. Sctã vero ẽgo exiit sine macula Tunc pzocõsul iussit eã i fastidiũ adduci: et exierunt due bestie et quattuoꝛ leones ⁊ osculate

sunt scē virgis vestigia. f.ii

Ut aūt ꝓpleretur certaminis eius martyrium: vna ex bestiis momordit eā: liuorē tamē nullū fecit: et vox de celo venit dicēs Ascende eukemia: et palmā tuā recipe cursu consūmato. Post hāc ergo vocē sonus factus est: ita vt ꝓmoueretur loc⁹ ille: et tremuerunt omēs: sctāqz virgo suum xpō reddidit spīm. Hāc vero lucia hac ipa die ī ꝓrāte diocleciano milla est in carcerē: et ecce subito fūdamēta carceris ꝓmota sunt

Et post dies L.iii quattuor fluuī⁹ iundauit de fundamēto carceris: et iteriit media pars romane ciuitatis et dom⁹ diocleciani: ita vt nec lapis i eodem loco remaneret. Vox quidā vir noīe geminian⁹ conuersꝰ est ad dīm scēm eā. Hec audiens diocleciānus: iussit eos penis affligi ipeqz iter arripuit ab vrbe roma: et dei iudicio i quodā fluuie interiit cū oīm officio suo. Erāt ergo octo viri qui

est eo erāt dauerrit mille trecenti quadragita sex. Post hec scti martyres sub trib⁹ iudicibus diuersa sustinuerunt supplicia Demūqz scā lucia iter verba orōnis migrauit ad dīm Et sctūs geminian⁹ gladio ꝓcuss⁹ emisit spīm. ꝙ eum q̄ viuit et regnat in secula seculorum.

Cetera de cōi ptimorū martyrum: cū orōne ad horas. Ꝓsta q̄sum⁹ dne ꝓcibz

Et Scti laverti epi et mar.

Horiolus igi L.i

tur rex childeric⁹ venerādū virum läbertū ecclesie traiectēsis constituit epm. Cūqz rex ꝑdictus ab impiis fuisset interfect⁹: sanctus läbertus de sede epali absqz culpa expulsus: et faramūdus i cathedra illi⁹ est cōstitut⁹. Expletis aūt septē annis: de sede epali ipe faramūdus est depositus: et sctūs läbertus cū magno honore ad ꝓpriā sedē a pricipe pipino ē reuocat⁹. f.ii

Cum ergo dīs ꝓpter opera sua sctō läbertō dignā redderet mercedē

insurrexerunt duo pessimi hoies aduersus eũ: quoꝝ põtificis amici iterfecerũt Cũq; dodo qui erat pippini pncipis domesticus audisset necem pximoꝝ suoꝝ: collegit multitudinẽ koꝛtissimoꝝ viroꝝ: ad iterficiendũ btm̃ epm Cũ ergo adue nissent vbi eps manebat: nõnulli de ipo exercitu viderunt sctẽ crucis signũ sup domum vbi eps manebat: eratq; clarioꝛ auri metallo fulgente. Le. iii

INgressi sunt ergo carnifices domũ epi: et iterfecerunt oẽs quos inuenerũt. Unus aũt ex ipis feriẽs iacula sup tectũ cubiculi: vbi sctũs lãbert⁹ oꝛabat: i ictu teli iaculauit eũ: quiq; uno cursu consũmato reddidit spm̃. Post hec vo ikra cubiculũ vbi sctũs eps felicẽ fudit cruoꝛẽ: luminaria ex diuina accensa pr̃etia resplẽ debãt clarius: ita vt ois domus illa tota resplenderet quasi radius solis: ad laudẽ ipius scti: et dñi iesu xpi q̃ viuit ꝛ regnat i scla sclꝝ

Cetera de cõi vni⁹ martyꝝ

℣ In vigil. sci mathei apli ꝛ euãgeliste matu. ꝛ hoꝛe di cãt de seq̃. ℣ In vigil. scti mathei. ad vesp̃ ã. Vos q̃ relicstis. Et cete asie cũ psalterialibꝫ pter quitã añaz: q̃ erit. Ecce ego. cap̃ Unicui

Mq̃. ℟. Quattuoꝝ. y⁹ Athee cãcte bino pollens munere sedulis ielum interpella q̃stibus: vt nos i mũdi gubernet turbinibus ne post etern⁹ soꝛbeat iteritus. hy⁹ Annue xp̃e. ℣ In oc̃m ter. In euãg. ãn Ecce ego. ps Mgt. Oro

OMnipotens nobis q̃s ops deus vt beati mathei apli tui et euãgeliste: quã pzeuenimus venerãda solẽnitas et deuotionẽ nobis augeat et salutẽ. p ꝺ. Ad matt. In uitat. Regẽ euãgel. Cetera de cõi vni⁹ euangeliste. Le. i

OLoꝛiosus apls ꝛ euãgelista xp̃i matheus post ascensionẽ dñi puenit ethiopiam. Erãtq; ibi duo magi zaroes ꝛ arphaxat i ciuitate q̃ dicit naddabar: in qua erat rex noie eglippus.

Hunc itaq; ludificabāt hi duo magi: vt dicerēt se deos esse: ⁊ credebat eis omis ppls: etiā ⁊ ipe rex memorate ciuitatis. L. ii

Egressus ergo aplūs ciuitatē: oia mala euacuabat i noīe xpi: q̄ illi hoibus faciebāt Cum per aliquot dies aplūs maneret i domo eunuchi: qui a philippo fuerat baptizatus: venit q̄ diceret magos illos cū singulis dyaconibus aduenire. Dyacones aūt erāt galiati et sulphureas aureas emiserunt naribus: quoy odore homines iterficiebātur. Apto aūt hostio ꝓsignās se aplūs exiuit. Moxvt egressus est: ābo dyacones āte pe desapostoli obdormierūt.

Tunc dicit magis apostolus Vbi est ars vestra? Si potestis: excitate illos. Tunc conabātur magi excitare illos: et non potuerūt Ad vocē autem apostoli leuātes capita sua ceperunt ire: ⁊ exeūtes ab vrbe nullū comparuerūt. Interea luctus magn⁹ oritus est: i quo regis filiꝰ mortuus plāgebatur Ad cuius funus stabāt magi Qui cū non possent suscitare eū: dicebāt regi hunc esse raptū: vt sit vnus ex diis. Tunc veniēs aplūs: pstrata eu-fonissa vxor regis corā aplō ait. Agnoui te aplm dei: veni ⁊ inuoca nomē eiꝰ sup filium meū: ⁊ credo deo Apre hendensq; apostolꝰ manū pueri ait In noīe dñi nri ie su xpi crucifixi surge eustranō Et ꝓtesti surrexit puer

Baptiza I L. iiii.

Btus est rex egiptus: et vxor eiꝰ: ⁊ filius eiꝰ q̄ suscitatus est: ⁊ filia eius efigenia: que virgo xpi permānsit. Defūcto aūt rege egipto: accepit hirtacus filius fratris sui regnū. Hic cum vellet accipe efigeniā filiā defuncti regis i vxorē: que sacrum velamen acceperat ab aplo: et erat pposita virginum āplius q̄ ducētarum dixit aplo Dimidium regni mei accipe: tātum fac vt efigenia meo matrimonio copuletur. Lcō data

Sanctus apls dixit ad hirtacū. Die sabbati hac cōuenire ipsam et oēs virgines q̄ cum ea sunt: et audies que loquar. Quod cū factū fuisset apls dixit Si sponsam regis seruus vsurpare audeat: merito viuus tradat flammaꝝ incendiis. Quō ergo ⁊ tu hirtace effigiē sponsam celestis regis poteris tuo copulare mīmonio ⁊ Hoc sermone hirtacus ira succensus abcessit Quadā igitur die mysteriis celebratis: et misso ab hirtaco spiculatore: apls in eccl̄ia iuxta altare gladio ictu a tergo percussus martyr est effect⁹ ℣. vi

Tanc ois ppl̄s ad palatiū regis cū igne properabat. Cui p̄sbyteri dixerūt Celebremus martiriū apli: ⁊ q̄d dñs ordinare voluerit expectem⁹. Postea vero hirtacus fecit p̄toriū circūdari igne in quo effigenia cū suis virginibus dño famulabat. Et ecce angelus dei cū matheo apl̄o apparuit dicēs. Effigenia firma esto: ignes ad illū a quo tibi suppositi sunt reuertent. Excitato autē vento cōsumpsit ignis palatiū regis ita vt vix euasit cum filio suo. Quē demon exp̄leuit: ⁊ colligatis a tergo manibus ad sepulchr̄ū apostoli currens paterna crimina confessus est. Ipse autem hirtacus elephantinis vulneribus a capite vsq̄ ad pedes percussus: cū non posset sanari gladiū in se ponēs occubuit Sēdm̄ mat.

In illo tp̄e. Vidit ies⁹ hoiem sedentē in theloneo matheū noīe: ⁊ ait illi. Sequere me Et surgēs secutus est eū. Et reliqua.

Dme. vene. bede p̄sbyteri

Dominus Lec. vii.

Dac redemptor nr̄ fratres carissimi qui istū matheū verbo vocauit: intus inuisibili istinctu vt sequeret edocuit: infundēs menti illius lumē gr̄e spiritalis vt intelligeret: q̄z is q̄ cum a tp̄alib⁹ vocabat lucris incorruptibiles ei i celis dare thesauros valeret. Le. vii

Et surgens secut⁹ est eū. id est dimisit ca-
duca q̄ gerebat: vt seq̄ret
eterna: ad q̄ illū veritas in
uitabat. Vnius publicani
cōuersio: multis exemplū
penitentie ⁊ indulgētie pu
blicanis ac peccatorib⁹ tri-
buit. Tanta enī cupidita-
te sequēdi dñm ductus est
vt in nullo p̄ius hui⁹ vite
respectū vel cogitationē si
bimet reseruauerit. Le. ix

Iste enī matheus fe-
cit dño magnum cōui
uium in domo sua. sicut lu
cas euāgelista testat Et fa
ctū est discūbente eo in do-
mo: ecce multi publicani et
pctōres venientes discūbe
bant cum iesu et discipulis
eius. Viderant enī publi-
canū a pctis ad meliora cō-
uersum: locū inuenisse pe-
nitentie ⁊ ob id etiā ipsi nō
desperāt salutem. Lectio
dē cōi vnius euāgeliste ad
matu. et horas cū oratione

Beati mathei apli tui
et euāgeliste dñe p̄ce-
cibus et meritis adiuuemur
vt q̄ō possibilitas nr̄a non
obtinet: eius nobis inter-
cessione donet. Per dñm.
Ad vesp̄as ān Dilecti dei
hs. Dixit dñs Et cete. ola
de cōmuni vni⁹ euāgeliste
cū oc̄one Dcti mathei. Me
mo. de martyrib⁹ mauricio
et sociis eius. ān. Gaudēt.
v. Exultent. Oratio.

Annue q̄s ops deus:
vt nos sanctor̄ mar-
tyrū tuor̄ mauricii: exupii
candidi: victor̄is vitalis et
innocentii cū sociis eor̄ū dē
letificet festiua solēnitas:
vt quor̄ suffragiis nitimur
natalicīis gloriemur. Per
dñm. Dcti mauricii so-
ciorūq̄ eius. Ad matu. In
uitato. Gaudete. Et cete.
de cōi. p̄limor̄ marty. l. i.

Gīt maximian⁹ cesar
trālcensis alpibus ve
nit octodor̄: ibiq̄ idolis sa
crificaturus: exercitū cōue
nire iussit. Erant autē in
eadē legione sex milia sex
centi ac sexaginta sex: viri
ex quibus erat p̄micerius
mauricius: ⁊ signifer exu-
perius: et cādidus senator
Cūq̄ milli satellites ad le-

gionẽ sanctã venissent: et eis verba celaris dixissẽt: respõderũt. Nos vero pugnare aduersus ipios scimus laniare pios ⁊ cõciues penitus ignoramꝰ: qz chzistiani sumus. Lectio scda

QUam ergo maximianus celar respõsa sãctozũ thebeoz audisset: nimio furoze accensus dixit militibus suis. Jam nunc fidelissimozũ mesz̃ turba festinet: et decimum quẽqz mozti funesta sozs ꝓbeat. Post hanc vocẽ apparitoꝛ iussio infausta pozrigit: et ad legionẽ sanctã velociter ꝓperat. Traduñt eni neci quos ozdo repit numerãdi

PErfecto itaqz Le.iii scelere: vt octodoz legio redeat iubet. Sctã legio dixit. Nos oẽs chzistiani nos esse cognosce: hẽbisqz potestati tue subdita oium cozpoza xpianas vero aias auctozẽ suũ respicientes nõ tenebis Postꝫ ergo hec renunciata sunt maximiano celari: iterũ pzecepit vt decimũ renouate crudelitatẽ ozdo cõsumeret. Post hãc vocem ad legionẽ iterũ ꝓperaꝛ: et reliquis vt octodoz rũ redeãt iubetur. Le.iiii.

SAncta vero legio dixit. Occide pstrne: quia secãdas gladiis ceruices ꝓbemꝰ intrepidi. Tũc maximianꝰ celar ꝓparare exercitũ iussit: nullũqz de tãto sctoz exercitu ꝓcepit deresiq. Laniañ igiꝛ btã thebeoz cozpa et deuotas deo aias fideli mozris ꝓfessiõe cõmendant. Peracta tandem cede inter oim sãctoz perculsozes ꝓda diuiditur Diuisaqz ꝓda male victrix turba ad epulandũ ꝛsedit.

INtereavete Le.v. ranus quidã noie victoz itineris necessitate ad illũ locũ passionis sanctoz peruenit: grauiterqz sulpirans ait. Heu me q̃ per tot annoz militiã ad hãc legionẽ militare nõ merui. Hec eo loquẽte: subito pcussoz insania eius caput obtũcat: atqz ita vir sctus cõsoztiũ sctoz martyzũ celeri ꝓfessionẽ ꝓmeruit.

MAximian⁹ vero cū di-
spositis insidiis gene
tō suo ꝙstantino tūc regnū
tenenti mortē moliret: de-
prehenso dolo illius apud
marsiliā captus: nec mlto
post strāgulat⁹: teterrimo-
q; hoc supplicio affect⁹: im
piā vitā digna morte fini-
uit. Septima lec. tm̄ de ex
positiōe euāgelij. Descen-
dens iesus de mōte. Ome.

Evtim cōf. Lectō. viij.

BEatissimor̄ vō mar-
tyrū corpa post mltos pas-
sionis ānos sancto theodo
ro illius loci epō reuelant̄.
In quor̄ honore cū extrue
ret basilica: q̄ vaste tūc ad-
iūcta rupi vno tm̄ latere ac
cliuis iacebat. Sed nūc iu
bente ābrosio loci illius ab
bate: denuo edificata decli
uis esse dinoscit. Neq; enī
hominē omittēdū est: qō p
longū tpis spaciū bti inno
centij martyr̄ mēbra roda
nus reuelauit. Jugi enī di
luuio vicinū cespitē vergēs
religiosa q̄dā soli pricie ad
sepulturā martyr̄ famu-
latrix nuda puenit. Le. ix.

PRolatas nāq; reliqui
as leniter lābens nō
deo se a natura ptulit vt
vt eū gurgitis sui ptella de
mergeret: sed ob hoc vt glo
riosa deuotio itra ambitū
basilice ceteris martyrib⁹
sepultura pciperet sociari
Cuius translationē a sctē
recordatiōis domiciano ge
nuensi epō et grato augu-
stane vrbis: vl' pthalio tūc
tpis illi⁹ loci epō celebratā
recolentes quotidiana de-
uotione ⁊ laudib⁹ frequen
tam⁹: p eū q̄ viuit ⁊ regnat
per secul̄ scl̄a. ps. Te deū
ō. Mirabilis de⁹. In lau-

SAnctus dibus. ān.
mauricij⁹ legionē san-
ctam premonuit: vt ad ce-
lestia regna pperarēt btūs
exuperius miles cādid⁹ ⁊ vi-
ctor iūrtis meritis se socia-
uerūt. ps. Dñs regna. ān.
Sancta legio agaunensiū
martyr̄ dum resisterēt ad
uersariis sacro duce mauri
cio interuenīēte imortalita
tis cōpendiū acq̄sierūt. ps.
Jubilate. ā. Preciosa sunt
thebeor̄um martyrum vul

nera ſcti mauricii cū ſociis ſuis q̄ ſub maximiano moꝛtem decreuerūt ſuſcipere. ℣s Deus deꝰ meus. ℟Ecce lactus eſt lacer ille agau nenſiū locus ꝙ ſuffragia ſā ctoꝝ ſalꝰ ꝓlentiū ꝓſidiū futuroꝝ. ℣s Būdicite. ān. Scōꝝ coꝛpoꝝ lacer lāguis vndas ꝛſudit ꝑciloꝝum martyꝝū ſocietas conſecra uit que lauit rodanꝰ iundā do refundens. ℣s Laudate. cap Redder deus. hyꝰ Rex gloſe. ỽſic. Juſti aūt. In euāg. ān Flagrabat in beatiſſimis martyꝝibꝰ gloꝛioſꝰ ardoꝝ qꝝ trucidati ferro collis ſubmiſſis a maximiano ꝛerempti ſunt quos multitudo āgeloꝝ cum gaudio ſuſceperūt. ℣s Būdictꝰ oꝝ. Annue. Ad hoꝛas āe de laudibus. Capla ℟ Ria vt i cōi. Ad veſ āe de lauō. cū ꝓſalmis ferialibus. capꝫ Reddet deꝰ. hyꝰ. Rex gloꝛioſe. ỽ Exultēt. In euā. ān Iſtoꝝ ē eni. vt i cōi. ℣s Mgt. oꝝ Annue. Memo. de ſcā tecla ỽgine. ā Sile eſt regnū. ỽ Diffuſa ē. oꝝ Omꝑs ſempiterne. vt i cōi.

℣ Dācte tecle ỽgis ℟.i

Beata ỽo tecla ī ciuita te yꝛconienſioꝛta ꝙ ꝓdicatione bti pauli ꝙerſa credidit xꝓo Jrata mē eius eā apd iudicē accuſauit ſuper titulo xꝓianitatꝭ. Et qꝝ ſpōſo ſibi aſſignato nubere renuit: ad ꝑces mātis eiꝰ iudicauit eā ꝓconſui igne cremandā Et cū ſuppoſitꝰ ſa iſſet ignis: ros deſup veniens: ignē extīxit: ℟ illa ab icēdio liberata diſceſſit. ℟.ii

Et cū agnouiſſet vbi apls hoſpitareť: oia mūdana reliquens adhere bat paulo. Quo viſo gauiſi ſūt ꝙ eam dñs liberaſſet de igne: et epulati ſunt ī dño. Poſt hec alexāder vir poꝛtēs obtulit eā iudici dicēs. Jſta puella xꝓiana eſt. Et cū ita cognouiſſet: ꝙdemna uit eā beſtiis ſubigendam. Ꝓductis ỽo beſtiis ponitur ſuper leenā q̄ obuerſo capite lābebat pedes eius. Quo viſo: ꝓpls obſtupuit.

Poſt hec imit ℟.iii tunk leones ℟ vꝛſi: ꝛꝛ

leena ceteris acerbioꝛ pꝛe-
currẽs ad pedes eius accu-
buit. Inde currit vꝛsa: sed
leena lcdit eã. Post hec sub
milerunt ferrũ cãdens sub
pedibꝫ tauroꝝ vt atrociꝰ ef
frenata aialia saltu rapido
victã v̄ginẽ dilcerperẽt: ſꝫ
ferrum ꝛbullit tunes: ⁊ vir
go mãsit illesa. Qua pcon-
sul vestibꝫ idui p̃cepit: que
delcẽdes i domum cuiusdã
mulieris noie triferre ip̃az
et domũ eius totã ad fidem
x̃pi conuertit. Inde seuereti
tã pergens: post aliquot di
es transiuit ad dñm: cui est
glia et honoꝛi secula. Le-
tera de cõi vniꝰ v̄ginis nõ
martꝛ. ℣ Sci firmini ep̃i
et martꝛis. Lectio p̀ma.

ERat i ciuitate hiberiẽ
si noie pãpolana vir
quidã genere et oꝛdine pꝛi-
mus iter senatoꝛes noie fir
mus. Qui cum esset fide ca
tholicus filiũ suũ p̀mogeni
tũ noie firminũ honesto pꝛ
bytero ꝛmisit honestis mo
ribus ꝛnatũ ⁊ liberalibꝫ
litteris edocendũ. Cũ aũt
decẽ ⁊ septẽ annoꝝ esset fir
minus: diuina doctrina re-
pletus: cepit sanctã ducere
vitam et totis viribus dño
placere. Le.ii

QUm ergo x̃pi famu-
lus pꝛesbyter honestus se-
nio iã esset affectus: nec si-
cut consueuerat: salutẽ in
gentibꝫ p̃dicare sufficiebat
btñ firminũ ad semināduñ
verbũ dei sepius destinauit
Ipe v̄o iniunctũ officiũ su
scepit: susceptum ꝛpleuit:
fructũqꝫ non modicũ repꝛ
tauit. Milit igitur eũ pꝛes-
byter ad honoꝛatum tholo
sane ciuitatẽ ep̃m. Ad quẽ
cũ puenisset: illũ ep̃m cõse-
crauit: et coꝛã astãtibus di-
xit. Gaude fili: qñ vas ele-
ctionis esse meruisti. Le.iii

IRca tricesimũ p̀mũ
etatis sue ãnũ gallia
rum pꝛouincias adiit: ⁊ mul
titudinẽ ppli ad fidem x̃pi
conuertit. Infra tres dies
fere tria milia hominũ p fe
atum firminũ ad dñm con
uersi sunt. Audiẽtes v̄o lo
eiguius et sebastianus p̃si-
des: p̃cepẽrt militibus ap-
pꝛehendere eum ⁊ carceris

nobis et vobis apostoli dei In ingressu vro clamis exu rimur. Tunc simon dixit ad simulachrũ sol. Pręci pio tibi demõ exi de simula chro solis: ⁊ cõminue illud et quadrigã eius. Similiter cũ hec iudas ad simula chrum lune dixisset: egressi sunt duo ethiopes nigri nu di et horribiles: vlulatum magnum emittentes: et si mulachra subuerterunt'. Tũc pontifices irruẽtes in apostolos iterfecerũt eos. Ipsa aũt hora qua decolla ti sunt p fulgura tẽplũ tri phariẽ scindit: ⁊ magi zaro en ⁊ arphaxat adusti sũt in ardentes carbones. Post menses aũt tres milit xer xes ⁊ cõbusit oẽs pontifi ces Corpora aũt aplorũ ad suã trãstulit ciuitatem: ad laudem dñi nostri ihesu xpi. Tres vltie lect. de expõne euãgelii. Hec mãdo vobis Omelia. vti cõt. Lete ad matut. et horas de cõi plu rimorũ apostolorũ. cũ orõne Deus qui nos p btõs

Opropria. Oratio. apostolos tuos symonẽ et iudã ad agnitionẽ tui nois vestre tribuisti: da nobis eo rũ gloriã sempiternã ⁊ pro ficiẽdo celebrare et celebrã do proficere. p do. Adveš oia d cõi cũ orõe De⁹ q nos vrs. ℣ Recti germani re spuant ep̃i Regẽda ⁊ cetera oia de cõi vni⁹ plur. pontif. ℣ In vigilia oim sãctorũ matu. dicãtur de sãcto qui tino martyre: cum noct. et hore similiter. Lcõ ꝑma

Factũ est autẽ in die bus maximiani ipe ratoꝛ: vt psecutio isurge ret xpianoꝝ: ⁊ riciouar⁹ ex petiit ab eo: vt itra gallias pfectorii ageret ꝓtestatẽ Veniẽs vo i ciuitatẽ am bianẽsiũ: audiuit de hti qn tini fama. moꝝq eũ cõpre hendi ꝑcepit: dixitq ad eũ Sacrifica diis. Nã si no luerit: per deos iuro: diuer sis penis te faciã interfici. Sãctus quitinus respõdit Per deum iuro: q fecit ce lum et terrã: mare et oia q in eis sunt: qz nõ timeo mi nas tuas. Lctõ secunda.

IRatus ergo riciouar⁹ iussit scm̃ q̃tinũ i carcerem mitti: vbi cum sctũs quintinus sopori se dedisset: apparuit ei angelus domini dicẽs. Quintine surge sta i media ciuitate: ⁊ corroboza oẽm populũ: vt credant in dñm nostrũ iesum xp̃m. Euigilans autẽ ita fecit: ⁊ crediderũt per eum ducenti viri. Hoc audito riciouarus iussit duas carigas fieri cũ quibꝫ sctm̃ q̃tinũ a ceruice vsq; ad crura trãsfixit. Fecit et alias decẽ caringas: quas i digitis ei⁹ cadentes inter vngulas ⁊ carnẽ intulit.

ET post hec oĩa caput eius gladio iussit ãputari. Statiq; de collo ei⁹ colũbs exiit candida sicut nix: que celos penetrauit Et vox de celis venit dicens. Quintine famule meus veni: et accipe coronã tibi ꝑparatam Tunc riciouarus i fluminẽ ablcõdit corpus scti viri sed post quinquaginta q̃nq; annos ãdã matrona noie eulebia ꝑ nouẽ annos cecã corpus inuenit incoꝛruptũ ꝑ reuelationẽ angeli: ⁊ cũ honoꝛe sepeliuit: et lumen oculoꝛum recepit ad laudẽ domini nostri iesu chꝛisti.

Cetera de cõi vni⁹ martyꝛ

SI vigilia ista die dñica eueniat: fiat tm̃ memo. de martyꝛe: et totũ seruitium diei fiat ꝺ dñica Et sic̃r fiat de oibꝫ vigiliis diebꝫ dñicis cõtigentibꝫ exceptis vigiliis natiuitat̃ si i dñica ꝛtingat

In vigilia oim sctoꝝ

Ad vesperas. ãn.

LAu dem dicite deo nostro oẽs scti eius et q timent deum pusilli ⁊ magni qm̃ regnabit dñs de⁹ noster oꝑs gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ ⁊ demus gloꝛiã ei. ℣ Laudate pue. ℟ Oĩs est vex lumẽ ⁊ admirabile mistrãs lucem his q̃ ꝑmanserũt in agone certaminis recipiunt a chꝛisto splendoꝛem sempiternũ in quo assidue felices lętant. ℣ Laudate dñ. o. gẽ. ℟ Gaudẽt i celis aie sctoꝝ qui xp̃i vestigia sunt secuti et qꝛ ꝓ eius amoꝛe sãguinem suũ fuderunt: ideo cũ

xpo regnabũt in eternũ. ℣. Lauda aia mea. ℟. Fulgebũt iusti ꝛ tanq̃ scintille in arũdineto discurrẽt iudicabũt nationes ꝛ regnabũt in eternũ. ps. Laudate dñm qm̃ bo. ân. O q̃ gl̃ioluꝫ est regnũ i quo cũ xpo gaudẽt oĩs scti amicti stolis albis sequũt agnũ quocũq; ierit ps. Lauda hierusalẽ. Lꝛ

ECce ego iohannes vidi angelũ alcẽdentẽ ab oꝛtu solis habẽtẽ signũ dei viui: et clamauit voce magna quattuoꝛ angelis q̃bus datũ est nocere terre ꝛ mari dicens: nolite nocere terre ꝛ mari neq; arboꝛib⁹ quoadusq; signemus seruos dei nostri in frontibus eoꝛũ. ℣. Laudẽ dicite deo nostro oẽs sancti eius: et q̃ timetis deum pusilli ꝛ magni: qm̃ regnabit dñs deus noster oꝑs Gaudeam⁹ ꝛ exultem⁹ et dem⁹ gloꝛiã ei. ℟ Genus electũ gens sancta populus acquisitionis memoꝛesmemoꝛ laudate dñm Gaudeam⁹ et. Gloꝛia pa. Gaudeamus. Hymnus.

QHriste redẽptoꝛ oĩm conserua tuos famulos beate semp̃ ẽginis placatus sctis pꝛecibus. Sancta quoq; agmia celestiũ spirituũ pꝛeterita p̃lentia futura mala pellite. Vates eterni iudicꝫ apliq; dñi suppliciter exposcim⁹ saluari vestris pꝛecibus. Martyres dei inclyti: cõfessoꝛesq; lucidi vestris oꝛationibus nos ferte in celestib⁹. Choꝛus sanctarũ virginũ clericoꝛũq; oĩm simul cũ sanctis oĩbus consoꝛtes xpi facite.

Gentẽ auferte p̃fidã credentiũ de finib⁹ vt xpo laudes debitas p̃soluam⁹ alacriter. Gloꝛia patri ingenito eiusq; vnigenito vna cũ sãcto spũ in sempiterna scla Amen. ℣. Mirabilis deus In eccl̃ie. ân. Beati estis scti dei oẽs q̃ meruistis consoꝛtes fieri celestiũ virtutũ ꝛ perfrui claritatis gloꝛia: ideoq; pꝛecamur vt memores nostri intercedere dignemini p̃ nobis ad dñm deũ nr̃m. ps. Mgt. Oto

DOmine d⁹ nr̃ mlt̃ipli-

ca sup nos gratiã tuã: ⁊ q̃= rũ huenimus gloziosa solẽ nia: tribue subleq̃ in sctã p fessione leticiã. Per dñm. Ad matuti. Inuitato. Re gẽ regum dñm venite ado remus. Quia ipse est cozo na sctõz omniũ. ps. Veni te. Hy⁹. Xpe redẽp. In. i. noct. ãn. Adesto deus vn⁹ ops pater et filius et spũs= sanctus. ps. Dñe dñs nr̃. ã. Celi regina maria te iu= re fatemur: ex cuius thala mo pzocessit iusticie sol. ps Celi enar. an. Laudemus dñm quem laudãt angeli: quẽ cherubin ⁊ seraphi san ctus sctũs sctũs pclamant p. Benedic. i. b⁹. Exultẽt

DEgim⁹ (iusti. Lc. i. in ecclesiasticis hysto= riis: q̃ sanctus bonifacius qui quart⁹ a btõ gregozio romane vzbis epatũ tene= bat: a foca cesare ipetrauit donari ecclesie xpi templũ rome: qõ ab antiq̃s pãtheõ vocabãt. In quo elimiata oñi spurcitia demonũ: fe cit ecclesiã sancte dei geni= tricis atq̃ omniũ martyzũ xpi: vt plebs vniuersa i ca= pite kalendaz nouẽbziũ si cut in die natalis dñi ad ec= clesiã cõueniret. Nunc er= go fratres carissimi in oim pzimozdiis sanctozum nos nosse: laudare ⁊ glozifica re condecet eũ qui cunctos condidit sanctos q̃ quẽ oia facta sunt: cuius maiestas nec icipit: nec desinit in se= culũ. Vnde dictũ est. Dis sapiẽtia a dño deo est: et cũ ipo fuit semp: ⁊ est ãte euũ ℟. Bñdicat nos de⁹ deus noster: bñdicat nos deus. Et metuãt eum oñs fines terre. ℣. Deus misereat̃ nostri: et bñdicat nos de⁹. Et metuant. Lectio scdi.

BEata dei genitrix vir go semp maria hodi= erna solẽnitate iure post fi liũ venerabilis est ⁊ gliosa Ipsa quippe est mr̃ dñi no stri iesu xpi scdm carnẽ: ex semie abzahe de tribu iude Virgo iesse: stella matu: an cilla dei: regina gẽtiũ: dña regũ: sponsa dñi: mr̃ xpi: cõditoziis tẽplũ: spũssancti sacrariũ: velut colũba spe

cioſa: pulchra vt luna: electa vt ſol. Illi⁹ ergo mereamur ꝓcibus adiuuari: que mater meruit eſſe ꝙditoris nři: q̄ cū patre ⁊ ſpū ſcto vniuit et regnat de⁹ p oia ſcla ſcl⁹. ℟. Felix nāq; es sacra virgo maria: et oñi laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie xp̄s deus noster. ℣. Ora p populo interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu: sentiāt oēs tuū leuamē quicūq; celebrāt tuā solennitatē. Quia. Lectio. iii.

QVi supra celorū regna spiritibus angelicis ad laudē et gloriā atq; honorē sui nois ac maiestatis iperpetuū miro ordine collocauit: de⁹ est. De quibus plura loq̄ timesco: q⁹ soli deo scire est quō vel quēadmodū eor nobis inuisibil ablq; ꝓtagione seu diminutiōe in sua sola puritate ꝙsistat natura. Sed tñ nouē esse angelor⁹ ordines ad dei iudicia ac misteria ꝓplēda testāte sacro eloquio cognouimus. Tacea- mus iterū de secretis celestibus: ⁊ ante oculos ꝙditoris tergam⁹ maculas peccatorū: vt ad eos de q̄bus loquimur peruenire mereamur. ℟. Te sctm dñm in excelsis laudāt oēs angeli dicentes. Te decet laus et honor dñe. ℣. Cherubin q̄q; et seraphin sctūs ꝓclamant: ⁊ ois celicus ordo dicentes. Te. Glia. Te. In scdo noct. ān. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. ℣. Bonū est ꝙfi. ān. Isti sunt viri sci quos elegit dñs in caritate nō ficta: et dedit illis gloriā sempiternā: quorū doctrina fulget ecclia vt sole luna alta. ℣. Exaudi de⁹ de. ān. Isti sūt sci: qui pro testamēto dei sua corpa tradiderūt: et in sanguine agni laueēt stolas suas. ℣. De⁹ venerūt. ℣. Letami i dño

ADhuc de hac f. iiii. eadē tam pulchra atq; ꝓclara festiuitate loq̄ incipiam⁹: q̄ nō solū vt ꝓdiximus āgelor⁹ spiritibus: verūetiā scis oibus q̄ in ter-

ta sunt: honorabiliter dedicata subsistit. ℰ quib⁹ primi fuerũt patriarche: viri religiosi atq; gl'iosi in vita sua: patres ꝓphetaꝝ ⁊ apostoloꝝ quoꝝ memoria non derelinquet. ℍos sequitur electio ꝓphetaꝝ cũ quibus locutus est deus ⁊ ostendit eis secreta sua: vt ea q̃ vẽtura erant nũciare potuerũt. ℍos ⁊ venerãda hui⁹ diei festiuitate nullo modo priuatos esse credim⁹: sed consortes esse speram⁹. ℟. Inter natos mulierũ non surrexit maior iohãne baptista. Qui viã dño ꝓparauit in heremo ℣. Fuit homo missus a deo cui nomẽ erat iohãnes. Qui Le. v.

ℍIs autẽ electis dei: cõcordat duoden⁹ apostolũ numer⁹ quos a ꝑmis miraculoꝝ virtutibus ad cõponendũ noue fidei fũdamentũ: exigendũq; adhuc tenere statum ecclesie diuina puidẽtia ex oĩbus quos capiebat mũdus elegit: vt in oẽm terrã son⁹ predicatiõis eoꝝ exiret. Quib⁹ ipe dñs locutus est dicens. Iã non dicã vos seruos: qz seruus nescit quid faciat dñs eius. Vos aũt dixi amicos quia oĩa quecũq; audiui a patre meo nota feci vobis. Talibus vt credim⁹ patronis hec dies subiecta declaratur. ℟. Qui sunt isti qui vt nubes volant. Et quasi colũbe ad fenestras suas. ℣. Candidiores niue: nitidiores lacte: rubicũdiores eboze antiquo. Et quasi.

ℍIs subiectũ Le. vi. est triũphale martyꝝ nomẽ qui p diuersa torme toꝝũ genera xp̃i passionem imitabant. Alii ferro pempti: alii flammis exusti: alii etiã flagellis ℣berati: alii vectib⁹ pforati: alii crucisti patibulo: alii pelagi gurgitis demersi: alii viui decoriati: alii vinculis mãcipati: alii linguis priuati: alii lapidibus obruti: alii frigore afflicti alii fame cruciati. Eis nimirũ hunc diẽ tantum credim⁹ sanctificatũ: quantũ laborare p tormenta nõ cessauerũt ℟. O cũ

stantia martyz laudabilis o caritas inextinguibilis: o patientia inuincibilis! que licet inter pzelluras plequẽtiũ vila sit delpicabilis inuenietur i laudem ⁊ gloziã et honozẽ. In tẽpoze retributionis. ℟. Nobis ergo petimus piis subueniãt meritis honozificati a patre qui est in celis. In tpe Gla pa. In tpe. In tercio noc. ãn. Sint lumbi vestri pcincti ⁊ lucerne ardẽtes i manibus vr̃is et vos sil̃es hoibus expectãtibus dñm suũ qñ reuertat̃ a nuptiis. ℣. Beati quoz ãn Virgines sctẽ dei ozate pzo nobis vt scelerũ veniã per vos accipere mereamur ꝓ. Eructauit ãn. Dñs electi dei nr̃i mẽozamini ante deum vt vestris pzecibus adiuti mereamur vobis adiungi. ℣. Benedicam dominũ. ℟. Justozum anime. Scõm martyrũ.

In illo tẽpoze. Videns turbas iesus ascendit in montẽ Et rel. Le. vii

Qzisti vero sacerdotibus atq doctozibus siue confessozib⁹ huius diei festiuitatẽ non ignotã esse credimus qui cozda fideliũ spũaliter quasi imbzibus irrigant celestibus: vt fideliter pzoferre im arcessibile⁊ bonoz operum possint fructũ Qui talẽta sibi credita nõ solũ reddere: verũetia⁊ cum vsura sine fraude amplificare pzocurauerũt. Et licet persecutozum nõ senserint gladiũ: tñ p vite meritum deo digni martyzio non ꝓbãtur. Qz martyzũ nõ solũ sanguis effusione: sed ablmẽtia peccatozũ: et exercitatione pzeceptozum dei perficitur. ℣. Sint lũbi vestri pzecincti: et lucerne ardentes i manibus vestris Et vos similes hominibus expectãtib⁊ dñm suum qñ reuertatur a nuptiis. ℟. Vigilate ergo qz nescitis q̃ hoza dñs vr̃ veniet⁹

Sancta sit. Et. l. viii

rũ etiã virginũ et deo deuota⁊: matrona⁊q⁊ societas pñtis solennitate diei expers esse nullo mõ credẽda est. Que relictis nuptiis

ꝯum copulationibus: ſpꝛe-
taq; liberoꝝ pꝛopagine:
ſponſo q̄ in celis eſt: peren-
ni mente actu habitu et ge
ſtu applicari maluerunt.
Oꝛationibus iſtantes: ieiu
niis adherẽtes: i tribulatio
ne gaudentes: i verbis con
tumelie patientes: i pꝛeſſu
ris et perſecutionibus viri-
liter agonizantes: pꝛo fidei
caſtitate: et pudicicie amo-
re moꝛi non reculantes ad
nuptias agni imaculati pꝛe
uenire meruerunt gauden
tes. ℟. Audiui vocẽ de ce-
lo venientẽ: venite oĉs vir
gines ſapientiſſime. Oleũ
recondite i valis veſtris dũ
ſpõſus aduenerit. ℣. Me-
dia nocte clamoꝛ factus eſt
ecce ſponſus venit. Oleũ.

OCcurſo igitur ſ ix
ſermone oim ſãctoꝝ
meritis et triũphis dedica
to: ad ſuperioꝛa redeuntes
illius glioꝛioſiſſime ſemper
q; virginis marie memoꝛiã
agamus: que pꝛoxima ſcte
trinitatis ſolio reſidet Cõ
ſideremus etiã q̄ ſit iocun
dum ãgelis et archãgelis:
thꝛonis et dñationibꝫ: pꝛin
cipatibus: poteſtatibꝰ: vir
tutibus: cherubi et etiã ſe-
raphin: ꝗuberniis perfrui
et ĩtueri agmina ſãctoꝝ:
ſplẽdidius ſyderibꝰ nitenti-
tia: patriarchaꝝ fide fulgẽ
tia: pꝛophetaꝝ ſpe letãtia:
apſtoꝝ ſublimitate duodeci
tribubus iſrael oꝛbẽ iudicã
tia: martyꝝ victoꝛie coꝛo-
nis lucentia: virginum cho
ris cãdentia ſerta geſtãtes
inſpicere O inclyta celeſtis
regni agmia: oꝛamus qua-
tenꝰ ille dux ꝛ gla veſtra p
veſtris meritis nobis locũ
ſpecioſum concedat i celis
per oia ſecula ſeꝛoꝝ amen.
℟. Concede nobis dñe q̄s
veniã delictoꝝ: et itercedẽ
tibus ſãctis quoꝝ hodie ſo
lennia celebꝛamus Talem
nobis tribue deuotionem.
Ut ad eoꝝ peruenire me-
reamur ſocietatẽ. ℣ Adiu-
uent nos eoꝝ merita: quos
pꝛopꝛia ipediũt ſcelera: ex-
cuſet interceſſio: accuſat
quos actio: ꝛ q̄ eis tribuiſti
celeſtis palmã triũphi: no-
bis veniã nõ deneges pcti.

Talẽ. Gra. Ut. ꝓ. Te deũ ℟. Mirabilis deus. In l. ã
IUstoꝝ autẽ aie in manu dei sunt et non tanget illos toꝝmentũ malicie. ꝓs Dñs reg. ãn Cum palma ad regna peruenerunt scti coꝝonas decoꝛ meruerunt de manu dei. ꝓs. Jubilate. ãn Coꝝpoꝛa scõrum i pace sepulta sunt et viuent noia eoꝝũ i eternũ. ꝓs. Deus deus meus. ãn. Hei spũs ⁊ aie iustoꝝ hymnũ dicite deo alla. ꝓs Bñdicite. ã. Exultabũt sancti i gla letabũtur i cubilibus suis. ꝓs. Laudate. cap Ecce ego
IEsu iohan. Hyᵖ. Saluatoꝛ scꝛe: redẽptis ope subueni: ⁊ pia dei genitrix: salutem posce miseris Cetus oim̃s ãgelici: pꝛiarchaꝝ cunei: et ꝓphetaꝝ merita: nobis ꝑcẽt veniã Baptista xꝑi pꝛeuiᵍ: ⁊ clauiger ethereus: cũ ceteris apꝛis: nos soluãt nexu criminis. Choꝛᵍ sacratᵍ martyꝝ: cõfessio sacerdotũ: ⁊ ỽginalis castitas: nos a pctis abluãt Clericoꝝ suffragia: oẽsq; ciues celici: annuant votis supplicũ: ⁊ vite pfectãt pmiũ Vaus honoꝛvir. ℣ᵍ Justi aũt iper. In cuã. ã Te gloꝛ sus apꝛoꝝ choꝛus te ꝓphetaꝝ laudabil numerus: te martyꝝ cãdidatᵍ laudat exercitᵍ: te oẽs electi voce cõfitẽtur vnanimes: btã trinitas vnᵍ deus. ꝓ. Bñdᵍ. oꝛ
O Mps sẽpiterne deus: q̃ nos oim̃s sctoꝝ merita sub vna tribuis celebritate venerari: ꝙs vt delideratã nobis tue ꝓpiciatiõis abundantiã multiplicatis intercessoꝛibus largiaris. Per dñm. Ad pꝛimã. ãn. Justoꝝ anime. ꝓ. Deus in nomine tuo. ãn. Gratiss. ꝓs. Quicũq; ⁊c. Ad tcia. ã Cum palma. ꝓ. Legẽ ꝓne cap Ecce ego iohãnes. ℟. Exultent iusti. Dõo. Omnipotens sẽpiterne deus. Ad vi. ãn Coꝝpa. ꝓs De
QUi hec fecit. Cap. Vidi turbã magnam quã dinumerare nemo poterat ex oibus gẽtibᵍ ⁊ tribubᵍ et ꝓplis ⁊ linguis stãtes ante thonũ in cõspectu

agni: amicti stolis albis: et palme i manibus eoz. ℟. Letamini. Oro vt supra. Ad ves. An. Exultabunt ps Mirabi

Thoms an lia. cap

geli stabant in circuitu throni et senioz et quatuoz aialium: et ceciderunt in conspectu throni i facies suas et adozauerunt deum dicentes amen. ℟. Justoz aie. ℣ Justi autem iperpe. Oro vt supra. Ad ves. An.

In consilio iustoꝝ ⁊ congregatiõe magna opa dñi ps Cõfitebozi. ℟. Pretiosa in conspectu dñi mozs sctõz eius. ps Credidi ppter. An Eũtes ibãt et flebãt mittẽtes semina sua ps. In conuertendo. ℟ Cõfoztatus est pncipatus eorum: et honozati sũt amici tui deus. ps Dñe pbasti. ℟. Justi confitebuntur nomini tuo et habitabunt recti cũ vultu tuo. ps. Eripe

me dñe. Lapm

Judẽ dicite deo nõ obsceti eius et ꝯ timetis deum pusilli ⁊ magni: qm regnabit dñs deus noster ops gaudeamus et exultemus dem⁹ glam ei. ℟. Justi in pe⁹ Sctoꝝ meritis. Totus dicat. ℣. Mirabil. deus. In euã ã Saluatoz mũdi salua nos omẽs sctã dei genitrix virgo sẽp maria oza pro nobis precibus quoq; sctoꝝ apostoꝝ martyꝝ et confessoꝝ atq; sctãrum virginum suppliciter petimus vt a malis oñib⁹ eruamur bonisq; omibus nunc et semper perfrui mereamur. ps. Magnificat. oz Dõs sempiterne deus

Finitis vel pis pulsentur cãpane: et dicat. Placebo. solenniter stati postꝝ. Si dies aliaꝝ die dñica euenerit: transferatur in crastinũ: et inchoetur historia ipsa die dñica: et oñia dicantur de dñica: et fiat memoria de ichoatiõe historie p⁹ scõas vsq; oim sctoꝝ cum ã. Vidi dñm. ⁊ stati post vesꝑ in dñica pulsentur cãpane et dicatur. Placebo. Jolenniter: et sequatur cõpletorium ꝺ die: et i crastino fiat seruitiũ p aiabus soleñiter

et nichil fiat de lctõ eusta-
chio tali ãno nisi memo. tñ
die dñica postꝰ dñicales.
Si aũt die lune eueniat fe
stũ oim lctõꝝ: non oportet
q die dñica post vs. oim lã
ctoꝝ fiat memo. de dñica cũ
tal pleue habuerit ꝓus ter
uitiũ suũ. In cmendatiõe
oim fideliũ. Ad vespas. ãn

PLacebo dño in regio
ne viuoꝝ ꝙ Dilexi.
ñ. Requiẽ eternã. Sequa
tur ad quelibet psalmũ lo
cus. Gloria pa. Requiẽ eter
nã. Et sic fiat ad matuti.
& ad hoꝛas. ãn. Heu me q
incolatus meus ꝓlongat⁹
est. ps Ad dñm cũ tribu. ã.
Dñs custodit te ab omni
malo custodiat aiam tuam
dñs. ꝓ. Leuaui ãn. Si ini
quitates obseruaueris dñe
dñe quis sustinebit. ꝓ. De
ꝓfundis. ãn. Opera ma
nuũ tuaꝝ dñe ne despicias
ps. Cõfiteboꝛ. ꝓ. A poꝛta.
In cuãge. ãn Tuã de⁹ de
posc imus pietatẽ vt eis tri
buere digneris lucidas et ꝺe
tas mansiones. ps Magt.
Kyrie eleyõ. Christe eley
son. Kyrie eleyson. Pater
noster. ps. Lauda anima
mea. Sacerdos Requiem
eternam. Credo videre. A
poꝛta. eleuata voce. Dñs
vobiscum. Oratio.

HIdeliũ deus omniuꝝ
conditoꝛ et redẽptoꝛ
aiabus famuloꝝ famulaꝝ
q tuaꝝ remissionẽ cuncto
rũ tribue peccatoꝝũ vt in-
dulgẽtiã quã semper opta
uerũt piis supplicationib⁹
consequãtur. Qui vivis et
regnas cũ deo patre in vni
tate spũs sancti deus: per
oia scla sclꝝ. amẽ. Do vi
cat. dñs vobiscũ. sed. Re-
quiescant in pace. Rñdeat
Amen. Sequat cõpletoꝛ.
de die ad matuti. Inuita.
non dicitur nec ps. Venite
In ꝓmo nocturno. ãn.

DIrige dñe de⁹ meus
in cõspectu tuo viam
meã. ps. Verba mea. ãn.
Cõuertere dñe & eripe ani
mã meã: qm̃ nõ est in moꝛ-
te q̃ memoꝛ sit tui. ꝓ. Dñe
ne in furoꝛe. ãn. Nequãdo
rapiat vt leo aiam meam:
dũ nõ est q̃ redimat neq; q̃

saluũ faciat. ℣s Dñe deus me⁹. ℟ In memoria ẽtna.

PArce michi dñe: nichil enĩ sunt dies mei Quid est homo: quia magnificas eũ: aut quid apponis erga eũ cor tuũ? Visitas eũ diluculo: ⁊ subito p bas illũ. Usq; quo non parcis michi: nec dimittis me: vt glutiã saliuã meã? Pec caui. Quid faciã tibi o custos hoim? Quare posuisti me contrariũ tibi: et factus sum michimetipi grauis? Cur non tollis peccatũ meũ: ⁊ quare nõ aufers iniquitatẽ meã? Ecce nũc in puluere dormio: et si mane me q̃sieris non subsistã ℟. Credo q; redẽptor me⁹ viuit: ⁊ in nouissimo die de terra surrecturus sũ: et in carne mea videbo deũ saluatorẽ meũ. ℟. Quẽ visurus sũ egoipe et non ali⁹ et oculi mei cõspecturi sunt:

USaluatorẽ. Lec. ii.

UEdet aiam meã vite mee: dimittã aduersus me eloquiũ meum Loquar in amaritudine aie mee: dicã deo noli me cõdẽnare. Indica michi: cur me ita iudices? Nũquid bonũ tibi videtur si calũnieris ⁊ oppримas me: opus manuũ tuarũ: ⁊ consiliũ impioꝝ adiuues? Nũqd oculi carneisti bi sunt: aut sicut videt homo et tu videbis. Nunqd sicut dies hominis dies tui: ⁊ anni tui sicut humana sũt tẽpora? Vt quaeras iniquitatẽ meã: ⁊ peccatũ meum scruteris: et scias q; nichil impiũ feceri cũ sit nemo q̃ de manu tua possit eruere ℟. Qui lazaꝝ resuscitasti a monumẽto fetidũ tu eis dñe dona requiẽ Et locum indulgẽtie. ℟. Requiẽ eternã dona eis dñe. Et. l. iii.

MAnus tue dñe fecerũt me: ⁊ plasmauerunt me totũ in circuitu: ⁊ sic repente p̃cipitas me. Memẽto quaeso: q; sicut lutũ feceris me: et in puluerẽ reduces me. Nõne sicut lac mulsisti me: et sicut caseum me coagulasti. Pelle et carnibus vestisti me: ossib⁹ ⁊ neruis cõpegisti me. Vitam et

miam tribuisti michi: et visitatio tua custodiuit spm meū. ℟. Dne quādo veneris iudicare terrā: vbi me abscondā a vultu ire tue. Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Cōmissa mea pauesco et ante te erubesco dū veneris iudicare noli me cōdēnare. Quia peccaui. Illud. ℟. sequēs tercio loco dicat tm in die aiay. ℟. Memēto q̄so dne: q̄ sicut lutū feceris me: et in pulue rē reduces me Nōne sicut lac mulsisti me: et sicut caseū me coagulasti. Pelle et carnibus vestisti me ossib⁹ et neruis cōpegisti me. ℣. Cōuertere dne cōuertere et eripe aiam meam: saluū me fac ꝓpter miam tuam. Nōne. Non reincipiat ali q̄d. ℟. nisi nonum tm. In scdo noct. ān. In loco pascue ibi me collocauit. ps. Dns regit. an. Delicta iuuentutis mee et ignorātias meas ne meminer⁹ dne. ps Ad te dne le. an. Credo videre bona dni in terra viuēti. ps. Dns illuminatio. ℣ Ne tradas bestiis. Le. iiii.

REsponde michi quātas habeo iniq̄tates et peccata scelera mea atq; delicta ostēde michi. Cur faciē tuā abscondis et arbitraris me inimicū tuū? Contra foliū q̄d vento rapitur ostendis potentiā tuā: et stipulā siccā perseq̄ris. Scribis enī contra me amaritudines: et consumere me vis peccatis adolescentie mee. Posuisti in neruo pedem meū et obseruasti omnes semitas meas: et vestigia pedū meoz cōsiderasti. Qui quasi putredo cōsumēdus sum: et quasi vestimētū q̄d comedit a tinea. ℟. Heu michi dne q̄z peccaui nimis in vita mea: q̄d faciā miser vbi fugiā nisi ad te de⁹ meus miserere mei. Dū veneris in nouissimo die. ℣ Anima mea turbata est valde: sed tu dne succurre ei. Dū ve.

HOmo natus de muliere: breui viuens tēpore: repletur multis miseriis. Qui quasi flos egredit et conteritur et fugit ve

lat vmbza: et nunq̄ in eo= dem statu ymanet. Et di= gnū ducis quy huiuscemo= di aḡre oculos tuos: ⁊ ad= ducere eū tecū in iudicium Quis poteſt facere mūdū de imundo ⁊ceptū semie⁊ Nōne tu q̄ solus es⁊ Bze= ues dies hois sunt: nume= rus mēsiū eius apud te est Constituisti termios eius: qui pzeteriri non poterunt Recede ergo paululū ab eo vt q̄escat donec optata ve= niat: et sicut mercēnarii di es eius. ℟. Ne recozderis pctā mea dñe. Dū veneris iudicare sc̄m per ignē. ℣. Dirige dñe deus me⁹ in cō spectu tuo viā meam. Dū.

Quis michi det. vt hoc tribuat vt in iſer no ꝓtegas me: et ablcōdas me donec ꝑtranseat furoz tuus: ⁊ ⁊stituas michi tem pus in quo recozdeꝛ mei⁊ Putas ne: moztu⁹ hō rur= sū viuat⁊ Cūcti dieb⁹ q̄bus nūc milito expecto dōec ve niat inutatio mea. Voca= bis me: ⁊ ego rñdebo tibi o= peri manuū tuaꝝ pozriges dexterā Tu quidē gressus meos dinumeraſti: sed par ce pctis meis. ℟. Libera me dñe de viis iſerni. Qui poztas ereas ⁊fregisti et vi citaſti inſernū ⁊ dediſti eis lumē vt viderēt te: q̄ erant in penis tenebzaꝝ. ℣. Cla mātes et dicētes aduenisti redēptoz nr̄. Qui poztas. Aliud. ℟. Sexto loco dicat trā in die aiaꝝ. ℟. Cōgre= gati sūt deus ad deuozādū ms seductozes mei scripta tenentes mala q̄ gessi: ergo vociferanr̄ dicentes: de⁹ de relict eū ꝑsequimini ⁊ ⁊phē= dite eū: qz non est q̄ liberet eū de⁹ me⁹ ne lōge eas a me de⁹ me⁹ in auxiliū meū re= spice. De⁹ me⁹ i adiutoziū meū itēde. ℣ Delicta iuuē tutis mee ne memineꝛis dñe: et ne auertas faciē tuā a me qm̄ tribuloz velociꝛ exaudi me dñe. De⁹. Jn. iii. no. ā Cōplaceat tibi dñe vt eru= as me ad adiuuādū me re= spice. ℣. Expectās. ā. Sa= na dñe aiaꝝ meā qz peccaui tibi. ℣. Bt̄us q̄ itelligit. an Dirigat aia mea ad deum

viuū quādo veniā et appa
rebo ante faciē dñi. ℣. Quē
admodū. ℟. Aie eoꝝ i bo.

SPiritus me de. vi
us attenuabitur dies
mei breuiabūtur: et solum
michi superest sepulchrū. Nō
peccaui: ⁊ i amaritudinib⁹
morabatur oculus meus. Li
bera me dñe: ⁊ pone me iux
ta te: et cuiuluis man⁹ pu
gnet contra me. Dies mei
trāsierunt cogitatōes mee
dissipate sūt torquētes cor
meū. Noctem verterūt in
diē: et rursū post tenebras
spero lucē. Si sustinuero i
fernus domus mea est: ⁊ in
tenebris strauī lectulū me
um. Putredini dixi Pater
meus es: mater mea: et so
ror mea vermibus. Ubi est
ergo nūc prestolatio mea et
patientia mea: tu es dñe de
us meus. ℣. Peccātem me
quotidie et non penitētem
timor mortis cōturbat me.
Mi i inferno nulla est redē
ptio miserere mei deus: et
salua me. ℟. Deus i nomie
tuo saluū me fac et i virtu
te tua libera me. Mi. vi

DEsiderium animarum eorum tribuisti eis: et voluntate labiorum eorum non fraudasti eos. Posuisti domine super caput eorum coronam de lapide pretioso. Vitam petierunt et tribuisti eis longitudinem dierum in seculum seculi. Magna est gloria eorum in salutari tuo: gloriam et magnum decorem impones super eos. Quoniam dabis eos benedictionem in seculum seculi: letificabis eos in gaudio cum vultu tuo. Quoniam sperant in te non commouebuntur in eternum. Et misericordia altissimi non conturbabit eos. Ideo firmabitur cor eorum ut non timeant a malo auditu. Paratum cor eorum sperare in domino: confirmatum est cor eorum non commouebitur donec despiciat inimicos suos. Dispersit dedit pauperibus: iustitia eorum manet in seculum seculi. Cornu eorum exaltabitur in gloria. Peccator videbit et irascetur dentibus suis fremet et tabescet. Desiderium peccatorum peribit. Dñe exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam. In die tribulationis mee clamabo ad te: quoniam exaudisti me. Non est similis tui in deis dñe: et non est secundum opera tua. Omnes gentes quascunque fecisti venient et adorabunt coram te dñe: et glorificabunt nomen tuum. Quoniam magnificatus es tu: et faciens mirabilia tu es deus solus. Deduc me dñe in via tua: et ingrediar in veritate tua. Letetur cor meum ut timeat nomen tuum. Confitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo: et glorificabo nomen tuum in eternum. Quia misericordia tua magna est super me: et eruisti animam meam ex inferno inferiori. Deus iniqui insurrexerunt super me: et synagoge potentium quesierunt animam meam: et non proposuerunt te in conspectu suo. Et tu dñe deus miserator et misericors: patiens et multe misericordie et verax. Respice in me et miserere mei: da imperium tuum puero tuo: et saluum fac filium ancille tue. Fac mecum signum in bonum: et videant qui oderunt me et confundantur: quoniam tu dñe adiuuisti me et consolatus es me. ℣. Requiem eternam dona eis dñe. ℟. Et lux perpetua luceat eis.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DEus cui proprium est misereri semper et parcere: te supplices deprecamur pro anima famuli tui quam de hac mortalitate decedere iussisti: ut non tradas eam in manus inimici: neque obliuiscaris in finem: sed iubeas eam a sanctis angelis suscipi: et ad patriam paradisi perduci: ut quia in te speranit et credidit non penas inferni sed gaudia possideat eternorum. Et licet peccauerit apud te: ab omnibus tamen absolue peccatis: ut penitentie fructum quem voluntas eius optauit precedenti morte non perdat. Qui in cruce positus latronem sero

penitentem suscepisti eozū
precamur pie peccata dele.
Ut penitentie. Aliud R̄m
octauo loco dicatur tātum
in die aīarum. R̄. Absolue
dñe aīas eozum ab oñi
vinculo delictozū non eas
cozmentum moztis attigat
Non reozū cathena constri
gat sed miseratio tua i pa-
cis eas ac lucis regione con
stituat. ℣. Et que illis sunt
digne domine cruciatibus
culpe: tu eis gratia lenita-
tis indulge. Non reozum
cathena. Le.nona
Vare devulus eduxi
sti me: qui vtinā conslūptus
essem ne oculꝰ me videret.
Fuissē quasi non essē devte
ro trāslatus ad tumulum.
Nunquid nō paucitas die
rū meozuz finietur bzeui?
Dimitte ergo me dñe: vt
plāgā paululū dolozem me
um: anteꝙ vadā et non re-
uertar ad terzā tenebzosā:
et opertā moztis caligine.
Terrā miserie et tenebza-
rum: vbi vmbza moztis: et
nullus ozdo: sed sempiter-
nus hozroz inhabitat. ℣.
Libera me domine de moz
te eterna in die illa tremen
da. Quādo celi mouēdi sūt
et terra: dum veneris iudi
care seculum per ignem. ℣
Dies illa dies ire calamita
tis et miserie dies magna
amara valde. Quādo celi.
Reincipiatur. R̄. Libera
me. ℣ Judicavo. In laud.
Exultabunt dño ān
ossa humiliata. ps. Mi
serere. ān. Exaudi dñe ozā
tionem meam ad te omnis
caro veniet. ps. Te decet.
ā. Me suscepit dextera tua
domine. ps Deus deus me
us. ān. Eruisti dñe aiam
meam ne periret. ps. Ego
dixi. ān Omnis spūs laus
det dñm. ps Laudate, ℣.
A porta inferi. In euāgel.
ān. Ego sum resurrectio
vita qui credit i me etiam
si moztuus fuerit viuet: et
omis qui viuit credit i me
non mozietur in eternum.
ps. Benedictus. Kyrieley
son. Chzisteleyson. Kyrie-
leyson. Pater noster. ps.
De pzofundis. Sacerdos
Requiē eternā. Credo vi.

A poꝛta ikeri. Dñs vobil. Oꝛ. Fideliũ. Non dicat. Dñs vobilcũ. in matut. et hoꝛis post oꝛõnem: sed. ℣. Requiescant ī pace. Ad pꝛi mã. ãn A poꝛta inferi erue dñe aias eoꝝ. ps. Ad dñm cũ tribularer. ℣. Reqem eternã. ℟ Leuaui. Reqẽ e. ps. Letatus. Requiẽ eter. ℣. In mẽoꝛia eterna. Kyrieleyson. Xpe. Kyrieleyson. Pat noster Et ne nos Requiẽ eternã. Credo videre. A poꝛta ikeri Dñs vobilcũ. oꝛ. Fideliũ. Requiescãt ī pace. Legẽdo dicant sicut ad alias hoꝛas ¶ In capio post lec. de martyꝛologio dicat sacerdos. Pꝛeciosa ī conspectu. cum oꝛõne Scã maria. ℟ terminet sic Qui i trinitate perfecta viuit et regnat deus: per oia secula seculoꝝ amẽ. Dñs vo. Bñdicamus dño. ℟ sequtur Fidelium aie. Ad tertiã. ã Audiui vocẽ de celo dicentem bti moꝛtui qui i domino moꝛiũtur. ℟. Ad te leuaui. Reqem eternã. ℣. Ne tradas bestiis. Kyrieleyso. Chriſteleyso. Kyrieleyson ꝛ. vt pꝛius. Pater noster Oꝛ. Fideliũ. Post tercias fiat cõmendatio cum psal. Bti imaculati. vsq; ad Ad dñm cum tri. et subiungat cuilibet psal Requiẽ eter. Kyriel. Xpeleyson Kyriel. Pater nr Et ne nos. Reqem eternã. Credo videre. A poꝛta. Dñs vobilcũ. oꝛ. Fidelium. Requiescãt ī pace. Post dicat missa solenniter. Ad sextããn. Sicut pater suscitat moꝛtuos et viuificat sic et filius quos vult viuificat. ps In conuertendo Reqem eter. ps. Nisi dominus. Requiem eternã. ps. Beati oms. Requiem eternã. ℣. Anime eoꝝ. Kyrieleyson. Chriſteleyson Kyrieleyson. ꝛ. vt pꝛius. Ad nonam. ãn. Sicut i adam oms moꝛiuntur its ī chriſto omnes viuificabuntur. ps. Sepe expugnauerũt. Reqem et. ps De pꝛofundis. ps Domine nõ est ex. Reqem eternam. ℣. Audiui vocem. Kyriel. Chriſtel. Kyriel.

Ctxvtꝫ. Adv̄. dicatur vn de crastinū dicendū erit cū aliis et psalmis ferialibus.

¶ Sācti eustachii martyris sociorūq; eius. Ix

DEus qui beatum eustachium i tentationibus pzobasti: et pzobatū coronasti: ipius sociozūq; ei⁹ meritis i o. bus tentatiōibz tuū nobis pzesta auxiliū: et sempiternū gaudiū. p. do.

IN diebus tra Le. i. iani iperatozis erat q̄ dam magister militū noie placidas: qui cum cōsueto moze ad mōtes cū oi exercitu venari pgeret: apparuit ei ceruus magnus et speciosus. Quē vidēs placidas: solus eū insequitur Placida vero diu aspiciēte ceruū inter cozrnua cerui vidit signū crucis: et i medio imaginem iesu chzisti dicētem sibi: O placida: q̄d me insequeris? Ego sum xp̄s: quē ignozans colis: et veni ostēdere me tibi per istum ceruum. Nunc ergo perge ad iohannē ep̄m: et baptizare ab eo. Et ascēdēs i celū dixit. Modo vis haberē tentationē: an i extremis diebus? Dixit eustachi⁹ Dñe modo nobis accipere tentationē tube. Ll. ii.

DEscēdēs vo eustachius expoluit oia q̄ugi sue: et a iohāne ep̄o baptizati sūt Paucis vero diebus trānsactis moztui sunt oēs seruꝰ eius: et latrones diripuerūt oia que habebat. Ille vero occulte cū vxoze et filiis diuertēs ad mare: ingressi sūt nauem. Videns dñs nauis vxozem eustachii: eam pzo naulo retinuit Eustachius vero cū duobus filiis egressus de naui: cū p̄ueniisset ad quēdā fluuiū: trānspolsit tunc vnū puerū vltra fluuium. Et dū esset i medio fluuii vt poztaret alterū vidit leonē rapiētē puerū suum i siluā. Reuersus autē sp̄m habēs alteri⁹: intēdit lupū rapientē alterū filiū. Pastozes vero vnū liberauerūt a leone: et aratozes aliū a lupo. Eustachius igitur nesciēs: q̄d de eis factū esset abiit ad quēdā vicum

et degebat ibi annis q̄ndecim. Dñs autē nauis non tetigit vxorem eustachii.

Post hec in terra illa facto hostiū incursu: impator p̄cepit militib⁹ eustachiū inquiri. Et eo inuēto egressus est impator in occursū eius cū leticia magna: ⁊ cingit vt post fuerat magē militū. Congregatis vero cunctis tyronibus coram eo: apparuerūt inter eos duo filii eius grādi statura: et decori valde. Quos ille constituit in ministerio suo: ignorans q̄ filii eius essent. Eustachi⁹ autē p̄fect⁹ est ad bellū: et hostib⁹ subiectis: venit vbi vxor sua erat Filii vero hospitati fuerunt in tabernaculo mātis sue: nesciētes eā et sedētes exponebāt de infātia sua matre eoꝝ audiēte. Dixit frater maior minori Hoc habeo in mēte: q̄ pē me⁹ magē fuit militū: et mē mea speciosa valde Me ⁊ alterū filiū habebāt. Ingressi sunt nauim nobiscū et egressi: mater nāa nobiscū non erat. Postea vero circa vnū fluuiū lupus rapuit fratrē meum minorē a patre meo: et anteq̄ veniret ad me: a leone raptus fui: sed pastores liberauerūt me. Tūc frater minor dixit Ut audio frater me⁹ es tu: quoniā de lupo rapt⁹ ab aratoribus eruebar Et osculati sunt. Altera vero die mater eoꝝ cognoscens virum suū dixit. Per deū omipotentē tu es placidas magister militum: ⁊ ipse recognoscens eam: dedit gloriam deo. Narrans vero vxor sua de filiis: conuocauit eos: et cognouit q̄ filii eius essent: ⁊ facta est leticia magna in inuētiōe eoꝝ Cōtigit autē q̄ anteq̄ eustachius reuerteret de bello obisse traianū impatorē et p eo surrexisse adrianū gētilē. Qui occurrēs eustachio p victoria festiuitatez celebrauit. Sed postea quia nolebat sacrificare idol: iussit eū cū vxore ⁊ filiis introduci in arenā: ⁊ dimitti eis leonē Leo vo aduersato eusta

chio recessit. Tūc imperator iussit incendi bouē eneū: et introduci sanctos. Sancti igitur alacriter se tradiderunt igni: ⁊ non tetigit eos ignis: sed hymnū cantātes cum pace reddiderunt animas ad eum qui viuit et regnat in secula seculorū amē

Lectio de cōmuni plurimorū martyrum. Sancti leonardi abbatis ⁊ confessoris. Oratio

MAiestati tue quesumus dñe sanctissimi cōfessoris tui leonardi nos pia iugiter cōmēdet ōro: vt quē deuoto veneramur officio ipsius suffragio subleuemur optato. Per dō. Lec. i.

BEatus leonardus tē poribus anastasii imperatoris in prouincia galliarū extitit oriundus. Collaterales vero clodouei regis francie parentes eius erāt ⁊ inter satellites palatii primatū militie post regē habebat. Puer autē leonardus postq̄ euasit incremēta puerilia: adolescens factus: iuxta cōsuetudinē parentele: regali noluit implicari militia. sed diuino spiritu tactus: potius voluit sequi archipontificis remigii vestigia. Lectio secunda.

INterea beatus leonardus ad pñtiam regis accersitur: et vt regi assisteret cōuenitur. Sed vir dei magis voluit esse in domo dñi subiectus: q̄ in palatio sublimatus: relinquens regis pmissa tanq̄ fidelis agricola: ad seminandū verbum dei versus aquitaniā iter suum conuertit. Tandem intrauit quandam siluam: cui vocabulum est pauū: in qua habebatur sala: que caula venationis erat antiquitus pparata. Lec. iii

ACcidit autē eo tempore: quo sanctus leonardus per eandē trāsiret siluā: vt nimii dolores circundarēt reginā. Nam ipsa cum rege delectādi gratia veniēs ibidē morabat. Verū pregnās pene morti proxima partui periclitabat. Sāctus igitur leonardus a rege rogatus: cubiculum quo languens regina iace-

bat intrauit: talis lachrymis: oculos ad celū exigēs orauit ad dñm. Cuius precibus regina nascente quā in vtero habebat prole: ab oñi languore liberā se esse percepit. Lectio quarta.

QUam autez rex multa in auro et argēto leonardo offerret: ille protin⁹ omnia recusauit dicens. Ego nullo eorum indigeo: tñ in aliqua siluarū solitudine contēptis mundi diuitiis: soli xp̄o famulari desidero. Ad hec verba catholicus rex respōdit. Sub cartulari precepto tradaz tibi istud nemus totū. Cui beatus leonardus. Nō totum inquit accipiā: sed quantū vna nocte meo asello circuire potero: ⁊ non amplius. Quod rex libentissime adimpleuit. Lectio quinta.

QOnstructo itaqz ibidem mōasterio: cum adiunctis sibi duobus monachis: diu ibi in abstinentia multa degebat. Cū autem ab eis aqua vno miliario distaret: puteū sibi sicut fodi iussit: quē aqua suis oronibus ipleuit. Ibiqz tantis miraculis chorusca uit: q quicūqz ei⁹ nomē in carcere inuocasset: mox ruptis vinculis nullo contradicente liber abiret: ⁊ eidē suas cathenas vel cōpedes presentaret. Lectio sexta.

QOstq̄ placuit altissimo: vt de plenti egrederet seculo: octauo id⁹ nouēbris sanctissima eius aia recepta est ab āgelis. Beatissimū vero corpus eius a fideliū turmis sepultuz est in eccl'ia: quā ipse construxerat ad honorē sancte marie dei genitricis: simulqz etiā in memoriā beati remigii remensiū archipōtificis in qua ḡdem ecclesia diuina fiunt miracula. Nā ceci illuminant: leprosi mundant paralytici sanant: varijqz hoim lāguores p̄ intercessionē eius ibidē curant: ad laudē ihesu xp̄i dñi nostri

Tres vltime lec. de exposi tione euāge Nemo lucernā accēdit. Ome. vt in cōt

Cetera de cōi vni⁹ cōfessoꝝ

non pontificis: cum ofone
ppria. ¶ Seti v villebroz
di epi et cōfessoꝛ. Lec. i.

Vit in britannie insu
le prouincia northā-
hūbrana q̄dam paterfami
lias genere claro: et nomie
v vilgis: religiosā in xp̄o cū
cōiuge vitā agens. Ex hu-
ius venerabilis v vilgis p-
lapia sanct⁹ v villebrozd⁹
extitit oriundus. Tricesi-
mo tercio etatis sue āno vir
dei v villebrozdus franciā
tetendit: ducem francoꝛuz
pippinū adiit: a quo hono-
rifice susceptus: loca opoꝛ
tuna inter terminos regni
eiꝰ soꝛtitus. Lectio scda.

Quamq̄ pfatus dux
vidisset per p̄dicatio-
nez bti villebrozdi multos
ad deum cōuerti: misit eū
romam: vt a papa sergio
in epiſcopatū ordinaretur
Et q; agnouit papa in ipo
fidei feruoꝛe: z sapiētie ple
nitudine: coꝛā frequentia
populi in ecclesia beati pe-
tri apostoli ipsū ordinauit
archiepiſcopū: vocans eū
clementē. Quē apostolica
firmatū benedictione do-
nis ditatū in opus euāgelii
ad ppria remisit ad pippi-
nū ducē francoꝛū. Le. iii.

Qontigit pippinū du-
cem francoꝛ obire: et
filiū eius karolū in regnū
pris succedere. Qui mltas
gentes adiciens regno frā
coꝛū freſiam etiam deuicto
radbodo sibi subiugauit.
Qua in gēte sanctus v vil-
lebroꝛdus predicatoꝛ posi-
tus est: et in castello traie-
ctensi epiſcopus delegat⁹
est. Quiq̄ illam gētem ad
chriſtum conuertit. Sicq̄
senex et plenus dieꝝ: octa
uo idus nouembris migra
uit ad dñm. Cetera de cō-
muni vnius confessoꝛis et
pontificis. ¶ Sanctoꝛum
martyꝛum quattuoꝛ coꝛo-
natoꝛum. Oratio.

Presta quesum⁹ ops
de⁹ vt q; gl'iosos ma-
tires tuos claudium: nicho
stratum: symphoꝛianū: ca
stoꝛiū: atq; simplicium: foꝛ
tes in tua cōfessiōe cognoꝛ-
uimus: pios apd̄ te in nr̄a
intercessiōe sentiam⁹. p d̄.

IN diebus illis: Diocletianus imperator dū omnes artifices metallicos congregaret: inuenit inter eos homines magne pitie artis nomine: claudiū et nicostratū: simphorianū: castorium: qui erant chr̄istiani occulte. ⁊ quicquid artis operabantur in sculptura: in noīe iesu chr̄isti sculpebant. Simplicius autem: qui erat gentilis: quecūq; faciebat: non erant conuenientia Sed conuersus ad chr̄istum: perfecte eum arsequebatur. Lctō scōa

IAmpadius vero tribunus: ex p̄cepto diocleciani iussit sāctos dei coram se p̄sentari Quibus dixit: Audite me: et estote cari amici nobiliū p̄cipū et adorate deum solē. Rñderūt scti Nos nō pauescimus terrores vōs: nec blā diciis frāgimur: sed magis timemus tormenta eterna Tunc iratus lāpadius tribun⁹: iussit eos expoliatos scorpionibus cedi In eadē autē hora arceptus est lāpadius tribunus a demonio ⁊ discerpens se expirauit sedens i tribunali suo. l. iii

HOc audiens imperator diocletianus: iussit loculos plumbeos fieri: ⁊ sanctos viros icludi: et p̄iici i fluuium. Tūc nicecius quidam togat⁹: qui assidebat lampadio: fecit quod iusserat diocletian⁹. Et fecit loculos plumbeos: et viuos i eos sctōs dei inclusit: ⁊ p̄cipitauit in p̄fundū fluuii. Sctūs vero cirill⁹ eps hoc audiēs dū in carcere esset: afflixit se: ⁊ trāsiuit ad dñz Scti vero martyres passi sunt sexto idus nouembris Postea vero quatuor cornicularii cuz simulachrum asclepii nollēt adorare ictu plūbatarū defecerunt. Et post quadragita dies a quo dā xp̄iano nichodemo noīe in loculis plūbeis de fluuio leuati sunt p̄dicti martyres: ⁊ i domo sua positi: ad laudem dñi nostri iesu xp̄i. Lete. de cōi plimor̄ martyrum. ¶ Sancti theodori martyris. Oratio.

Deus q̃ nos beati theodozi martyris tui cõfessione gloziosã circundas et protegis: presta nobis et eius imitatione proficere: et oratione fulciri. per dñm

Ibi. Lectio prima.

Itur temporibus maximiani z maximi iperatorũ: vniuersi ad imolãdum idolis compellebãtur. His contradicens beatus theodorus adductus est ad brincã prepositum: qui ait. Ut q̃d non obtẽperas preceptis iperatoris: vt imoles diis. Theodozus dixit. Qz christianus sum: et habeo regẽ in celis christũ. Missus ergo in carcerẽ tempore opportuno reperto templũ martis igne noctu succendit. Ira repletus preses: iussit eum cedi: et iterum incarcerari. In ipsa autẽ nocte apparuit ei dominꝰ dicens. Confidens esto theodore quia tecum sum. Ne accipias escã aut potum ab hominibus istis: est tibi alimẽtum incorruptum in celis. Et hec dicẽs recessit. Le. ii

Cum autem iesus recessit: cepit ille sãctus deo psallẽ. Hoc audientes custodes: viderunt per fenestrã populũ multum vestimentis albis idutũ cum theodoro: et nunciauerunt iudici. Qui veniens voces intus psallentiũ audiuit: z iussit armatos carcerem circundare: suspicãs christianos situs esse. et introgressꝰ neminẽ inuenit nisi solum theodorũ: et recessit. Mane autem facto iussit preses beatũ theodorum adduci: et dixit ei. Sacrifica diis Sãctus martyr respõdit. Si carnes meas cõsumpseris: non negabo deũ meum. Lectio tercia.

Tunc preses iussit eũ in ereleo suspendi: et latera vngulis radi: et ait. Vis adhuc nobilcũ esse: aut cũ deo tuo? Sãctus martyr respõdit. Cũ deo meo sum et ero. Tunc preses iussit eum igni tradi. Beatꝰ martyr ligno crucis se cõsignãs manibus ligatis igni ipositus est. Et facta orõne: clã

ma sicut velum nauis vento repletum circũuallauit corpus martyris. ⁊ nõ erat sicut caro ardens: sed sicut panis qui coquitur Et vox de celis venit dicens. Veni dilecte me⁹ theodore: quia fideliter certaminis cursũ consummasti. Facta autẽ hac voce: suã christo reddidit aiam: cum quo gaudet in secula seculoꝝ. Cetera de cõmuni vnius martyris.

¶ Sancti martini pape ⁊ cõfessoris. Lectõ prima.

VEnerabilis xpi cõfessor: cuius anniuã celebramus festiuitatẽ per vite sanctitatẽ celestis regni cõscẽdit sublimitatẽ Erat enim vicioꝝ persecutor: virtutum amator: mundi contẽptor: celi desideratoꝝ. Qui dum superbiã satagebat calcare humilitatem ꝟtutum magistrã meruit i cord⁹ portare Et dñi inuidiã velut hostez fugiebat infestissimũ: caritatis virtute radiabat. l. ii

HEruebat i eo ardor salutaris dñi et refrixerat calor pestilens dyabo li. Regebat illũ pudicicia ⁊ roborabat patiẽtia: fides illuminabat spes sublenabat caritas perfectũ faciebat. Dñ enim iste sanctus gloriã iactãtie quasi colubrũ fugiebat: gl'am vere magnificentie inueniebat. Et q̃ pauper statuit esse iter homines diues meruit haberi iter angelos

ISte btus martinus papa ob fidem catholicã ab imperatore ꝓstanti no heretico de ecclia raptus erat: ac ꝺductus constãtinopoli relegatus apud cersonem licis pudicie ibidem vitam finiuit: multis i eodem loco signis et prodigiis vsqꝫ hodie refulget: ad laudẽ dñi iesu christi. Cetera de cõ vnius pontificis.

¶ Sciendũ aũt: q̃ si festũ sancti martini epi eueniat die sabbati: sõde vespere a capo erunt de dñica. ⁊ i crastino mẽd. lec. erũt de sco martino: sicuti erit si alio die infra oct. eueniat dies dñica, nisi contigat festũ trium lect. sabbati dñica: qz de eo erunt medie lect. si proprie habeantur.

¶ Item i vesp̃is festoꝝ. iii. lec. infra octa. bti martini dicentur. ãe et psal. feriales: etiã si de festo martino cãtetur. Et quando vespere infra octa. fiunt de eo: dicent cum capño et hym. ỏ lauỏ. Diebus aũt quibꝫ dicetur de eius octauis: erit ỏma ã de pꝛimo noc. de hystoꝛia super psalmos ad matu. ⁊ pꝛima ã. de lau. super lauỏ. et ceteꝛe ãe ad horas. Super psalmos ỏo; Mgt. et Bñ dictus, ãe nocturnales: incipiẽdo ad scỏꝫ ãas ỏ pꝛimo noct. dictis pꝛius ãis: q̃ supplent hystoꝛie istius festi: siue de eo dicat: siue nõ ita tñ q̃ die dñica i mẽo. ad matu. dicat. ã. Media nocte dñica. Ite Inui. de die pꝛopꝛium. ¶ Item infra octa. sci martini: quãdo ỏꝛ seruitꝰ de eo: dicatur ad vel. ỏ. Amauit Et ad matu. i lau. ỏ. Justus germinabit. In oĩbus ỏo memoꝛius eiꝰ tã ad vel. q̃ ad matu. dicat ỏ. Oꝛa p nobis. nisi q̃n cãtat ã. Oꝛa p nobis si dicẽtur. ỏ Justum deduxit. ¶ Nõ dr̃ de festo vsq; vi de epis: nec de dñica infra octa. Dicunt tñ mẽo. q̃ute. ⁊ fiat seruitꝰ de moꝛtuis infra oct. Nec dicitur. ps Te deũ. infra oct. nec i oct Beti martini epi et cõfes. Ad ves ãe et psal. fer. capꝫ Ecce sacerdos. Ve Dixerũt discipuli. hyꝫ. Iste confessoꝛ. ỏ Amauit. In euãge. ãn. O martine: o pie q̃ pium est gaudere de te: o martine pꝛophetis compar apostolis consertus pꝛesulũ gẽma fide et meritis egregie: pietate misericoꝛdia caritate ineffabilis succurre nobis nũc et ãte deũ. ps. Mgt.

OEus q̃ conspicuis qꝛ ex nulla nr̃a virtute subsistimus: concede pꝛopicius vt intercessiõne bti martini cõfessoꝛis tui atq; pontificis cõtra oia aduersa muniamur. per do. Memo. de festo menna martyre. ãn Hic est vere. ỏ. ⁊ oõ vt in cõi. Ad matu. Inuit. Martinus ecce migrat hic pauper celo diues. Quem sanctoꝝ concentus christo

psalles deducit nos celestibus hymnis laudemus in hunc deū. ℣s Venite. ℣y⁹ Iste confessor. In.i.noct. ān Sanctus martin⁹ obitum suū longe ante ꝓscinit qui et discipulos in vnū cōgregauit atq; sui dissolutionē iminere ꝓdixit. ℣s Beatus vir. ā. Cū repente viri b⁹ corpis cepit destitui: tūc meroꝛ ⁊ luctus omniū vox plangentiū vnaq; ꝓcantiū ne pastoꝛ oues deseras. ℣s Quare fre. ān. Scim⁹ qui dē te pater desiderare xp̄m sed salua sunt tibi premia tua nostri potius miserere quos deseꝛ pater. ℣s Dñe quid multi. ℣ Amauit eū.

IGitur martin⁹ le.i. labarie pānonioꝝ op pido oziundus fuit: sed itra italiā tycini alitus est. Parentib⁹ scōm dignitatē seculi non infimis gentilib⁹ th̄. Pater vero eius miles primū: post tribunus militū fuit. Cum vero esset annoꝛū decem inuitis parentibus ad ecclesiā fugit: seq; cathecuminū fieri postulauit. Mox mirū in modū totus in dei ope cōuersus cum esset annoꝛū duodeci heremū cōcupiuit. ℟. Hic est martinus electus dei pō tifex cui dñs post apl̄os tā tā gratiā conferre dignat⁹ est. Ut in virtute trinitatis deifice mereret fieri trium moꝛtuoꝝ suscitatoꝛ magnificus. ℣ Sancte trinitatis fidem martinus confessus est ac tantā pꝛomeruit gratiam. Ut in. Lectio scā.

QUm edictū esset a regibus vt veteranoꝛū filii ad militiā scriberētur pꝛodente patre q̄ felicibus eius actibus iuidebat cum esset annoꝛū q̄ndeci rapt⁹ et cathenatus sacris militaribus iplicatus est: vno tm̄ seruo comite cōtentus Cui tm̄ versa vice dñs seruiebat: adeo vt plerūq; ei ⁊ calciamenta ipse detraheret ⁊ ipse detergeret Cibū vna caperēt: hic sepi⁹ ministraret. ℟. Dñe si adhuc ppō tuo sū necessarius nō recuso subire pꝛopter eos laboꝛē. Fiat voluntas tua

ꝙ. Dñe si adhuc in plitio castris tuoꝝ stare me pre-cipis non recuso: nec fatis-centem caulaboꝝ etatem. Fiat.

Lectio tercia.

QVienniū fere ãte bap-tisma in armis fuit: integer tamen ab his viciis quibus illud hoim genꝰ im-plicari solet. Quodã itaqꝫ tempoꝝ cū iam nichil pre-ter arma & simplicē militie vestē haberet media hieme que solito alpioꝝ inhoꝝrue-rat: obuiū habuit in porta ambianēsiū ciuitatis pau-perē nudū. Quem cū pre-tereūtes oīs preterierent intellexit illū sibi reserua-ri. Quid tamē ageret? Ni-chil preter clamidē quo in-dutus erat hēbat. Arrepto itaqꝫ ferro quo accictꝰ erat mediã diuidit: partēqꝫ pau-peri tribuit reliqua rursus induit. ℟. Obtīm virum martinū antistitē Qui nec moꝝi timuit nec viuere re-cusauit. ℣ Virū ineffabi-lem nec laboꝝe victum nec moꝝte vincendū. Qui nec Glia. Qui. In. ii. noct. ãn

Dñe iam satis est ꝙ hucus-qꝫ certaui sed ꝺ ad ipe iusse-ris militabo: ac si parcis e-tati bonū est michi hos qui-bus timeo ipse custodias. ℘s. Cum inuocarē. ãn. Ar-tus febꝝe fatiscentes spiri-tui seruire cogebat stratu-qꝫ suo illo nobili cilicio re-cubans nec terrā videre iã dignatus celo totus inhia-bat. ℘s. Verba mea. ã. Si-nite me inquit celū videre vt spūs dirigaī ad dñm ni-chil in me repiet inimicus sed sinus abꝝahe me susci-piet. ℘s Dñe dñs noster. ℣ Justum dedu.

Lec. iiii.

NOcte vero insecuta cum sanctus marti-nus sopoꝝi se dedisset: vi-dit xp̄m clamidis sue qua pauperē texerat ꝙte vesti-tū. Intueri diligentissime dñm vestēqꝫ quam ꝺderat iubet agnoscere. Moꝝ ad angeloꝝū circūstantiū mul-titudinē audiuit iesum cla-ra voce dicentē. Martinꝰ adhuc cathecuminꝰ hac me veste contexit. Quo viso: vir beatissimus non in glo

riam est elatꝰ humanā sed bonitatem dei in suo opere cognoscēs: cum esset annoꝛū duodeviginti ad baptisma cōuolauit. ℟. Oculis ac manibus in celū semper intentus. Inuictū ab oꝛatione spiritū non relaxabat. ℣. O virū ineffabilem nec laboꝛe victum nec moꝛte vincendum: qui nec moꝛi timuit nec viuere recusauit Inuictum ab oꝛa.

Exinde relicta Le. v. militia: sanctū hillarium epm pictaue ciuitatis expetiuit. Cūqꝫ ab eo gratantissime fuisset receptus haud longe sibi ab oppido monasteriū collocauit. Discipuli vero octoginta erāt qui ad exemplū beati magistri instruebantur. Sub eodem fere tempoꝛe martinus ad epatum turonice ciuitatis petebat. Sed cum a monasterio suo erui non potuisset: ruriciusquidam e ciuibus vxoꝛis languoꝛe sit tato: vt egrederet obtinuit. Itu dispolita in itinere ciuiū custodia: ad ciuitatē vsqꝫ deducit. ℟. Dū sacrum offerret beatus martinus globus igneus appaꝛuit. Super caput eius ℣ Ita vt in sublime contendens longū ad modū crinē flāma ꝓduceret. Sup ca.

Iam vero Lectio. vi cūpto episcopatu qualem se quantūqꝫ ꝓfiteri nō est nostre facultati euoluere. Idē enī constantissime pleuerabat q̄ ꝓius fuerat. Eadē in coꝛde eius humilitas: eadē in vestitu eiꝰ vilitas erat. Atqꝫ ita plenꝰ auctoꝛitatis et gr̄e iplebat epi dignitatē: vt non tñ ꝓpositū monachi virtutēqꝫ deseꝛeret ℟. Beatꝰ martinus obitū suū longe ante pꝛescinit dixitqꝫ fratribus Dissolutionē sui coꝛpis imminere. Quia indicauit se iā resolui. ℣. Viribus coꝛpoꝛis cepit repēte destitui cōuocatisqꝫ discipulis vnū dixit Dillo. Glia. Qꝫ. In tercio noc. ān. Media nocte dñica sctūs decessit: cui celi ciues moꝛ obuiāt: multi audierūt voces in subli-

mi ⁊ vitro purioꝛ lacte cã
didioꝛ carne quoqꝫ mõstra
uis est gẽma sacerdotũ ꝓs
Dñe quis ha. ãn. Glificati
hoĩs viderũt gloziã qui
affuerunt: nã caro quã ci=
nis semp obtexerat ita re=
splenduit vt quoddã resur
rectionis decus et extincta
ꝓferret. ꝓs Dñe in virtu
te. ãn. Adest mltitudo mo
nachoꝝ et virginũ hi spe=
ciali gloziã ꝓcipue flebãt
cũ sentirẽt magis esse gau=
dendũ si ratioue vis doloꝛ
is admitteret. ꝓs. Dñi est
ter. ỹ. Magnificauit. Ex=
positio. Homo quidã nobi
lis. Dñe. vt in cõi. Septi
mũ. ℟. Dixerũt discipuli
ad bt̃m martinum cur nos
pater deseris: aut cui nos
desolatos relinqs. Inua=
dent eni gregẽ tuũ lupi ra
paces. ỹ. Scim⁹ quidẽ de=
sideraꝛe te xp̃m ⁊ salua cũt
tibi p̃mia tua nũi poti⁹ mi=
serere ꝫs deser. Inuadẽt.

BEat⁹ aũt martin⁹ o=
bitũ suũ lõge aũ p̃scie
uit: dixitqꝫ fratrib⁹ suis dis
solutionẽ sui coꝛpis imine
re. Cõuocatisqꝫ discipulis
indicat se iã resolui. Tunc
vero meroꝝ ⁊ luct⁹ omniũ
voꝛ vna plangentiũ. Cur
nos pater deseris ⁊ aut cui
nos desolatos relinqs ⁊ In
uadent eni gregẽ tuum lu=
pi rapaces. Scimus quidẽ
desideraꝛe te xp̃m: sed sal=
ua sunt tibi p̃mia tua: nec
dilata minuentur. Nostri
potius miserere quos dese
ris. Tũc ille motus his fle
tibus: cõuersus ad dñm cũ
lachꝛymis hac voce respon
dit. Dñe si adhuc populo
tuo sum necessarius: nõ re
cuso laboꝛem: fiat volũtas
tua. ℟. O beatũ virum in
cuius tranlitu sanctoꝝũ ca
nit numerus angeloꝝũ ex=
ultat choꝛus. Omniũqꝫ ce
lestium virtutum occurrit
psallentium exercitus. ỹ.
Ecclesia illius virtute ro=
boꝛatur: sacerdotes dei re
uelatione gloꝛificank: quẽ
michael assumpsit cum an
gelis. Omniũqꝫ celestium
virtutũ. Lectio nona.

IAcqꝫ cũ iã p aliquot
dies vi febꝛiũ teneret

non tamē a dei opere ceſſa bat. Anno itaq; etatis ſue octogeſimo p̄imo: et epp̄ſcopatus ſui viceſimo ſexto: media nocte que dñica habebatur: iter diuina p̄e dicationis verba atq; inter angelicas celeſtiū hymnorū voces quas multi audie runt in celo ſuis aſtātibus diſcipulis chriſto ſuā reddidit aiam. Nos ergo tam ineffabil' viri ſuffragiis cor roborati ad illa q̄uenire me reamur gaudia: vbi ip̄e cū ſanctis exultat i ſecula ſeculoꝝ amen. ℟. Martinus abrahe ſinu letus excipitur martinus hic paup̄ et modicus. Celum diues igreditur: hymnis celeſtib⁹ honorat. ℣. Martin⁹ epp̄ſcop⁹ migrauit a ſeculo viuit i xp̄o gēma ſacerdotum Celum. Gla. Celū. ℣. Te deum. ℣. Ora p̄o nobis.

In laudibus. ān.

Ierunt diſcipuli ad btm̄ martinum: cur nos p̄ deſeris: aut cui nos deſolatos relinquis: iuadent enī gregē tuū lupi rapaces. ℣. Dñs regnauit. ℟. Dñe ſi adhuc populo tuo ſum neceſſarius non recuſo laborem fiat voluntas tua. ℣. Jubilate. ān. O virū ineſtimabilem nec laboꝛe victū nec moꝛte vincendum: qui nec moꝛi timuit: nec viuere recuſauit. ℣. Deus deus meus. ān. O culis ac manibus in celum ſemper itentus inuictum ab oꝛatōe ſp̄m non relaxabat alla alla. ℣. Benedicite. ān. O ineſtimabilem virū per quē nobis tāta miracula chorꝛuſcāt. Laudate. Cap̄. Benedictionē. hy⁹ Jeſu redēptoꝛ. ℣. Juſtus ger. In enāge. ān. O quantus luctus olim quanta p̄recipue lamēta monachoꝝ et virginū chorꝛis q̄ piū eſt gaudere martino et piū eſt flere martinū. ℣. Benedict⁹. oꝛ. Deus q̄ cōſp̄i.

Ad horas añe de laudibus Lete. de cōi vnius confeſſ. pontificis cū oꝛōne p̄p̄ria. Ad vē ān. de laud. cum pſalmis feſt. cap̄. Benedictionem. hy⁹. Jeſu redemp. ℣. Amauit. Ju eus. ℟. O btm̄

pontificē q totis viscerib⁹ diligebat christū regem: et non formidabat ipertii pzin cipatum o martine dulcedo medicamentum et medice: o sanctissima aia quam et si gladius persecutoris nō ablulit tamē palmā mar tyrii non amisit. ps. Magt dño. Deus qui cōspicis. Hec añe dicātur pzimo infra octa. sup psal. Magnificat et. Whdictus. ān. Martinus abzahe sinu letus excipitur martinus hic pauper et modicus celū dives ingreditur: hymnis celestib⁹ honozatur. ā. Oza pzo nobis beate martine: vt digni efficiamur pzomissione xpi. ān. Impolita manu puero beatus martinus imundū ab eo spm eiecit. C Pzimo die infra octa. Lectio

VRanlit autē sāctus martinus media nocte que dñica habebatur: et multi i eius trālitu psallentium voces audierunt i celo. Mā et pictaui populi ad eius trālitum sicut turonici conuenerunt: grandisq; altercatio iter vtrūq; surrexit populū. Dicebāt enim pictaui. Noster est monachus nobis extitit abbas: nos requirim⁹ cōmendatū Reia de hystoria ordinatim sumpta. Lectio secūda

AD hec turonici respōderunt. Verū si mos antiquitus istitutus seruatur: i vrbe i qua ordinatus est habebit deo iubente sepulchrū. Et necesse est: vt q nobiscū non ipleuit viu⁹ expleat vel defunctus Vobis suscitauit duos mortuos nobis vnū: et vt ipse sepe dicebat: maior ei virtus ante epyscopatū fuit q̄ post epyscopatum. Le. iii.

HIs ergo litigātib⁹ sole vergente nox affuit corpusq; in medio positum ab vtroq; populo custodit. Deo autē nolente turonicam vrbem a pzopzio frustrari patrono nocte media oēs pictaui somno compzimuntur: et turonici appzehensam sanctissimi corporis glebam turonicā vrbem cum magnis laudibus in-

gressi sunt. De quoꝝ vocibus pictaui exꝑgefacti: nichil de thesauro quē custodiebant habētes cū magna cōfusione ad ꝓpꝛia sunt reuersi: Ciues autē turonici tripudiātes cū magno honoꝛe sctissimū coꝛpus sepelierunt. ¶ Hi festū sancti brici vel scti macuti: vl sancti anianiī dñica euenerit: fiāt medie lectiones de festo et mēo. ꝙ scō martino

¶ Sancti brici epi. Le. i.

IGitur post excessum bti martini turonice ciuitatis epi beatus bricius epatum suscepit. Qui quā uis supbus esset et van⁹: castus tñ hābebaꝫ i coꝛpoꝛe. Tricesimo ꝙo ordinatiōis sue ānо: oꝛitur xꝑa eum lamētabile crimē Nā mulier ad quā cubicularii ei⁹ vestimenta afferebāt ad lauanda: q̄ sub religionis specie erat: mutata veste concepit et peꝛit. Dilꝗ ppls crimē supꝛ epm referūt atꝗ vnanimiter eū lapidare voluerunt Illo quoꝗ hoc negante: afferte iquit infantē ad me. Cūꝗ oblatus esset infans triginta dies ab oꝛtu habēs ait ad eū bricius. Adiuro te ꝑ iesum xꝑm: vt si ego te generaui coꝛam cunctis edicas. Dixit infans. Non es tu inꝗt pater me⁹

POpulus aūt Le. ii non credētibus insurgunt xꝑa eum et trahētes dicebant. Non diutius nobis fallo pastoꝛis noīe dñabeꝛis. Sāctus igitur bric⁹ ad satisfaciēdum adhuc populo ꝓpꝛunas ardētes i byꝛrum suū posuit: astringensꝗ eas ad sepulchꝛū sci martini: cū omni ppło vadit: ꝓiectisꝗ ante sepulchꝛū ꝓpꝛuis vestimētum eius iustū apparuit Dixitꝗ eꝑs. Sicut istud vestimentū ab his ignibus videtis illesum: ita et coꝛpus meū a tactu mulieris est impollutum Illis vero xꝑtradicentibus sctūs bric⁹ eiicitur. vt sermo scī martini impleꝛet: noueris te in epyscopatu multa aduersa passurum. Le. iii.

SAnctus bricius papā expetiit: fiēs et eiulās

atq; dicens. Merito hec pa
tior: quia peccaui i scm mar
tinū epm et eū delirum at=
q; amentē sepe vocaui: cui⁹
vidēs virtutes nō credidi.
Septimo igitur anno sue
regressionis a roma cū au=
ctoritate pape: turonis re=
dire disposuit: et veniēs ad
vicū cui nomen est laudia=
co sexto ab vrbe miliario
mansionem accepit. Ra=
mētius vo febre corripitur
mediaq; nocte spiritū exa=
lauit. Quod ptinus vt scō
bricio reuelatū est: ait suis
Surgite velocius ⁊ ad tu=
mulandū turonicū epyscō
pum occurramus. Ingre=
dientes portā ciuitatis: il=
lum per aliā portā mortuū
ferebant. Sctūs ergo bri=
cius i epatum recept⁹: post
ea septē vixit ānis. Et āno
qua dragesimo septio epa=
tus eius transiuit ad dñm
cui gloria i scla seculorum
amen. ℟. Ora pro nobis.

POst discessū Jn t. ā
ueat: illimi martini epi
btūs bricī⁹ cathedrā epalē
suscepit. ℣. Dns regnauit.

Tricesimo ordinatōis sue
anno oritur cōtra eum la=
mentabile crimē: nā quedā
mulier que cubicularijs ve
stimēta abluebat cōcepit et
peperit: et oē crimen super
epm obiiciunt. ℣. Jubilate
ām. Illo quoq; negāte iussit
afferri sibilantem cūq;
oblatus fuisset triginta ab
ortu habēs dies ait ad eum
bricius: adiuro te per dēum
vt si ego te genera ui coram
cūctis edicas. ℣. De⁹ deus
me⁹. ā Ridens ait infans
cōrā oīm pro beato viro di
xit: nō es tu inq̄t pater me⁹
℣. Benedicite. ām Scūs
bricī⁹ satisfaciens populo
pzunas ardentes ab vrbe i
birro suo deferens ⁊ āte se
pulchrū bti martini coram
populo pijciens vestimen=
tum ei⁹ inustū apparuit. ℣
Laudate. cap. Bñdictione
ppa. Jesu redēptor. ō⁹.
Iust⁹ ger. In cruā. ā. Po=
pulis aūt nō credētib⁹ ⁊ ab
epatu eū pijciētibus romā
petiit flens ⁊ eulās atq; di
cēs merito hec patior q; pec
caui i scm dei. ℣. Benedⁱ.

Ko vt in cõi. Memoria de sancto martino. Ad horas añe de laudi. Cetera de cõi vnius confessoris põtificis

Tercio die infra octa. l. i

Igit beato ãbrosio mediolanẽsi ciuitatis epo celebrãti festa dñice diei: ista erat consuetudo: vt lector non antea legere plumeret: q̃ sanctus nutu iuste sinet. Factũ est autẽ vt illa die dñica pphetica lectione iã lecta: ante altare stãte q̃ lectionẽ bti pauli pferret: btissimus ãtistes ãbrosi⁹ super altare obdormiret. l. ii

Quod videntes multi cũ nullus eũ penitus excitare plumeret trãsactis fere duarũ aut trium horarũ spaciis excitauerũt eũ dicentes. Jã hora pterit: iubeat dñs lectorẽ lectionẽ legere expectat enim pp̃s valde iam lassus. Rñdens aũt beatus ãbrosius dixit Nolite turbari: mktũ enim michi valz sic obdormisse cui tale miraculũ domin⁹ noñdisse dignat⁹ est. Am noueritis fratrẽ meum martinũ sacerdotẽ egressum de corpore fuisse: me autem ei⁹ funeri obsequiũ pbuisse peractoq; ex more seruitio: capitellũ tãtum vobis excitantib⁹ non expleui. Tũc illi stupefacti pariter ⁊ admirãtes: diẽ ⁊ tẽpus notãt: solicite req̃rentes Quicq; ipsã diẽ tpisq; repiũt: q̃ btũs ãbrosi⁹ dixerat se obsequiis sci martini deseruisse quẽ michael allũplit cũ ãgel̃ maria cũ vginũ chorisad eũ q̃ viuit ⁊ regt i scla

Sci machuti epi ⁊ pfes.

Sanctus igit antistes machut⁹ ex generosis parẽtib⁹ in brit̃nia oriũd⁹ fuit. Quẽ scũs brẽdan⁹ baptizãs de fõte leuauit: ac postea nutriuit. Cõtigit autẽ aliq̃n vt discipli sci machuti ⁊ ipe cũ eis ad litt⁹ maris dẽdicã exirẽt Fugiẽtib⁹ ergo aliis inũdatiõez maris cõno retinẽte i medio littoris sup fastẽ alõge nõ sine dei nutu puer machut⁹ remãsit Mane aũt fetõ: discipli cũ magro ad littus maris perrexerunt: et ecce inclu-

ta insolita illis apparuit et sanctū in supiori loco insule odas deo canentē cōspexerunt. Lectio secunda.

Rogatur ergo magister a discipulo vt psalterīū vndis ꝑmittat in quo legeret dauiticum cursum Psalterīū vndis cōmittit: et ad machutū ꝓuehitur et volumen aqua non tingitur. Videns sanctus bzē danus gratiā dei esse cum machuto: rogauit eum vt gradum ꝓsbyteratus acciperet. Mirū in modū ex qua hora eps manū sup ca put eius leuaret: alba colū ba sup scapulā eius donec cōpleret officiū videntibus cunctis sacerdotibus q̄ aderāt apparuit. Et officio cōpleto in specie ignis ex oculis intuētium cum magna claritate euanuit.

Fama vero beati viri crebzescente: dux bzitannie electione ppli in cathedzā epalē alethe ciuitatis sublimare volens: milit eū ad basilicā turonice ciuitatis vt acciper bñdictionē epalem. Accepto itaq̄ beatus machutus cōsecrationis munere: ad alethis ciuitatē veniens per annos ferme quadzaginta fructū boni opis serere non cessauit. Postea volens deꝰ omnipotēs seruū suū ad se reuocare dñica nocte monachis cantus angelor audiētibus ipse triū iam dierum egritudinē sustinēs migrauit ad dñm. In cuius obitu audita est vox dicens. Machute machute dilectissime meus veni: q̄ locus tibi ī gloria sēpiterna paratus est: in quo cū oibus sāctis ī eternū regnabis. Cetera de cōi vnius cōfessoris pōtificis cū meōzis de scō martino. Et de scti eadmūdi archiepi cātuariēsis. oz

Deus qui largiflue bonitatis ꝙlilio eccle siā tuā beati eadmundi ꝓfessoris tui atq̄ pōtificis ꝑclare vite meritis decozasti ⁊ gloriosis letificasti miraculis: cōcede ꝓpicius nobis famulis tuis: vt et ipsius in melius reformemur exēplis:

et ab oībus semp eiꝰ patro
cinio ꝓtegamur aduersis.
Per dominū. Lectio.i.

GLoriosus igitur ead
mūdus cantuarien=
sis archiepꝰ a chriſtianiſſi=
mis parētibus abindonie
extitit ꝓgenitus. Cuiꝰ ma
ter vsqꝫ ad diē mozꝭ cue lo
ricā ferreā ꝓ xpō carni ꝓ=
ximā deferebat. Que filio
suo nomē īdidit saluatoꝛ:
amozē impzessit: ⁊ incussit
timozē. Omne quippe pec
catum execrans ⁊ maliciā:
bone indolis puer eadmū=
dus: deū solum dilexit mū
di redemptozē. Ipse vero
cum adhuc esset puerulus
egregie matris monitis ie
iuniis et oōnibus insistēs
cilicium carni ꝓximum de
ferebat. Lectio secunda.

ADolescens equidē fa
ctus liberalibus tra=
ditur studiis imbuendus.
Qiā veritatis a mēe doctā
studiosius āplexus est: ne=
qꝫ ab ea ad dexterā extollē
do de meritis: neqꝫ ad sini
stra succūbēdo viciis decli=
nauit. Factꝰ postea magī
artiū: in cibo habuit absti=
nentiā: in siti tollerātiā: in
somno vigiliā: non in lecto
sed iuxta sedens vel recū=
bens: vestitꝰ in camera pa=
rūp quiesceret: vi nature
cōpulsus: ꝓ trigintaser an
nos creditur obseruasse.
Habebat itaqꝫ ciliciū: non
vt mos est filis subtilibus
intextū: sed ad instar retis
dēsissimi intricatū: qđ no=
dos tā inumerabiles q̄ in=
tollerabiles ꝓtinebat. i.iii

IGit dū btūs eadmū=
dus in hac cruce mul
tifaria fixus adhuc philo=
sophiā doceret apparuit ei
pia mater eius pauloante
defuncta: et ait. Fili q̄d le=
gis? Que sunt figure qui=
bus tā sedule vacas? Qui
ꝓtractiōibꝰ arismetricis
ostensis dixit. Talia sunt
que lego. Moꝛ illa per ma=
num dexteram illum arri=
piens: ꝓtractis in ea tri=
bus circulis: hec tria nomi
na per oꝛdinē scripsit: pa=
ter: filius: spūs sctūs. Et
ait. Fili cetero aliis omis
sis: istis intende. Lec. iiii.

His ergo ita gestis iuxta quod sibi fuerat revelatū: studiū sacre theologie extemplo amplexus est In qua decursis paucorū annorū circulis: doctor effectus est nobilissim⁹ Cum igit felix eadmūdus tantis choruscaret virtutibus: altissimoq placuisset serūs innocens ipollutus a pctōribus segregat⁹: sede cātuarien vacāte in pastorē canonice eligit: atq diu fugiendo renitens solaq ei necessitate fugiendi suffragāte: capit trahit atq i archiepiscopū cōsecrat. Illevero in cura aiarū sibi cōmissa puigil semp fuit. Le. v.

Odmū aūt inter regē et sanctū eadmūdum exorta est grauis contentio sup iure et libertatibus ecclesie cantuariensis fratribus sibi lites inferentibus innumerabiles: qui pfessione sibi erant obnoxii. Et q panē suū edebāt: calcaneū contra eū leuantes: ipsum extirpare conabātur. Sed in his omnibus non est resolutus vir dei constantissimus: sed supplicans attente deo: vt ius ecclie sue conseruaret: et eius defensor existeret Verū archiepiscopus cum quibusdā suffraganeis suis regem rogauit humiliter: et monuit freqnter: vt iura ecclesie dei contra sanctorū patrum priuilegia usurpata sibi restitueret. Lectio sexta.

Sed quanto archieps erat humilior: tanto rex et sathane satellites extiterāt rebelliores Unde et per btm eadmundū suosq corpos i occupatores pturbatoresq iniuste iuris et libertatis ecclesie dei excōicatiōis sentēcia pmulgata mari trālito venit pōtiniacū: quivt fieret fortior confirmabat. Et cū aliquātisper cū fratrib⁹ inibi cōmorasset: in dñi pfessiōe requieuit i pace: et in ecclesia pōtiniacēsi est sepult⁹. Ad cumulū igit glie et honorē sui pclarissimi: muti ab vtero matris recte loquūtur: paralytici conualescūt: cecividēt:

claudi ãbulant: obsessi a demonibus liberantur. Carceres aperiuntur: vincula soluuntur: omniũq; generа morborum curantur.

Expõ. Homo q̃dam pegre Omelia vt i cõi. Le. viii

O Magni meriti prelulem: magna prelulis merita. Quis vnq̃ excogitaret hanc prelulis dignitatem: vt diuina prouidente clemẽtia aborti is ſtantuſ oppreſſis: demerſis: et corporibus aliis q̃plurib⁹ ẽo mortuis vitam reddidit tẽporalem. Quia igitur nullum miraculum gloriosiuſ q̃ de diſpendio funeris redderе compendia ſanitatis: non abeſſe videtur tante admirationis lignũ breuiter tetigiſſe. Nã vt preteritis ſequẽs miraculum fidem faciat: huius rei teſtis et verus propheta beatus thomas martyr credit exti

O Tus thomas poſtq̃ diutinã moram tempore exilii ſui: ꝛ de mãdato felicis memorie alexandri pape i monaſterio pontiniacenſi traxiſſet: et oſtenſo ſibi celitus indicio: q̃ ad eccleſiam ſuam rediret: p martyrii palmã migraturus ad dñm: nec pro exhibitione quam monachi eiuſdem monaſterii ſibi deuote fecerãt haberet vnde ſatisfaceret ad ſua vota: pollicit⁹ eſt eis: q̃ poſt eum vẽturus eſſet eius ſucceſſor in ſua eccleſia ſatisfacturus pro eo qđ iam indubitãter creditur impletum Et vt memoria bti thome martyris ide habeat: primus homo i illa eccleſia per ſcm eadmũdũ curatus thomas vocabatur Hui⁹ igitur ſcti eadmundi meritis et precibus ad gaudia puenire perennia cõcedat nos de⁹ qui viuit et regnat in ſecula ſeculorũ amen. Lecta de communi vnius pẽfeſſ. põtificis cũ mẽoria de ſcto martino

Sancti anigni epi ꝛ pfeſſ.

S Anctus Leo vna igitur anian⁹ vir deo plenus: dũ ad pontificale onus in aurelianenſi ciuitate accederet: et ipſi eccle al-

tius ſublimare fabrice curaret: accidit vt quidam q̄ reliquis artificibus preerat per culmē curreret atq; ita caderet: vt nullis medicinis reſpiri potuiſſet. Sāctus vero anianus videns eum pene vlq; ad mortē deductū: crucis ſignū corpori eius impoſuit: morq; ſan⁹ ſurrexit. ℒ cō ſecunda.

Erat etiā quidā homo valde locuples: q̄ tanta infirmitate deprellus in lectulo iacebat: vt neq; oculorum attolleret aſpectum nec vocanti reſpondere valeret. Cūq; ſāctus vir anianus ad eū ſuiſſet ingreſſus oratiōe pernoctās vocauit eum: atq; ſico reſpōdit: et benedictionē ſibi dari expoſcit. Tunc omnes qui aderant benedixerunt deū: q̄ per ſacerdotē ſuum a mortuis eum ſuſcitaſſet. ℓ. iii

Ergo vt ſci aniani patefcerent merita tantam dominus in omnibus frugibus et vtilitatibus in anni ſpacio ꝓtulit vbertatē vt omis humorū direptio multipliciter videretur reſtitui. Nāq; poſt biēniū pdicte perſecutiōis ſctūs epiſcopus vite curſū feliciter trālegit: et meritoꝝ ſuoꝝ gloriā perennē promeruit. Cuius nos ſequi veſtigia: et adipiſci ꝓcedat ſuffragia q̄ viuit et regnat deus p̄ oia ſecula ſeculoꝝ amen. Cetera de cōmuni vnius confeſſoris. cū memo de ſancto martino. ¶ De octa: sāctī martini. Si oc. ſancti martini in dñica euenerint. me die lec. erunt de sācto martino. In octa. ſancti martini ad veſpe. aīe: ꝑ pſalmi feriales. Capm. Ecce ſacerdos. hy⁹ Iſte confeſſor. ℟. Amauit. In euang. ān. O martine. ꝑs. Magnificat. Oꝝ. Deus qui conſpicis. Ad matutinas. Inuitato. Martinus ecce. ꝑs Veite: hy⁹. Iſte cōfeſſor. In noc. hec ſola. ān. Sāctus martinus. Pſalmi vt in die. ℟ Amauit eū dñs. ℒ. ꝑma

Beatus ſeuerinus colonicēſis ciuitatis epūs vir honeſte vite: et ꝑ cuncta

laudabilis: dñ die dñico loca sancta ex consuetudine post matutinas cũ suis clericis circuiret: illa hora qua vir btũs obiit: chorꝫ i sublimi canẽtium audiuit. Vocatoqꝫ archidiacono: iterrogat si aures eiꝰ percuterẽt voces: quas ille attentius audiret. Respõdit Nequaq; Tũc ille diligẽter auscultasse iquit. Archidiaconus autem cepit sursum aures erigere: sed credo eũ non fuisse equal meriti: a quo hec non merebãtur audiri. ℟. Hic est mar. Lcõ. ii

PRostrati itaqꝫ fre ipe pariter ꝫ btũs epyscopus dñz deprecãtur: vt hoc ei diuina pietas audire permitteret. Erectus aũt rursum iterrogat senex Quid audis? Qui ait Voces psallentium tanq; i celo audio: sed quid sit prorsus ignoro Cui ille. Ego tibi quid sit narrabo. Dñs meus martinus epyscopus migrauit ex hoc mundo: et nunc ãgeli canendo eũ deserunt i excelsũ. ℟ Btũs martinꝰ. ni

ET vt parum q̃ mora esset vt hec audirent dyabolus eũ cum iiquis angelis retinere tentauit. Michilqꝫ suũ i eodem reperiẽs consulꝰ ablcessit. Quid ergo de nobis pctõribus erit: si tantum sacerdotẽ voluit pars iiqua nocere? Hec sacerdote loquẽte: archidiaconus turonis misit velociter qui hec diligẽter iquireret. Qui veniens eo die horaqꝫ manifestissime cognouit transisse beatũ virum: quo sanctus seuerinus audiuit psallentium chorũ: ad laudem ipius sãcti: et dñi nostri iesu chrisi. ℟ Martinus abrahe. ℣ Ora pro nobis. In laudibꝫ hec tota. a Direrunt discipuli. ps. Dominus regnauit. ꝛc. In euangelio. ãn O quantus luctꝰ ps. Benedictus. Oꝝ. Deus qui conspicis. Ad horas cetere ane de laud et cetera de cõi. Ad vespe. cantetur vnde in crastinum dicendũ erit. Si festum sãcti ed mundi regis: vel sctẽ cecilie in dñica euenerit: antici

petur: et dicetur in ipso die de dñica. xxv. q̄ vltima est: et nō cedit alicui festo: nisi duplici. ¶ Si vero festus sācti clementis: vel sancte katherine i dñica euenerit: differatur in crastinū. De festis vero grisogono et lino tunc tātum fiat memo. Si vero aliquod p̄dictorum festorū seu festum scte katherine i sabbato ante dictā vltimā dñicam contigerit: ad vespas i sabbato: que erūt de dñica: dicenk añe de laud festi p̄cedentis. et cetera. ¶ Scti edmundi regis et martyris ad vespas añe et ps̄al. feriales. Capm. Beatus vir qui suffert. ℟. Miles christi hy⁹. Deus tuor. Gl̄ia et honore. In euāgelio. ān Ave rex gentis anglorum miles regis angelorum: o edmunde flos martyrum: velut rosa vel liliū: funde p̄ces ad dominū: p salute fidelium. ℣. Mīgt. Deus ineffabilis or misericordie: qui beatissimū regem edmundum tribuisti p̄o tuo nomine ini micis mouendo vincere: cō cede p̄opicius huic familie tue vt eo īterueniente mereatur i se antiqui hostis incitamēta superādo extingue re. p dñm. Ad matu. Inuita. Justus florebit. ℣. Venite Et cet̄a de cōi vni⁹ martiris

IN diebus illis Le. i Rex edmūd⁹ nactus culmen regiminis: quante fuerit i subiectos benignitatis: quante in peruersos districtionis: non est nostre facultatis euoluere. Cū vero sanctus edmundus tam conspicuis in chr̄isto ⁊ ecclesia emineret bonorū actuū ornamentis inimicus humani generis ei aduersarium immisit: vocabulo hinguar: et alterū hubba noie qui conati sunt i exterminium adducere toti⁹ fines hu

Otannie. Lcō scd̄a Qui hinguar accito v no ex militonib⁹: eū ad regē expeditū dirigit: ipseq̄ cū grādi comitatu lento pede subseqūtur: ⁊ iperat vt regē ita incautū adoriat. Terze mariq̄ metuēd⁹ dñs noster

hinguar rex inuictissimus mãdat: vt cũ eo antiquos thesauros sub eo regnaturus diuidas. Cuius si aspnaris potentiã: vita indignus iudicaberis et regno

REx vero Lctõ.iii. Edmundus cũ minas regis impii audisset: hec sibi remãdans dicebat Thesauros et diuitias quas nobis hactenus contulit ꝓpicia diuinitas: cumat ⁊ consumat tua inſatiabilis auiditas: ⁊ vt cepit tua seua ferocitas post famulos regẽ solio diripiat: adultimũ iugulet. Rex regũ ista miserãs videt: et secũ vt credo regnaturuꝫ ad eternã vitam transferet. Vnde noueris q rex chzistian⁹ edmũdus non se subdet pagano duci: nisi pzius effectus fuerit nostre religionis. Lec.iiii.

VIr sctũs edmũd⁹ verba cõpleuerat: ⁊ renũciaturus miles pedẽ de domo extulerat: ecce vẽit hinguar iubẽs illi pãdere bzeuiter per oia archana regis vltima. Que ille dum exequi impat tyrãnus vt solum regẽ teneãt. Tũc sanctus edmundus in palatio vt chzisti membzũ capitur et vinculis artioribus constrictus ante impiũ ducẽ sistitur: quasi xp̃s ante pilatũ pzesidẽ: multisq modis illudit: ac tandẽ ad quãdã arbozẽ vicinã perducit: ad quã religat⁹ flagris durissimis diutissime vexat nec vincit semper xp̃m inuocãdo flebilib⁹ vocibus .f.v.

VInc aduersarii in furozẽ versi: quasi ludẽdo ad signũ eũ toto copzc sagittarũ telis confodiũt: et vulnera vulnerib⁹ ipzime bant dũ iacula iaculis locũ dabant. Sicq factũ est: vt spiculozũ terebzati aculeis circũfossus: palpitans hereret velut aspz hericius: in passione sibi similis sebastiano egregio martyzi. Cũq hinguar furciferꝫ sic sanctũ edmundũ aspiceret inclamãtẽ xp̃m lictozi mãdat ptin⁹ vt ãputet caput ei⁹ Le.vi

ILle vero semineceꝫ auellit cruento stipiti

festin⁹: et arrepto pugione speculator inter verba oōnis eū decapitādo hac luce priuauit: atq; ita cū palma victorie rex ⁊ martyr senatum curie celestis intrauit Sācti martyres corp⁹ ministri diaboli relinquētes: caput sanctū in siluam: cui vocabulū est hegelsdune: asportātes inter denla vepriū frutecta occultauerūt ne a xp̄ianis corpus martyris cū capite traderet sepulture. Paganis autē abeuntibus illud corpus sanctissimū reptum est in eodem cāpo vbi rex occubuit Expositio Si q̄s vult post me ve. Dms. vt in cōi. viii

QVllecta vero mīltitudine xp̄ianorū: per inuia siluarū gradiebant: tētantes si ad id loci deuenire cōtingeret: quo viri sancti caput iaceret. Qđ vt factū est: res dictu mirabilis cōtigit. Illis igitur oibus pedetētim in via plustrantibus ac clamātibus: vbi es caput sanctiviri: respondebat dicens. Her her her qđ latinē dicitur hic hic hic. Nec vnq̄ repetēdo eadem dem clamare destitit: q̄usq; oēs ad se perduxit. Predicto vero miraculo rerū cōditor aliud annexuit dum celesti thesauro insolitū custodē dedit. Quippe īmanis lupus eo loco est repertus qui sacruz caput inter brachia complexus est: nec sibi depositū p̄misit ledere quēpiā bestiarū. Lec. ix.

ILli vo stupefactivna animi deuotione assumebant inestimabilis p̄cii margaretā et retulerūt ad suū corp⁹ būdicētes deū p sequētivsq; ad locū sepulchri lupo. Quo tandē recedente: cum summa diligētia aptātesquibus creditū est caput corpori sctō: ⁊ tradiderūt vtrūq; pariter aromatizatū petenti mausoleo: ad laudē dñi nr̄i iesu xp̄i cui est glia in scla sclorum. amen. Cetera ad matu. et secūdas vespas de cōmuni vnius martyris: cum oōne p̄pria. ¶ Sācte cecilie virginis et martyris ad

vel pas nãe et psalmi feriales. Cõm. Qui gloziatur. Ex. O beata cecilia. Hyp⁹. Virginis ples. ℣. Diffusa est. In euange. ãn. Virgo gkiosa semp euãgelium xpi gerebat in pectoze suo: nõ diebus neq; noctibus a colloquiis diuinis ⁊ oõne cessabat. ℘s Magt. Oratio. Deus q̃ nos ãnua btẽ cecilie martyꝛis tue solẽnitate letificas da vt quã veneramur officio etiã pie cõuersatiõis sequamur exemplo. Per dñm. Ad matuti. Inuitatoziũ. Chzistũ venerãtes deũ adozemus regem regũ Qui in celis cecilie palmã hodie dedit eternam. ℘s Venite. Hymn⁹. Virginis ples. In. i. noc. ãn Cecilia virgo almachiũ exuperabat: tyburtiũ ⁊ valerianum ad cozonas vocabat. ℘s Dñe dñs noster. ã. Expãlis manibus ozabat ad dominũ: vt eam eriperet de inimicis. ℘ Celi enarrant. ãn. Cilicio cecilia mẽbza domabat: deũ gemitibus exozabat. ℘. Dñi ẽ terra. ℣. Diffusa est. Lec. i.

In diebus illis. Cecilia vgo carissima euãgelium chzisti gerebat in pectoze suo et non diebus neq; noctibus a colloquiis diuinis ⁊ oõne cessabat Hec valerianũ quendam iuuenẽ habebat sponsum: quiq; diem cõstituit nuptiarũ Cecilia vero subtus ad carnem cilicio induta: desuper deauratis vestibus tegebatur. Quid mꝛta? Venit dies in qua thalamus collocatus est: et cantãtibus ozganis cecilia dño decantabat dicens. Fiat coz meũ et coz pus meũ imaculatũ: vt nõ confundar. ℣. Cantantibus ozganis cecilia vgo in coꝛde suo soli dño decantabat dicẽs: Fiat dñe coz meũ et cozpus meũ immaculatum: vt non confundar. ℣ Biduanis ac triduanis ieiuniis ozans cõmendabat domino quod timebat dicẽs. Fiat domine coz meũ.

Lectio secunda.

Qua q̃ ipsa cum sponso suo in cubiculũ in-

traret ita eum alloquitur: O amātissime iuuenis: est secretum quo tibi cōfiteor. Angelum dei habeo amatorem: qui nimio zelo custodit corpus meum. Hic si me animo polluto contingas: circa te statim furorem suū exagitabit: et amittes florem tue iuuentutis. Valerianus autē timens dixit. Ostēde michi ipsum angelum: vt probem vtrum vere angelus dei sit: et faciam quod hortaris. Si vero virum alterum diligis: et te et illū interficiam. ℟. O btā cecilia que duos fratres cōuertisti: almachium iudicē superasti. Vrbanū episcopum in vultu angelico demōstrasti. ℣. Beata es virgo et gloriosa: et benedict⁹ sermo oris tui Vrbanum.

Beata cecilia Le. iii dixit ad valerianum Si credas vnū deum esse viuum et verum purificatus fonte perenni: non poteris videre angelum dei: sed perge ad sanctum vrbanum episcopum: et indica ei omnia verba mea Tunc valerianus prexit: et signo quod acceperat: inuenit sanctum vrbanū. Cui cum dixisset omnia verba cecilie: gaudens cum lachrymis dixit. Domine iesu christe seminator casti consilii: suscipe seminū fructus quos in cecilia seminasti. ℟. Virgo gloriosa semp euangelium christi gerebat in pectore. Et non diebus neq; noctibus vacabat a colloquiis diuinis et oratiōe. ℣. Cilicio cecilia mēbra domabat dei gemitib⁹ exorabat. Et non dieb⁹. Gloria patri Et nō. In. ii. nocturno. ān. Dñe iesu christe seminator casti consilii: suscipe seminum fructus: quos in cecilia seminasti ℣s. Eructauit. ān Beata cecilia dixit ad tyburtium: hodie fateor tm meum esse cognatum quia amor dei te fecit esse contēptorem idolorū. ℣s. Deus noster refugium. ān. Fiat domine cor meum: et corpus meum immaculatum vt non cōfundar. ℣s. Fun

damenta. ℟. Spetus. ℣. Ili

ORāte vero sancto vr
bano subito ante eos
apparuit senior niueis in
tus vestibus: titulū tenens
in manibus aureis litteris
conscriptū. Quem videns
valerianus: cadens in ter=
ram factus est quasi mor=
tuus. Tunc senior eleua=
uit eum dicens. Lege hui⁹
tituli textum et crede Scri
ptura autem tituli hec erat
Unus deus vna fides: vnū
baptisma: vnus deus et pa
ter oim qui sup oia ⁊ i om=
nia. Et dixit senior. Cre=
dis hoc: an adhuc dubitas?
Tunc valerianus respon=
dit. Non est aliud quod ve
rius possit credi sub celo.
Et statim senior ab oculis
eorum elapsus est. Sanc=
tus vero vrbanus bapti=
zauit eum: et remisit eum
ad cecilliam sancte fidei re=
gula instructum. ℣. Ci=
licio cecilia membra doma=
bat deum gemitibus exo=
rabat. Almachium exupe=
rabat tyburtium et vale=
rianum ad coronas voca=
bat. ℟. Non diebus neq;
noctib⁹ vacabat a colloqui=
is diuinis et oratione. Al=
machium. Lctō quinto.

UAlerianus autem can
didis indutus vestimē
tis cecilliam intra cubiculū
orantem inuenit: et iuxta
eam stantem angelum dñi:
duas coronas i manibus te
rentem: quiq; vnam dedit
cecilie: alteram valeriano
dicens. Istas coronas imā
culato corde et mundo cor=
pore custodite: quas de pa=
radiso dei eas attuli.. His
itaq; finitis sermonib⁹: an
gelus migrauit ad celos.
Illis autem epulantib⁹ in
christo atq; sermocinātibus
tyburtius valeriani frater
aduenit: et osculari cepit ca
put sancte cecilie: et admi=
rans suauē odorem perse=
pit. ℣. Cecilia intra cubi=
culū orantem inuenit: et iux
ta eam stantē angelum dñi
Quē videns valerian⁹: ni
mio terrore corripitur est.
℟. Angelus dñi descendit
de celo: ⁊ lumē refulsit i ha
bitaculo. Quē vi. Le. vi.

Hunc sancta cecilia tyburtiũ constanti animo fidem christi perdocuit Credidit tyburtius: et a beato vrbano baptizatus est:et ceperunt ambo fratres sanctis operibus insistere. Postea tentia maximo cozniculario prefecto: per predicationẽ eozum et ipse maxim⁹ cum omni domo sua: z ipi carnifices christianissimi effecti sunt. Tũc sancta cecilia venit ad eos cum sacerdotibus:et baptizati sunt. Igitur cum auroza finem nocti daret:facto silẽtio cecilia dixit Eya milites christi:abiicite opera tenebrarum:et induimini arma lucis. Venientibus ergo sanctis ad loca idolozum:thura recusant: feriuntur gladio: proiiciunt cozpus tempozale:et accipiunt palmam martyrii. ℟. Domine iesu christe pastoz bone:seminatoz casti consilii:suscipe seminũ fructus quos in cecilia seminasti. Cecilia famula tua quasi apes tibi argumentosa deseruit. ℣⁹ Nam sponsum quem quasi leonem ferocẽ accepit:ad te quasi agnum mansuetissimũ destinauit. Cecilia. Gloria patri. Cecilia

Intercio nocturno. ã Credimus christum filium dei verũ deum esse: qui sibi talem elegit famulã. ps. Cantate. i. ãn. Nos scientes sanctum nomen omnino negare non possumus. ps. Domin⁹ regnauit exultet. ã. Tunc valerianus perrexit ad antistitẽ: et signo quod acceperat inuenit sanctum vrbanũ. ps. Cantate. ii. ℣⁹ Adimabit eã. Expositio. Simile est regnũ celoꝛum decẽ virginibus. Omelia vt in communi Septimũ ℟. Beata cecilia dixit ad tyburtium. Hodie te fateoꝛmeuz esse cognatũ quia amoꝛ dei te fecit esse contemptozem idoloꝛum. ℣⁹. At illa oculata est caput eius et dixit ad eũ. Hodie.

Le. viii.

Post hec autem iubet almachius sãctã cecilia sibi presentari: si domo

Vir inclitus. In. iii. nocte. ℣. Magna est gl̃ia. Expō. Nichil opertū. Ome. vt in cōi. ℟. Stolaiocūd. le. viii

RECurrente autē lo= ℟enitatis die beati cle mentis mulier illa recedente mari anticipat oēs ad ingrediendū: et ipsa p̄cedit ad tumulū p̄ima: et inuenit filiū suū in eo' loco vbi eum dormientē reliq̃rat in ipso adhuc lopore detentū Illa vero velociter excitauit eū: et populis inspiciē= tibus leuauit eum in vlnis suis incolumē. ℟. Beat⁹

ET vir. ℣. Lectio nona Et interrogauit mater filiū suū: vbi p totū anni fuisset spaciū. At ille se nescire dixit: si ānus integer p̄terisset: sed sic eū dormisse sicut vnius noctis spacio. Tūc oēs q̄ aderant: bñ dixerūt dñm: q̄ tanta mirabilia ostēdit illis p vtrū clementē martyrē atq̄ pōtificē auree ciuitatis rome. Cuius meritis ℣ p̄cibus ad gaudia celestia nos p ducat dñs ih̄u ihesus x̄ps: qui viuit ℣ re

gnat in secla seculoꝝ amē. ℟ Phebus ℣ cornelius discipuli beaticlemētis dixerūt ad pplm. Oremus oēs ad dominū: vt ostendat nobis martyris sui corpus. ℣. Multitudo x̄pianoꝝ cepit ad littus stare et flere: tunc dixerūt phebus ℣ cornelius. Oremus. Gl̃ia. Oremus ℏ. Te deū. ℣. Posuisti domine.

In laudibus ān.

ON meis meritis ad vos me misit dñs vt̄is coronis p̄ticipē me fieri. ℏ. Domin⁹ reg̃. ān. Omāte sctō clemente apparuit eis agn⁹ dei ps. Jubilate. ān. Vidit su p̄a montē agnū stantē: de sub cui⁹ pede fōs viu⁹ emanat. ps. De⁹ de⁹ me⁹. ān. De sub cui⁹ pede fons viu⁹ emanat: flumis ip̄et⁹ letifi cat ciuitatē dei. ps. Bñdicite. ān. Oēs gētes p gyrum crediderunt x̄pm dñm. ps. Laudate. ℒ p̄m. Iste scūs hy⁹. Martyr dei. ℣ Just⁹ vt pal. In euang. ān. Oremus oēs ad dñm ihesū x̄pm vt confessoribus suis fontis venas aperiat. p Bñdict⁹

Dño: Deus q̄ nos. Ecce mozis de lctã felicitate ãn Simile est reg. ce. hoi. ne. ẋ Adducent. Dño Pzelatis. vt ŝ. Ad hozas añe de lau. Cetera de cõi vni⁹ martyzis: cũ oone ppa. Ad vesp̃as añe. de lau. cũ ps̃al. festiualibus. Cp̃m. Iste lctus Hymn⁹. Martyz dei. ẋ⁹. Glia ꝛ ho. In cuã. ãn. Deditti dñe habitaculũ martyri tuo clemẽti i mari in modũ templi marmozei: angelicis mãibus ꝓparatũ: iterpzebẽs ppło tre vt enarrẽt mirabilia tua. ps Magt. Dño. Deus q̄ nos. Eccle mo. de lctõ grilogono martyr. ãn. Hic est vere. ẋ. Po

Deslo fuisti. Dño. dñe supplicatiõibus nostris: vt q̄ ex iniqtate nostra nos reos esse cognoscimus: beati grilogoni martyzis tui intercessione liberemur. Per dñm. Sancti grilogoni martyꝛ. L. i.

Igit sceleratissimus imperator diocletianus iussit sanctũ grilogonũ sibi pzesentari: cui et dixit. Accipe pzefecture dignitatem deos adozans. Sctũs grilogonus respõdit. Unũ deum adozo: atq̄ deozũ de arũq̄ simlachza execroz atq̄ accepta potestate cõminuo. Potestates vero a te pzomissas: acsi lutũ qõ pedibus calcaĩ abiicio. Le. ii.

Tunc irat⁹ diocletianus iussit eũ decollari: corpusq̄ ei⁹ in fluuio iactari: iuxta possessionẽ in q̄ tres sozozes chzistianissime mozabanť: agape chzonia ꝛ hyrene: cũ sctõ goilo epo. Qui etiã sanctus goil⁹ sancti martyzis corpus in domo sua sepeliuit: et tricesimo die susceptiõis eius ad dñm ipse pzexit. Lctõ. iiii.

Igitur sctẽ virgines agape ꝛ chzonia in ignẽ sunt misse: ꝛ dum nec vestimenta earũ arderent: intacte ab igne oone facta ad dominũ perrexerunt Qui dam vero ex his qui cum silinnio erant extendens arcum sagittauit hyzenam: sicq̄ ozatione pzolongata: suũ xpo reddidit spiritum

Leters de cõmuni vnius martyris ℂ Sãcte katherine virginis et martyris ad veſ ñe et pſal. teriales. Lahm. Qui gloriatur. ℣ Virgo flagellatur. Hym. Virginis proles. ℟ Diffusa est. In euange. ã Inclyta ſctẽ virgis katherine solennia ſuſcipiat alacrit̃ pia mater eccleſia aue ꝟgo deo digna: aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia: q̃ poſſides cũ gloria. p Mẽgr.

Deus qui dedisti legẽ moysi in ſummitate montis ſynai: et in eodem loco per angelos tuos corpus beate katherine virginis ⁊ martyris tue mirabilit collocaſti: tribue q̃sumus: vt ei⁹ meritis et intercessiõe ad mõtẽ qui christus est valeamus peruenire. Qui tecũ. Ad matutinas Antiph. Adoretur virginũ rex in ſcłoꝝ ſcłã. Virgini qui katherine cõtulit celestia ℣ Venite. ℟ Virginis pro. In. i. no. hy⁹ Virgo ſctã katherina grecie gẽma vrbe alexãdrina cõsti re ge⁹ erat filia. ℣ Dñe dñs noſter. ℟ Specie corpis decora nimis enituit ſed fide pulchrior ſponſo cupno placuit. ℣ Celi enar. In Traditur ergo a patre doctoribus precipuis imbuenda liberalibus ſtudiis. ℣ Dñi est ter. ℟ Diffusa est. Lc. i

Arẽtius imperator anno regni ſui triceſimoquito tulit omẽs regni ſui incolas ad tẽplũ deorũ ſuoꝝ conuenire: et ſolenne eis ſacrificium offerre. In vrbe aũt alexãdrinoꝝ erat quedã puella annorũ duodeuigiti ſpoſa et religioſa valde regis coſti vnica filia noie katherina Hec i palatio pris ſui reſidẽs ex tẽplo idolorum ſonus aialiũ et tibicinũ et genus organorũ auribus ſuis iſonuit. Que cauſã req̃rẽs cũ ex nuncio didiciſſet: ad tẽplũ vlq; pro perauit. Nobil⁹ pchra prudens katherina puella Flagrat amore dei ſpernit vana gaudia mũdi. ℟ Cui rex carne pat fuerat regina q; mater Flagrat Lc. ii

Ubi quoldā deplozantes inſpexit: q̄ ſe xp̄ianos eſſe fatebātur: ſed metu moztis ad pzophana ſacrificia ipellebātur. Beata virgo dolore cozdis laceriata: pectus ⁊ linguā xp̄i muniens ſignaculo: audenter ad iperatozē ait. Salutationē tibi imperatoz p̄clarę nos et ozdis dignitas ⁊ rationis via pzomouebat: ſi hec ipſa que cultibus demonū exhibes creatozi tuo impenderes: per quē reges regnāt: et oīa elemēta ſubſiſtūt. ℟. Martyziū ſitiēs libamina celaris hozrens. Exclamat xp̄m pzeter quē nil venerādū. ℣ Demonis plena ſunt hec ait idola templa. Exclamat. Le. iiii.

Qunq̄ puella hec ſeq̄retur imperatoz admirans ait Si noſtroz philoſophoz gymnaſiis o virgo erudienda perſediſſes: deoz noſtroz numina diuinitatis honoze vacua nequaq̄ aſtrueres. Hec dicēs accito clāculum nuncio: miſit litteras per inſtaiacentes pzouincias ad oēs rethozes et grāmaticos: pzoſcribens illos altis honozibus donandos: ſi hanc ſuis aſſertionibus ſuperatā reddiderint. ℟. Hec quiquagenos ozatozes ſuperatos: Dirigit ad celos aurum velut igne pzobatos. ℣ Efficiens teſtes fidei quos pertulit hoſtes. Dirigit. Glia patri. Dirigit. In ſecundo nocturno. ān. Cū eſſet adhuc ſ annis ⁊ō puerilib⁹ caris ozbata parentibz mūdi renunciauit opib us. ℣. Eructauit. ān Maxentius inſtat ipius dum idoloz cultibus puella voce libera hec ſunt clamat demonia: ⁊ deum te xp̄e ſolū pzedicat os virgineū. ℣ Deus noſter re. ā. Celar electos quocat rethozes et grāmaticos aduerſus illā diſputaturos: quos vicens ⁊ō xp̄i fidem docuit et martyzes dignos deo exhibuit. ℣. Fundamēta. ℣ Spetuā. Le. iiii.

Peragratis igitur pzouincie finib⁹: nunci⁹ reuertitur: ducens ſecū q̄n

quaginta viros: qui se in omni sapiẽtia mũdi excellere vltra oĩs mortales asserebant. Interea vgo sancta sub custodia seruata: de cõflictu regis impterrita: militie sue agonẽ dño commẽdabat. Cui apparuit angelus dñi dicẽs Constãter inquit age grata deo puella: qꝛ tecũ est dñs pro cuius honore certamia iniisti. Ipse affluentis vbi ipetum fundet in os tuũ: cui aduersarii resistere non prevalebunt: sed insup per te cõuersi ad xpm: cũ palma martyrii vite ianuã introibunt. ℟ O qꝫ felices q te sectissima plures. Quos iubet occidi pro xpo turbidus hostis. ℣ Cũ duce porphirio fit martyr cesaris vxor. Quos iubet.

Sedẽte itaqꝫ imperatore pro tribunali: assũt oratores põpso eloquentie fastu tumentes. Astat et puella fidens in dño Facto aũt silentio vgo xpi conuersa ad illos: ego inqt o seniores sillogisticas disputationes abrogans iudico me inter vos nichil aliud scire: nisi eum qui est vera scia ⁊ in se credentiũ gloria dñm meũ iesum xpm: q̃ est rerũ oim principiũ fons et origo vnorũ: ex quo oia: in quo omia visibilia constãt. Hec et alia mlta dum vgo differet: stupefacti cũcti oratores atqꝫ obmutuerũt Quibus imperator indignat⁹ ait. Quid vos ignaui et degeneres velut elingues sic obmutescitis? ℟ Impius hãc cesar sisti iubet ante tribunal. Hãc vt peruertat sicut draco vel leo certat. ℣ Illa manet constãs nõ blãda vel aspera curans Hanc

Vnevnus doctor maior natu tyranno dixit. Hoc tibi imperator constanter fatemur: quia nisi aliã sectam probabiliorem ostenderis deiis quos colimus: ecce oĩes ad xpm conuertimur. Audiens hec tyrannus: iussit oĩs i medio ciuitatis igne concremari. In quibus illud mirabile cõtigit: q̃ nec capillis eorũ aut vestimen-

l. vi

tis vlla ignis lesio appuit
sed migrauerit ad dñm Hã
ctã vero virginẽ expoliatã
iussit scorpionibus cedi: et
in carcere claudi. Regina
vero de btã katherina val-
de anxia eã alloq et videre
cupiebat. Et vocans ad se
quẽdã militẽ noie porphiri
um postulat: vt placatis cu
stodibus colloquio virgis
potiretur. ℟ Virgo flagel
latur cruciandq fame reli-
gatur: carcere clausa ma-
net: lux celica fusa refulget
Fragrat odor dulces cãtãt
celi agmia laudes. ℣. Spõ
sus amat spõsam saluator
visitat illã. Fragrat Glia.
Fragrat. In scõo noe. in.
Gloriosã virginẽ tyrãnus
flagellari iperat et crucian
dam fame i carcere recludi
cui escã per columbã xpũs
facit ministrari. ℣. Canta
te. in. Illa deo dum agit
gratias i tenebris lux emi-
cat: fragrat odor vincẽs bal
sama adest et concio ange-
lica lacero corpi celestia ad-
hibens medicamina. ℣ Do
minus reg. exul. an. Cum
cetu virgineo aduenies sal
uator spõsus sponsã pie vi
sitat consolatur et roborat
constãs esto ait filia tecum
ego sũ nil paueas. ps Can
tate. ll. ℣ Adiuuabit eam
Si festũ sit duplex tũc erit
tãtum. vij. lec. de expõne
euang. Sike ẽ reg. ee. the.
Ome. vt i cõmuni Et si nõ
sit duplex tunc erit de legẽ
da propria absq; pronũcia-
tione euã. vt notatur in fe
sto sci nicholai ẽpi. Le. vii

Igitur pma vigilia no
ctis regina simul ꝫ por
phirius introeuntes carcerẽ
cuius ex fulgore claritatis
perterriti corruerũt in ter-
ram. Surgite inquit vir-
go egregia et ne paueatis.
Et surgentes contemplati
sunt angelos plagas eius
vnguẽto vndiq circũfouẽ
tes. Hinc beata virgo regi-
nã cepit alloq dicẽs Jã re-
gina fortis aio esto: qz post
hoc triduum ituras es ad de
um. Audiens tyrannus re
ginam ꝫ porphirium ac du
centos milites cum eis con
uersos ad dominũ pro plã-

ctu velut amens effectus: fecit reginam extra ciuitatẽ duci: et mãmillis pus extorũ caput a ceruice rescindi. Porphirũ vero cũ suis militibus etiã decollari: et sic migrauerũt ad dñm. ℟. Horrendo subdens rotarum machinamento virgo deum clamat celum tonat angelus astat. Ecce repentinã dant plebs roteq; ruinã. ℣. Tanq; caldeis quõdam fornax babylonis Ec

Octava autẽ die maxencius beatã katherinam sibi iubet p̃sentari. Cui sic ait. Ne nos o malefica deceptrix amplius p̃trahas: quõ vis e duobus elige: aut maturius diis offer libamina aut hodie capitali plecteris sententia. Cui virgo. Te inquit p̃trahere diutius tyranne non quero: hac queq; cũq; animo cepisti. Cũc tyrãnus iussit eam extra portam decollari. Que cũ ad locum passionis duceretur eleuatis in celum oculis dixit. Gratias tibi ago bone iesu: qui me intra collegiũ ancillarũ tuarum cõnumerare dignatus es Obsecro ergo vt quicũq; in laudẽ et gloriam nominis tui passionis mee memoriã egerint: siue in exitu aie sue: aut in quacũq; necessitate me inuocauerint: celerẽ obtineant p̃piciationem. ℟. Per tussa gladio dat lac pro sanguine collo Quam manus angelica sepeliuit vertice lyna. ℣. Membris virgineis olei fluit vnda salubris. Quam m a.

Cedum oratione cõpleuerat: et ecce vox ad eam de celo venit dicẽs. Veni dilecta mea veni: ecce tibi beatitudinis aperta est ianua: et ne soliciteris de donis que postulas. Nã his qui passionem tuam celebrauerint: et qui in periculis et necessitatibus te inuocauerint: optata p̃sidia p̃mitto de celis Facta ergo hac voce: christi virgo laeteam ceruicẽ p̃tendẽs a spiculatore decollata est: et lac pro sanguine effluxit.

Angeli quoq; assumptum corp⁹ per altū aera subue-
hentes: in mōte synai dep-
suerūt. De cui⁹ sepulchro
riuus olei indeficiēter ma-
nare videt ad laudē ipsius
martyris et dñi nostri iesu
xpi. ℟. O mēnta. ỽ Jam
xpo. Prosa. Eterne virgo
vt in festo vnius virginis.
ps. Te deū. ỽ. Spūs.

Post plurima supplicia martyr alma ad de-
collandū est ducta: ad celū
man⁹ oculos tendentes col
lum sub iugulo orans dat
gloriam deo. ps. Jubilate.
an. Expecto pro te gladiū
iesu rex bone tu meū da pa
radiso spiritū et fac miseri
cordiā meam agentib⁹ me
moriā. ps. Deus de⁹ me⁹.
an. Vox de celis insonuit
veni dilecta mea iam veni
intra thalamū sponsi tui:
quod postulas impetrasti p
quibus oras salus erit. ps.
Benedicite. an. Quia de-
uotis laudibus tui memo-
riam pie recolimus o bea-
ta katherina ora pro nobis
quesumus. ps. Laudate.
Hym. Sapiētis Hymn⁹.
Jesu corona virgi. ℟. Ad
ducentur regi. In euange-
lio an. Benedict⁹ dñs rex
celestis qui per merita bea
te katherine virginis me-
lam languidis prestat sani-
tatis ipsius corporis oleo fi
deliter perunctis. ps. Bñ-
dictus. Oratio. Deus qui
dedisti. Adhoras ac de lau-
dibus. Cetera de cōi cum
oratione. Deus quide Adve
spheras ac de laudibus cū
psalmis ferialibz Si festū
fuerit duplex dicit. ℟. O
mater nostra. Cum prosa.
In euangelio an. Prudēs
et vigilans virgo qualis es
cum sponso illo qui te ele-
git de mundo ꝙpulchra ꝙ
mirabilis quanta luce spe-
ctabilis inter spon iuuēcu-
las et hierusalem filias tha
lamo gaudens regio cōiun
cta dei filio. ps. Magnifi-